FÆRØSK LOVSAMLING

FÆRØSK

LOVSAMLING

INDEHOLDENDE SÆRLIGE FOR FÆRØERNE GÆLDENDE LOVE OG ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

MED UNDERSTØTTELSE AF JUSTITSMINISTERIET

UDGIVET AF

FÆRØERNES LAGTING

VED

T. E. BANG, SORENSKRIVER og C. BÆRENTSEN, AMTMAND

KØBENHAVN
TRYKT HOS J. H. SCHULTZ
1901

FORORD.

Medens baade det egentlige Danmark og Island have saavel almindelige som særlige Samlinger af Love og administrative Afgørelser m. m., have Færøerne hidtil maattet savne en saadan Samling. Det eneste Hjælpemiddel, som man i den Henseende har haft, er en af tidligere Sorenskriver Tillisch affattet, i Aaret 1851 trykt Fortegnelse over de indtil 31. Maj 1850 her tinglæste Anordninger, hvilken Fortegnelse selvfølgelig ikke har været beregnet paa at erstatte eller kunnet erstatte en Samling af de gældende Anordninger. For øvrigt har man været henvist til at søge de for Færøerne gældende Bestemmelser dels i tilfældige Særtryk af Love, dels i de almindelige trykte Samlinger af Love og Reskripter m. m.

Dette Forhold har vistnok længe været følt som en Ulempe baade for Lægfolk, for hvem de almindelige trykte Samlinger ere saa at sige utilgængelige, og for de med færøske Anliggender beskæftigede Embedsmænd, der have maattet opsøge de for Færøerne gældende Bestemmelser paa mange forskellige Steder; hertil kommer, at mange administrative Udtalelser om færøske Forhold af ikke ringe Interesse ikke findes optagne i de trykte Samlinger, og den Maade, hvorpaa Lovstoffet er spredt rundt om i disse, svækker Overblikket over det. Tanken har ogsaa tidligere været henvendt paa at afhjælpe det foreliggende Savn. Allerede i Rigsdagssamlingen 1853—54 rettede saaledes Færøernes daværende Repræsentant i Folketinget en Opfordring til vedkommende Minister om at foranstalte udgivet en Samling

af de gældende færøske Anordninger, hvilket Ministeren dog afslog. Senere har Spørgsmaalet hvilet, indtil det i Lagtingssamlingen 1894 paa ny blev rejst ved et til Tinget indkommet Andragende, der dog ikke førte til noget Resultat, idet Tinget i Samlingen 1895 udsatte Sagen indtil videre.

Efter at vi undertegnede i Erkendelse af Ulemperne ved det hidtil herskende Forhold havde tilbudt Lagtinget at udarbejde en færøsk Lovsamling, vedtog Tinget i Samlingen 1897 at „foranstalte Udgivelsen af en Lovsamling, indeholdende de nugældende særlig færøske Love m. m., for saa vidt Kendskab til dem anses for at være af Interesse for den herværende Befolkning", og Justitsministeriet har derefter tilsagt et Tilskud til Udgifterne.

Imidlertid have forskellige Forhold — foruden de i selve Opgaven liggende Vanskeligheder — bevirket, at vort Arbejde først nu har kunnet forelægges Offentligheden.

Med Hensyn til Arbejdets Plan maa det først bemærkes, at det ikke har været vor Opgave at give en Samling af alle for Færøerne gældende Love. Et saadant Arbejde vilde efter Lovgivningens Tilstand ikke kunne udføres anderledes end, at det dog paa mange Punkter maatte forblive tvivlsomt, hvad der er gældende Ret, og Resultatet kunde derfor selv i bedste Fald ikke ventes at ville svare til det Arbejde og den Bekostning, som maatte anvendes. Dette gælder navnlig ogsaa med Hensyn til Christian den Femtes Norske Lov. En Udgave af de endnu for Færøerne gældende Dele af denne vilde ganske sikkert være af stor Nytte; men der frembyder sig med Hensyn til saa mange af Lovens Bestemmelser Tvivl — dels, om de nogen Sinde have kunnet anses som anvendelige paa Færøerne, dels, om og i hvilket Omfang de ere blevne fortrængte af nyere Love, — at en Afgørelse kun ad Lovgivningsvejen vilde kunne træffes med den fornødne Sikkerhed.

Vi have saaledes maattet indskrænke os til — som det fremgaar af Bogens Titel — at medtage de særlig for Færøerne gældende Love og administrative Bestemmelser. Af praktiske Hensyn ere dog enkelte ældre Love optagne, skønt de ikke ere givne alene for Færøerne (saaledes Fr. 12. Septbr. 1792, 20. Januar 1797, 8. Febr. 1810), ligesom ogsaa nogle for hele Kongeriget gældende nyere Love ere meddelte i Uddrag, nemlig saadanne, der have særlig Interesse, og af hvilke de alene for Færøerne gældende Bestemmelser ikke vilde kunne forstaas isolerede.

De særlig for Færøerne gældende Lovbestemmelser ere, saa vidt muligt, alle optagne i Samlingen. I denne er ligeledes medtaget Datum og Titel for de endnu, helt eller delvis, gældende almindelige Love, som ved særlige Bestemmelser, være sig kongelig Resolution eller Kancelli-Skrivelse (jfr. kgl. Resol. 6. Juni 1821), Lov eller kongelig Anordning, ere satte i Kraft paa Færøerne; ved de anførte Love maa dog mærkes, at adskillige af dem ere ændrede ved senere Love. Endvidere er i Uddrag (saa kortfattet, som det har kunnet forenes med Tydelighed og Fuldstændighed) optaget alle os tilgængelige, særlig for Færøerne gældende administrative Udtalelser, som have mere almindelig Betydning, og tillige nogle administrative Afgørelser om specielle Forhold, som kunne antages at have Interesse for videre Kredse af Befolkningen.

At Lovsamlingens Omraade er blevet saa begrænset som anført, vil dog formentlig ikke medføre saa stor Ulempe, som det mulig kunde synes. Hos de Embedsmænd, der benytte Samlingen, vil det fornødne Kendskab til den almindelige Lovgivning for Kongeriget kunne forudsættes; og de Bestemmelser, der navnlig ville interessere den herværende Befolkning, angaa saadanne Forhold som f. Eks. Landbovæsen og Kommunalvæsen, paa hvilke Omraader det egentlige Kongeriges Lovgivning er saa godt som uden direkte Betydning for Færøerne.

Angaaende Benyttelsen af Lovsamlingen vil det antagelig være tilstrækkeligt at henvise til Sagregistret og de ved de forskellige Bestemmelser anførte Noter. Det skal dog udtrykkelig bemærkes særlig med Hensyn til de nyere Love om Landboforholdene, at det ofte er tvivlsomt, hvilke af de tidligere gældende Bestemmelser der ere ophævede ved disse Love, der ikke indeholde udtrykkelig Udtalelse herom. Dette gælder saaledes Lov 4. Marts 1857 om Udskiftning af Fælleshauger. Vi have ikke ment at burde komme ind paa særlig at fremdrage og besvære disse Tvivl, men have kun henvist til de Love, der paa hvert Punkt maa tages i Betragtning. De Spørgsmaal, der maatte opstaa ved Lovenes Anvendelse, maa søges afgjorte efter Omstændighederne ved Domstolene eller ved administrative Udtalelser.

Som Grundlag for Udarbejdelsen af denne Lovsamling er benyttet følgende Samlinger:

Schous Forordninger med Fortsættelse af Algreen-Ussing til 1870 og derefter Lovtidende; Fogtmann: Kgl. Reskripter, Resolutioner og Kollegialbreve,

fortsat af Algreen-Ussing og C. Ussing; Ministerialtidende A; Schwartzkopff: Kgl. Reskripter og Resolutioner, Love og Ekspeditioner, Gejstligheden i Danmark vedkommende; Skibsted m. fl.: Love og Ekspeditioner, vedkommende Kirke- og Skolevæsen; Uldall: Den civile Medicinallovgivning, fortsat af Joh. Møller og derefter af Hoff; Petersens og Jürgensens Lovleksika, samt den fornævnte Samling af her tinglæste Anordninger og endelig Færø Amts Arkiv.

Idet vi herved overgive vort Arbejde til Offentligheden, skulle vi bemærke, at vi med Taknemlighed ville modtage Oplysninger om mulige Fejl og Udeladelser i Samlingen.

Thorshavn, i September 1901.

C. Bærentsen. **T. E. Bang.**

Anordning om adskilligt paa Færø. — — — **1673.**
§ 12. Enhver afgangen Præsts Enke maa, saa 16. April.
længe hun Enke forbliver og sig ellers skikkeligen og uden Forargelse forholder, og medmindre den efterkommende Præst paa lideligere Maade med hende anderledes kan forenes, Anneksgaarden[1]) der i Kaldet uforment nyde og beholde[2]), og dersom tvende Enker udi eet Kald skulde hændes at komme, da dele de sig halvt i saadan Anneksgaardens Indkomst; dog skal samme Anneksgaard, naar ingen Enke mere er, Præsten igen tilkomme. — — —
(Reskr.saml.)

Reskript (til F. Gabel), — — — at fra St. Mik- **1688.**
kelsdag næstkommende skulle alle Kongens Under- 12. Maj.
saatter paa Færø, lige saavel som de i Norge, sig efter den nu ved Trykken forfærdigede Norske Lov i alle Maader rette og forholde samt saavel alle Oversom Underdommere og Rettens Betjente paa forbemeldte Færø i alle forekommende Sager og forefaldende Lejligheder efter fornævnte Lovbog kende og dømme.
(Reskr.saml.)

Forordning om Handelen paa Færø og andet **1691.**
Landet vedkommende. — — — **§ 8.** Med Tienden 30. Maj.
af Faar skal efter gammel Sædvane forholdes, saa at intet nyt Indbyggerne til Besværing paabyrdes; og

[1]) Anneksgaardene bleve tillagte Præsteembederne ved Fr. S. April 1632 (anført hos Andersen: Færøerne 1600—1709, Side 351—52).
[2]) Jfr. K. U. M. Skr. 26. Januar 1884.

1691. 30. Maj. saasom Faarene ofte paa Klipperne forkomme, saa der ingen Facit kan gøres paa videre end, hvis som slagtes, saa skal der herefter ej tiendes af videre Faar end dem, som slagtes. Med Uld-Tienden skal der i lige Maade forholdes saaledes, som det af gammel Tid brugeligt været haver. **§ 9.** Af hver Mark Jord skal herefter 3 færøske Gylden og ej videre i Fæste gives[1]), og til at forekomme den Underslæb, som herimod kunde begaas, maa den ældste Søn[2]) efter sin Faders Død, hvor Enken sig ej igen vil gifte og Gaarden ej selv besidde, den ubehindret for Fæste nyde og, saa længe han Kongens Rettighed deraf udreder, beholde;[3]) da og Fogden sig med sin gamle Oppebørsel skal lade nøje, nemlig med en Daler af hvert Fæstebrev,[4]) og ikke af hver en Mark Jord noget særdeles, uden andet at fordre, eller noget under Navn af Skriverpenge, for Dreng, eller i andre Maader, at tage; og skal det for des bedre Rigtigheds Skyld i Fæstebrevene indføres, hvad i saa Maade udgives. I øvrigt skal det ikke tillades nogen herefter at fæste en Gaard eller Jord, som han ikke selv bruger, for at sætte en Opsidder derpaa, dog at ingen fra det Sted, som han nu allerede er bosat paa, derved fortrænges. I lige Maade tillades og Præsternes Børn der paa Landet at bekomme ledige Bøndergaarde, naar de bortfæstes, lige ved andre Landets Indbyggere i Fæste, naar de Jorderne selv vil besidde, dog at ingen derved præjudiceres, udstødes eller fortrykkes. Og skal ingen Jord der paa Landet herefter deles eller bortfæstes i mindre Dele end, at jo hver Person faar 6 Mark deraf at besidde, og skulle de Jorder, som nu udi mindre Dele ere delte, herefter, naar deres Besiddere enten dø eller Jorderne i andre Maader lovligen blive ledige, ved Lejlighed samles og andre, som næsthosliggende Jorder besidde, tilbydes. — — —

1767. 28. Aug. **Kgl. Konfirmation paa et Forslag til en Fattiges Kasses Oprettelse paa Færø.** (Amtsfattigkassen.)[5]) **§ 1.** Alle Bønder, som fæste Gaarde paa 2 Marker Jord og derover, give noget ved Fæstningens Tiltrædelse efter eget Godtbefindende.[6]) **§ 2.** For

[1]) Indfæstningen er nu bestemt ved Lov (Nr. 70) 23. April 1897 § 4.
[2]) Jfr. Indm. Skr. 25 Marts 1850.
[3]) Jfr. Lov (Nr. 33) 25. Februar 1871.
[4]) Forandret ved Sportelreglement 30. Marts 1836 § 58.
[5]) Jfr. kgl. Resol. 18. Maj 1796, Reskr. 3. Januar 1827, Fattiglov (Nr. 97) 10. April 1895 Kap. I og II.
[6]) Jfr. Fattiglov § 13 c.

Ekspeditionerne af Kancelliet angaaende Brudevielse at holde uden foregaaende Trolovelse og Lysning af Prædikestolen, betales efter Provstens billige Tilsigelse efter enhvers Evne og Formue.[1]) **§ 3.** Af alle Arveskifter, hvor der ej findes Børn, men alene Udarvinger af Sidelinierne, enten saa samme ere myndige eller ikke, betales, naar al vitterlig Gæld er fradragen, 2 Gylden[2]) *pro cento*, som, naar Skiftet forrettes af Skifteretten, af den imodtages og aflægges Regnskab for til Kassen, men, naar af Samfrænder skiftes, oppebærer samme Steds Sysselmand efter lovlig Vurdering sammes Andel og derfor gør Kassen Reguskab, da og den 1 Gylden *pro cento*, som disse Skifter ikke erlægge til Skiftesalær, herunder inddrages, som med ovenanførte udgør 3 Gylden.[3]) **§ 4.** Af kongelig konfirmerede Testamenter erlægges ved Testators Død og Testamentets Eksekution 1 Gylden til Kassen.[4]) **§ 5.** Af Gavebreve og Lovens Testamenter, saavel reciproke[5]) imellem Ægtefolk uden Arvinger som tilladte Gaver til Udarvinger og andre, gives af Donatario[6]) ved Testamentets Eksekution efter Donatoris[7]) Død 10 Skind[8]) eller mere efter enhvers Behag. Og om disse tvende Poster tilkommer det Sysselmændene aarlig at inkvirere og til Kasse-Direktionen at give deres edelige Attest, at dem ej flere ere bevidste efter nøje Inkvisition, som noget i saa Fald bør erlægge, end derudi bliver mentioneret.[9]) — — —
(Utr.)

1767. 28. Aug.

Reskript (til Stiftsbefalingsmanden og Biskoppen over Sjællands Stift)[10]). **§ 1.** Til at have Opsyn med Tiendens rigtige Ydelse skal der paa Landet anordnes

1776. 6. Nvbr.

[1]) Jfr. Fattiglov § 13 d.
[2]) 1 Gylden = 80 Skilling Dansk Courant eller Rigsmønt = 1 Kr. 66 Øre.
[3]) Jfr. kgl. Resol. 18. Maj 1796; Fattiglov § 7 b.
[4]) Jfr. Fattiglov § 7 c.
[5]) ɔ: gensidige.
[6]) ɔ: Gavemodtageren.
[7]) ɔ: Giverens.
[8]) 1 Skind = 4 Skilling Dansk Courant eller Rigsmønt; altsaa 10 Skind = 83 Øre.
[9]) Jfr. anf. Lov § 7 c og § 10.
[10]) Reskriptets Bestemmelser (der ifølge dets Præmisser gælde baade Konge-, Kirke- og Præstetienden) ere ikke hævede ved nogen senere Lov og ere derfor optagne her, uagtet de i lang Tid ikke ere blevne bragte i virkelig Anvendelse og nu, efter at Fisketienden er ophævet ved Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 16, i det væsentlige have mistet deres Betydning.

1776. 6. Nvbr. 2 af de største Lodsejere af Odelsmænd eller andre Bønder i ethvert Bygdelag, paa hvis Ansvar al bevislig Tiendesvig, som i Bygdelaget bliver begaaet, og som de ikke betimelig for vedkommende Sysselmand have anmeldt til Rettelse, skal ankomme efter lovlig Medfart. **§ 2.** Disse Opsynsmænd skulle udmeldes efter Omgang af hvert Steds Sysselmand og vedblive saadan Forretning hver Gang i 3 Aar, da 2 andre i deres Sted skulle udnævnes, og de derimod være fri, indtil Turen igen kunde komme til dem. **§ 3.** Paa det de hertil kunne blive forsynede med den behøvende Myndighed, skulle de af Landfogden nærmere instrueres, saaledes som han efter hvert Steds Beskaffenhed maatte finde fornødent; og skulle de have Frihed til at undersøge Tiendens Rigtighed, ej alene straks paa Stedet, hvor og naar den ydes, men endog siden efter, ved at lade sig, saa ofte de maatte finde det nødigt, forevise og efterse Fisk, Korn eller andet, hvoraf Tienden maatte være svaret, efter at saadant allerede var indbragt i vedkommende Ejeres Huse. **§ 4.** Kirkeværgerne, som bør være forskellige fra Opsynsmændene, skulle, naar det paaæskes, være pligtige at give fuldstændig Forklaring om Kirkens Andel af Tienden, ej alene til Opsynsmændene, paa det disse derefter kunde beregne, hvor vidt Kongen for sin Andel af Tienden for det Aar var sket den fulde Ret, men og især til Sysselmændene, som skulle vaage over Opsynsmændene, ja og til Landfogden, som skal have Opsyn over dem alle; til hvilken Ende Kirkeværgerne skulle nøjagtig optegne alt, hvad de modtage af Kirkens Tiende, samt uden Vægring under deres Hænder opgive Optegnelse derpaa til alle hine, saa ofte det forlanges. Og paa det alting kan des rigtigere tilgaa især med Fisketienden, skal samme altid, hvor det er muligt, afsættes i Opsynsmændenes Nærværelse og overleveres dem til sikker Bevaring og, ifald de formedelst lovligt Forfald kunde være fraværende, da i 2 Dannemænds Overværelse, som i fornødent Fald kunde derom til Tinge gøre edelig Forklaring. **§ 5.** Dersom Opsynsmændene udi de til dette Opsyn hørende Forretninger skulde findes forsømmelige, skulle de derfor staa under lovlig Tiltale og, foruden at erstatte den for lidet erlagte Tiendes Beløb, saaledes som Sysselmanden paa Kongens Vegne samt Præsterne og Kirkeværgerne samme kunne lovligen bevise, første Gang straffes paa 2 færøske Gylden [1])

[1]) 1 Gylden = 80 Skilling Dansk Courant eller Rigsmønt = 1 Kr. 66 Øre.

og, ifald saadant sker oftere, da paa dobbelt saa meget, hvilke Bøder skulle komme til lige Deling imellem Angiveren og den til Betleriets og Løsgængeriets Indskrænkelse paa Færø i sin Tid gørende Indretning eller Stiftelse, til hvis Bedste den Del af Bøderne, som saaledes maatte indkomme, skal oplægges, indtil den kan komme i Stand.[1]) Skulde derimod Oysynsmændenes Forseelse befindes at have sin Grund i forsætlig Svig paa deres Side, skulle de, foruden at erstatte det i Tienden lidte Tab, bøde første Gang 4 og anden Gang 8 Gylden eller i Mangel af Betaling lide paa Kroppen og desuden dømmes uværdige til længere at være Opsynsmænd eller nogen Tid at kunne blive enten Opsynsmand eller Sysselmand. Ligeledes skulle og svigagtige Tiendeydere, foruden den forsvegne Tiendes dobbelte Betaling, bøde første Gang 4 Gylden og anden Gang dobbelt saa meget eller i Mangel af Betaling lide paa Kroppen. **1776.** 6. Nvbr.

(Reskr.saml.)

Forordning angaaende adskilligt Agerdyrkningen og Tjenestefolk med videre paa Færø vedkommende.[2]) **§ 1.** Sysselmændene paa Færø med deres 2de Mænd skulle herefter, naar de omrejse for at oppebære Kongens Uldtiende, overalt efterse og anmærke, hvad Jordegods enhver Kongslejlænding besidder, og hvor stort Stykke han deraf for det Aar har dyrket; befinder han da nogen, som besidder til Agerdyrkning bekvemme Pladser, at have været forsømmelig i at dyrke sin Bø eller Agerjord, har Sysselmanden sligt for Lændfogden tilbørlig at angive, som skal være pligtig straks paa loylig Maade at tiltale den, som sig i saadan Forsømmelse har ladet finde, til derfor at stande til Rette efter Loven; til hvilken Ende alle Kongens Lejlændinger efterdags skulle i deres Bygselbreve udtrykkelig tilpligtes, under vedbørlig Straf ej alene forsvarlig at dyrke, hvad Jord der allerede maatte være optagen til Kornavling ved deres Gaarde og Pladser, men endog efter hvert Steds Lejlighed og Omstændighed efterhaanden at se endnu mere Kornland optaget. Hvorimod Kongens Lejlændinger saavel som andre af Bondestanden i Færø, som maatte **1777.** 21. Maj.

[1]) En saadan Indretning kom, saa vidt vides, ingen Sinde i Stand.

[2]) Forordningens §§ 2—11 ere ophævede ved Tyendelov 16. Febr. 1856 § 74, og Forordningens § 12 er bortfalden ved (alm.) Lov om Straffen for Løsgængeri og Betleri af *3. Marts 1860*.

1777. 21. Maj. bevises at udvise nogen særdeles Flid i Landbrugets Drift og Jordens Dyrkning, kunne vente at vorde efter befindende Omstændigheder betænkte enten med Præmier eller andre passende Belønninger og Opmuntringer. — — —

1790. 18. Aug. **Forordning om en ny Interims-Indretning med Handelen paa Færøerne for 5 Aar.**[1]) — — —

§ 7. Med Vægt og Maal skal ved denne Handel forholdes saaledes: **1)** 1 Alen skal indeholde to danske Fødder og deles i Kvartér, ottende og sekstende Dele. Hver dansk Fod er en halv Alen og holder 12 Tommer, og hver Tomme 12 Linier eller Straa. En dansk Favn er 3 Alen eller 6 Fødder. **2)** Den danske Korn-Tønde, som uden Top holder 144 Potter, skal bestaa af 8 Skæpper, og hver Skæppe holde 18 Potter; en Salt-Tønde skal holde 176 Potter,[2]) en Øltønde 136 Potter, et Anker 39 Potter, og en Tran-Tønde 120 Potter; halve, Fjerding- og mindre Dele af hvert Slags efter Proportion. En dansk Pot holder 4 Pægle, og en Pægl 2 halve Pægle. **3)** Seksten danske Pund skulle gøre 1 Lispund, og 20 Lispund 1 Skippund. Et Pund holder 2 Mark eller 16 Unzer eller 32 Lod, 1 Lod 4 Kvintin og 1 Kvintin 4 Ort.[3]) — — — **4)** Al Vægt og Maal, som i Køb og Salg samt al Slags Handel og Oppebørseler maa bruges, skal være tilbørligen stemplet eller brændt, om det ellers skal agtes for lovlig Vægt og Maal. **5)** Ligesom Magistraten i København herefter som hidindtil bliver ene berettiget til at lade gøre, stemple, brænde og forhandle al Vægt og Maal, saavel for Handelen paa Færøerne baade til eget Brug og Udsalg der i Landet, som og til Afbetjening for Øvrigheden sammesteds i deres Embedsforretninger, saa lader Kongen for Landfogden, saavel som for enhver af de 6 Sysselmænd sammesteds, anskaffe og opsende følgende nødvendigste Sorter justeret Maal og Vægt, nemlig: 1 Korn-Skæppe,

---

[1]) Medens Forordningens Bestemmelser i øvrigt ere satte ud af Kraft ved den senere Lovgivning, ere Forskrifterne i § 7 om Maal og Vægt til Dels endnu gældende, jfr. Handelslov 21. Marts 1855 § 14.

[2]) Jfr. Kanc. Skr. 17. Septbr. 1839.

[3]) Ændret ved Lov *19. Februar 1861*, hvorefter Enheden for den almindelige Handelsvægt er et Pund, hvis Vægt er 500 franske Grammer; 100 Pund udgøre 1 Centner; Pundet inddeles i 100 Kvinter, Kvinten i 10 Ort. — Medicinalvægten og Sølvvægten ere det franske Gramsystem, jfr. Love *14. Februar 1868* og *16. April 1873*.

1/2 Skæppe, et Fjerdingkar og et Ottingkar til tørre Varer, 1 Fjerding og Otting til Tranmaal, 1 Potte- og 1/2 Pottemaal, samt en hel og en halv Pægl, samtlig af Tin, 1 ordinær Jern-Alen og en 2 Lispunds Bismer; hvilke Sorter Vægt og Maal skulle tjene til Brug saavel ved Stridigheders Afgørelse om Maal og Vægt, være sig imellem Indbyggerne indbyrdes eller ved Handelen, som og til Modeller for, hvad Maal og Vægt Almuen forfærdiger til eget Brug; og skulle Sysselmændene være forbundne til stedse at holde dem i forsynlig Bevaring, hvorfor de og som Inventaria ved deres Embeder fra hver Formand til Eftermand skulle afleveres, hvormed saavel som alt andet, der angaar Vægt og Maal og sammes ette Brug, Stiftamtmanden, eller hvem han paa sine Vegne dertil beskikker, skal have vedbørligt Opsyn. 6) Efter disse Maal tillades Landfogden at justere[1]) Skæpper, Fjerding- og Ottingkar, hele og halve Pægle samt Alenmaal, som Indbyggerne maatte behøve og forlange til Efterrettelighed i deres Huse, men ikke Bismer-Vægt, ej heller noget Maal enten til Brug ved Handelen eller for dem selv, som original, da alt saadant Maal uvægerlig bør anskaffes fra Københavns Justerkammer. Ingen maa og i Færøerne understaa sig til selv at justere Maalekar eller Alenmaal til Husbrug, som han forfærdiger, eller saadant Maal til andre afhænde, inden det er af Landfogden efter Originalmaalet justeret og brændt. I vidrig Fald forbryder den, der bruger saadant ujusteret Maal, foruden Maalet selv, hvad han hver Gang handler med, til Angiveren og desuden til Stedets fattige den første Gang lige saa meget som dets Værd, men anden Gang det dobbelte.[2]). 7) De Mærker, som brændes paa de saaledes justerede Maal, skulle rettes efter dem, der findes paa Originalmaalene, paa det nær, at derpaa, i Stedet for K, som er Københavns Mærke, indbrændes et F. 8) Da al Maal og Vægt herefter skal være indrettet i Færøerne paa forannførte Maade, saa skal al gammel Vægt og Maal straks sættes ud af Brug ved Handelen — — —. 9) Med det rette danske Alenmaal skal maales alle Slags Baand, Snore og deslige, som i Alental plejer at forhandles, samt Lærred, Klæde, Vadmel, Kattun og alle Slags Stoffer af Silke, Uld og Linned, og det midt paa

1790. 13. Aug.

[1]) Om Betalingen herfor se Sportelreglement 30. Marts 1836 § 58. Jfr. ogsaa Kanc. Skr. 29. August 1844.
[2]) Jfr. nu Straffelov *10. Februar 1866* § 277.

1790. 13. Aug. Tøjet. Dansk Alen- og Favnemaal skal og bruges til Gærder, Grøfter og andet Jordarbejde samt al Maaling af Jord og Grund. **10)** Alle maalende Varer, som gøre mindre end 1 Tønde, skulle maales og sælges efter hvert Slags Varers Beskaffenhed, med Skæpper, halve Skæpper, Fjerding- og Ottingkar, og naar deraf sælges mindre end 1 Ottingkar, skal det maales med rette stemplede Potte- og Pæglemaal, og saaledes skulle og alle vaade Varer maales og sælges. **11)** Ingen Maaletønde, Skæppe eller mindre Maal maa bruges uden de, som tilbørligen ere stemplede eller brændte, og skal alt det, som dermed maales af tørre Vare, lovligen istyrtes med Skuffer, uden siden at trykkes eller skuddes. **12)** Alle tørre Vare skulle maales uden Top og stryges efter Bredden, ingenlunde med den blotte Haand, men med et linieret rundt Strygeholt, uden alene Stenkul og andre Kul samt Bark og Kartofler og deslige store Frugter, som maa maales med en lovlig Top. Korn skal herefter alene maales med løst Maal, til hvilken Ende det altid maa staa Sælgeren eller den, som afleverer Kornet, frit for, selv at maale i Tønden, og Modtageren eller Køberen at lade stryge, dog med Strygeholte, saa lange, at de med begge Ender række frem over Tønden. **13)** Med Korntønden skal maales alle Slags Kornvarer og Frugter, og efter Korntønden indrettes Maaletønden til Kul og Kalk, men Maaletønden til Stenkul og Bark efter Salttønden. Humle skal ej sælges med Skæppe, men efter Vægt. **14)** Ingen anden end dansk Vægt maa bruges til at veje Levnedsmidler, Kramvarer eller andet, hvad Navn det har, som plejer og bør sælges efter Vægten — — —. **15)** Paa Vægtskaalene skulle Armene være af lige Længde og Tykkelse, og Skaalene lige tunge, at, naar Godset omskiftes i den Skaal, Lodderne ligge, og Lodderne i Godsets Skaal, skal samme Lighed i Vægten som tilforn befindes. **16)** Intet maa maales med Potte-, som kan maales med større Maal, saasom med Skæpper, halve eller fjerdendel Skæpper; ej heller maa noget maales med Skæppe eller mindre Maal, som kan maales med Tønde. Varer af stor Vægt maa ikke heller vejes i Partier med Bismere eller smaa Vægt, men med vedbørlig stor Vægt. — — — **18)** Naar enten Landfogdens eller Sysselmændenes eller Handelens Maal og Vægt i Færøerne bliver slidt eller beskadiget paa nogen Maade, maa det ingenlunde der i Landet repareres, men det skal uvægerligen sendes til København for efter Omstændighederne at repareres eller

omjusteres eller gøres af ny. — — — **§ 8.** For at tilvejebringe en Lighed i Pengebenævnelsen og Regningsmaaden imellem Færøerne og de øvrige af Kongens Rigers Dele — — — vil Kongen herved have befalet, at al Handel og Regning herefter skal føres i Rigsdaler, Mark og Skilling i dansk Courant.[1]) — — — **1790.** 13. Aug.

Forordning angaaende en Afgift af Arv, som tilfalder andre end Ægtefælle, Livsarvinger, Fader, Moder og dem, som med hende arve. **§ 1.** Af al Arv, som enten efter Loven, Testamente eller Forening tilfalder andre end Arveladerens Ægtefælle, Børn eller Livsarvinger, Fader og Moder, Søskende, naar de, eller deres Børn i deres Sted, arve tillige med Moder[2]), saavel som af Legater eller Gaver, som ved Dødsfald tilfalde andre end nysnævnte Personer, skal til Kongens Kasse erlægges 4 Procent eller 4 Rigsdaler af hvert Hundrede Rigsdaler Kapital eller Værdi, som Arven udgør.[3]) **§ 2.** Herfra undtages alene: *a*) De Boer, hvis hele beholdne Formue er under 100 Rdlr.; *b*) Midler og Formue, der gives til offentligt Brug i Kongens Riger og Lande; *c*) Pensioner, som nogen til sin Underholdning eller til andet Brug paa en vis bestemt Tid, ikke længere end en Persons Livstid, legeres; *d*) De Arvemidler, af hvilke Sjette-Penge erlægges, i hvilke Tilfælde foranførte Afgift ikke til Kongens Kasse erlægges. **§ 3.** Afgiften forfalder ved Arveladerens Død, men betales kun af den beholdne Arv og erlægges ved Skiftets Slutning, hvor Skifte foretages. Tiltræder myndig og nærværende Arving selv Arven, da erlægges Afgiften inden Aar og Dag efter Dødsfaldet, eller, hvis Proklama udstedes, da i det seneste 3 Maaneder efter, at samme er udløbet. Udføres Arven af Landet, og Tiende-Penge blive at beregne, da afdrages først de her paabudne 4 Procent, før Tiende-Penge beregnes til Afdrag. **§ 4.** Værdien af faste Ejendomme og Løsøre med videre, som ikke bestaar i rede Penge, bliver at bestemme efter de lovlige Vurderings- eller Auktionsforretninger, som lægges til Grund ved Skifte og Deling, hvor samme under ordent- **1792.** 12. Sept.

[1]) Herved blev altsaa den ældre Regningsmaade med Gylden og Skind ophævet. Jfr i øvrigt Plakat 15. April 1815 og Kanc. Skr. 1. Oktober 1833.
[2]) eller med Fader, jfr. Kanc. Skr. *2. Marts 1847.*
[3]) Jfr. Resol. 18. Maj 1796, sammenholdt med Fundats 28. August 1767 § 3; Fr. 8. Februar 1810 § 5.

1792. 12. Sept lige eller overordentlige Skifteforvaltere foretages. Men dele myndige og tilstedeværende Arvinger sig selv imellem, eller nogen tiltræder Arv uden Skifte, da angive Arvetagerne Arvens fulde Værdi paa Tro og Love og efter bedste Skønnende, saaledes som de driste sig til deres Angivelses Rigtighed med Lovens Ed at bekræfte, naar forlanges. **§ 5.** Naar ved Skiftets Slutning, hvor Skifte sker, findes uvisse Fordringer, da anslaas samme efter bedste Skønnende til den Sum, som vedkommende i alt Fald vilde afstaa dem for, af hvilken Sum Afgiften erlægges under eet med den, som for Boets rede og visse Formue er at udrede. Hvor derimod Arvingerne selv dele sig imellem, eller enkelt Arving uden Skiftebehandling tiltræder Boet, bør dets hele Formues Værdi, de uvisse Fordringer deri beregnede, efter bedste Skønnende anslaas under eet paa den i § 4 foreskrevne Maade. **§ 6.** Skulde det indtræffe, at nogen Arving, hvis Arvelod er Afgiften undergiven, ved Døden afgaar, førend Afgiften ifølge denne Anordning bør være betalt, og bemeldte hans Arvelod ved hans Død tilfalder andre, ham ikke nærmere beslægtede end, at Afgift til Kongens Kasse paa ny kunde forfalde, da skal Afgiften af denne Arvelod dog ikkun een Gang erlægges, paa den Tid nemlig, naar den fra det første Bo, hvor Arven faldt, udbetales. — — — **§ 8.** — — — herefter skulle alle Dødsfald — — — straks anmeldes for ethvert Steds ordentlige Skifteforvalter, som — — — foretager — — — de Skifter, hvilke han er berettiget til at behandle, og bliver ansvarlig til, at Afgiften, naar og for saa vidt den svares bør, vorder erlagt, førend Skiftet sluttes. Men hvor der er overordentlig Skifteforvalter, saasom — — — testamentariske Eksekutorer — — — og deslige, der have disse at paase det saaledes fornødne i Henseende til Afgiften. Dele Arvinger sig selv imellem, eller nogen tiltræder Arv uden Skifte, da besørge disse selv Afgiftens rigtige Erlæggelse og hæfte imidlertid, een for alle og alle for een, for samme. — — — **§ 10.** Befindes det nogen Sinde, at Dølgsmaal er bleven lagt paa Arv eller en Del deraf, da skal Afgiften af det fordulgte betales tredobbelt. Udeblives med Afgiftens Betaling, da erlægges den dobbelt. **§ 11.** — — — Ved Afleveringen affattes under den eller de afleverendes Haand trende ligelydende Designationer over Afgiftssummen, som betales, og Boet, for hvilket den betales, med videre. — — —

Kgl. Resol., hvorved bestemmes, at de respektive 3 og 2 Procent, som af alle Arvemidler paa Færøerne, naar ej findes Børn, men alene Udarvinger i Sidelinierne, og efter at al vitterlig Gæld er fradragen, ere ved Fundation af 28. August 1767 § 3 skænkede Fattigvæsenet sammesteds, maa afkortes i de ved Forordningen af 12. September 1792 paabudne 4 Procent af deslige Arvemidler, og Kongens Kasse saaledes ikkun tilfalde respektive 1 og 2 Procent i benævnte Tilfælde. **1796.** 18. Maj.
(Reskr.saml.)

Forordning ang. Rettens vedbørlige og hurtige Pleje (se Kanc. Prom. 23. Juni 1798). 3. Juni.

Forordning om Forligelses-Indretninger paa Landet i Norge.[1]) **§ 1.** Til at afværge unødvendige og bekostelige Rettergangstrætter imellem — — — Undersaatter, som bo paa Landet i — — — — Norge, skal der alle Vegne beskikkes Forligelses-Kommissarier, hvilke skulle søge at mægle Forening imellem tvistende Parter, førend disse tillades at sagsøge hinanden ved Retten. Heraf følger da, at ingen Sag maa (undtagen i de Tilfælde, som i denne Anordning udtrykkeligen ere nævnte) antages til Behandling og Paakendelse ved Domstolene, medmindre Sagsøgeren ved Attest fra Forligelses-Kommissionen beviser, at mindelig Forening har været forsøgt og ikke opnaaet. **§ 2.** Forligelsesvæsenet skal forestaas umiddelbart af Amtmanden selv i den Del af Amtet, som er nærmest ved hans Bopæl, men i de fraliggende Egne udnævner han andre retskafne og kyndige Mænd paa sine Vegne til Forligelses-Kommissarier eller Fredsmæglere. **§ 3.** Ethvert Amt inddeles efter dets Vidtløftighed og øvrige lokale Beskaffenhed i visse Distrikter, hvis Grænser bestemmes saaledes, at ingen af dets Beboere faar længere Vej end 2 à 3 eller i det højeste 4 Mile til det Sted, hvor Forligelses-Kommissionen holdes.[2]) — — — **§ 5.** Da Forligel- **1797.** 20. Jan.

[1]) Møntangivelser ere omsatte til Kronemønt.
[2]) Færøerne ere inddelte i 8 Distrikter, saaledes at hvert Præstegæld udgør et Distrikt med Undtagelse af Sydstrøms Præstegæld, i hvilket henholdsvis Thorshavn By og den øvrige Del af Præstegældet danne særskilte Distrikter. I sidstnævnte Distrikt forestaas Forligelsesvæsenet af Amtmanden i Henhold til § 2.

1797. 20. Jan. sesvæsenets Indretning er til fælles Gavn, saa maa ingen, der bor i Distriktet, vægre sig ved at paatage sig dette hæderlige Kald, naar han dertil anses bekvem; dog skal han ej være forbunden til at vedblive samme i længere Tid end 3 Aar. Prokuratorer skulle alene være undtagne fra at kunne udnævnes til denne Forretning. § 6. Forligelses-Kommissionen skal bestaa af 2 Lemmer, nemlig: en civil Embedsmand, Præst eller anden duelig Mand udenfor Bondestanden og en agtværdig Bonde. Den første af disse skal føre Protokollen (som af Amtmanden autoriseres), men begge underskrive det, som deri er forhandlet. **§ 7.** I de Ladepladse i Norge, hvor der bor flere end 20 Familier, skal Amtmanden foreslaa 4 Personer, af hvilke Indvaanerne maa vælge 2, til at være Forligelsesmæglere der paa Stedet, hvilke 2 udvalgte Mænd derefter beskikkes af Amtmanden. I øvrigt bør det, som angaaende Forligelsesvæsenets Indretning i Købstæderne er foreskrevet ved Forordningen af *10. Juli 1795* — — — §§ 12 og 13, tjene til Regel i de Ladepladse, hvor Valget sker paa den ovenanførte Maade.[1]) § 8. Den første Gang, de udnævnte Mænd tage Sæde i Forligelses-Kommissionen, skulle de i Protokollen indføre og underskrive deres Embeds-Ed saaledes:

Jeg N N., som er bleven valgt og udnævnt til Forligelseskommissarius i N. N. Distrikt, lover og sværger, at jeg med yderste Kræfter skal søge at befordre mindelig Forening imellem Parterne i alle de Sager, som indkomme for bemeldte Kommission, og at jeg dertil skal bidrage med al mulig Nidkærhed og Redelighed efter mine Evner samt efter min bedste Overbevisning og Samvittighed. Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord!

— — — § 10. Alle civile Sager i Almindelighed, hvad enten de angaa Odel og Ejendomme, Rettigheder, Gældsfordringer eller andet, skulle være Genstand for Forligelsesvæsenet; hvorfra alene undtages:[2])

---

[1]) § 7 er anset anvendelig i Thorshavns Distrikt. Fr. 10. Juli 1795 §§ 12 og 13 bestemme, at de valgte Forligelses-Kommissærer ere pligtige til at paatage sig Hvervet, saafremt de ikke have lovligt Forfald eller gyldig Undskyldningsgrund, og skulle forestaa det i 3 Aar; dog maa de ikke begge afgaa paa en Gang, men naar den ene afgaar eller dør, skal den anden endnu vedblive Hvervet i det mindste i 2 Aar sammen med den nyvalgte Kommissær. Sagførere ere undtagne fra at vælges. Kommissærerne ere fritagne for alle andre borgerlige Ombud, saa længe der findes nogen anden dertil bekvem og duelig Person

[2]) Forordningens Regler om, i hvilke Tilfælde Forligsmægling er unødvendig, ere ændrede ved den senere Lovgivning.

— — — — c) Naar Sager behøve at oplyses ved Vidner, og disse enten ligge paa deres Sygeseng eller paa Rejse, saa at deres Vidnesbyrd formedelst Ophold kunde tabes, maa det være tilladt at føre saadanne Vidner, førend Sagen ved Forligelses-Kommissionen er bleven foretaget, men ellers ikke. Derimod skal Forligelses-Kommissionen, i Tilfælde af, at Parterne ikke kunne blive enige om den rette Sammenhæng af Sagen, saa at Vidner desangaaende maatte afhøres, udsætte den i saa lang Tid, som der udfordres til at føre Vidner, og derefter igen foretage dem til endelig Afgørelse. **§ 11.** Det bør iagttages, at, naar noget Søgsmaal begynder med Forbud eller Arrest, Sagsøgeren da, efter at saadan Forretning er sket, indkalder sin Vederpart til næste Forligelses-Kommission. Men, dersom Forening ej der kan bevirkes, forfølges Arresten eller Forbudet ved Stævning til den første Rettes Dag, som efter Stævningens lovlige Forkyndelse kan holdes, efter at Sagen er bleven henvist fra Kommissionen til Domstolen. **§ 12.** I Henseende til det Slags Sager, som ej kan paaskjønnes uden foregaaende Granskning paa Aastedet, da bør vedkommende, førend de henvende sig til Mæglerne, lade holde de fornødne Besigtelses-Forretninger til Sagens Oplysning efter Lovens 1ste Bogs 16de Kapitel, medmindre Mæglerne kunde formaas til at undersøge Sagen paa Aastedet. — — — — **§ 16.** I Ægteskabssager, naar begge Parter ere til Stede, skal Forligelses-Kommissionen forsøge at bringe de tvistende Parter til Enighed og til at vedblive at leve tilsammen; men, kan Forening ikke paa denne Maade

1797.
20. Jan.

Ifølge de nugældende Regler ere følgende Sager undtagne fra Forligsmægling: 1) Sager, i hvilke Sagsøgte bor i Udlandet, eller hvor offentlig Indstævning skal ske; 2) Vekselsager; 3) Sager, som af en Statsembedsmand anlægges i Anledning af Sigtelser for Uretskaffenhed i Embedsførelse eller Beskyldninger mod hans private Karakter og Handlinger; 4) Sager, som anlægges efter Foranstaltning af Ministerier eller overordnede Øvrigheder; 5) Sager, der anlægges til Erstatning for Indklagedes paa Grund af Klagerens Udeblivelse forgæves Møde i Forligelseskommissionen; 6) Sager angaaende Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller Straf. Endvidere skal der i følgende Sager foretages Forligsmægling af vedkommende Ret, men ikke af Kommissionen: 1) Gæsteretssager; 2) private Politisager (undtagen visse Tyendesager, se Tyendelov 16. Febr. 1856 § 66); 3) Skifteretssager; 4) Auktionsretssager. Endelig mærkes Landvæsenskommissionssager, Lov (Nr. 54) 1. April 1891 § 5.

1797. 20. Jan. træffes, da maa Kommissionen ikke bevilge enten Skilsmisse til Ægteskabets Ophævelse eller Adskillelse fra Bord og Seng, hvilket alene skal høre til vedkommende Retters og Øvrigheders Afgørelse; dog maa det være tilladt i det sidstbenævnte Tilfælde at inddrage begge Ægtefællers Forening om de Vilkaar, med hvilke de samtykke i at leve adskilte, paa det at samme kan blive til Regel, ifald Separation siden bevilges. — — — **§ 20.** De, der have nogen Besværing eller Anke at føre, som efter de foranførte Bestemmelser er Genstand for Mægling, til mindelig Afgørelse, skulle i Forvejen enten skriftligen eller mundtligen andrage samme for Kommissionen og dermed henvende sig til den af Kommissionens Lemmer, som ikke er af Bondestanden. — — — **§ 22.** Saa snart nogen Besværing eller Anmeldelse om Klage er indkommen, udsteder den Kommissarius, der har modtaget samme, straks en skriftlig Seddel, hvorved begge Parter indvarsles at møde til en vis Tid. Dersom Klageren ikke bor eller opholder sig i Distriktet, indkaldes hans Fuldmægtig eller den, som paa hans Vegne har fremført Besværingen. Denne Varselsseddel leveres Klageren, som besørger den forkyndt for den anden Part og derefter fremlægger den selv for Kommissionen. **§ 23.** Forkyndelsen sker ved de i ethvert Sogn beskikkede Stævnevidner, hvilke paa den i Forordningen af 3. Juni 1796 foreskrevne Maade bekræfte skriftligen, at samme af dem er forrettet. I øvrigt tilkommer den, som indkaldes, 4 Dages Varsel. **§ 24.** For Indvarslingen betales til hver af Stævnevidnerne 25 Øre; men dersom Klageren er fattig, nyde de ingen Belønning.[1]) **§ 25.** Alle Møder ved Forligelses-Kommissionerne bør ske personligen af de Parter, som bo i Distriktet; dog maa det være tilladt, naar nogen har lovligt Forfald, at sende en god Mand i sit Sted, hvilken da maa være forsynet med tilstrækkelig Fuldmagt til at forlige Sagen paa Mandantens Vegne; men det skal aldeles være forbudet, enten at medtage eller i sit Sted at sende Prokuratorer til at handle ved Forligelses-Kommissionen. **§ 26.** Dersom nogen, som er bleven tilsagt for at anhøre Forslage til Forening, undslaar sig for at møde, eller han udebliver uden bevisligt og lovligt Forfald, da skal han (i Overensstemmelse og Lighed med det, der er foreskrevet i N. L. 1—5—7) som

[1]) Jfr. Tyendelov 16. Februar 1856 § 73.

den, der forkaster Forlig og endelig vil have Trætte ved Rettergang, dømmes til at betale sin Modpart Processens Omkostninger, naar Sagen ved Dom afgøres. **1797.** 20. Jan.

§ 27. Forligelses-Kommissionerne bør holdes inden lukte Døre. **§ 28.** Paa det at vedkommende kunne have den fuldkomneste Tillid til Forligelses-Kommissionens Mægling, og de med Frimodighed og Aabenhjertighed kunne indlade sig i Mellemhandling til deres Tvistigheds mindelige Afgørelse, skal det være aldeles forbudet enten at udstede Attester eller at føre Vidner om det, der af Parterne tilstaas eller foreslaas ved Forligelses-Kommissionen, undtagen for saa vidt det af begge Parter bliver vedtaget og udgør virkelige Punkter i Foreningen selv. Heraf følger, at, naar ikke mindeligt Forlig kan bevirkes, gives aldeles intet beskrevet af det, der er blevet forhandlet; men samme anses som uefterretteligt og ugyldigt. I dette Tilfælde leveres da blot Besværingen den klagende tilbage med den Paategning, at mindelig Forening ej ved Forligelses-Kommissionen blev opnaaet, og at Sagen altsaa henvises til Afgørelse ved Rettergang. Dersom Klagen har været mundtlig, meddeles Sagsøgeren ligeledes en Attest om, at Sagen har været foretaget til Mægling, og at denne har været forgæves. **§ 29.** Naar nogen modvilligen udebliver, udsteder Kommissionen en Attest herom til den mødende, paa det at han kan betjene sig deraf ved Sagførelsen for Domstolene.[1]) **§ 30.** Kommer Sagen til Forlig, bør Foreningen tilligemed de Vilkaar, under hvilke den er indgaaet, nøjagtigen indføres i Protokollen samt af Parterne underskrives, dersom de kunne skrive; og skal da en saadan indgaaet Forening have samme Kraft og Virkning som en usvækkelig og upaaankelig Dom; følgelig fuldbyrdes paa lige Maade under Tvang af Eksekution, uden at videre Lovmaal finder Sted. **§ 31.** Dersom

1) Se herom endvidere Pl. 6. April 1827 §§ 2—3, der lyde saaledes: § 2. Naar Klageren udebliver paa den Dag, da Sagen er berammet til Foretagelse, men Indklagede møder, skal Forligelses-Kommissionen paa sidstnævntes Begæring meddele ham en Attest herom, med hvilken han kan henvende sig til vedkommende Ret, som da skal tilfinde Klageren, saafremt denne ikke kan oplyse, at han ved lovligt Forfald har været forhindret fra at møde eller lade møde for Forligelses-Kommissionen til den bestemte Tid, at betale billig Kost og Tæring til den Indklagede. § 3. Slige Sager skulle behandles i eet og alt efter de Forskrifter, som indeholdes i Forordningen af 6. August 1824 angaaende Rettergangsmaaden i mindre betydelige Gældssager, dog at ingen foregaaende Forligsmægling her er nødvendig.

1797. 20. Jan. Sagen angaar Gæld eller afgøres ved Forpligtelse til Penges Betaling, da skal en vis Tidspunkt dertil bestemmes efter Parternes Overenskommelse. Er derimod Forligets Genstand en vis Handling eller Gerning, som skal iværksættes (t. Eks.: naar nogen forbindes til at aflede Vand, sætte Hegn, udlægge Vej eller desl.), da bør der ved Foreningen altid bestemmes et passende og tilstrækkeligt Tvangsmiddel af Bøder, som skulle udredes, saafremt det saaledes foreskrevne ikke efterkommes, paa det at Sagens Afgørelse kan være fuldstændig og endelig. **§ 32.** De Sager, som indkomme for Forligelses-Kommissionen, skulle være sluttede og afgjorte inden 4 Uger fra den Tid, de der ere blevne foretagne. I længere Tid maa de ej henstaa uden med begge Parters Samtykke, eller og at Beviser ved Vidner søges, da § 10 c. tjener til Regel. — — — **§ 34.** Dersom en Forligelses-Kommissarius selv er Part i den Sag, der skal omhandles, eller han er nogen af Parterne saa nær beslægtet eller besvogret som i 2det Led, da skal han i det første Tilfælde straks træde ud af Kommissionen, men i det sidstbenævnte skal han først spørge den anden Part, om denne er tilfreds med, at han uagtet sit Slægtskabs- eller Svogerskabs-Baand befatter sig med Mæglingen og Foreningen. Har da denne intet derimod at erindre, maa han vedblive sit Sæde, efterdi det kunde være muligt, at han som retskaffen og god Mand kunde endog virke med Held paa sin Frænde til at opnaa Forlig. Men ønsker Modparten ikke, at han skal beholde Sædet, da bør han vige samme. **§ 35.** Naar nogen Kommissarius af de i sidste § anførte Aarsager eller formedelst andet lovligt Forfald ikke kan sidde i Forligelses-Kommissionen, skal den tilbageblevne Mægler, enten alene eller med en ham dertil valgt og tiltagen god Mand, afhandle saadan enkelt Sag. **§ 36.** Amtmændene skulle, naar de rejse om i deres Distrikter, lade sig forevise og flittigen efterse Forligelses-Protokollerne samt tegne deri, at de ere dem foreviste. **§ 37.** Ved hvert Aars Udgang skal Forligelses-Kommissionerne tilstille Amtmanden en Fortegnelse over de Sager, som ved Kommissionen i det forløbne Aar ere blevne foretagne og afgjorte, samt derved melde, hvilke der ere blevne forligte, og hvilke ere henviste til Rettergang eller ere udsatte ved Kommissionen. — — — **§ 38.** I de Sager, hvor nogen anholder om beneficium paupertatis eller processus gratuiti[1]),

[1]) d: Bevilling til fri Proces.

skal Øvrigheden altid indhente Efterretning fra For- **1797.**
ligelses-Kommissionen, om den ansøgende har vist sig 20. Jan.
villig til at forlige Sagen i Mindelighed paa billige Vilkaar eller ikke. Denne Efterretning skal følge Øvrighedens Erklæring over Ansøgningen for at komme i Betragtning ved sammes Afgørelse; thi Kongen vil ikke, at trættekære Mennesker skulle forundes saadanne beneficia. **§ 39.** Naar nogen med uafbrudt Virksomhed og Retskaffenhed har vedblevet at arbejde som Forligelses-Kommissarius i 8 Aar, vil Kongen udmærke ham som en fortjent Mand med en passende Rang eller et andet Agtelsestegn. **§ 40.**[1]) Til Forligelses-Kommissionen betales af Klageren straks ved Klagens Indlevering 50 Øre; og hvis Forlig indgaas, bliver endvidere at betale 83 Øre, hvoraf, saafremt Parterne ej anderledes komme overens, Klageren har at udrede de 33 Øre og Indklagede de øvrige 50 Øre. Den ene Trediepart heraf tilfalder Protokollisten eller den af Mæglerne, som paatager sig Skriveriet. Skulde nogen af Parterne være saa fattig, at denne Udgift ikke af ham kunde tilvejebringes, da bør Forligelsen desformedelst ej standses. I øvrigt følger det af sig selv, at det ogsaa under Foreningen kan bestemmes som et Vilkaar, om en af Parterne paatager sig at udrede den foranførte Bekostning. **§ 41.** Dersom Forligelses-Kommissærerne skulde nødsages til at gøre nogen Rejse til det Sted, hvor Kommissionen holdes, da bør Udgiften til deres Befordring reparteres paa Amtet blandt de øvrige Omkostninger, som udredes af det offentlige. Paa lige Maade fordeles ogsaa det, som medgaar til Protokollernes Indretning. — — —

Kanc. Prom. (til Stiftamtmanden over Sjællands **1798.**
Stift), — — — at Forordning 3. Juni 1796 angaaende 23. Juni.
Rettens vedbørlige og hurtige Pleje og Lovgivningerne angaaende Pupilvæsenet[2]) maa kundgøres til Efterlevelse paa Færøerne, saa vidt det efter de lokale Omstændigheder lader sig gøre.

(Reskr.saml.)

---

[1]) Fr. 20. Januar 1797 § 40, sammendraget med Pl. 6. April 1827 § 1. — Jfr. endvidere Kanc. Skr. 1. Septbr. 1818 og Tyendelov 16. Febr. 1856 § 73.

[2]) o: Bestyrelsen af umyndiges Midler. I Reskriptsamlingen staar, ved en Trykfejl, Politivæsenet.

1801. 13. Maj. **Rentek. Plakat** (kgl. Resol. s. D.) **angaaende Rekruteringen af Garnisonen i Thorshavn paa Færøerne.**[1]) **§ 1.** Til Garnisonstjenesten i Thorshavn paa Færøerne skal aarligen før Olai Dag af hele Landet udskrives 8 til 9 Rekruter, nemlig: af Strømø 2, af Østerø 2 og af Suderø 2, hvert andet Aar af Sandø 1 og af Vaagø 1, samt det ene Aar 1 og det andet Aar 2 Rekruter af Norderøerne, hvilke samtlige Rekruter i Thorshavn paa Olai Lagting af Sysselmændene skulle forestilles for Kommandanten og Landfogden og, naar de befindes dygtige til Krigstjenesten, ved Garnisonen indrulleres. **§ 2.** Udskrivningen skal, for saa vidt Rekruternes Alder med videre angaar, ske efter de Regler, som for Udskrivning i Danmark og Norge ere foreskrevne. **§ 3.** Tjenestetiden for de udskrevne Rekruter skal vare 4 Aar, efter hvis Forløb de fra Garnisonstjenesten dimitteres.

1802. 7. April. **Kgl. Resol.**, hvorved modtages en af Konferensraad, Deputeret i Rentekammeret W. A. Hansens Enke den kgl. Kasse tilbudt og af hendes afdøde Mand til Præmier for nyttige Foretagender og Anlæg paa Færøerne, Finmarken, Island og Grønland bestemt Kapital af 6000 Rdlr., idet derhos Kapitalens Anvendelse til Præmier til de af afd. Konferensraad Hansen bestemte Genstande overdrages det kgl. Landhusholdningsselskab.[2])

(Reskr.saml.)

Konferensraad Hansens Testamente er — med Udeladelse af Bestemmelser til Fordel for hans paarørende — saalydende:

Under mine Sansers og min Forstands fulde Brug erklærer jeg herved følgende for at være min sidste og uforanderlige Vilje. Naar jeg er død og min Gæld er betalt, skal af mine rede Midler udi Hans Majestæt Kongens Kasse indleveres 6000 Rdl., skriver seks tusinde Rigsdaler dansk Courant, hvilke jeg allerunderdanigst beder, at Hans Majestæt allernaadigst vil modtage og beholde paa følgende Vilkaar: — — — 3) Men naar min Kone og Børn ere døde, saa indstiller jeg

[1]) Jfr. kgl. Resol. 15. November 1829 og 28. April 1865. Ifølge, hvad der oplystes under de Forhandlinger, der gik forud for Resol. 1829, blev den sidste ordentlige Rekrutering efter Pl. 1801 foretagen i Aaret 1806 (idet dog nogle faa Rekruter bleve udskrevne 1810).

[2]) Siden 1871 har det kgl. Landhusholdningsselskab overdraget Lagtinget at raade over de Færøerne tilfaldende Renter af Kapitalen (480 Kr. aarlig hvert tredie Femaar).

herved til Hans kongl. Majestæts allernaadigste Velbehag, om ikke Renterne af denne liden Kapital maatte stedse, saa længe vor Jordklode og Danmark og Norge ere til, anvendes til Præmier, Opmuntringer og Understøttelser for nyttige Anlæg og Foretagender udi *1*) Færø, *2*) Finmarken, *3*) Island og *4*) Grønland, saaledes, at de i de første 5 eller 10 Aar kom Færø alene til Nytte, i de næste 5 eller 10 Aar Finmarken, i de næste 5 eller 10 Aar Island, og endelig i de næste 5 eller 10 Aar Grønland til Nytte, og at man saa begyndte paa Færø igen og gik bestandig frem i samme Orden, medmindre man til sidst kom saa vidt (som næppe er at formode), at et af disse Lande ingen videre Opmuntring behøvede, da Pengene i saa Fald bleve alene at anvende paa de andre. Hvad den af mig her foreslagne Orden angaar, da samtykker jeg gerne i, at den forandres, ifald man efter mødende Omstændigheder finder det gavnligt, da mit Ønske alene er efter min Død at stifte al den Nytte, som ved en saa ubetydelig Summa er mulig. Jeg tilstaar allerunderdanigst, at denne Summa, 240 Rdlr. aarlig, er ikke stor, men naar den 10 Aar i Rad anvendes ikkuns paa eet af bemeldte Lande, tror jeg dog, at Summen 2400 Rdlr. for samme Land ikke er ganske ubetydelig. Blandt en lidet formuende Almue kan smaa Opmuntringer dog virke noget godt, 24 smaa Præmier, hver paa 10 Rdlr., kunne dog aarligen glæde 24 Almuesmænd, eller og 4 Præmier aarlig hver paa 60 Rdlr. kunne opmuntre til noget større Foretagender, og saa videre. Overalt kan en ringe Skærv, som en redelig Hensigt ofrer paa Fædrelandets Alter, ogsaa blive storligen velsignet til Menneskeslægtens Held af Gud den almægtige, som skabte Verden af intet, og som saa ofte bruger tilsyneladende ringe Midler til store, vidtudstrakte Hensigters og Følgers Udførsel. De Emner, som især kunde fortjene at opmuntres, mener jeg allerunderdanigst kunne for det første blive følgende: *1*) Udmærket Flid i Skolevæsenet og Børne-Opdragelsen. *2*) Stenrydning og Stengærders Opførsel. *3*) Myrers eller Moradsers Udgravning, Rydning og Forbedring. *4*) Fællesskabers nyttige Ophævelse, og nyttige Indhegninger. *5*) Øde Gaardes Optagelse. *6*) Anlæg af nye Husmands-Pladser, naar det tillige tilstrækkeligen bevises, at disse nye Familier kunne have tilstrækkelige Næringsveje. *7*) Tuers Bortskaffelse og Engenes Planering, især i Island. *8*) Havers Anlæg og Frembringelse af alle saadanne Urter, Rødder p. p., især til Føde for Mennesker eller for Kreaturer, hvis Dyrkning er fordelagtig, ikke alt for kunstig og vidtløftig, og derimod nogenledes aarvis eller sikker i de fleste Aar. *9*) Nyttig og forsynlig Anvendelse af disse Havesager og nyttige Vækster i Husholdningen. *10*) Husflid, hvor samme behøver Opmuntring, som nok især blev i Finmarken og Grønland. *11*) Forsøg til Anlæg af nyttige Skove eller dog til Opelskning af enkelte nyttige Træer, Over- eller Underskov, alt efter ethvert Lands og ethvert Distrikts Lage og Bekvemhed; her blev nok Island og Finmarken først at betragte, Færø mindre for de stærke Vindes Skyld og Øernes liden Strækning, Grønland maaske slet ikke. *12*) Husbygning af Sten, hvor saadant findes tjenligt, og nyttige Mølle-Anlæg m. m. *13*) En og anden enkelt Gren af Fiskerierne, som ved saa smaa Summer kunde opmuntres. Jeg maa endnu herved allerunderdanigst anmærke: At som min Mening paa den ene Side ingenlunde er, at alle disse Emner i et Aar kunde opmuntres,

1802. 7. April.

1802. 7. April. men nogle een Gang, nogle en anden (jeg har i en Del Aar udsat Præmier for Færø blot for een Materie, nemlig: skadende Vands Afledning, og endnu behøves de), saa tror jeg paa den anden Side heller ikke, at der jo med Tiden vil kunne findes flere vigtige; disse ere kuns anførte som Eksempler. Men skulde den Tid nogen Sinde komme, at slet ingen Præmier eller Opmuntringer behøvedes mere i de omskrevne Lande, da ønskede jeg, at disse Renter i saa Fald aarligen maatte anvendes enten: *a*) til Skoleindretningerne, f. Eks. til nyttige Bøgers og Instrumenters Anskaffelse, eller *b*) til større Løn for nogle faa af de Præster i Island, som ere allerslettest aflagte, f. Eks. 10 à 12 til 24 Rdlr. eller 20 Rdlr. Jeg ønsker, at Gud vil velsigne Kongen, hans Hus og hans Riger stedse og altid. Frydendal, d. 6. Jan. 1787. Wilhelm August Hansen. Ovenstaaende har siden stedse været, er og bliver min uforanderlige Vilje og mit allerunderdanigste Ønske, hvorved jeg allerunderdanigst indstiller, om ikke ovenmeldte Præmiers Udsætselse, Bestemmelse og Tilkendelse maaske bedst kunde ske ved det kongl. danske Landhusholdningsselskab, saa længe samme er til. Kjøbenhavn, d. 24. Juni 1788. Hansen.

1810. 8. Febr. **Forordning om Afgift ved Overdragelse af faste Ejendomme samt af Arv m. m. § 1.** Af alle faste saavel Købstæd- som Landejendommes Værdi skal svares en Afgift af $^1/_2$ Procent, hver Gang de ved Køb og Salg, ved Arv efter Loven eller testamentariske Dispositioner, ved Gavebrev eller paa hvilken som helst anden lovlig Maade overdrages til ny Ejer. **§ 2.** I Henseende til Værdiens Bestemmelse, hvoraf denne $^1/_2$ Procent-Afgift skal beregnes, forholdes paa følgende Maade: *a*) Ved Køb og Salg af faste Ejendomme skal Afgiften erlægges af Købesummens Beløb, og naar i Stedet for Købesum enten ganske eller for en Del er betinget en aarlig Afgift i Penge eller Natural-Præstationer, da udregnes Købesummen paa den Maade, at en Kapital af 100 Rdlr. anslaas for hver 4 Rdlr. af Afgiften,[1]) hvilken, for saa vidt den bestaar i Natural-Præstationer, beregnes til Penge efter gangbare Priser, og at til den saaledes anslagne Kapital lægges, hvad bestemt Købesum der tillige maatte være betinget. *b*) Ved Mageskifte af faste Ejendomme skal, naar en af de mageskiftende Parter tillige betaler nogen Pengesum eller paatager

[1]) Forandret ved Plakat *5. Maj 1810* saaledes, at denne Regel kun gælder, hvor Afgiften er betinget paa 25 Aar eller længere Tid, medens, naar Afgiften er betinget paa kortere Tid, dens Beløb (henholdsvis Naturalpræstationers Værdi) sammenlægges for alle de bestemte Aar; og naar Afgiften er betinget for en Persons Livstid, beregnes dens Kapitalværdi, som om den var betinget for 5 Aar. Jfr. ogsaa Sportelreglement 30. Marts 1836 § 28, 3. Punktum.

sig aarlig Afgift, $^1/_2$ Procent erlægges af denne Pengesum eller af den Kapital, hvortil bemeldte Afgift paa den i Litra a. bestemte Maade kan anslaas. Men mageskiftes Ejendommene lige imod hverandre uden nogen Pengesums Erlæggelse eller Afgifts Paahæftelse fra nogen af Siderne, da svares ingen $^1/_2$ Procent-Afgift. *c*) Ved faste Ejendommes Bortskænkelse i levende Live erlægges Afgiften af den Værdi, hvortil Ejendommene ifølge Stempelpapirs-Fr. *25. Maj 1804* § 14[1]) i Gavebrevene eller ved Paategning paa samme anslaas. *d*) Naar faste Ejendomme tilfalde nogen ved Arv enten ifølge Loven eller efter testamentariske Dispositioner, da bestemmes sammes Værdi efter de lovlige Vurderingsforretninger, som lægges til Grund ved Skifte og Deling, hvor denne ved ordentlige eller overordentlige Skifteforvaltere foretages. Men dele myndige og tilstedeværende Arvinger sig selv imellem, eller nogen tiltræder Arv uden Skifte, da angive Arvetagerne de faste Ejendommes fulde Værdi paa Tro og Love og efter bedste Skønnende, saaledes som de driste sig til deres Angivelses Rigtighed med Lovens Ed at bekræfte, naar forlanges. Og bliver da $^1/_2$ Procent-Afgiften af den ved disse Angivelser eller ved hine Vurderingsforretninger bestemte Værdi, efter Afdrag af den paa Ejendommene hæftende Gæld, at erlægge. — — — **§ 3.** Af al øvrig Ejendoms Værdi, være sig Kapitalformue, Skibe, Effekter, Løsøre og deslige, som ej til fast Ejendom kan henregnes, skal, hver Gang samme enten ifølge Loven eller efter testamentariske Dispositioner gaar i Arv, ligeledes svares en Afgift af $^1/_2$ Procent.[2]) — — — **§ 4.** Ved denne i § 3 bestemte Afgifts Beregning bliver følgende at iagttage: *a*) Afgiften erlægges ikkun af Arvens beholdne Beløb, efter Fradrag af, hvad Gæld og Byrder som derpaa maatte hæfte. Og er det en Selvfølge, at den Hovedlod, som efterlevende Ægtefælle ejer, ej inddrages under Afgiften. *b*) Værdien af Effekter og Løsøre med videre, som ikke bestaar

1810. 8. Febr.

[1]) Denne Bestemmelse (som ikke i øvrigt gælder for Færøerne) foreskriver, at „i ethvert Gavebrev, Mageskiftebrev eller andet Dokument, hvorved Ejendom enten bortskænkes eller uden Betaling i Penge paa anden Maade overdrages, bør være indført eller og ved særskilt Paategning paa samme af de kontraherende forklaret og anmeldt den Værdi, til hvilken Ejendommen retteligen kan og bør anslaas". Jfr. ogsaa Sportelreglement 30. Marts 1836 § 28, næstsidste Punktum.

[2]) Ifølge Plakat *18. August 1812* ere Boer, hvis hele beholdne Formue er under 100 Rdlr., fritagne for denne Afgift.

1810. 8. Febr. i rede Penge eller udestaaende afgiftspligtige Kapitaler, bestemmes, i Lighed med hvad i § 2 Litra d. er fastsat, efter de lovlige Vurderings- eller Auktionsforretninger, som lægges til Grund ved Skifte og Deling, hvor samme under ordentlige eller overordentlige Skifteforvaltere foretages. *c*) Dele derimod myndige og tilstedeværende Arvinger sig selv imellem, eller nogen tiltræder Arv uden Skifte, da skulle Arvetagerne efter bedste Skønnende og saaledes, at de derpaa, naar forlanges, kunne aflægge Ed, ligesom i § 2 Litra d. angaaende de faste Ejendommes Værdi er befalet, tillige angive den øvrige beholdne Arvs fulde Værdi. **§ 5.** Af Arv, der tilfalder saadanne Arvinger, som deraf have at erlægge den ved Fr. 12. September 1792 paabudne Afgift af 4 Procent, bliver desuden den herved anordnede $^1/_2$ Procent-Afgift at beregne. — — — **§ 7.** Afgifterne af faste Ejendommes Værdi ved Køb og Salg, Gave og Mageskifte — — — erlægges, forinden Skøderne, Gavebrevene, Mageskiftebrevene — — — tinglæses — — — **§ 8.** Afgiften af saavel faste som andre Ejendommes Værdi, naar disse gaa i Arv, forfalder ved Arveladerens Død og erlægges forinden Skiftets Slutning, hvor Skifte foretages, da nemlig de ordentlige Skifteforvaltere ved de Skifter, som de foretage, og de overordentlige Skifteforvaltere, saasom — — — testamentariske Eksekutorer — — — og deslige, ved de Skifter, som af dem behandles, blive ansvarlige for, at Afgiften betimeligen vorder erlagt; ligesom og Arvinger, som selv dele sig imellem, besørge selv Afgiftens rigtige Erlæggelse før Delingens Slutning og hæfte imidlertid, een for alle og alle for een, for samme. Tiltræder myndig og tilstedeværende Arving selv Arven uden Skifte, da har han at erlægge Afgiften inden Aar og Dag efter Dødsfaldet eller, hvis Proklama udstedes, da i det seneste efter 3 Maaneders Forløb fra den Tid, da samme er udløbet. — — — **§ 9.** Udeblives med de i denne Anordning paabudne Afgifters Betaling, da erlægges de dobbelt. Og, dersom det nogen Sinde befindes, at nogen ved Dølgsmaal søger at unddrage sig fra Afgifternes Erlæggelse, da betales deres Beløb tredobbelt. **§ 10.** — — — Og, for saa vidt angaar Afgifterne — — — af Arv, hvor overordentlige Skifteforvaltere behandle Skifte, eller hvor Arvingerne dele sig selv imellem eller tiltræde Arv uden Skifte, sker Indbetalingen efterhaanden, som disse Afgifter ifølge — — — § 8 bør erlægges, da under den eller de indbetalendes Haand trende

ligelydende Anmeldelser om Afgiftssummen, og hvoraf den svares, blive at affatte. — — — **1810.** 8. Febr.

Kanc. Plakat (kgl. Resol. 13. Marts), at Sager om Rettighed til at bygge og holde Fiskerbaade paa Færøerne skulle af hvert Steds Sysselmand som Politisager paakendes, samt at Sysselmændenes Kendelser, om Parterne ej derved skulde akkviescere, indankes for Amtmandskabet paa Færøerne og der paakendes uden videre Appel.[1] **1813.** 23. Marts.

Kanc. Plakat (kgl. Resol. 14. April) **angaaende Pengevæsenets Forandring paa Færøerne.** **§ 1.** Den gældende Pengesort paa Færøerne skal for Fremtiden ligesom i Danmark være Rigsbankpenge.[2] — — — **§ 5.** Alle lovbestemte Størrelser, saasom Skatter, Bøder, Retssportler o. s. v., skulle, for saa vidt de ere ansatte til noget vist i Dansk Courant, gaa over til Rigsbankpenge Sølvværdi, Daler for Daler og Skilling for Skilling.[3] — — — **§ 6.** Den almindelige Rentefod ved alle Forskrivelser, som herefter udstedes paa Færøerne, er 4 Procent.[4] — — — **§ 20.** — — — Forpligtelser, som ere stiftede i anden Valuta end Dansk Courant, — — — blive at opfylde efter de hidtil gældende Love og Retsregler, dog saaledes at der for hver Gylden eller Krone kan betales 1 Rdl. 12 Sk. i rede Sølv. — — — **1815.** 15. April.

---

[1]) Den ligefremme Anvendelse af Plakatens Bestemmelser er bortfalden ved Lov 17. Marts 1865, hvorved den nogle af Færøernes Indbyggere paahvilende Forpligtelse til at holde og bemande Baade ophæves. Derimod er den ved Plakaten foreskrevne Procesmaade gjort anvendelig i forskellige andre Arter af Sager ved flere senere Lovbestemmelser (se saaledes kgl. Resol. om Tørvehederne ved Thorshavn af 21. December 1827; Lov om Grindefangsten af 29. December 1857 § 6; Haugelov 23. Februar 1866 § 80; Lov (Nr. 71) om Sundhedsvedtægter m. m. af 7. Maj 1881 §§ 4 og 6; Anordn. (Nr. 84) 16. Juni 1882 § 9; Lov (Nr. 56) om Grandestævne af 1. April 1891 § 13; Lov (Nr. 34) om Ødelæggelse af Ravnens Yngel af 11. Marts 1892 § 5; Lov (Nr. 45) om Hesteavlens Fremme af 30. Marts 1892 § 6; Lov (Nr. 56) om Afhændelse af Trøer m. m. af 13. April 1894 § 7; Lov (Nr. 70) om ny Skyldsætning af 23. April 1897 § 9). — Om Retsafgift i deslige Sager se Sportelreglement 30. Marts 1836 § 10, 2. Punktum, og § 12.

[2]) Ændret ved Møntlov *23. Maj 1873*, som indfører den nugældende Kronemønt.

[3]) Jfr. Fr. 13. August 1790 § 8; Kanc. Skr. 1. Oktober 1833.

[4]) Ændret ved Lov *6. April 1855* § 1 saaledes, at denne Rentefod kun er lovbestemt ved Udlaan i faste Ejendomme, hvorimod Rentefoden ellers er fri.

1816. 17. April. **Reskript** (til Stiftamtmanden og Biskoppen over Sjællands Stift), hvorved fastsættes som Regel for Overløbssøjds Betaling i Fremtiden ved forefaldende Forflyttelser i Præstekaldene paa Færøerne,

at for hver levedygtig Søjd skal betales 5 Rigsbankmark[1]) nordenfjords og 4 Rigsbankmark[2]) søndenfjords fra den 14. Oktober til den sidste Maj inklusive, men fra den 1. Juni til den sidste September 1 Rigsbankdaler[3]) nordenfjords og 5 Rigsbankmark[1]) søndenfjords.[4]) — — —

(Reskr.saml.)

18. Maj. **Kanc. Plakat** (kgl. Resol. 24. April) **om Lagtingets Ophævelse paa Færøerne.** **§ 1.** Lagtinget paa Færøerne skal være ophævet.[5]) **§ 2.** Alle færøske Justitssager skulle indstævnes umiddelbart til Højesteret fra den første Instans der paa Landet[6]) ved Varselspaategninger efter Fr. 7. *Juni 1760.* **§ 3.** De civile Sager sammesteds skulle i Tilfælde af Appel indankes for den kgl. Landsoverret samt Hof- og Stadsret i København.[6]) **§ 4.** De til jurisdictio voluntaria henhørende Sager, saasom Tinglysninger og deslige, som forhen have været afgjorte ved Lagtinget, skulle herefter overdrages til Sorenskriveren sammesteds.

---

[1]) = 1 Kr. 66 Øre.
[2]) = 1 Kr. 33 Øre.
[3]) = 2 Kr.
[4]) Jfr. Haugelov 23. Februar 1866 § 79.
[5]) Jfr. Kanc. Skr. 19. April 1817.
[6]) Til Indankning efter saavel § 2 som § 3 kræves dog (ifølge Fr. *25. Januar 1805* § 18 og dens Analogi jfr. Fr. *10. April 1750*), at Sagens Genstand (Appelsummen) er mindst 20 Kr. Undtagelse herfra kan gøres ved kgl. Bevilling.

Politisager — saavel offentlige som private — indankes baade fra Sorenskriveriets Politiret og Syssel-Politiretterne (se om disse Pl. 23. Marts 1813 med Note) uden Hensyn til Sagens Værdi for Færø Amts Overpolitiret, jfr. Højesterets Dom af *12. Oktober 1888*, dog undtages Sager om Fornærmelser i Ord og Gerning (Straffelovens 21. Kapitel), hvilke ifølge Fr. *20. Oktober 1819* § 5 indankes for Landsover- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn. Overpolitirettens Afgørelser ere i nogle særlig angivne Tilfælde (se de i Noten til Pl. 23. Marts 1813 anførte Bestemmelser) endelige og upaaankelige, men kunne for øvrigt appelleres til Højesteret under visse Betingelser med Hensyn til Sagens Værdi (mindst 66 Kr.) eller, i Tilfælde af at højere Straf end Bøder er idømt, Straffens Størrelse (se i øvrigt Fr. *25. Marts 1791* § 31 og Pl. 23. Maj 1840 jfr. Lov 4. Januar 1854 Nr. 3); Undtagelse kan gøres ved kgl. Bevilling.

Kanc. Skr., hvorved bl. a. bestemmes, at Lagmandstolden[1]) fremtidig bør indbetales i den kgl. Kasse, samt at Lagtingshuset i Thorshavn maa vedligeholdes og afbenyttes til Tinghold og Retsforhandlinger. **1817.** 19. April.

(Reskr.saml.)

Kanc. Skr., hvorved tillades, at Halvdelen af Norderøernes Præstekalds overskydende Indtægter under en i Aaret 1816 indtruffen Embedsledighed maa samles til et Fond til Anskaffelse af nyttige Skolebøger for fattige Almuesbørn paa Færøerne.[2]) **1818.** 6. Juni.

(Utr.)

Kanc. Skr., hvori udtales, at Fr. 20. Januar 1797 § 40 ingen Adgang giver til særskilt at forlange Betaling for Udskrifter af Forligelses-Protokollen, indeholdende det forhandlede i de ved Forligelses-Kommissionen forligte Sager, og at i de Sager, hvori Forlig ej kan tilvejebringes, maa aldeles ingen Udskrifter gives af, hvad der i Forligelses-Kommissionen er blevet forhandlet. 1. Sept.

(Reskr.saml.)

Kanc. Skr., hvori bl. a. udtales, at Syns- og Taksationsforretninger over Præstegaarde paa Færøerne bør foretages af Provsten med tiltagne Mænd.[3]) 29. Sept.

(Reskr.saml.)

Plakat om Attester (angaaende Betaling af kgl. og kommunale Skatter og Afgifter) **som skulle tilvejebringes før et Skødes Tinglæsning** (se Kanc. Skr. 21. September 1822). **1820.** 12. Jan.

---

[1]) Ydes ifølge gammel Sædvane (jfr. N. L. 1—5—25) med 1 Skind = 8 Øre af hver Mandsperson fra 15 til 50 Aar inklusive.

[2]) Det paagældende Beløb, 300 Rbd. Sedler, blev ved Kanc. Skr. *18. Marts 1820* (utr.) inddraget til Frugtbargørelse under Sjællands Stifts offentlige Midler. — Se i øvrigt K. U. M. Skr. 18. Febr. 1864.

[3]) Jfr. Kanc. Skr. 4. Juni 1844.

1820. **Plakat om Retsforligs Eksekutionskraft** (se
21. Jan. kgl. Resol. 6. Juni 1821).

25. Jan. **Plakat om, hvor længe et Auktionsbud forbinder den bydende** (se kgl. Resol. 6. Juni 1821).

25. Juli. **Plakat ang. Konstitutioner til Dommeres Fuldmægtige** (se Kanc. Skr. 21. September 1822).

15. Dcbr. **Forordning ang. Ansøgningers og Klagers Forfattelse og Indsendelse** (se Kanc. Skr. 21. September 1822).

15. Dcbr. **Plakat om Appelstævnings Forkyndelse i Arresten for en undvegen Arrestant** (se kgl. Resol. 6. Juni 1821).

1821. **Plakat ang. offentlige Politiforseelsers Paatale**
12. Jan. **samt Dommenes Eksekution i deslige Sager** (se Kanc. Skr. 4. Oktober 1823).

6. Juni. **Kgl. Resol.**, hvorved bestemmes, at Plakat 21. Januar 1820 om Retsforligs Eksekutionskraft, Plakat 25. Januar 1820 om, hvor længe et Auktionsbud forbinder den bydende,[1]) og Plakat 15. December 1820 om Appelstævnings Forkyndelse i Arresten for en undvegen Arrestant, maa foranstaltes kundgjorte paa Færøerne til Efterlevelse,

hvorhos det danske Kancelli bemyndiges til i Fremtiden, naar det enten efter Brevveksling med det kgl. Rentekammer eller med vedkommende Overøvrighed paa Færøerne maatte anses utvivlsomt, at en for Danmark udgiven almindelig Anordning sammesteds er anvendelig, da at foranstalte samme paa lovlig Maade bekendtgjort til Efterlevelse.[2])

(Reskr.saml.)

---

[1]) Lov (Nr. 66) om Tvangsauktioner af *9. April 1891* § 36, 2. Stk. jfr. Anordn. 12. April 1892.

[2]) Jfr. Justm. Skr. 5. Juli 1855.

Plakat om Arrest paa en Udlændings Person eller Gods (se Kanc. Skr. 20. April 1822). 1821. 30. Nvbr.

Kanc. Skr., at Plakat 30. November 1821 om Arrest paa en Udlændings Person eller Gods maa ligefrem anses anvendelig paa Færøerne. 1822. 20. April.
(Reskr.saml.)

Plakat om Gebyrbetaling, naar den ordinære Retsbetjent viger sit Sæde (se Kanc. Skr. 9. September 1823). 2. Juli.

Kanc. Skr., at Plakat 12. Januar 1820 om Attester, som skulle tilvejebringes før et Skødes Tinglæsning, Forordning 15. December 1820 ang. Ansøgningers og Klagers Forfattelse og Indsendelse samt Plakat 25. Juli 1820 ang. Konstitutioner til Dommeres Fuldmægtige skulle bekendtgøres som gældende paa Færøerne, hvorhos det dog, hvad sidstnævnte Plakat angaar, overlades Amtmanden, paa Sorenskriverens Forslag og paa dennes eget An- og Tilsvar, i indtræffende Tilfælde, hvor saadant anses hensigtsmæssigt, at konstituere en duelig Mand til at beklæde Dommersædet. 21. Sept.
(Reskr.saml.)

Plakat ang. utilladelig Kollektering m. v. (se Kanc. Skr. 31. Marts 1827). 19. Oktbr.

Plakat ang. hvad der skal iagttages ved Testamenter og Beskikkelser (se Kanc. Skr. 27. November 1824). 1823. 8. Jan.

Forordning om Mortifikation paa bortkomne Gældsbreve (se Kanc. Skr. 27. November 1824). 7. Febr.

Kanc. Skr., at Plakat 2. Juli 1822 om Gebyrbetaling, naar den ordinære Retsbetjent viger sit Sæde, skal bekendtgøres til Efterlevelse paa Færøerne. 9. Sept.
(Reskr.saml.)

1823. 4. Oktbr. **Kanc. Skr.,** at Plakat 12. Januar 1821 ang. offentlige Politiforseelsers Paatale samt Dommenes Eksekution i deslige Sager bør kundgøres til Efterlevelse paa Færøerne[1]).
(Reskr.saml.)

1824. 30. April. **Forordning ang. Præsternes Embede med Hensyn til Ægteskab** (se Reskript 7. December 1827).

6. Aug. **Forordning om Rettergangsmaaden i mindre betydelige Gældssager** (se Reskript 7. December 1827).

8. Oktbr. **Forordning, hvorved Oplæsning af Anordninger og Tillysninger om verdslige Genstande fra Prædikestolene afskaffes** (se Reskript 7. December 1827).

27. Nvbr. **Kanc. Skr.,** at Plakat 8. Januar 1823 angaaende, hvad der skal iagttages ved Testamenter og Beskikkelser, og Forordning 7. Februar 1823 om Mortifikation paa bortkomne Gældsbreve skulle bekendtgøres til Efterlevelse paa Færøerne.
(Reskr.saml.)

1825. 28. Maj. **Plakat ang. Behandlingen af Sager om Underholdsbidrag til uægte Børn** (se Kanc. Skr. 26. September 1829).

1826. 29. April. **Kanc. Skr.** (til Amtmanden og Amtsprovsten over Færøerne), hvorved fastsættes: at det gøres vedkommende Sognepræster til Pligt, tidlig paa Aaret i Forening med Kirkeværgerne at efterse enhver Kirkes Brøst eller Mangel og afgive Resultatet heraf beskrevet og indsende samme til Kirkeinspektionen tillige med deres aarligen aflæggende Regnskaber,[2]) for at de fornødne Foranstaltninger derefter straks kunne føjes. Naar en Kirke af ny skal opbygges, da

[1]) Jfr. i øvrigt nu Lov (Nr. 55) indeholdende Bestemmelser om Politiet paa Færøerne af 13. April 1894 § 13.
[2]) ɔ: nu: Inventarieregnskaber, idet Pengeregnskaberne føres af Kirkekassereren, K. U. M. Skr. 19. Marts 1863.

maa et nøjagtigt og fuldstændigt Overslag over de dertil fornødne Materialier foranstaltes forfattet af Kirkeinspektionen, hvorefter Arbejdet i øvrigt under Kirkeværgens specielle Tilsyn og Ansvar bliver at besørge af selve Menigheden.[1]) Endeligen maa det paalægges Kirkeværgerne at drage Omsorg for, at Hegnene omkring Kirkegaardene tilbørligen vedligeholdes og Kirkegaardene fredes. **1826.** 29. April.

(Reskr.saml.)

Reskript (til Amtmanden og Amtsprovsten over Færøerne), indeholdende Tillæg til og Forandringer i den under 28. August 1767 konfirmerede Fundats for Fattigkassen paa Færøerne, hvorved fastsættes: **1)** at enhver Embedsmand paa Færøerne, som forsynes med en af Kongen underskreven Bestalling, ved sin Embedstiltrædelse skal give i det mindste 5 Rbdl. til ommeldte Fattigkasse samt hver Sysselmand ligeledes i det mindste 3 Rbdl.;[2]) — — — **4)** at en Gave til Kassen lige saavel skal erlægges ved Begravelser, hvor de saakaldte Ligtaler holdes, som naar der holdes egentlig Ligprædiken;[3]) — — — **1827.** 3. Jan.

(Reskr.saml.)

Forordning ang. Bemyndigelse for Overøvrigheden til at afgøre adskillige Sager, som hidtil behøvede Afgørelse i Kancelliet (se Kanc. Skr. 1. August 1837). 23. Marts.

Kanc. Skr., at Plakat 19. Oktober 1822 ang. utilladelig Kollektering m. v. skal bekendtgøres som gældende paa Færøerne. 31. Marts.

(Reskr.saml.)

Plakat ang. Betaling til Forligelseskommissionerne og ang. Klagerens Udeblivelse ved disse (se Kanc. Skr. 1. August 1837). 6. April.

---

[1]) Se dog nu Reskr. 31. Oktober 1827 Pkt. 1.
[2]) Jfr. Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 7 d.
[3]) Jfr. anf. Lov § 13 b.

1827. 23. Maj. **Forordning angaaende Ægteskaber, som indgaas efter erhvervet Skilsmissedom** (se Kanc. Skr. 1. August 1837).

7. Juni. [Forordning angaaende adskillige Forholdsregler til Betryggelse for umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler (se Kanc. Skr. 1. August 1837.)]

12. Juni. **Plakat angaaende nærmere Bestemmelse og Forandring ved Lovens 6—13—3** (se Kanc. Skr. 1. August 1837).

31. Oktbr. **Reskript** (til Amtmanden og Amtsprovsten over Færøerne), hvorved fastsættes: **1)** At hvert Præstegæld paa Færøerne for Fremtiden ikkun maa have een for dets Kirker fælles Kasse, hvori samtlige til Præstegældet hørende Kirkers Indtægter kunne indflyde og deres Udgifter deraf udredes, i Stedet for at hidtil enhver af Øernes Kirker har haft sin egen Kirkekasse, dog at herfra undtages de Kapitaler eller Indtægter, som ere eller blive legerede en eller anden af disse Kirker, hvilke Legater fremdeles udelukkende bør komme de Kirker til Gode, hvortil de af Giverne ere bestemte. [1]) — — —
(Reskr.saml.)

7. Nvbr. **Forordning angaaende Betaling for de Attester, som udfærdiges af Præsterne** (se Kanc. Skr. 1. August 1837).

23. Nvbr. **Plakat angaaende Midler til at fremme kollegiale Ekspeditioners Løsning** (se Kanc. Skr. 27. Maj 1828).

7. Debr. **Reskript,** hvorved bestemmes: **1)** at Forordning 30. April 1824 ang. Præsternes Embede med Hensyn

---

[1]) Jfr. kgl. Resol. 1. Marts 1865.

til Ægteskab skal udvides til at gælde paa Færøerne;[1]) 2) at Forordning 6. August 1824 om Rettergangsmaaden i mindre betydelige Gældssager[2]) og Forordning 8. Oktober 1824, hvorved Oplæsning af Anordninger og Tillysninger om verdslige Genstande fra Prædikestolene afskaffes,[3]) skulle gøres gældende sammesteds uforandrede. **1827.** 7. Dcbr.

(Reskr.saml.)

Plakat ang. Omkostninger paa kriminelle Fangers Vask (se Kanc. Skr. 1. August 1837). 21. Dcbr.

Kgl. Resol. ang. Tørvehederne ved Thorshavn.[4]) 21. Dcbr.

Vi bifalde allernaadigst, at alle omkring Thorshavn By paa Vort Land Færø værende Tørveheder sammenlægges, og at en ny Deling af disse foretages ved kyndige og uvillige Mænd, saaledes at enhver Familie erholder Udvisning deraf paa eet Sted og i Forhold til, hvad der ved ordenlig Brug kan behøves, dog at derved tillige paases, at enhver faar Udvisning paa et af de Steder, hvor han nu har Tørveskær og helst ønsker at beholde samme.[5]) Sysselmanden for Strømø skal derefter hver Sommer, naar Tørveskæren er fuldendt, efterse samtlige Tørveheder og til Amtmanden indberette, hvilke Mangler han derved maatte have fundet; og blive da de, som maatte have behandlet deres Tørveheder med Uorden og Skødesløshed, foruden at tilholdes, straks at rette de forefundne Uordener, tillige af Sysselmanden at anse med en Mulkt fra 48 Skilling til 2 Rbdl. Sølv,[6]) efter Omstændighederne, til Færø Amts Fattigkasse; men for saa vidt vedkommende herved kunde tro sig fornærmede, skal det staa dem frit for at appellere til Amtmandens Resolution, ved hvilken det da bør have sit Forblivende. For øvrigt ville Vi, i Betragtning af, at Torven ved Thorshavn er vanskeligere at faa skaaren,

---

[1]) Ved Reskriptet gjordes to for Færøerne særlige Modifikationer i Forordningen, hvilke imidlertid ved den senere Lovgivning ere ophævede og derfor udelades her.
[2]) Jfr. Sportelreglem. 30. Marts 1836 § 9.
[3]) Jfr. K. U. M. Skr. 23. Marts 1854.
[4]) Jfr. kgl. Resol. 14. August 1833 og 18. August 1850; Justm. Skr. 30. Marts 1868; kgl. Resol. 14 Febr. 1877; Haugelov 23. Febr. 1866 § 42, sidste Punktum.
[5]) Ændret ved kgl. Resol. 14. Aug. 1833.
[6]) = fra 1 til 4 Kroner.

1827. 21. Dcbr. allernaadigst have Betalingen til vedkommende Lejlændinger for Tørveskær, hvilken efter Landets Skik er en Dags Arbejde for en Dags Tørveskær, bestemt til 2 Dages Arbejde for 3 Dages Tørveskær[1]) eller, naar der betales med Penge, 1 Mark Tegn[2]) for hver Dags Tørveskær.[3]) (Utr.)

1828. 27. Maj. **Kanc. Skr.,** at Plakat 23. November 1827 ang. Midler til at fremme kollegiale Ekspeditioners Løsning ligefrem vil være anvendelig paa Færøerne. (Reskr.saml.)

30. Maj. **Forordning om adskilligt, som i Henseende til Daaben bliver at iagttage** (se Reskript 27. April 1832).

6. Sept. **Plakat angaaende Behandlingen af Sager, som opstaa i Anledning af Dagleje** (se Kanc. Skr. 8. Maj 1832).

5. Nvbr. **Kgl. Konfirmation paa** efterfølgende **Fundats for Færø Amts offentlige Bibliotek.**

Et Selskab af Amtets Embedsmænd, der længe og meget har følt det Savn, som det er for enhver videnskabelig dannet Mand, hvis Formuesomstændigheder ikke tillade Anskaffelsen af et fuldstændigt privat Bibliotek, at leve afsondret fra de Steder, hvor offentlige Bogsamlinger haves, og som derhos har næret det Ønske at bidrage til nyttige Kundskabers Udbredelse i deres Embedskreds, har ved fremmede Velgøreres kraftige Bistand, som og ved egne Bestræbelser og Opofrelser, haft den Glæde at se Grunden lagt til et offentligt Bibliotek paa Færøerne. Da en Samling af henimod 1400 Bind, som med Guds Bistand dog ikkun er at anse som et Fundament for en større Samling, alt nu haves, saa har Selskabet anmodet undertegnede om, indtil videre at overtage Direktionen af Biblioteket og derhos udarbejde Love for Stiftelsen og allerunderdanigst at ansøge Hans Majestæt vor allernaadigste Konge om allerhøjeste Approbation for Biblioteket som en offentlig Stiftelse under Navn af Færø Amts offentlige Bibliotek. De Regler, som vi formene at kunne give muligste Betryggelse for Samlingens fremtidige Vedligeholdelse og Udvidelse, ere:

1. For at fornødent Tilsyn kan haves med Biblioteket, udnævnes af Amtsøvrigheden en Direktion,

[1]) Ændret ved kgl. Resol. 14. August 1833.
[2]) = 33 Øre.
[3]) Jfr. kgl. Resol. 18. August 1850 og 14. Februar 1877.

bestaaende af i det mindste 3 Personer, der fornemmelig har at drage Omsorg for dets Vedligeholdelse og mulige Forøgelse. **2.** Direktionen bestemmer de Love, som iagttages ved Udlaanet af Bøger fra Biblioteket, ligesom den ogsaa bestemmer den Orden, som i det hele bør iagttages. **3.** Direktionen antager selv en duelig og paalidelig Mand til Bibliotekar og Kasserer, for under sammes Tilsyn at bestyre de løbende Forretninger, og meddeles ham derhos en Instruks, som i Genpart vedlægges det første Aars Regnskab. **4.** Det aarlige Regnskab affattes af Kassereren og indleveres af ham ved hvert Regnskabsaars Udløb til Direktionen, som igen, efter at have revideret det, afsender det til Amtsøvrighedens Decision og videre Befordring til det kongelige danske Kancelli. **5.** Naar Bibliotekets Kassebeholdning er saa stor, at Direktionen ser sig i Stand til at anskaffe nye Bøger, bør fornemmelig vælges historiske og økonomiske Skrifter som de, der især maa antages at være af almindelig Interesse og Nytte. Direktionen for Færø Amtsbibliotek i Thorshavn, den 24. September 1828. Tillisch. Gorm. Pram-Gad.
(Reskr.saml.)

1828.
5. Nvbr.

Kgl. Resol. angaaende Anvendelsen af de ved Salget af den forrige Lagstolgaard (Stegaard) indkomne Midler, hvorved bl. a. bestemmes: — — — **4)** at Skolevæsenet paa Færøerne overdrages som Ejendom de 2000 Rbdlr. rede Sølv, med Renter, som indestaa i nogle af Stegaardens Parceller som en Del af Købesummerne for disse, og at der desuden indkøbes kgl. 4 pCt. rentebærende Obligationer til et Beløb af 4000 Rbdlr. Sølv, hvoraf Renterne tilfalde bemeldte Skolevæsen.[1])
(Utr.)

1829.
7. Jan.

Kgl. Resol., hvorved bevilges, at Indtægterne af de den nedlagte lærde Skole i Thorshavn tilhørende Midler samt af den denne tillagte Tiende maa, saa længe ingen lærd Skole der igen oprettes, anvendes til Bedste for Almueskolevæsenet paa Færøerne.[2])
(Reskr.saml.)

14. Jan.

Kanc. Skr. Ved at meddele Betænkning om, hvilke af de i Aarene 1815 til 1819 inklusive gennem

11. April.

[1]) Jfr. Lov 1. Marts 1854 § 33 Nr. 1.
[2]) Jfr. anf. Lov § 33 Nr. 3.

1829. 11. April. Kancelliet udgaaede Anordninger, der endnu ikke vare satte i Kraft paa Færøerne, kunde egne sig til at gøres gældende der, havde Amtmanden bemærket, at alle i nævnte Tidsrum udgaaede almindelige Anordninger, om hvis Anvendelighed paa Færøerne der kunde blive Spørgsmaal, allerede vare publicerede til Efterlevelse[1]) med Undtagelse af Fr. *12. Juni 1816* ang. nærmere Bestemmelse af Fængselsstraffen paa Vand og Brød. og Plakat *9. Juli 1819* ang. forhøjet Betaling for Tilsigelse til Møde ved Forligelses-Kommissionen. — Kancelliet beordrer derefter Fr. 12. Juni 1816 kundgjort paa Færøerne til fremtidig Efterlevelse, idet derhos, for saa vidt der paa Grund af Færingernes sædvanlige Levemaade kunde være nogen Betænkelighed ved at lade de Personer, der hensættes til Fængsel paa Vand og Brød, nyde det for dem uvante skarpere Fødemiddel af syret Brød, tilføjes, at eftersom Fr. *6. Decbr. 1743* § 15 og Plakat *1. Juli 1817* kun gaa ud paa, at det Brød, der leveres deslige Fanger, skal være sædvanligt ordinært Brød, kan der formentlig intet være til Hinder for, at der paa Færøerne gives dem det der sædvanlige usyrede Brød.[2])

(Reskr.saml.)

26. Sept **Kanc. Skr.,** at Plakat 28. Maj 1825 ang. Behandlingen af Sager om Underholdsbidrag til uægte Børn kan kundgøres som gældende paa Færøerne.

(Reskr.saml.)

15. Nvbr **Kgl. Resol.,** hvorved bifaldes, at Plakat 13. Maj 1801 undergaar den Forandring, at Mandskabet til Garnisonen paa Færøerne saa vidt muligt først søges

---

1) Naar Kancelliet ikke udtaler sig om de allerede tinglæste Anordninger for 1815—19, kan det næppe deraf sluttes, at alle disse ere udvidede til Færøerne. Se i øvrigt Justm. Skr. 26. August 1852 med Note.

2) Fr. *12. Juni 1816* er ophævet ved Straffelov *10. Febr. 1866* § 309; men den i den ovenstaaende Skrivelse udtalte Grundsætning synes dog endnu at maatte have Gyldighed (jfr. det almindelige Udtryk i Straffelovens § 20: „Vand og Brød").

Pl. *9. Juli 1819* beordredes kun kundgjort til Efterlevelse under Forudsætning af, at Fr. 20. Januar 1797 ikke hidtil var bleven gjort anvendelig som almindelig Norm for det færøske Forligelsesvæsen, og er derfor ikke tinglæst her.

blandt dem af Thorshavns Indvaanere, som dertil frivilligen ville lade sig engagere, men at der for øvrigt, naar Udskrivning skal ske i Mangel af frivillige, bliver at forholde efter de i fornævnte Resolution indeholdte Forskrifter.[1]) (Reskr.saml.) **1829.** 15. Nvbr.

[Plakat ang. adskillige Bestemmelser med Hensyn til Behandlingen af Vejsager (se Kanc. Skr. 5. Februar 1833).] 25. Nvbr.

Plakat, indeholdende en autentisk Fortolkning af Plakat 23. April 1813 ang. konstituerede Embedsmænds Honorar (se Kanc. Skr. 15. September 1832). **1830.** 14. Sept.

[Forordning ang. en nærmere Bestemmelse af Lovens 2—4—17 om Tiden til Gudstjenestens Holdelse i Kirker paa Landet (se Kanc. Skr. 15. September 1832).] 17. Dcbr.

Forordning om, hvor vidt Sæd i Straaet m. m. maa sælges fra en Præstegaard eller Skolelod (se Kanc. Skr. 19. Oktober 1833). **1831.** 9. Febr.

Bekendtgørelse, indeholdende Forbud mod Efterstikning af Generalstabens Kort (se Kanc. Skr. 19. Oktober 1833). 6. April.

Plakat ang. Kønrøgs-Tilsætning til Arsenik, som fra Apotekerne sælges til Brug mod skadelige Dyr (se Kanc. Skr. 19. Oktober 1833). 26. Juli.

Plakat ang. Indgreb i Kjøbenhavns Universitets Almanak-Privilegium (se Kanc. Skr. 19. Oktober 1833). 5. Aug.

Forordning ang. Retsforholdet imellem en Forpagter eller Lejer af en Jordejendom og en Køber eller Panthaver (se Kanc. Skr. 19. Oktober 1833). 25. Nvbr.

[1]) Jfr. kgl. Resol. 28. April 1865.

1832. 18. April. **Kgl. Resol.**, hvorved bl. a. bevilges Færø Lands Skolevæsen en Understøttelse af 112 Rbdl. Sølv aarlig af den kgl. Handels Kasse.[1])
(Reskr.saml.)

18. April. **Kgl. Konfirmation paa** efterfølgende **Regulativ for en Fond for forulykkedes efterladte paa Færøerne. § 1.** Overskudet af de i Aaret 1818 i Anledning af en paa Øen Fuglø indtruffen ulykkelig Hændelse indkomne milde Gaver, nemlig 350 Rbdl. Sedler, skal under Navn af „Fond for forulykkedes efterladte paa Færø" som en urørlig Kapital sættes under Bestyrelse af Landets Amtmand og Provst og af disse[2]) gøres frugtbringende efter de Regler, som ere gældende for andre offentlige Midler. **§ 2.** Enhver Mandsperson paa Færø, som er pligtig at betale Næbbetold[3]), skal aarlig til Fonden erlægge 4 Skill., som indkræves af Sysselmanden tillige med Næbbetolden[4]) og afleveres derefter til Bestyrelsen. **§ 3.** Fondens Renter og aarlige Indtægter anvendes efter Amtmandens og Provstens nærmere Bestemmelse til at afhjælpe den øjeblikkelige Trang, hvori forulykkedes efterladte ved pludselig at berøves deres Forsørger kunne geraade, det være sig Forældre eller Enker og Børn.[5]) Derimod er den vedvarende Understøttelse, som nogen ved slig ulykkelig Hændelse maatte blive trængende til, Fonden uvedkommende. **§ 4.** Skulde i et Aar Renten af Fondens Kapital og de aarlige Indtægter enten for en Del eller ganske blive ubrugte, da opbevares Overskudet til de følgende Aar, indtil den saaledes sammensparede Sum beløber sig til 100 Rbdl. i hvilket Tilfælde der altid af samme bør lægges 50 Rbdl. til Kapitalen, hvorefter disse Tillæg blive at anse som en integrerende Del af Fondens Hovedkapital og i eet og alt at behandle som denne.[6]) — — — **§ 6.** Bestyrelsen er pligtig at

---

[1]) Jfr. Lov 1. Marts 1854 § 33 Nr. 2.
[2]) Nu af Lagtinget, jfr. Lov 15. April 1854 § 12 e.
[3]) Ifølge kgl. Resol. *21. November 1741* paahvilede Næbbetolden (der er ophævet ved Lov Nr. 35 af 18. Marts 1881) Mandspersoner fra 15 til 50 Aar inkl., dog med Undtagelse af „Thorshavns Indbyggere, som ej have Jorder og Grunde at skylde af".
[4]) ɔ: før Olai Dag, 29. Juli
[5]) Jfr. Lov 15. April 1854 § 12 c.
[6]) Jfr. Lov (Nr. 35) 18. Marts 1881 § 2.

aflægge aarligt Regnskab over Fondens Indtægter og Udgifter og at indsende en Ekstrakt af samme til det danske Kancelli.[1]) **1832.** 18. April.
(Reskr.saml.)

Reskript, hvorved bl. a. fastsættes: at Fr. 30. Maj 1828 om adskilligt, som i Henseende til Daaben bliver at iagttage, skal gøres gældende paa Færøerne, dog saaledes: *a*) at den i Forordningens § 7 fastsatte Termin, inden hvilken Anmeldelse til vedkommende Sognepræst om Hjemmedaab, som ikke ved ham er forrettet, bør ske, forandres derhen, at slig Anmeldelse bør i Hovedsognet eller det Sogn, hvor Præsten bor, ske inden 8 Dage og i de andre ved hans næste Besøg ved Stedets Kirke; *b*) at den i Forordningens § 9 indeholdte Bestemmelse om, at vedkommende Kirkebetjent hver Uge skal give Sognepræsten Underretning om de i Ugens Løb gjorte Anmeldelser om Barnefødsler, forandres saaledes, at denne Angivelse udenfor Hovedsognet sker paa Præstens næste Omrejse til Kirkerne; og at endelig *c*) Forordningens § 13, for saa vidt denne paabyder, at Daabsforretningen skal bestilles hos Sognepræsten 2 til 3 Dage forud, modificeres saaledes, at Daaben eller dens Bekræftelse i Kirken bør, hvor det er muligt, i Forvejen bestilles hos Sognepræsten. 27. April.
(Reskr.saml.)

Kanc. Skr., at Plakat 6. September 1828 ang. Behandlingen af Sager, som opstaa i Anledning af Dagleje, ligefrem kan komme til Anvendelse paa Færøerne. 8. Maj.
(Reskr.saml.)

Kgl. Bevilling paa, at de Summer, der indskydes i Sparekassen for Færøerne, maa være fritagne for at kunne belægges med Arrest og Beslag. 23. Maj.
(Reskr.saml.)

Kanc. Skr., at Plakat 14. September 1830, indeholdende en autentisk Fortolkning af Plakat *23. April 1813* ang. konstituerede Embedsmænds Honorar, ligefrem kan udvides til at gælde paa Færøerne. End- 15. Sept.

[1]) Forandret ved Lov 15. April 1854 § 12 e og h.

1832. videre udtales: Med Hensyn til Fr. 17. December
15. Sept. 1830 ang. en nærmere Bestemmelse af Lovens 2—4—17 om Tiden til Gudstjenestens Holdelse i Kirker paa Landet, da findes denne ikke at egne sig til at udvides til Færøerne; men skønt det saaledes for disse Øers Vedkommende bør have sit Forblivende ved N. L. 2—4—17, maa Kancelliet dog anse det hensigtsmæssigt, at samtlige Præster i Henhold til dette Lovbud ved Cirkulære indskærpes, at de, efter dertil af Amtmanden i Forening med Provsten paa Færøerne meddelt Sanktion, hver for sit Vedkommende have at beramme en bestemt, efter de lokale Forhold afpasset Tid til Gudstjenestens Holdelse og desangaaende gøre Antegning i Kirkebogen, hver Gang særegne Omstændigheder maatte have gjort dennes nøjagtige Overholdelse umulig.
(Reskr.saml.)

1833. **Kanc. Skr.,** at Plakat 25. November 1829 ang.
5. Febr. adskillige Bestemmelser med Hensyn til Behandlingen af Vejsager, skønt den ikke ligefrem kan anvendes paa Færøerne, efterdi Fr. om Vejvæsenet af *13. December 1793* ikke er gældende sammesteds, dog kan bringes analogisk til Anvendelse med Hensyn til den i samme udtalte Grundsætning om, hvilke Sager, Vejvæsenet vedkommende, der kunne inddrages under Domstolenes Afgørelse, og hvilke Bestemmelser derimod som Øvrighedshandlinger udelukke saadan Afgørelse.
(Reskr.saml.)

10. April. **Forordning ang. Forandring i Lovens 1—13—8** (se Reskript 30. Marts 1836).

24. April. **Kgl. Resol.,** hvorved det tillades Beboerne paa Øen Myggenæs at erlægge deres Lammetiende, saavel hvad den Kongen tilkommende Andel som hvad Kirkens og Præstens Andel angaar, med det samme Kvantum i Uld som det, hvormed de hidtil have erlagt den i Fjer.[1])
(Reskr.saml.)

---

[1]) Jfr i øvrigt Lov 1. Maj 1868 § 6, hvorefter Kongens Andel af Tienden nu skal betales med Penge.

Kgl. Resol. ang. Tørvehederne ved Thorshavn. **1833.** 14. Aug

Den ved Vor Resolution af 21. December 1827 befalede Fordeling af Tørvehederne omkring Thorshavn paa Færøerne bliver at udføre under Landfogdens Opsigt ved tvende af ham dertil udnævnte, uvillige og kyndige Mænd imod en Godtgørelse af 4 Mark Tegn dagligen til hver, hvilken bør udredes af Thorshavns samtlige Indvaanere efter en derover af Landfogden forfattet og af Amtmanden approberet Ligning i Forhold til det Tørveskær, der bliver enhver især anvist. Og blive de Klager, som i Anledning af denne Fordeling af Tørvehederne maatte opstaa, at afgøre ved Amtmandens Resolution, ved hvilken det i ethvert Fald skal have sit Forblivende. Derhos tillade Vi allernaadigst, at der efter Omstændighederne maa gives een og samme Familie i Thorshavn Udvisning af Tørv paa i det højeste 2 Steder i Stedet for, ifølge bemeldte Vor Resolution, paa 1 Sted, dog at det derved, saa vidt muligt, paases, at enhver for en Del erholder Udvisning paa et af de Steder, hvor han nu har sit Tørveskær og helst ønsker at beholde samme, hvilket især bliver at iagttage med Hensyn til de Familier, som have opført Tørvehuse paa, eller i Nærheden af, de Tørveheder, de nu bruge. Ved Fordelingen bliver i øvrigt de Fæstegaarde, hvorunder Tørvehederne henhøre, først at tillægge saa megen Tørveskær, som anses nødvendig for, at saavel de nærværende som de tilkommende Besiddere ikke derpaa skulle komme til at lide Mangel. Fremdeles bifalde Vi allernaadigst, at den forhen gældende, men ved fornævnte Vor Resolution nedsatte Betaling af en Dags Arbejde for en Dags Tørveskær fremdeles vedbliver, dog saaledes at af 3 slige Arbejdsdage ikkun de 2 tilfalde Besidderen af Jorden, den tredje derimod anvendes til Anlæggelsen af en Kørevej ud til de længst bortliggende og bedste Tørveheder. Endeligen er det Vor Vilje, at det paalægges enhver, naar han agter at skære Tørv, Aftenen forud at anmelde saadant for Besidderen af den Tørvejord, hvori han har faaet Udvisning, samt derhos at angive, hvor mange Folk han hver Dag vil lade skære Tørv. Og bør der for enhver unanmeldt Mand, som bruges ved Tørveskæringen, af vedkommende erlægges en Mulkt af 2 Mark Tegn[1]), der bliver at anvende til at fremme det omhandlede Vejarbejde og i Mangel af Betaling bør inddrives ved Udpantning efter Amtmandens Ordre.[2])

[1]) = 66 Øre.

[2]) Bøden vil nu være at afsone med Fængsel ifølge Lov *16. Februar 1866.*

1833. 14. Aug. For Resten har det sit Forblivende ved oftnævnte Vor Resolution af 21. December 1827.
(Utr.)

20. Aug. **Kanc. Skr.** (til Amtmanden og Provsten over Færøerne), hvori udtales, **1)** at de af Udmarken til Opdyrkning indtagne Jorder ifølge Analogi af N. L. 3—12—7 og 8 og 3—15—6 i 6 Aar bør fritages for at svare Tiende; **2)** at Yderne ved Korntiendens Erlæggelse ifølge N. L. 2—22—1 maa anses uberettigede til at fradrage Udsæden, førend Tienden beregnes; — — — **4)** at der lige saa vel bør erlægges Tiende af de Sælhunde, som skydes, som af dem, der paa anden Maade dræbes.
(Reskr.saml.)

1. Oktbr. **Kanc. Skr.,** hvori udtales, at lovbestemte Størrelser (Skatter, Bøder, Retssportler osv.), som ved Anordningerne[1]) ere bestemte i Gylden eller Kroner, maa anses i Henhold til Fr. 13. August 1790 § 8 at være dengang overgaaede til dansk Courant à 80 Skilling pr. Gylden og saaledes ifølge Pl. 15. April 1815 § 5 at gaa over til Rigsbankpenge Sølvværdi, Daler for Daler og Skilling for Skilling, saa at altsaa en Gylden eller Krone regnes lig 80 Rigsbank-Skilling Sølv.
(Reskr.saml.)

16. Oktbr. **Kgl. Resol.,**[2]) hvorved bifaldes: **A. 1)** At der paa Færøerne maa anlægges nye Kirkegaarde paa de Steder, hvor Amtmanden og Provsten paa Grund af Kirkevejens Længde og Besværlighed finde det tjenligst, og Beboerne ønske det samt ere villige til at udlægge den dertil fornødne Jord, eller denne paa anden Maade uden Udgift for det offentlige kan faas. **2)** At hvis det maatte attraas at anlægge nogen Kirkegaard paa Jorder, der henhøre under det kongelige Gods, de dertil fornødne Jordstykker maatte afbenyttes, dog at den eller de Fæstere, under hvis Fæstegaarde samme for Tiden henhøre, meddele deres Samtykke hertil. **B. 1)** At disse Kirkegaarde skulle tilbørligen indhegnes. **2)** At Præsten, førend

---

[1]) ɔ: de før Fr. 13. August 1790 udstedte Anordninger, se dennes § 8.
[2]) Jfr. Lov 4. Januar 1854 Punkt 16.

noget Lig første Gang der jordes, indvier Kirke- **1833.**
gaarden med en passende Tale. **3)** At Indbyggerne 16 Oktbr.
maa have Valget imellem at faa deres afdøde jordede
paa de gamle Kirkegaarde, for saa vidt dertil er
Plads, eller paa de nye.
(Reskr.saml.)

Kanc. Skr., at Fr. 9. Februar 1831 om, hvor 19. Oktbr.
vidt Sæd i Straaet, Græs og Klover, Hø og Halm
maa sælges fra en Præstegaard eller Skolelod, Bek.
6. April 1831 indeholdende Forbud mod Efterstik-
ning af Generalstabens Kort, Plakat 26. Juli 1831
ang. Kønrøgs-Tilsætning til Arsenik, som fra Apote-
kerne sælges til Brug mod skadelige Dyr, Plakat
5. August 1831 ang. Indgreb i Kjøbenhavns Univer-
sitets Almanak-Privilegium, og Fr. 25. November 1831
ang. Retsforholdet imellem en Forpagter eller Lejer
af en Jordejendom og en Køber eller Panthaver,
gøres gældende paa Færøerne.
(Reskr.saml.)

Kanc. Skr., hvori — med Hensyn til, at Soren- **1834.**
skriveren havde andraget paa, at Skifteforvalteren 15. Marts.
maatte bemyndiges til at forbigaa den fødte Værge,
naar der ved Arv tilfaldt en umyndig Jordegods i et
andet Bygdelag end det, hvor den fødte Værge er
bosiddende, — udtales, at Kancelliet med Amtet er
enigt i, at Overformynderen saavel i N. L. 3—19—2
som i Analogien af Fr. *23. August 1793* § 1 samt
Fr. *28. August 1816* § 2 har Hjemmel til at forbi-
gaa den fødte Værge, naar saadant virkelig skulde
være fornødent for den umyndiges Tarv.
(Reskr.saml.)

Plakat om privilegerede Fordringers Inddri- 14. Maj.
velse hos dem, der have givet Underpant i deres
Løsøre (se Kanc. Skr. 21. Februar 1837).

Reskript om, at de almindelige Konventioner **1835.**
med andre Stater om Afdragsrettens Ophævelse uden 20. Maj.
videre skulle være anvendelige paa Færøerne.
(Reskr.saml.)

1835. 6. Aug. **Plakat ang. Iagttagelse af fornøden Sikkerhed i Henseende til Svovlsyre o. lign.** (se Kanc. Skr. 21. Oktober 1841).

1836. 30. Marts. **Forordning ang. Afholdelsen af Høst- og Maanedsting paa Færøerne.** **§ 1.**[1]) Foruden de sædvanlige Vaarting, som overalt skulle holdes i April og Maj Maaneder, skal der endvidere, for saa vidt der maatte henstaa nogen fra det foregaaende Ting uafgjort Sag eller ny Sag agtes foretaget, og der inden Juli Maaneds Udgang er meddelt Sorenskriveren Efterretning desangaaende, holdes Høstting i Norderø og Suderø Sysler; ligeledes bør Høstting holdes i Vaagø og Sandø Sysler, for saa vidt nogen Retstrætte paa Myggenæs, Skuø eller Store Dimon skulde gøre det nødvendigt. I Suderø Syssel skal Høsttinget afholdes i August Maaned eller i Begyndelsen af September, men i de andre Sysler i sidstnævnte Maaned. Tiden, da foranførte Ting skulle holdes, bliver betimelig at kundgøre ved Kirkestævne. **§ 2.**[1]) Foruden Vaar- og Høsttingene skal der for Fremtiden holdes Maanedsting i Thorshavn, hvilket skal betragtes som ordinært Værneting ikke blot for Strømø Syssel, men tillige for Østerø Syssel og for Beboerne paa Vaagø og Sandø. Dog bortfalde disse Maanedsting i Januar, April, Maj og September Maaneder. **§ 3.** Fornævnte Maanedsting bør holdes den første Søgnedag i Maaneden og, hvis Forretningernes Fremme kræver det, fortsættes de følgende Dage.[2]) Naar Vindens, Vejrligets eller Søgangens Beskaffenhed har forhindret nogen af dem, der havde at møde ved sligt Ting[3]), fra at indfinde sig til rette Tid, bør de endnu i Løbet af 48 Timer fra den berammede Tid stedes til Møde, og Dommeren bør derhos gøre den, der i samme Sag er mødt, opmærksom paa, at den saaledes endnu kan blive foretagen. **§ 4.** Ved de Maanedsting, der, som foranført, blive at afholde i Thorshavn, bør tillige Domme afsiges i de ved Vaar- og Høsttingene i andre Sysler til Doms optagne, men der ej endnu paadømte Sager, hvorom Dommeren ved enhver Sags Optagelse bør give Parterne Underretning. **§ 5.** Naar Sagvolderen dertil har givet sit Samtykke, kunne ogsaa Sager fra

[1]) Ophævet ved Lov (Nr. 52) 1. April 1896 § 4.
[2]) Ophævet ved anf. Lovs § 1.
[3]) Nu Fjortendagstingene i Thorshavn.

andre Distrikter end de i § 2 nævnte[1]) indstævnes til og behandles ved Maanedstingene i Thorshavn, ligesom ogsaa alle de Sagers Drift, der allerede ere anhængiggjorte ved Vaar- eller Høsttingene, naar Parterne deri have samtykket, maa fortsættes ved bemeldte Maanedsting.[2]) Naar nogen, som har hjemme andetsteds paa Øerne, men kun en kort Tid opholder sig i Thorshavn, ikke kan oppebie Maanedstingets Afholdelse, bør Sorenskriveren paa hans Begæring foretage Sagen ved en Gæsteret i Stedet for ved Maanedstinget. **§ 6.** Vidner, som høre hjemme i de udi § 2 nævnte Distrikter, kunne og kaldes til at møde ved Maanedstingene i Thorshavn for der at aflægge deres Vidnesbyrd.[3]) Saa bør og enhver anden, som der er personlig til Stede, være pligtig at give Møde som Vidne, for saa vidt saadant kan ske, uden at forsinke hans Rejse. **§ 7.**[4]) Med Sorenskriverens Befordring til Høsttingene bør der forholdes paa samme Maade, som hidtil har fundet Sted ved hans Befordring til Vaartingene; og for den Tid, han anvender paa Rejserne til Høsttingene, nyder han i Diætpenge 1 Rbdlr. Sølv daglig, der, ligesom andre Udgifter af samme Natur, bliver at paaligne det matrikulerede Jordegods. — — —

1836. 30. Marts.

Sportel-Reglement for Rettens Betjente paa Færøerne.[5]) 30. Marts. 1. Kapitel. Om de Betalinger, som blive at erlægge i Anledning af de egentlige Tingsager. **§ 1.** For Stævnings Udtagelse, naar Parten, i Stedet for at udstede Kaldsseddel, forlanger Stævning udstedt under Dommerens Haand og Segl, dog efter det af Parten indgivne Koncept, 62 Ø.[6]) **§ 2.**

[1]) Finder ifølge anf. Lovs § 1 nu kun Anvendelse paa Suderø.
[2]) Ændret ved anf. Lovs § 1, 2det Pkt.
[3]) Ændret ved anf. Lovs § 1.
[4]) Se anf. Lovs § 4, jfr. Kanc. Skr. 15. April 1845.
[5]) Reglementet er her sammenarbejdet med Lov 29. December 1857 om Forhøjelse i de ved Reglementet fastsatte Retsgebyrer. Endvidere ere de ved den senere Lovgivning indførte Forandringer vedrørende Auktioner og Skifter (Lovene af 26. Maj 1868 og 30. November 1874) indarbejdede i Reglementet paa vedkommende Steder. Alle Møntangivelser ere omregnede til Kronemønt.
[6]) Ved Lov 29. December 1857 § 1 c. er fastsat, at i Sørets-, Gæsterets- og andre Ekstrarets-Sager, der ere af den Beskaffenhed, at Dommeren for at pleje Retten ikke behøver at foretage nogen særskilt Rejse, betales de i §§ 1—3, 5, 7 og 8 foreskrevne Gebyrer med det dobbelte af, hvad der for almindelige Tingsager er bestemt.

1836. 30. Marts. For Sagens Anhængiggørelse og videre Behandling og derunder Protokollens Førelse, 1 Kr. 50 Ø.[1]) **§ 3.** For Sagens Paakendelse 1 Kr. 50 Ø., som betales ved dens Optagelse til Dom.[1]) **§ 4.** For saa vidt der under samme Sag udtages flere forskellige Stævninger, blive de i §§ 1 og 2 ommeldte Gebyrer at udrede for hver Stævning især. Det i § 3 omhandlede Gebyr bliver at tilsvare af Sagsøgeren, men, for saa vidt Kontrasøgsmaal finder Sted, tillige af Kontrasagsøgeren. **§ 5.** For ethvert Vidne at afhøre 50 Ø. For Kontrakvæstioners Fremsættelse erlægges ingen særlig Betaling.[1]) **§ 6.** For Mænds Udnævnelse til Syns- eller andre deslige Forretninger[2]) betales 50 Ø., og lige saa meget betales for Forretningens Beedigelse saavel som for enhver anden Eds Modtagelse uden for Vidneføring. For Udmeldelse af Mænd til de befalede Syn over Kirker og Præstegaarde erlægges dog ligesom hidtil intet Gebyr, og have ligeledes Lagrettesmænd[3]) intet at betale for deres Edfæstelse.[4]) **§ 7.** I Skriverløn betales, hvad enten det er Tingsvidner eller Dokumenter eller Kendelsesakter eller simple Afskrifter, for Arket 75 Ø., Skrivematerialier derunder indbefattede.[5]) **§ 8.** For Bekræftelse og Forsegling af en Doms- eller Tingsvidne-Akt[6]) betales 62 Ø.[1]) **§ 9.** Hvor Sagens Værdi ikke overstiger 50 Kr., betales de i de foregaaende §§ 1—7 bestemte Gebyrer kun med det halve, og vil, som en Følge deraf, § 8 i Fr. 6. August 1824, der ved allerhøjeste Reskript af 7. December 1827 er gjort gældende paa Færøerne, ikke for Fremtiden være anvendelig paa bemeldte Øer. **§ 10.** I Politisager, der rejse sig af Husbonders og Tyendes gensidige Forhold, betales kun i alt 50 Ø. med Tillæg af 25 Ø. for hvert Ark, Akten, naar den gives beskreven, overstiger 2. Det samme gælder om de i den ved Kancelli-Plakat af 23. Marts 1813 bekendtgjorte allerhøjeste Resolution af 13. Marts omhandlede Sager angaaende Rettighed til at bygge og holde Fiskerbaade paa Færøerne. I andre Politisager betales det sædvanlige i de ovenstaaende §§ foreskrevne

---

[1]) Se foreg. Side Note 6.
[2]) Jfr. Kanc. Skr. 16. Februar 1843, Pkt. 2.
[3]) Se nu Lov 1. Marts 1873 § 5, sidste Punktum.
[4]) Se endvidere Jagtlov 23. April 1897 §§ 6 og 7, sidste Punktum.
[5]) Jfr. Kanc. Skr. 16. Februar 1843, Punkt 4.
[6]) Jfr. anf. Skr Punkt 5.

Retsgebyr. — — — **§ 11.** For Modtagelse til Pro- **1836.**
tokollen af en Deklaration om et eller andet, som 30. Marts.
ikke henhører til nogen ved Retten staaende og forhen der anhængiggjort Sag, betales af den, der fremsætter samme til at indføres, 50 Ø. **§ 12.** Ligesom i offentlige Sager intet Retsgebyr bliver at erlægge,[1]) men derimod Retsbetjentenes derved foraarsagede virkelige Udgifter efter rigtig og specificeret Regning at erstatte blandt Sagens øvrige Omkostninger, saaledes bemyndiges og Amtmanden til at tilstaa uformuende fri Proces, for saa vidt de efter Sagens Beskaffenhed og deres under Forligsprøven viste Forhold dertil kunne anses kvalificerede. Hvor saaledes fri Proces er forundt, bliver det Rettens Gebyr og den Skriverløn, som ellers den beneficerede Part skulde udrede, at tilsvare af Modparten, naar denne ved Dom findes skyldig til at betale Processens Omkostninger. **§ 13.** Tingsvidner, der afholdes for at bevise Ulykkestilfælde, der skulle tjene til at bevirke Moderation i Skatter eller til at hjemle Præmie for druknedes Redning, behandles som offentlige Sager; men de bør ordentligvis afholdes til de sædvanlige Tingtider, saa at Udgift derved ej paadrages det offentlige. **§ 14.** Naar en privat Sag i Medhold af Anordningerne forlanges foretaget udenfor de sædvanlige Tingdage eller Steder, bliver vel intet videre Retsgebyr at erlægge, end hvad de foranførte Bestemmelser indeholde; men hvis Dommeren derfor maa gøre særskilte Rejser, betales ham foruden de befalede Retsgebyrer 6 Kr. for hver Dag. Dette gælder, hvad enten det er en Domssag eller en Besigtigelses-, Gransknings-, Delings- eller anden deslige Forretning, hvori ikke Dom forlanges. En Forretning maa i Almindelighed fortsættes i det mindste 8 Timer, naar Betaling for mere end een Dag skal kunne fordres; men kan en Forretning tilendebringes i et kortere Timetal, bliver dog Betaling at erlægge som for en hel Dag. Hvis Forretningen paa en Gang varer i mere end 8 Timer, beregnes den for $1^1/_2$ Dag. Naar i øvrigt de ovenmeldte Sager, efter at være foretagne til overordentlig Tid og Sted, fortsættes paa de ordinære Tingsteder, betales denne Fortsættelse ikkun med de sædvanlige Retsgebyrer. — — — **§ 15.** I de udi § 14 omhandlede Tilfælde bør Rekvirenten og give Dommeren fri Befordring til og fra Tingstedet eller og betale samme efter billig Regning. I øvrigt

[1]) Se endvidere Lov 29. December 1850 § 15, 3. Punktum og Lov 15. April 1854 § 4, 2. Punktum.

1836. 30. Marts skal det indtil videre være overladt Amtmanden at foreskrive saadanne nærmere Regler for Befordringsudgifters Bestemmelse, som efter de lokale Forhold maatte anses passende, ligesom denne Embedsmand og skal være bemyndiget til ved sin Resolution at afgøre de Spørgsmaal, som i enkelte Tilfælde maatte opstaa angaaende de Fordringer, som i saa Henseende gøres. — — — 2. Kapitel. Om Gebyrer, som for Fogedforretninger blive at erlægge. **§ 16.** For en Arrest-, Sekvestrations- eller Forbudsforretning,[1]) naar samme sker i Gods, hvorunder ej alene saavel rørlige som urørlige Ting, men ogsaa udestaaende Gældsfordringer indbefattes, samt for en Eksekutions- eller Afsættelsesforretning[2]) betales til Fogden i Forhold til Størrelsen af den Sum, hvorfor Forretningen foretages, saaledes:

for Summer indtil	20	Kr.	inkl.	. . . . .	1	Kr.	„	Ø.
- —	fra	20	Kr.	indtil	40	Kr.	. .	2	-	„	-
- —	-	40	-	—	100	-	. .	3	-	„	-
- —	-	100	-	—	200	-	. .	4	-	„	-
- —	-	200	-	—	300	-	. .	4	-	66	-
- —	-	300	-	—	400	-	. .	5	-	33	-
- —	-	400	-	—	1000	-	. .	6	-	66	-
- —	-	1000	-	og	derover		. .	8	-	„	-

§ 17. Dersom Arrest paa Person skulde forefalde paa Færøerne, betales i Gebyr til Fogden 9 Kr., og dersom Arrest tillige sker i Gods, betales derfor efter § 16. **§ 18.** Naar Forretningen ej tilendebringes paa den Dag eller Nat, den begynder, enten fordi dens Vidtløftighed ej tillader det, eller fordi Rekvirenten forlanger den udsat, betales efter det i §§ 16 og 17 befalede Gebyr for hver følgende Dag, hvoraf der anvendes over 4 Timer paa samme; men, naar der til Forretningens Fortsættelse ej bruges mere end 4 Timer, betales for denne Fortsættelse hver Gang kun det halve af bemeldte Salarium. Naar derimod Fogden enten formedelst sine øvrige Forretninger eller af andre Aarsager, som Parterne ej foranledige, udsætter en Forretning, der ellers paa een Dag kunde sluttes, bør Gebyret ikke derved forhøjes. Hvor en Forretning uafbrudt fortsættes i længere Tid end 8 Timer, betales endvidere for denne længere Tid, naar den ej overstiger 4 Timer, halvt, og ellers fuldt Gebyr efter §§ 16 og 17. **§ 19.** Naar Eksekution re-

---

[1]) Om Gebyr for visse Forbud se Kanc. Skr. 24. December 1840.
[2]) Om Gebyrer for Udpantningsforretninger se Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 14.

kvireres efter flere Domme, Forlig eller Resolutioner (hvor saadanne efter Anordningerne give Ret til Udpantning[1])) hos een og samme Person, betales Eksekutions-Gebyret for hver af disse særskilt.[2]) Ligeledes bør der, naar Eksekution efter een og samme Dom, Forlig eller Resolution rekvireres hos flere end een Person, holdes og betales en Forretning for hver Person; dog er dette ej at forstaa om det Tilfælde, hvor disse forskellige Individer have fælles Ejendomme, hvori Udlæg gøres, ligesom der ej heller, fordi de Ting, hvori Udlæg gøres, befinde dem paa forskellige Steder, tilkommer Fogden nogen Forhøjelse i Betalingen, undtagen for saa vidt Forretningen derved maatte blive saa vidtloftig, at § 18 vilde medføre forhøjet Salarium. **§ 20.** For en Relaksations-Forretning betales efter § 16, naar den angaar Gods, og efter § 17, hvor en personlig Arrest derimod ophæves. **§ 21.** For at iværksætte en Inkvisition efter privates Begæring betales 1 Kr. **§ 22.** For en Forretning, hvorved nogen udkastes af Jord eller Hus, han har i Besiddelse, eller indsættes i Besiddelse af Hus eller Jord, betales 3 Kr. **§ 23.** For en Synsforretning i Anledning af tilføjet Legemsbeskadigelse, naar samme sker efter privates Begæring, betales 2 Kr. 50 Ø.; men for at syne fundne døde Mennesker betales intet. **§ 24.** For Beskrivelse af de ommeldte Forretninger erlægges Arkebetaling efter § 7, hvorhos der for Forseglingen betales efter § 8. **§ 25.** For Forretninger i Anledning af Strandinger nyder Fogden, foruden Rejsegodtgørelse efter § 16, 6 Kr. daglig i Diætpenge.[3]) **§ 26.** Naar Fogden for at iværksætte nogen af de i dette Kapitel befalede Forretninger har at gøre en Rejse af mere end $^1/_2$ Mil, har Rekvirenten at godtgøre ham sine Rejseudgifter efter de i § 15 nævnte Regler.[4]) I øvrigt bør saavel denne Godtgørelse som Gebyret, alt for saa vidt samme lader sig forud bestemme, paa Embedsmandens Begæring til ham betales, inden han tiltræder Forretningen, og hvis den siden tilbagekaldes eller Forretningens Fremme nægtes, kan det erlagte ej kræves tilbage, undtagen for saa vidt de beregnede Rejseomkostninger bespares, eller der i øvrigt skulde være betalt mere end det Gebyr, som for den udførte

1836. 30. Marts.

[1]) Jfr. Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1.
[2]) Jfr. anf. Lov § 14.
[3]) Se nu Strandingslov 24. Marts 1899 § 15.
[4]) Jfr. Udpantningslov 30. Marts 1894 § 14.

1836. Forretning kunde tilkomme Embedsmanden. **§ 27.**
30. Marts. I beneficerede og befalede Sager, samt naar Eksekution sker efter Forlangende af nogen, som i en offentlig Sag er tilkendt Erstatning, saavel som naar Underholdningsbidrag til separeret Hustru eller ægte Børn[1]) eller Tyendes Tilgodehavende hos Husbonden[2]) ved Eksekution inddrives, erlægges ikkun Gebyr, for saa vidt dette er erholdeligt hos den, hos hvem Udlæg sker, efter at den Fordring, for hvilken Eksekution foretages, er fyldestgjort. For Fuldbyrdelsen af Domme i kriminelle Sager efter offentlig Foranstaltning erlægges under ingen Omstændigheder Gebyr til Fogden; derimod bør han i alle Tilfælde nyde Erstatning for hafte virkelige Udgifter. 3. Kapitel. Om Betalingen for de Forretninger, som vedkomme Bestyrelsen af Pantebogen og Tinglæsninger. **§ 28.**[3]) For at tinglæse og paategne et Skøde, et Pantebrev, en Udlægsforretning, Skiftebrev eller noget andet Dokument, som læses for at give Adkomst til en Ejendom eller derpaa lægge en Hæftelse, betales i Forhold til den Sums Størrelse, hvorpaa Dokumentet lyder, saaledes:

naar Summen er under				100	Kr.	..	1	Kr.	„	Ø.
fra fulde	100	Kr.	til	200	-	..	1	-	50	-
- —	200	-	-	400	-	..	2	-	„	-
- —	400	-	-	800	-	..	2	-	66	-
- —	800	-	-	2000	-	..	4	-	„	-
- —	2000	-	-	4000	-	..	6	-	„	-
- —	4000	-	-	6000	-	..	7	-	50	-
og er Summen højere, da							9	-	„	-

i hvor høj den end er. For saa vidt Summen ej er bestemt i Penge, men i Naturalier, blive samme at beregne til Penge efter de almindeligt gældende Regler. Hvor en aarlig Afgift er betinget for bestandigt, anses den som en Kapital af det 25-dobbelte Beløb; men er den blot betinget for Livstid, ansættes den kun til det 5-dobbelte; er det for et bestemt Antal Aar, bliver det samlede Beløb deraf at lægge til Grund, dog at det i intet Tilfælde bliver mere end det 25-dobbelte Beløb. Foranførte Regler blive og anvendelige i alle andre Tilfælde, hvor Betalingen til Rettens Betjente bestemmes i Forhold til en vis Værdi. Overdrages en Ejendom uden Vederlag eller ved Mageskifte, bliver Værdien, til Regel for det

---

[1]) Jfr. nu Udpantningslov 30. Marts 1894 § 14.
[2]) Se nu Tyendelov 16. Februar 1856 § 50.
[3]) Jfr. Fattiglov 10. April 1895 § 50, sidste Punktum.

ovennævnte Gebyrs Bestemmelse, at opgive i Dokumentet eller ved Paategning paa samme.[1]) Foruden den Betaling, som efter det foranførte tilkommer Rettens Betjent for Dokumentets Læsning og Paaskrivning, bliver endvidere for Indførelsen i Protokollen at betale 75 Ø. for hvert Ark, som det, anordningsmæssigt skrevet, udgør, hvorved det, der er under et halvt Ark, betales som et halvt, men det, som er over et halvt Ark, som et helt. **1836.** 30 Marts.

§ 29. For Læsning af Proklama eller andet,[2]) hvis Genstand ikke kan ansættes til en bestemt Værdi, eller som ikke gaar ud paa Ejendoms Erhvervelse eller Behæftelse, betales 1 Kr. 12 Ø. **§ 30.** Rettens Betjent har, naar et Adkomst- eller Forhæftelsesdokument læses, at efterse, om Udstederen selv har Adkomst til den Ejendom, hvorover han derved disponerer, eller om der forhen er læst noget, som kan betage Dokumentet sin Gyldighed eller indskrænke samme, og hvis ingen Mangel eller Forhindring findes, gives der blot Paategning om Dokumentets Læsning, hvorfor ingen særskilt Betaling gives, da Betaling herfor er indbefattet under § 28. Men i modsat Tilfælde bliver der om den manglende Adkomst eller det forhen læste Forhæftelsesdokument at gøre Paategning paa Dokumentet, hvorfor Rettens Betjent nyder det halve af den i § 28 fastsatte Betaling, dog i intet Tilfælde over 4 Kr., og naar siden denne Paategning efter erhvervet ny Oplysning eller yderligere Hjemmel udslettes, bliver atter at give samme Betaling som for Paategning. **§ 31.** For et Dokument at aflyse og af Pantebogen at udslette eller for at oplyse et paa en Panteforskrivning gjort Afdrag og derom meddele Paategning paa samme, betales det halve af det i § 28 bestemte Gebyr, hvilket dog i sidstnævnte Tilfælde bliver at beregne i Forhold til det gjorte Afdrags Størrelse. **§ 32.** Forlanger nogen en Attest af Pantebogen, angaaende Adkomsten til en Ejendom og de derpaa hvilende Hæftelser, bliver derfor at betale 1 Kr. 33 Ø.[3]) **§ 33.** Udskrifter af Skøde- og Panteprotokollen betales som andre Afskrifter efter § 7.

4. Kapitel. Om Betalingen for de Forretninger, som henhøre til Skiftevæsenet.[4])

Afsnit 1. Om Betaling for Skifterettens

[1]) Jfr. ogsaa Fr. 8. Februar 1810 § 2 c.
[2]) f. Eks. Fæstebreve, jfr. Kanc. Skr. 16. Februar 1843, Pkt. 3.
[3]) Jfr. anf. Skr. Pkt. 6.
[4]) Bestemmelserne i dette Kapitel (§§ 34—39) ere afløste af

1836. 30. Marts. Virksomhed. **§ 1.** Af de Boer, som omhandles i Lov af 25. Marts 1872 om Konkurs m. m. samt i Lov af Dags Dato om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v., erlægges der en Afgift, naar de behandles af de almindelige Skifteretter eller af Eksekutorer eller Skiftekommissærer, for saa vidt Boets Behandling ellers vilde have været at foretage af den almindelige Skifteret. Fritagne for Afgiften ere dog Boer, hvis Formuemasse — for Dødsboers Vedkommende efter Udredelsen af Begravelsesomkostninger — ikke udgør 400 Kr. **§ 2.** Afgiftspligten indtræder, saa snart Boet er taget under Behandling, hvorved i denne Henseende forstaas for Konkursboers Vedkommende Konkursens Begyndelse (jfr. Konkurslovens § 50) og for andre Boers Vedkommende den første Forretnings Paabegyndelse. Kontinuationsskifte betragtes som nyt Skifte. **§ 3.** Afgiften udgør: *a*) af Boer, i hvilke Arv og Gæld vedgaas (Kap. 4 jfr. § 8 i Lov om Skifte af Dødsbo m. m.), samt af Dødsboer, i hvilke den efterlevende Ægtefælle skifter med den førstafdødes Arvinger, $^1/_3$ pCt. og af alle andre Boer $^2/_3$ pCt. af Boets hele Formuemasse uden Fradrag af Gæld eller deslige, *b*) desuden af de Boer, hvis beholdne Formue udgør 400 Kr. eller derover, $^1/_2$ pCt. af den beholdne Formue. I følgende Tilfælde finder en Nedsættelse i Afgiften Sted: 1. Naar en efter Skyldnerens Begæring fremkaldt Konkursbehandling bortfalder i Medfør af § 50 i Lov af 25. Marts 1872 om Konkurs m. m., erlægges kun $^1/_4$ af den under Ltr. a paabudne Afgift og, naar et Konkursbo udleveres til Skyldnerens fri Raadighed i Medfør af bemeldte Lovs § 98, kun $^3/_4$ deraf, for saa vidt Udleveringen sker senest i den første Skiftesamling efter Proklamas Udløb. 2. Naar et Dødsbo udleveres Lodtagerne til videre Behandling eller den længstlevende Ægtefælle til Hensidden i uskiftet Bo, erlægges af den under a og b omhandlede Afgift kun $^1/_4$, hvis Udleveringen finder Sted paa den første Skiftesamling, $^1/_2$, hvis den finder Sted derefter, men dog ikke senere end paa den første Skiftesamling efter Proklamas Udløb, og $^3/_4$, hvis den maatte ske paa et sildigere Trin af Behandlingen, men forinden Boet er optaget til Slutning. Naar den længstlevende

---

de i Teksten i det følgende optagne §§ 1—11 i Lov (Nr. 156) 30. November 1874 om Betalingen for de til Skifteväsenet henhørende Forretninger m. m.

Ægtefælle forbliver hensiddende i uskiftet Bo med umyndige Lodtagere, er den paagældende herefter fritagen for at erlægge nogen Kendelse eller Afgift udenfor det i ovenstaaende Nr. 2 nævnte Tilfælde. Den Kendelse, som i Henhold til den hidtil bestaaende Lovgivning er betalt for at sidde i uskiftet Bo, bliver i sin Tid at afkorte i de Gebyrer, der blive at svare efter nærværende Lov, naar Boet kommer under Skiftebehandling; dog finder ingen Tilbagebetaling Sted af, hvad der engang er betalt. **§ 4.** Afgiften forfalder til Betaling ved Skiftets Slutning for de Boers Vedkommende, som behandles til Ende af Skifteretten, Eksekutorer eller Skiftekommissærer, der hver for sig ere ansvarlige for Afgiftens rigtige Beregning og Indbetaling i disse Boer. Overgaar Boet til at skiftes og deles af Lodtagerne selv, forfalder Afgiften, for hvilke Lodtagerne een for alle og alle for een ere ansvarlige, til Betaling 6 Maaneder efter Boets Overgang til saadan Behandling; dog kan der, for saa vidt de efter Forløbet af denne Frist oplyse, at det endnu ikke har været dem muligt at beregne Afgiften, af Skifteretten tilstaas en yderligere Frist til Afgiftens Berigtigelse. Skifteretten — — — har at føre Tilsyn med Afgiftens Indgang fra Boer, der skiftes og deles af Lodtagerne selv; disse sidste have — for saa vidt de ikke allerede i Medfør af § 78 i Lov om Skifte af Dødsbo m. v. skulle indgive den i bemeldte Paragraf omhandlede Opgørelse — til den Tid, da Afgiften forfalder, at afgive til Skifteretten en paa Tro og Love affattet Fortegnelse over Boets Indgæld og Udgæld og den beholdne Formue, hvilken Fortegnelses Indlevering kan fremtvinges ved Dagsbøder. Det samme gælder, naar Boet, efter at være taget under offentlig Skiftebehandling, udleveres den længstlevende Ægtefælle til Hensidden i uskiftet Bo. **§ 5.** Angaaende Kontrollen med Skifteafgifternes rigtige Indgang har det i øvrigt indtil videre sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler; nærmere Forskrifter i saa Henseende og de for disses Overholdelse fornødne Tvangsbestemmelser kunne fastsættes ved kongelig Anordning. **§ 6.** For de enkelte af Skifteretten udførte Forretninger, Skifteväsenet vedkommende, erlægges der kun i følgende Tilfælde Betaling: *a*) for Afsigelse af Decision i Dødsboer, som skiftes og deles af Arvingerne selv, eller som behandles af Eksekutorer, — hvad de sidstnævnte Boer angaar, dog kun, for saa vidt der ikke af Boet betales Af-

1836. 30. Marts.

1836. gift efter ovenstaaende §§ 1—3 — erlægges en Be-
30. Marts. taling af $^1/_5$ pCt. af Genstandens Værdi, dog i intet Tilfælde under 4 Kr.; *b*) for Skifterettens Virksomhed i Anledning af Begæring om at faa et Bo taget under Behandling, som ikke har saadan Behandling til Følge, betales 12 Kr. foruden Betaling til Vidnerne (jfr. § 7); *c*) for Skifteakts Udfærdigelse betales 1 Kr. for hvert Ark, samme udgør; for Udskrifter af Skifteprotokollen eller de i Skifteretten fremlagte Dokumenter betales 75 Ø. for hvert Ark; for Attester, der fordre Ekstrahering eller Koncipering, betales 3 Kr. uden Hensyn til Arketallet. For Udfærdigelser til Skifterettens egen Brug ligesom for de i § 63 i Loven om Skifte af Dødsbo m. v. nævnte Skifteekstrakter erlægges ingen Betaling. Hvor Betaling finder Sted efter Arketallet, komme Bestemmelserne i §§ 158 og 160 i Sportelreglementet af *22. Marts 1814*[1]) til Anvendelse. Skifteakt udfærdiges kun paa Forlangende, og Betalingen for samme udredes af den, der har begært Udfærdigelsen. — — — *d*) for Skifterettens Virksomhed i Medfør af § 78 i Loven om Skifte af Dødsbo m. m. betales 1 pro mille af Boets beholdne Formue, dog i intet Tilfælde under 4 Kr. **§ 7.** Udenfor Kjøbenhavn tilkommer der de Mænd, der af Skifteretten benyttes som Vidner ved Boers Behandling, hver 1 Kr., hver Gang Retten sættes. Naar de eller Retsbudet efter § 16 i Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. benyttes som Vurderingsmænd, tilkommer der hver 2 Kr. for hver halve Dag, Forretningen varer, dog aldrig mindre end 2 Kr.; samme Betaling tilkommer der de med Justitsministeriets Billigelse fast ansatte edsvorne Vurderingsmænd og Vurderingskoner. — — — Skifteretten fastsætter Betalingen for de af samme udmeldte særlig kyndige Vurderingsmænd, saavel som for Sognefogden og de af ham medtagne Vidner. **§ 8.** De i foranstaaende §§ 6 og 7 omhandlede Betalinger erlægges efter Skifterettens nærmere Bestemmelse saa vidt muligt forud for eller umiddelbart efter den paagældende Forretnings Udførelse. — — — Afsnit 2. Almindelige Bestemmelser. **§ 9.** Ved Udregningen af de Afgifter og Kendelser, som ifølge de foranstaaende Bestemmelser skulle svares, afrundes Beløbet af Boernes

[1]) Svare i alt væsenligt til Reglem. 1836 §§ 70 og 72, dog at Rekvirenten skal levere eller betale det fornødne Papir.

Formuemasse eller beholdne Formue til hele og halve Hundreder, saaledes at, hvad der er under 25 Kr., bortkastes, og 25 eller derover regnes som 50. Det samme finder Sted med Hensyn til den i § 6 a og d nævnte Værdi ved Beregningen af den der fastsatte Betaling. **§ 10.** Befindes nogen i de i § 4 ommeldte Tilfælde mod bedre Vidende at have afgivet en urigtig Opgørelse til Skade for Statskassen, erlægges Afgiften eller Kendelsen af den fordulgte Del med det dobbelte Beløb, foruden at vedkommende ifalder den Straf, som den almindelige Straffelovgivning maatte medføre. **§ 11.** Samtlige Afgifter, Betalinger og Bøder efter denne Lov — med Undtagelse af de i § 7 nævnte Betalinger — tilfalde Statskassen.[1]) 5. Kapitel. Om Betaling for de Auktionsvæsenet vedrørende Forretninger. **§ 40.** Det almindelige Auktionssalarium, som i alle Tilfælde,[2]) hvor de følgende §§ ikke hjemle en Nedsættelse, bliver at betale, er 4 pCt. [Ved frivillige Auktioner over Handelsvarer betales i Salarium $^1/_4$ pCt. af det samlede Auktionsbeløb, for saa vidt dette andrager 20,000 Kr. eller derunder, og $^1/_8$ pCt. af, hvad Beløbet maatte udgøre mere end 20,000 Kr. Denne Bestemmelse er ogsaa anvendelig paa Licitationer over Leverancer **1836.** 30. Marts.

[1]) Lov 30. November 1874 §§ 12—14 ere saalydende: **§ 12.** Bestemmelserne i §§ 1—11 træde i Kraft fra 1. April 1875 samtidig med Lov af Dags Dato om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. og finde Anvendelse paa alle de i nysnævnte Lov samt i Lov af 25. Marts 1872 om Konkurs m. m. omhandlede Boer, for saa vidt de tages under Behandling paa eller efter den Dag, da Loven er traadt i Kraft. — — — **§ 13.** For saa vidt Bestemmelserne i denne Lovs §§ 1—11 finde Anvendelse, ophører Gyldigheden af Forordning af *21. December 1736* om Skifteskriverne, Forordning af *5. April 1754* om Skifteforvalterens Salarium i visse Boer, § 32 i Forordningen af 21. Maj 1845 om Arv, Afdeling IV (§§ 86—98) samt § 152 i Sportel-Reglementet af *22. Marts 1814* [svarer til 4. Kapitel (§§ 34—39) samt § 63 i Sportel-Reglementet af 30. Marts 1836], hvorhos Reglementets øvrige Bestemmelser og andre Sportelbestemmelser ikke finde Anvendelse paa Skifteväesenet, uden for saa vidt de udtrykkelig ere nævnte i nærværende Lov. **§ 14.** Naar Lov af Dags Dato om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. med mulige Lempelser udvides til at gælde for Færøerne [se Anordn. 14. Januar 1876], træder denne Lov ogsaa i Kraft for disse Øer paa den i foranstaaende § 12 nævnte Maade.

[2]) Om Auktion ved Grindefangst se Indm. Skr. 31. Januar 1855.

1836. 30. Marts. af Handelsvarer.][1]) **§ 41.** Af Huse, Gaarde, Grunde, Jordegods og andre faste Ejendomme samt Skibe (hvortil ethvert Slags Fartøjer, endog Baade, henføres), ligeledes af Aktier, Obligationer eller andre Gældsfordringer, Forpagtninger og deslige Rettigheder, som overdrages ved offentlig Auktion, betales i Salarium: af de første 2000 Kr. 2 pCt.; af Beløb fra 2000 Kr. ekskl. til 6000 Kr. inkl. $1^1/_2$ pCt.; af Beløb fra 6000 Kr. ekskl. til 60000 Kr. inkl. 1 pCt.; og af, hvad der er over 60000 Kr., $^1/_2$ pCt. Auktionsbeløbet bliver i Tilfælde af Forpagtninger kun at bestemme i Forhold til den aarlige Afgift. **§ 42.** Auktionsforvalteren har at foranstalte Auktionen forud kundgjort paa den Maade, som hvert Steds Lejlighed tillader, saa vidt muligt 8 Dage, inden Auktionen holdes.[2]) I Almindelighed beror det paa de vedkommende selv, hvor vidt Bekendtgørelsen bør indskrænkes til de Bygdelag, hvor Auktionen holdes, eller om og den bør ske i flere eller færre af de nærliggende Bygdelag, ligesom det og maa overlades til dem, hvorledes Plakaternes Omsendelse skal foranstaltes. Men, hvis ikke vedkommendes Vilje i foranførte Henseende kan erfares, eller de indbyrdes ere nenige, da bør der, efter Vigtigheden af Auktionens Genstand og andre Omstændigheder, vælges en saadan Fremgangsmaade, hvorved de paagældendes Tarv bedst kan fremmes. For Auktionsplakat at forfatte og skrive betales til Auktionsforvalteren 50 Ø., og, naar han har at meddele Afskrifter af samme, da endvidere 16 Ø. for hver Afskrift; men de vedkommende kunne selv besørge disse Afskrifter, om de hellere ville dette. Flere end 12 Eksemplarer af Plakaten bør ej falde Ejerne af det solgte Gods til Byrde, medmindre alle vedkommende have begært, at et større Antal Plakater skal af Auktionsforvalteren besørges. **§ 43.** Naar Auktionsforvalteren maa indfinde sig for at holde Auktion over faste Ejendomme eller andre af de i § 41[3]) nævnte Genstande, men intet Salg af samme finder Sted ved Auktionen, hvortil det og hører, naar Hammerslag sker paa

---

[1]) De i Parentesen anførte Bestemmelser findes i Lov 26. Maj 1868 om Afgifter af frivillige Auktioner over Handelsvarer §§ 1 og 3.

[2]) Om Tvangsauktioner se Lov (Nr. 66) 9. April 1891 § 31, jfr. Anordn. (Nr. 62) 12. April 1892 Punkt 3 og 9.

[3]) I Kvartudgaven af Reglementet staar (formentlig ved en Trykfejl) § 42.

nærmere Approbation, men denne nægtes, betales for forgæves Forretning 4 Kr. Saafremt nogen lader flere deslige Ting sætte til Auktion paa en Gang, eller en Ejendom opbydes i flere Dele, bliver dog ej at betale for mere end to forgæves Opraab; og, hvis der ved samme Auktion og paa samme Dag sælges saa meget af forbemeldte Ting, at Auktionssalæret deraf overstiger 12 Kr., bliver intet at betale for de tillige foregaaende forgæves Opraab. Saafremt hint Salær ej udgør fulde 12 Kr., bliver kun for de forgæves Opraab at tilskyde saa meget, at dette Beløb udkommer; dog følger det af sig selv, at Auktionsdirektøren, hvis det samlede Beløb af Auktionssalæret og Betaling for forgæves Opraab udgør mindre end 12 Kr., ingenlunde kan fordre et saa stort Gebyr, men maa lade sig nøje med hint samlede Beløb. **1836.** 30. Marts.

§ 44. Ved Løsøreauktioner betales 8 Ø. for hvert Nummer, som opbydes uden at sælges. [For forgæves Opraab ved frivillige Auktioner over Handelsvarer betales for hvert opraabt Parti Handelsvarer 8 Ø. Saafremt Betalingen for samtlige forgæves Opraab i Forbindelse med Salæret for de Varer, som sælges ved Auktionen, ikke udgør 4 Kr. 50 Ø., betales dog altid dette Beløb. Denne Bestemmelse er ogsaa anvendelig paa Licitationer over Leverancer af Handelsvarer.][1]) **§ 45.**[2]) For at udstede Auktionsskøde paa en ved Auktion bortsolgt fast Ejendom nyder Auktionsforvalteren en Betaling af 2 Kr., naar Købesummen ej overstiger 200 Kr.; af 4 Kr., naar Købesummen er imellem 200 Kr. og 2000 Kr.; af 8 Kr., naar den er større, men ej overstiger 6000 Kr.; og af 12 Kr., hvis den overstiger sidstnævnte Sum. **§ 46.** Dersom en Auktion, efter at den hos Auktionsforvalteren er bestilt og Kundgørelsen deraf foranstaltet, tilbagekaldes, nyder Auktionsforvalteren den ham for saadan Kundgørelse i § 42 tillagte Betaling og Godtgørelse, og derhos 1 Kr. Men tilbagekaldes den, efter at Auktionsforvalteren alt har tiltraadt samme, bør der, foruden hvad der tilkommer ham for Bekendtgørelsen, betales ham 4 Kr., og dersom han har gjort Rejse, staar det til ham, i Stedet for disse 4 Kr., at kræve Godtgørelse efter § 15. **§ 47.** Udskrifter af Auktionsprotokollen betales efter § 7,

---

[1]) De i Parentesen anførte Bestemmelser findes i Lov 26. Maj 1868 §§ 2 og 3.

[2]) Regl. 1836 § 45, sammendraget med Lov 29. December 1857 § 1 i.

1836. 30. Marts. og Attestationer af en Auktionsregning betales med 8 Ø., hvis den indeholder færre end fire Poster, og ellers med 2 Ø. for hver Post. **§ 48.** I Tilfælde af Licitationer betales i eet og alt det samme, som er fastsat for de Auktioner, hvormed de nærmest kunne sættes i Sammenligning.[1]) **§ 49.** Da det er Rekvirenten, som har at afholde Auktionsomkostningerne, saa vil det, om det i noget enkelt Tilfælde ved Auktionskonditionerne gøres Køberen til Pligt at godtgøre disse,[2]) blive at iagttage, at denne Godtgørelse betragtes som et Tillæg til det egentlige Auktionsbud, og Salæret beregnes af det samlede Beløb af den Sum, hvorfor Tilslaget er sket, og hint Tillæg.

6. Kapitel. Om den Betaling, som bør erlægges for Notarial-Forretninger. **§ 50.** Sorenskriveren, som forestaar Notarialforretningen paa Færøerne, bør nyde, for at iværksætte Protest paa en Veksel for manglende Acceptation eller Betaling, naar Vekselen lyder paa en Sum indtil 1000 Kr. inkl.: 2 Kr.; fra 1000 Kr. ekskl. til 4000 Kr. inkl.: 4 Kr.; fra 4000 Kr. ekskl. til 10,000 Kr. inkl.: 5 Kr.; og derover: 6 Kr. For hvilken Betaling (der bliver at erlægge, naar Forretningen er begyndt, skønt Rekvirenten ikke forlanger den fuldført) Protesten tilige gives in forma beskreven. **§ 51.** For andre Protester, Beskikkelser, Stævningers notariale Forkyndelse og andre saadanne Forretninger betales 3 Kr. 33 Ø. Naar nogen af de her eller i § 50 ommeldte Forretninger skal foretages paa flere forskellige Steder, da betales for Iværksættelsen paa det første Sted det ovennævnte Salarium, og for hvert af de flere Steder, hvor Forretningen efter Rekvirentens Forlangende sker, ikkun 1 Kr. **§ 52.**[3]) For Beskrivelse af notariale Forretninger, naar de forlanges udstedte og bekræftede som Akt, betales 66 Ø. for hvert Ark, som Akten udgør mere end 1 Ark, hvilket første Ark altid leveres uden Betaling. Forlanges Genpart af en saadan Forretning, betales for hvert Ark 66 Ø. Hvis ellers nogen Genpart af noget Dokument forlanges hos Notarius publicus, betales det samme; men forlanges det kun, at han skal kollationere og attestere en Genpart, som er leveret ham rigtig skreven, finder kun halv Betaling

---

[1]) Om Licitationer for Kommuner se Landkommunallov 28. Februar 1872 § 33.
[2]) Jfr. Rentek. Skr. 6. September 1845.
[3]) Jfr. Kanc. Skr. 16. Februar 1843 Punkt 1.

Sted. **§ 53.** For at være til Stede, naar en Kontrakt, et Testament, en Fuldmagt eller anden saadan Handling oprettes eller foretages, eller det allerede oprettede Dokument af vedkommende højtidelig vedgaas, og derom meddele sin Attestation i behørig Form, nyder Notarius 2 Kr. 22 Ø. og derhos, naar Forretningen varer over 1 Time, 66 Ø. mere for Timen.[1] **§ 54.**[2] For at modtage og udstede en Søforklaring eller Søprotest, til Brug ved Assuranceberegning og Havariopgørelse, betales 8 Kr., og for Beskrivelsen efter § 52. Naar nogen for Notarius anmelder en Søprotest, bliver der for Modtagelsen og Protokollationen af en saadan Anmeldelse til Notarius at betale 1 Kr. 12 Ø., foruden at der, naar Attest derom begæres, erlægges 2 Kr. 25 Ø. Saafremt siden en virkelig Søprotest begæres, betales for Modtagelsen og Udstedelsen af en saadan Protest 8 Kr. og for Beskrivelsen Gebyr efter § 52. **§ 55.** Naar Sorenskriveren for at foretage Notarialforretninger, hvortil han rekvireres, nødsages til at gøre Rejser, betales disse herforuden efter § 15.[1] 7. Kapitel. Angaaende Betalingen for adskillige andre Rettens Betjente, til Dels som Øvrigheder, paaliggende Forretninger. **§ 56.** For Udstedelse af Pas til Rejse fra Færøerne betales 50 Øre for hver Person, som Passet bemyndiger til at rejse; dog betales kun det halve af hint Gebyr for Husmænd, Strandsiddere, Daglejere, Tjenestefolk og andre, som kunne sættes ved Siden af dem; og alle bevislig uformuende, som ellers ere berettigede til Pas, erholde samme uden al Betaling. **§ 57.** For ethvert Maalekar eller Alenmaal, som Fogden i Medhold af Fr. af 13. August 1790 § 7 Nr. 6 justerer og indbrænder, betales 16 Ø. **§ 58.** For Udstedelse af Fæstebreve til kongelige Lejlændinge erlægges til Fogden 4 Kr., naar Fæstet er en Mark Jord eller derover, men i modsat Fald 2 Kr. For Meddelelsen af en ny Skatte- og Lejebog betales 16 Ø. **§ 59.**[3] For Skibspapirers Læsning og Paategning erlægges som hidtil ingen Betaling,[4] alene med Undtagelse

1836. 30. Marts.

[1] Jfr. Justm. Skr. 9. September 1867.

[2] Regl. 1836 § 54, sammendraget med Lov 29. December 1857 § 1 h.

[3] Reglm. 1836 § 59, sammendraget med Lov 29. December 1857 § 2.

[4] Se dog nu Lov (Nr. 59) 23. April 1881 § 3 og Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14. Jfr. ogsaa Justm. Skr. 27. Januar 1860.

1836. af Attestationen af Logbøger og Skibsjournaler[1]) —
30. Marts — —. For at autorisere og forsegle en Handelsbog betales 2 Kr.[2]) og for at autorisere en Kontrabog 16 Ø. 8. Kapitel. Om Betaling for Sysselmænd og andre Mænd, som bruges ved tinglige Forretninger. **§ 60.** For en Stævnings Forkyndelse betales for enhver Person, der stævnes, enten det er Part eller Vidne, 75 Ø., som deles lige mellem begge Stævnevidner. I Gældssager, der ej angaa mere end 50 Kr., erlægges kun det halve af hint Gebyr. I alle offentlige Sager samt i de udi § 10 første Membrum omhandlede Sager, og i alle de Tilfælde, hvor den, der udtager Stævning, har beneficium processus gratuiti, betales intet Gebyr for Stævningens Forkyndelse.[3]) For at forkynde en Dom eller anden Retshandling, som ved Stævnevidner bør kundgøres den paagældende, nyde Stævningsmændene samme Betaling, som, efter Genstandens Beskaffenhed og Størrelse, vilde være at erlægge for en Stævnings Forkyndelse. Men naar de bruges til at forrette Beskikkelser, Op- og Udsigelser og andre lignende Ærinder, hvorfor de ej bør undslaa sig, kunne de i alle Tilfælde, og uden Hensyn til Beløbets Størrelse, kræve den ovenmævnte fulde Betaling af 75 Ø. for hver Person, Forkyndelsen sker for, men til Deling mellem begge Stævnevidner.[4]) Behøve Stævningsmændene, for at forkynde Stævninger eller andet, som i denne § er omhandlet, at rejse over 1 Mil henad til Lands eller over $^1/_2$ Mil til Søs, nyder enhver af dem, hvad enten Gebyr for Forkyndelsen efter det foranførte skal erlægges eller ikke, men i første Tilfælde tilligemed Gebyret, 50 Ø. for hver Mil til Lands eller hver halve Mil til Sos, beregnet fra deres Hjem til Forretningsstedet, uden at Hjemrejsen kommer i Betragtning. **§ 61.** Naar Sysselmanden paa Sorenskriverens Vegne foretager Regi-

---

[1]) Se nu Lov *18. November 1898* § 1, der lyder saaledes: For Autorisation her i Riget af den i Sølov 1. April 1892 § 35 ommeldte Skibsdagbog (Journal) fastsættes følgende Betaling: for Skibe over 200 Tons (Registertons Brutto) 2 Kr., for mindre Skibe 1 Kr. For det i Sølovens § 38 foreskrevne Eftersyn af Skibsdagbogen erlægges ingen Betaling.

[2]) Se dog Konkurslov 25. Marts 1872 § 148 (jfr Anordn. 13. Februar 1873), hvorefter Statusbøger autoriseres uden Betaling.

[3]) Jfr. ogsaa Justm. Skr. 19. Marts 1897.

[4]) Jfr. Fr. 20 Januar 1797 § 24 og Tyendelov 16. Febr. 1856 § 73 (Forligsindkaldelser) samt Lov 30. Marts 1894 § 14, 2. Punktum (Udpantningskendelser).

1836. 30. Marts.

strøringer eller Vurderinger til Efterretning ved Skifter eller Auktioner, betales ham for denne hans Forretning, naar Boets Masse er under 200 Kr. inkl.: 1 Kr. 25 Ø.; fra 200 Kr. ekskl. til 600 Kr. inkl.: 2 Kr. 50 Ø.; fra 600 Kr. ekskl. til 1200 Kr. inkl.: 4 Kr.; over 1200 Kr.: 6 Kr.; uden Tillæg af Rejseomkostninger.[1]) **§ 62.** Naar Syn og Vurdering foretages over faste Ejendomme, være sig i Anledning af Lejlændingers Huse og Jorder, eller til Oplysning om den Værd, hvorfor en Ejendom kan gælde ved Udlaan af umyndiges eller offentlige Midler, eller til Brug ved Retstrætter, eller til Regel ved en Skiftedeling, eller til Auktionsefterretning,[2]) eller hvilket som helst andet Øjemedet maatte være, erlægges Betaling af 1 Kr. til hver af Synsmændene og 2 Kr. til Sysselmanden, som har at føre Forretningen i Pennen. Herfra undtages dog, hvad Sysselmanden angaar, de Tilfælde, i hvilke der tilkommer ham Betaling efter § 61. For Deling af Gaardes Marker og Huse, samt for Syn og Vurdering over Løsøre,[3]) som varer over 4 Timer, erlægges ligeledes den foranførte Betaling;[4]) men hvor en Forretning af sidstanførte Slags ikke varer over 4 Timer, erlægges kun halv Betaling. Ogsaa for de aarlige Syn over Kirkerne erlægges ikkun halv Betaling.[5]) Skulde i noget Til-

---

[1]) Jfr. Lov 30. November 1874, § 7, sidste Stykke (ovenfor Side 52).

[2]) Med Hensyn til Tvangsauktioner se nu Anordn. (Nr. 62) 12. April 1892 Pkt. 8.

[3]) Om visse Vurderinger ved Grindefangst jfr. Indm. Skr. 31. Januar 1855 Pkt. 2.

[4]) Om Vurdering af Vraggods se dog Indm. Skr. 28. Juli 1851.

[5]) Ved Syn over Skibe, naar Forretningen udføres paa eller vedkommer Skibe, der ligge i Havn eller ere indstrandede paa Kysten, betales dobbelt Gebyr (2 Kr. til hver Synsmand), naar Forretningen ikke varer over 4 Timer, det dobbelte (4 Kr.), naar den varer over 4 men under 8 Timer, og saaledes fremdeles efter lige Forhold. Afholdes Forretningen paa Red eller i aaben Sø, faar hver Synsmand, hvis Forretningen forefalder i Tiden fra 1. April til 30. September, begge inklusive, det dobbelte af fornævnte Gebyr, og i den øvrige Aarstid det tredobbelte deraf. Tiden, som medgaar til Forretningen, beregnes fra det Klokkeslæt, da Mændene efter den trufne Bestemmelse have indfundet sig for at tage om Bord, og indtil de igen ere satte i Land. Desuden gives dem i alle Tilfælde passende Befordring frem og tilbage uden nogen Udgift for dem.

(Om Hjemmelen hertil se Pl. *18. Marts 1829* jfr. Sportel-Regl. *22. Marts 1814* § 148 og Sportel-Regl. 30. Marts 1836 § 62 samt Analogien af Kanc. Skr. 24. December 1840.)

1836. 30. Marts. fælde et dobbelt Antal Mænd bruges til Syn eller Vurdering, vil samme Betaling være at erlægge til hver af Syns- eller Vurderingsmændene som, naar Forretningen afholdes af 2 Mænd. I alle Tilfælde nyder hver Syns- eller Vurderingsmand, naar han skal møde ved Retten for at afhjemle Forretningen ved Ed, et Tillæg af 33 Ø. Det bør i øvrigt indskærpes Vurderingsmændene, at de ved Taksationerne, navnlig til Prioritetsefterretning og til Brug ved Skifte, bør rette sig efter Dagens almindelige Priser og Jordegodsets sande Værdi i Handel og Vandel paa den Tid, da Forretningen holdes. — — — **§ 64.** Naar Sysselmanden i Sorenskriverens Forfald og efter hans Fuldmagt forretter ubetydelige Auktioner, nyder han udelt det i § 40 bestemte Salarium, men Smaavrag og Hittefæ bør fremdeles som hidtil af Sysselmanden forauktioneres uden Betaling.[1]) **§ 65.** De Vidner, der overvære Auktioner[2]) eller Foged-Forretninger, nyde derfor en Betaling af 1 Kr., naar Forretningen varer over 4 Timer, men ellers kun det halve.[3]) Derimod har Notarius publicus selv at forskaffe de Vidner, som skulle overvære Forretninger, uden videre Byrde for Rekvirenten. **§ 66.** For saa vidt Syns- og Vurderingsmænd maa gøre Rejser til det Sted, hvor Forretningen skal iværksættes,[2]) forholdes efter § 60,[4]) men Rettens Betjent bør ej uden Nødvendighed udmelde eller tiltage Mænd, der bo saa langt borte, at Rejseudgifter derved gøres fornødne. I øvrigt bør disse Rejseudgifter og godtgøres i offentlige og beneficerede Sager, hvor for Resten Mændene ingen Betaling nyde. 9. Kapitel. Almindelige Regler til Iagttagelse ved det foregaaende. — — — **§ 69.** I de Tilfælde, i hvilke nogen af de i dette Reglement omhandlede Forretninger betales i Forhold til Tiden, samme vedvarer, bør der i Protokollen stedse anmærkes Klokkeslæt, naar Forretningen begynder, og naar den sluttes. **§ 70.** For Papir og andre Skrivematerialier til Akters og andre Forretningers Be-

[1]) Jfr. Strandingslov 24. Marts 1899 § 10, sidste Punktum (Smaavrag). Om Auktion over Hittegods se Justm. Skr. 18. April 1894. Om Gebyret for Auktioner, som afholdes af Sysselmanden efter Udpantningslov 30. Marts 1894 §§ 5 og 6, se Lovens § 14, 3. Punktum.

[2]) Jfr. Indm. Skr. 31. Januar 1855.

[3]) Jfr. Udpantningslovens § 14, 2. og 3. Punktum.

[4]) I Kvartudgaven af Reglementet staar (formentlig ved en Trykfejl) § 61.

skrivelse eller Udskrifters Udstedelse erlægges, hvor Gebyr for selve Forretningen udredes, ingen særskilt Betaling; men Indbindingen, hvor den behøves, betales for sig. I Henseende til Akters og Udskrifters Udstedelse bør i øvrigt Plakaten af *9. April 1783* iagttages; dog at det befalede Antal af Linier paa hver Side forhøjes til 28 og Bogstavtallet i enhver Linie bestemmes til 32 i Almindelighed og, hvor der i Medhold af bemeldte Plakat behøves ikkun een Margen, til 24, men, hvor tvende forekomme, til 16.[1]) **§ 71.** Naar Embedsmænd og andre Betjente nødsages til at gøre Rejser til og fra det Sted, hvor deres Forretninger foretages, skulle de selv bekoste deres Befordring og Underholdning undtagen i de Tilfælde, hvor der ved dette Reglement udtrykkelig er tillagt dem Rejseomkostninger. **§ 72.** For alle Akter og Dokumenter, for hvis Udstedelse eller Paategning Rettens Betjente oppebære nogen Betaling, eller som angaa Forretninger, hvorfor Betaling af dem er oppebaaret, bør den modtagne Betaling anføres baade med Tal og Bogstaver, hvilket skal gælde saavel om den Godtgørelse for Rejseudgifter, som maatte have fundet Sted, som om egentlige Gebyrer. Forsømmer den Embedsmand, der har oppebaaret Betalingen, dette, bør han første Gang, han befindes i saadan Forseelse, bøde fra 10 til 20 Kr., 2den Gang fra 20 til 40 Kr., 3die Gang fra 40 til 80 Kr., og 4de Gang have sit Embede forbrudt. — — — **§ 74.** Saavel Landfogden som Sorenskriveren bør hver for sit Vedkommende holde en ordentlig Sporteljournal — — —. Denne Journal bør være forsynet med Amtmandens Autorisation og i det mindste een Gang aarlig efterses og paaskrives af denne Overøvrighed, der nøje bør paaagte, om den er ordentlig ført, og om nogen Urigtighed i Sportuleringen ifølge samme har fundet Sted. **§ 75.** For Retsgebyrer kan paa vedkommende Retsbetjentes Begæring — — — foretages Udpantning,[2]) som dog 1836. 30. Marts.

[1]) Den anførte Plakat af 1783 (med de ovenangivne Ændringer) bestemmer, at alt, som i Rettergangssager gives beskrevet for Penge, skal saaledes gives beskrevet, at hver Side holder 28 Linier og hver Linie 32 Bogstaver, og hvor der i Akterne forekomme Beregninger eller Taksationer, saa at der udfordres 1 eller 2 Marginer paa Siden, skal dog hver Linie, hvor der er een Margen, holde 24 Bogstaver, og hvor der er 2 Marginer, skal hver Linie holde 16 Bogstaver.

[2]) Jfr. Udpantningslov 30. Marts 1894 § 1 Nr. 4.

1836. ej maa forlanges førend 4 Ugers Forløb, fra den
30. Marts. Tid af at regne, at fornævnte Retsgebyr og Afgifter burde været erlagte, — — —. **§ 77.** Alle de Bøder, som ifølge dette Reglement blive at erlægge, tilfalde Fattigkassen.[1]) **§ 78.** Foruden at dette Sportelreglement paa sædvanlig Maade bekendtgøres, bør et Eksemplar af samme opbevares paa ethvert Tingsted samt hos enhver Sysselmand være at finde til Eftersyn for vedkommende, som begære det.

30. Marts. **Reskript,** hvorved fastsættes, at Fr. 10. April 1833 angaaende Forandring i Lovens 1—13—8 (enslydende i D. L. og N. L.) skal gøres gældende paa Færøerne.
(Reskr.saml.)

16. Nvbr. **Forordning ang. den fremtidige Afsoning af Bøder og visse andre Pengeforpligtelser** (se Kanc. Skr. 21. Oktober 1841).

22 Nvbr. **Kanc. Skr.,** hvori bl. a. udtales angaaende Arbejde til Kirkers, Skolers, Gaders og almindelige Vejes Vedligeholdelse, at naar vedkommende undlade at udføre det Arbejde, hvortil de efter Omgang tilsiges, vil Analogien af de om forsømt Vejarbejde i Danmark gældende Bestemmelser være at følge, saaledes at det forsømte Arbejde bliver at besørge ved lejede Folk paa den skyldiges Bekostning; denne bliver desuden at tilpligte at bøde 16 Skilling for hver forsømt Arbejdsdag, eller, hvis det skulde medføre Vanskelighed at faa Arbejdet udført ved lejede Folk, ved en daglig Mulkt af 32 Skilling at tvinges til at opfylde sin Pligt. Omkostningerne ved Arbejdets Udførelse blive i Mangel af Betaling at inddrive ved Udpantning af Sysselmanden.[2])
(Reskr.saml.)

---

[1]) ɔ: Amtsfattigkassen.
[2]) Bøderne skulle nu i Mangel af Betaling afsones med Fængsel efter Lov *16. Februar 1866* om Afsoningen af Bøder udenfor kriminelle Sager. Jfr. i øvrigt Lov (Nr. 30) 28. Februar 1872 § 21, 2. Punktum, og Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1 Nr. 5 og 7.

Kanc. Skr., at Plakat 14. Maj 1834 om privilegerede Fordringers Inddrivelse hos dem, der have givet Underpant i deres Løsøre, bliver at gøre gældende paa Færøerne. **1837.** 21. Febr.
(Reskr.saml.)

Plakat ang. Bemyndigelse for Nationalbanken til en vis Klausulering af Obligationer i faste Ejendomme (se Kanc. Skr. 21. Oktober 1841). 1. Juni.

Kgl. Resol., hvorved bifaldes, at der, forinden den Kongen tilkommende Jordehval paa Færøerne fordeles mellem Ragstermændene, maa forlods mod den bestemte modererede Betaling[1]) overlades Fæsterne af de af Kongens Jorder, paa hvilke Grinden drives ind, en saadan Andel af Jordehvalen, at der, naar Vurderingen af en Grind overstiger 50 Gylden, tillægges dem $^1/_2$ Skind Hval og, naar den overstiger 100 Gylden, 1 Skind Hval for hver Mark, som de have i Fæste af de vedkommende Jorder, hvorimod de, naar Grinden ikke overstiger 50 Gylden, intet erholde.[2]) 26 Juli.
(Utr.)

Kanc. Skr., hvorved bestemmes, at følgende Anordninger ligefrem skulle være anvendelige paa Færøerne: Plakat 6. April 1827 ang. Betaling til Forligelses-Kommissionerne og ang. Klagerens Udeblivelse ved disse,[3]) Fr. 23. Maj 1827 ang. Ægteskaber, som indgaas efter erhvervet Skilsmissedom, Plakat 12. Juni 1827 ang. nærmere Bestemmelse og Forandring i Lovens 6—13—3,[4]) Fr. 7. November 1827 ang. Betaling for de Attester, som udfærdiges af Præsterne, samt Plakat 21. December 1827 ang. Omkostninger paa kriminelle Fangers Vadsk. Endvidere foreskrives, at Fr. 23. Marts 1827 ang. Bemyndigelse for Overøvrigheden til at afgøre adskillige Sager, som hidtil behøvede Afgørelse i Kancelliet, skal være ligefrem 1. Aug.

---

[1]) ɔ: $1^1/_2$ Pot Tran pr. Skind, jfr. Reglm. *1. November 1832* § 20.
[2]) Jfr. Reglm. 5. Februar 1872 § 23.
[3]) Se Side 15 og 17 Note 1.
[4]) Enslydende i D. L. og N. L.

1837. 1. Aug. anvendelig paa Færøerne, for saa vidt de i Forordningen forudsatte Tilfælde der kunne finde Sted.[1])

Med Hensyn til Fr. 7. Juni 1827 ang. adskillige Forholdsregler til Betryggelse for umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler, havde Amtet ytret, „at umyndiges Midler hidtil have, efterhaanden som de ere faldne, af Overformynderen været indsatte i den kgl. færøske Handel, hvor de modtages og forrentes,“[2]) samt „at de offentlige Stiftelsers Midler, for saa vidt de ikke ere gjorte frugtbringende ved Indkøb af offentlige Obligationer, hidtil ere blevne udlaante mod Sikkerhed i Jordejendomme, dog saaledes at den udlaante Sum ikke har oversteget det halve af Ejendommens Værdi efter den gældende Landepris.“ Kancelliet foreskriver i denne Anledning, „at der i Henseende til Anbringelsen af umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler kan fremdeles og indtil videre forholdes i Overensstemmelse med de ovennævnte hidtil fulgte Regler.“[3])

(Reskr.saml.)

1. Aug. **Kanc. Skr.,** hvori — med Hensyn til den ved Fr. 23. Marts 1827 (udvidet til Færøerne ved ovenstaaende Skr. af s. D.) Overøvrigheden givne Be-

[1]) Jfr. nedenstaaende Skr. af s. D.

[2]) I Henhold til Kanc. Skr. *19. November 1814* (Reskr.saml.)

[3]) Efter den kgl. færøske Handels Ophævelse gaves der ved Justm. Skr. *11. Februar 1856* (utr.) Tilladelse til under visse Betingelser at indbetale umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler i Statskassen til Forrentning, hvilken Tilladelse imidlertid atter ophævedes ved Justm. Skr. *7. April 1862* (utr., jfr. Justm. Bek. *29. Marts s. A.*). I Skr. 1856 fastsættes derhos, at det indtil videre skal have sit Forblivende ved de ifølge ovenanførte Skr. 1837 gældende Regler om Udlaan af umyndiges Midler i Jordegods paa Færøerne, og i Skr. 1862 foreskrives, at offentlige Stiftelsers Midler, for saa vidt de ikke kunne blive anbragte ved Udlaan til private mod anordningsmæssig Sikkerhed, indtil videre kunne gøres frugtbringende ved Indkøb af rentebærende uopsigelige Statsobligationer. Saa vidt vides, har det aldrig her paa Øerne været Brug at anbringe umyndiges Midler i Statskassen eller Statsobligationer, men efter den kgl. Enehandels Ophævelse ere de, for saa vidt de ikke kunne anbringes i Jordejendomme, blevne indsatte til Forrentning i Færø Amts Sparekasse. Lovhjemmelen hertil maa formentlig søges i Analogien af Kanc. Plakat *26. Juli 1831*, jfr. Justm. Bek. *17. April 1855*, hvilke Bestemmelser dog kun angaa Beløb paa under 200 Kr.

myndigelse til at meddele fri Proces for første Instans — meddeles, at der ikke ved Meddelelsen af saadant Beneficium behøves nogen anden Ekspedition end en Skrivelse, hvorved det meddeles den paagældende, at der er tilstaaet ham fri Proces i den navngivne Sag for første Instans, samt Ordre til en Sagfører, hvor en saadan skal udnævnes. Kancelliet udtaler dog, at der om en saadan fri Sagførers Beskikkelse kun vil kunne være Spørgsmaal i særdeles Tilfælde, da ordentligvis den Vejledning, Dommeren er pligtig at give den mindre kyndige, naar denne selv taler sin Sag, maa være tilstrækkelig.[1]) **1837.** 1. Aug.
(Reskr.saml.)

Plakat ang. Diætpenge og Befordring for de i enkelte Sager konstituerede Retsbetjente (se Kanc. Skr. 21. Oktober 1841). 24. Nvbr.

Forordning ang. Gældsforpligtelser, der indgaas af umyndige og mindreaarige (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 1). **1839.** 24. April.

Forordning ang. Behandlingen af en bortebleven Persons Formue (se Reskript 11. November 1846). 11. Septbr.

Kanc. Skr. (til Rentekammeret), hvori — i Anledning af en Indstilling fra Amtmanden over Færøerne om, at Bestemmelsen i Fr. 13. August 1790 § 7 Nr. 2, hvorefter Salttønden skal holde 176 Potter (hvilken Bestemmelse ikke følges ved den kgl. Handel, idet Salttønden ved denne beregnes til 144 Potter, som deles i 8 Skæpper à 18 Potter), maa blive ophævet, eller at det i de aarlige Handelstakster maa blive bemærket, at Prisen paa Salt er ansat efter 8 Kornskæpper pr. Tønde — udtales, at Kancelliet formener, at den nævnte Bestemmelse i Fr. 1790 kunde ophæves, for at Saltmaalet kan bringes paa samme Fod som i de øvrige Dele af Riget.[2]) 17. Sptbr.
(Reskr.saml.)

---

[1]) Jfr. Kanc. Skr. 6. Juni 1843 og Justm. Skr. 13. Maj 1852.
[2]) Den omhandlede Bestemmelse blev dog ikke ophævet og synes saaledes at maatte anses som endnu gældende (jfr. dog herimod Jørgensen: Nyt Lovleksikon IV Side 726.) Derimod blev det i Handelstaksterne for 1840 og følgende Aar bemærket, at Prisen paa Salt var beregnet pr. Td. à 144 Potter og pr. Skp. à 18 Potter.

1839. 5. Oktbr. **Kanc. Skr.** (til Amtmanden og Provsten over Færøerne), hvori paa disses Forespørgsel om, hvem der er Ejer af de færøske Kirker, enten Kongen eller Menighederne, svares, at de ikke kunne anses som Kongens Ejendom, men at det efter Fr. *13. August 1790* § 12[1]) paahviler Menighederne at holde dem vedlige, dog med den Modifikation, som følger af Bestemmelserne i Reskr. 31. Oktober 1827.
(Utr.)

27. Nvbr. **Plakat indeholdende nærmere Bestemmelse af D. L. 5—3—18 og Plakat 18. Januar 1788** (se Reskript 11. November 1846).

1840. 28. Jan. **Plakat ang. Udlændinges Ret til Lægepraksis** (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 2).

4. Febr. **Kanc. Skr.**, at de Personer, som nødvendig maa ledsage Børn med Vaccine, der bringes fra en Ø til en anden, maa, naar de fordre det, tilstaas i Godtgørelse pr. Dag saa meget, som en almindelig Arbejder erholder i Dagleje.
(Reskr.saml.)

28. Marts. **Kanc. Skr.** (til Biskoppen over Sjællands Stift) ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende Naadensaar i Præsteembeder. Kancelliets Bestemmelse var begært med Hensyn til følgende Spørgsmaal angaaende Naadensaaret paa Færøerne: — — — **2)** om der under „Landskyld" i N. L. 2—13—2 skal indbefattes Lejen af de til Kaldet hørende Anneksgaarde og andet Mensalgods; **3)** hvilken Andel der tilkommer den fratrædende Præst i det saakaldte „Præsttal"; **4)** om Konfirmationsgaver og Betaling for Jordpaakastelse skulle tilfalde Formanden eller Eftermanden; **5)** om den uvisse Tiende af Fisk og Grind, der kan falde til alle Tider af Aaret, tilfalder, som hidtil antaget, den fratrædende Præst hel og ubeskaaren indtil Aarsdagen efter Forflyttelsesdagen, eller om samme skal henføres til den i N. L. 2—13—2 omtalte Tiende, hvoraf den fratrædende Præst nyder en Trediedel eller Halvdelen i hele det efterfølgende Aar, eftersom

[1]) Ved den anf. Lovbestemmelse gaves der Kirkerne paa Færøerne en midlertidig Lempelse med Hensyn til Betaling af deres Gæld til den kgl. Handel „i Betragtning af deres fattige Tilstand og at de af Almuen maa bygges og vedligeholdes".

han er afgaaet imellem 14. April og 14. Juli eller imellem 14. Juli og 14. Oktober. Kancelliet udtaler i denne Anledning: **ad 2)** at det er ligegyldigt, om Leje af Kaldenes Anneksgaarde og andet Mensalgods ved Indtægternes Deling i Naadensaaret henføres under Landskyld eller Præstegaardsavlingen, da Lovens Regel for begge disse Arter er den samme; **ad 3)** at „Præsttal" bør behandles som Offer og deles i Forhold til Tiden, saaledes at Formanden tager en saadan Del deraf, som svarer til den Del af Aaret, som ligger inden for Naadensaarets Grænser; **ad 4)** at skønt N. L. 2—13—1 tillægger Formanden „al vis og uvis Rente inden og uden Kirken", synes dog Honorar, som ydes i Anledning af Jordpaakastelse og ved Konfirmationerne, og som er aldeles frivilligt, at burde tilfalde den, som forretter disse Funktioner, saa meget mere som Eftermanden ellers saa godt som ingen Indtægter har i Naadensaaret; **ad 5)** at da den omhandlede Tiende ikke falder til nogen vis Termin, synes 2—13—3 ej derpaa anvendelig, hvorimod der maa, ligesom hidtil, forholdes efter Art. 1 og 2.
(Reskr.saml.)

1840.
28. Marts.

Kanc. Skr. (til Biskoppen over Sjællands Stift) angaaende forskellige Spørgsmaal vedrørende Naadensaar i Præsteembeder. Kancelliets Bestemmelse var begært angaaende: **1)** om Faarenes Afgrøde af Uld og Lam paa Færøerne er at anse som en Del af Avlingen, saaledes at den tiltrædende Præst efter N. L. 2—13—2, sidste Passus, er berettiget til deraf at oppebære Halvdelen, og **2)** om Tiendeulden ligeledes efter samme Lovsted skal deles mellem den fratrædende og den tiltrædende Præst, — i hvilken Anledning Biskoppen havde udtalt den Formening, at Delingen af de førstnævnte Species som hørende til Præstegaardsavlingen bør iværksættes efter N. L. 2—13—2, men Delingen af Tiendeulden efter Art. 1. Kancelliet udtaler i Anledning heraf, at medens den almindelige Grundsætning for Naadensaaret indeholdes i N. L. 2—13—1, udtaler 2den Art. de specielle Regler for Grundsætningens Anvendelse. Den nævnte Grundsætning i Art. 1 er den, at den fratrædende Sognepræst eller hans Repræsentanter skulle nyde et helt Aars Indtægt foruden det, han har fortjent, mod at give billig Kost og Løn til den nye Præst. Art. 2 opstiller nu følgende nærmere Bestemmelser herom (hvorved Kancelliet bemærker, at Præste-

28. Marts.

1840. 28. Marts. gaardsfaarenes Afgrøde og Tiendeulden stedse blive at behandle paa samme Maade med Hensyn til Naadensaaret efter sidstnævnte Lovsted): Naar Præsten dør (eller paa anden Maade afgaar) i Vinterhalvaaret fra 14. Oktober til 14. April, kan han intet andet fordre end den Høst, der falder næstefter, og derhos de øvrige Indtægter indtil Aarsdagen efter hans Afgang. Afgaar han derimod i et af Sommerkvartalerne, tilkommer der ham foruden de i Aaret fra Afgangen faldende Indtægter endnu henholdsvis Trediedelen og Halvdelen af det følgende Aars Indtægt. Grunden til disse Bestemmelser maa efter Kancelliets Formening søges i, at Præsteindtægterne ikke falde efterhaanden, som de fortjenes, saa at en væsentlig Del af de efter Præstens Afgang faldende Indtægter kun ere Betaling for allerede forrettet Tjeneste, der efter Lovprincipet tilkommer den afgangne Præst foruden et fuldt Aars Indtægt. Ligesom derefter de omspurgte Indtægter, hvis Afgangen er sket i Vinterhalvaaret, tilfalde den afgangne Præst, hans Enke eller Bo indtil Aarsdagen efter Afgangen, saaledes ville de ogsaa, naar Afgangen sker mellem 14. April og 14. Oktober, ikke blot nyde hin Indtægt indtil Aarsdagen efter Afgangen, men endog det følgende Aar henholdsvis en Trediedel eller en Halvdel af Avling, Tiende og Landskyld i det følgende Aar, eftersom Afgangen sker før eller efter den 14. Juli. Udtrykkene: „samme Aar" i 2—13—2 maa forstaas som det i Art.s 1ste Membrum omtalte Aar, der udløber Aarsdagen efter Præstens Død. (Reskr.saml.)

23. Maj. **Plakat indeholdende nærmere Bestemmelser ang. Appel i kriminelle Sager** (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 3).

8. Juli. **Forordning angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed** (se Lov 29. December 1857).

16. Decbr. **Forordning ang. nødvendig Appel i kriminelle Sager** (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 4).

24. Decbr. **Kanc. Skr.**, hvori bifaldes, at Landfogden paa Færøerne, der efter Begæring havde nedlagt Forbud hos nogle Personer mod at tage Drivtang paa en vis Kyststrækning, i hvilket Tilfælde hverken § 16 eller nogen anden Bestemmelse i Sportelreglement 30. Marts

1836 ansaas anvendelig, havde anvendt Analogien af Sportelreglement *22. Marts 1814* § 53[1]), dog med Nedsættelse af Gebyret til det halve (jfr. Forholdet imellem Reglement 1814 §§ 45 og 46 og Reglement 1836 §§ 16 og 17). **1840.** 24. Dcbr.

(Reskr.saml.)

Plakat ang. Kundgørelse af Øvrighedsresolutioner, hvorved en ellers myndig Person gøres umyndig, m. m. (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 6). **1841.** 10. April.

Forordning ang. Underpant i rørligt Gods m. m. (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 7). 28. Juli.

Forordning, indeholdende nærmere Bestemmelser om Beviset i kriminelle Sager (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 8). 8. Sept.

Kanc. Skr., at Plakat 6. August 1835 ang. at Urtekræmmere og andre handlende bør iagttage fornøden Sikkerhed i Henseende til Svovlsyre og andre lignende farlige Genstande, Fr. 16. November 1836 ang. den fremtidige Afsoning af Bøder og visse andre Pengeforpligtelser[2]), Plakat 1. Juni 1837 ang. Bemyndigelse for Nationalbanken til Indførelse af en vis Klausul i de Obligationer, der udstedes for direkte Udlaan af Banken mod Pant i faste Ejendomme, og Plakat 24. November 1837 ang. Diætpenge og Befordring for de i enkelte Sager konstituerede Retsbetjente, udvides til at gælde paa Færøerne. 21. Oktbr.

(Reskr.saml.)

Forordning ang. Tvangsmidler til at foretage eller efterlade en Handling m. m. (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 10). **1842.** 6. April.

Forordning ang. Formaningstalen ved Eds Aflæggelse for Retten (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 11). 25. Juni.

Rentek. Skr., hvorved bifaldes: **1.** at, ligesom hidtil, Reversal-Fæstebreve ikke blive at udfærdige **1843.** 11. Febr.

---

[1]) om Fogedforretninger, hvis Genstand ikke bestaar i Penge eller Penges Værd.

[2]) Forordningen er, for saa vidt angaar Afsoning af Bøder, ophævet ved Straffelov *10. Februar 1866* § 309 og Lov *16. s. M.* om Afsoningen af Bøder uden for kriminelle Sager, men er holdt i Kraft ved Konkurslov 25. Marts 1872 § 162, 2. Stykke, for saa vidt angaar Afsoning af Underholdsbidrag til Børn, forladte og fraseparerede Hustruer (se herom i øvrigt Lov om Underholdsbidrag til uægte Børn af 28. Januar 1856 § 3; Fattiglov 10. April 1895 § 25, 2. Stykke).

1843. ved Fæsteforandringer paa det færøske Kongsgods;
11. Febr. **2.** at Fæstebrevene skulle læses ved det næste Vaarting efter, at de ere udfærdigede, i det Syssel, i hvilket den paagældende Gaard ligger[1]); **3.** at Paategningen om Tinglæsningen ikke skal indføres i Fæsteprotokollen; **4.** at det maa paalægges Landfogden, med muligste Hurtighed at udfærdige nyt Fæstebrev, naar den tiltrædende Fæster har opfyldt de ham til Fæsteforandringens Iværksættelse paahvilende Pligter.
(Utr.; jfr. Kanc. Skr. *25. Oktober 1842* i Reskr.saml.)

16. Febr. **Kanc. Skr.,** hvori udtales: **1.** at der ikke kan beregnes særligt Gebyr for Attestationen af de i Sportelreglement 30. Marts 1836 § 52 omhandlede Udskrifter, og at der saaledes for Beskrivelsen eller Konferencen og Bekræftelsen kun kan fordres det i Paragraffen bestemte Gebyr, samt at der ikke behøves Vidner ved Bekræftelsen af Udskrifter af Notarial-Akter; **2.** at de i Reglementets § 6 omhandlede Synsmænd bør udnævnes af Sorenskriveren i Stedet for, som hidtil, af Landfogden; **3.** at ved Tinglæsning af Fæstebreve skal det i Reglementets § 29 angivne Gebyr betales; **4.** at der, naar en Afskrift, anordningsmæssig skreven, udgør mindre end et halvt Ark, skal beregnes Gebyr for et halvt Ark, regnet i Forhold til den i § 7 bestemte Betaling for et helt Ark; **5.** at der, ifølge § 8 sammenholdt med §§ 24 og 39, ikke kan beregnes Gebyr for Bekræftelse og Forsegling af Udskrifter i Almindelighed og navnlig ikke for Bekræftelsen af Lodsedler; **6.** at Kancelliet ikke finder noget at erindre imod, at der for Udfærdigelsen af de i Sportelreglement *22. Marts 1814* § 15, 1ste Passus, omhandlede Attester,[2]) hvorom der ikke findes nogen Bestemmelse i Reglement 1836, beregnes Gebyr efter dettes § 32.
(Reskr.saml.)

6. Juni. **Kanc. Skr.,** hvori — i Anledning af Forespørgsel fra Amtet, om dette i de Tilfælde, hvor det er nødvendigt at beskikke en fri Sagfører, er berettiget til at tillægge vedkommende Sysselmand Ordre til uden Betaling at varetage den beneficerede Parts Tarv — udtales, at Lovens 1—9—7, sammenholdt med Fr. *19. August 1735* § 17 og Fr. *24. Oktober 1806* § 1,

[1]) Jfr. nu Lov (Nr. 52) 1. April 1896 §§ 1 og 2.
[2]) o: „i alle de Tilfælde, hvor Udstederen for at meddele Attesten behøver selv at koncipere og bringe Attesten i anden Sammenhæng, end i Protokollen selv er anført, og hvor følgelig ej en blot Afskrift eller Udskrift forlanges."

hjemler Amtet Myndighed til i det omhandlede Tilfælde at beordre Sysselmændene til at udføre forefaldende Sager, at i Medhold af de citerede Lovbestemmelser ogsaa andre retsindige Mænd kunne beordres til at udføre Sagerne, samt at de, der modtage slig Konstitution, have Adgang til Salær for Udførelsen af saadant Hverv.[1]) **1843.** 6. Juni.
(Reskr.saml.)

Kanc. Skr., hvori udtales, at der ikke findes at være Anledning til at udvide den Frihed for Pligtarbejde ved Thorshavns Kirke, der efter gammel Skik og Brug skal tilkomme Amtmanden og Landfogden, til andre Embedsmænd. 20. Juni.
(Reskr.saml.)

Kanc. Skr. (til Biskoppen over Sjællands Stift), hvori udtales, at — skønt Reskr. *21. Maj 1817* ikke hidtil er betragtet som direkte anvendeligt paa Færøerne — enhver tiltrædende Præst kan fordre sin Embedsbolig overleveret ved en Synsforretning, ved hvilken Provsten skal være til Stede, at der kun kan fordres Fæld for de Mangler, som befindes paa den Tid, Synet foretages, samt at Provsten er forpligtet til at vejlede Synsmændene ved Overleveringsforretningen.[2]) **1844.** 4. Juni.
(Reskr.saml.)

Forordning ang. Tilbagesøgning af offentlige Pengeeffekter (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 14). 21. Juni.

Kanc. Skr. (til Rentekammeret), hvori bl. a. udtales, at den Bemyndigelse til at foretage Justering, som Fr. 13. August 1790 § 7 Nr. 6 og 7 hjemler Landfogden, ikke er ophævet ved Fr. *10. September 1828*[3]). 29. Aug.
(Reskr.saml.)

Rentek. Skr., hvori udtales, at det — skønt der ikke kan være Tvivl om, at Kongen til enhver Tid kan lade udføre paa sit Jordegods paa Færøerne de Forandringer og Omdelinger, som ved en almindelig Udskiftning af Jordegodset sammesteds maatte anses hensigtsmæssige, — dog holdes for tjenligt, naar **1845.** 8. Marts.

---

[1]) Jfr. Kanc. Skr. 1. August 1837 og Justm. Skr. 13. Maj 1852.
[2]) Jfr. Kanc. Skr. 29. September 1818.
[3]) ang. Maaleredskabernes og Vægtloddernes Justering. Forordningen tillægger Justerkammeret i Kjøbenhavn Eneret hertil.

1845. 8. Marts. Lejlighed gives, at gøre opmærksom paa, at en saadan Foranstaltning kan ventes, hvorfor Rentekammeret bifalder, at det er paalagt Landfogden ved alle fremtidige Bortfæstninger af kongeligt Jordegods paa Færøerne at tilføje Fæstebrevene en Notits herom.
(Reskr.saml.)

15. April. **Kanc. Skr.,** hvori udtales, at Sorenskriveren ved offentlige Sagers Forfølgning, foruden de egentlige Rejseomkostninger efter Amtets Bestemmelse, kan tilstaas 1 Rbd. for hver Dag, han opholder sig uden for sin Bopæl, naar dennes Afstand fra det Sted, hvor Ekstraretten holdes, udgør i det mindste 1 Mil[1]), og at Udgifterne ved de her omhandlede Sager, for saa vidt de ikke ere at erholde hos de paagældende, blive at udrede af Amtsrepartitionsfonden.
(Reskr.saml.)

23. April. **Forordning om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse** (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 16).

21. Maj. **Forordning, indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv** (se Lov 4. Januar 1854).

12. Juli. **Rentek. Skr.,** hvorved — i Anledning af, at to Kongsbønder havde nægtet Samtykke til, at to af Husmænd opdyrkede Trøer overdroges dem i Fæste — bestemmes, at det i alle Fæstebreve, som fremtidig udstedes paa Kongsgodset paa Færøerne, udtrykkelig skal bemærkes, at det alene beror paa Godsadministrationen, dels hvor vidt Brugsrettigheden skal ophøre for de allerede etablerede Bosteder, dels om saadanne Steder i Fremtiden maa oprettes paa Fæstejorderne[2]).
(Reskr.saml.)

6. Sept. **Rentek. Skr.,** hvori — i Anledning af Amtets Forespørgsel, om Omkostningerne ved Auktioner over det paa Færøerne faldende saakaldte „Stortvrag" bør afholdes af Køberne, som hidtil har været brugeligt, eller af den indkommende Auktionssum — svares, at Rentekammeret bifalder, at det har sit Forblivende ved den hidtil fulgte Fremgangsmaade.
(Reskr.saml.)

---

[1]) Jfr. Pl. *21. Marts 1800.*
[2]) Jfr. Lov (Nr. 56) 13. April 1894.

Rentek. Skr., hvorved bifaldes, at det tillades Sorenskriveren at benytte lejet Befordring paa Rejser i Anledning af kriminelle Sagers Undersøgelse i Stedet for Friskyds in natura, saaledes at Skydsregningerne i Henhold til Fr. *5. April 1793* Kap. 2 § 5 bedømmes af Amtmanden, forinden Beløbet beordres foreskudt af Repartitionsfonden til senere Erstatning af den domfældtes Ejendele, for saa vidt de tilstrække. (Reskr.saml.) **1845.** 6. Sept.

Rentek. Skr., hvori — i Anledning af en Tvistighed om Rettigheden til Findingshval ved en Grindefangst — udtales, at ogsaa de private Sager, der kunne opstaa i Anledning af Reglementet om Grindefangsten paa Færøerne af *1. November 1832*[1]), blive at afgøre af Sysselmændene[2]). (Utr.) 20. Sept.

Reskript, hvorved bestemmes, at følgende Anordninger blive at anvende paa Færøerne: **1)** Fr. 11. September 1839 ang. Behandlingen af en bortebleven Persons Formue saaledes, at det i Forordn.s § 9 omhandlede Værneting bliver at forstaa om vedkommendes sidste Værneting paa Færøerne, og at det i samme Paragraf fastsatte Varsel, hvormed Indstævningen skal ske, forlænges til 6 Maaneder, samt at Stævningens Publikation alene behøver at ske i den Berlingske politiske og Avertissementstidende, hvilket ogsaa vil gælde med Hensyn til Bekendtgørelsen af de i §§ 12 og 16 omhandlede Indstævninger[3]); **2)** Plakat 27. November 1839 indeholdende nærmere Bestemmelse af D. L. 5—3—18 (der svarer til N. L. 5—3—33) og Plakat *18. Januar 1788*[3]). (Reskr.saml.) **1846.** 11. Nvbr.

Konfirmation paa et af Sognepræst til Vaagø Præstegæld, Jens Engelsted, oprettet Gavebrev, saalydende: 31. Dcbr.

Den 15. December 1839, det samme Aar, hvori jeg var kaldet til Sognepræst for Vaagø Præstegæld, fristede jeg, som bekendt, den tunge Skæbne at se min Præstegaard Jense-

[1]) Nu Lov 29. December 1857 og Reglement 5. Februar 1872.
[2]) Jfr. anf. Lovs § 6.
[3]) Nogle i Reskriptet indeholdte, for Færøerne særegne, nu betydningsløse Modifikationer i de to Anordninger udelades.

1846. gærde og saa godt som hele min Ejendom blive et Rov for
31. Dcbr. Luerne. Prøven og Nøden var stor, men Guds Naade og hjælpende Haand end større. Han styrkede mig ved sit Ord, og ved sin Aand opvakte han i mine Medkristnes Hjerter en levende Deltagelse mod mig, en Deltagelse, hvorpaa jeg ej blot af mine Sognefolk, men ogsaa af Færinger fra alle Syslerne heroppe og mine baade verdslige og gejstlige Embedsbrødre modtog, baade i Ord og Gerning, paa den skønneste Maade de mest utvetydige Beviser. Men jo varmere og mere levende Deltagelsen var, jo mere den trøstede og styrkede mig i min Ulykkestid, desto inderligere maatte den naturligvis knytte mig til et Folk, der saa ædelmodigen og velvilligen var kommet den fremmede i Møde, desto dybere maatte jeg føle Trang til at lægge min Erkendtlighed herfor for Dagen, en Trang, der stedse mere og mere er vokset, i jo højere Grad Guds Naade og Miskundhed i de senere Aar atter og atter har besøgt mig. Ingenlunde derfor, fordi jeg tror derved at skulle kunne afdrage noget af den ifølge sin Natur jo stedse ubetalelige Gæld, hvori jeg ved hin hjertelige Deltagelse er kommen til alle Færøs Beboere, men for ved en Kendsgerning at vise, at den ædle Daad er bleven og altid vil blive bevaret i et skønsomt og taknemmeligt Hjerte, opretter jeg med inderlig Tak til Ham, der er mægtig til at saare og til at læge, til at gøre fattig og til at gøre rig, at Han har forundt mig Evne hertil, herved under nedennævnte Betingelser et Legat, hvis Renter kunne komme Færøs yngre og vordende Slægter til gode, hvorved der da tillige paa en Gang bliver stiftet et Minde om den ægte færøske Deltagelse og om Erkendelsen deraf, og i Betragtning heraf ønsker jeg, at Legatet maa komme til at bære Navn af „Deltagelses- og Erkendtligheds- Legatet". **1.** Legatets Størrelse er 800 — siger otte Hundrede — Rbdlr. Sølv, som under Dags Dato ere deponerede i Færø Amts Sparekasse. **2.** Dets Formaal er at bidrage til Skolevæsenets Fremme paa Færø. **3.** Legatet, hvis Kapital ingen Sinde maa formindskes, bestyres af Færø Amts Skoledirektion, der altsaa har at aflægge aarligt Regnskab for Anvendelsen af sammes Renter til det kongelige danske Kancelli.[1]) **4.** Halvdelen af Kapitalen, eller de 400 Rbdl., skænkes til Hjælp til Grundlæggelsen af den af Færingerne saa meget ønskede og af Regeringen jo ogsaa paatænkte Realskole eller en anden højere Undervisningsanstalt i Thorshavn, og indtil denne kan komme i Gang, skulle de aarlige Renter af disse 400 Rbdl. lægges til Kapitalen og gøres frugtbringende, men, naar Realskolen først er traadt i Kraft, skulle Renterne af den da opsamlede Kapital, hvilken ingen Sinde maa angribes, efter Skoledirektionens nærmere Bestemmelser anvendes til dennes Tarv. **5.** Renterne af de

[1]) Legatets nærmere Bestyrelse er nu hos Kommissionen for Thorshavns Realskole, og dets Regnskab revideres og decideres af Lagtinget.

øvrige 400 Rbdl. anvendes til Almueskolevæsenets Fremme paa Færø, saaledes at Renterne af de 200 Rbdl. tilfalde alene Vaagø Præstegælds Skolevæsen og Renterne af de andre 200 Rbdl. alle de øvrige Præstegælds Skolekasser med den udtrykkelige Bestemmelse, at, saafremt der i disse seks Præstegæld findes nogen værdig og trængende Almueskolelærer-Enke, da tilfalde Renterne af disse 200 Rbdl. hende, og findes der flere saadanne Enker paa een Gang, da den mest værdige og trængende blandt dem, men i modsat Fald lægges Renterne midlertidigen til Kapitalen. **6.** Renterne af de 200 Rbdl., der tilfalde Vaagø Præstegælds Skolevæsen, udbetales til — — —[1]). Først naar alle disse nævnte Personer ere bortdøde, tilfalde Renterne af disse 200 Rbdl. en værdig og trængende Skolelærer-Enke i Vaagø Præstegæld, og skulde der til den Tid ingen saadan Enke findes i Præstegældet, da lægges imidlertid Renterne til Kapitalen. p. t. Thorshavn den 22. Oktober 1846. Jens Engelsted, Sognepræst til Vaagø Præstegæld. **1846.** 31. Decbr.

Rentek. Skr., hvori — i Anledning af Amtets Forespørgsel, om der med Hensyn til Delingen af Døglinger, som fanges paa Færøerne, bør forholdes efter Grindereglement *1. November 1832* eller N. L. 5—12, og om der i Henseende til Kongens Tiende af og Part i saadan Hval maa forholdes efter nævnte Reglements § 18 a og § 20, — svares, at da Reglem. 1832 alene giver Regler for Grindefangsten, maa der med anden Hvalfangst forholdes efter N. L. med de Modifikationer, som Landeskik har i Medfør, samt at Tienden af Døglinger fremdeles, som hidtil, kan tilflyde Sysselmanden for det i Grindereglementets § 18 a[2]) bestemte Vederlag, hvorimod Kongens Jordehval vil være at forauktionere til Fordel for Statskassen.[3])
(Utr.) **1847.** 3. April.

Kanc. Skr., hvori bl. a. udtales, at der ogsaa efter, at Fr. 30. Marts 1836 er udkommen, gives 6 21. Sept.

[1]) I det udeladte Stykke af Gavebrevet anføres nogle bestemte Personer, til hvem Renterne skulde udbetales; de ere nu alle afgaaede ved Døden.
[2]) Svarer til Reglement 5. Februar 1872 § 20 a.
[3]) Ændret ved Indm. Skr. 20. Marts 1854. Se ogsaa Justitsm. Skr. 16. December 1863.

1847. 21. Sept. særskilte Jurisdiktioner paa Færøerne[1]), dog saaledes at i Justits- og Politisager ifølge Praksis hele Landet betragtes som een Jurisdiktion[2]) og alle Indbyggerne i disse Sager anses pligtige at møde i Thorshavn, enten som Parter eller som Vidner og Deponenter.[3])
(Reskr.saml.)

1848. 26. Maj. **K. U. M. Skr.** I et indkommet Andragende havde nogle Beboere i N. N. Bygd anholdt om en Bestemmelse for følgende Punkter med Hensyn til Præsternes Skydsning: **1)** hvor mange Mand Præsten har Ret til paa sine Embedsrejser at fordre; **2)** hvor svær en Byrde det kan paalægges en Mand at bære; **3)** hvor vidt de skydsende ere pligtige, for at skydse Præsten, at forlade deres Hjem saa silde, at de ikke have Dagens Lys paa Tilbagevejen. — I sin Erklæring over Andragendet udtalte Amtet, at det formentlig var umuligt under Hensyn til de paa Færøerne stedfindende Forhold, særlig Rejsernes Besværlighed, at give almindelige Bestemmelser i den ommeldte Henseende, hvorhos tilføjedes: **ad 1)** at i Almindelighed 2 Mænd ere tilstrækkelige til at skydse den paa Færøerne over Land rejsende Embedsmand, men at der ikke i saa Henseende gives nogen legal Grænse; **ad 2)** at den almindelige Skydsbyrde er $1^1/_2$ Vog eller 54 Pund[4]); **ad 3)** at Embedsmanden formentlig er berettiget til uden Hensyn til det skydsende Mandskab uafbrudt at fortsætte sin Rejse til sit Hjem saavel Nat som Dag. — Ministeriet anmodede derefter Amtet om at give Andragerne Besked i Overensstemmelse hermed.
(Reskr.saml.)

1850. 25. Marts. **Indm. Skr.,** hvori — i Anl. af et Andragende fra en Kongsbonde om at maatte oplade sit Fæste til sin næstældste Søn, uanset at hans ældste Søn,

---

[1]) Nemlig en for hvert Syssel. Se nu Lov (Nr. 52) 1. April 1896 § 1, hvorefter Fjortendagstinget i Thorshavn betragtes som ordinært Værneting for alle Sysler undtagen Suderø Syssel.

[2]) Herfra maa dog undtages de til Sysselmændenes Paakendelse henlagte Politisager (se Noten til Pl. 23. Marts 1813).

[3]) Jfr. dog Justm. Skr. 14. Januar 1892, hvorefter Personer i Suderø Syssel i private Politisager ikke antages at være pligtige at møde i Thorshavn og i offentlige Politisager som Regel ikke bør indkaldes dertil.

[4]) Nu 50 Pund, jfr. Reglement 3. Juli 1879 § 8.

der ved Døden var afgaaet, havde efterladt sig en Søn, — svares, at, da Fr. 30. Maj 1691 § 9 ikkun hjemler ældste Søn for sin Person, men ej hans Linie, en, dog kun indskrænket, Fæsterettighed, skønnes det ikke, at der fra Lovgivningens Side er noget til Hinder for, at Fæstet efter Andragerens Ønske overdrages til hans nulevende ældste Søn, saafremt han i øvrigt maatte anses kvalificeret til at overtage Fæstet. (Utr.) **1850.** 25. Marts.

Lov om fremmede Jøders Adgang til at opholde sig her i Riget (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 20). 5. April.

Lov om Anvisning af Gage og deslige samt om Forskud (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 22). 30. Juni.

Kgl. Resol. [1]), hvorved fastsættes: **1.** at det for Fremtiden maa tillades enhver at frigøre sig for Udførelsen af Vejarbejdet in natura ved det i kgl. Resol. 14. August 1833 omhandlede Vejanlæg til de længst bortliggende Tørveheder ved Thorshavns By mod at erlægge 28 Skilling for hver Arbejdsdag, han skulde præstere; **2.** at Amtmanden over Færøerne bemyndiges til at affordre dem, hvis Arbejdskraft der i Aarets Løb ikke har været Brug for til bemeldte Vejarbejde, 28 Skilling for hver skyldig Arbejdsdag. (Utr.) 18. Aug.

Lov angaaende Rigsdagsvalgene paa Færøerne [2]). 29. Decbr.

§ 1. Færøerne vælge et Medlem til Folketinget og et Medlem til Landstinget.[3]) I. Folketinget. Valgret og Valgbarhed. **§ 2.** Valgret til Folketinget tilkommer, med de i de følgende Paragrafer indeholdte Indskrænkninger, enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit tredivte

[1]) Jfr. kgl. Resol. 14. Febr. 1877.

[2]) Hermed maa nu jævnføres Lov om Valgene til Rigsdagen af *12. Juli 1867* (*7. Febr. 1901*) § 46, der fastsætter: „Med Hensyn til Folketingsvalget paa Færøerne gælde fremdeles de i Lov 29. December 1850 §§ 1—29 indeholdte Bestemmelser." De øvrige Bestemmelser i Loven af 1850 ere bortfaldne.

[3]) Jfr. nu Grundlov *28. Juli 1866* § 34, hvorefter 1 Medlem af Landstinget vælges af Færøernes Lagting. Se om Landstingsvalget Anmærkningen Side 82.

1850. 29. Dcbr. Aar. Ingen kan anses som uberygtet, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. **§ 3.** Ingen, som staar i privat Tjenesteforhold, kan udøve Valgret, medmindre han har sin egen Husstand. **§ 4.** Ingen kan udøve Valgret, som nyder Understøttelse af det almindelige Fattigvæsen, eller som har modtaget nogen saadan Hjælp, medmindre den enten er tilbagebetalt eller eftergiven. **§ 5.** Saa kan Valgret ej heller udøves af den, som er sat under Værgemaal, eller hvis Bo er under Opbuds- eller Fallitbehandling. **§ 6.** Endelig kan kun den udøve sin Valgret, som det sidste Aar før Valget har haft fast Bopæl paa Færøerne. **§ 7.** Valgbar til Folketinget er, med de i §§ 3, 4 og 5 nævnte Undtagelser, enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 25. Aar. Valglister. **§ 8.** Over de i hvert Præstegæld bosatte valgberettigede skal der føres Lister ved et Valgforstanderskab, der for Sydstrømø Præstegælds Vedkommende skal træde sammen i Thorshavn og bestaa af Landfogden som Formand, Præsten i dette Præstegæld, Sysselmanden for Strømø Syssel[1]) og tvende af dem tiltagne bosiddende Mænd, men for hvert af de øvrige Præstegæld af Præsten, som Formand, eller i hans Forfald en af Amtmanden dertil beskikket Mand, samt tvende i Præstegældet bosatte Mænd, der udnævnes af Valgforstanderskabet i Thorshavn[2]). **§ 9.** Valglisterne skulle, i forskellige dertil indrettede Rækker, indeholde Vælgernes fulde Navn, Alder, Livsstilling og Bopæl. Paa hver Valgliste ordnes Vælgernes Navne efter deres Bogstavfølge. **§ 10.** Valglisterne skulle affattes een Gang hvert Aar. Til Grund derfor lægges det foregaaende Aars Valglister, med Udeladelse af de Vælgere, som i Mellemtiden ere afgaaede ved Døden eller bortflyttede, eller som have tabt deres Valgberettigelse (§§ 2, 3, 4, 5 og 6), og med Tilføjelse af dem, som imidlertid have opnaaet Valgret, eller inden Valgdagen ville have opfyldt Betingelserne med Hensyn til Alder og Bopæl. Til den Ende blive de, der vel endnu ikke have opfyldt de sidstnævnte Betingelser, men kunne ventes at ville opfylde dem i Løbet af det forestaaende Aar, for hvilket Valglisterne skulle gælde, at opføre paa en særskilt Liste, med udtrykkelig Angivelse af den Dag i Aaret, da de enten fylde det tredivte Aar, eller

---

[1]) Forandret ved Lov (Nr. 62) 7. April 1899.
[2]) Forandret ved Lagtingslov 15. April 1854 § 12 a.

ville have haft fast Bopæl i eet Aar paa Færøerne. **1850.**
§ 11. De første Valglisters Affattelse saavel som 29. Dcbr.
Valglisternes senere Berigtigelse og Fuldstændiggørelse skal foregaa i Løbet af April Maaned. De derved opstaaede Tvivl, skulle, efter indhentede Oplysninger, afgøres af de i § 8 ommeldte Forstanderskaber.[1]) **§ 12.** Fra den 1. til den 12. Maj, begge Dage indbefattede, skulle Valglisterne henligge til Eftersyn paa et for Beboerne bekvemt Sted i hvert Sogn. Fremlæggelsens Sted bekendtgøres til Kirkestævne eller paa anden hensigtsmæssig Maade med mindst 8 Dages Varsel. **§ 13.** Inden 3 Dage fra Udløbet af den Tid, hvori Valglisterne fremligge, skal enhver, som tror uden Føje at være udeladt af samme, eller som formener, at en uberettiget derpaa er optaget, skriftligen fremsætte sin Begæring om Optagelse eller sin Paastand om en andens Udslettelse, ledsaget af en kort Angivelse af de Grunde, hvorpaa Paastanden er bygget. **§ 14.** De mod Valglisterne saaledes fremkomne Erindringer paakendes af de førommeldte Forstanderskaber i et offentligt Møde, som afholdes i Løbet af de paafølgende fjorten Dage. Til dette Møde tilsiges saavel de, som have fremført Erindringer, som og de, mod hvilke Indsigelser er gjort, til hvilke derhos en Genpart af den mod dem rettede Skrivelse skal leveres. Efter de af Parterne fremlagte Dokumenter og de af dem fremstillede Vidners Forklaringer afgøres de opstaaede Spørgsmaal, hvorom en kort Kendelse tilføres Forstanderskabets Forhandlingsprotokol. De derefter berigtigede Valglister underskrives af Forstanderskabets Formand. **§ 15.** Den, som er utilfreds med Valgforstanderskabets Kendelse, hvorved Valgret er nægtet ham, kan fordre en Udskrift af samme sig meddelt uden Betaling og indbringe Spørgsmaalet til Afgørelse ved Lov og Dom. Saadanne Sager behandles gæsteretsvis. Parterne ere i første Instans fritagne for at erlægge Retsgebyrer. Amtmanden beskikker en Mand til at møde for det indstævnede Forstanderskab. Opnaar vedkommende Dom for at være valgberettiget, skal han opføres paa Valglisten, saa snart han foreviser Udskrift af Dommen. **§ 16.** Valglisterne gælde fra 1. Juni til 31. Maj i det paafølgende Aar. Efter samme foretages det i Aarets Løb forefaldende Valg til Folketinget, dog saaledes at det paases, at de paa Tillægslisten (§ 10) opførte Mænd kun ere stemmeberettigede, naar de inden Valgdagen have opfyldt Betingelserne

[1]) Jfr. Justm. Skr. 29. Maj 1894.

1850. 29. Dcbr. med Hensyn til Alder eller Bopæl. Valgkandidater. **§ 17.** Ingen kan ved Valg til Folketinget komme i Betragtning, som ikke selv har stillet sig og dertil er anbefalet af i det mindste een af Vælgerne paa Øerne. **§ 18.** Skriftlig Anmeldelse saavel om Kandidaten som om den eller dem, der have anbefalet ham, maa i det mindste 3 Uger[1]) forinden Valgdagen være indleveret til Valgforstanderskabet i Thorshavn, der uopholdelig meddeler Valgforstanderskaberne i de andre Præstegæld en Afskrift af samme, og have disse uden Henstand at bekendtgøre Anmeldelsens Indhold for Beboerne af Præstegældene til Kirkestævne eller paa anden hensigtsmæssig Maade. **§ 19.** Kandidaten behøver ikke for Valgforstanderskaberne at godtgøre sin Valgbarhed. Fremkomme ved Valghandlingerne i de enkelte Præstegæld Indsigelser eller endog Beviser mod samme, kunne Valgforstanderskaberne vel ikke afskære Forhandlingerne derom, men heller ikke af den Grund undslaa sig for at stille Kandidaten til Valg. Valgmøder og deres Bestyrelse. **§ 20.** Valget til Folketinget foregaar i offentlige Møder i ethvert enkelt Præstegæld for sig, men paa samme Dag over hele Landet. **§ 21.** Valgdagen bestemmes og kundgøres af Amtmanden i det mindste 6 Uger forud, ligesom han derom snarest har særlig at underrette Formændene for de enkelte Valgforstanderskaber. Disse have da at bestemme Mødestedet og Klokkeslættet, til hvilket Valgmødet skal afholdes i hvert Præstegæld, ligesom de have at sørge for, at Dagen, Klokkeslættet og Mødestedet til Kirkestævne og paa enhver anden hensigtsmæssig Maade bringes til Beboernes Kundskab, i det mindste med 14 Dages Varsel i samtlige Sogne. **§ 22.** Paa Valgdagen aabner Valgforstanderskabet[2]) Valgmødet i hvert Præstegæld ved, forinden den egentlige Valghandlings Begyndelse, at lade de tilstedeværende Vælgere[3]) udnævne to Mænd, der i Forening med Valgforstanderskabets Formand skulle udgøre det Valgnævn, som har at lede Valget af Folketingsmanden for Færøernes Valgkreds. Udnævnelsen af disse to Mænd sker derved, at hver Vælger afgiver en Stemmeseddel, der indeholder Navnene paa to af Præstegældets Vælgere. De to tiltagne Medlemmer af Valgforstanderskabet (§ 8) optælle Stemmerne ved Hjælp af to af dem tilkaldte Vælgere.

---

[1]) Jfr. Indm. Skr. 28. Marts 1855.
[2]) Jfr. Indm. Skr. 20. Juni 1853.
[3]) Jfr. Indm. Skr. 4. November 1853.

Den Stemmeseddel, der indeholder flere eller færre end to Navne, er ugyldig. De to Vælgere, der erholde flere Stemmer end nogen anden, ere valgte til Medlemmer af Valgnævnet. I Tilfælde af Stemmelighed gør Lodtrækning Udslaget. Hvis nogen af de saaledes udnævnte ikke er til Stede, indtræder i hans Sted den, der næstefter ham havde de fleste Stemmer. **1850.** 29. Decbr.

§ 23. Det saaledes sammensatte Valgnævn, hvori Valgforstanderskabets Formand har Forsædet, lader derpaa foretage Valg af Valgkredsens Folketingsmand. Valghandlingen aabnes af Formanden ved Oplæsning for de forsamlede Vælgere af Navnene paa dem, der have stillet sig til Valg, og paa dem, som anbefale Kandidaterne. Derefter kan en kort Forhandling angaaende de stillede Kandidater finde Sted under Formandens Ledelse. **§ 24.** Formanden slutter Forhandlingerne, naar han finder det rigtigt, og lader dernæst Afstemningen foretage over de stillede Kandidater. Afstemningen foretages efter Præstegældets Valgliste, saaledes at Vælgerne afgive deres Stemme mundtlig i den Orden, hvori de møde. **§ 25.** Valgnævnets Formand deltager ikke i Modtagelsen af Valgstemmer. Af de tvende andre Medlemmer af Nævnet tilfører det ene, efter at have anerkendt Vælgeren, den Kandidats Navn, paa hvem Vælgerne have stemt, ved Siden af dennes eget Navn paa selve Valglisten. Det andet Medlem optegner paa en særskilt Stemmeliste Vælgerens Navn ved Siden af den Kandidats Navn, som han har givet sin Stemme. Forinden Vælgeren aftræder, oplæses for ham saavel hans eget, som den af ham valgtes Navn, til Sikkerhed for begge Tilførslers Rigtighed og indbyrdes Overensstemmelse. Naar, uagtet Formandens Opfordring, ingen mere begærer at deltage i Valget, tilføre Valgnævnets Medlemmer deres egne Stemmer og underskrive saavel Valglisten som Stemmelisten, hvorved Afstemningen er sluttet. Men forinden Mødet hæves, blive begge Lister af Nævnets samtlige Medlemmer at forsegle og overlevere den af dem, som af de andre udnævnes til at tiltræde det fælles Valgnævn i Thorshavn. **§ 26.** Dette sammentræder Ottendedagen [1]) efter Valgdagen og skal, foruden Valgnævnet for Sydstrømø Præstegæld, bestaa af eet Medlem af Valgnævnet i hvert af de andre Præstegæld, hvilket til den nævnte Tid skal indfinde sig i Thorshavn og medbringe de ham efter forestaaende overleverede

[1]) Jfr. Indm. Skr. 20. Juni 1853.

1850. 29. Decbr. forseglede Lister. Til denne Rejse erholder han fri Befordring frem og tilbage. Skulde nogen Afordnet fra et Præstegæld ved Naturbegivenheder være hindret fra at indfinde sig til den bestemte Tid, maa de ankomne oppebie ham i 2 Døgn. **§ 27.** Det samlede Valgnævn vælger selv sin Formand, som i et offentligt Møde aabner de forseglede Lister og derefter foranstalter den endelige Optælling af de paa hver Kandidat faldne Stemmer. **§ 28.** Den, som ved Optællingen befindes at have flere Stemmer end nogen anden, er valgt.[1]) Udfaldet kundgøres straks i Mødet og meddeles derhos Valgnævnene i Præstegældene, som have at sørge for, at det snarest muligt kommer til Beboernes Kundskab. **§ 29.** Skulde kun een Valgkandidat have stillet sig, vil Afstemningen gaa ud paa et simpelt for eller imod, og bør da Kandidaten, for at anses som valgt, have mere end Halvdelen af de stemmende for sig. Har han ikke erholdt et saadant Stemmeantal, berammes et nyt Valgmøde med mindst 3 Ugers[2]) Varsel, der bekendtgøres i Præstegældene efter § 21. Har der da ikke stillet sig nogen anden Kandidat, betragtes den første som valgt uden ny Afstemning. — — —

Anm.: Om Valget til Landstinget findes nu Bestemmelserne i Lov om Valgene til Rigsdagen af *12. Juli 1867* (*7. Febr. 1901*) Afsnit II. Det væsenligste af de for Færøerne gældende Regler i dette Afsnit er følgende: Paa Færøerne foretages Landstingsvalget af Lagtinget (§ 47). — Valgbar til Landstinget er enhver, der er valgbar til Folketinget, naar han det sidste Aar har haft Bopæl i Valgkredsen (§ 48). — Færøerne udgør 12. Landstingsvalgkreds og vælger 1 Medlem (§ 49). — Paa Færøerne udkræves over Halvdelen af Stemmerne for at blive valgt. Opnaar ingen ved første Afstemning over Halvdelen af Stemmerne, foretages ny Stemmegivning; bliver ej heller nogen herved valgt, stemmes tredie Gang mellem de tvende, der ved anden Afstemning havde de fleste Stemmer. I Tilfælde af lige Stemmer gør Lodtrækning Udslaget (§ 85). — Valgbestyrelsen kan ikke forkaste Stemmer, fordi disse falde paa Mænd, om hvis Valgbarhed der kan rejses Tvivl, men saadanne Spørgsmaal blive i fornødent Fald at afgøre af Landstinget (§ 86). — Alt, hvad der foregaar ved Valgmødet, indføres i Lagtingsprotokollen (svarende til „Valgbogen" i det øvrige Kongerige). I Særdeleshed bør Protokollen indeholde nøjagtig Oplysning om Afstemningens Udfald, saaledes at det angives, hvor mange Stemmesedler der ere afgivne, hvilke Mænd der have erholdt Stemmer, og hvor mange hver især, om nogen Stemmeseddel er erklæret ugyldig, og da af hvilken Grund, o. s. v. Derhos bør alle Stemmesedler opbevares under Forsegling ved Protokollen (Valgbogen). Formanden har uopholdelig at underrette den valgte om hans Valg med Opfordring til at erklære, hvor-

[1]) Jfr. Indm. Skr. 12. Maj 1851.
[2]) Jfr. Indm. Skr. 28. Marts 1855.

vidt han modtager Valget. Dersom han ikke inden 8 Dage derefter frasiger sig Valget, anses han for at have modtaget det (§ 87). Endvidere gælde ifølge anførte Lovs Afsnit III af almindelige Bestemmelser for Rigsdagsvalg navnlig følgende: Valget gælder ved almindelige Valg fra den almindelige Valgdag for de andre Kredse i Riget, selv om Valget paa Færøerne ikke foregaar paa denne Dag. Naar de almindelige Valg foregaa mellem 1. Oktober og 31. December, regnes Tiden for Valgets Gyldighed fra 1. Oktober (§ 88). — Ved Suppleringsvalg gælder Valget kun for den resterende Del af Valgperioden (§ 89). — Det kan overlades Amtmanden at beramme en anden Dag til Valgets Foretagelse end den almindelige (§ 90). — Enhver Rigsdagsmand faar af Valgbestyrelsen et Valgbrev (§ 91). — Den, der viser Forsømmelighed i Udførelsen af de ham efter Valgloven paahvilende Forretninger, bliver for saa vidt han ikke efter Lovgivningen har gjort sig skyldig til større Straf, at anse med Bøder fra 20—400 Kr. (§ 92). — Omkostningerne ved Landstingsvalg udredes af Amtsrepartitionsfonden (§ 98). **1850.** 29. Dcbr.

Lov om Pressens Brug (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 24). **1851.** 3. Jan.

Pensionslov (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 25). 5. Jan.

Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesrenter (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 26). 5. Jan.

Indm. Skr., hvori — med Hensyn til, at der i Lov 29. December 1850 § 28 savnes en til Valgloven af *16. Juni 1849* § 36, andet Punktum[1]) svarende Bestemmelse — udtales, at der ved Folketingsvalg paa Færøerne efter Ministeriets Anskuelse bør forholdes efter den anførte Bestemmelse i Loven af 1849. (Utr.) 12. Maj.

Indm. Skr., hvori udtales, at, da Sysselmændene og Kaldsmændene ifølge gammel Praksis hidtil stedse have foretaget Vurderingen af det saakaldte Stortvrag uden Betaling, kan det ikke tillades dem fremtidig at beregne sig Gebyr derfor. (Utr.) 28. Juli.

[1]) „Have flere lige mange Stemmer, afgør Lodtrækning, som foretages af Formanden". Svarer til § 44, 2det Punktum, i den nugældende Lov om Valgene til Rigsdagen af *12. Juli 1867* (*7. Febr. 1901*): „Have flere lige mange Stemmer, afgøres Valget ved Lodtrækning, som ledes af Formanden."

1852.
12. Febr. **Lov** om Afhændelse af Øen Lille Dimon.

26. Marts. **Lov** om Færøernes Lagting[1]).

13. Maj. **Justm. Skr.** I Anledning af, at Landfoged N. N., der af Amtet var bleven beordret til paa Færø Amts Fattigdirektions Vegne at udføre en beneficeret Sag, havde vægret sig ved at paatage sig denne Sagførelse og begært Ministeriets Resolution for, hvor vidt den kunde paalægges ham som Pligt, idet han navnlig havde paaberaabt sig, at Landfogden kun er officiel Aktor i offentlige Sager, udtaler Ministeriet, at det i Henhold til, hvad der i Kanc. Skr. 1. August 1837 og 6. Juni 1843 er udtalt angaaende den Amtmanden paa Færøerne tilkommende Berettigelse til at beskikke et Forsvar for vedkommende Part i beneficerede Sager, maa formene, at Landfoged N. N. ikke kan fritages for den ham overdragne Sagførelse.
(Utr.)

11. Juni. **Kgl. Resol.,** hvorved udnævnes en Læge paa Suderø.[2])

26. Aug. **Justm. Skr.** (til Generalprokurøren for Danmark), hvori dennes Betænkning begæredes om, hvor vidt Fr. 21. Maj 1777 endnu var gældende.[3])
(Reskr.saml.)

---

[1]) Ophævet ved Lov om Færøernes Lagting af 15. April 1854.
[2]) Embedet blev oprettet ifølge Finansloven for 1852—53. — Jfr. kgl. Resol. 27. September 1883.
[3]) I Generalprokurørens Betænkning af 1. September s. A. (der er aftrykt som Note i Reskriptsamlingen) undersøges navnlig Spørgsmaalet om, hvor vidt en for Danmark udkommen Anordning før Aaret 1821 (se kgl. Resol. 6. Juni 1821) ved at oversendes til Færøerne og der at blive tinglæst, ubetinget er bleven anvendelig der. Generalprokurøren udtaler herom bl. a., at, da det danske Kancelli, den Gang det i 1821 tog under Overvejelse, hvilke af de i Aaret 1820 udkomne almindelige Anordninger der uden Forandring kunde udvides til at gælde ogsaa paa Færøerne, fandt det nødvendigt herom at erhverve Kongens Resolution, er det derved formentlig erkendt, at de for Danmark udgivne Anordninger ikke ligefrem kunne anses anvendelige paa Færøerne, selv om de ere blevne tinglæste der, og det vilde være lidet stemmende med Bestemmelserne i kgl. Resol. 6. Juni 1821, om alle tidligere for Danmark udgivne Anordninger skulde, uagtet ingen Undersøgelse om deres Anvendelighed paa Færøerne havde fundet Sted, anses der anvendelige, blot fordi de vare tinglæste sammesteds. Spørgsmaalet om An-

Indm. Skr., hvori udtales, at der ikke haves noget at erindre imod, at Amtmanden, naar han enten ved Sygdom eller andet uundgaaeligt Forfald maatte blive forhindret fra at møde i Lagtinget, overdrager til Landfogden eller Sorenskriveren paa hans Vegne at fungere som Formand i Lagtinget. **1853.** 16. Juni.
(Utr.)

Indm. Skr., hvori — paa det Ministeriet forelagte Spørgsmaal, om Landfogden paa Færøerne i eet og alt er at betragte som Politimester paa bemeldte Øer, og navnlig, om der med Hensyn til de derværende Veje paahviler ham de samme Pligter, som paahvile Politimestrene i Danmark, — svares, at Ministeriet, efter at have brevvekslet med Justitsministeriet om Sagen, tiltræder dettes Anskuelse, hvorefter Landfogden, da han maa antages i det væsentlige at have de samme Forretninger som Fogderne i Norge[1]), vil være at anse som den egentlige Politimester for Færøerne, for saa vidt der ikke ved specielle Bestemmelser er med Hensyn til enkelte Forretninger deri gjort Undtagelser, hvilket imidlertid ikke antages at være Tilfældet, hvad Tilsynet med Vejvæsenet angaar. 16. Juni.
(Utr.)

Indm. Skr., hvori udtales, at, ved Udtrykket „Ottendedagen efter Valgdagen" i Lov 29. December 1850 § 26 maa forstaas den tilsvarende Ugedag i den følgende Uge. 20. Juni.
(Utr.)

Indm. Skr., hvori udtales, at dersom et af Valgforstanderskabets Medlemmer saa kort før Valgdagen, at Anmeldelse ikke kan ske til Amtet, ved Sygdom 20. Juni.

---

vendeligheden af en før 1821 udgiven almindelig, paa Færøerne tinglæst Anordning maa saaledes (uden for de enkelte Tilfælde, i hvilke særlig Resolution foreligger, jfr. f. Eks. Kanc. Prom. 23. Juni 1798) besvares efter Hensynet til, om den paagældende Anordning efter de lokale og øvrige Forhold i det hele kan finde Anvendelse paa Færøerne.

[1]) Overensstemmende hermed er Landfogden Aktor i Justitssager (jfr. Instruktion for Amtmændene i Norge af *7. Februar 1685* § 6: „Belangende Processer mod Fanger, som paa Kongens Vegne efter Amtmandens Befaling angribes, da skal dermed saaledes forholdes, at Fogderne dem ved Lov og Ret skal tiltale og Processen til Ende forfølge". Se ogsaa Pl. *21. Marts 1800*).

1853. 20. Juni. eller andet lignende lovligt Forfald bliver hindret fra at fungere ved Valghandlingen, bør de to andre Medlemmer blandt Vælgerne vælge en Mand til hans Stedfortræder, og hvis Forfaldet rammer Formanden, bør det ældste af de af Lagtinget valgte Medlemmer fungere i hans Sted som Formand, og Valgforstanderskabet derpaa supplere sig paa anførte Maade, hvorhos der af Valgforstanderskabet bør uopholdelig gøres Indberetning om det passerede.

(Utr.)

4. Nvbr. **Indm. Skr.,** hvori udtales, at Valgforstanderskaberne, naar Valghandlinger skulle foretages, og der er Grund til at formode, at Vælgerne ved tilfældige Omstændigheder ere blevne hindrede i at møde ved et Valg i rette Tid, formentlig bør saa vidt muligt tage Hensyn hertil og vente i en efter Omstændighederne passende Tid [1]).

(Utr.)

4. Nvbr. **Indm. Skr.,** hvori udtales, at Ministeriet maa anse det for utvivlsomt, at det ved Ordene i Lagtingslov 26. Marts 1852 § 14 [2]): „Skrivematerialier m. m." har været tilsigtet at betegne alle Kontorudgifter.

(Utr.)

11. Nvbr. **K. U. M. Skr.,** hvori udtales, at Reskr. 31. Oktober 1827 § 2 (hvorefter Bestyrelsen af Kirkekasserne paa Færøerne er overdraget Amtmanden og Provsten) er ophævet, og Bestemmelsen i § 3 om, at Indtægts- og Udgiftsordrer med Hensyn til Kirkerne skulle udstedes af Amtmand og Provst, ere satte ud af Kraft ved Lagtingslov 26. Marts 1852 § 11 Litr. d og e samt § 12 [3]), — idet de Forretninger, der i Medfør af Reskriptet have paahvilet Kirkeinspektionen med Hensyn til Bestyrelsen af Kirkekassernes Midler, ere gaaede over til Lagtinget.

(Utr.)

---

[1]) Jfr. Lov 29. December 1850 § 22 og Lov 15. April 1854 § 7.

[2]) Svarer til Lov 15. April 1854 § 15.

[3]) Se nu Lov 15. April 1854 § 12 Litr. d og e samt § 13 og K. U. M. Skr 13. Juni 1883.

Lov om Udvidelsen af Forordningen af 21. Maj 1845 til Færøerne. Forordningen af 21. Maj 1845, indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv, skal være anvendelig paa Færøerne, dog med følgende Modifikationer: Ved **§ 11**: at N. L. 5—13—44 træder i Stedet for D. L. 5—14—46; ved **§ 19**: at de paa Færøerne gældende Regler med Hensyn til, hvorledes umyndiges Midler skulle sikres, træde i Stedet for de i Slutningen af denne § nævnte Bestemmelser[1]); ved **§ 24**: at det her foreskrevne Varsel af 6 Uger forlænges til 6 Maaneder; ved **§§ 25** og **26**: at de i disse §§ indeholdte Bestemmelser om Selvejerbønders Testamenter bortfalde; ved **§ 31**: at Bestemmelsen i denne § om Brugen af stemplet Papir bortfalder; ved **§ 32**: at § 37 i Sportelreglem. af 30. Marts 1836 træder i Stedet for den paaberaabte Bestemmelse i Sportelreglm. af *22. Marts 1814*, og at den i Sen ommeldte Forhøjelsesafgift bortfalder i Henhold til Sportelreglem. af 1836 § 68[2]); ved **§ 33**: at der i Stedet for denne § træder følgende Bestemmelse: „Den Forandring i den ved Loven foreskrevne Arvegangsmaade, som nærværende Forordning indeholder, træder først i Kraft med Hensyn til den Arv, der falder efter 31. December 1854. Ligeledes ville de før bemeldte Datum oprettede Testamenter og udstedte Afkald og Ægtepagter være at bedømme efter den hidtil gældende Ret; dog hvad Testamenter angaar, saaledes at de af dem, som, bedømte efter nærværende Anordning, vilde med Hensyn til Form og Indhold være retsgyldige, staa ved Magt uden Konfirmation, om de end ikke ere overensstemmende med de hidtil gældende Lovforskrifter"; ved **§ 34**: at der i Stedet for de Bestemmelser, som i denne § indeholdes angaaende de Steder, hvor Eksemplarer af Forordningen skulle nedlægges, følges den Regel, at et Eksemplar deraf og af denne Lov henlægges hos en af Kirkeværgerne i hvert Sogn. **1854.** 4. Jan.

Lov om Udvidelse af nogle for Danmark udkomne almindelige Anordninger og Love til Færøerne. Efternævnte for Danmark udkomne almindelige Anordninger og Love skulle være anvendelige for Færøerne: **1.** Forordning af 24. April 1839, hvorved Forordningen af *26. Oktober 1804* og Plakat af 4. Jan.

[1]) Se Side 64 Note 3.

[2]) Reglem. 1836 § 37 er nu afløst af Skiftegebyrlov 30. November 1874 § 3 sidste og næstsidste Punktum (ovenfor Side 50—51).

1854. 4. Jan. *14. December s. A.*, som angaa Gældsforpligtelser, der indgaas af umyndige og mindreaarige, forandres. **2.** Kancelli-Plakat af 28. Januar (allerhøjeste Resolution af 17. Januar) 1840, angaaende Udlændinges Ret til Lægepraksis, naar de have underkastet sig Eksamen her i Landet. **3.** Plakat af 23. Maj s. A., indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende nogle Appellen i kriminelle Sager vedkommende Punkter. **4.** Forordning af 16. December s. A. angaaende nødvendig Appel i kriminelle Sager. — — — **6.** Plakat af 10. April 1841 angaaende Kundgørelse af Øvrighedsresolutioner, hvorved en ellers myndig Person sættes i Umyndigheds-Tilstand, samt af Opbuds- og Fallit-Erklæringer, dog saaledes, at N. L. 3—19—1 eller 42 træder i Stedet for Lovens 3—17—1 eller 42 i Plakatens § 1, at den i samme § ommeldte Kundgørelse til Tinge skal ske ved første eller andet Ting, og at Læsning ved Kirkestævne træder i Stedet for Bekendtgørelse i Aviserne, hvad enten den paagældende hører til Landalmuen eller ikke. **7.** Forordning af 28. Juli 1841, indeholdende nærmere Bestemmelser om Underpant i rørligt Gods m. m., dog træder N. L. 5—3—39 i Stedet for D. L. 5—3—28 i Forordningens § 1, og den i samme § foreskrevne Tidsfrist af 12 Uger fra Anordningens Dato forandres for Færøerne til Aar og Dag fra denne Lovs Dato. **8.** Forordning af 8. September s. A., indeholdende nærmere Bestemmelser om Beviset i kriminelle Sager. — — — **10.** Forordning af 6. April 1842 angaaende de Tvangsmidler, ved Hjælp af hvilke de Domme, der gaa ud paa enten at foretage eller efterlade en Handling, kunne gøres gældende m. m.; dog at den i § 7 foreskrevne Tidsfrist af 8 Dage, inden hvilken der skal indgives Klage til Forligelseskommissionen, forlænges til 6 Uger, og at der i Stedet for den i § 9 ommeldte Tidsfrist, inden hvilken Domhaveren ej kan gøre sin Ret gældende, træder en Frist af 8 Maaneder, saafremt Dommen forkyndes i Tidrummet fra 1. September til Udgangen af April, og af 3 Maaneder, naar Forkyndelsen sker i den øvrige Tid af Aaret. **11.** Forordning af 25. Juni 1842 angaaende en forandret Formular til Formaningstalen ved Eds Aflæggelse for Retten. — — — **14.** Forordning af 21. Juni 1844, angaaende den Tilbagesøgningsret, som i Fremtiden skal tilkomme den ældre Ejer af kongelige Obligationer og andre offentlige Pengeeffekter fra yngre Besiddere. — — — **16.** Forordning af 23. April s. A. om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse; dog saaledes, at kongelig Resolution af

16. Oktober 1833 fremdeles bliver gældende, at det i § 9 ommeldte Pligtarbejde ydes efter N. L. 2—21—60 og de særligt for Færøerne givne Bestemmelser, samt at §§ 5 og 7 bortfalde. — — — **20.** Lov af 5. April 1850 om fremmede Jøders Adgang til at opholde sig her i Riget. — — — **22.** Lov af 30. Juni s. A. om Anvisning af Gage og deslige samt om Forskud. — — — **24.** Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug; dog vil i Stedet for § 11 træde følgende Bestemmelse: „Enhver, der i et periodisk Skrift anser sig personlig angreben, eller som ønsker at berigtige ham vedkommende Meddelelser i Skriftet, kan i dette fordre uden Betaling optagen en Bekendtgørelse om Sags Anlæg i Anledning af Angrebet saavel som om Sagens Udfald, eller en Berigtigelse, der dog ikke maa optage mere end $^1/_4$ Nummer, eller en Henvisning til en Berigtigelse i et andet Skrift. Denne Optagelse skal ske i et af de to første Nummere af Skriftet, som udgives, efter at Optagelsen bevislig er forlangt; dog skal Udgiveren ikke i noget Tilfælde være forpligtet til i et Nummer at optage flere saadanne Bekendtgørelser eller Berigtigelser, end der kunne faa Plads paa en Fjerdedel af Nummeret. Undladelse af at efterkomme denne Forpligtelse straffes med Bøder fra 20 til 100 Rbd., og den begærte Optagelse kan fremtvinges ved daglig Mulkt efter Rettens Kendelse". **25.** Pensionslov af 5. Januar 1851. **26.** Lov af s. D. om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesrenter. **1854.** 4. Jan.

Lov om Ordningen af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færøerne. 1. Kapitel. Om Skolevæsenet i Thorshavn. — — — A. Om Realskolen.[1]) — — — B. Om Almueskolen.[2]) **§ 13.** Ethvert Barn i Thorshavns By, som har fyldt sit 7. Aar, kan optages i denne Skole; ligeledes de Børn, hvis Forældre eller Værger bo paa Husegaards og Aalekærs Grunde. Enhver Familiefader eller Værge udenfor Thorshavn kan desuden lade sine Børn optage til Undervisning i denne Skole, for saa vidt Pladsen tilsteder det. — — — **§ 21.** De i denne Lovs §§ 11 og 12 anførte Bestemmelser ere i lige Maade gældende for Almueskolen.[3]) C. Om 1. Marts.

[1]) Se nu Bek. 25. April 1900.
[2]) Se nu Bek. 25. Juni 1896.
[3]) § 11 1. Pkt. bestemmer: Børn, som have smittende Udslæt, maa ej, forinden de ere helbredede, besøge Skolen. — Den øvrige Del af Sen er bortfaldet ved Lov (Nr. 78) 30. Marts 1895 § 10. § 12 bestemmer: I Behandlingen af Børnene have Lærerne at rette sig efter den denne Lov vedføjede Instruks.

1854. 1 Marts. Lærerne ved Realskolen og Almueskolen samt om disse Skolers Bestyrelse og de til samme henlagte Indtægter. — — — **§ 25.** Begge Skoler skulle staa under Bestyrelse af en Kommission, som skal bestaa af Sognepræsten i Sydstrømø, som Formand, 3 af Indvaanerne i Thorshavns Skoledistrikt, som dertil vælges af Lagtinget, og af Realskolens Førstelærer. Af de 3 valgte Medlemmer afgaar et hvert Aar ved Juli Maaneds Udgang, ved de tvende første Udtrædelser efter mindelig Overenskomst eller, i Mangel deraf, efter Lodtrækning mellem dem, som ere valgte første Gang, men senere det Medlem, som har fungeret længst; og et andet vælges i den udtrædendes Sted; dog kan denne vælges paa ny. Den, der i 3 Aar eller derover har været Skolekommissær, kan undslaa sig for at modtage et nyt Valg for lige saa mange Aar, som han har været Medlem af Skolekommissionen.[1] **§ 26.**[2] Skolekommissionens Virksomhed skal bestaa i at have Indseende med, at, hvad der ved denne Lov er befalet eller som af Direktionen bliver foreskrevet med Hensyn til Orden og Disciplin, overholdes; at alle lokale Hindringer for Skolernes Velfærd, for saa vidt ske kan, ryddes af Vejen, og at alle til Skolerne hørende Bygninger, Læseværelser og Inventariegenstande holdes i tilbørlig Stand. **§ 27.**[3] Skolekommissionen har aarlig ved Aarets Udgang at aflægge Regnskab over Skolernes Indtægter og Udgifter i det forløbne Aar. Dette Regnskab affattes af Skolens Kasserer, der vælges paa 3 Aar af og blandt Kommissionens Medlemmer. Kassereren har derhos at indkræve Skolepengene samt at udbetale Skolens Udgifter, til hvilken Ende den fornødne Sum hvert Fjerdingaar bliver ham anvist af Direktionen. Regnskabet indsendes til Direktionen, af hvilken det bliver forelagt Lagtinget til Revision og Decision. Ligeledes skal Skolekommissionen i hvert Aars Januar Maaned indsende til Direktionen Indberetning om Skolernes og Undervisningsvæsenets Tilstand i det forløbne Aar. **§ 28.**[4] Naar nogen, være sig Lærer eller anden, har noget Forslag at gøre eller nogen Bemærkning at ytre, hvorved han tror at kunne

---

[1] Forandret ved Lov 16. Februar 1866 § 1, 3. Pkt. Jfr. Bek. 25. April 1900 § 15.

[2] Jfr. anf. Bek. § 16.

[3] Ændret ved Lov 16. Februar 1866, for saa vidt angaar Thorshavns Kommuneskole. Om Realskolen se anf. Bek. § 17.

[4] Jfr. anf. Bek. § 18.

fremme Skolernes Tarv eller deri afhjælpe nogen Mangel, kan han henvende sig derom enten til Skolekommissionen eller umiddelbart til Direktionen. I første Tilfælde indsender Kommissionen Andragendet med dens Betænkning til Direktionen; i sidste Tilfælde indhenter Direktionen de Oplysninger, som den anser fornødne. — — — **§ 30.** Skoledirektionen skal bestaa af Amtmanden og Provsten og et af Lagtingets Medlemmer, som dertil aarlig af Tinget vælges. **§ 31.** Under Skoledirektionen er henlagt Overtilsynet med Skolerne; den har derfor at paase, at Skoleregnskabet betimelig aflægges, at samtlige ved Skolerne ansatte forsvarlig udføre deres Hverv, og at denne Lovs Bestemmelser nøje overholdes. Dens Medlemmer samles en Gang hvert Fjerdingaar, naar ikke hyppigere Samlinger behøves, og forhandle og afgøre da alle Skolerne vedkommende Sager. — — — **§ 33.**[1]) Foruden de i denne Lov bestemte Skolepenge og Bøder henlægges til forannævnte Skoler følgende Indtægter: 1. Renterne af de Skolevæsenet ved kongelig Resolution 7. Januar 1829 skænkede 6000 Rd. 2. Det ved Reskript 18. April 1832 bestemte aarlige Deputat af Handelens Kasse, stort 112 Rd., hvilket ved Handelens Frigivelse vil blive overtaget af Statskassen, samt desuden aarlig 400 Rd. af Handelens Overskud, saa længe den føres for kongelig Regning. 3. Den nedlagte Latinskoles Midler i Overensstemmelse med Resolution 14. Januar 1829. 4. Renten af en hos Stiftsøvrigheden indestaaende Kapital af 112 Rd. 5. Lejen af 2 Marker Jord, som Skolevæsenet ejer paa Suderø, eller Renten af den Kapital, hvorfor de maatte blive afhændede. 6. 1 pCt. af enhver Grindefangst, overensstemmende med Reglement *1. November 1832* § 18.[2]) 7. Frivillige Gaver. 8. Legater, som enten ere eller maatte vorde skænkede til Anvendelse i Almindelighed eller efter særegne Bestemmelser. 2. Kapitel. Om Undervisningsvæsenet paa Landet. **§ 34.**[3]) — — — **§ 35.** Skønt der indrømmes Beboerne paa Landet Frihed til selv at ordne og indrette deres Undervisningsvæsen, skal det dog strengt paases, at ethvert Barn over 7 Aar erholder tilstrækkelig Færdighed i Læsning samt fornøden Religionskundskab.[4]) — — — **§ 39**[5]) Ligesom

1854. 1. Marts.

[1]) Jfr. Lov 16. Februar 1866 § 1.
[2]) Nu Regl. 5. Februar 1872 § 20.
[3]) Se nu Lov 28. Februar 1872 § 16.
[4]) Forandret ved anf. Lov § 16.
[5]) Jfr. anf. Lov §§ 15 og 16.

1854. det i Almindelighed skal være Pligt for Præsten at
1. Marts. paase, at Undervisningen fremmes, saaledes skal det i Særdeleshed være hans Pligt at have nøje Tilsyn med, at ethvert Barn erholder den i § 35 befalede Undervisning. Med Hensyn hertil skal Præsten, saa tit hans Lejlighed tillader det, undersøge Børnenes Fremgang, enten ved Besøg i Forældrenes Boliger eller ved at lade Børnene fra flere nær ved hinanden liggende Bygder samles og underkastes Prøve. Naar en saadan offentlig Prøve af Sognepræsten er berammet afholdt, skulle Forældre og Værger være pligtige at lade ethvert Barn fremstille sig. **§ 40.** Naar Forældre, Værger og Husbonder, uagtet gentagne Paamindelser og Formaninger, ikke ville skaffe deres Børn og Tyende den fornødne Undervisning, men vise Genstridighed i denne Henseende, skulle Undervisningskommissionerne paa Landet have den samme Magt og Myndighed som Skolekommissionen i Thorshavn (§ 20)[1]). **§ 41.** Overtilsynet med Børneundervisningen paa Landet skal bero hos den i § 30 ommeldte Direktion. **§ 42.** Til Skoledirektionen skal der fra de forskellige Undervisningskommissioner gennem Sognepræsten aarlig i hvert Aars Marts Maaned indsendes Indberetning om, hvorledes med Undervisningen i de forskellige Bygder i det forløbne Aar er tilgaaet, og om, hvilken Fremgang Børneundervisningen har nydt.[2]) **§ 43.** Hvert femte Aar har Skoledirektionen at indsende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet en Indberetning om Undervisningsvæsenets Tilstand paa Færøerne. **§ 44.** Denne Lov træder i Stedet for det provisoriske Reglement for Almueskolevæsenet paa Færøerne af *28. Maj 1845*, som herved ophæves. **§ 45.** Forandringer i §§ 2—12, 14—24, 26—29 samt 31 og 32 kunne efter Lagtingets Indstilling foretages af Kongen.

1. Marts. **Instruktion for Lærerne ved Thorshavns Skoler.** I Henhold til Lov om Ordningen af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færøerne af 1. Marts 1854 § 12 er følgende Instruks for Lærerne ved Thorshavns Skoler approberet af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet: **§ 1.** Førstelæreren skal have det daglige Tilsyn med Realskolen og paase, at Under-

[1]) Forandret ved anf. Lov § 16, jfr. K. U. M. Skr. 31. Marts 1883.

[2]) Jfr. nu anf. Lov § 16.

visningen meddeles overensstemmende med den lagte Plan. Det nærmeste Tilsyn med Almueskolen paahviler som hidtil Sognepræsten. **§ 2.** Under Undervisningen bør Lærerne stedse have for Øje, hvad der skal være Formaalet for deres Virksomhed, nemlig: at danne de unge til at vorde kristelige, retskafne, sædelige, efter deres Stand og Stilling oplyste og for Samfundet gavnlige Mennesker. **§ 3.** I deres Forretninger skulle Lærerne stedse vise sig med Værdighed og Anstand, haandhæve Orden i Skolerne og selv vise den ved nøjagtigt at møde og samvittighedsfuldt at undervise til de bestemte Tider, ved ufravigeligt at følge de approberede Lektionstabeller og ved nøjagtigt at føre de befalede Protokoller. **§ 4.** Læreren bør omgaas Børnene med Blidhed og Venlighed, formane de letsindige, behandle de ulydige med Alvor og irettesætte og advare dem, som forse sig. Naar gentagne alvorlige Advarsler ikke frugte, naar Udelukkelse fra Deltagelse i de øvrige Børns Fritid eller Nedflyttelse er forgæves anvendt som Straf, saa at den unge vedbliver at vise enten afgjort Dovenskab, Uagtsomhed eller Ulydighed, ja vel endog Genstridighed, og Lærerne da nødes til at straffe strængere, bør de gøre det med Rolighed og aldrig med Haardhed. Naar de anse det for nødvendigt at anvende legemlig Straf, have de at bruge et lidet Ris til de Børn, som ere under 10 Aar, og til de større en Skolekommissionen forud forevist tynd Tamp uden Knuder. Paa anden Maade maa legemlig Straf ikke anvendes, hverken Stød eller Slag med Haanden maa gives, ligesom ej heller nogen Straf maa bruges, hvorved Barnets Æresfølelse kunde kvæles. Virker den anvendte Straf ej til Barnets Forbedring, anmærkes det i Skolejournalen og anmeldes for Skolekommissionen. **§ 5.** De Børn, som udmærke sig ved Flid og sædelig Opførsel, bør opmuntres og belønnes, dog saaledes, at ej Forfængelighed eller Egennytte derved vækkes. Belønningen maa helst bestaa dels i at tilstaa dem mere Frihed, dels i at vise dem en hædrende Tillid, og dels i udenfor Skoletiden at meddele dem en eller anden gavnlig Anvisning og Undervisning. **§ 6.** Skolernes Lærere bør omhyggeligen paase, at Børnene holde sig renlige; dersom deres Bestræbelser herfor have været forgæves, og de uden Nytte have erindret Forældrene desangaaende, bør de anmelde saadanne urenlige Børn, saavel som de med smittende Udslæt befængte, for Skolekommissionen til dens videre Foranstaltning.

1854.
1. Marts.

1854. 1. Marts. Lærerne maa og sørge for, at Skoleværelserne holdes rene og ugenligt jævnlig fejes, samt drage Omsorg for, at Vinduerne oplukkes og Stuerne udluftes, medens Børnene ere fraværende.

20. Marts. **Indm. Skr.,** hvori udtales: **1.** angaaende Lagtingslov 26. Marts 1852 § 9, 5te Pkt.[1]), at denne Bestemmelse kun gælder, hvor Formanden har afgivet sin Stemme, forinden Optællingen af Stemmerne er endt, men at han ikke efter denne kan afgive sin Stemme, naar der er lige mange Stemmer for og imod et Forslag, da dette i saa Fald maa anses for forkastet; **2.** angaaende Sens 4de Pkt.[2]), at ifølge dette maa i det mindste Halvdelen af Tingets Medlemmer ikke blot være til Stede, men ogsaa deltage i Afstemningen, for at en gyldig Beslutning kan tages.
(Utr.)

20. Marts. **Indm. Skr.,** hvorved den Kongen tilfaldende Jordehval af Døglinger indtil videre overlades Kongslejlændingerne og Odelsbønderne i Kvalbø for $1^1/_3$ Pot Tran pr. Skind.[3])
(Utr.)

23. Marts. **K. U. M. Skr.,** hvorefter Læsning ved Kirkestævne kan ske (ved Degnen eller Kirkelæseren for Kirkedøren efter endt Gudstjeneste), uden at Præsten forud skal gøres bekendt med Indholdet af Bekendtgørelsen.
(Utr.)

15. April. **Lov om Færøernes Lagting. § 1.** Færøernes Lagting skal bestaa af Amtmanden som Formand[1]), Provsten paa Øerne, samt 18 af Beboerne valgte Medlemmer. Af disse vælge Sydstrømø og Østerø Præstegæld hvert 4, og ethvert af de øvrige Præstegæld 2 Medlemmer. **§ 2.** Valgret til Lagtinget tilkommer enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 25. Aar, er raadig over sit

[1]) Nu Lov 15. April 1854 § 10, 6. Pkt.
[2]) Nu anf. Lov § 10, 5. Pkt.
[3]) Jfr. Rentek. Skr. 3. April 1847 og Justm. Skr. 16. December 1863.
[4]) Jfr. Indm. Skr. 16. Juni 1853

Bo og enten som Ejer, Fæster eller Benificiarius be- **1854.**
sidder 3 Gylden Jord inden- og udengaards, eller 15. April.
ejer eller bruger Bygninger til en Værdi af i det mindste 150 Rdlr. Han maa derhos i det sidste Aar før Valget have haft fast Bopæl i det Præstegæld, hvori samme foregaar. **§ 3.** Valgbar til Lagtinget er enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 25. Aar, er raadig over sit Bo og har fast Bopæl paa Færøerne; dog skal Halvdelen af de Lagtingsmænd, som hvert Præstegæld har at vælge, vælges iblandt de valgbare, som have fast Bopæl i Præstegældet, og som i det sidste Skatteaar før Valget have svaret 2 Rdlr. i direkte Skat til Staten eller Kommunen. Fremkommer imidlertid herved ikke et saa stort Antal saadanne valgbare, at de udgøre i det mindste 2 for hvert 100 af Folkemængden i hvert Præstegæld, bliver dette Forhold at tilvejebringe ved at medtage de derefter højest beskattede. **§ 4.** Listerne over de ifølge § 2 valgberettigede skulle føres, berigtiges og bekendtgøres paa samme Maade, til samme Tid og af de samme Valgforstanderskaber, som Valglisterne til Folketingsvalgene. Sker Indsigelse mod Valgforstanderskabets Kendelse, kan Spørgsmaalet afgøres ved Lov og Dom, overensstemmende med Loven af 29. December 1850 § 15. **§ 5.** Over dem, der fyldestgøre Betingelserne for den i § 3 fastsatte indskrænkede Valgbarhed, skal Valgforstanderskabet i hvert Præstegæld inden hvert Aars 1. Maj affatte en Liste (jfr. Loven af 29. December 1850 § 46)[1]), der skal henlægges til Eftersyn og berigtiges paa samme Tid og Maade som Listen over de valgberettigede samt derefter være til almindeligt Eftersyn hos Valgforstanderskabets Formand. **§ 6.** Naar nyt Valg skal foretages, bestemmer Amtmanden Valgdagen og mindst 6 Uger forud meddeler vedkommende Valgforstanderskab Underretning derom, og har da dette at fastsætte Mødestedet og Klokkeslættet og at bekendtgøre saadant i Valgkredsen ved Kirkestævne eller paa anden hensigtsmæssig Maade i det mindste med 8 Dages Varsel i samtlige Sogne. **§ 7.** Valget foregaar offentlig, og alle Vælgere, som

[1]) Den anførte Paragraf bestemmer, at ved Beregningen af Afgiftsbeløbet blive de samme Grundsætninger at følge, som indeholdes i Valgloven af *16. Juni 1849* §§ 54—56, og skal det paaligge Landfogden i Henhold hertil at tilstille Valgforstanderskaberne de Meddelelser om Afgiftsbeløbenes Størrelse for de enkelte Ydere, hvortil han maatte være i Stand.

1854. 15. April. ville udøve deres Valgret, have at møde personlig og at afgive deres Stemmer mundtligt.[1]) Valgforstanderskabets Formand opraaber Vælgerne i den Orden, i hvilken de ere opførte paa Valglisten. En af Valgforstanderne nedskriver, efter at have anerkendt Vælgeren, ved Siden af dennes eget Navn paa Valglisten, dens eller deres Navne, paa hvilke han stemmer. En anden af Valgforstanderne nedskriver paa en Stemmeliste Vælgerens Navn ved Siden af dens eller deres Navne, som bemeldte Vælger har givet sin Stemme. Det bliver dog at iagttage, at enhver Vælger skal afgive Stemme paa saa mange Mænd, som der skal vælges. Forinden Vælgeren aftræder, oplæses for ham saavel hans eget Navn, som Navnene paa den eller dem, han har valgt. Naar en Vælger først kommer til Stede, efter at hans Navn er opraabt, men forinden Opraabet er til Ende, er han endnu berettiget til at afgive sin Stemme, og skal Formanden derfor, efter at have sluttet Opraabet, opfordre de senere tilstedekomne til at fremtræde og afgive deres Stemmer. Naar ingen mere begærer at deltage i Valget, tilføje Valgforstanderskabets Medlemmer deres egne Stemmer og underskrive Listerne, hvorved Afstemningen er sluttet. Derpaa optæller Valgforstanderskabet Stemmerne og bekendtgør Valgets Udfald for de tilstedeværende. **§ 8.** Af dem, der ved Optællingen befindes at have flest Stemmer, anses saa mange valgte, som der er Pladser at besætte ved Valget. Befindes der ikke blandt disse saa mange af dem, der fyldestgøre Betingelserne for den i § 3 fastsatte indskrænkede Valgbarhed, som der for Præstegældet skal vælges, skal Omvalg foretages mellem dem, der ere opførte paa Valgbarhedslisten. Ved Stemmelighed gør Lodtrækning Udslaget. Over Valghandlingen føres en Valgprotokol, hvilken Stemmelisterne bilægges. Den underskrives af Valgforstanderskabet, som meddeler enhver af de valgte et Valgbrev samt indberetter Valgets Udfald til Amtmanden. **§ 9.** Lagtingsmændene vælges paa 4 Aar. Dog afgaar Halvdelen af dem, der vælges første Gang, efter 2 Aars Forløb, hvorved i Mangel af mindelig Overenskomst Lodtrækning gør Udslaget. Siden afgaar hver andet Aar det halve Antal af de valgte Lagtingsmænd efter den Tid, i hvilken de have været Lagtingsmænd. De udtrædende kunne vælges paa ny og indtage da deres Plads efter det

[1]) Jfr. Indm. Skr. 4. November 1853.

nye Valg. Saafremt en Lagtingsmand fratræder inden den bestemte Tid, vælges den, der træder i hans Sted, kun for den Tid, i hvilken den afgaaende endnu skulde have siddet i Lagtinget. Enhver er pligtig at modtage det paa ham faldne Valg,[1]) medmindre særegne Omstændigheder ere til Hinder derfor, og navnligen kan den, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, altid undskylde sig, ligesom ogsaa den, der i 3 Aar har været Lagtingsmand, ikke er pligtig at modtage et nyt Valg førend efter Udløbet af saa stort et Aaremaal som det, hvori han har været Lagtingsmand. Fremkommer Undskyldningen, før Valghandlingen er sluttet, paakendes den af Valgforstanderskabet, der, saafremt det erkender de anførte Grunde for gyldige, straks har at foretage nyt Valg. Antageligheden af sildigere fremførte Undskyldningsgrunde afgøres derimod af Lagtinget, der ogsaa paakender Sagen, saafremt Valgforstanderskabets Kendelse indankes af den valgte. **1854.** 15. April.

§ 10. Lagtinget samles aarlig i Thorshavn paa St. Olaidag efter forud afholdt Gudstjeneste, medmindre Olaidag indtræffer paa en Søndag, da Tingets Aabning udsættes til den følgende Dag. Tinget forbliver samlet, saa længe Forretningerne udkræve det, dog ikke i længere Tid end 4 Uger, medmindre Halvdelen af Medlemmerne maatte anse det nødvendigt, dog kan Forlængelsen af den nysmeldte Frist ej udstrækkes over 14 Dage uden Amtmandens Samtykke. Under særegne Omstændigheder kan Amtmanden sammenkalde Tinget til overordentlige Møder, hvilket ogsaa skal ske, naar i det mindste Halvdelen af Medlemmerne forlanger det, for saa vidt ikke Tingets Møder ifølge den Amtmanden ved § 14 givne Bemyndigelse ere udsatte. Saa vidt muligt bør Medlemmerne førend Mødet underrettes om de Genstande, som ville komme under Forhandling. Tilstedeværelsen af i det mindste Halvdelen af Tingets Medlemmer er nødvendig, for at en Beslutning kan tages.[2]) I Tilfælde af Stemmelighed gør Formandens Stemme Udslaget.[2]) Over Forhandlingerne føres en Protokol af et Medlem, som dertil udnævnes af Tinget. Protokollen underskrives efter ethvert Møde af Formanden og Sekretæren, og, naar Tinget hæves, af samtlige tilstedeværende Lagtingsmænd; den opbevares af Formanden. I øvrigt vedtager Tinget selv sin Forretningsorden.

[1]) Jfr. Justm. Skr. 29. Marts 1860.
[2]) Jfr. Indm. Skr. 20. Marts 1854.

1854. 15. April. Tingets Forhandlinger holdes for aabne Døre, medmindre det modsatte ved Stemmeflerhed besluttes.

§ 11. Ligesom Lagtinget har at afgive Betænkning over de Færøerne vedkommende Lovudkast, der af Regeringen forelægges det, saaledes skal Tinget ogsaa være berettiget til at fremlægge Forslag til nye Love og andre offentlige Foranstaltninger samt til at indgive Besværing med Hensyn til Lovenes Overholdelse og de offentlige Indretningers Bestyrelse. Endelig vil dets Betænkning ogsaa være at indhente over andre Genstande, der kunne anses for at være af indgribende Vigtighed for Landets Velstand, eller ved hvis Bedømmelse den Indsigt og Erfaring, der kan forudsættes hos det, i øvrigt anses af Vigtighed.

§ 12. Lagtingets øvrige Forretninger ere følgende: a) det udnævner de Medlemmer af Valgforstanderskaberne for Folke- og Lagtingsvalgene, — — — — der ikke i Henhold til Loven af 29. December 1850 § 8 — — — — indtræde ifølge deres Embedsstilling. Det afgør derhos Gyldigheden af de til Tinget skete Valg og bedømmer Tilstrækkeligheden af de Undskyldningsgrunde, som fremsættes af de valgte Medlemmer (jfr. § 9); b) det bestemmer, hvor stort et Beløb der aarlig skal lignes til Amtsrepartitionsfonden[1]), og tager Beslutning om Anvendelsen af denne Fond saavel som af den økonomiske Fond; c) det bestemmer aarligt, hvilke faste Understøttelser der for det følgende Aar maa gives af Amtsfattigkassen, samt har Tilsyn med de i det forløbne Aar ydede midlertidige Fattigunderstøttelser[2]). Ligeledes har det Tilsyn med, hvorledes Understøttelser af Fonden for forulykkedes efterladte i det forløbne Aar have været uddelte[3]); d) det tager Beslutning om Anvendelsen af Kirkernes Midler[4]); e) det sørger for Sikkerheden og Frugtbargørelsen af de Kapitaler, som samtlige under b, c og d nævnte Fonds maatte være i Besiddelse af, efter de for offentlige Stiftelsers Midler gældende Regler, og deciderer Regnskaberne for samme, for saa vidt Ansvar for Regnskabsførelsen angaar[5]); f) det drager Omsorg for, at Ekstrakter af samtlige disse Regnskaber bringes til offentlig Kundskab paa den efter de lokale Forhold hensigtsmæssigste Maade; g) det fører Tilsyn med Skyds-

---

[1]) Jfr. Lov (Nr. 8) 6. Februar 1880.
[2]) Jfr. Fattiglov 10. April 1895 § 5.
[3]) Jfr. Konf. 18. April 1832.
[4]) Jfr. K. U. M. Skr. 11. November 1853, 20. April 1855, 1. Marts 1865 og 13. Juni 1883.
[5]) Jfr. Fattiglov 10. April 1895 § 12.

væsenet samt med Anlæggelsen og Vedligeholdelsen af offentlige Veje, Stier, Broer og Landingssteder; h) det udnævner Regnskabsfører og Revisor for de under dets Bestyrelse hørende Fonds eller Kasser[1]). **1854.** 15. April.

§ 13. Ligesom Amtmanden i Almindelighed har alene at tage Beslutning i alle de i § 12 nævnte Sager, som ikke taale at udsættes til Lagtingets ordentlige Møde og ikke ere af den Vigtighed, at et overordentligt Møde derfor bør berammes, saaledes skal han navnlig være bemyndiget til i alle saadanne Sager at anvise Udgifter af samtlige i § 12 nævnte Fonds og Kasser[2]), hvorved dog bør iagttages, at Anordningernes Forskrifter om de Udgifter, som skulle afholdes af disse Fonds, og de nærmere Hovedregler, som af Lagtinget maatte vedtages, ikke tilsidesættes. Lagtinget er ogsaa bemyndiget til at nedsætte særegne Udvalg til at udføre de Forretninger, det maatte overdrage samme. Saavel Amtmanden som de særegne Udvalg have, naar Lagtinget næste Gang samles, paa en fyldestgørende Maade at gøre Tinget Regnskab for de Foranstaltninger, de have truffet. **§ 14.** Skulde Amtmanden finde, at en af Lagtinget tagen Beslutning ikke er lovmedholdelig, skal han være berettiget til at stille den i Bero, indtil han desangaaende har erhvervet højere Afgørelse, til hvis Erhvervelse de fornødne Skridt ufortøvet skulle foretages. Ligeledes er han berettiget til at udsætte Tingets Forhandlinger, dog saaledes, at han straks indhenter Kongens Resolution. Kongen kan opløse Lagtinget. **§ 15.** Lagtingets Medlemmer tilkommer en daglig Godtgørelse af 64 Sk.[3]) for den Tid, Tinget er samlet, og desuden erstattes deres Rejseomkostninger efter indgiven og af det samlede Ting bifaldt Regning. Disse Udgifter saavel som Omkostninger til Skrivematerialier m. v.[4]) udredes af Amtsrepartitionsfonden. **§ 16.** Loven af 26. Marts 1852 træder ud af Kraft, saa snart nye Valg af Lagtingsmænd ere foretagne i Overensstemmelse med nærværende Lov.

Justm. Skr., hvori udtales, at der i de Tilfælde, hvor Defensorer udnævnes paa Færøerne, maa, naar 28. Aug.

---

[1]) Jfr. K. U. M. Skr. 8. Januar 1855 og 19. Marts 1863; Fattigloy 10. April 1895 § 12.
[2]) Jfr. K. U. M. Skr. 11. November 1853 og 13. Juni 1883.
[3]) Forhøjet ved Lov 17. Marts 1865 til 1 Rdl.
[4]) Jfr. Indm. Skr. 4. November 1853.

1854. 28. Aug. de i denne Anledning gøre Rejser, tillægges dem Diætpenge i Overensstemmelse med Plakat *21. Marts 1800.*[1]) (Utr.)

1855. 8. Jan. **K. U. M. Skr.,** hvori udtales, at den Præsterne ifølge N. L. 2—21—10 paahvilende Forpligtelse til at være Kirkernes Regnskabsførere ikke er bortfaldet ved Lov 26. Marts 1852 § 11 litr. h. og Lov 15. April 1854 § 12 litr. h.[2]) (Utr.)

31. Jan. **Indm. Skr.,** hvori meddeles **1.** at Sysselmanden altid er berettiget til at beregne sig Auktionssalær efter Sportelreglement 30. Marts 1836 § 40 samt Inkassationssalær — for saa vidt ikke Betaling erlægges kontant ved Hammerslaget — af Beløb, der udbringes ved Realisation af de Hvalparter, der i Henhold til Grindereglement *1. November 1832* § 29[3]) tilfalde den økonomiske Fond; **2.** at der for Vurderingen af de i Slutningen af Paragraffen nævnte opflydte eller opfiskede Hvaler kan beregnes Gebyr efter Sportelreglementets § 62 saavel til Sysselmanden som til Vurderingsmændene, dog kun under Forudsætning af, at Sysselmanden og Vurderingsmændene maa foretage særskilt Rejse til Hvalstedet for at udføre Forretningen; **3.** at der under samme Forudsætning kan beregnes Gebyr efter Sportelreglementets § 65 til Auktionsvidnerne. (Utr.)

21. Marts. **Lov om Ophævelsen af den kongelige Enehandel paa Færøerne. § 1.** Statskassens Eneberettigelse til Handel paa Færøerne skal fra 1. Januar 1856 være hævet. Fra den nævnte Tid skal Handelen paa Øerne staa aaben saavel for Indlændinge som for Fremmede; dog skal ved Siden deraf Handelen for Statskassens Regning fortsættes indtil 1. Juli næstefter, men i Løbet af dette Tidsrum skal det være Regeringen overladt efterhaanden at inddrage Handels-Etablissementerne udenfor Thorshavn. **§ 2.** Fra det i § 1 nævnte Tidspunkt er det saavel Indlændinge som Udlændinge tilladt, under Iagttagelse af de Forskrifter, som denne Lov indeholder, at besejle alle Havne paa Færøerne

[1]) Nemlig 1 Rdl. for hver Dag, som det har været fornødent at anvende til Rejserne og Opholdet ved Retten. I øvrigt gælder ifølge Plakaten samme Regel for Aktor (Landfogden).
[2]) Se nu K. U. M. Skr. 19. Marts 1863.
[3]) Nu Reglem. 5. Februar 1872 § 30.

og der, uden nogen Indskrænkning med Hensyn til Tiden, at drive Handel med de i Landet bosatte Handlende og til disse at afhænde eller hos dem til Forhandling at oplægge de indførte Varer i store og smaa Partier. Saa skal det og staa dem frit, i et Tidsrum af 4 Uger paa hvert Sted at drive Handel umiddelbart med Indbyggerne; dog maa denne Handel kun drives fra Skib og ikke paa Landet selv, hvad enten saadant sker i opførte Skure eller i en opsat Bygning eller i Telt eller i noget andet Lokale.[1]) **1855.** 21. Marts.

§ 3. Fremmede Staters Undersaatter skulle derhos have Adgang til, lige med Indlændinge, at deltage i Kystfarten paa Færøerne saavel som i Handelen mellem bemeldte Øer og de øvrige til det danske Monarki hørende Lande, dog saaledes at fremmede Skibe af 15 Kommercelæsters Drægtighed[2]) og derunder ikke maa benyttes til Vareførsel enten imellem forskellige Havne paa Færøerne eller imellem Færø og de øvrige Dele af Monarkiet. **§ 4.**[3]) Alle til Færøerne ankommende Skibe skulle, førend de besejle andre Havne paa Øerne, anløbe, de fra Udlandet kommende enten Thorshavn paa Sydstrømø eller Trangisvaag paa Suderø, og de fra Indlandet kommende enten en af fornævnte tvende eller en af efternævnte 5 Havne, nemlig Vestmanhavn paa Nordstrømø, Vaag paa Bordø, Kongshavn paa Østerø, Sand paa Sandø og Midvaag paa Vaagø. **§ 5.** Af ethvert Skib, der ankommer til Færøerne, for der at udlosse eller indlade Varer, bliver der, hvad enten Skibet tilhører Indlændinge eller Udlændinge, og uden Hensyn til, om det er ladet eller gaar i Ballast, eller til Ladningens Indhold, at erlægge en Afgift af 2 Rdl. for hver Kommercelæst af Skibets Drægtighed.[4]) De Skibe, som alene benyttes i den færøske Kystfart,

---

[1]) Ifølge Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 15 erlægges for at drive Handel fra Skib med Indbyggerne en Kendelse af 25 Kr. til Amtsfattigkassen.

[2]) Se nu alm. Lov om Skibes Maaling af *13. Maj 1867* § 27 (Ved al Afgiftsberegning, der efter de bestaaende Anordninger retter sig efter Læstedrægtigheden, blive 2 Tons at regne lig 1 Kommercelæst).

[3]) Se nu Lov (Nr. 79) 30. Marts 1895 § 1, jfr. Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 2, 1. Pkt.

[4]) Ifølge Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14 er Afgiften bortfalden. Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 5 og 6 have imidlertid endnu Betydning derved, at Lov 1892 § 14 paalægger de „der (ɔ: i Lov 1855 §§ 5 og 6) omhandlede Skibe“ at erlægge et Gebyr af 5 Øre pr. Ton for Eftersyn af Skibspapirerne i den første Anløbshavn.

1855. 21. Marts. saavel som Fiskefartøjer[1]) og andre Skibe, som løbe ind i en af de færøske Havne blot for at forsyne sig med Provisioner eller andre til Skibets Brug nødvendige Genstande og i øvrigt ej befatte sig med Udlosning eller Indladning af Varer, skulle være fritagne for den ovennævnte Læsteafgift.[2]) Det samme skal gælde, naar et Skib i Havaritilfælde losser noget af Ladningen, for saa vidt det intet af denne forhandler eller efterlader, men indtager den igen og afgaar med den alene uden anden Fragt. Afgiften beregnes stedse efter danske Kommercelæster, og blive de Maal, hvortil fremmede Skibe ere ansatte, at reducere til danske Kommercelæster efter samme Regler, som ved Toldstederne i Danmark følges, hvad Havneafgifterne angaar.[3]) **§ 6.** For saa vidt Skibet tilhører en Stat, hvori danske Skibe eller disses Ladninger ere underkastede højere Afgifter, end om de hørte hjemme i Staten selv, bestemmer Kongen, om og hvor vidt der, foruden den i § 5 nævnte Afgift, skal til Statskassen svares en yderligere Afgift. **§ 7**[4]). Af ethvert Skib, som ankrer i en færøsk Havn[5]), skal erlægges 1 Rdlr. i Ankerpenge, der som hidtil tilfalder Amtsfattigkassen; dog skulle de Skibe, der bevisligen kun søge Nødhavn eller fra Færøerne af drive Fiskeri, være fritagne for denne Afgift. **§ 8.** Ethvert Skib, som fra en fremmed Plads kommer til Færøerne for der at drive Handel, skal være forsynet med de fornødne Skibspapirer, navnlig til Oplysning om Skibets Læstedrægtighed og Nationalitet, med en Varefortegnelse, som nøjagtigen angiver Ladningens Indhold, og hvis Rigtighed skal være attesteret af den danske Konsul eller, hvor ingen Konsul er, af Øvrigheden paa Stedet, samt med behørige Beviser for, at hverken Mæslinger, Kopper eller andre smitsomme Sygdomme ere herskende paa det Sted, hvorfra Skibet er afsejlet, eller blandt Mandskabet,[6]) hvilke Bevisers Rigtighed ligeledes skal være attesteret af den danske Konsul eller Øvrigheden paa Stedet. For hver Klasse af disse Attestationer tilkommer der den danske Konsul 6 Skilling pr. dansk Kommercelæst af Skibets Dræg-

---

[1]) Se nu Lov (Nr. 59) 23. April 1881 § 3, hvorved der er paalagt fremmede Fiskerskibe et Gebyr af 5 Øre pr. Ton for Eftersyn af Skibspapirerne i hver Anløbshavn.
[2]) Altsaa ogsaa for Afgift efter Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14.
[3]) Se Side 101 Note 2 og Side 103 Note 7 i Slutningen.
[4]) Ophævet ved Lov (Nr. 70) 7. Maj 1881 § 1.
[5]) Se Justm. Skr. 10. Marts 1863.
[6]) Jfr. Bek. 25. Febr. 1897 § 1.

tighed.[1]) Skibe, som fra indenlandsk Sted udgaa til Færø, skulle ligeledes være forsynede med behørige Sundhedsattester[2]) hvorimod den udgaaende Toldseddel — — — træder i Stedet for Varefortegnelsen. Saa snart et Skib er indkommet i en af de i § 4 nævnte Havne, og forinden noget udlosses af eller indlades i samme, har Skibsføreren at melde sig i Thorshavn hos Landfogden og i de øvrige 6 Havne hos vedkommende Sysselmand[3]), til bemeldte Embedsmænd at aflevere de ovenfor nævnte Skibspapirer og, efter at disse ere befundne i Orden og derom forsynede med Paategning, at erlægge den befalede Læsteafgift[4]) samt Ankerpenge.[5]) Skibsføreren har derhos under sin Haand at tilstille vedkommende Oppebørselsbetjent en Angivelse af generelt Indhold over Skibet, dets Drægtighed og Ladning. Skulde Skibsføreren ikke være forsynet med rigtige Skibspapirer eller behørigt Sundhedspas, skal vedkommende Embedsmand være berettiget til at anstille og navnlig at underkaste Besætningens Sundhedstilstand den fornødne Undersøgelse, og er Skibsføreren forpligtet til i det hele at holde sig de Forskrifter efterrettelig, som af Øvrigheden gives til Afhjælpning af de forefundne Mangler.[6]) Ligeledes kan Oppebørselsbetjenten, naar han formener, at Læstedrægtigheden ej er rigtigen angivet, foranledige Skibet maalt, hvortil Amtet uden Ophold skal træffe fornøden Foranstaltning.[7]) Imidlertid bliver Læsteafgiften at erlægge i Henhold til Skibspapirerne og

1855. 21. Marts.

---

[1]) Beregnes nu med 6 Øre pr. Ton af Netto-Drægtigheden, se Konsulats-Gebyrtakst (Nr. 283) *15. December 1893* § 1 Nr. 1. a. (Lovtid. Side 997).

[2]) Saadan Sundhedsattest eller Sundhedspas udstedes af Karantænekommissionen (udenfor Købstæderne af Embedslægen) og meddeles uden Betaling, se den for det øvrige Kongerige gældende Lov (Nr. 97) *2. Juli 1880* § 39.

[3]) Jfr. Bek. 25. Februar 1897 § 5.

[4]) Jfr. nu Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 §§ 2 og 14.

[5]) Se Side 102 Note 4.

[6]) Jfr. Lov (Nr. 79) 30. Marts 1895 § 2 og Bek. 25. Februar 1897 §§ 1 og 2.

[7]) En saadan Eftermaaling vil der, navnlig efter at Læsteafgiften er ophævet, ikke lettelig blive Spørgsmaal om at foretage alene af Hensyn til Afgiften (5 Øre pr. Ton, Lov 30. Marts 1892 § 14); men i øvrigt bemyndiger Lov om Skibes Maaling af *13. Marts 1867* § 17, 2. Stykke, vedkommende Embedsmænd til for Tilsynets Skyld at eftermaale Skibe, saaledes at Udgifterne derved afholdes af Ejeren, hvis uanmeldte Forandringer ere foretagne ved Skibet, ellers af det offentlige. Tillige maa mærkes de med forskellige fremmede Stater indgaaede Overenskomster om Anerkendelse af fremmede Skibsmaal [se herom Konsulats-Instruktion (Nr. 283) *15. December 1893* Bilag 8 (Lovt. Side 993)].

1855. 21. Marts. Udlosning at tilstede. Dersom Maalingen giver det Resultat, at Læstedrægtigheden ej er større end den, Skibspapirerne udvise, afholdes Udgiften ved Maalingen af det offentlige, i modsat Fald af Skipperen, der da har at efterbetale det manglende. For den rigtig erlagte Læsteafgift meddeler Oppebørselsbetjenten Skibsføreren Kvittering, og er denne Kvittering Hjemmel for Skipperen til paa denne Rejse, inden han forlader Øerne, at anløbe en eller flere af de andre færøske Havne uden at betale Læsteafgift.[1]) Naar Skibet, efter at have klareret i en af de i § 4 nævnte Havne, anløber en anden af disse Havne, bliver Tilstaaelsen for de rigtigen erlagte Afgifter at forevise i Thorshavn for Landfogden og i de øvrige Havne for vedkommende Sysselmand, og af disse Embedsmænd at forsyne med Paategning om Forevisningen, men anløbes et udenfor bemeldte Havne beliggende Sted, vil Tilstaaelsen være at forevise for den der ansatte Karantæneopsynsmand,[2]) der da tillige oppebærer de befalede Ankerpenge.[3]) Forinden saadan Forevisning og Paategning har fundet Sted og de befalede Ankerpenge ere betalte,[3]) maa aldeles ingen Handel drives fra Skibet hverken ved Salg eller Indkøb. Paa hvert Sted, hvor noget er ladet eller losset, skal til vedkommende Oppebørselsbetjent indsendes Beretning derom.[4]) **§ 9.** Den Toldfrihed, som hidtil har været tilstaaet Færøerne, skal indtil videre vedblive saavel for de Varer, som fra et indenlandsk Sted udføres til bemeldte Øer, som naar færøske Varer indføres til et andet indenlandsk Sted, og skal derhos den Afgift af 1 pCt., som hidtil er bleven erlagt ved færøske Varers Udførsel fra Danmark til fremmede Steder, for Fremtiden bortfalde. Saa skal og Tilkøbsafgiften forblive ukrævet for Skibe af 16 Kommercelæsters Drægtighed og derunder, som anskaffes fra Udlandet for at anvendes til Fiskeri og Vareførsel mellem selve Færøerne, saa længe de finde saadan Anvendelse.[5]) **§ 10.** Ret til

---

[1]) Jfr. nu Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14.
[2]) Se Bek. 25. Februar 1897 § 6.
[3]) Se Side 102 Note 4.
[4]) Jfr. Justm. Skr. 28. Oktober 1857.
[5]) Ifølge Lov (Nr. 32) 11. Marts 1892 skal § 9, sidste Pkt., affattes saaledes: „Skibe, som anskaffes fra Udlandet for at anvendes til Vareførsel mellem selve Færøerne eller Fiskeri, fritages for Tilkøbsafgift. Gaa de over til at benyttes paa anden Maade, bliver Tilkøbsafgift at erlægge efter de for det øvrige Kongerige gældende Regler". [Tilkøbsafgiften er 3 pCt. af Købesummen eller Taksationsværdien; dog for Fyrreskibe (ɔ: Skibe, byggede af europæisk Fyr) paa 100 Tons Drægtighed eller derover kun 2 pCt.]

at drive Handel paa Færø skal tilkomme enhver, **1855.**
som der holder Dug og Disk [1]), som er 25 Aar gammel [2])21. Marts.
og af uplettet Rygte. Dog skal den, som agter at nedsætte sig som Handlende, i Forvejen hos Sorenskriveren[3]) erhverve et Antagelsesbrev til at maatte etablere Handel paa det af ham opgivne Sted. For et saadant Antagelsesbrev erlægges til Sorenskriveren[3]) 2 Rdl. Rigsmønt.[4]) **§ 11.** Overtrædelser af de ovenfor givne Forskrifter om, hvorledes der skal forholdes ved Besejlingen af Færøerne, ved Lossen, Laden og Handel med Øerne, straffes, for saa vidt de ej udgøre en særegen grovere Forbrydelse, saasom Bedrageri eller Forfalskning, med Bøder fra 10 til 100 Rdl., der i Gentagelsestilfælde fordobles. For disse Bøder hæfter saavel Skib som Ladning, og kan der af den sidste ved Auktion sælges saa meget, som behøves til Mulktens Udredelse og Dækning af Omkostningerne. For andre Overtrædelser af denne Lov, navnligen for uberettiget Handel i Almindelighed, bødes første Gang fra 5 til 20 Rdl., anden Gang fra 10 til 40 Rdl., tredje Gang og fremdeles fra 20 til 60 Rdl. **§ 12.** De Fremmede, som besejle Færøerne, ere i øvrigt pligtige til at rette sig efter de i Landet gældende Love, og er det Politiets Pligt at vaage over denne Lovs Overholdelse i det hele og at forfølge Overtrædelser af samme som offentlige Politisager. De idømte Bøder tilfalde Amtets Fattigkasse. **§ 13.** Private Sager mellem de Fremmede, der besøge Færøerne, og Øernes Beboere, som opstaa i Anledning af den i denne Lov omhandlede Handel og Skibsfart, ville, naar nogen af Parterne det begære, være at behandle ved Ekstraret under de for Sø- og Gæsterets-Sager foreskrevne Former. **§ 14.** Alle om Handelen paa Færøerne udgivne Lovbestemmelser skulle, for saa vidt de ikke ere bekræftede ved nærværende Lov, være ophævede fra 1. Januar 1856, dog med Undtagelse af Bestemmelserne om Maal og Vægt[5]) samt om Beskaffenheden af de Varer, hvormed Afgifter af Indbyggerne skulle erlægges.[6]) **§ 15.** Et Aftryk af nærværende Lov, om

[1]) Jfr. Justm. Skr. 13. Juli 1863.
[2]) Jfr. Justm. Skr. 3. Juli 1893.
[3]) Nu Landfogden ifølge Lov (Nr. 70) 7. Maj 1881 § 2.
[4]) Nu ifølge sidstanførte Bestemmelse: 50 Kr. til lige Deling mellem Færø Amts Fattigkasse og Repartitionsfond.
[5]) Se herom Fr. 13. August 1790 § 7, jfr. Justm. Skr. 18. Juni 1857.
[6]) Bortfaldet ved Lov om Indførelse af en Kapitelstakst paa Færøerne af *16. Februar 1856* § 2 (væsenlig enslydende med Lov 1. Maj 1868 § 6), hvorefter Skatter og Afgifter m. v. til Statskassen skulle betales med Penge efter Kapitelstakst.

1855. 21. Marts. fornødent i engelsk eller hollandsk Oversættelse, bliver af Karantæneopsynet ved Ankomsten til Færøerne at meddele de Skippere, som ej dermed ere forsynede.

28. Marts. **Indm. Skr.** Med Hensyn til, at det i Loven angaaende Rigsdagsvalg paa Færøerne af 29. December 1850 § 29 er bestemt, at der, naar der til et nyt Valg til Folketinget ikke stiller sig mere end een Kandidat, og han ikke bliver valgt, fordi han ikke har opnaaet over Halvdelen af de afgivne Stemmer, skal berammes et nyt Valgmøde med mindst 3 Ugers Varsel, der bekendtgøres i Præstegældene efter § 21, havde Amtet forespurgt: **1.** om Dagen, paa hvilken det i ovennævnte Lovs § 29 omtalte nye Valgmøde skal afholdes, skal berammes af Amtmanden; **2.** om den eller de nye Kandidater, som agte at stille sig til dette Valg, ere berettigede til at anmelde deres Kandidatur med et kortere Varsel end det i Lovens § 18 foreskrevne; og **3.** om den Kandidat, som oprindelig har stillet sig, men ikke er bleven valgt, skal ved det nye Valg atter sættes under Afstemning tillige med den eller de nye Kandidater uden Hensyn til, om han specielt har stillet sig paa ny eller ej. I denne Anledning udtaler Ministeriet følgende: **ad 1.** Da Loven af 29. December 1850 § 21 i Almindelighed fastsætter, at den Dag, paa hvilken Valg til Folketinget skal afholdes, bestemmes af Amtmanden, maa Ministeriet med Amtet være enigt i, at Dagen, paa hvilken Valg skal foregaa, ogsaa i det i § 29 ommeldte Tilfælde maa berammes af Amtmanden, uagtet sidstnævnte § kun med Hensyn til Bekendtgørelsen i Præstegældene henviser til § 21. **ad 2.** Det forekommer Ministeriet klart, at Amtmanden, som dertil har Bemyndigelse i den oftnævnte § 29 („mindst 3 Uger"), altid bør fastsætte Dagen for det nye Valg med en saadan Frist, at der kan blive Tid for den nye Kandidat, som maatte ville stille sig ved det andet Møde, til at iagttage Forskrifterne i Valglovens § 18, og hvis Amtmanden i noget Tilfælde skulde berамme Valget til 3-Ugers-Dagen efter det sidste Valgmøde, hvortil Ordene i §en synes at give ham Ret, maatte det uden Tvivl antages, at den Kandidat, som beviste, at han saa snart som muligt, straks efter at Berammelsen af Valgdagen var bleven bekendt paa det Sted, hvor han opholdt sig, gjorde Anmeldelse om at ville optræde som Kandidat, maatte admitteres som saadan ved Valgmødet, uagtet han

ikke havde opfyldt Forskrifterne i Valglovens § 18, **1855.**
da det efter § 29 skal være muligt, at en anden 28. Marts.
Kandidat skal kunne stille sig; men denne Kollision mellem Valglovens § 18 og § 29, som hidrører fra en mindre heldig Affattelse af § 29, bør formentlig Amtmanden søge at fjerne ved at give de eventuelle Kandidater en passende Tid til at indgive deres Anmeldelser om, at de agte at stille sig, inden den i Valglovens § 18 foreskrevne Frist, og det andet Valgmøde saaledes berammes med 4 à 5 Ugers Frist i det hele, hvilken Berammelse tilkommer Amtmanden.

ad 3. Ministeriet antager ikke, at den Kandidat, som en Gang ved det første Valgmøde har fyldestgjort de i Valglovens § 18 opstillede Betingelser, skulde være forpligtet til endnu en Gang til andet Valgmøde at opfylde Forskrifterne i bemeldte §. Ligesom det nemlig i og for sig er det naturlige, at den, som en Gang har stillet sig som Valgkandidat, ikke anses at være traadt tilbage, fordi Valget ej kan tilendebringes paa det første Valgmøde, idet han ej har faaet over Halvdelen af de afgivne Stemmer, saaledes er det aabenbart urigtigt at anse det første Valg for at være annulleret ved dette Udfald af Stemmegivningen, da det efter Slutningsbestemmelsen i Valglovens § 29 uden videre bliver et fuldgyldigt Valg, naar ingen anden stiller sig ved det andet Valgmøde, hvoraf fremgaar, at Valget kun er suspenderet, indtil det viser sig, om en anden Kandidat stiller sig ved det andet Valgmøde, der saaledes maa betragtes som en Fortsættelse af det første Møde. Valghandlingen kommer saaledes til at omfatte begge Møder, som Dele af et Hele, og det ligger da naturligen heri, at den, der en Gang lovligen har stillet sig til Valg i Overensstemmelse med Valglovens § 18, ikke behøver at gentage dette. Denne Mening synes ogsaa at have Ordene i Slutningen af oftnævnte Lovens § 29 for sig, thi naar det der hedder: „har der ikke (til det berammede 2. Valgmøde) stillet sig nogen anden Kandidat, betragtes den første som valgt uden ny Afstemning", saa ligger formentligen heri, at det første Valg eo ipso er gyldigt, uden at der henvises til nogen anden Betingelse, ej heller til den Betingelse, at Kandidaten paa ny skulde have stillet sig til det andet Valgmøde, som under den nævnte Forudsætning bliver overflødigt. Vel maa her i Kongeriget efter det almindelige Bud i Loven af *16. Juni 1849* § 24 den Kandidat, som har stillet sig til det første Møde, men ej opnaaet over Halvdelen af de afgivne Stemmer, atter person-

1855. 28. Marts. ligen fremstille sig for Vælgerne ved det andet Møde, naar han ikke har lovligt Forfald, men denne personlige Fremtræden finder ikke Sted paa Færøerne og er noget andet end den i Valgloven af 29. December 1850 foreskrevne Fremgangsmaade. I øvrigt er det en Selvfølge, at Ministeriets Formening om de foranførte Spørgsmaals Besvarelse ej kan have nogen afgørende Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om et foretaget Valgs Gyldighed, da Afgørelsen heraf tilkommer vedkommende Afdeling af Rigsdagen.

(Utr.)

20. April. **K. U. M. Skr.**, hvori — i Anledning af Amtets Forespørgsel, om det kan anses som Pligt for Amtmanden at besørge Indkøb for Kirkekassernes Regning af Genstande til Kirkernes Brug, — svares, at da den væsenligste Grund til, at deslige Indkøb hidtil ere besørgede af Kirkeinspektionen eller Amtmanden, nemlig at Bestillingerne maatte ske gennem Handelsforvalteren i Thorshavn, for Fremtiden bortfalder, er det anset for rigtigt, at Kirkeværgerne selv herefter besørge Indkøbene.

(Utr.)

5. Juli. **Justm. Skr.**, hvori udtales, at det, efter at Færøerne ifølge Valgloven af 29. December 1850 ere repræsenterede paa Rigsdagen, og Grundloven saaledes fuldstændig er traadt i Kraft for bemeldte Øer, maa antages, at de af Rigsdagen vedtagne og af Kongen stadfæstede Love ogsaa ere gældende for Færøerne, naar der ikke i Lovene selv findes nogen udtrykkelig Bestemmelse om det modsatte, og at saaledes Bestemmelserne i kgl. Resol. 6. Juni 1821 herved ere bortfaldne. Ministeriet beordrer i Henhold hertil de i Aarene 1852—54 udkomne Love tinglæste paa Færøerne.

(Utr.)

17. Oktbr. **Indm. Skr.** Med Hensyn til, at man hidtil paa Færøerne havde som Betingelse for, at nogen kunde tiltræde en Fæstegaard, fordret, at vedkommende skulde være fuldmyndig, enten ved at have fyldt sit 25. Aar eller ved at have erhvervet Myndighedsbevilling, androg Amtmanden, — næst at bemærke, at der formentlig ikke findes nogen Hjemmel for denne Praksis i den almindelige Lovgivning, — om, at det ved Ministeriets Resolution maatte

blive afgjort, om der fremdeles skal forholdes paa den ommeldte Maade, eller om der kan udfærdiges Fæstebrev til enhver, der er myndig under Kurator, naar det for øvrigt godtgøres, at han besidder de til at bestyre en Fæstegaard nødvendige Egenskaber. I Gensvar herpaa udtaler Ministeriet, at Fæstebrev vel ikke bør nægtes den mindreaarige med Kurator, naar Dødsfald eller Fæsterens Svagelighed gøre saadant fornødent, men at Udstedelsen af Fæstebrev i modsat Tilfælde bør udsættes, indtil den paagældende har opnaaet Fuldmyndighed. (Utr.) **1855.** 17. Oktbr.

Lov for Færøerne, indeholdende nærmere Bestemmelser om Underholdningsbidrag til uægte Børn. § 1. Den i Overensstemmelse med Fr. *14. Oktober 1763* [1]) Faderen til et udenfor Ægteskab avlet Barn paaliggende Forpligtelse til at bidrage til Barnets Underholdning indtil dets fyldte 10. Aar skal under de nærmere Bestemmelser, som indeholdes i nærværende Lovs § 3, for Fremtiden vedblive, indtil Barnet har opnaaet 14 Aars Alderen, dog at Bidraget for de sidste 4 Aar kan ved Øvrighedens Foranstaltning nedsættes under det, som for de første 10 Aar har været bestemt. — — — **§ 3.** Et i Medfør af Fr. *14. Oktober 1763* og nærværende Lovs § 1 Faderen til et uægte Barn af Øvrigheden paalagt Bidrag til et saadant Barns Underholdning bliver, naar Betaling ej har været at erholde, paa vedkommendes Begæring at afsone med Fængsel paa Vand og Brød efter de i Fr. 16. November 1836 § 5 indeholdte Regler. Dog skal Barnets Moder, naar hun henvender sig til Øvrigheden for at forhjælpes til det hende hos Barnefaderen tilkommende Bidrag til Barnets Underholdning, alene være berettiget til at faa Udpantning [2]) og Afsoning anvendte for det sidste **1856.** 28. Jan.

[1]) Den anførte Forordning lyder saaledes: „Den, som er Fader til et uægte Barn, skal lige med Moderen bære Omsorg for dets Opdragelse og efter hans Vilkaar og Formue erlægge i det mindste Halvdelen af de Omkostninger, som Barnets nødtørftige Underholdning efter Øvrighedens Skønnende udfordrer, og dermed kontinuere, til Barnet er 10 Aar gammelt. Findes nogen Barnefader herudi vægerlig, skal Øvrigheden forhjælpe Moderen, som har Barnet hos sig eller besørger dets Opdragelse, til at nyde af hans Løn eller anden Indkomst det, han saaledes skal betale til Barnets Underholdning og Opdragelse."

[2]) Jfr. Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1 Nr. 6.

1856.

28. Jan. Aars Bidrag, hvorimod hun i Henseende til den Underholdningshjælp, som i de forbigangne Aaringer var forfalden, kun skal have personlig Tiltale til Faderen. Barnets Fader kan ej frigøre sig for den ham paahvilende Forpligtelse ved at tilbyde at modtage og forsørge Barnet, men Moderen er berettiget til at beholde Barnet og Øvrigheden forpligtet til at forhjælpe hende til at erholde af Faderens Formue, Løn eller anden Indkomst det Bidrag, han er pligtig til at udrede. **§ 4.** Ligesom Fr. *14. Oktober 1763* ikke ophæver den Forpligtelse, som ifølge Naturens Bud paaligger Faderen til under visse Omstændigheder (f. Eks. naar Moderen dør), og for saa vidt han dertil har Evne, i et større Omfang at sørge for sit ægte Barn, saaledes kan heller ikke den i nærværende Lovs § 1 indeholdte Bestemmelse, der kun angaar den Pligt, som under de sædvanlige Forhold paaligger Barnefaderen, og som er særdeles Tvangsmidler undergivet, gøre nogen Indskrænkning i den mere udstrakte Forpligtelse, som ellers kan paaligge ham.

Med foranstaaende Lov maa nu sammenholdes den for hele Kongeriget gældende Lov (Nr. 75) om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab, af *3. April 1900*, hvis væsenlige Indhold er følgende: **§ 1.** Den Faderen ifølge Fr. 14. Oktober 1763, jfr. (for Færøerne) Lov 28. Januar 1856 § 1, paahvilende Underholdspligt kan, hvis Barnet efter fyldt 14 Aars Alder fremdeles trænger til Hjælp, udstrækkes indtil det fyldte 18. Aar. Bidragets Størrelse og Varighed fastsættes af Overøvrigheden. **§ 2.** Moderen (eller Fattigvæsenet i hendes Sted) kan fordre Faderen tilpligtet at udrede mindst Halvdelen af de særlige Udgifter, som Barselfærden har medført for hende. **§ 3.** Faderens Dødsbo eller i uskiftet Bo siddende Enke er under visse Betingelser forpligtet til at udrede det ham paahvilende Underholdsbidrag. **§ 4.** Naar et Bidrag, som paahviler Faderen ifølge behørig forkyndt Overøvrighedsresolution eller af Overøvrigheden stadfæstet Forlig, ikke betales i rette Tid, kan Moderen faa det (dog ikke for kortere Tid end $^1/_2$ Aar og ikke med større Beløb end et af Overøvrigheden fastsat Normalbidrag) udbetalt af det offentlige, hvis hun er forsørgelsesberettiget i Kongeriget og om Udbetalingen fremsætter mundtlig eller skriftlig Begæring til Politimesteren (Landfogden) samt til denne afgiver 1) vedkommende Resolution eller Forlig, 2) Leveattest for Barnet, 3) Attest fra Kommunalbestyrelsen (Forstanderskabet) i sin Opholdskommune om, at hendes Formueforhold og Erhverv ikke tillade hende selv at sørge for Barnets forsvarlige Underhold og Opdragelse, 4) de til hendes Raadighed staaende Oplysninger om Faderens Opholdssted og Forsørgelsessted. **§§ 5—8.** Hvis Politimesteren (enten ifølge de foreliggende Oplysninger eller efter foretagen Undersøgelse) skønner, at Faderen er i Live og opholder sig i Kongeriget, udbetaler han Moderen Bidraget, som derefter søges

erstattet hos Faderen eller hans Forsørgelseskommune. Bidraget betragtes under visse Betingelser som en Faderen (ikke Moderen) ydet Fattighjælp. En Barnefader, der skylder forfaldent Bidrag, skal, naar han flytter fra en Kommune, under Bødeansvar gøre Anmeldelse til Politiet. Det offentlige udbetaler ikke Moderen Bidrag, der ere forefaldne til Betaling 1 Aar eller mere, før Begæringen fremsættes, men skal dog bistaa hende til at faa hele det hende tilkommende Bidrag inddrevet hos Faderen. § 9. Samme Ret, som Moderen har ifølge foranstaaende, har den, der efter hendes Død, Bortrejse eller lignende udøver den faktiske Opdragermyndighed over Barnet, samt Fattigvæsenet, naar det forsørger Barnet. Efter Moderens Død kan Faderen ikke fordre Barnet udleveret til Forsørgelse, med mindre han enten kuldlyser det eller faar Tilladelse dertil af Overøvrigheden paa Barnets Opholdssted. En Barnefader, der er behørig tilpligtet at betale Underholdsbidrag, og hvis Opholdssted ikke vides, kan Moderen eller andre vedkommende fordre efterlyst af Politiet. **1856.** 28. Jan.

Lov angaaende Brandvæsenet i Thorshavn paa Færoerne[1]. § 1. I Thorshavn og paa den Grund, som regnes til Byen, maa herefter paa forhen ubebyggede Pladser ingen nye Bygninger opføres, medmindre Gaden faar en Bredde af i det mindste 12 Alen og Afstanden fra de nærmest omkringliggende Huse og Bygninger bliver 6 Alen. § 2[2]). Ved Opførelsen af Skorstene bliver det at iagttage, at den nederste Del af samme fra Arnestedet og indtil Loftet stedse er forsvarlig opmuret af Mur- eller Kampesten, men fra Loftet og opad kunne de fremdeles som hidtil opføres af Bræder. I saadanne af Bræder opførte Skorstene maa alene bruges Tørv eller Stenkul til Brændsel. Dog tillades det Indvaanerne undtagelsesvis i dem at brænde Brænde for at røge Kød eller Fisk, men alene under den Betingelse, at der haves et nøje og uafbrudt Tilsyn med Ilden, samt at det forud er anmeldt for Landfogden. § 3[3]). De, som have Bagerovne, skulle være forpligtede til at holde disse forsynede med stærke og forsvarlige Mure. Naar der ved Bagerovne forefindes Mangler, kan Landfogden forbyde vedkommende at benytte bemeldte Ovne, indtil de forefundne Mangler ere afhjulpne. § 4. Ild eller Gløder maa ikke bæres fra et Hus til et andet, enten over Gaard eller Gade, under aaben Himmel, medmindre det sker i et tillukt Kar. § 5. Ingen maa ryge Tobak paa Steder, 28. Jan.

1) Jfr. Lov (Nr. 71) 7. Maj 1881 § 5 og Anord. 13. August 1886.
2) Jfr. anf. Anordning §§ 1, 2, 3 og 4.
3) Jfr. anf. Anord. § 1, sidste Pkt.

1856. 28. Jan. hvor Hør, Hamp, Hø, Høvlspaaner eller andre lignende Genstande, som hastig kunne fænge Ild, ere henlagte. I lige Maade maa ingen ryge Tobak under aaben Himmel i Nærheden af Høstakke, uden at Piben er forsynet med Hætte. Ligeledes skal al Skydning paa Gaderne i eller nær ved noget Hus være aldeles forbuden. **§ 6.** Ej heller maa der støbes Lys, smeltes Talg eller deslige, brændes Tran samt koges Tjære, Beg og Fernis om Natten, hvorimod saadant alene maa ske om Dagen under Iagttagelse af fornøden Forsigtighed. **§ 7.** I Byen maa der ikke tørres Korn paa Kølle eller Sodn. Saadant maa kun finde Sted i Huse, som ligge i tilbørlig Afstand fra Byen, efter Landfogdens nærmere Bestemmelse. **§ 8.** Bødkere, Snedkere og andre, som med Træ og Spaaner omgaas, skulle straks bortskaffe de Spaaner, som falde ved deres daglige Arbejde, til et sikkert og afsides Sted, hvor ingen Ild eller Lys kommer. **§ 9.** Alle Husfædre og Husmødre bør have Indseende med, at deres Børn og Tyende forsigtigen omgaas med Ild og Lys, og til den Ende især paase, at Lys ikke klines paa Vægge, Borde, Bænke eller noget andet saadant Sted, at ingen indfinder sig med Lys paa Lofter eller andre farlige Steder uden i tillukte og velforvarede Lygter, samt at Tørveaske ikke udkastes, førend den er ganske kold eller vel gennemvædet med Vand. **§ 10.** Alle, som imodtage fremmede, der ankomme til Thorshavn, skulle gøre de fremmede bekendte med foranførte Bestemmelser. — — — **§ 11.** Til enhver Embedsbolig skal for Statskassens Regning anskaffes en Stige og en stærk Brandhage, forsynet med en Jærnkæde, 3 Alen lang, og 2 à 3 Stykker Tov paa 12 à 16 Alens Længde, hvilke Stiger og Brandhager med Tilbehør stedse skulle forblive ved Stederne. — — — **§ 13.** Amtmanden har det øverste Tilsyn med Brandvæsenet. I øvrigt paaligger det Landfogden som Politimester nøje at paase denne Lovs Efterlevelse og navnlig at føre Tilsyn med Brandredskaberne. Saa har han og, naar Ildsvaade opkommer, at overtage Kommandoen derved og træffe saadanne Foranstaltninger til Ildens Dæmpning, som han anser at være de hensigtsmæssigste. **§ 14.** Til sin Assistent antager Landfogden en Mand, som han dertil finder duelig, ligesom han ogsaa til de vigtigere Betjeninger saavel ved Sprøjterne som ved Brandvæsenets øvrige Forretninger udvælger dem, som han dertil finder bedst skikkede. Ingen kan undslaa sig for at modtage dette Ombud. **§ 15.** Alle

de af Byens Indvaanere, som dertil maatte findes dygtige, skulle være pligtige til efter Landfogdens Ordre at møde tvende Gange aarligen for at øves i at omgaas med Sprøjterne og øvrige Brandredskaber. **§ 16.** Naar Ildsvaade opkommer, skulle alle arbejdsføre Mandfolk i Byen være pligtige at møde ved Brandstedet og der udføre alt, hvad dem af Brandinspektøren eller hans Assistent befales. **§ 17** [1]). De Udgifter, som Brandredskabernes Vedligeholdelse medfører, udredes af Thorshavns Indvaanere i Forhold til Bygningernes Værdi efter en af Landfogden forfattet og af Lagtinget approberet Ligning. **§ 18.** Alle Forseelser imod de i det foregaaende anførte Bestemmelser samt overhovedet al uforsigtig Omgang med Ild og Lys blive, for saa vidt Forseelsen ikke maatte være af den Beskaffenhed, at en større Straf kan finde Sted efter de almindelige Love, navnlig Forordningen af *26. Marts 1841*, jfr. Lov af *20. Februar 1852* [2]), at anse enten med Bøder, der efter Omstændighederne og den skyldiges Stand og Vilkaar ansættes for første Gang begaaet Forseelse fra 16 Sk. til 5 Rdl. og i Gentagelsestilfælde fra 32 Sk. til 10 Rdl., eller, hvor særdeles skærpende Omstændigheder ere til Stede, med Fængsel paa Vand og Brød, uden Hensyn til, om Forseelsen har bevirket nogen Skade eller ikke. **§ 19.** Enhver Overtrædelse af denne Lov behandles ved Politiretten efter de for offentlige Politisagers Behandling foreskrevne Regler. **§ 20.** Alle andre Sager, som ellers behandles ved en Brandret, hvor en saadan er organiseret, saasom Undersøgelse af, hvorledes en Ildsvaade er opkommen, eller hvilke Uordener under en Ildebrand have fundet Sted m. v., skulle ligeledes henhøre under Politirettens Behandling og Paakendelse. **§ 21.** De Mulkter og Strafbøder, som falde efter denne Lov, indkasseres af Landfogden og anvendes efter hans af Amtmanden approberede Forslag dels til Belønning for dem, som maatte vise fortrinlig Flid og Virksomhed ved en opkommen Ildsvaade, dels til Understøttelse for dem, som ved en saadan Lejlighed blive beskadigede paa Førlighed eller Lemmer. **§ 22.** For Brandvæsenets ovenanførte Indtægter og Udgifter skal Landfogden i en særskilt Protokol, som dertil af Amtmanden autoriseres, aflægge aarligt Regnskab til Amtmanden [3]).

1856. 28. Jan.

[1]) Jfr. Lov om Byen Thorshavns økonomiske Bestyrelse af 16. Februar 1866 § 17.
[2]) Se nu Straffelovens 28. Kapitel.
[3]) Jfr. anf. Lov 16. Februar 1866 § 25.

1856. 28. Jan. **§ 23.** Forordningen af *22. Marts 1784* om Brandvæsenet i Thorshavn bliver herved aldeles ophævet.

28. Jan. **Lov om Oprettelsen af en Bygningskommission i Thorshavn** [1]). **§ 1.** Der skal i Byen Thorshavn oprettes en Bygningskommission, bestaaende af Landfogden, trende af Byens Indvaanere blandt dens Husejere under Ledelse af Landfogden valgte Mænd [2]) samt en af Byens Indvaanere, som dertil beskikkes af Amtmanden. — — — **§ 3.** Bygningskommissionen skal, saa snart dens Medlemmer ere valgte, forfatte en nøjagtig Fortegnelse over de paa Byens Grund værende Vaanhuse samt over de til hvert enkelt af disse hørende Udhuse og ubebyggede Pladser med nøjagtig Angivelse af hver enkelt Bygnings Værdi og Størrelsen af hver Bygnings Grund og Størrelsen af de ubebyggede Grunde, hvilket alt af Kommissionen nøjagtig skal indføres i en dertil indrettet Protokol. Efter at denne Fortegnelse er affattet, skal Kommissionen forfatte en Plan til, hvorledes Byens Gader, offentlige Pladser o. s. v. efterhaanden skulle reguleres. Denne Plan skal derpaa, efter af Amtmanden at være approberet, i Tidens Løb søges realiseret. Udgifterne til Anskaffelse af den fornævnte Protokol saavel som af de flere Protokoller, Kommissionen maatte finde nødvendige til dens Forhandlinger og Korrespondance, skulle foreløbig, indtil Byen erholder en egen Kasse, udredes ved en Ligning efter de i § 8 foreskrevne Regler [3]). **§ 4.** Naar nogen vil bebygge en nu ubebygget Plads, skal saadant først anmeldes for Kommissionen. Denne skal derpaa undersøge, om Pladsen, efter samtlige tilstedeværende Forhold og navnlig efter den i § 3 nævnte Plan, egner sig til Bebyggelse. Kommissionen har derefter paa Amtets nærmere Approbation at bestemme, om Pladsen maa bebygges eller ej, og i bekræftende Tilfælde at fastsætte den Linie, som bør gives Bygningen til Gaden, og de flere Regler, som samme i Henseende til Sikkerhed mod Ildsvaade, offentlig Orden og Lovlighed saavel ved Bygningens indvendige som udvendige Bygningsmaade finder fornødent, at der iagttages. Paa samme Maade skal for-

[1]) Jfr. Lov (Nr. 71) 7. Maj 1881 § 5 og Anordning 13. August 1886.
[2]) Jfr. Lov om Byen Thorshavns økonomiske Bestyrelse 16. Februar 1866 § 14.
[3]) Jfr. anf. Lov 1866 § 17.

holdes, naar nogen af de i Byen nuværende Byg- **1856.**
ninger nedrives for aldeles at ombygges. **§ 5.** Ved 28. Jan.
Opførelse af nye Vaanhuse paa forhen ubebyggede Pladser skal det nøje paases, at de i Lov angaaende Brandvæsenet for Thorshavn af 28. Januar 1856 §§ 1, 2 og 3 foreskrevne Regler angaaende Bygningsmaaden iagttages. Dog skal dette ikke være til Hinder for Opførelse af Stakitter eller andre saadanne Indhegninger, som i Tilfælde af Ildsvaade hurtig kunne nedrives. § 6 [1]). Naar det til større Sikkerhed i Henseende til Ildsvaade eller for at skaffe en bekvemmere Færdsel eller af Hensyn til den offentlige Orden anses nødvendigt, at en Gade gives større Bredde, eller at en offentlig Plads udvides, skal enhver, som ejer en ubebygget til Gaden stødende Plads, være pligtig til at afstaa saa meget af sin Grund til Gaden, som maatte anses fornødent, ligesom ogsaa Ejerne af vedkommende Bygninger skulle ved Ombygning være forpligtede til at indrykke samme efter Behov, begge Dele mod en Godtgørelse, som fastsættes og udredes efter de i denne Lovs § 8 givne Regler [2]). § 7 [3]). Kommissionen skal føre Tilsyn saavel med alle nye Bygninger, medens de ere under Opførelse, som med de ældre, naar der ved dem foretages Hovedreparationer, og har den nøje at paase, at vedkommende strengt rette sig efter de dem givne Forskrifter. **§ 8.** Naar nogen af de i Thorshavns By værende Byggegrunde ifølge Bestemmelsen i § 6 maa afgives til offentligt Brug eller det bliver nogen forment atter at bebygge en saadan, skal der til Ejeren af Grunden gives en Godtgørelse for det Tab, som han derved vil lide, hvilken Godtgørelse skal fastsættes efter en billig Bedømmelse af Byggegrundens Værdi og øvrige tilstedeværende Forhold og Omstændigheder. Godtgørelsen bestemmes af Bygningskommissionen og approberes af Amtet, hvorefter den saavel som de i § 3 ommeldte Udgifter tilvejebringes ved en Paaligning paa Byens Indvaanere i Forhold til Bygningernes Værdi [3]). — — — **§ 10.** Dersom nogen, som agter at opføre nogen ny Bygning eller ved en ældre Bygning at gøre Forandringer eller foretage Hovedreparationer, begynder paa Arbejdet, inden han desangaaende har gjort Anmeldelse for

[1]) Jfr. Lov (Nr. 69) 7. Maj 1881.
[2]) Jfr. Lov 16. Februar 1866 § 17.
[3]) Jfr. Anordn. 13. August 1886 § 11.

1856. 28. Jan. Bygningskommissionen og indhentet sammes med Amtets Approbation forsynede skriftlige Bestemmelser, om og efter hvilke Regler der maa bygges, bør saavel han som vedkommende Haandværksmand, der forestaar Arbejdet, bøde fra 5 til 25 Rdl. til Stedets Fattigkasse efter Politirettens Kendelse, og maa Ejeren derhos taale, at Bygningen, for saa vidt den ikke er indrettet efter de Regler, som Kommissionen finder, at derved burde have været iagttagne, for hans Regning nedrives. I øvrigt bør Landfogden, saafremt han bringer i Erfaring, at der begyndes paa et Bygningsarbejde, hvortil Kommissionens Samtykke behøves, uden at samme er indhentet, straks forbyde, at der med samme videre fortfares. Naar nogen ellers gør sig skyldig i Overtrædelse af de ham af Kommissionen eller Amtmanden i Henhold til de foranstaaende Bestemmelser meddelte Forskrifter for en Bygnings Opførelse eller Istandsættelse, vil en lignende Mulkt være at anvende, dog saaledes at samme kan, efter Sagens Beskaffenhed, yderligere nedsættes indtil 2 Rdl., hvorhos den Del af Bygningen, som ikke er indrettet efter de givne Regler, kan nedrives.

16. Febr. **Tyendelov for Færøerne.** **§ 1.** Den, der har fyldt sit 18. Aar, kan gyldigen bortfæste sig som Tyende. Paa yngre Personers Vegne sker saavel Indgaaelse som Opsigelse af Tyendeforholdet af Forældre eller andre foresatte, der dog kunne bemyndige den paagældende til selv at gøre dette. En for en umyndig indgaaet Tyendekontrakt kan ikke være forbindende for Tyendet længere end, at det, efter at have opnaaet en Alder af 18 Aar, kan med sædvanligt Varsel (§ 40) opsige Tjenesten til den første almindelige Skiftetid (§ 11). **§ 2.** Bevilling til at være Fæstemand kan meddeles af Øvrigheden paa ethvert Sted, hvor der viser sig Trang til at have en Fæstemand. Øvrigheden fastsætter en passende Betaling, som den af samme beskikkede Fæstemand maa tage for sine Forretninger, og meddeler ham de fornødne Forholdsregler. **§ 3.** En Fæstemand skal troligen meddele dem, som ved hans Medvirkning ville antage et Tyende, hvad han veed om dettes Brugbarhed og andre Egenskaber. Anbefaler han som brugbart eller tilforladeligt et Tyende, om hvilket han veed, at det har vist sig udueligt eller er fundet i Utroskab, skal han, foruden at erstatte den Skade, som Husbonden derved lider,

bøde fra 5 til 20 Rdl., og kan efter Omstændighederne, hvis han har Bevilling som Fæstemand, dømmes til at have denne forbrudt, hvilken sidste Følge altid indtræder, naar han anden Gang findes skyldig i samme Brøde. **§ 4.** Forleder en Fæstemand et Tyende til at forlade dets Tjeneste for at antage en anden, skal han straffes paa samme Maade, som er bestemt i § 3. **§ 5.** Ønsker nogen sin Tjeneste som Tyende opbudt ved Kirkestævne paa Landet, skal Degnen eller Kirkelæseren foretage saadan Opbydelse uden Betaling. **§ 6.** En afsluttet Overenskomst om Tjenesteforhold er bindende for enhver af Parterne, uden Hensyn til, om Fæstepenge ere givne eller ikke. Ere Fæstepenge givne, afdrages de ikke i Lønnen, medmindre anderledes er vedtaget. **§ 7.** Størrelsen og Beskaffenheden af den Løn og andet Vederlag, som Tyendet skal have for sin Tjeneste, beror ganske paa Overenskomst. Er derom intet vedtaget mellem Parterne, da skal Tyendet have et saadant Vederlag, som paa det Sted, hvor Tjenesten udføres, er almindeligt for et Tyende i lignende Stilling. Hvad i saa Henseende er Regel, afgøres af Politiøvrigheden. **§ 8.** Den visse Personer af Bondestanden hidtil paahvilende særegne Forpligtelse til at tage fast Tjeneste bortfalder for Fremtiden. Tjenestetidens Varighed beror paa Overenskomst; dog skal det, naar Kontrakten er indgaaet paa flere Aar, eller under saadanne Betingelser, at Tyendet derefter kan blive bundet paa flere Aar, staa i Tyendets Magt, imod at betale Husbonden saa meget, som Lønnen udgør for et halvt Aar, at opsige Tjenesten med et halvt Aars Varsel til en af de almindelige Skiftetider. **§ 9.** Er ingen vis Tjenestetid vedtagen, anses Tyendeforholdet stiftet saaledes, at det med 3 Maaneders Opsigelsesfrist kan hæves til en af de almindelige Skiftetider. **§ 10.** En Overenskomst om Tjeneste for kortere Tid end 1 Maaned, uden at Forlængelse, naar Opsigelse undlades, skal indtræde, henregnes ikke til Tyendekontrakter. **§ 11.** Skiftetid for Tyende, der tager Tjeneste halvaarsvis eller paa længere Tid, er, naar ej anderledes vedtages, hvert Aars 1. Maj og 1. November. **§ 12.** Til den vedtagne Tid er Tyendet pligtigt at begive sig i Tjeneste og Husbonden pligtig at modtage samme, og ingen af Parterne kan frigøre sig fra denne Forpligtelse ved at tilbagebetale eller overlade Fæstepengene. Hvad ovenfor og i øvrigt i denne Lov er sagt om Husbond, gjælder om enhver, som holder Tyende. **§ 13.** Vægrer Husbonden sig

1856. 16. Febr.

1856. 16. Febr. uden lovlig Grund ved at modtage Tyendet i sin Tjeneste til aftalt Tid, kan Tyendet beholde Fæstepengene, som maatte være givne, og desuden fordre Løn for den vedtagne Tjenestetid, dog ikke over et halvt Aar, og Kostpenge ligeledes for den vedtagne Tjenestetid, dog ikke over 8 Uger. Kostpengene bestemmes, naar deres Størrelse ikke er vedtagen, efter Billighed og hvert Steds Skik og Brug, fra 10 til 20 Sk. Rigsmønt om Dagen. **§ 14.** Flytter Husbonden efter at have fæstet et Tyende og før Tjenestetidens Begyndelse, længere end 1 Mil bort fra det Sted, hvor Tjenesten efter Aftalen med Tyendet forudsættes at skulle tiltrædes, er Tyendet ikke pligtigt at overtage Tjenesten og har Ret til at beholde Fæstepengene. Er Husbonden flyttet fra Færøerne, kan Tyendet endvidere fordre Løn for den vedtagne Tjenestetid, dog ikke for mere end et halvt Aar. Hvis Tyendet ikke 4 Uger før Tjenestens Tiltrædelsestid er underrettet om sidstnævnte Flytning, tilkommer det endvidere Kostpenge efter § 13 for den vedtagne Tjenestetid, dog ikke over 8 Uger. Naar et Tyende gaar i Tjenesten, uagtet Husbonden er flyttet fra det Sted, hvor den skulde tiltrædes, skal Husbonden betale de Tyendet derved foraarsagede Flytningsomkostninger. **§ 15.** Husbonden kan af følgende Grunde nægte at modtage et fæstet Tyende, medmindre han allerede ved Antagelsen har kendt Grunden: 1) naar det har været hensat til Strafarbejde, eller har begaaet Tyveri, Bedrageri eller anden i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse; 2) naar det i sin seneste Tjeneste har gjort sig skyldig i Fornærmelser i Gerning mod Husbonden eller de til hans Familie hørende Personer; 3) naar der er Børn i Huset, og Tyendet i en foregaaende Tjeneste har forledet Husets Børn til slette Handlinger; 4) naar det mangler de Færdigheder, der ved dets Antagelse bleve forlangte, og som det udtrykkeligen har angivet at besidde; 5) naar det har nogen smitsom eller vammelig Sygdom; 6) naar det formedelst Sygdom eller Legemsskade er uskikket til at udføre sit Arbejde, eller naar et ugift Tyende er frugtsommeligt; 7) naar det ved sin Antagelse har skuffet Husbonden med falsk Skudsmaal. Husbonden har i saadanne Tilfælde intet at betale Tyendet og kan forlange de givne Fæstepenge tilbagebetalte. **§ 16.** Kommer Tyendet ikke i Tjenesten den fastsatte Dag, er Husbonden berettiget til at antage et andet Tyende. Indfinder imidlertid det udeblevne Tyende sig i Løbet

af næste Dag, eller, hvis Udeblivelsen ikke kan til- **1856.**
regnes det, og Kontrakten er indgaaet paa et halvt 16. Febr.
Aar eller længere Tid, inden Forløb af 8 Dage, og i begge Tilfælde intet andet Tyende i dets Sted endnu er antaget, er Husbonden pligtig at modtage det. Indfinder det sig først senere i Tjenesten, beror det paa Husbonden, om han vil modtage det eller ikke. **§ 17.** Et Tyende, der kommer for sent i Tjenesten, men dog modtages i denne, taber Ret til saa stor Del af Løn og Kostpenge, som svarer til den Tid, i hvilken det er udeblevet, og skal desuden, hvis Udeblivelsen kan tilregnes det, bøde for hver Dag af samme $^1/_2$ Rdl. til Politikassen, hvilke Bøder kunne indeholdes i Lønnen. **§ 18.** Det Tyende, som uden at være hindret ved Sygdom eller anden lovlig Undskyldning ikke indfinder sig i Tjenesten i rette Tid, skal, naar Husbonden af den Grund lovligen vægrer sig ved at modtage det, eller det aldeles udebliver, tilbagebetale Fæstepengene, erlægge til Husbonden saa meget, som den betingede Løn udgør for Halvdelen af den vedtagne Tjenestetid, dog ingen Sinde for længere Tid end et halvt Aar, og bøde fra 2 til 20 Rdl. Kun under særdeles formildende Omstændigheder maa de Bøder, som idømmes Tyendet, være mindre end halvt imod det Beløb, der forbrydes til Husbonden. **§ 19.** Bliver et Tyende uden egen Brøde ude af Stand til at tiltræde Tjenesten, da er det kun pligtig at tilbagebetale Fæstepengene. **§ 20.** Holder en Husbond ulovligen et Tyende tilbage i Tjenesten efter Skiftetiden, skal han, saafremt andre Love ikke efter Gerningens Beskaffenhed medføre større Straf, bøde fra 5 til 50 Rdl. og give Erstatning for den Skade, som derved foraarsages. Hindrer han Tyendet fra at komme i rette Tid i en anden Tjeneste, som det har paataget sig, og denne derved tabes, skal han til Tyendet betale, foruden Beløbet af tilbagebetalte Fæstepenge, saa meget, som Tyendet, hvis det var blevet bortvist fra den paatagne Tjeneste, skulde haft i Løn og Kostpenge efter Bestemmelsen i § 13, og til den anden Husbond, der havde fæstet Tyendet, erlægge halvt saa meget, som den af ham tilsagte Løn udgør for den vedtagne Tjenestetid, dog ingen Sinde mere end Lønnen beløber for et halvt Aar. **§ 21.** Kan Tyendet bevise, at Husbonden i det sidste Halvaar, førend Tyendet skal tiltræde Tjenesten, har mishandlet eller sultet sit Tyende eller søgt at forlede det til forbryderske eller usædelige Handlinger, kan Tyendet, dersom det derom

1856. 16. Febr. var uvidende paa den Tid, da det paatog sig Tjenesten, ikke tilpligtes at gaa i denne, men det skal dog, hvis det udebliver, tilbagebetale de modtagne Fæstepenge. § 22. Om et Tyende endog har ladet sig fæste til en vis Art af Tjeneste, skal det dog være pligtigt at deltage i anden til dets Stilling og Evner passende Gerning, som Omstændighederne kunne fordre, navnlig naar de, der skulde have udført samme, ved Sygdom eller andet Forfald ere for en Tid forhindrede deri, ligesom det i Almindelighed efter Evne bør fremme Husvæsenets Bedste. Ethvert Tyende maa underkaste sig den huslige Orden hos Husbonden. § 23. Uden Husbondens Samtykke er Tyendet ikke beføjet til at lade sin Tjeneste udføre af andre. § 24. Heller ikke maa Tyendet uden Husbondens Tilladelse forlade Huset i egne Anliggender, eller blive borte længere end tilladt. § 25. Al den Skade, som Tyendet paafører Husbonden af Forsæt, Uagtsomhed eller Mangel paa nogen særegen Art af Dygtighed, der udkræves til bestemte Forretninger, hvortil Tyendet har ladet sig antage, skal det erstatte, og Erstatningen kan af Husbonden indeholdes i Lønnen. § 26. For Ulydighed mod Husbonden eller den, som paa Husbondens Vegne kan befale over Tyendet, skal dette bøde fra 1 til 10 Rd. For Trods og for Opsætsighed skal Tyendet dømmes enten til lige Bøder eller til simpelt Fængsel eller Fængsel paa Vand og Brød i indtil 5 Dage. For fornærmelige Ytringer anvendes de samme Straffe, og for Modstand eller Fornærmelse i Gerning Fængsel paa Vand og Brød fra 5 til 20 Dage, for saa vidt der ikke efter andre Love er forskyldt en større Straf. § 27. Hustugt er det mandlige Tyende underkastet, indtil det bliver 18 Aar, og det kvindelige Tyende, indtil det bliver 16 Aar gammelt. Naar Hustugt anvendes paa et saadant Tyende for de i § 26 nævnte Forseelser, bortfalde de sammesteds fastsatte Straffe. § 28. Kommer Tyendet i Fængsel, uden at saadant kan lægges Husbonden til Last, og dets Tjeneste ikke straks ophører, taber det Fordring paa Løn for den Tid, Fængslingen varer. § 29. Husbonden er pligtig at betale Tyendet Løn paa de Tider, som i saa Henseende mellem dem ere vedtagne. Har ingen Aftale fundet Sted angaaende Betalingstiden, forfalder Lønnen til Betaling for det Tyende, der er fæstet halvaarsvis eller paa længere Tid, til de almindelige Skiftetider, hver Gang for det sidst forløbne Halvaar,

og for et Tyende, som er fæstet paa kortere Tid, ved Enden saavel af den oprindelig vedtagne som af den ved Kontraktens Fornyelse senere af Tyendet paatagne Tjenestetid. **1856.** 16. Febr.

§ 30. Husbonden kan ikke ved nogen kontraktmæssig Overdragelse, uden Tyendets Samtykke, give det en anden Husbond. **§ 31** [1]). Paaføres Tyendet en Legemsskade eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, bør han bekoste Helbredelsen og kan desuden tilpligtes at give Tyendet en billig Erstatning for det Næringstab, som det lider, efter at Tjenesten er ophørt. Derhos bør han efter Omstændighederne straffes med Bøder fra 5 til 100 Rd. eller med simpelt Fængsel i indtil 4 Uger, saafremt han ikke efter andre Lovbestemmelser har forskyldt en større Straf. **§ 32** [1]). Paadrager Tyendet sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, maa det selv afholde de med Helbredelsen forbundne særegne Omkostninger, og Husbonden kan, for saa vidt han ikke, naar han dertil er berettiget, straks afskediger det (§ 41 Nr. 11), indeholde dets Løn for den Tid, det er utjenstdygtigt. **§ 33** [1]). Dersom Tyendet ellers bliver sygt i Tjenestetiden, skal Husbonden vel betale det tilsagte Vederlag, indtil Tjenesten efter Opsigelse eller af anden lovlig Grund ophører, men Tyendet maa selv udrede Lægeløn og bære de til Lægemidler, særdeles Pleje og andre paa Helbredelsen anvendte Omkostninger. **§ 34** [1]). En Overenskomst mellem Husbond og Tyende om, at Tjenesten skal ophøre, saa snart Tyendet maatte blive hjemsøgt af Sygdom, er ikke forbindende for Tyendet, og dersom et sygt Tyende enten ifølge slig Betingelse eller efter en under Sygdommen indgaaet Overenskomst hæver Tyendeforholdet, frigøres Husbonden heller ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som Tyendet maatte falde til Byrde, for de i denne Lov grundede Forpligtelser mod Tyendet. **§ 35.** Et sygt Tyende kan ikke modsætte sig at indlægges i et offentligt Sygehus. **§ 36.** Bliver et Tyende sygt og sengeliggende eller angreben af smitsom Sygdom, maa dets Flytning ikke finde Sted, om end Fardag er kommen, eller Tjenesten paa anden Maade er ophørt, førend enten en Læge,

---

[1]) Jfr. Fattiglov 10. April 1895 § 30.

1856. 16. Febr. eller Sognepræsten, Sysselmanden, en Kirkeværge eller et Medlem af Fattigforstanderskabet erklærer at formene, at Flytningen kan ske uden Fare for Tyendets Helbred eller for Smittens Udbredelse. Hvis Husbonden, overtrædende denne Forskrift, skaffer den syge ud af Huset, skal han straffes paa samme Maade, som i § 31 er bestemt, og desuden bære alle Omkostninger paa den syges Pleje og Helbredelse. **§ 37.** Dør et Tyende, have Arvingerne kun Fordring paa en saadan Del af Lønnen, som kan anses fortjent, indtil Tyendet ved Sygdom blev sat ud af Stand til at forrette sin Tjeneste. Begravelsesomkostningerne er Husbonden ej pligtig at betale. **§ 38.** Dør Husbonden, fortsættes Tyendeforholdet med hans Enke eller Bo, saaledes som det var stiftet med den afdøde. Dog anses Tyendeforholdet kun som stiftet i det længste for et Aar, om end Kontrakten maatte være indgaaet for et længere Tidsrum. Ønske imidlertid de vedkommende, at Tyendet skal fratræde Tjenesten tidligere, end denne ellers vilde være ophørt, da ere de berettigede til at forlange saadant, naar de tilkendegive deres Bestemmelse derom inden 1 Maaned efter Dødsdagen, og betale Tyendet, foruden den til Fratrædelsesdagen fortjente Løn, dels Løn for saa langt et Tidsrum, som Tyendeforholdet var stiftet paa, dog ingen Sinde mere end til første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter Dødsdagen, dels Kostpenge for samme Tidsrum, dog ingen Sinde mere end for 8 Uger efter Fratrædelsen. **§ 39.** En indgaaet Tyendekontrakt anses, saa længe lovlig Opsigelse ikke er sket fra nogen af Siderne, fornyet paa lige saa lang Tid, som oprindelig var fastsat, dog i det længste paa 1 Aar, medmindre Parterne i nogen af disse Henseender have aftalt anderledes. **§ 40.** Opsigelse bør, naar Tyendeforholdet er stiftet halvaarsvis eller for længere Tid, og ingen særlig Opsigelsestid er bestemt, ske med 3 Maaneders Varsel. For saa vidt de almindelige Skiftetider ere vedtagne, kan den senest foregaa den 1. Februar og den 1. August. Er Tjenesteforholdet stiftet maanedsvis, er Formodning for, at Tjenesten kan opsiges med 14 Dages Varsel til den 1. i enhver følgende Maaned. **§ 41.** Uden Opsigelse kan Husbonden straks afskedige Tyendet: 1) naar det begaar Bedrageri, Tyveri eller nogen anden i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse, eller tidligere har forset sig paa saadan Maade; 2) naar det har været hensat til Strafarbejde; 3) naar det fængsles paa

længere Tid end 8 Dage, uden at saadant kan lægges Husbonden til Last; 4) naar det tillader sig Haandgribeligheder eller grove, fornærmelige Ytringer imod Husbonden, hans Familie eller nogen, der paa hans Vegne har at befale over Tyendet, saavel som og naar det i sin seneste Tjeneste har gjort sig skyldig i Fornærmelse i Gerning imod Husbonden eller de til hans Familie hørende Personer; 5) naar det nægter at adlyde Husbonden eller nogen, som paa hans Vegne har at befale over Tyendet, eller viser vedvarende Skødesløshed i sine Pligters Opfyldelse; 6) naar det forfører Husets Børn til slette Handlinger, eller tidligere har gjort sig skyldigt i saadant Forhold, saavel som og naar det ved slet Behandling eller Skødesløshed udsætter dem for øjensynlig Fare; 7) naar det mishandler Kreaturer, som det skal passe; 8) naar det af Ondskab beskadiger Husbondens Ejendom; 9) naar det viser særdeles stor eller gentagen Uforsigtighed med Lys eller Ild, eller ved sin Skødesløshed endog foraarsager Brand; 10) naar det mangler de Færdigheder, der ved dets Antagelse bleve forlangte, og som det udtrykkeligen har angivet at besidde; 11) naar det ved Tjenestens Tiltrædelse har nogen smitsom eller væmmelig Sygdom, eller i Tjenesten ved Usædelighed har paadraget sig en saadan; 12) naar det gør sig skyldigt i utugtigt Forhold med nogen anden til Husstanden hørende Person; 13) naar et ugift Tyende er frugtsommeligt; 14) naar et Tyende, Advarseler uagtet, gentagne Gange befindes drukken; 15) naar det ved Uforligelighed med medtjenende forstyrrer Husets Fred og Orden, og Advarsel i saa Henseende har vist sig frugtesløs; 16) naar det ved sin Antagelse har skuffet Husbonden med falsk Skudsmaal. For saa vidt nogen Omstændighed, som har fundet Sted, førend Tyendet tiltraadte Tjenesten, efter det ovenanførte berettiger Husbonden til at bortvise Tyendet, bortfalder saadan Ret, dersom Husbonden var bekendt med slig Omstændighed, dengang han modtog Tyendet, eller han, hvis den omhandlede Omstændighed først senere bliver ham bekendt, ikke straks benytter sin Ret til inden en passende kort Frist at skille sig ved det. **§ 42.** Naar Tyendet afskediges af nogen af de i § 41 nævnte Grunde, kan det kun fordre Løn og andet betinget Vederlag i Forhold til den Tid, hvori det har tjent. Det kan derhos anses med de Straffe, som det efter de foregaaende Bestemmelser i denne Lov eller den øvrige Lovgivning ved sit Forhold maatte have for-

1856. 16. Febr.

1856. 16. Febr.

skyldt, samt paalægges at udrede den i § 25 omhandlede Erstatning. **§ 43.** Uden Opsigelse kan Tyendet straks forlade Tjenesten: 1) naar Husbonden mishandler det; 2) naar han søger at forlede det til forbryderske eller usædelige Handlinger, eller, dersom andre til Husstanden hørende Personer forse sig paa saadan Maade, ikke efter dets Klage tager det i behørig Beskyttelse; 3) naar han, hvis Tyendet skal have sin Underholdning hos Husbonden, vedblivende yder det slet eller utilstrækkelig Kost; 4) naar han groveligen krænker dets gode Navn og Rygte ved ugrundede Beskyldninger; 5) naar Tyendet ikke har kunnet erholde sin Løn eller betingede Kostpenge betalte til rette Tid; 6) naar Husbonden opgiver sin hidtil havende Bolig og flytter over 1 Mil bort fra samme, eller han, uden at opgive sin hidtil havende Bolig, flytter over 3 Mile bort. **§ 44.** Forlader Tyendet Tjenesten af nogen af de i § 43 under Nr. 1, 2 og 3 nævnte Grunde, skal det have Løn indtil den Dag, hvortil Opsigelse enten forud er given, eller kunde være given paa den Tid, da Tyendet berettiges til at forlade Tjenesten, dog i det længste indtil første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter bemeldte Tid. Derhos skal Tyendet have Kostpenge for samme Tidsrum, dog i det længste for 8 Uger efter, at Tjenesten er fratraadt. Kostpengene bestemmes efter Reglen i § 13. Herved bortfalder ikke det Ansvar, som Husbonden for øvrigt ved sit Forhold kan have paadraget sig. Forlades Tjenesten af de i § 43 under Nr. 4, 5 og 6 anførte Aarsager, har Tyendet kun Ret til Løn og betingede Kostpenge i Forhold til den Tid, hvori det har tjent. Dog, hvis Husbonden flytter fra Færøerne, har Tyendet den samme Ret som, naar det forlader Tjenesten af de i § 43 under Nr. 1, 2 og 3 nævnte Grunde. **§ 45.** Flytter Tyendet med Husbonden over 1 Mil bort fra det Sted, hvor Tjenesten er tiltraadt, skal Husbonden, naar ej anderledes vedtages, bekoste dets Tilbagerejse ved Tjenestens Ophør. **§ 46.** Den Husbond, der uden lovlig Grund bortviser et Tyende af sin Tjeneste før Tjenestetidens Udløb, skal betale det Løn indtil den Dag, hvortil Opsigelse enten forud er given, eller kunde være given paa den Dag, da Tyendet bortvises, dog i det længste indtil første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter bemeldte Dag. Derhos skal han betale Kostpenge for samme Tidsrum, dog i det længste for 8 Uger efter, at Tjenesten er fratraadt. Kostpengenes Stør-

relse bestemmes efter Regelen i § 13. **§ 47.** Det Tyende, som uden lovlig Grund forlader Tjenesten før Tjenestetidens Udløb, forbryder ej alene den fra sidste Fardag fortjente Løn, men skal og betale Husbonden halvt saa meget, som Lønnen udgør for den vedtagne Tjenestetid, dog ingen Sinde mere end Løn for et halvt Aar, og endvidere bøde fra 2 til 20 Rdl. Ved den nærmere Bestemmelse af disse Bøder kommer den i Slutningen af § 18 indeholdte Regel til Anvendelse. **§ 48** [1]). — — — **§ 50.** Fogden, som gør Udlæg for et Tyendes tilgodehavende Løn eller Kostpenge hos Husbonden, kan ikke fordre nogen Betaling for Forretningen, medmindre samme kan erholdes hos Husbonden, efter at Tyendet er fyldestgjort for sin Fordring. **§ 51.** Ethvert Tyende bør være forsynet med en Skudsmaalsbog. **§ 52.** Denne Bog bør bestaa af 3 Ark Skrivpapir samt være gennemdragen og indbunden. Foran i Bogen, dog ej paa første Side, skal findes et Uddrag af Lovbestemmelserne om Skudsmaalsbøger. Forinden en saadan Bog maa bruges, forsynes den med Sognepræstens Segl, der sættes paa den Lidse, som er dragen gennem Bogen. Denne Embedsmand anfører derhos paa Bogens første Side, under sit Navn og under Angivelse af Datum: „Skudsmaalsbog for N. N. i N. N." (hvorved benævnes Byen, Sognet og Amtet). **§ 53.** Der skal af Amtmanden sørges for, at Skudsmaalsbøger til en billig Pris blive at erholde hos Sognepræsten i ethvert Præstegæld. **§ 54.** Børn, som efter deres Konfirmation agte at tage Tjeneste som Tyende, skulle, efter at Konfirmationen er afholdt, meddeles en paa foranførte Maade indrettet Skudsmaalsbog, hvori der indføres, hvor og naar Barnet er født, døbt og konfirmeret. Fattige Børn erholde Bogen for vedkommende Fattigvæsens Regning. **§ 55.** Den, der ikke efter Konfirmationen har forsynet sig med Skudsmaalsbog, men ellers skal anskaffe en saadan, bør, forinden Bogen forsynes med Segl og Titel efter § 52, forevise Sognepræsten Døbeattest og andre Beviser, hvorefter det fornødne indføres i Bogen. **§ 56.** Naar en Skudsmaalsbog er fuldskreven, og en ny derefter anskaffes, bør Sognepræsten give denne Titel af Kontinuations-Skudsmaalsbog og anmærke i samme, at den ældre er ham forevist, hvilken fremdeles tillige med den nye bliver at bevare af Tyendet. **§ 57.** Forkommer en Skudsmaalsbog, skal Tyendet under

1856. 16. Febr.

[1]) Se nu Konkurslov 25. Marts 1872 § 33, 2. f.

1856. 16. Febr. Bøder af indtil 5 Rdl. ufortøvet anmelde det for Politiet, som derpaa har at undersøge, hvorledes Bogen er forkommen. Er dette sket forsætligen af Tyendet, bør det bøde fra 5 til 20 Rdl. Derhos bør Tyendet anskaffe sig en ny Skudsmaalsbog, hvilken i dette Tilfælde udleveres af Politiøvrigheden og af denne forsynes med Segl og Titel samt med fornøden Bemærkning om, at en ældre Skudsmaalsbog, som Tyendet har haft, er bleven borte, og hvad Udfaldet har været af Politiets ovennævnte Undersøgelse, saavel som om de Oplysninger, der ere fremkomne angaaende Tyendets Fødested, Alder, Konfirmation, foregaaende Opholdssteder og Levned. Den nye Skudsmaalsbog bør paa Landet inden 4 Dage forevises Sognepræsten under Bøder af indtil 10 Rdl. Politiøvrigheden bør i Politiprotokollen holde nøjagtig Fortegnelse over alle bortkomne Skudsmaalsbøger og være opmærksom paa, naar nogen saadan senere fremkommer. **§ 58.** Enhver Husbond, som fæster et Tyende, er berettiget til at anføre i dets Skudsmaalsbog, fra og til hvilken Tid det er antaget i Tjenesten og for hvilken Løn. **§ 59.** Enhver Husbond skal, forinden et Tyende forlader hans Tjeneste, indføre i dets Skudsmaalsbog, fra og til hvilken Tid Tyendet har tjent ham, samt i hvilken Egenskab. Det beror paa Husbonden, om han vil tilføje noget Vidnesbyrd om Tyendets Forhold i Tjenestetiden [1]). Den Husbond, som mod bedre Vidende giver Tyendet et fordelagtigt Skudsmaal, hvorved tredie Mand kan skuffes, skal ifølge Lovgivningens almindelige Grundsætninger staa den skadelidende til Ansvar, og kan efter Omstændighederne dømmes i Bøder indtil 20 Rd. Giver Husbonden i Skudsmaalsbogen Tyendet et ufordelagtigt Vidnesbyrd, som kan være det hinderligt i at faa nye Tjenester, og han ikke kan tilvejebringe saadanne Oplysninger, som give antagelig Formodning for, at han har haft tilstrækkelig Grund dertil, skal han erstatte Tyendet den foraarsagede Skade og anses med Straf, der bestemmes, hvis fornærmelige Beskyldninger ere fremførte, efter Lovene om Fornærmelser i Ord, og ellers til Bøder af Beløb indtil 20 Rdl. **§ 60.** Enhver, der som Tyende ankommer til et Præstegæld for at søge fast Tjeneste, skal melde sig hos Sognepræsten og af ham lade sin Skudsmaalsbog paategne. Ankommer Tyendet til Hovedsognet, skal det melde sig hos Sognepræsten

[1]) Jfr. Justm. Skr. 6. Juli 1867.

inden 8 Dage; men hvis Tyendet ankommer til et af Annekserne, skal Anmeldelsen ske forinden 4 Uger efter Ankomsten. Ligeledes skal enhver, der forlader det Præstegæld, hvori han eller hun hidtil har tjent som Tyende, forinden Afrejsen anmelde dette for Sognepræsten, der har at indtegne i Skudsmaalsbogen, at Anmeldelsen er sket, men i øvrigt intet om Tyendets Forhold. **§ 61.** Det Tyende, som ikke er forsynet med Skudsmaalsbog, eller forsømmer i rette Tid at gøre nogen af de i § 60 befalede Anmeldelser og derom at erholde Paategning i Skudsmaalsbogen, eller ikke lader denne, overensstemmende med § 59, paategne af den Husbond, hvis Tjeneste det forlader, bør bøde fra 1 til 10 Rdl. **§ 62.** Forsømmer Husbonden at give den i § 59 befalede Paategning i det Tyendes Skudsmaalsbog, der forlader hans Tjeneste, bør han bøde fra 1 til 10 Rdl. **§ 63.** Den, som udriver Blade af sin Skudsmaalsbog eller forsætligen gør noget i samme ulæseligt, bør bøde fra 5 til 10 Rd., eller straffes med simpelt Fængsel i indtil 8 Dage eller Fængsel paa Vand og Brød i indtil 3 Dage. Hvo som forfalsker en Skudsmaalsbog, straffes efter de derom gældende Lovbestemmelser. **§ 64.** Sager angaaende de i denne Lov omhandlede Forhold, undtagen naar der er Spørgsmaal om Forfalskning af Skudsmaal, behandles politiretvis, dog under Iagttagelse af de i denne Lovs §§ 65—73 indeholdte Bestemmelser. De i §§ 3, 36, 57, 59, 3. Stykke, 61, 62 og 63 omtalte Forseelser paatales af det offentlige. Andre Sager efter denne Lov behandles som private Politisager. Vil Husbonden tiltale et Tyende, fordi dette er udeblevet af hans Tjeneste eller i Utide har forladt Tjenesten, skal saadan Sag paaklages (§ 66) inden 4 Uger fra den Tid, Tjenesten skulde være tiltraadt eller Tyendet er bortgaaet, medmindre Tyendets Opholdsted ikke er bekendt, da Husbonden i saa Fald, ved inden samme Frist at gøre en Anmeldelse for Politiøvrigheden om den begaaede Ulovlighed, kan bevare sin Ret mod Tyendet. Vil et Tyende tiltale Husbonden, fordi denne ulovligen har enten nægtet at modtage det i Tjenesten eller bortvist det af Tjenesten eller ubeføjet har givet det et ufordelagtigt Skudsmaal, har det ligeledes at paaklage Sagen inden 4 Uger efter, at Tjenesteforholdet skulde være begyndt eller er ophørt. Anlægges Sag efter de ovenmeldte Frister, bliver den fra Retten at afvise, medmindre Modparten, efter den dertil ham af Dommeren givne Anledning, erklærer, at han

1856. 16. Febr.

1856. 16. Febr. desuagtet intet har imod Sagens Fremme, eller han lader møde ved Sagfører, og denne ikke gør nogen Paastand om Afvisning. Naar indklagede hverken møder eller lader møde, og det ikke efter Klagerens Angivelser er tilstrækkelig tydeligt, om Præskriptionen er indtraadt eller ikke, bør Dommeren opfordre ham til at meddele den til Bedømmelsen heraf fornødne nærmere Forklaring, og derefter tage Bestemmelse om Sagens Afvisning eller Fremme. Paatale til Straf for Ulydighed, Trods eller Opsætsighed af et Tyende maa udenfor Kontrasøgsmaalstilfælde ikke finde Sted, medmindre Sagen af Husbonden paaklages inden 3 Uger efter Tyendeforholdets Ophør. **§ 65.** De Tvistigheder, der opstaa imellem Husbonde og Tyende, behandles ved Præstegældets Forligelseskommission, forinden de indkomme for Retten. **§ 66.** Saavel Husbond som Tyende have derfor, naar de ville føre Klage over hinanden med Hensyn til Tyendeforholdet, at henvende sig til Forligelseskommissionen med Klagen. Dog henhøre under denne Forligsmægling kun de Sager, der rejses, imedens Husbond og Tyende endnu ere samlede med hinanden, eller dog begge opholde sig i samme Præstegjæld. Har Tyendet forladt Husbondens Tjeneste og har Ophold i et andet Præstegæld, anvendes de almindelige Regler om Sagers Paaklage ved Politiretten. **§ 67.** Den, der har nogen Besværing eller Anke at føre, skal skriftligen eller mundtligen andrage Sagen for Forligelseskommissionen og angive Genstanden for sin Klage. Forligelseskommissionen har derefter at beramme et Møde til en vis passende Tid snarest muligt og dertil indkalde Parterne ved en skriftlig Seddel. Denne Indkaldelse leveres Klageren, som besørger den ved de sædvanlige Stævningsmænd forkyndt for Modparten, saaledes at han erholder i det mindste to Dages Varsel til det ansatte Møde. **§ 68.** Ved Sagens Foretagelse for Forligelseskommissionen bør denne søge at tilvejebringe Forlig imellem Parterne. Opnaas saadant Forlig, bliver det at tilføre Protokollen og at underskrive af begge Parter. Forligelseskommissionen har derefter at give enhver af Parterne, der ønsker det, en Udskrift af samme. Et saadant Forlig kan ligesom en endelig Dom fuldbyrdes ved Eksekution. Opnaas derimod ikke Forlig, bliver en Angivelse af den paaklagede Sag og den forgæves forsøgte Mægling at tilføre Protokollen, og derom en Attest at meddele vedkommende, hvorefter Sagen kan forfølges ved Retten. **§ 69.** Parterne

have i Almindelighed at møde personligen. Den, der uden lovligt Forfald undlader dette, skal, hvis Sagen kommer til Rettergang, dømmes til at betale Sagens Omkostninger og i Mulkt for unødig Trætte fra 1 til 5 Rdl. uden Hensyn til det Udfald, Sagen i øvrigt maatte erholde. **§ 70.** Naar Klageren møder og indklagede udebliver, meddeles der førstnævnte en Attest om den fra hans Side iværksatte Paaklage, og Sagen kan da af ham straks forfølges ved Retten, hvorhos indklagede, hvis han ikke kan oplyse lovlig Aarsag til Udeblivelsen, bliver at anse efter Bestemmelsen i § 69. **§ 71.** Saa længe Forlig i de her omhandlede Sager ikke er prøvet hos Forligelseskommissionen, eller Klageren i alt Fald ikke har iagttaget, hvad der paaligger ham for at faa Mæglingen foretagen, kan Sagen ikke antages til Behandling og Paakendelse ved Retten, men denne har i Embeds Medfør at afvise samme. Naar derimod det fornødne er iagttaget med Hensyn til den her foreskrevne Mægling, bortfalder den nu befalede Forligsmægling ved Politiretten, hvoraf følger, at Parterne straks kunne lade møde for denne Ret ved Sagfører efter de i øvrigt herom givne Regler. **§ 72.** For øvrigt komme de Regler og Grundsætninger, der gælde med Hensyn til Forligsbehandlingen af Rettergangssager ved Forligskommissionerne, ogsaa til Anvendelse ved de her omhandlede Sager og den for dem foreskrevne Forligsbehandling. Dog kan, naar Forlig virkelig har været prøvet imellem Parterne, den almindelige Regel, at intet bør paakendes ved Retten, medmindre det først har været gjort til Genstand for Forligsmægling, ikke her gøres gældende, hverken med Hensyn til Omfanget af det, der derefter paatales ved Retten, eller til de Paastande, der ved denne nedlægges. I Overensstemmelse hermed er ogsaa, under samme Forudsætning, Kontraklage til Forligsprøve unødvendig for ved Retten at kunne rejse Kontrasøgsmaal. **§ 73.** Til Forligelseskommissionen erlægges ved Klagens Indgivelse 16 Sk.[1]), der straks betales af Klageren forud. Opnaas Forlig tilkommer der endvidere Forligelseskommissionen 16 Sk.[1]), der skal udredes af indklagede, medmindre Parterne anderledes derom forenes, hvilken Betaling deles mellem Kommissionens Medlemmer paa den i Fr. 20. Januar 1797 § 40 foreskrevne Maade. Til Stævningsmændene erlægges 16 Sk.[1]) af Klageren til

1856. 16. Febr.

[1]) = 33 Øre.

1856. 16. Febr. lige Deling. For de Udgifter, som Klageren har maattet forgæves anvende med Hensyn til den her omhandlede Forligsmægling, har han, naar Sagen derefter forfølges ved Retten, Regres til indklagede, for saa vidt der efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger kan paalægges denne et saadant Ansvar. **§ 74.** N. L. 3. Bog 21. Kap. Art. 4 til 19, samt Fr. 21. Maj 1777 §§ 2—11, jfr. Plak. *16. Decb. 1840* og Lov 4. Jan. 1854 Nr. 5, saavel som alle andre ældre Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov, sættes, for saa vidt de endnu maatte være gældende, ud af Kraft. **§ 75.** For at Indholdet af denne Lov desto sikrere skal komme til alles Kundskab, skal der, foruden at den bliver at kundgøre paa sædvanlig Maade, af samme henlægges et Eksemplar hos en af Kirkeværgerne i hvert Sogn.

1857. 3. Febr. **Reglement for Færø Amts Hospital.**

Vi Frederik den Syvende osv. gøre vitterligt: Vor Justitsminister har allerunderdanigst foredraget Os, at det under *22. September 1831* allernaadigst approberede Reglement for Færø Amts Hospital ikke længer findes svarende til Forholdene, navnligen efter at Fattigvæsenet paa Færøerne er ved Lov af *22. Marts 1855* blevet ordnet paa en anden Maade end tidligere, og at det derfor er fundet hensigtsmæssigt, at der udgives et nyt Reglement for fornævnte Hospital, hvorved den Forbindelse, i hvilken samme hidtil har staaet til Fattigvæsenet, for Fremtiden ophæves, og Hospitalet derhos gives en til de nuværende Forhold i det hele mere passende Organisation. Idet Vi derfor sætte fornævnte Reglement ud af Kraft, ville Vi, i Overensstemmelse med det af Os Elskelig Vor Amtmand over Færø Amt derom givne Forslag og den af Vort tro Lagting derover afgivne Betænkning, have følgende Bestemmelser anordnede for Færø Amts Hospital:

§ 1. Færø Amts Hospitals Bestemmelse skal være at optage dels saadanne syge, som for at kunne være under stadigt Lægetilsyn, eller fordi de ikke i deres Hjem kunne erholde den nødvendige Kur og Pleje, maatte ønske sammesteds at indlægges, dels saadanne, der ere angrebne af smittende Sygdomme, der kunne blive farlige for det offentlige, og med hvis Helbredelse der paa det offentliges Vegne ikke paa anden Maade kan erholdes fornødent Tilsyn. **§ 2.** Bestyrelsen af Hospitalet og dets Anliggender skal føres af en Inspektion, bestaaende af Landfogden, Landkirurgen og en i Thorshavns By bosat Mand, som af Amtet dertil beskikkes. Dette Medlem beskikkes paa 3 Aar, og skal han, saa længe han fungerer som Medlem af Hospitalsinspektionen, være fritagen for alle andre personlige borgerlige Ombud. **§ 3.** Det skal være Inspektionens Pligt flittig at

besøge Hospitalet for at paase, at dets Bygninger og Inventarium holdes i forsvarlig Stand, at de syge faa den anordnede Pleje m. v., og at ingen Uorden eller Forsømmelse der finder Sted. De mulig stedfindende Uordener eller Mangler bør den enten selv afhjælpe eller efter Omstændighederne derom gøre Indberetning til Amtmanden, hvis Approbation altid skal indhentes, inden nogen ekstraordinær Foranstaltning, der er forbunden med Pengeudgift for Hospitalet, kan iværksættes. **1857. 3. Febr.**

§ 4. Ligesom Hospitalet i det hele skal være under Overopsyn af Amtmanden, saaledes skal det navnlig være denne Embedsmand overdraget: 1) aarlig at fastsætte, efter Forslag fra Inspektionen, den Betaling, som af Patienterne skal erlægges til Hospitalet for deres Ophold og Forplejning sammesteds; 2) at tage Bestemmelse i de Tilfælde, hvor Inspektionen (jfr. § 3) ikke dertil har den fornødne Bemyndigelse; 3) at sørge for Sikkerheden og Frugtbargørelsen af de Hospitalet tilhørende Kapitaler; 4) at paase, at Hospitalets Regnskab aarlig rigtig aflægges, foranstalte det revideret og decideret samt sørge for, at en Ekstrakt af det bliver bragt til offentlig Kundskab. Intet Bygningsarbejde eller anden Foranstaltning, hvorved Hospitalets Kapital vilde blive angrebet, eller hvorved Hospitalet vilde paadrage sig en Gæld, der ikke kan dækkes i Aarets Løb ved dets ordinære Indtægter, maa iværksættes, forinden Sagen har været foredraget Justitsministeriet.

§ 5 [1]). Af Hospitalets Midler udbetales der fremdeles 88 Rd. til Landkirurgen og 12 Rd. til Lægen paa Suderø. For denne Betaling have disse Læger at yde de egentlige Fattiglemmer fri Kur, medens den Medicin, som de maatte behøve, betales af vedkommende Fattigvæsen. Landkirurgen, der fremdeles skal være Læge ved Hospitalet, har desuden for det nævnte Beløb at yde de Patienter, som indlægges paa Hospitalet for nogen Fattigkommunes Regning, fri Kur og Medicin. Men af andre Patienter, som indlægges paa Hospitalet, tilkommer der ham, foruden Betaling for Medicin, 1 Rd. eller 3 Mk. ugentlig, eftersom Patienten erlægger fuld eller modereret Betaling til Hospitalet.

§ 6. Ingen skal herefter indlægges paa Hospitalet uden for Betaling, som skal være enten fuld eller modereret Betaling. For enhver Patient, der indlægges for en Fattigkommissions Reg-

[1]) Paragrafens Bestemmelser ere forandrede ved kgl. Resol. 3. Juli 1876 og 14. September 1882.

1857. 3. Febr. ning, skal altid kun erlægges modereret Betaling. Hvor vidt det kan tillades en for privat Regning indlagt Patient kun at erlægge modereret Betaling, afgøres af Amtmanden efter Indstilling af Inspektionen. Enhver Patient, der indlægges for privat Regning, skal, for saa vidt han ikke selv er vitterlig vederhæftig, stille en bekendt vederhæftig Mands Kavtion for, at den Hospitalet tilkommende Betaling rigtig skal blive erlagt, eller betale samme forud for 14 Dage ad Gangen. **§ 7.** Syge, der af Lægen anses for uhelbredelige, maa ikke optages i Hospitalet. Den længste Tid, som nogen maa ligge der, er et Aar, medmindre Amtmanden i meget enkelte Tilfælde efter Inspektionens Indstilling skulde anderledes bestemme. **§ 8.** Den, der ønsker at blive indlagt paa Hospitalet, skal desangaaende henvende sig til Landkirurgen, som, naar Pladsen tillader det, under Iagttagelse af de foran givne Bestemmelser foranstalter ham indlagt og derom meddeler Inspektionens øvrige Medlemmer fornøden Underretning. **§ 9.** Ved Indtrædelsen i Stiftelsen bliver det efter Omstændighederne at betyde den syge, at han skal vise Lydighed og Agtelse mod alle Stiftelsens foresatte samt Økonomus og i det hele forholde sig sædelig og ordentlig. Har han selv noget at klage over, henvender han sig derom til Inspektionen. **§ 10.** Ved Hospitalet ansættes af Amtmanden en Kasserer og Regnskabsfører, som mod en aarlig Løn af 40 Rd. har at indkræve Hospitalets Indtægter og at udbetale dets Udgifter efter Inspektionens Indtægts- og Udgiftsordre. I lige Maade har han aarlig inden Udgangen af Marts Maaned at forfatte og til Inspektionen at indlevere et fuldstændigt og dokumenteret Regnskab over Stiftelsens Indtægter og Udgifter i det forløbne Aar, hvilket Regnskab tillige skal indeholde nøjagtig Forklaring over samtlige Hospitalets Ejendele, Inventariesager, Materialbeholdning m. v. Efter at have gennemgaaet Regnskabet og konfereret det og de medfølgende Bilag med Regnskabsprotokollen samt forsynet det med Attestation derom samt om, at Inventariesagerne m. v. ere til Stede, indsender Inspektionen Regnskabet til Amtmanden. **§ 11.** Landkirurgen forfatter maanedlig Beregning over, hvad der for de Patienter, der indlægges paa Hospitalet, tilkommer saavel ham for leveret Medicin m. v. som Økonomen for den forløbne Maaned, hvilke Beregninger derpaa, forsynede med Inspektionens Attestation og Udgiftsordre, leveres Kassereren til Ud-

betaling. **§ 12.** Naar en Patient udskrives af Hospitalet eller dør i samme, har Landkirurgen at affatte Beregning over alt, hvad bemeldte Patient har at betale til Stiftelsen for hans Ophold, Kur m. v. sammesteds, hvilken Beregning derpaa, forsynet med Inspektionens Attestation og Indtægtsordre, bliver at levere til Kassereren, for at Beløbet af ham kan blive indkrævet og ført Kassen til Indtægt. **§ 13.** I Tilfælde af mislig Betaling tilstaas Hospitalet Ret til uden Rettergang at lade sit Tilgodehavende ved vedkommende Rettens Betjent udpante hos den skyldige eller Kautionisten [1]) efter Ordre fra Amtmanden [2]), dog at Kautionisten udtrykkelig gøres opmærksom herpaa, forinden han paatager sig Kautionsforpligtelsen. **§ 14.** Ved Hospitalet bør holdes: 1) en af Amtet autoriseret Protokol, hvori, foruden en Beskrivelse over Stiftelsens Bygninger med Tilliggende, tillige indføres en nøjagtig Fortegnelse over dens samtlige Inventariesager og Materialbeholdning samt hvad nyt der efterhaanden anskaffes, og hvorledes det udgaaede er forbrugt; 2) en af Amtet ligeledes autoriseret Journal, hvori Lægen anfører enhver syg, som bliver indlagt paa Hospitalet, hans Navn og Alder, Dagen, han indkom, samt siden ved Dato, hvad der anordnes, hvorledes han befinder sig, naar han er udgaaet, om helbredet, uhelbredet eller død i Hospitalet, og endelig, hvis Obduktion findes nødvendig, hvad unaturligt eller usædvanligt der ved samme er forefundet; 3) en Protokol, hvori Inspektionens Forhandlinger, Indberetninger og øvrige Korrespondance indføres; og endelig 4) skal Regnskabsføreren have en af Amtet autoriseret Protokol, hvori Stiftelsens aarlige og løbende Indtægter og Udgifter af Regnskabsføreren indføres. Disse Protokoller skulle tillige med de behøvende Skrivematerialier anskaffes for Stiftelsens Regning. **§ 15.** Til at have det daglige Tilsyn med Bygningerne, til at besørge de syges Opvartning og Pleje, Ordens og Renligheds Vedligeholdelse m. v. beskikker Amtmanden efter Forslag af Inspektionen en redelig, ædruelig og paalidelig Mand, som tillige skal være Hospitalets Økonomus. Denne Mand, hvis Pligter og Rettigheder nærmere fastsættes og bestemmes i en ham ved hans Ansættelse af Amtmanden, efter at Inspektionen desangaaende har haft Lejlighed til at ytre sig, meddelt

1857. 3. Febr.

[1]) Jfr. Udpantningslov 30. Marts 1894 § 1 Nr. 3.
[2]) Ændret ved anførte Lovs § 3.

1857. 3. Febr. Instruks, tillægges, foruden fri Bolig og Ildebrændsel samt passende Betaling for de syges Pleje, Vadsk og Kost, en fast Lønning af 100 Rd. aarlig, hvorhos han tillige skal være berettiget til at erholde in natura de Hospitalet aarlig tilfaldende 60 Stk. Lam[1]), imod at han for samme erlægger en efter Inspektionens Forslag af Amtmanden fastsat moderat Betaling.
(Reskr.saml.)

4. Marts. **Lov, hvorved Udstykning af det private Jordegods paa Færøerne søges indskrænket. § 1.** Enhver, der ejer en Jordejendom af fra 1 indtil 6 Marker Jords Størrelse, inden- og udengaards, samlet i een Bygd, dog ikke mindre end 4 Gylden i hver Hauge eller Haugepart, skal være berettiget til at bestemme, at denne Ejendom med de Husebygninger, der maatte være eller blive opførte paa bemeldte Ejendoms Grund, skal være og forblive en samlet Ejendom, der kun maa udstykkes i Overensstemmelse med de i § 5 givne Regler. **§ 2.** Vedkommende Ejer skal, naar han ønsker at tage en saadan Bestemmelse med Hensyn til sin Ejendom, henvende sig til Sorenskriveren og for denne vidnesfast erklære sin Bestemmelse, som af Sorenskriveren straks bør tilføres Justitsprotokollen mod Gebyr efter Sportelreglementet af 30. Marts 1836 § 11. Sorenskriveren skal derefter til næste rette Ting paa vedkommende Ejers Bekostning tinglæse en Udskrift af den Justitsprotokollen tilførte Bestemmelse. En saadan tilkendegiven Viljesbestemmelse skal være og forblive uigenkaldelig og urokkelig; dog kan Justitsministeriet, hvor Omstændighederne tale derfor, tilstede, at der afviges fra samme, naar vedkommende Ejers Ansøgning er anbefalet af $^2/_3$ af Lagtingets i et beslutningsdygtigt Møde tilstedeværende Medlemmer. **§ 3.** Dersom den paagældende Ejendom eller nogen Del af samme er behæftet med tinglæst Pantegæld, maa Sorenskriveren ikke protokollere den attraaede Bestemmelse, forinden Ejeren har tilvejebragt Pantekreditors skriftlige Erklæring om, at han intet har imod, at den omhandlede Bestemmelse tages. **§ 4.** Dersom en Del af den paagældende Ejendom er behæftet med tinglæst Pantegæld og Kreditor har givet sit Samtykke til Bestemmelsen, skal Pantegælden fra Er-

[1]) Den nævnte Ydelse til Hospitalet er bortfalden ved Lov (Nr. 70) 23. April 1897 § 5.

klæringens Tinglæsnings Dato betragtes som hvilende paa hele den samlede Ejendom. Naar flere Dele af Ejendommen ere pantsatte til forskellige Kreditorer, skulle disses Erklæringer tillige indeholde det fornødne om, hvorledes deres Fordringer skulle være prioriterede i den samlede Ejendom, i hvilket Tilfælde Kreditorernes Erklæringer tillige ville være at tinglæse. Jord, der er overgivet Kreditor som brugeligt Pant, kan ikke inddrages under den samlede Ejendom, medmindre Kreditor efter de foran foreskrevne Regler giver sit Samtykke til, at Pantet forandres fra brugeligt Pant til simpelt Underpant. **§ 5.** Er den paagældende Ejendom mindre end 6 Marker Jord, kan Ejeren, naar han senere erhverver mere Jord i samme Bygd, ved at følge samme Fremgangsmaade, som i § 2 er angivet, og under Iagttagelse af de i §§ 3 og 4 foreskrevne Bestemmelser fastsætte, at ogsaa dette senere erhvervede Jordegods skal høre til Ejendommen, og skal han saaledes kunne forøge Ejendommens Størrelse, indtil denne i alt udgør 6 Marker Jord, inden- og udengaards, dog at der i hver Hauge eller Haugepart ikke bliver mindre end 4 Gylden. Paa den anden Side skal det under de samme Betingelser, som nys ere anførte, staa en Ejer frit at dele en i Overensstemmelse med foranførte Forskrifter samlet Ejendom, dog ikke i mindre Dele end 2 Marker Jord, samt at magelægge endog mindre Dele af sin Ejendom med anden Jord, naar han derved kan forøge eller samle den Jord, han allerede maatte eje i en Hauge eller Haugepart. **§ 6.** Den, som ejer en Ejendom, der er undergiven de i §§ 1—5 indeholdte Bestemmelser, skal være berettiget til ved en af ham inden Retten afgiven Erklæring at fastsætte, hvorledes med samme Ejendom efter hans Død skal forholdes, hvem af hans Livsarvinger samme skal tilfalde, hvad Besætning, Inventarium, Indbo og Udbo af alle Slags der skal følge Gaarden, og hvad Sum den skal tages for. Fremdeles skal der og efter Omstændighederne kunne ventes Konfirmation paa Testamenter, hvorved bestemmes, at Gaarden med Tilbehør for den paa samme satte Vurdering, og i øvrigt under Iagttagelse af de i denne Lov givne nærmere Bestemmelser, skal, saafremt det Barn, den agtes overdraget til, ved Døden maatte afgaa forinden Testator, tilfalde bemeldte Barns efterlevende Ægtefælle, for hvilken Konfirmation i intet Tilfælde bliver at erlægge højere Gebyr end det nu anordnede laveste Konfirmationsgebyr. Naar de andre Livsarvinger

1857. 4. Marts.

1857. 4. Marts

eller, saafremt de ere umyndige, disses Værger finde den for Ejendommen fastsatte Sum for lav, ere de berettigede til at fordre, at den, forinden den tiltrædes af den dertil bestemte Arving, vurderes af 3 dertil af Retten udmeldte uvillige Mænd, og skal vedkommende Barn da være berettiget til at overtage samme for $^3/_4$ af Vurderingssummen. **§ 7.** Er Ejeren gift og lever i sædvanligt Formuesfællesskab med sin Hustru, maa han, naar han vil benytte den ham i foranstaaende Paragraf givne Frihed, dertil erhverve sin Hustrus Samtykke. **§ 8.** Ved den testamentariske Anordning, som Forældre saaledes gøre over deres Gaard, kan det og bestemmes, at den af dem, der bliver den længstlevende, skal under de nærmere Betingelser, som efterfølgende § 10 indeholder, kunne beholde Gaarden med Tilbehør mod et Vederlag, der svarer til den Værdi, hvorfor Gaarden i Medfør af Bestemmelserne i § 6 i sin Tid skal overlades til et af Børnene, hvilket Vederlag sikres i Ejendommen og udbetales i det Tilfælde, hvori Børns Fædrene- eller Mødrenearv ellers skal udbetales dem. Den længstlevende er ikke bemyndiget til at sælge Gaarden, uden at den først tilbydes den Søn eller Datter, som den i sin Tid skal tilfalde, hvilken da skal være berettiget til at modtage samme for den i Testamentet satte Værdi eller for den Sum, som i Tilfælde af Indsigelse fra de andre Livsarvingers Side bestemmes paa den i § 6 angivne Maade, og med Beløbets Tilvejebringelse have Henstand til den anden derpaa følgende Juni Termin. Saafremt bemeldte Arving ikke er myndig, skal Sagen, inden Beslutning tages om Gaardens Overtagelse, indstilles til Justitsministeriets Bedømmelse. Det følger for øvrigt af sig selv, at der ved Ægtefolkenes fælles Testament ogsaa kan bestemmes yderligere Indskrænkning i den længstlevendes Raadighed over Gaarden, og at det navnlig kan formenes denne at pantsætte samme, ligesom den længstlevende i intet Tilfælde kan give nogen Panteret foran de Arvelodder, som ere Børnene tilfaldne efter den forhen afdøde Fader eller Moder, hvilke Arvelodder som foranført blive prioriterede i Gaarden, indtil der paa anden Maade gøres Arvingerne Fyldest for samme. **§ 9.** Det er ligeledes en Selvfølge, at den længstlevende ikke kan efter sin Ægtefælles Død gøre nogen Forandring i den engang, til Fordel for et af Børnene, af dem begge tilkendegivne sidste Vilje, men skulde bemeldte Barn dø eller ej ville modtage Ejendommen, kan den længst-

levende ved en ny testamentarisk Disposition bestemme, hvo af de øvrige Børn der skal træde i dets Sted, saafremt det fælles Testament ej allerede indeholder nogen Bestemmelse desangaaende. **§ 10.** Den Ret til at beholde Gaarden, som der ved Ægtefolks fælles Testament kan tillægges den længstlevende af disse, skal med Hensyn til Manden ikke være indskrænket til den Tid, han bliver hensiddende ugift, ligesom Gaarden og, naar Enken indlader sig i nyt Ægteskab, kan forblive hos hende og hendes anden Mand, saa længe indtil den Søn, hvem Gaarden efter Testament skal tilfalde, bliver myndig, hvorved i Overensstemmelse med N. L. 3—19—34 forstaas 18 Aars Alderen, eller indtil den Datter, som den er tillagt, indgaar Ægteskab. **§ 11.** I Stedet for en saadan Disposition, som §§ 8 og 10 hjemle en Selvejer og hans Hustru Ret til at oprette til hinandens Fordel, skal det ogsaa, uanset de have Livsarvinger, staa dem frit for ved reciprokt Testament at bestemme, at den længstlevende skal beholde Gaarden med Tilbehør som sin fuldkomne Ejendom imod efter foregaaet edelig Taksation at udbetale den førstafdødes Arvinger $^1/_3$ af Gaardens og dens Tilbehørs sande Værdi, denne dog kun beregnet efter Fradrag af den derpaa hvilende Gæld, hvormed disse i ethvert Tilfælde skulle lade sig nøje, samt under den Betingelse, at den længstlevendes Ret til i Overensstemmelse med § 15 i Fr. 21. Maj 1845 at tage Arv efter den førstafdøde bortfalder. **§ 12.** Naar en Selvejer i Medfør af denne Lov har givet sin faste Ejendom til et af sine Børn mod et moderat Vederlag, skal han ikke være beføjet til paa anden Maade at disponere over mere end en Ottendedel af sin efterladte Formue, saaledes som denne bliver efter den Værdi, hvorfor Gaarden efter Bestemmelserne i § 6 bliver at overtage af det vedkommende Barn, hvilket samme skal gælde, naar en Selvejer og hans Hustru, der have Livsarvinger, ville benytte den Ret, § 11 hjemler dem til at testere hinanden Gaarden til Ejendom. **§ 13.** Ligesom den, der besidder flere Selvejergaarde, ikke kan ved Testament tillægge et Barn flere af disse, naar han efterlader sig flere Børn, saaledes kan der heller ikke forbeholdes den længstlevende flere Gaarde; dog maa sidstnævnte ogsaa kunne beholde den Gaard, som er tillagt en ikke fuldmyndig Søn eller Datter, indtil han bliver fuldmyndig eller hun gift, hvorved det imidlertid i Overensstemmelse med § 10 bliver at iagttage, at i det Tilfælde,

1857. 4. Marts.

1857. 4. Marts. hvor Enken gifter sig paa ny, ikke Fuldmyndighed, men alene Myndighed udkræves, for at vedkommende Søn skal sættes i Besiddelse af Gaarden. Ej heller kan det foranførte være til Hinder for, at den længstlevende beholder de flere Ejendomme, der kunne tilfalde den som Boslod efter Loven. **§ 14.** En Enke, der ejer en Selvejergaard, kan i eet og alt udøve den Testationsfrihed, som ved denne Lov hjemles. Imidlertid kan den Enke eller Enkemand, som hensidder i uskiftet Bo efter den afdøde, uden at der, medens denne levede, er gjort nogen testamentarisk Anordning om Gaarden, ikke benytte den nævnte Testationsfrihed anderledes end, at den afdødes Arvinger maa beholde den allerede faldne Fædrene- eller Mødrene-Arv ukrænket. **§ 15.** Det staar ogsaa en Selvejer frit for, under de sædvanlige Testationsformer, at oprette et Testament af det Indhold, som denne Lov hjemler. For saa vidt Testament oprettes mellem Ægtefolk saaledes, at det giver den ene af disse Adkomst til, efter den andens Død, at besidde Gaarden med de Indskrænkninger, som denne Lovs §§ 8 og 10 indeholde, bør, hvis det oprettes i den i § 6 anførte Form, en Afskrift af den inden Retten afgivne Viljeserklæring indføres i Panteprotokollen og derfor det sædvanlige Tinglæsnings- og Protokollations-Gebyr betales, ligesom Testamentet, naar det paa anden Maade er oprettet, bør tinglæses. **§ 16.** Har den, som ejer en Selvejendom, der er undergiven de i §§ 1—5 indeholdte Bestemmelser, ikke i levende Live taget Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Ejendommen efter hans Død, og Ejendommen kommer paa Skifte, da skal den udlægges til et af den afdødes Børn eller en af hans Arvinger for den Sum, hvorom Arvingerne under Skiftet maatte kunne blive enige. Dersom ingen Overenskomst i saa Henseende mellem Arvingerne tilvejebringes, bliver Ejendommen ved offentlig Auktion at bortsælge og Provenuet skiftes efter Lovens Bestemmelser. **§ 17.** For Fremtiden skal det ikke være tilladt ved Køb og Salg, ved Gave, paa Arveskifte eller ved anden Overdragelsesmaade til særlig Ejendom at udstykke Jord i mindre Dele end hele Gylden, samlet saavel i Bø som i Hauge eller Haugepart. Dersom alt det Jordegods, som paa et Arveskifte kommer til Deling, ikke kan udlægges til Arvingerne, uden at en Del af Jorden bliver udstykket i mindre Dele end en hel Gylden, samlet saavel i Bø som i Hauge eller Haugepart, og Arvingerne ikke kunne blive enige om, hvo af dem

der skal overtage saadanne Jordparceller, skulle disse bortsælges ved offentlig Auktion og Beløbet for samme udlægges til de vedkommende Arvinger. **§ 18.** Fremdeles skal det herefter være forbudt ved Køb og Salg eller paa anden Maade at skille de til Jordegodset efter de gældende Bestemmelser knyttede Herligheder fra samme. **§ 19.** For at et stedfundet Salg eller Mageskifte eller anden Overdragelse af nogen Jord kan have Retsgyldighed, skal derom oprettes og tinglæses et skriftligt Dokument, som indeholder fuldstændige Oplysninger om, hvori Overdragelsen bestaar.[1]) Med Hensyn til Tinglæsningstiden bliver N. L. 5—3—39, 40, 41 at iagttage. **§ 20.** Den ved N L. 5. Bogs 3. Kapitel, samt ved Fr. *14. Januar 1771* og Fr. *14. Januar 1829* hjemlede Odelsløsningsret skal ophøre, saa at den efter 1. Juli 1857 ikke længer skal kunne gøres gældende. **1857.** 4. Marts.

Lov om Udskiftning af Fælleshauger paa Færøerne.[2]) 4. Marts. **§ 1.** For hvert Syssel skal der oprettes en Udskiftningskommission, bestaaende af 2 af Lagtinget og 1 af Amtmanden udnævnte, i Sysselet bosatte ansete Mænd samt af Sysselmanden, der tillige skal fungere som Kommissionens Sekretær. **§ 2.** Kommissionen vælger et af sine Medlemmer til Formand. Det trufne Valg har den valgte at foranstalte bekendtgjort i Sysselet. **§ 3.** For Amtsrepartitionsfondens Regning forsynes Kommissionen med en Protokol, som autoriseres af Amtmanden, og hvori Kommissionens Forhandlinger indføres. **§ 4.** Naar nogen, der er Medejer eller Medbesidder i en Hauge, ønsker, at en Del af Haugen skal udskiftes, har han, naar han ikke kan komme overens med de andre Ejere og Besiddere, at anmelde saadant for Sysselmanden. Denne skal derpaa ved næste Grande-

---

[1]) Jfr. Haugelov 23. Februar 1866 § 78.

[2]) Denne Lov er forandret, til Dels bortfaldet, ved Lov (Nr. 54) af 1. April 1891 om Oprettelse af Landvæsenskommissioner og Lov (Nr. 56) af s. D. om Grandestævne. Dette fremgaar dels af Lovenes eget Indhold, dels af de til Forslagene om de to sidstnævnte Love hørende Bemærkninger. Da imidlertid udtrykkelig Udtalelse mangler om, hvilke Bestemmelser i Udskiftningsloven der ere ophævede, da den paa nogle Punkter endnu bestaar, (saaledes § 4 sidste Punktum og — ifølge Trolov (Nr. 56) af 13. April 1894 § 9 — § 6), ligesom denne Lov forudsætter, at andre af Udskiftningslovens Bestemmelser endnu gælde, samt da det er tvivlsomt, hvilke disse ere, er Loven her optaget i sin Helhed.

1857. 4. Marts. stævne bringe Sagen under Forhandling og tilføre Politiprotokollen, hvad der desangaaende er forhandlet, saa at man navnlig deraf kan erfare, hvor stort et Antal af Samejerne der ønsker Udskiftningen, og af hvilke Grunde de, der ikke ønske den, modsætte sig samme. Ere samtlige Ejere og Besiddere enige om Udskiftningen eller blive enige derom ved Grandestævne, kunne de selv ordne alt, hvad der vedkommer Udskiftningen, uden Sysselmandens eller Udskiftningskommissionens Mellemkomst; derimod bliver, naar der er Kongsjord i den Hauge, der ønskes udskiftet, Godsbestyrelsens Samtykke at erhverve til Udskiftningen, og saafremt andre end Ejerne og Besidderne maatte have nogen Rettighed i Haugen, skal ogsaa disses Samtykke erhverves med Hensyn til Bestemmelserne om deres Haugerettigheder; opnaas der ikke Enighed i sidstnævnte Henseende, kan denne Del af Sagen bringes til Afgørelse paa den i §§ 8 og 11 foreskrevne Maade. § 5. Dersom nogen af de i Haugen lodtagne ikke er bosat i Bygden, skal den, der har Jorden i Brug, ved alle Forhandlinger angaaende Udskiftning anses befuldmægtiget af Ejeren til at handle paa dennes Vegne, medmindre Ejeren selv møder ved Forhandlingerne; om Sagens Foretagelse ved Grandestævne bliver dog Ejeren eller, saafremt han ikke opholder sig paa Færøerne, hans befuldmægtigede, dersom Ejendommen udgør en halv Mark Jord eller derover, særlig at underrette af Sysselmanden med 14 Dages Varsel, ligesom ogsaa lignende Underretning skal meddeles Landfogden med det samme Varsel, naar der er Kongsjord i den Hauge, hvoraf en Del ønskes udskiftet. § 6. Dersom Besidderne af i det mindste Halvdelen af Haugens Marketal eller i det mindste tre Fjerdedele af dem, der ere lodtagne i samme, ønske Udskiftningen, skulle de være berettigede til af Sysselmanden at begære en Udskrift af, hvad der angaaende samme er blevet tilført Politiprotokollen. Denne Udskrift skulle de derefter tilstille Formanden i Udskiftningskommissionen med Anmodning til ham om at foranstalte Sagen videre fremmet. § 7. Formanden har derpaa efter Aftale med Kommissionens andre Medlemmer at beramme en Tid til Sagens Foretagelse og derom at lade samtlige indenbys Ejere og Besiddere af Haugen underrette med mindst 14 Dages Varsel. § 8. Til den berammede Tid skal Kommissionen indfinde sig paa Stedet og, efter nøje at have undersøgt samtlige Lokalforhold samt nærmere

hørt og overvejet, hvad Parterne have at anføre for og imod Udskiftningens Foretagelse, afgive en motiveret Kendelse om, hvor vidt Udskiftningen bør foretages eller ej, samt, dersom den bør foretages, hvorledes der da bør forholdes med Hensyn til Kogræsning, Tørveskur og øvrige Haugerettigheder, hvorom der efter Lokalforholdene kan være Tale, og om hvorledes Udskiftningen i det hele bør ske. I Tilfælde af Stemmelighed gør Formandens Stemme Udslaget. **1857. 4. Marts.**

§ 9. Denne Kendelse, som skal affattes, medens Kommissionen er samlet paa Aastedet, og tilføres Kommissionens Protokol, oplæses for de tilstedeværende, som ere interesserede i Sagen, og meddeles derefter beskreven til dem, der have forlangt Kommissionens Kendelse. Andre vedkommende kunne ligeledes erholde en Udskrift af Kendelsen, men dog kun mod Betaling efter Sportelreglementet.

§ 10. For Udførelsen af det dem overdragne Hverv tilkommer der Kommissionens Medlemmer hver en Godtgørelse af 64 Sk. R. M. for hver Dag, Kommissionen maa være samlet, samt fri Befordring. Denne Godtgørelse udredes forskudsvis af dem, der have forlangt Forretningen afholdt, men reparteres paa samtlige Lodtagere efter Marketal, saafremt Udskiftningen iværksættes.

§ 11. Er nogen misfornøjet med den af Kommissionen afgivne Kendelse, skal det staa ham frit inden 3 Maaneder efter Afsigelsen at indanke den for Amtmanden, som derpaa i Forening med to af Lagtinget udnævnte Mænd endelig afgør Sagen ved en motiveret Kendelse.

§ 12. Naar det er blevet endelig afgjort, at Udskiftningen skal foretages, har vedkommende at henvende sig til Sysselmanden med en Udskrift af den desangaaende faldne Kendelse og at anmode ham om at iværksætte samme. Sysselmanden har derpaa, efter at have foranstaltet samtlige vedkommende (jfr. § 7) derom underrettede med mindst 14 Dages Varsel til Kirkestævne, at indfinde sig paa Stedet og at udmaale og afsætte til hver af Samejerne den Del af Haugestykket, som i Henhold til Kendelsen maatte tilfalde ham, saaledes at hver faar sin Andel af, hvad der udskiftes, saa vidt muligt samlet paa eet Sted. Om Forretningens Foretagelse tilfører Sysselmanden det fornødne i Politiprotokollen, hvor han navnlig har at betegne de til hver enkelt afsatte Stykker saaledes, at det deraf kan ses, hvor meget og, om muligt, hvilket Stykke der er tillagt enhver. Dersom nogen af de paagældende er misfornøjet

1857. 4. Marts. med Udfaldet af Sysselmandens Forretning, skal han straks til Protokollen erklære saadant og derpaa inden Udløbet af 4 Uger derefter henvende sig til Retten og ved samme lade udmelde 3 uvillige Mænd til at foretage en ny Udmaaling og Afsætning. Denne Forretning skal, efter at Sysselmanden og øvrige vedkommende med 14 Dages Varsel derom ere underrettede, foretages inden Udløbet af 8 Uger efter, at Mændene ere udmeldte, hvormed Sagen da skal være afgjort. Dersom de af Retten udmeldte Mænd skulde komme til det Resultat, at Sysselmandens Udmaaling ikke har været rigtig og nøjagtig, bør de til deres Udmeldelse og Betaling medgaaede Omkostninger bæres af samtlige de i den paagældende Hauge lodtagne i Forhold til, hvad de eje eller besidde i Haugen; i modsat Fald skal den eller de, der have forlangt dem udmeldte, ene bære de derved foraarsagede Omkostninger. **§ 13.** For at iværksætte Udskiftningsforretningen tilkommer der Sysselmanden en Godtgørelse af 5 Rdl., som reparteres paa de i Haugen lodtagne. De af Retten udmeldte Mænd erholde Betaling efter Sportelreglementet af 30. Marts 1836 § 62. **§ 14.** Ministeriet kan efter Lagtingets Indstilling træffe andre Bestemmelser end de ovenfor givne, saavel med Hensyn til Vederlaget for de med Udskiftningen forbundne Arbejder som med Hensyn til, af hvilke Personer Udskiftningen bliver at udføre efter den faldne Kendelse. **§ 15.** Dersom de vedkommende Ejere og Besiddere uden Sysselmandens og Udskiftningskommissionens Mellemkomst foretage en Udskiftning af Fælleshauger, skal derom, naar deres Udskiftning skal have Retsgyldighed, være oprettet et skriftligt Dokument, som tillige skal indeholde det fornødne om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Kograsning, Tørveskur og øvrige Haugerettigheder. **§ 16.** Hvad der i de foregaaende Paragraffer er bestemt om Hauger, skal ogsaa gælde om Haugeparter.

18. Juni. **Justm. Skr.,** hvori udtales, at ifølge Lov 21. Marts 1855 § 14 enhver handlende paa Færøerne, hvad enten han driver Handel fra Skib som Spekulanthandler eller paa Landet som fast handlende, maa anses forpligtet til ved al Handel med Øernes Indbyggere at benytte dansk justeret Maal og Vægt og, saafremt han undlader saadant, være at anse efter de desangaaende gældende Lovbestemmelser.
(Utr.)

Justm. Skr., hvori udtales, at de i Lov 21. Marts 1855 § 8, sidste Punktum, omhandlede Beretninger skulle afgives af Skipperen og indeholde en Angivelse af, hvad der paa ethvert Sted er blevet losset eller indladet. (Utr.) 1857. 28. Oktbr.

Lov om Grindefangsten paa Færøerne. **§ 1.** Reglement for Grindefangsten paa Færøerne af *1. November 1832* ophæves, og skal Justitsministeren være bemyndiget til efter Lagtingets Indstilling at foreskrive de Bestemmelser, som herefter skulle gælde om Grindefangsten paa bemeldte Øer.[1]) **§ 2.** Overtrædelser af de i Kraft af den Justitsministeren saaledes indrømmede Bemyndigelse givne Forskrifter blive, for saa vidt der ikke i denne Lov er fastsat større Straf, at anse med Bøder, hvis Størrelse det ligeledes overlades til Justitsministeren efter Lagtingets Indstilling nærmere at bestemme. **§ 3.** Skulde en Sysselmand ved Grindens Beregning eller Deling befindes forsætligen at have forurettet nogen eller at have tilvendt sig noget af Grinden, som ikke med Rette tilkom ham, da bør han have sin Bestilling forbrudt. Samme Straf skal og efter Omstændighederne kunne idømmes den Sysselmand, der af Egennytte eller andre utilladelige Aarsager vælger en bevislig fejlagtig Dræbningsmaade. **§ 4.** Skulde nogen bruge Vold mod Grindevagten eller mod dem, der ved Grindefangsten have at befale, bliver den skyldige at anse med Straf efter Bestemmelserne i Forordning af *4. Oktober 1833* §§ 16 og 17, sammenholdt med Reskript af 30. Marts 1836.[2]) **§ 5.** Den, der ved Magt eller Trusler søger at tilvende sig andet af Grinden end det, der af de vedkommende tildeles ham, straffes med Fængsel paa Vand og Brød eller med haardere Straf, saaledes som i § 4 er ommeldt. Hvaltyveri straffes efter den gældende Tyvslovgivning. **§ 6.** De Sager, der maatte rejse sig fra Overtrædelser af de om Grindefangsten udgivne Bestemmelser, blive, for saa vidt de ikke gaa ud paa anden Straf end Bøder, at behandle paa samme Maade, som ved Plakaten af 23. Marts 1813 er bestemt med Hensyn til Sager om Rettigheden til at bygge og holde Fiskerbaade paa Færøerne.[3]) **§ 7.** Hvor Omstændighederne 29. Debr.

[1]) Se nu Reglement 5. Februar 1872 og Bek. (Nr. 19) 28. Februar 1880.
[2]) Se nu Straffelovens §§ 98 og 100.
[3]) Jfr. Rentek. Skr. 20. September 1845.

1857. 29. Dcbr. tillade det, paakendes de, straks efter at Delingen af Grinden er endt, af den Sysselmand, i hvis Distrikt Grindefangsten er indtruffen, men i modsat Fald af den Sysselmand, i hvis Syssel den eller de skyldige ere bosatte. Ere flere fra forskellige Sysseler implicerede i een og samme Sag, bør den stedse behandles af den førstnævnte Sysselmand, for hvem de skyldige ere pligtige at møde efter Tilsigelse, hvis Sagen ikke straks paa Stedet kan afgøres. § 8. De Bøder, som ikendes nogen for Overtrædelse af de om Grindefangsten givne Forskrifter, tilfalde Færøernes Amts Fattigkasse og afsones i Mangel af Betaling efter de gældende Bestemmelser.

29. Dcbr. **Lov om Forhøjelse i de ved Sportelreglementet for Rettens Betjente paa Færøerne af 30. Marts 1836 fastsatte Retsgebyrer m. v.**[1])

29. Dcbr. **Lov om Udvidelse til Færøerne af Forordning for Kongeriget Danmark af 8. Juli 1840 angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed.** Forordningen af 8. Juli 1840 angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed skal være anvendelig paa Færøerne, dog med følgende Modifikationer: Ved **§ 2**: at der som Sikkerhed for de i denne Paragraf omhandlede Oppebørseler ogsaa kunne stilles første Prioritets Panteobligationer i Jordejendomme paa Færøerne, indtil Halvdelen af Ejendommens Værdi efter den gældende Landepris; ved **§ 4**: at de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser om Brugen af stemplet Papir bortfalde; ved **§ 11**: at der i Stedet for de paaberaabte Bestemmelser i Sportelreglement af *22. Marts 1814* §§ 71 og 67 træde de tilsvarende Bestemmelser i det for Færøerne gældende Sportelreglement, og at den i Paragrafen ommeldte Forhøjelsesafgift bortfalder i Henhold til Sportelreglement af 30. Marts 1836 § 68; ved **§ 50**: at N. L. 5—13—35 træder i Stedet for D. L. 5—14—37; ved **§ 52**: at N. L. 5—13—27 træder i Stedet for D. L. 5—14—29; ved **§ 58**: at der i Stedet for denne Paragraf træder følgende Bestemmelse: „Nærværende Lov, hvorved Kammerretsordningen af *18. Marts 1720* ophæves, træder i Kraft den 1. April 1858".

[1]) De endnu gældende Bestemmelser i Loven ere i denne Samling sammenarbejdede med Reglem. 1836.

Justm. Skr. Landfogden paa Færøerne havde **1860.**
forespurgt, om han var berettiget til at beregne sig 27. Jan.
Gebyr for følgende af et spansk Skibs Fører begærede Ekspeditioner: **1.** Udfærdigelse af latinsk Sundhedspas for Skibet med tilført Attestation om, at der ikke paa Stedet eller i en Omkreds af 5 Mile fandtes noget spansk Konsulat; **2.** Udfærdigelse af Manifest over den Ladning, der var bleven indtagen i Thorshavn, med tilføjet Attestation om, at den indladede Fisk, saa vidt Landfogden bekendt, var fisket paa Færøerne af færøske Fiskere samt tilberedt paa Færøerne og følgelig var at betragte som færøsk Produkt, samt endelig Attestation om, at der ikke paa Stedet eller i en Omkreds af 5 Mile fandtes noget spansk Konsulat; og **3.** Forevisningspaategninger paa 4 Konnossementer over den paa Færøerne indtagne Ladning. Ministeriet udtaler i denne Anledning: **ad 1.** at da Udstedelsen af Sundhedsattester paahviler Landfogden som Embedspligt, men der hverken i Sportelreglement 30. Marts 1836,[1]) jfr. Lov 29. December 1857, eller i Lov 21. Marts 1855 er tillagt ham noget Gebyr for at udfærdige eller paategne Skibspapirer, formenes han ikke at være berettiget til at beregne sig Godtgørelse for Udstedelsen af det omhandlede Sundhedspas; **ad 2.** og **3.** at disse Ekspeditioner ligge udenfor de i Handelsloven omhandlede, Landfogden paahvilende Forretninger og nærmest maa betragtes som Konsularforretninger, og naar Landfogden derfor, saa længe der ikke er ansatte Konsuler paa Færøerne, for vedkommende Skippere udfærdige deslige Ekspeditioner, antager Ministeriet, at han maa være berettiget til derfor at beregne sig sædvanligt Konsulargebyr, jfr. Lov 21. Marts 1855 § 8.[2])
(Utr.)

Lov angaaende Brændevinshandel og Brænde- 3. Marts.
vinsudskænkning paa Færøerne. **§ 1.** Til at forhandle Brændevin paa Færøerne udfordres herefter særlig Bevilling. Bevillingen, der udfærdiges af Amtmanden og kan meddeles enhver paa Færøerne bosat Mand, der er i Besiddelse af de til Handelsberettigelses Erhvervelse i Almindelighed foreskrevne Egenskaber,[3]) giver Ret til Forhandling af Brændevin i

[1]) Se dettes § 59.
[2]) ɔ: 6 Øre pr. Ton af Skibets Nettodrægtighed, jfr. Konsulatsgebyrtakst *15. December 1893* § 1 Nr. 1 a (Lovt. S. 997).
[3]) Se Lov 21. Marts 1855 § 10.

1860. 3. Marts. stort og smaat, men ikke til nogen som helst Udskænkning deraf. I Bevillingen nævnes det Sted, hvorfra Handelen maa drives; den hjemler ikke Ret til at have flere Udsalgssteder.[1]) For Meddelelsen af den nævnte Bevilling erlægges en Kendelse af 20 Rdl. og for sammes Benyttelse endvidere en aarlig Afgift af 100 Rdl. Af Kendelsen og Afgiften tilfalder Halvdelen Statskassen og den anden halve Del Amtsfattigkassen.[2]) Afgiften erlægges stedse forud for eet Aar og indkræves af Landfogden. **§ 2.** Ønsker nogen at udsælge Brændevin fra Skib, vil dertil ligeledes være at erhverve Bevilling, hvorfor erlægges en Kendelse af 60 Rdl., hvoraf Halvdelen tilfalder Statskassen og Halvdelen Amtsfattigkassen. Bevillingen, der udfærdiges af Amtmanden, udleveres i Thorshavn af Landfogden og i de 6 øvrige i Loven af 21. Marts 1855 § 4 anførte Havne af vedkommende Sysselmand, som for Kendelsen aflægger behørig Rigtighed til Landfogden. Bevillingen gælder kun for en Handelsrejse og bliver ved Skibets Ankomst til en anden Havn paa Færøerne at forevise for den derværende Oppebørselsbetjent, førend nogen Handel med Brændevin sammesteds kan finde Sted. **§ 3.** Ret til at udskænke Brændevin tilkommer kun dem, som dertil af Amtmanden meddeles Bevilling. Slige Bevillinger meddeles kun paa saadanne Steder, hvor der maatte være særlig Trang dertil; de udfærdiges paa 5 Aar ad Gangen, og efter den Tids Forløb bliver ny Bevilling at løse. Det er ikke nogen tilladt at have flere Udskænkningssteder. Bevillingen til den i § 1 ommeldte Forhandling af Brændevin maa ikke forenes med Bevilling til Udskænkning; sidstnævnte Bevilling giver ikke Ret til Salg af Brændevin ud af Huset. Den til Udskænkning berettigede har at købe den Brændevin, han udskænker, hos en af de med Bevilling til Brændevinshandel forsynede Handlende. For Bevilling til Udskænkning erlægges en Kendelse af 10 Rdl. samt en aarlig Afgift af 50 Rdlr. Kendelsen og Afgiften tilfalder Statskassen og Amtsfattigkassen hver med det halve[2]). Med Hensyn til Afgiftens Erlæggelse og Opkrævning forholdes paa samme Maade, som i § 1 in fine er bestemt. **§ 4.** Enhver, der har erholdt Bevilling paa Brændevinshandel eller paa Udskænkning, kan fri sig for den aarlige Afgift, som

[1]) Om Tilføjelsen af yderligere Vilkaar i Bevillingen se Justm. Skr. 21. Marts 1896.

[2]) Forandret ved Lov (Nr. 147) 22. December 1876.

deraf skal erlægges, ved til Amtet at indsende Bevillingen til Kassation. **§ 5.** Naar nogen findes skyldig i ulovlig Handel med eller Udskænkning af Brændevin, vil han derfor være at anse med samme Straf, som ved Loven af 21. Marts 1855 § 11 in fine er bestemt for uberettiget Handel i Almindelighed, hvorhos den Brændevin, som forefindes hos ham, skal konfiskeres. Bøderne og det ved Salget af den konfiskerede Brændevin indkomne Beløb tilfalder Amtsfattigkassen. Ved Bestemmelsen af Mulkten for ulovlig Udskænkning bør tages i særdeles Betragtning, om Nattesvir, Hasardspil eller andre Uordener have været forbundne med den begaaede Forseelse. Det anses som Udskænkning, naar den, der sælger Brændevin, tilsteder, at noget deraf paa Stedet fortæres. **§ 6.** De Sager, som maatte opstaa i Anledning af denne Lov, blive at behandle som offentlige Politisager. **§ 7.** Ved Brændevin i denne Lov forstaas ikke blot Korn- og Kartoffelbrændevin, men alle Slags destillerede stærke Drikke. Saa skal og, hvad i denne Lov er foreskrevet om Udsalg og Udskænkning af Brændevin, gælde om al anden stærk Drik, som er tilberedt dermed. **1860.** 3. Marts.

Justm. Skr.

I Lagtingets Samling 1859 androg nogle Lagtingsmænd, der havde forladt Tinget i Samlingen 1858 forinden dennes Slutning, om at erholde godtgjort de med deres Hjemrejse forbundne Omkostninger, som dengang vare blevne dem nægtede; og Tinget vedtog da, at de ommeldte Rejseomkostninger burde godtgøres de paagældende, men afviste derimod (som sig formentlig uvedkommende) det Tinget af Amtmanden forelagte Spørgsmaal, om de Dagmulkter, der vare blevne de samme Medlemmer dikterede i Anledning af deres Udeblivelse fra Tinget, skulde eftergives eller ikke. Amtmanden henstillede derefter til Ministeriet, om de nævnte Mulkter skulde eftergives, og om Rejseomkostningerne vilde være at godtgøre de paagældende. 29. Marts.

Ministeriet udtaler i denne Anledning, „at Ministeriet ikke finder, at der i Loven om Færøernes Lagting af 15. April 1854 er Hjemmel til at anvende Dagmulkter paa Lagtingets Medlemmer i Tilfælde af Udeblivelse eller in casu at nægte de Lagtingsmænd, som i Aaret 1858 forlode Lagtinget 2 Dage før dets Slutning, den af dem begærte Godtgørelse for Rejsen til deres Hjem, idet man, hvad i Særdeleshed de omhandlede Dagmulkter angaar, ikke skønner, at der er tilstrækkelig Føje til — — — ligefrem at overføre Reglerne om de kommunale Bestyrelser her i Landet paa Medlemmerne af Lagtinget, der er en Folke-

1860. 29. Marts. repræsentation, hvis Hovedvirksomhed er raadgivende Medvirkning i Lovgivningssager (jfr. Lagtingslovens § 11), om det end ved Siden deraf har at behandle og afgøre kommunale Anliggender og for saa vidt tillige er en kommunal Institution (jfr. Lagtingslovens § 12). Da det imidlertid ved Lagtingslovens § 9 er paalagt som en Pligt at modtage Valg til Lagtinget, og det følgelig ogsaa maa være en Pligt at møde i Tinget, mangler der unægtelig en Bestemmelse i Loven om, hvorledes Opfyldelsen af denne Pligt kan fremtvinges". Ministeriet udbeder sig derfor Amtmandens Ytringer, om der maatte være Grund til at supplere Loven i den ommeldte Henseende, samt i bekræftende Fald et nærmere Forslag desangaaende, eller om der mulig maatte være Anledning til at forandre Bestemmelsen i Lovens § 9 saaledes, at det ikke blev en tvungen Sag at modtage Valg til Lagtinget. [1])

(Utr., jfr. Indm. Skr. *29. December. 1859* i Reskr.saml.

1863. 19. Jan. **Lov om Afhændelse af de Fæstegaarden Husegaard ved Thorshavn tilhørende Trøer.** **§ 1.** De Fæstegaarden Husegaard ved Thorshavn tilhørende, indhegnede og opdyrkede Trøer, som ere bortlejede til Indvaanerne i Thorshavn, skulle gaa over til Selvejendom i Overensstemmelse med efterfølgende Forskrifter. **§ 2.** Enhver Trø eller Tropart bliver først at tilbyde sammes nuværende Besidder til Ejendom paa de i de følgende Paragraffer fastsatte Vilkaar, og Amtmanden har at opfordre hver enkelt Besidder til inden en Frist af 3 Maaneder at afgive Erklæring, om han vil overtage den Trø eller Tropart, som han besidder, til Ejendom paa de nedenfor bestemte Vilkaar. Med Hensyn til de Trøer eller Troparter, som vedkommende Besiddere ikke ville overtage til Ejendom, bliver det ufravigelig at iagttage, at de, naar Lejemaalet er udløbet, sælges til Ejendom enten ved offentlig Auktion eller underhaanden, naar der for dem kan opnaas den Pris, hvortil de blive ansatte (jfr. § 3); dog at det, saafremt det er en Tropart, der skal sælges, skal staa den eller dem, der eje den øvrige Del af Trøen, frit at forlange sig Troparten overdragen til Ejendom for den højeste Pris, som

[1]) I sin derefter afgivne Betænkning af 27. Maj 1860 foreslog Amtmanden at forandre den ommeldte Bestemmelse i Lovens § 9 som angivet og derhos Lovens § 1 saaledes, at Lagtinget selv skulde vælge sin Formand. Sagen ses imidlertid ikke senere at være fremmet.

nogen anden vil give for den. § 3. Købesummen for hver Trø eller Trøpart bestemmes til det fem- og tyvedobbelte Beløb af den Leje, som den nuværende Besidder aarlig har erlagt. § 4. Købesummen eller den Del af samme, som Køberen ikke ønsker at udbetale, er han berettiget til at afgøre ved for samme at udstede en 4 pCt. rentebærende Forskrivning med 1. Prioritet i Trøen eller Trøparten, der skal være uopsigelig fra Statskassens Side, saa længe første Køber eller hans Enke besidder Ejendommen og behørig opfylder de Forpligtelser, som Forskrivningen paalægger. Køberen afholder alle ved de her omhandlede Overdragelser medgaaende Omkostninger. § 5. Ingen Trø eller Trøpart maa herefter deles eller udstykkes uden Amtmandens Samtykke. Det samme skal og gælde, naar to eller flere Trøer ere blevne sammenlagte ved Mellemgærders Nedlæggelse, saa at de ere komne til at udgøre een Trø. Dersom den, der ejer en Del af en Trø, vil afhænde samme, skal den eller de, der eje den øvrige Del af Trøen, være berettigede til at fordre sig Trøparten overdragen for den højeste Pris, som nogen anden vil give for den. § 6. Paa ingen af de i nærværende Lov omhandlede Trøer maa der uden Amtets Samtykke opføres Bygninger til Beboelse. Naar en Trø er bleven bebygget, skal Huset og Trøen forblive en samlet Ejendom, saa at særskilt Afhændelse af en af Delene ikke maa finde Sted. § 7. Naar en Trø i Overensstemmelse med foranstaaende Paragraf bliver bebygget, tilkommer der ikke Ejeren af Huset Ret til Tørveskær, medmindre han samtidig med Trøens Bebyggelse nedlægger et Hus i Thorshavn; i saa Fald kan den det nedlagte Hus tilkommende Ret til Tørveskær overføres til det paa Trøen opførte Hus. § 8. Med Ejendomsret til Trøerne følger ikke Rettighed til Udrægster af Køer i Husegaardshaugen. § 9. Det om samtlige Trøer gaaende Ydergærde, der adskiller dem fra Husegaardshaugen, skal af Sysselmanden i Forening med 4 af Trøejerne aarlig dertil valgte Mænd foranstaltes opsat i forsvarlig stærk og søjdehøj Tilstand, hvorefter de have at paase, at det forsvarlig vedligeholdes. De dertil medgaaende Udgifter blive at ligne paa og udrede af samtlige Trøbesiddere i Forhold til det Beløb, som ifølge nærværende Lov udgør Købesummen for den paagældende Trø eller Trøpart. Dersom de, hvem det er overdraget at forestaa Opførelsen af Ydergærdet, maatte anse det hensigtsmæssigt paa enkelte Steder at afvige fra

1863. 19 Jan.

1863. den Linie, som Ydergærdet nu har, overlades det til
19. Jan. dem at komme overens herom med vedkommende Fæstere af Husegaarden; dog bør, for at saadan Overenskomst kan have Gyldighed, Amtets Samtykke til samme erhverves. Ingen Trøejer kan modsætte sig, at der tages ubenyttede Sten paa hans Grund til Brug ved Ydergærdets Opførelse. **§ 10.** Fæsterne af Husegaard skulle have Ret til hvert Aar at lade deres Faar (Søjd) græsse paa samtlige de i denne Lov omhandlede Trøer fra 25. Oktober til 14. Maj, i hvilket Tidsrum de fornødne Aabninger ved Sysselmandens Foranstaltning ville være at gøre paa Ydergærderne. Dog kan den Fæsterne saaledes tilkommende Ret til Vintergræsning afløses ved frivillig Overenskomst mellem paagældende Trøejer og Fæsterne. **§ 11.** Enhver, der ved at nedrive Sten af det om Trøerne opførte Ydergærde eller ved at aabne Lukningen paa samme foranlediger, at Faarene trænge ind, har, foruden at erstatte den deraf følgende Skade efter uvillige Mænds Skøn, at erlægge en Bøde fra 1 Rdl. til 5 Rdl., der tilfalder Distriktets Fattigkasse.

3. Marts. **Justm. Skr.,** hvori udtales, at det efter Ministeriets Formening er utvivlsomt, at § 21 (ikke § 22) i Reglement for Grindefangsten paa Færøerne af *29. December 1857* [1]) maa finde Anvendelse, naar Grind bliver dræbt eller Drivhval findes paa de Jorder, der som Embedsgaarde ere henlagte til de verdslige Embedsmænd paa Færøerne.
(Utr.)

10. Marts. **Justm. Skr.,** hvori udtales, at Ordet „Havn" i Lov 21. Marts 1855, navnlig ogsaa i Lovens § 7, maa forstaas som ensbetydende med Ordet „Anløbssted".
(Utr.)

19. Marts. **Justm. Skr.,** hvori udtales, at Arge Hospitals Jorder, efter at de ere gaaede over til Privatejendom, efter Ministeriets Mening ikke længere have den dem tidligere som beneficerede Jorder tilkommende Frihed for at svare Fisketiende, Kotiende, Korntiende, Næbbetold og Lagmandstold, idet der ikke ved Salget er blevet taget udtrykkelig Bestemmelse herom.
(Utr.)

---

[1]) Nu Reglem. 5. Febr. 1872.

K. U. M. Skr., hvori — paa et af Lagtinget derom indgivet Andragende — svares, at Ministeriet ikke har noget at erindre imod, at der af Lagtinget ansættes en Kasserer og Regnskabsfører, under hvis Bestyrelse samtlige færøske Kirkers Kasse- og Pengeregnskabsvæsen [1]) henlægges. **1863.** 19. Marts.
(Utr.)

Kgl. Resol., hvorved det tillades de færøske Sysselmænd at bære en Uniform, bestaaende af *1.* en blaa Uniformsfrakke med grøn Krave og Opslag med Tresser, med Vaabenknapper samt blaa Benklæder uden Besætning, *2.* blaa Hue med Guldgalon og national Kokarde og *3.* Kaarde med civil port d'épée. 20. Marts.
(Utr.)

Justm. Skr., hvori udtales, at det baade efter Aanden i Lov 21. Marts 1855 og ifølge de Forhandlinger, der fandt Sted angaaende Udkastet til samme, saavel i Lagtinget som i Rigsdagen (jfr. navnlig Landstingstidende 6. Session Sp. 128), ikke kan antages, at der ved Udtrykkene i Lovens § 10: „holder Dug og Disk" er tilsigtet at udelukke udenfor Færøerne boende, hvad enten nu danske eller fremmede Undersaatter, fra at etablere Handel sammesteds, selv om den paagældende ikke tager stadigt Ophold paa Øerne, naar han lader Handelen drive ved en Faktor eller Fuldmægtig, som er bosat der. 13. Juli.
(Utr.)

Justm. Skr., hvorved bifaldes følgende af Lagtinget foreslaaede Regler for Fremgangsmaaden ved Døglingefangster i Kvalbø og Kvalvig: **1.** Det paalægges vedkommende Sysselmand af drage Omsorg for, at der foruden tvende Kaldsmænd eller Hvalvurderingsmænd ansættes en af Amtet konstitueret Mand, som paa Sysselmandens Vegne i hans Fraværelse kan udføre det ham med Hensyn til Døg- 16. Dcbr.

[1]) Den tidligere Ordning (jfr. K. U. M. Skr. 8. Januar 1855) er altsaa herved forandret saaledes, at Præsternes Pligt til ifølge N. L. 2—21—10 at være Kirkernes Regnskabsførere er ophævet, for saa vidt angaar Pengeregnskabet (N. L. 2—21—15, 2°), men ikke, for saa vidt angaar Inventarieregnskabet (N. L. 2—21—15, 1°); jfr. ogsaa Kanc. Skr. 29. April 1826.

1863. lingefangster i bemeldte Bygder paahvilende Arbejde.
16. Dcbr. 2. Der tillægges Sysselmanden eller den til at fungere paa hans Vegne konstituerede Mand samt Kaldsmændene eller Hvalvurderingsmændene som Løn for Vurdering og Deling tilsammen 1 pCt. af hele Fangsten, saaledes at Sysselmanden eller den for ham konstituerede heraf erholder $^1/_2$ pCt. og de tvende Kaldsmænd eller Hvalvurderingsmænd $^1/_2$ pCt.[1])
(Utr.)

1864. **Kgl. Resol.,** hvorved bifaldes, at det paalægges
23. Jan. de Sysselmænd, der herefter ansættes paa Færøerne, at stille Kaution for de dem betroede Oppebørsler saavel for Statskassen som for vedkommende kommunale Kasser, og at Størrelsen af de eventuelle Kautionssummer fastsættes under eet for begge de ovennævnte Slags Oppebørsler til efternævnte Beløb: for Sysselmanden i Norderø Syssel til 250 Rdl., for Sysselmanden i Østerø Syssel til 350 Rdl., for Sysselmanden i Strømø Syssel til 400 Rdl., for Sysselmanden i Vaagø Syssel til 200 Rdl., for Sysselmanden i Sandø Syssel til 100 Rdl., for Sysselmanden i Suderø Syssel til 400 Rdl.[2])
(Utr.)

18. Febr. **K. U. M. Skr.,** hvori bifaldes, at „Fondet til Anskaffelse af nyttige Skolebøger for fattige Almuesbørn paa Færøerne"[3]) overgaar fra Amtets til Skoledirektionens Bestyrelse, at dets Grundkapital forhøjes til 550 Rdl., og at dets aarlige Regnskab som et Tillæg til Skolevæsenets almindelige Regnskab revideres og decideres af Lagtinget.
(Utr.)

12. Sept. **Kgl. Resol.,** hvorved bl. a. bifaldes, at det overdrages Amtmanden paa Færøerne at udlevere: a. Bevillinger til at føre nye Vidner og fremlægge nye Dokumenter i Sager, som indankes for Landsoversamt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn; b. Bevillinger til som executor testamenti at behandle Dødsboer,

[1]) Jfr. Rentek. Skr. 3. April 1847 og Indm. Skr. 20. Marts 1854.
[2]) Ved Beskikkelserne for de af Justitsministeriet (jfr. kgl. Resol. 29. September 1893) ansatte Sysselmænd er det fastsat, at de ville have at underkaste sig de Bestemmelser med Hensyn til Sikkerhedsstillelse, som af Amtet maatte blive trufne.
[3]) Jfr. Kanc. Skr. 6. Juni 1818.

naar der intet i Sagen findes at erindre; **c.** Bevillinger til at erhverve Mortifikationsdom paa Panteobligationer og Ejendomsdom paa faste Ejendomme; og **d.** Bevillinger til at indgaa Ægteskab med Broders, Farbroders og Morbroders Enke eller med afdøde Kones Faster eller Moster, for saa vidt ingen af Ansøgerne bekender sig til den mosaiske Tro. — — —

1864. 12. Sept.

(Utr., jfr. Justm. Cirk. *1. November 1861* i Reskr. saml.)

Ved at meddele ovenstaaende Resolution tilføjede Justitsministeriet i Skrivelse af *30. September 1864* (utr.) følgende til Vejledning ved Udfærdigelsen af de omhandlede Bevillinger: **ad a.** Disse Bevillinger meddeles mod Erlæggelsen af et Gebyr af 16 Rdl. 5 Mk. (33 Kr. 66 Øre), men, naar den paagældende har erhvervet fri Proces, uden Betaling. **ad b.** Disse Bevillinger nægtes ikke, naar der ikke kan rejses grundet Tvivl om Eksekutorernes Paalidelighed og Vederhæftighed. Gebyret, der ikke kan eftergives, er 16 Rdl. 5 Mk. (33 Kr. 66 Øre); Bevillingen vil kunne udleveres, hvad enten Eksekutorerne ere udnævnte ved et lovformeligt Testament, eller der ansøges om Eksekutorer uden at noget Testament, i hvilket Indsættelsen har fundet Sted, er oprettet, saavel som ogsaa naar en i et Testament indsat Eksekutor er afgaaet ved Døden eller sat ud af Stand til at fungere, og en anden ikke i Testamentet nævnt ønskes indsat i den afdødes eller udtraadtes Sted. (Forandret ved Skiftelov *30. November 1874* § 83, hvorefter Bevillingen kun i Tilfælde af, at Eksekutorerne ere indsatte i et lovformeligt Testament, kan udleveres af Amtet, men i de øvrige angivne Tilfælde maa søges hos Justitsministeriet). **ad c.** For at erholde Bevilling til Erhvervelse af Mortifikationsdom paa en bortkommen Panteobligation udfordres, at det gøres sandsynligt, at Obligationen virkelig er bortkommen, og at der ikke med Ønsket om at erholde den mortificeret er forbunden nogen svigagtig Hensigt, i hvilken Anledning der saa vidt muligt bør gives de i Obligationsforholdet interesserede Parter Lejlighed til at ytre sig, forinden Bevillingen meddeles. Det bemærkes i øvrigt, at, da den ovenfor meddelte allerhøjeste Resolution ikkun angaar Udlevering af Bevillinger til at erhverve Mortifikationsdom paa Panteobligationer, er det en Selvfølge, at det fremdeles er forbeholdt Justitsministeriet at udfærdige Mortifikationsbevillinger med Hensyn til Stats- og Bankpapirer og andre deslige Pengeeffekter. Betingelserne for Erhvervelse af Ejendomsdom ere givne ved N. L. 5—5—7. Det maa med Hensyn til begge Slags Bevillinger paases, at Ejendommen, paa hvilken der skal erhverves Ejendomsdom, eller Panteobligationen, der skal mortificeres, betegnes saa nøjagtigt som muligt. Gebyret for de heromhandlede Arter af Bevillinger er 16 Rdl. 5 Mk. (33 Kr. 66 Øre), dog at det i Henhold til Fr. 7. Februar 1823 § 7, jfr. Kanc. Skr. *27. November 1824*, iagttages, at Bevillinger til Mortifikationsdoms Erhvervelse, naar det Gældsbrev, hvorpaa Mortifikation søges, lyder paa en ringere Sum end 500 Rdl. Sølv (1000 Kr.), bliver at meddele uden Betaling. **ad d.** Disse Bevillinger, der ogsaa kunne meddeles, uagtet Svogerskabsforbindelsen har

1864. 12. Sept. været en saakaldet ulovlig, det vil sige grundet paa en Kønsforbindelse, der ikke er sanktioneret ved Ægteskab, blive i Regelen ikke at nægte, naar der ikke finder en uforholdsmæssig Forskel Sted i de paagældendes Alder. Forinden Udleveringen maa de paagældende producere deres Dåbeattester, ligesom de ogsaa paa fyldestgørende Maade maa godtgøre, at de ere besvogrede i det Forhold, de have angivet. Gebyret er 34 Rdl. 32 Sk. (68 Kr. 66 Øre), der dog, naar de derfor i kgl Resol. *19. August 1829*, der indeholdes i Kanc. Cirk. *5. September s. A.*, fastsatte Betingelser ere til Stede (ɔ: for Bønderfolk, Matroser og Tjenestetyende eller andre, hvis Kaar anbefaler dem dertil) kan nedsættes til 16 Rdl. 5 Mk. (33 Kr. 66 Øre).

1865. 1. Marts. **Kgl. Resol.**, hvorved den i Reskript 31. Oktober 1827 Post 1 i Slutningen givne Regel nærmere bestemmes saaledes, at de til hver enkelt Kirke paa Færøerne særligt skænkede Gaver og Legater eller særligt hørende Indtægter opføres særskilt i Regnskabet som de paagældende Kirkers særlige Ejendom og anvendes til deres Brug alene.
(Utr.)

17. Marts. **Lov om Forandring af § 15 i Loven om Færøernes Lagting af 15. April 1854.** Den Medlemmerne af Færøernes Lagting ifølge Loven af 15. April 1854 § 15 tilkommende daglige Godtgørelse af 64 Sk. for den Tid, Tinget er samlet, forhøjes til 1 Rdr. R. M.

17. Marts. **Lov om Skydsvæsenet paa Færøerne. § 1.** Til at forskaffe rejsende og Breve Befordring ansætter Amtmanden efter vedkommende Sysselmands Indstilling i hver Bygd en Skydsskaffer og paa de Steder, hvor saadant anses fornødent, tillige en Medhjælper for denne. Sysselmændene forfatte og tilstille ved hvert Aars Begyndelse Skydsskafferne i de forskellige Bygder Lister over det skydspligtige Mandskab og Baadene i disse. **§ 2.** Skydspligten paahviler enhver Mandsperson imellem 15 og 50 Aars Alderen, der i sin egen Gerning er vant til at udføre det Arbejde, der forefalder ved Skydsen. Undtagne fra Skydspligten ere Sysselmænd, Medlemmerne af Jægerdetachementet eller af det Korps, som maatte træde i Stedet for samme, Kaldsmænd, Skydsskaffere og deres Medhjælpere, Kirkeværger, Hospitalsforstandere og Arrestforvarere. Spørgsmaal om Skydspligt afgøres

ved ordinær Rettergang. **§ 3.**[1]) Lagtinget bestemmer hvert Aar det Beløb, der skal paalignes til Bestridelse af de til Skydsvæsenet medgaaende Omkostninger, og meddeler hver Kommunes Forstanderskab, hvor meget den har at udrede i Forhold til dens Folkemængde efter den sidstafholdte Folketælling. Dette Beløb bliver da at paaligne og opkræve samtidig med Fattigskatten og efter de samme Regler som denne, ligesom det ogsaa kan inddrives ved Udpantning.[2]) De indkomne Beløb tilstilles Sysselmændene, der af samme ved hvert Kvartals Slutning have at dække de til den offentlige Skyds medgaaede Omkostninger. De forskrive det manglende fra og indsende det overskydende til en i Thorshavn boende, af Lagtinget ansat og af Skydskassen lønnet Kasserer, til hvem de inden Oktober Maaneds Udgang indsende et behørigen dokumenteret Regnskab for de af dem i det med September Maaned forløbne Aar oppebaarne Pengemidler. Sysselmændenes Regnskaber bør følge som Bilag til det Hovedregnskab, som af Kassereren vil være at aflægge for det forløbne Aar, og bør sidstnævnte Regnskab tilstilles Amtet inden December Maaneds Udgang, hvorefter det foranstaltes revideret af Lagtingets Revisor og decideret af Tinget. Indsigelser imod Skatteligningen afgøres paa den i Lov af *22. Marts 1855* § 13 foreskrevne Maade.[3]) **§ 4.** Skydsen til Søs udføres med Baad, som enhver privat Baadsejer er pligtig at levere efter Omgang, imod den i Skydstaksten fastsatte Betaling og Erstatning af Skydskassen for den Skade, der tilføjes Baaden under Skydsningen. Dog undtages de Baade, som i Reglen ikke bruges til noget Erhverv. Skydsen til Lands udføres ved Mandskab med eller uden Heste. Enhver, som holder Heste i Haugen, er pligtig at afgive disse til Skydsbrug imod den i Skydstaksten fastsatte Betaling. **§ 5.** Naar ikke Nødvendigheden fordrer det, bør der ikke skydses paa Søn- og Helligdage, saa længe der paa Stedet afholdes offentlig Gudstjeneste, og heller ikke paa Valgdage, saa længe Valget varer. **§ 6.** Med Undtagelse af Præsternes Skyds i Præstegældet, der som hidtil ydes uden Betaling[4]), betales enhver Skyds saavel i privat som i offentligt Øjemed efter en Takst, som hver 5. Olaidag sættes af Amtet efter Gennemsnit af Daglønnens

1865. 17. Marts.

[1]) Jfr. Lov (Nr. 3) 14. Januar 1881.
[2]) Jfr. Lov (Nr. 30) 28. Februar 1872 § 21, 1. Punktum.
[3]) Jfr. anf. Lov § 22.
[4]) Jfr. K. U. M. Skr. 26. Maj 1848.

1865. Beløb i de sidste 5 Aar. Til den Ende have Sysselmænd
17. Marts. ene hvert Aar samtidig med de i Loven af 16. Februar 1856[1]) befalede Erklæringer at tilstille Amtmanden de fornødne Oplysninger om Daglønnens Størrelse i de forskellige Sysler. Taksten træder i Kraft fra 1. Oktober i det Aar, da den sættes. **§ 7.** Betalingen for Lagtingsmændenes Skyds og Lægeskyds i offentlige Forretninger udredes af Amtsrepartitionsfonden. Al anden Skyds i offentlige Øjemed med den i § 6 anførte Undtagelse samt med Undtagelse af Amtmandens Skyds, for saa vidt den udføres af Jægerdetachementet eller af det Korps, der maatte træde i Stedet for samme, betales af Skydskassen. Betaling for Skydsning i private Øjemed have de paagældende at erlægge forud til Skydsskafferen paa Afgangsstationen. **§ 8.** Justitsministeriet bemyndiges til efter Lagtingets Indstilling ved et Reglement at foreskrive de fornødne nærmere Bestemmelser med Hensyn til Skydsvæsenets Ordning.[2]) **§ 9.** Overtrædelser af Skydsloven og Skydsreglementet behandles som offentlige Politisager og straffes med Bøder fra 48 Sk. til 20 Rdl., for saa vidt ikke Forseelsen efter andre gældende Bestemmelser medfører større Straf.

17. Marts. **Lov, hvorved den nogle af Færøernes Indbyggere paahvilende Forpligtelse til at holde og bemande Baade ophæves.** Den Forpligtelse, der hidtil har paahvilet en Del færøske Jordejendommes Besiddere til at holde Baade og visse af Færøernes Indbyggere til at gøre Tjeneste paa bemeldte Baade, ophæves.

28. April. **Kgl. Resol.,** hvorved bifaldes: **1.** at det hidtilværende Jægerdetachement paa Færøerne ophæves, og at der i sammes Sted oprettes et Politikorps, kaldet „Politikorpset paa Færøerne", bestaaende af 2 Førere og 20 Menige; **2.** at bemeldte Korps skal staa under Amtmandens Befaling og indtil videre rekruteres i Overensstemmelse med Reglerne i de kgl. Resol. af 13. Maj 1801 og 15. November 1829; **3.** at Thorshavns Skanse nedlægges som militært Etablissement; **4.** at Kommandantposten paa Færøerne nedlægges — — —; og **5.** at Justitsministeriet

[1]) Nu Lov 1. Maj 1868.
[2]) Se Reglement 3. Juli 1879.

bemyndiges til at træffe de i den heromhandlede Anledning fornødne nærmere Foranstaltninger[1]). (Reskr.saml.) 1865. 28. April.

Reglement for Politikorpset paa Færøerne. 4. Oktbr. I Henhold til den Justitsministeriet ved allerhøjeste Resolution af 28. April d. A. dertil meddelte Bemyndigelse approberes herved efterfølgende Reglement for Politikorpset paa Færøerne, hvoraf der vil være at tildele enhver i Korpset ansat et trykt Eksemplar. I. Korpsets Bestemmelse og Organisation. **§ 1.** Politikorpsets Bestemmelse er at overholde Orden til Lands og til Søs over hele Færø Amt, saavel lige over for fremmedes Overgreb som med Hensyn til Forbrydelser og Forstyrrelser af den offentlige Orden og Rolighed; endvidere at befordre Amtmanden paa hans Embedsrejser og bringe Posten i Land fra Postdampskibet og om Bord i samme, indtil anden Bestemmelse maatte blive truffen i saa Henseende. **§ 2.** Korpset, der staar under Amtmandens umiddelbare Befaling, rekruteres i Overensstemmelse med Reglerne i de allerhøjeste Resolutioner af 13. Maj 1801 og 15. November 1829. Mandskabet antages paa Opsigelse med 3 Maaneders Varsel, dog kan Amtmanden til enhver Tid afskedige den, som han ikke længer anser skikket til at blive i Korpset. Korpset bestaar af 2 Kvartermestere og 20 Menige, der lønnes saaledes: Kvartermestrene à 46 Rdl. aarlig, de Menige à 34 Rdl. aarlig, hvorhos hver Mand erholder $1^1/_2$ Skæppe Byg maanedlig samt Lønningstillæg efter Sædomskrivning i Overensstemmelse med Lov af *19. Februar 1861* § 1. Lønningen udbetales maanedlig forud. Af den saakaldte Jægertrø anvises der indtil videre hver Mand et Stykke til Dyrkning efter Amtmandens Bestemmelse. Hele Mandskabet deltager efter Tilsigelse i Oplægning og Aabning af Trøgærdet. Det Mandskab, der udkommanderes fra Thorshavn, erholder indtil videre daglig: en Kvartermester 64 Sk., en menig 48 Sk., for hvilket Beløb de selv maa skaffe sig Kost og Husly. Hele Mandskabet erholder fri Lægehjælp for deres egne Personer. Den ældste Kvartermester tillægges der fri Bolig i den paa Trøen liggende Sergentbolig, imod at han vedligeholder samme for egen Regning. **§ 3.** Korpset

[1]) Se Reglement 4. Oktober 1865.

1865. 4. Oktbr. uniformeres og bevæbnes paa følgende Maade. Hver Mand erholder til Brug i Tjenesten: en Stortrøje, en Arbejdstrøje, to Par Bukser, to Huer, og bevæbnes med Huggert med Gehæng; dog kunne de ved Korpset beroende Rifler i fornødent Fald bruges, men maa ikke medtages i Tjenesten uden Amtmandens Ordre. Munderingsterminen bestemmes til 3 Aar. Intet Munderingsstykke maa bæres udenfor Tjenesten uden Amtmandens Tilladelse. Enhver Mand er ansvarlig for sit Tøj, og naar dette beskadiges, kan et passende Beløb indeholdes i Lønningen efter Amtmandens Bestemmelse. Den, der upaaklagelig har tjent i Korpset en hel Munderingstermin ud, erholder de aflagte Overmunderingsstykker til Ejendom, naar de ere afløste af ny og kasserede. Har der derimod fundet Forandringer Sted i Løbet af Munderingsterminen, bestemmer Amtmanden, hvorledes de kasserede Munderingsstykker skulle fordeles. Ingen maa bære de aflagte Trøjer med de til Uniformen hørende Distinktioner, Knapper o. s. v. **§ 4.** Paa Skansen, hvor det kongelige Flag vajer, oprettes en Politistation til Opsigt med Arresterne, Udkig over Reden og Byen og Pasning af den der anbragte Lanterne. Stationens Lokale er den tidligere Vagtstue, der forsynes med Brændsel ved det den nu nedlagte Skandse i sin Tid indrømmede Tørveskær, saaledes at Tørven skæres af Mandskabet, samt ved Indkøb af Stenkul, naar Tørveskæret er utilstrækkeligt. II. Korpsets Tjeneste. **§ 5.** Til Tjenesten møder enhver Mand i Uniform ordentlig og renlig paaklædt med velpudset Armatur og Lædertøj, sort Halstørklæde og sorte pudsede Lædersko. Dog kan det tillades Mandskabet paa længere Ture at bruge færøske Hudesko. Til den daglige Tjeneste kommanderes i Reglen 2 Menige paa Vagt paa Stationen, for at een altid kan være til Stede, medens den anden bringer Meldinger o. s. v. Kvartermesterne føre skiftevis Inspektion med Politivagten paa Stationen. Naar Landfogden vil have Assistance til Udførelse af Polititjeneste, rekvirerer han den paa Stationen, for saa vidt der kun behøves een Mand. Er en større Styrke fornøden til Ordens Overholdelse, begærer han den hos Amtmanden; er denne ikke til Stede, beordrer han selv det Mandskab, han behøver, tilvejebragt gennem den turhavende Kvartermester. I paatrængende Tilfælde kan han umiddelbart tilsige enhver i Korpset ansat til at møde og gøre Tjeneste. Ved Allarmsignal stiller hele Korpset udenfor Amtmandsboligen. Fartøjerne udsendes saa hyppigt, som

Vejret og Omstændighederne tillade det, og som Forholdene kræve det, til Opsigt med de fremmede Fiskere og Overholdelse af Orden og Rolighed. Naar Amtmanden ikke er om Bord, fører Kvartermesteren Kommandoen, medmindre han er udsendt til Assistance for Landfogden eller en Sysselmand og har en af disse om Bord, i hvilket Tilfælde denne Øvrighedsperson er den befalende med Hensyn til Polititjenesten. Baadene føre det kongelige Flag med en Krone og Indskrift „Politi" i det øverste Hjørne ved Standerliget. **§ 6.** Ingen af Mandskabet maa forlade Byen uden sin nærmeste foresattes Samtykke, og til en Fraværelse af over 24 Timer udfordres Amtmandens Tilladelse. Den, som er fraværende fra sin Bolig, skal der eller paa Stationen efterlade Underretning om, hvor han kan træffes. Den, der paa Grund af Sygdom ikke kan udføre sin Tjeneste, maa i det seneste en Time før Mødetiden melde det til den turhavende Kvartermester. Ingen i Korpset ansat maa uden Amtmandens i ethvert enkelt Tilfælde meddelte Samtykke modtage nogen Gave, Belønning eller Ducør i Anledning af Udførelsen af sin Tjeneste. Ingen maa i Tjenesten uden sin foresattes Tilladelse gaa ind i noget Hus for at nyde noget. Enhver er pligtig med streng Lydighed at efterkomme sine foresattes Befalinger. Mener han, at den ham givne Befaling er urigtig, skal han dog adlyde den, men kan da, eller naar han for øvrigt har Grund til Besværing, derom henvende sig til Amtmanden. Ligesom enhver af yderste Evne maa bestræbe sig for med Nøjagtighed og Punktlighed at udføre sine Tjenestepligter, saaledes skal han ogsaa udenfor Tjenesten befliitte sig paa at vise en saadan Opførsel, at han kan bevare sine Medborgeres Agtelse. Drukkenskab i eller udenfor Tjenesten straffes efter § 7. Medens enhver i Korpset ansat med Iver, Fasthed og Mod skal virke for Løsningen af sin Opgave, bør han lige over for Befolkningen og de fremmede stedse vise sig høflig og forekommende og være rede til at yde enhver Bistand, som lader sig forene med Opfyldelsen af hans Tjenestepligt. Han maa, selv om han bliver Genstand for Skældsord eller andre Fornærmelser, med Rolighed udføre sin Pligt, og han maa kun bruge sit Vaaben for at værge sig mod personlig Overlast af en farlig Karakter. III. Forseelser og Straffe. **§ 7.** Forseelser i Tjenesten straffes, for saa vidt de ikke henhøre under Begrebet af almindelige Forbrydelser, med Irettesættelse, Straffe- **1865.** 4. Oktbr.

1865. 4. Oktbr. vagt eller Afsked, hvilke Straffe dikteres af Amtmanden uden videre Appel.

1866. 16. Febr. **Lov om Byen Thorshavns økonomiske Bestyrelse.** **§ 1.** Byen Thorshavn, derunder indbefattet Gaardene Husegaard og Aalekær med hele disses Tilliggende, Husegaardstrøerne, Sandegærde samt den nedlagte Skanse, skal for Fremtiden udgøre en særskilt Kommune. Bestyrelsen af alle Byens kommunale Anliggender[1]), der ikke ere undtagne ved andre Bestemmelser, tilkommer Landfogden og Byens Repræsentanter i Forening under Amtmandens Tilsyn og vedkommende Ministeriums Overbestyrelse. Under Skoledirektionens Overtilsyn henlægges Bestyrelsen af Thorshavns Almueskole til en særskilt Kommission bestaaende af Sognepræsten for Sydstrømø Præstegæld som Formand og to af Borgerrepræsentanterne efter de Regler, som derom indeholdes i nærværende Lovs § 14, valgte Medlemmer. I Henseende til Kommissionens Virksomhed vil der være at forholde efter Bestemmelserne i Lov af 1. Marts 1854 §§ 26—28, for saa vidt disse efter Forholdets Natur kunne komme til Anvendelse. Indtil en endelig Adskillelse af Skolefondens Kapitaler kan finde Sted, erholder Almueskolen af bemeldte Fond et aarligt Tilskud af 320 Rdl. Thorshavns udenbys Kirkesogn, der hidtil har udgjort et Fattigdistrikt sammen med Byen, henlægges for Fremtiden under Sydstrømø Fattigdistrikt og vælger et Medlem af Sydstrømø Fattigforstanderskab[2]). Byen alene overtager den Beholdning, som maatte være til Stede, eller den Gæld, som maatte befindes at paahvile den og det udenbys Kirkesogn i Forening ved Udgangen af det Forsørgelsesaar, i hvilket nærværende Lov træder i Kraft, og vil det herved mulig opstaaede Misforhold være at udjævne ved den i det følgende Aar i Henhold til Loven af *22. Marts 1855* § 6 foretagne Fastsættelse af Amtsfattigkassens Tilskud til de tvende paagældende Fattigdistrikter. **§ 2.** Antallet af Repræsentanter for Thorshavns Kommune bestemmes til 5, der vælges af de ifølge denne Lov valgberettigede Beboere af det til Kommunen hørende Distrikt. **§ 3.** Valgberettigede ere med de i § 5 anførte Undtagelser alle fuldmyndige Mænd, der ikke staa i noget personligt Tjenesteforhold, naar de have

[1]) Jfr. Justm. Skr. 5. Februar 1872.
[2]) Jfr. nu Lov (Nr. 30) 28. Febr. 1872 § 2, sidste Punktum.

haft fast Ophold i Kommunen i det sidste Aar og erlægge i kommunale Afgifter et Beløb af mindst to Rigsdaler aarlig. **§ 4.** Valgbar til Borgerrepræsentant er enhver, der ifølge foranstaaende Paragraf er valgberettiget. **§ 5.** Ingen kan deltage i Valget af Borgerrepræsentanter eller vælges, som ved Dom er funden skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse eller er sat under Tiltale for en saadan og ikke ved endelig Dom aldeles frifunden; ej heller den, som er sat under Værgemaal, eller hvis Bo er under Fallitbehandling, eller som i øvrigt er undergiven nogen Retsforfølgning, der efter Loven betager ham Raadigheden over alt hans Gods. Beslægtede i den lige op- og nedstigende Linie kunne ikke paa een Tid have Sæde i Kommunalbestyrelsen. Den, som er valgt til Borgerrepræsentant, skal ikke fratræde denne sin Post, fordi han senere mister de Egenskaber, som hjemle ham Valgbarhed, jfr. §§ 3 og 4; men hvis et saadant Tilfælde indtræder, som efter nærværende Paragraf gør ham uskikket til foranførte Post, bliver han midlertidig at udelukke fra Forretningerne, indtil Forhindringen er ophørt eller gaaet over til at være vedvarende. Landfogden og Repræsentanterne afgøre de Spørgsmaal, der opstaa i nysnævnte Henseende eller i Anledning af saadanne Pligtovertrædelser, som ellers kunne gøre en Repræsentants Udtrædelse af Forsamlingen nødvendig; dog har den paagældende Ret til at andrage Sagen for højere Autoriteter, men den paa ethvert Trin af Sagen fattede Beslutning staar ved Magt, indtil den ved en højere Instans forandres. **§ 6.** Repræsentanterne vælges paa 5 Aar. Af dem, der vælges første Gang, afgaar een efter et Aars Forløb og derefter een aarlig efter mindelig Overenskomst eller i Mangel deraf efter Lodtrækning. Udtræder nogen Repræsentant af hvilken som helst Aarsag inden Udløbet af de 5 Aar, vælges straks i hans Sted en anden, som tiltræder Repræsentantskabet for den tilbagestaaende Del af den førstnævntes Funktionstid; dog kan, naar Vakance indtræder i Valgaarets sidste Halvdel, Valget udsættes til den næste lovbestemte Termin. Den, som efter sin Tur udtræder, kan vælges paa ny, naar han endnu er i Besiddelse af de til Valg fornødne almindelige Kvalifikationer; men hvis hans Funktionstid har varet 3 Aar eller derover, er han ikke pligtig til at modtage Valg, førend lige saa lang Tid er forløben efter hans Udtrædelse som den, hvori han har fungeret som Repræsentant. Den, som er 60 Aar

1866. 16. Febr.

1866. 16. Febr. gammel, kan altid paa Grund deraf undslaa sig for at modtage Valg. § 7. De ordinære Valg bør foregaa en af de første Søgnedage efter Olaidag efter en Liste over de valgberettigede, affattet af Valgbestyrelsen, der første Gang skal være Valgforstanderskabet for Sydstrømø Præstegæld, men siden bestaa af Landfogden, Borgerrepræsentanternes Formand samt et af og iblandt dem valgt Medlem. Ved Listens Affattelse bør saavel de øvrige Repræsentanter som den nedenfor i § 15 nævnte Kommunekasserer gaa Valgbestyrelsen til Haande, hvis saadant gøres fornødent. Valglisten udlægges i 14 Dage før Valgdagen til almindeligt Eftersyn paa et dertil bekvemt Sted, og Indsigelser fremsættes for Landfogden senest 3 Dage før Valgdagen, paa hvilken de rejste Spørgsmaal afgøres af Valgbestyrelsen. Det første Valg foregaar saa snart som muligt efter denne Lovs Ikrafttræden, men de valgtes Funktionstid af 5 Aar regnes først fra den paafølgende Olaidag. § 8. Valgene foregaa offentlig til den Tid og paa det Sted, som i det mindste 8 Dage forud maa være bekendtgjort af Valgbestyrelsens Formand ved en Plakat, og i øvrigt paa samme Maade, som er foreskrevet for Lagtingsvalgene ved Lov 15. April 1854 § 7. Af dem, som ved Optællingen befindes at have flest Stemmer, anses saa mange valgte, som der ere Pladser at besætte ved Valget. I Tilfælde af Stemmelighed gør Lodtrækning Udslaget. Skulle flere Repræsentanter med forskellig Funktionstid vælges paa een Gang, skal den af de valgte, der ved Afstemningen har faaet flest Stemmer, indtage den Plads, hvormed den længste Funktionstid er forbunden. Have flere af de valgte det samme Antal Stemmer, skal det ved Lodtrækning afgøres, i hvilken af de udtrædendes Sted hver enkelt af dem skal indtræde. § 9. Dersom den, paa hvem Valget er faldet, fremkommer med nogen Undskyldning, har Valgbestyrelsen at bedømme sammes Tilstrækkelighed, og finder Flerheden af Valgbestyrelsens samtlige Medlemmer Undskyldningen antagelig, skal et nyt Valg berammes af Valgbestyrelsens Formand inden 8 Dages Forløb. Forkastes derimod Undskyldningen, og den valgte ikke vil underkaste sig den tagne Beslutning, har han igennem Valgbestyrelsen at fremføre sin Anke for Amtmanden, der da uopholdelig har at afgive Resolution i Sagen. For saa vidt der enten ifølge en Anke fra nogen vedkommende eller formedelst en hos Valgbestyrelsens Medlemmer selv fremkommen Tvivl opstaar Spørgsmaal om, hvor vidt

et Valg har Stemmeflerhed for sig eller ikke, eller hvis der i øvrigt maatte være noget at indvende imod Valgets Gyldighed, har Valgbestyrelsen derom at afgive en motiveret Kendelse, der uopholdelig tilstilles Amtmanden, som, hvis han da maatte finde, at der ikke ved Valget er brugt den lovlige Omgang, har at afgive fornøden Bestemmelse i saa Henseende. Men selv om intet saadant Spørgsmaal er opstaaet, bør der straks om Valghandlingen gøres Indberetning til Amtmanden, der, saafremt han desuagtet maatte have Tvivl om Valgets Gyldighed, har at indstille Sagen til vedkommende Ministeriums Afgørelse; dog skal han være bemyndiget til ved sin Resolution at suspendere Valget, hvis han skulde finde Betænkelighed ved at lade det staa ved Magt, indtil Ministeriets Resolution kan erholdes. Ligeledes bør han, hvis han intet finder at erindre imod Valghandlingen, inden 8 Dage derom meddele Valgbestyrelsen Underretning. Derhos skal enhver, der har noget at anke over den foregaaede Valghandling og navnlig over de i Anledning af samme afsagte Kendelser, hvis hans Anke skal komme i Betragtning, inden 8 Dage efter, at Kendelsen er afsagt eller Valghandlingen er sluttet, have indgivet sin skriftlige Begæring til Valgbestyrelsen, der uopholdelig bør tilstille Amtmanden samme med sin Erklæring, og skal denne resolvere i Sagen ligeledes inden Forløbet af 8 Dage. Hvis et Valg da ifølge Amtmandens Bestemmelse bliver sat ud af Kraft, bliver nyt Valg at foretage. Skulde i noget af de i nærværende Paragraf omhandlede Tilfælde enten den valgte eller Valgbestyrelsen eller nogen anden vedkommende ikke være tilfreds med Amtmandens Afgørelse, staar det ham frit for at andrage Sagen for Ministeriet. **§ 10.** Den, som er valgt til Borgerrepræsentant, har til Landfogden at indlevere en skriftlig Forsikring, hvori han ved ædeligt Løfte forpligter sig til med samvittighedsfuld Troskab at iagttage alle de Pligter, der i hint Kald paaligge ham saavel mod Kongen og Fædrelandet som i Særdeleshed mod den Kommune, der har valgt ham til at tage Del i Bestyrelsen af dens Anliggender. **§ 11.** Repræsentanterne vælge ved hvert Forretningsaars Begyndelse af deres egen Midte en Formand og en Viceformand; de bestemme efter Overenskomst, hvor ofte der skal holdes Møde, men i øvrigt sammenkalder Formanden Repræsentanterne, naar han finder det fornødent, eller naar to Repræsentanter anmode ham derom. Formanden bør saa vidt muligt i For-

1866. 16. Febr.

1866. 16. Febr. vejen underrette Forsamlingen om, hvilke Sager der skulle forhandles i ethvert Møde, men enhver Repræsentant er dog berettiget til i Møderne at bringe enhver Sag, som han finder nødvendig, under Overvejelse. Formanden leder Forhandlingerne og sørger for, at Beslutningerne rigtig protokolleres og ekspederes, ligesom han ogsaa drager Omsorg for Arkivets Ordning. I Tilfælde af Stemmelighed gør Formandens Stemme Udslaget. Tre Repræsentanter maa være til Stede og stemme, for at en Sag skal kunne endelig afgøres. Protokollen underskrives af alle tilstedeværende Repræsentanter. **§ 12.** I alle Anliggender, som angaa Byens Ejendomme og Indretninger, Indtægter og Udgifter, og som ikke ved Lovgivningen ere unddragne den sædvanlige kommunale Forvaltning, er Repræsentanternes Medvirkning nødvendig, saa at Landfogden ikke uden deres Samtykke kan tage nogen Beslutning. Kunne de ikke blive enige, anstilles en mundtlig Konference om Sagen, og naar Meningsforskellen ikke derved hæves, bliver Sagen at indstille til højere Øvrighed, og bliver da den Mening at anse som den samlede Repræsentations, for hvilken dennes Flertal har erklæret sig. **§ 13.** Naar Landfogdens Erklæring indhentes over nogen Kommunens Tarv vedkommende Genstand, bør han altid overveje den i Forening med Repræsentanterne eller indhente deres særlige Betænkning, der altid bør vedlægges hans Erklæring. Repræsentanterne ere berettigede til at sætte enhver Kommunens Tarv vedkommende Genstand under Forhandling, og Landfogden er pligtig, naar et Forslag af Repræsentanterne indkommer, derom paa disses Forlangende at afgive skriftlig Resolution, hvorhos Repræsentanterne, hvis de ikke ere tilfredse med denne, kunne forlange Sagen, i fornødent Fald bilagt med deres og Landfogdens nærmere Erklæring, forelagt højere Øvrighed. **§ 14.** For Fremtiden vælge Borgerrepræsentanterne de 3 Medlemmer af Fattigkommissionen[1]), som ifølge Loven af *22. Marts 1855* § 2 hidtil ere blevne valgte af Sognets Husfædre, samt de 3 Medlemmer af Bygningskommissionen, der ifølge Loven af 28. Januar 1856 § 1 nu vælges umiddelbart af Byens Indvaanere. Fremdeles vælge de to Medlemmer af den i nærværende Lovs § 1 ommeldte Skolekommission. Af disse to Medlemmer afgaar eet hvert andet Aar ved

[1]) Nu Fattigforstanderskabet, se Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 2.

Juli Maaneds Udgang, ved den første Udtrædelse efter mindelig Overenskomst eller i Mangel deraf efter Lodtrækning, men senere det Medlem, som har fungeret længst, og et andet vælges i den udtrædendes Sted; dog kan denne vælges paa ny. Den, der i 4 Aar eller derover har været Medlem af Kommissionen, kan undslaa sig for at modtage Valg for lige saa mange Aar, som han har været Medlem. Af de Medlemmer, som Repræsentanterne ifølge det foranførte ville have at vælge til de tre nævnte Kommissioner, bør altid eet for hver Kommission vælges af Repræsentanternes egen Midte. **§ 15.** Repræsentanterne skulle i Forening med Landfogden udnævne en Kommunekasserer, der bør vedblive denne Forretning i det mindste i 3 Aar, saafremt han ikke ved indtrædende Forfald forhindres derfra, eller Landfogden og Repræsentanterne maatte anse det for hensigtsmæssigt at overdrage Bestillingen til en anden før den nævnte Tids Udløb. For saa vidt Landfogden og Repræsentanterne ikke kunne blive enige om de fornødne Bestemmelser med Hensyn til Kassererens Antagelse m. v., bliver Sagen at indstille til Amtmandens Afgørelse. **§ 16.** Regnskabsaaret for samtlige Kommunen vedkommende Regnskaber regnes fra 1ste Oktober til 30te September. **§ 17.** Repræsentanterne forfatte i Forening med Landfogden inden Udgangen af August Maaned hvert Aar et Overslag over de Udgifter, som Kommunen efter Rimelighed vil have at bestride i det følgende Regnskabsaar, hvorunder det til Fattigforsørgelsen af Fattigforstanderskabet opgivne Beløb saavel som de Beløb, der hidtil ere særlig lignede efter Lov om Brandvæsenet i Thorshavn af 28. Januar 1856 § 17, Lov om en Bygningskommission i Thorshavn af s. D. §§ 3 og 8 og Lov om Skydsvæsenet paa Færøerne af 17. Marts 1865 § 3, samt det Tilskud, som maatte være nødvendigt til at bestride Almueskolens Udgifter, blive at medtage. Overslaget maa derhos indeholde en Forklaring over de Midler, der haves til, uden Skatteligning paa Kommunens Beboere, at bestride Udgifterne. Til den egentlige kommunale Forvaltnings Udgifter, saavel som til de i de tvende ovenfor anførte Love af 28. Januar 1856 omhandlede Udgifter, lignes $^2/_5$ paa Bygningerne i Byen, medens $^3/_5$ af disse Udgifter saavel som de til Almueskolen og Fattigforsørgelsen samt til Skydsvæsenet medgaaende Udgifter lignes efter Formue og Lejlighed paa alle Byens Beboere, og bør det ovennævnte Overslag an- 1866. 16. Febr.

1866. 16. Febr. give Størrelsen af hver af de Summer, der saaledes blive paa forskellig Maade at repartere. For saa vidt ingen særlige Omstændigheder give Anledning til at formode, at Udgifterne eller de Indtægter, som haves til deres Bestridelse, ville blive større eller mindre end de, som i det nærmest foregaaende Overslag bleve antagne, blive de at opføre med det samme Beløb. Hvad de Summer angaar, som udkræves til de afsondrede Bestyrelsesgrene, have vedkommende Administrationer inden Udgangen af Juli Maaned til Landfogden og Repræsentanterne at indgive deres Beregning over det fornødne. For saa vidt der maatte findes Anledning til at nedsætte den begærte Sum, bliver det nærmere at overveje med den vedkommende Administration, og hvis Enighed da ej opnaas, andrages Sagen for Amtmanden, der, hvad Almueskolen angaar, efter Konference med sine Meddirektører bestemmer, hvad der skal udredes. Det samlede Overslag skal indsendes til Amtmanden, der, saafremt han intet finder derved at erindre, tilbagesender det med sin Paategning desangaaende. I modsat Fald meddeler han Kommunalbestyrelsen de Erindringer, han finder at burde gøre, hvilke Erindringer i ethvert Fald blive for det Aar, som Overslaget angaar, at tage til Følge, men skulle de være af Indflydelse for længere Tid og Kommunalbestyrelsen ikke finder at kunne anerkende deres Rigtighed, er den forpligtet til inden en Maaned at indkomme med skriftlig Andragende derom til Amtmanden, som da forelægger vedkommende Ministerium Sagen til Afgørelse. **§ 18.** Naar ingen Erindringer af Amtmanden ere gjorte imod Overslaget, eller de ere afgjorte efter § 17, bliver det Beløb, som i Overensstemmelse dermed skal tilvejebringes ved Skatter paa Kommunens Indvaanere, at ligne paa de skattepligtige. Herved blive alle Afgifter, som skulle lignes efter en fælles Maalestok, at ligne under eet paa hvert skattepligtigt Individ, dog iagttages, at de, hvem en eller anden Gren af de saaledes samlede Udgifter ifølge Anordningerne ikke bør paalignes, kun ansættes til det, der efter de gældende Regler paahviler dem til de øvrige Afgifters Bestridelse. Skatteligningen foretages af samtlige Repræsentanter i Forening med Bykassereren og bør være tilendebragt inden Midten af Oktober Maaned, hvorefter den tillige med Overslaget bliver i et Tidsrum af 3 Uger at henlægge til almindeligt Eftersyn paa et dertil bekvemt Sted i det mindste i 3 Timer om Dagen, og bliver det offentlig at be-

kendtgøre, naar og hvor Henlæggelsen sker, samt paa hvilken Tid af Dagen Eftersynet staar enhver aabent. Afgifterne erlægges af Yderne i 4 Fjerdingaars-Terminer inden hvert Kvartals Udgang med $^1/_4$ af det aarlige Beløb efter skriftlig Tilsigelse fra Kassereren. **1866.** 16. Febr.

§ 19. De Erindringer, som nogen Skatteyder maatte have at gøre imod Ligningen, bør han under Fortabelse af sin Ret i saa Henseende fremsætte for Landfogden inden Udløbet af den Tid, hvori Ligningen ligger til Eftersyn. Landfogden afgør derpaa Sagen i Forening med Repræsentanterne; men er den vedkommende utilfreds med den Bestemmelse, Kommunalbestyrelsen har taget, kan han gennem denne andrage Sagen for Amtmanden. **§ 20.** Skulde i Aarets Løb Udgifter forefalde, som ere udenfor de gjorte Overslag, bliver angaaende disse at gøre Indberetning, saaledes som det med Hensyn til det gjorte Overslag er paabudt i § 17, ligesom der i det hele, for saa vidt disse Udgifter angaar, bliver at forholde efter Bestemmelserne i fornævnte Paragraf. Skulde imidlertid Udgifterne udenfor Overslaget ej overstige 50 Rd., er ingen saadan særlig Indberetning fornøden, hvorimod de bør paalignes i Forening med Udgifterne for det næste Aar. **§ 21.** Kommunens Kassebeholdning og Pengeeffekter opbevares hos Kassereren i en særlig Kasse, hvortil høre 2 forskellige Nøgler, af hvilke Landfogden har den ene og Repræsentanternes Formand den anden. Kassereren maa ikke have et større Beløb udenfor denne Kasse, end Landfogden og Repræsentanterne bestemme. Samtlige Indtægter indflyde i en samlet Kasse og Udgifterne afholdes deraf efter de særlige Poster i Overslaget. Kassereren indsender ved hvert Kvartals Slutning nøjagtige Kasseekstrakter til Landfogden og til Repræsentanterne, hvilke Ekstrakter postvis efter Overslaget skulle indeholde nøjagtig Oplysning saavel om Indtægter som om Udgifter. Ingen Udgift maa afholdes uden efter Anvisning af Kommunalbestyrelsen. **§ 22.** Det paaligger Repræsentanterne i Forening med Landfogden at føre det nøjeste Tilsyn med Kommunens Kassevæsen navnlig med Hensyn til Kasseeftersyn efter Kasseanordningen, og at paase, at dens Skatter og andre Indtægter rettelig og betimelig indkomme og i fornødent Fald inddrives, samt at Beløbet anvendes til Bestridelse af Kommunens Udgifter. Finde de Regnskabet unøjagtigt, eller det viser sig, at Kommunens Indtægter, som burde være indkomne, ikke ere indbetalte, have de

1866. 16. Febr. at træffe de fornødne Foranstaltninger til, at disse Mangler kunne blive afhjulpne. Alle Anvisninger skulle underskrives af Landfogden og Repræsentanternes Formand samt af en af Repræsentanterne, som dertil særlig er valgt, under Ansvar for den samlede Bestyrelse. § 23. Kommunalbestyrelsen bør lade det være sig magtpaaliggende, at alle de Arbejder, som udføres paa Kommunens Bekostning, udføres forsvarlig og paa den mest besparende Maade, navnlig efter Overslag og, for saa vidt de dertil egne sig, ved Licitation, og ligesom Landfogden bør føre stadigt Tilsyn med slige Arbejder, saaledes bør ogsaa Repræsentanterne fordele det jævnlige Tilsyn mellem sig paa den Maade, som de finde det mest hensigtsmæssigt, og paase, at Arbejderne udføres paa den hensigtsmæssigste og med den tagne Beslutning overensstemmende Maade. § 24. Skønt det i Almindelighed tilfalder Landfogden og Repræsentanterne, eller i de fra den almindelige Kommunalforvaltning undtagne Bestyrelsesgrene den Administration, der for saa vidt træder i hines Sted, at tage Beslutning paa Kommunens Vegne angaaende økonomiske Anliggender, dog under Tilsyn af vedkommende overordnede Autoritet, saa maa dog herfra gøres Undtagelser med Hensyn til saadanne Foranstaltninger, der ere aldeles ekstraordinære eller have særdeles indgribende vedvarende Følger for Kommunen. Hertil maa regnes: Optagelse af Laan eller Forlængelse af de Terminer, inden hvilke et allerede bevilget Laan skal afbetales; Indførelse af Lønninger og Lønningsforhøjelser, naar de overstige 20 Rdl. aarlig; Pensioner over nysnævnte Beløb; Gratifikationer over 30 Rdl.; Afhændelse af Byens faste Ejendomme; Køb af Hus og Grund paa Kommunens Vegne; Bygningsarbejder, som ikke kunne udføres uden en Forhøjelse i det Skattebeløb, som Kommunen efter de nærmest foregaaende 3 Aars Gennemsnit har svaret; Forlig, hvorved Kommunen for at undgaa Retssager overtager en vis Forpligtelse eller opgiver en formentlig Rettighed. I alle disse Tilfælde, der saaledes ere undtagne fra Kommunalbestyrelsens Afgørelse, skal Amtmanden, naar Sagen kræver en hurtig Afgørelse og Kommunalbestyrelsens Flertal deri er enig, og han heller ikke har nogen Betænkelighed derved, være bemyndiget til dens Afgørelse; men ellers bliver Sagen med alle vedkommendes Erklæring af Amtmanden at indstille til vedkommende Ministeriums Afgørelse. § 25. Ved Udgangen af

hvert Regnskabsaar har Kassereren at aflægge Regn- 1866.
skab over alle Kommunens Indtægter og Udgifter i 16. Febr.
det forløbne Aar og at indsende samme inden Udgangen af December Maaned til Landfogden, der foranstalter det henlagt til almindeligt Eftersyn, med hvilken Henlæggelse og dens Bekendtgørelse der forholdes, som ovenfor i § 18 er foreskrevet med Hensyn til Ligningen. Regnskabet bliver dernæst nøje at gennemgaa af en Revisor, der vælges af de Indvaanere, som ifølge § 3 ere valgberettigede, paa samme Maade som Repræsentanterne og ligesom disse paa 5 Aar. Revisor bør have tilendebragt Regnskabets Revision inden en Maaned fra dets Modtagelse. Efter at hans Antegnelser ere besvarede af Kassereren, hvilket bør ske inden 14 Dages Forløb, sendes Regnskabet med Antegnelser og Besvarelser til Amtmanden, der deciderer samme. Naar Regnskabet er decideret, forfatter Landfogden en Ekstrakt deraf og foranstalter den offentliggjort paa den hensigtsmæssigste Maade, navnlig ved Trykken, naar saadant kan ske. Denne Ekstrakt bør være saa fuldstændig, at de forskelligartede Indtægts- og Udgiftsposter deri særskilt anføres. De i det foregaaende givne Bestemmelser angaaende Tiden for det almindelige Kommuneregnskabs Indsendelse, dets Revision, Decision m. v. bør ogsaa komme til Anvendelse med Hensyn til Regnskaberne for de under specielle Bestyrelser henlagte Grene af Kommunens Anliggender. **§ 26.** Alle ældre Bestemmelser, der ere stridende mod denne Lov, ophæves.

Lov om Ordningen af de til Haugevæsenet paa 23 Febr.
Færøerne hørende Forhold. 1. Kapitel. Om Haugers Deling, Haugeparters Sammenlægning og Græsningsret paa Bøen. **§ 1.** Hauger kunne deles i Haugeparter, og Haugeparter kunne igen sammenlægges, dog med vedkommende Panthaveres skriftlige Samtykke. **§ 2.** Ønskes Hauger delte eller Haugeparter sammenlagte, forholdes i Overensstemmelse med Bestemmelserne og Grundsætningerne i Loven af 4. Marts 1857 om Udskiftning af Fælleshauger paa Færøerne, og navnlig bør enhver derom indgaaet Kontrakt eller afsagt Kendelse tinglæses. **§ 3.** Hvor en Haugedeling ikke kan knyttes til naturlige Markeskel, skal Markeskellets Gang betegnes ved Stenvarder med Tørveaske under. Ethvert nyt Markeskel skal i Sysselmandens Nærværelse nøjagtig fastsættes fra det øverste til det

1866. 23. Febr. nederste, følgelig ogsaa gennem den underliggende Bø eller anden dyrket Jord, naar ikke det Dokument, hvorpaa Delingen grunder sig, Kontrakt eller Kendelse, udtrykkelig indeholder, at Ret til Faarenes (Søjdens) Græsning paa Bø eller Opdyrkning bliver fælles. Ethvert Markeskel skal een Gang hvert 10. Aar ved Samgang befares af Mænd, som dertil ere valgte ved Grandestævne eller i manglende Fald udnævnte af Sysselmanden efter Omgang mellem Haugeparternes Ejere og Brugere i Bygden. Bekostningen ved Markeskellets Afsætning og Vedligeholdelse udredes af de tilgrænsende Haugeparters Ejere efter Marketal. **§ 4.** Med Hensyn til de Hauger eller Haugeparter, hvor Markeskellet enten ikke vides eller ikke er kendeligt, skulle Bestemmelserne i § 3 ligeledes følges; men for saa vidt Granderne ikke i Mindelighed kunne blive enige, bliver Sagen endelig at afgøre paa den i 12. Kapitel fastsatte Maade. **§ 5.** Græsningsretten for Faar paa Bø eller anden dyrket Jord skal i enhver Bygd, hvor Lodsejerne ikke paa anden Maade komme overens, rette sig efter det, som fra gammel Tid har været Brug i Bygden. Dog skulle i enhver Bygd, hvor Græsningsretten ikke er ordnet ved Dom eller andet tinglæst Dokument, faste Bestemmelser tages om Bøgræsningen enten ved Kontrakt eller ved den i 12. Kapitel anordnede Kommissions Afgørelse, hvilke Bestemmelser blive at tinglæse, og skal Kontrakten være afsluttet eller Indkaldelse til Kommissionen være udtagen inden 2 Aar fra denne Lovs Bekendtgørelse i Sysselet, da ellers Fællesskabet er hævet og Græsningsretten i underliggende Bø eller anden dyrket Jord tilhører overliggende Hauges Faareejere. **§ 6.** Naar der er tinglæst nogen Kontrakt, Kendelse eller Dom angaaende Græsningsret paa Bøen, bør Sorenskriveren tilstille vedkommende Sysselmand bekræftet Genpart deraf, hvilken betales af Lodtagerne efter Marketal. Sysselmanden bør derefter hvert 10. Aar paa Grandestævne oplæse det paagældende Dokument og indføre i sin Protokol, at dette er sket, hvilket da skal anses for en gyldig Fornyelse, medmindre nogen inden Aarsdagen derefter paa lovlig Maade paataler sin formentlige Ret til at paastaa Forandring, eller inden samme Tid indleverer til Tinglæsning en lovligen indgaaet mindelig Forening om Forandring i det bestaaende. **§ 7.** Tiden, i hvilken der haves Ret til at vintergræsse Faarene paa Bøen eller anden opdyrket Jord, regnes fra 25. Oktober, da Drivningen (Agt-

ningen) skal ophøre, til 14. Maj, paa hvilken Dag Faarene inddrives, og Jorden atter fredes. Dersom nogen Forandring i denne Bestemmelse anses ønskelig eller nødvendig i en Bygd, men Parterne ikke kunne komme til Enighed derom, bliver Sagen at afgøre ved den i 12. Kapitel omhandlede Kommission. 1866. 23. Febr.

2. Kapitel. Om Besætningen af Faar i Haugen. § 8. Besætningen af Faar i en Hauge maa ikke gøres saa stor, at den paa Grund deraf trænger ind i en tilgrænsende Hauge og tager stadigt Ophold der. De Faar, som, uden at dertil haves særlig Hjemmel i en mindelig Overenskomst eller Kontrakt, bevislig gaa mere i en Nabohauge end i deres egen enten om Sommeren eller om Vinteren, skulle som ulovlige aftages (bortskaffes) til første almindelige Slagtetid, naar dette vidnesfast er forlangt paa vedkommende Søjdemands (Faarevogters) Bopæl, om Vinteren før Faste, om Sommeren før Olaidag, eftersom den ulovlige Gang finder Sted paa Vinterhauge eller Sommerhauge. Aftages de da ikke, skulle de være forbrudte til vedkommende Distrikts Fattigkasse imod en billig Erstatning, som ansættes til $^1/_3$ af Værdien til Ejeren af den Hauge, hvori de ulovlig have gaaet. Denne Bestemmelse om Aftagelse af ulovlig gaaende Faar skal ikke træde i Kraft førend med Slagtetiden i det 4. Aar efter Lovens Bekendtgørelse; i Mellemtiden forholdes efter de hidtil gældende Regler. Vilde Faar (Varg), som løbe over Markeskel og forstyrre Nabohaugens Faar, skulle tæmmes (spæges) eller bortskaffes næste Høst, efter at det vidnesfast er forlangt paa vedkommende Søjdemands Bopæl; sker det ikke, er Faaret forbrudt. § 9. Springsøjd skulle af Søjdemændene udvælges blandt de bedste, som findes i Haugen. Hvis nogen i svigagtig Hensigt udvælger eller bevirker udvalgt en mindre god Springsøjd, uagtet en bedre var for Haanden, skal han bøde 3 Rd. R. M. Til Springsøjd udtages enten 3 Vædderlam for hvert 100 Moderfaar i Haugen eller een Vædder, der ikke som Lam har løbet Faarene, til hvert 40 Moderfaar. For hver Springsøjd, som tilsættes mindre, skulle Søjdemændene bøde 2 Rd. R. M., medmindre de snarest muligt anmelde for Sysselmanden, at det er sket imod deres Vilje, i hvilket Tilfælde de skulle være angerløse. Have Haugepartens Ejere bevirket den nævnte Urigtighed imod Søjdemandens Protest, blive de skyldige ansvarlige for Bøden, een for alle og alle for een. Er en Springsøjd løben ind i en fremmed Hauge, skal Søjdemanden være beret-

1866. 23. Febr. tiget til at søge den tilbage, og den fremmede Hauges Søjdemand være forpligtet til at ledsage ham, naar han vil søge efter den, eller tillade ham alene at søge den. Hvo som befindes at fordølge en andens Springsøjd, naar denne bliver efterspurgt, skal være hjemfalden til en Bøde af 5 Rd. R. M. **§ 10.** I enhver Haugepart skal bruges et bestemt Mærke for Faarene, men samme Mærke maa ikke bruges i to Haugeparter paa een Ø. **§ 11.** For saa vidt samme Mærke nu bruges i to eller flere Haugeparter paa een Ø, skal fornøden Forandring deri ske, saa snart det efter Omstændighederne er muligt. **§ 12.** Hvor flere Mærker nu bruges eller i Fremtiden ønskes brugte for forskellige Flokke (Følger) af Faarene i en Haugepart, kan Tilladelse til at beholde eller forandre det nuværende Antal af Mærker gives af Amtet, naar ikke nogen Uorden derved afstedkommes. **§ 13.** Sager, som angaa Mærkers Forandring eller Antal, skulle først forhandles ved Grandestævne. Sysselmanden har derefter at forebringe dem for Amtet til Afgørelse ved Resolution. **§ 14.** Naar Mærkerne ere i Orden paa alle Øer, skal der for enhver Ø affattes en Fortegnelse over de Mærker, som der bruges. Disse Fortegnelser, der affattes af Sysselmanden og indsendes til Amtet, skulle derefter trykkes for Amtsrepartitionsfondets Regning samt uddeles til alle Bygder til Efterretning og Opbevaring. **§ 15.** Bliver i Fremtiden, naar 1 Aar er forløbet fra denne Lovs Bekendtgørelse, noget Faar, der er $2^1/_2$ Aar gammelt eller derover, antruffet, som enten er umærket eller saa skødesløst mærket, at Sysselmanden og to af ham tilkaldte uvillige Mænd erklære Mærket for ukendeligt, bør det, naar Ejeren er uvis, tilfalde vedkommende Distrikts Fattigkasse. Umærkede Lam, som om Høsten antræffes, tilfalde den Haugepart, i hvilken de forefindes, hvis Strid eller Tvivl opstaa om, til hvilken Hauge de høre. **§ 16.** Faar maa ikke indføres til Færøerne fra andre Steder, uden at der for Sysselmanden er forevist Attest fra Øvrigheden paa Afgangsstedet om, at der ingen Sygdom hersker blandt Faarene. For hvert uden saadan Attest indført Faar bødes 5 Rd., hvorhos Faaret straks dræbes. 3. Kapitel. Om Kograesning m. v. **§ 17.** Besætningen af Køer i enhver Hauge eller Haugepart, som afgiver Sommergræsning (Hushauge) for Køer, skal ansættes til et bestemt Antal (Skiben), som maa uddrives uden Vederlag. Fri Uddrivning (Udrægster) af Køer til Sommergræsning tilkommer enhver i Forhold til det

Marketal, han ejer eller bruger i Bygden. Naar nye Trøer i Fremtiden optages til Dyrkning, skal der stedse skriftlig fastsættes, hvorledes de Køer skulle sommergræsses, som vinterfødes af de opdyrkede Trøer [1]). **§ 18.** Bestemmelser om Tyrehold skulle for enhver Bygd tages med Stemmeflerhed efter Marketal. **§ 19.** Sager angaaende Vedtagelse af den faste Besætning af Køer (Koskiben) og angaaende Tyrehold skulle forhandles ved Grandestævne. Den Overenskomst, som indgaas mellem de vedkommende, der møde, bliver straks af Sysselmanden at nedskrive i Forhandlingsprotokollen og skal derefter have fuld Gyldighed for alle. Ved Sagens Foretagelse ved Grandestævne forholdes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov af 4. Marts 1857 om Udskiftning af Fælleshauger paa Færøerne § 5. Udenbygds Ejeres Opsiddere have i alle Tilfælde Stemmeret med Hensyn til Tyrehold. Kan Forening ikke paa den her anførte Maade opnaas, afgøres Sagen ved den i 12. Kapitel anordnede Kommission. **§ 20.** Dersom nogen anser sig berettiget til at uddrive Køer i en Hushauge uden Vederlag, og denne Ret nægtes ham, kan han paatale sin formentlige Ret ved den ovennævnte Kommission. **§ 21.** For alle Køer, som uddrives over den vedtagne faste Besætning (Skiben), skal erlægges Haugeleje, hvis Størrelse bestemmes af Haugens Ejere eller Brugere paa Grandestævne ved Stemmeflerhed efter Marketal. **§ 22.** Naar det i en Bygd paa Grandestævne er fastsat, hvor mange Køer der maa uddrives til Sommergræsning uden Betaling, eller der ligeledes paa Grandestævne er truffet Bestemmelse om Uddrivning imod Leje, skal der for enhver Ko, som ulovlig holdes i Haugen, erlægges en Bøde af 5 Rd. R. M., og Koen skal derhos bortskaffes af Haugen inden 8 Dage efter, at dens Gang vidnesfast er paaklaget for Ejeren. Forbliver den gaaende efter den Tid, gentages Bøden paa samme Maade. Fuld Erstatning gives Haugens Ejer. **§ 23.** Naar en Hauges Køer gaa over Markeskel ind i en fremmed Hauge, skulle de dog altid malkes i den Hauge, hvor de høre til, om det end mellem Granderne er vedtaget, at Gang efter dem maa finde Sted. Hvo som lader sine Køer malke i en fremmed Hauge, skal for hver Gang, det sker, bøde som for ulovlig Haugegang 1 Rd. R. M. 4. Kapitel [2]). Om Hestehold (Rosse-

1866. 23. Febr.

[1]) Jfr. Lov (Nr. 56) 13. April 1894.
[2]) Jfr. Lov (Nr. 45) 30. Marts 1892.

1866. 23. Febr. hold). § 24. I ethvert Bygdelag maa holdes saa mange Heste (Ros) til Græsning i Bygdens Hauger, som Ejerne og Besidderne ved Grandestævne ved Stemmeflerhed efter Marketallet kunne blive enige om, dog med Undtagelse af det i § 25 nævnte Tilfælde ikke flere end een Hest pr. Mark Jord. Paa samme Maade skulle Bestemmelser om ugildede Heste tages for hvert Bygdelag [1]). Ere udenbygds Ejere Lodtagere i Haugen, anses den, der har Jorden i Brug, som befuldmægtiget af Ejeren til paa hans Vegne at afgive Stemme. Denne vedtagne Bestemmelse skal af Sysselmanden protokolleres og derefter være bindende for alle vedkommende. § 25. Dersom Ejerne eller Besidderne af en Hauge eller Haugepart ville holde flere end een Hest pr. Mark, skulle de anmelde det for Sysselmanden, af hvem Besidderne af de tilgrænsende Hauger derom skulle underrettes; og skulle da disse, dersom nogen Hest fra den Hauge eller Haugepart, hvori der ifølge det foranstaaende holdes flere end een pr. Mark, trænger ind i deres Hauge, være berettiget til, naar de optage den og bringe den til Ejeren, af denne at fordre, foruden de nedennævnte Opbringepenge, en Godtgørelse af 1 Rd. for hver Gang, de saaledes bringe Hesten til ham. Vægrer Ejeren sig ved at betale disse Opbringerpenge, har vedkommende at forholde sig, som nedenfor i § 33 er bestemt [2]). § 26. Den, som i en Fælleshauge ejer mindre end 1 Mark Jord, skal være berettiget til at forene sig med andre Lodsejere i samme Hauge om at holde Heste i Forhold til, hvad de saaledes tilsammen eje, og for øvrigt i Overensstemmelse med, hvad der foran er bestemt. § 27. Den, der er berettiget til at holde Heste i en Hauge, kan, naar han ikke selv vil benytte denne Ret, bortleje Rettigheden til en anden for den Betaling, hvorom de kunne forenes. § 28. Dersom nogen i en Hauge holder flere Heste, end han er berettiget til, er enhver i selve Haugen eller Nabohaugerne lodtagen berettiget til at paatale saadant, og bliver den skyldige at idømme en Bøde af 10 Rd. til lige Deling mellem Angiveren og vedkommende Distrikts Fattigkasse, hvorhos det bliver at paalægge ham under en daglig Bøde af 16 Sk. at bortskaffe den ulovlig holdte Hest. § 29. Den, som er berettiget til at holde Hest i Haugen, er ogsaa berettiget til, naar det

---

[1]) Se nu anf. Lovs § 3.
[2]) Se nu anf. Lovs § 4.

er en Hoppe og den faar Føl, at lade Føllet græsse med Moderen, indtil det er et Aar gammelt; men efter den Tid gælde de samme Bestemmelser med Hensyn til Føllet, som ellers ere fastsatte for udvoksne Heste, medmindre Haugens Ejere og Brugere paa Grandestævne ved Kontrakt anderledes have bestemt. **§ 30.** Naar to eller flere Hauger grænse sammen, saa at det er vanskeligt at holde den ene Hauges Heste fra at løbe ind i en af de andre, kunne Haugernes Ejere — i Stedet for at benytte den nedenfor i § 32 givne Bestemmelse — træffe Overenskomst om Græsningen af de Heste, som de hver især ere berettigede til at holde, og bestemme, hvilket Vederlag Besidderne af den Hauge, hvorfra Hestene vanskelig kunne holdes borte, skulle nyde af disses Ejere. Dersom de, der besidde over Halvdelen af Marketallet i hver af de paagældende Hauger, blive enige om en saadan Overenskomst, skal denne være gældende for samtlige Lodtagere i Haugen og tinglæses paa disses Bekostning. **§ 31.** Sysselmanden skal hvert Aar ved Grandestævne i hver Bygd affordre Bygdemændene Oplysning om, hvor mange Heste der holdes i Bygdens forskellige Hauger, og derom gøre Tilførsel i Politiprotokollen. Enhver, der holder Hest i Haugen, kan da af Medejerne eller Medbesidderne i Haugen, opfordres til at opgive, med hvilken Berettigelse han holder Hesten. Vægrer han sig ved at angive sin Berettigelse, skal han, dersom denne gøres til Genstand for Søgsmaal, selv om han under dette beviser sin Berettigelse, dog idømmes Sagens Omkostninger samt den ved Forordningen af *11. August 1819* foreskrevne Mulkt for unødig Trætte. **§ 32.** Naar nogens Hest gaar ind i en fremmed Hauge og der af dennes Ejer antræffes, skal sidstnævnte, naar han tager Hesten og bringer den til dens Ejer, være berettiget til af denne derfor at fordre det dobbelte af Skydsbetalingen for den Vejlængde, han har bragt Hesten. Optager han Hesten og bringer den til dens Ejer tre Gange i Løbet af 4 Uger, kan han, foruden ommeldte Godtgørelse af Ejeren, fordre et middelgodt Slagtelam eller sammes Værdi som Vederlag for Hestens Græsning i hans Hauge i det løbende Aar. **§ 33.** Vil Hestens Ejer ikke betale den i § 32 fastsatte Godtgørelse for Hjembringelsen, kan Opbringeren føre den til Sysselmanden og aflevere den til ham. Skulde Omstændighederne ikke tillade at bringe Hesten til Sysselmanden, kan skriftlig Anmeldelse derom træde i Stedet. Sysselmanden skal derpaa,

1866. 23. Febr.

1866. 23. Febr. saa snart han har forvisset sig om Rigtigheden af det forebragte, straks affordre Ejeren, til Opbringeren det tredobbelte af det Beløb, som der ellers tilkom denne, og til sig selv 1 Rd. R. M. Dersom disse Beløb ikke betales inden 3 Gange 24 Timer, skal Sysselmanden bortsælge Hesten ved Auktion og af den indkommende Sum betale Opbringeren det ommeldte tredobbelte Beløb samt afdrage den ham selv tilkommende 1 Rd., hvorefter Restbeløbet leveres Ejeren. Opsidderen eller Brugeren af en udenbygds Ejers Jord, paa hvis Andel i Haugen Hesten skulde græsse, betragtes i alle forannævnte Tilfælde som Hestens Ejer. **§ 34.** Benytter nogen anden Mands Hest uden Ejerens Vidende og Vilje og denne paataler det, skal han give Ejeren Godtgørelse efter Rettens Skøn og desuden bøde 2 Rd. R. M. til vedkommende Distrikts Fattigkasse. **§ 35.** Driver nogen enten sin egen eller sine Medejeres eller tredie Mands Hest ind i en fremmed Hauge for at græsse, eller driver nogen anden Mands Hest ind paa sin egen Grund eller Hauge i den Hensigt at benytte sig af Bestemmelserne om Opbringerpengene, da skal han bøde 1 til 5 Rd. R. M. til vedkommende Distrikts Fattigkasse, hvilken Bøde i Gentagelsestilfælde fordobles.

5. Kapitel. Om Gaasehold. **§ 36.** At holde Gæs skal kun være tilladt, naar der for vedkommende Bygd oprettes skriftlig Vedtægt desangaaende og $^2/_3$ af Stemmer efter Marketal stemme derfor, hvilken Vedtægt da skal være bindende for alle i Bygden. **§ 37.** Vedtægten skal bestemme, hvor og under hvilke Betingelser Gæssene maa holdes, hvor længe de kunne være i Indmarken, og naar de kun skulle holdes i Udmarken. Vedtægten opbevares hos Skydsskafferen i Bygden til alles Efterretning. **§ 38.** Klages der over, at stækkede Gæs komme ind paa en fremmed Bygds Indmark eller Udmark, skal Gæssenes Ejer være pligtig under en daglig Bøde efter Sysselmandens Kendelse at afhente dem og erstatte den skete Skade efter uvillige Mænds Skøn. Ustækkede Gæs betragtes som Vildt.

6. Kapitel. Om Gærder i Haugen, Opskæring af Haugen (Haugeskur) og Tørvemoser (Tørvehejer). **§ 39.** Gærder i Haugen, saasom Ratter (Indelukker til at drive Faarene i, naar Uld eller Slagt tages), Bovl (Indelukker til Læ for Faarene) og Nøjdegærder (Gærder for Køerne), Gærder omkring Bøen og i Heimruster (Byggegrunde og derved liggende Græsgange, Hjembed), saasom Geil (Gærder om Uddrivningsvejen for Køerne), skulle

vedligeholdes forsvarligen, saaledes som de have været fra gammel Tid. Ønskes de gamle Ratter og Gærder forandrede eller flyttede eller nye opførte, har den eller de, der ønske saadant, at andrage det ved Grandestævne, hvor det da i Sysselmandens Overværelse afgøres, om der skal foretages nogen Forandring i fornævnte Henseende, hvilket kun bør ske, naar Ejerne af over Halvdelen af Haugepartens Marketal stemme herfor. Vedtages det af en Haugeparts Ejere, at Markeskelsgærder bør opføres for at frede mod Indtrængen af Nabohaugens Køer, skulle dennes Ejere være pligtige til enten at deltage i Gærdets Opførelse efter Marketal, naar Udskiftningskommissionen[1]) og i alt Fald den højere Instans ved Kendelse har erklæret, at Gærdets Opførelse er nødvendig og ndførlig, eller ogsaa at holde Røgter til Køerne. **§ 40.** Det fornødne Mandskab til Udførelsen af Arbejdet ved de gamle Gærders Istandsættelse og Vedligeholdelse og de nyes Opførelse samt ved Haugeskur m. v. leveres efter Marketal. **§ 41.** Enhver, der skærer Tørv i en Hauge, bør gøre det saaledes, at Haugen tilføjes saa lidt Skade som muligt; navnlig bør han aflede Vandet fra Tørvegravene, naar det ellers vilde blive staaende, ordentlig tildække disse med den afgravede Grønsvær, der bør skæres i Flag og ikke afhakkes, og ikke lade Tørv eller anden opgravet Jord blive liggende opredt paa Græsset, men kaste alt saadant ned i Graven. **§ 42.** Sysselmanden for Suderø bør hvert Aar paa sin Omrejse før Olai og de andre Sysselmænd hvert Aar paa deres første Omrejse efter Olaidag affordre i det mindste een Søjdemand for hver Haugepart Erklæring om Tørvehejernes Behandling, og i Tilfælde af, at enten Søjdemændene eller nogen af Ejerne føre Klage over, at Tørvehejerne ere behandlede uforsvarlig, skal Sysselmanden med tiltagne Vidner personligen efterse de omtvistede Hejer og afgøre Sagen ved sin Kendelse, der straks indføres i Politiprotokollen. I Overtrædelsestilfælde straffes den paagældende med en Bøde af 48 Sk. indtil 2 Rdl. R. M., hvorhos han inden en af Sysselmanden bestemt Tid har at afhjælpe de paaklagede Uordener under en daglig Bøde af 8 Sk R. M. Er den paagældende utilfreds med Sysselmandens Kendelse, kan han indanke Sagen for Overpolitiretten, dog skal han foretage de hertil fornødne Skridt inden 8 Dage, da han i modsat Fald taber sin Ret til Paaanke. Med Hensyn

1866. 23. Febr.

[1]) Nu Landvæsenskommissionen.

1866. 23. Febr. til Tørvemoserne paa Statens Ejendomme ved Thorshavn har det sit Forblivende ved de derom nu gældende Regler[1]) eller dem, som Regeringen i saa Henseende maatte fastsætte. 7. Kapitel. Om Søjdemænd. **§ 43.** Der skal for alle Hauger og Haugeparter være visse Søjdemænd, og skal det paahvile dem alene at forestaa Faarenes Røgt, Fjeldgangene, Mærkningen, Haugeskur samt alt andet Arbejde i Haugen, der maatte anses nødvendigt til dens Tarv. Ligeledes skulle de paase, at enhver paagældende efterkommer sin Pligt, og være bemyndigede til paa den forsømmeliges Bekostning at lade Arbejdet udføre ved lejede Folk. Ligesom de i denne deres Tjeneste ere Ejerne og Brugerne ansvarlige, saaledes have de ogsaa paa den enkelte Ejers eller Brugers Forlangende at meddele ham Forklaring om de dem betroede Faars Antal og Tilstand samt Røgt i Haugen m. m. **§ 44.** Søjdemænd skulle antages, opsiges og deres Løn skal bestemmes ved et Møde, som af Ejerne og Brugerne i enhver Haugepart i Bygden afholdes Mikkelsdag. Afgørelsen sker ved Stemmeflerhed efter det Marketal, enhver bruger, uden Hensyn til om han er Ejer, Fæster eller Opsidder. Den, der attraar Mødet afholdt, har at bringe det til vedkommendes Kundskab inden 8 Dage i Forvejen. Enhver skal møde personlig eller ved skriftlig Fuldmagt, da han i modsat Fald taber sin Stemmeret. Anses det nødvendigt at ansætte en Formand iblandt Søjdemændene, skal dette ske paa samme Maade. **§ 45.** Ved det i foregaaende Paragraf nævnte Møde skulle ogsaa de Søjdemænd, der ville fratræde, opsige deres Tjeneste. Den fratrædende Søjdemand kan dog ikke være fri for sit Hverv, førend Fjeldgang efter Springsøjd er endt, medmindre han forlader Bygden, eller Omstændighederne gøre ham det umuligt at vedblive sin Tjeneste. **§ 46.** Enhver Søjdemand maa gaa overalt i Haugen til alle Tider, ene eller med Hund, naar Indskrænkninger heri ikke ere fastsatte ved hans Antagelse. **§ 47.** Naar nogen Søjdemand ved Røgtning eller ved Fjeldgangene ønsker at søge efter sin Hauges Faar i en fremmed Hauge, skal han hver Gang derom underrette en af dennes Søjdemænd saa betids, at de kunne følges ad eller mødes ved Markeskel, medmindre det anderledes er bestemt. Den Søjdemand, der saaledes har sendt Bud, maa gaa over Markeskel, dog kun med fast Hund. **§ 48.** Til alt Arbejde i Haugen skulle Søjdemændene gøre Til-

[1]) Se kgl. Resol. 21. December 1827 med Note.

sigelse med Aftensvarsel og Samgangsbud til de paa- 1866.
gældende Grander, medmindre det anderledes ved 23. Febr.
Kontrakt er bestemt. For Undladelse heraf bøde Haugens Søjdemænd een for alle og alle for een 1 Rdl. R. M. **§ 49.** Naar Søjdemænd ved Røgtning eller Fjeldgang træffe fremmede Faar i Haugen og kende dem som hjemmehørende i en Nabohauge, bør de jage dem tilbage til denne. **§ 50.** Kende de ikke de antrufne fremmede Faar, eller høre disse hjemme i en ikke tilgrænsende Hauge, skulle de ved første Lejlighed oplyse Antal og Lød og derefter lade Faarene forblive gaaende i Haugen, indtil Ejeren melder sig for at afhente dem, eller til første Fjeldgang. **§ 51.** Efter Fjeldgang skulle Søjdemændene, dersom de kende Mærket, enten sende saadanne fremmede Faar til Ejeren eller skikke ham Bud, og skal Ejeren være pligtig at afhente de saaledes i en andens Hauge værende Faar (Skotasøjd). Saafremt de anden Høst strejfe tilbage, skulle de bortskaffes; sker dette ikke, ere de forbrudte. **§ 52.** Søjdemændene skulle saa vidt muligt foretage al Mærkning af Faar. Den uvedkommende, som paa egen Haand befatter sig med at mærke, skal for hvert Lam, han saaledes har mærket, bøde 1 Rd. R. M. **§ 53.** Det skal nøje efterses, om Moderfaar, som ikke ere hjemmehørende i Haugen, komme i Ratten ved Fjeldgang, og dersom noget saadant Faar er kommet imellem Haugens egne, skal det betegnes med et Baand (Sløver), for at det, naar det kommer tilbage til den Hauge, hvor det hører hjemme, kan vides, at det har været i Rat. Saafremt dette iagttages, skal det ikke anses for mislig Omgang, at et saadant Faars Lam faar den Hauges Mærke, i hvilken det er antruffet. 8. Kapitel. Om Gang i Haugen, Hundehold og Gang med Hunde. **§ 54.** Ingen, der ikke i denne Lovs Bestemmelser har særlig Hjemmel dertil, maa gaa i nogen fremmed Hauge undtagen ad de rette Bygdeveje. Disse bør derfor betegnes med Stenvarder, der opføres og vedligeholdes af hele den Bygd, hvortil Haugen hører, i Forhold til Marketal. Alle Spørgsmaal om disse Varders Antal, Størrelse og Betegning m. v. afgøres af Sysselmanden, hvis Kendelse kan forandres ved Amtmandens Resolution. **§ 55.** I enhver Hauge kunne Ejere og Brugere gaa uden nogen Indskrænkning, medmindre de selv ved Stemmeflerhed efter Marketal vedtage det anderledes, hvilket da bør ske paa Grandestævne og af Sysselmanden indføres i hans Protokol. **§ 56.** Fra den alminde-

1866. 23. Febr. lige Regel om Gang igennem fremmed Hauge tilstedes dog følgende Undtagelser: a) Paa den Tid af Aaret, da Hestene bruges til at føre Gødning (reje Tø) eller Tørv, er enhver berettiget til om Dagen at hente sine Heste, hvor han kan træffe dem. Det samme gælder ogsaa uden Hensyn til Aarstiden for det Tilfælde, at Heste efter Tilsigelse fra Skydsskafferen skulle leveres til Skyds. Ellers maa ingen gaa efter Heste i nogen fremmed Haugepart, uden i Forvejen at have anmeldt det for vedkommende Søjdemand. b) Enhver er berettiget til at hente sin Tørv, naar han vil; dog skal han gøre det om Dagen og gaa ad den almindelige Vej. c) Med Hensyn til Gang til sine Fuglebjerge, Feitelænder (særlige Græsgange), til at søge sine Launinder (Herligheder), Gang efter Køer, Gang til fraliggende Hauge o. s. v., skal det have sit Forblivende ved det, som paa ethvert Sted har været Skik og Brug eller kan afgøres ved fælles Overenskomst. Dagen regnes i alle foranførte Tilfælde, om Sommeren (det er: fra den 14. April til den 31. August) fra Klokken 5 om Morgenen til Klokken 9 om Aftenen og om Vinteren (det er: fra 1. September til 13. April) fra om Morgenen, naar Dagskæret begynder, til om Aftenen, naar det ender. **§ 57.** Efter Løsuld og Fugleæg maa de, der som Ejere og Brugere dertil ere berettigede, ikkun gaa i Forening, medmindre anden Regel herfor er vedtagen. Den, der som Ejer eller Bruger vil rive Bark, skrabe Korke, samle Stenmos (Garverødder og Mosarter), eller i andet saadant Ærinde gaar i Haugen, maa kun gøre det om Dagen og anmelde det for vedkommende Søjdemand. **§ 58.** Hvo der gaar anderledes i nogen Hauge, bøde hver Gang derfor 1 Rdl. R. M. **§ 59.** Ejere og Brugere af Jordegodset i enhver Bygd skulle med Stemmeflerhed efter Marketal paa Grandestævne afgøre, hvor mange Hunde der maa holdes i Bygden. Paa samme Maade vedtages det ogsaa, hvorledes Søjdemændene i Bygdens forskellige Haugeparter skulle føre deres Hunde med sig, naar de ere nødsagede til at gaa igennem en fremmed Hauge for at komme til deres egen. Alle disse Bestemmelser protokolleres af Sysselmanden. Derimod kunne Ejerne og Brugerne af hver Haugepart ligeledes efter Stemmeflerhed meddele deres Søjdemænd Regler for, hvorledes de i deres egne Hauger skulle gaa med Hund. **§ 60.** Naar nogen gaar med Hund igennem fremmed Hauge, skal han gaa ad de almindelige Veje og have Hunden bunden eller hildet (fast eller i Haft), naar ikke anderledes er vedtaget. Herfra

undtages alene det Tilfælde, at en Flok Faar skal drives igennem fremmed Hauge, hvortil det maa være tilladt at bruge løse Hunde, dog mod fuld Erstatning for den Skade, disse afstedkomme i Haugen. **§ 61.** Holder nogen en Hund, som ikke er samtykt, da kan den straks vidnesfast afsiges af enhver Haugeejer i Bygden. Den usamtykte Hund, som saaledes er afsagt, skal straks holdes indelukket og inden 8 Dage afskaffes. Afskaffes den ikke inden 8 Dage, skal Hundens Ejermand bøde 2 Rdl. R. M. Bøden gentages for hver Gang 8 Dage, denne Bestemmelse siddes overhørig, og den afsagte Hund kan derhos, hvis den træffes udenfor Ejerens Bopæl, angerløst dræbes. De her givne Bestemmelser gælde ikke om Hunde, der bestandig holdes i Lænke. **§ 62.** For ulovlig Gang med Hund, hvad enten den udøves i egen eller fremmed Bygd, bødes 2 Rdl. R. M., om endog ingen Skade derved er foraarsaget. **§ 63.** Al den Skade, som af Hunde foraarsages, skal deres Ejer efter lovligt Skøn erstatte. Herfra undtages alene den Skade, som de samtykte Hunde første og anden Gang forøve under Fjeldgang, Røgt eller Samkvem i den Hauge, hvor de lovlig bruges. Gør Hunden tredie Gang Skade, skal den afskaffes. **§ 64.** Hunde, som selv gaa ud i Marken og jage eller bide Faar, skulle straks af Ejeren afskaffes, og dersom denne, efter at være vidnesfast underrettet om, at hans Hund gør saadan Skade, ikke inden 8 Dage skaffer den bort, skal han erlægge en Bøde af 2 Rdl. R. M. og derhos erstatte Skaden efter § 63; for hver Gang 8 Dage, Hunden forbliver løs i Bygden, gentages Bøden. Hunde, som bevisligen 3 Gange ere trufne at strejfe om i Haugen, skulle afskaffes, selv om de ingen Skade have forvoldt. **§ 65.** Laaner nogen sin Hund ud og deraf sker Skade, skal Ejeren tilsvare samme, hvorimod Laantageren selv har at erlægge Bøden for ulovlig Gang med Hunden. **§ 66.** Antallet af Tævehunde (Tyg), Vaer- eller Agtningshunde og Fuglehunde, hvor disse endnu maatte ønskes brugte, bestemmes paa samme Maade, som i § 59 er foreskrevet, og i øvrigt ere de om Søjdehunde givne Bestemmelser ogsaa anvendelige paa disse Hunde.

1866. 23. Febr.

9. Kapitel. Om Agtning. **§ 67.** Hvor søjdehøje Gærder ikke haves, skal der om Agtningen oprettes faste Bestemmelser. **§ 68.** Dersom Bøens eller Trøernes Ejere eller Brugere ikke kunne komme overens med Faarenes Ejere eller Brugere, skal Sagen afgøres af den i 12. Kapitel anordnede Kommission.

1866. 23. Febr. 10. Kapitel. Om Fællig. **§ 69.** Den almindelige Regel for Haugebruget skal være, at Faarene i enhver Haugepart skulle være i Fællig for det hele i Haugeparten lodtagne Marketal. Hvorledes det kan tilstedes som Undtagelse fra denne Regel at have Faar i Kending, omhandles i denne Lovs 11. Kapitel. **§ 70.** Om Slagt og Tilsætning i enhver Fælleshauge skulle Bestemmelser tages ved det i § 44 ommeldte Møde og paa den der anførte Maade. Sker dette formedelst indtrufne Forhindringer ikke, raade Haugepartens Søjdemænd alene for det paagældende Aars Slagt og Tilsætning. **§ 71.** Faarene skulle følge Jorden ved al Overdragelse. **§ 72.** Hvert Moderfaar (Livssøjd), som paa Kongsgodset findes over den faste Besætning (Indstøden), skal ved Overdragelse betales med 1 Rdl. 48 Sk. i Norderø, Østerø, Strømø og Vaagø Sysseler og med 1 Rdl. i Sandø og Suderø Sysseler. 11. Kapitel. Om Kending. **§ 73.** Skønt Fællig ifølge forrige Kapitel fremdeles skal være den almindelige Regel for Haugebruget, vil dog ogsaa Kending i Fremtiden være berettiget enten for hele Haugen eller for visse Flokke i denne, naar i det mindste $^2/_3$ af de i Haugen lodtagne Ejere, Fæstere og Beneficiarier, som tilsammen eje eller bruge Halvparten af Haugens Marketal, derom ere enige, og naar de Forskrifter, som i dette Kapitel desangaaende ere fremsatte, nøje iagttages. Anden Kending skal derimod som hidtil være ulovlig og straffes med Konfiskation. Søjdemænd, som ikke straks angive ulovlig Kending for Sysselmanden og altsaa deltage i Overtrædelsen, skulle hver især bøde 5 Rdl. R. M. Det er ikke Kending, naar Søjdemanden som akkorderet Løn har visse Stykker Faar (Røgtningssøjd) gaaende i Haugen, ej heller naar en Lodsejer med alle sine Samejeres Samtykke slipper enkelte Faar i den fælles Hauge for midlertidig at græsse der. **§ 74.** Hvor Kending indføres, skal Kontrakt derom skriftlig affattes og underskrives af de i Haugen lodtagne Ejere, Fæstere og Beneficiarier. De udenbygds Lodtagere skulle enten selv underskrive eller have meddelt deres Opsiddere skriftlig Fuldmagt dertil, ligesom ogsaa Panthavernes Samtykke maa erhverves paa Kontrakten. I denne Kontrakt skal indføres, hvor stor Besætning der sættes for hele Haugen, hvor meget der holdes i Kending og hvor meget i Fællig. **§ 75.** Kending er kun lovlig, naar følgende Bestemmelser iagttages: a) Røgten skal besørges af Søjde-

mænd, som ere valgte i Overensstemmelse med § 44. b) Faarene skulle have det for Haugeparten bestemte Mærke, og maa derhos de enhver særlig tilhørende Faar gøres kendelige med særlige Kendetegn (Framærker), der dog ikke maa gøre Hovedmærket utydeligt og, forinden de anvendes, skulle approberes af Sysselmanden. c) Springsøjd skulle aftages forlods paa Ratten og erstattes Ejeren af vedkommende in natura efter Vurdering. Foruden disse Vilkaar, som bør findes i enhver Kendingskontrakt, kunne ogsaa i Kendingskontrakter andre Vilkaar tilføjes, som der i de særegne Tilfælde maatte være Anledning til. Tienden skal ved Sysselmandens anden aarlige Omrejse erlægges paa sædvanlig Maade. Hvo som gør sig skyldig i Svig eller Uredelighed med Hensyn til Kendingshaugen, bøder fra 1 til 10 Rdl. R. M. **§ 76.** Kendingskontrakter saavel som Kontrakter om Ophævelse af Kending skulle tinglæses ved første ordinære Ting i vedkommende Syssel[1]) efter, at Kontrakten er indgaaet eller ophævet. **§ 77.** Naar Kendingen af hvilken som helst Aarsag ophører, skal Haugens Besætning selvfølgelig indgaa under Fællig. Naar det da ved Eftertælling befindes, at nogle af Ejerne have fuld Besætning, andre ikke, skulle disse sidste købe Faar af dem, som have dem tilovers, indtil alle have lige mange Faar i Forhold til deres Marketal i Fællig. Betalingen for de Faar, som saaledes sælges og købes af Haugepartens Ejere indbyrdes, skal erlægges med deres fulde Værdi. Kunne Parterne ikke forenes om, hvad der er at anse som fuld Værdi, skal denne bestemmes af uvillige, dertil lovligen opnævnte Mænd, der blive at betale efter Sportelreglementet[2]). **§ 78.** Afhændes Jord, som er beliggende i en Haugepart, i hvilken Kending er tilladt, skal det i Overdragelsesdokumentet indføres, hvor mange Kendingsfaar der følge med Jorden. Undlades dette, anses Dokumentet ikke som lovlig Adkomst, og bliver Paategning derom at gøre af Sorenskriveren ved Tinglæsning. **§ 79.** Ved Fæsteforandringer, eller Overdragelser af Embedsjorder, skal den fulde paa disse Jorder værende Besætning medfølge samme og, hvad der er over den faste Besætning, betales efter § 72; dog gælder denne Betaling ikke for den overskydende Besætning (Overløbssøjden) paa Præste- og Annexgaardene[3]).

1866. 23. Febr.

[1]) Jfr. Lov (Nr. 52) 1. April 1896 § 1.
[2]) Jfr. Sportelreglement 30. Marts 1836 § 62.
[3]) Jfr. Reskript 17. April 1816.

1866. af Kongsjord eller beneficeret Gods Odelsjord i samme
29. Febr. Haugepart, skal hans hele Faarebesætning fordeles lige paa al hans Jord efter Marketal. 12. Kapitel. Om Rettergangsmaaden i Sager angaaende de i denne Lov omhandlede Forhold. **§ 80.** Sager, der anlægges til Idømmelse af Straf for Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser, behandles og paakendes politiretsvis af vedkommende Sysselmand efter Plakaten af 23. Marts 1813 og paaankes eventuelt til Amtets Overpolitiret, der afgør dem endelig uden videre Appel. Tvistigheder angaaende de i Loven omhandlede Rettigheder og Forpligtelser behandles og paakendes af Sysselets Udskiftningskommission efter Lov 4. Marts 1857, og kan bemeldte Kommissions Kendelse indankes for den i § 86 omhandlede Overinstans.[1]) — — — **§ 93.** Bøder, der idømmes i Henhold til nærværende Lov, saavel som alt, hvad der efter sammes Bestemmelser forbrydes, tilfalder vedkommende Distrikts Fattigkasse, naar ikke anderledes i Loven er bestemt. I Mangel af Betaling afsones Bøderne efter de gældende Bestemmelser.[2]) **§ 94.** Alle ældre Bestemmelser, der staa i Strid med Bestemmelserne i nærværende Lov, sættes herved ud af Kraft.

4. Oktbr. **Justm. Skr.,** hvori udtales, at, da Valgretten til Landstinget for Færøernes Vedkommende ved Grundloven er overdraget til Lagtinget som saadant, vil Landstingsvalget være at foretage under Amtmandens Forsæde og under Iagttagelse af den Fremgangsmaade, som Tinget i Henhold til Lov 15. April 1854 § 10 har vedtaget for saadanne Sagers Behandling.[3])
(Reskr.saml.)

1867. **Lov angaaende en ny Skyldsætning af Jorderne**
29. Marts. **paa Færøerne.** **§ 1.** En ny Skyldsætning af samtlige Jorder paa Færøerne bliver snarest muligt at foretage. **§ 2.** Til at udføre den til Skyldsætningen fornødne Taksation dannes der en Kommission. — — — **§ 4.** Naar Værdiansættelsen af samtlige Jorder er fuldendt, sammentræder der en Revisionskommission.

---

[1]) Se nu Lov (Nr. 54) 1. April 1891 § 1.
[2]) Alm. Lov *16. Februar 1866* om Afsoning af Bøder udenfor kriminelle Sager.
[3]) Jfr. nu Lov om Valgene til Rigsdagen af *12. Juli 1867* (*7. Febr. 1901*) Afsnit II. (se Anmærkn. Side 82—83).

— — — § 8. Naar Revisionskommissionens Hverv er tilendebragt, foranstalter Justitsministeriet det fornødne med Hensyn til samtlige Jorders Skyldsætning efter Regler, som nærmere ville være at fastsætte efter forudgaaet Forhandling med Lagtinget.[1]) — — — § 12. Alle i Anledning af Matrikuleringsarbejdet medgaaende Omkostninger udredes af Færø Lands Jordebogskasse efter Amtets Anvisning. Halvdelen deraf vil være at godtgøre den nævnte Kasse ved Ligning paa Ejerne af alle Jordejendomme efter den nye Skyldsætning. Godtgørelsen erlægges i Løbet af 5 Aar med en Femtedel aarlig.[2]) **1867.** 29. Marts.

Justm. Skr., hvori udtales, at *„Lov om nogle Ændringer i Tyendelov af 10. Maj 1854 § 59" af 29. Marts 1867* ikke kan antages at have forandret den med den anførte Paragraf aldeles overensstemmende § 59 i den færøske Tyendelov af 16. Februar 1856. (Utr.) 6. Juli.

Justm. Skr., hvori udtales, at, naar Sorenskriveren i Notarialforretninger kaldes bort fra Tingstedet, kan det i Sportelreglement 30. Marts 1836 § 53 nævnte Tillægsgebyr ikkun beregnes for hver Time, Forretningen varer udover een Time, regnet fra selve Forretningens Begyndelse, samt at der, da Reglementets § 55 kun henviser til § 15 og ikke tillige til § 14, ikke kan beregnes Diæter for en Rejse som den omhandlede. (Utr.) 9. Sept.

Justm. Skr.,[3]) hvori udtales, at det ikke bør formenes de til Tørveskær omkring Thorshavn berettigede at overlade Udbyttet af deres Tørveskær til andre; at Bestemmelserne i Kanc. Skr. 22. November 1836 ikke komme til Anvendelse i Tilfælde af Undladelse af at præstere de for Tørveskæring skyldige Arbejdsdage til vedkommende Haugebesiddere; at disse kunne benytte Arbejdsdagene til alt paa deres Gaarde forefaldende Arbejde, samt at de i Stedet **1868.** 30. Marts.

[1]) Se Lov (Nr. 70) 23. April 1897.
[2]) Se anf. Lov § 10. Jfr. Lov (Nr. 33) 11. Marts 1892 § 1.
[3]) I Skrivelsen meddeles derhos, at Ministeriet anser det for rettest at opgive den paatænkte, i Justm. Skr. *30. Juni 1864* og *7. Januar 1865* (begge utr.) omhandlede, Omregulering af Tørvehederne ved Thorshavn.

1868. 30. Marts. for Arbejde trædende Pengeydelser antages at kunne inddrives ved Udpantning, for saa vidt de tilfalde Vejanlægget, men ikke for saa vidt de tilkomme de paagældende Haugebesiddere.[1])
(Utr.)

1. Maj. **Lov om Kapitelstaksten paa Færøerne.** **§ 1.** Paa Færøerne fastsættes Kapitelstaksten for de Varer, hvormed Skatter, Afgifter, Tiender og andre Ydelser til Statskassen, Embeds- og Bestillingsmænd samt til offentlige Stiftelser før den 16. Februar 1856 bleve betalte eller beregnede, paa den i de efterfølgende Paragrafer foreskrevne Maade. **§ 2.** Sysselmændene og Sognepræsterne indsende hvert Aar saa betids, at den naar Bestemmelsen inden Juni Maaneds Udgang, til Amtmanden Indberetning om Middeltallet af de i Aaret fra 1. Maj det foregaaende Aar til samme Datum i det løbende Aar henholdsvis i Sysselet og Præstegældet gangbare Priser paa følgende færøske Varer, nemlig: raa uvasket Uld, Lammeskind, Hoser, Trøjer, Tælle, Smør, Fisk (saavel raa som tilberedt), Fjer og Tran. Endvidere afgives aarlig inden 1. Juni en lignende Indberetning af en Mand i hvert Præstegæld, som paa 3 Aar ad Gangen dertil udvælges af Lagtinget, og som til Amtet har at indsende en paa Ære og Samvittighed afgiven Erklæring om at ville røgte det ham overdragne Hverv efter sin bedste Overbevisning. Disse Indberetninger leveres til Sysselmanden, som indsender dem til Amtmanden tillige med sin egen Indberetning. **§ 3.** Samtlige Indberetninger maa nøjagtig svare til de virkelige Middelpriser paa færøske Varer. Efter at Lagtinget er hørt, bliver der ved kongelig Resolution at fastsætte Regler, hvorefter Priserne paa raa uvasket Uld, Lammeskind og Hoser kunne bestemmes efter et vist Forhold til Trøjer.[2]) Disse Regler komme til Anvendelse i det Tilfælde, at en eller flere af de nysnævnte Varer ikke har haft gangbar Pris i den Tid, efter hvis Priser Kapitelstaksten ifølge § 2 skal bestemmes. **§ 4.** De ovenfor nævnte Indberetninger blive af Amtmanden og Provsten at behandle hver Klasse for sig, saaledes at Middelprisen for hver Varesort udregnes af hver Klasses Indberetninger. Dog iagttages, at Middelprisen paa Lammeskind udregnes særskilt for Suderø og Sandø Syssel for sig og for de øvrige

[1]) Se nu Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1 Nr. 1.
[2]) Se Bek. 23. September 1878.

Sysseler for sig. De saaledes for hver Varesort udfundne 3 Middelpriser blive derefter at sammenlægge og at dele med 3. De Brøker, der herved maatte fremkomme af mindre Værdi end $^1/_2$ Sk., bortkastes, medens Brøkerne mellem $^1/_2$ og 1 Sk. regnes for 1 Sk. Den saaledes udfundne Middelpris er Kapitelstakst for det kommende Aar fra Olaidag til Olaidag. **§ 5.** Kapitelstaksten sættes i Juli Maaned saa betids, at den tillige med samtlige de Indberetninger, hvorpaa den er grundet, kan fremlægges i Lagtinget og kundgøres ved Maanedstinget for August Maaned, hvorefter den af Amtmanden tilsendes Sysselmændene til snarest mulig Bekendtgørelse ved Kirkestævne i hvert Syssel. **§ 6.** Alle Skatter og Afgifter samt al Landskyld og Tiende, der paa Færøerne erlægges til Statskassen, og som efter de hidtil gældende Bestemmelser bleve erlagte med Varer, skulle herefter betales med Penge efter den saaledes satte Kapitelstakst. Det samme gælder om de Ydelser til Embeds- og Bestillingsmænd samt til offentlige Stiftelser, som ere bestemte i Varer, men ikke paa denne Maade kunne udredes af Yderne. **§ 7.** Loven af *16. Februar 1856* om Kapitelstakst paa Færøerne ophæves. 1868. 1. Maj.

Lov om Afgifter af frivillige Auktioner over Handelsvarer. — — — **§ 5.** I Henhold til §§ 1—3 forandres for Færøernes Vedkommende Lov af 29. December 1857 om Forhøjelse i de ved Sportelreglementet for Rettens Betjente paa Færøerne af 30. Marts 1836 fastsatte Retsgebyrer m. v. og Reglementet af 30. Marts 1836.[1]) — — — 26. Maj.

Kgl. Resol., hvorved Justitsministeriet bemyndiges til at udtale, at saavel det saakaldte Skinderskær som overhovedet de offentlige Grunde i Thorshavn for Fremtiden maa anses som Byens Ejendom.
(Utr.) 12. Juni.

Justm. Skr., hvorved meddeles, at det ved Finanslov *30. April 1868* § 8 B. er blevet bestemt, at Jordehvalsrettigheden paa Thorshavns østre Vaag for Fremtiden tilfalder Thorshavns Kommune.
(Utr.) 19. Juni.

[1]) Se Reglem. 30. Marts 1836 §§ 40 og 44.

1869. 4. Dcbr. **Kgl. Resol.**, hvorved bifaldes, at efternævnte nye Ansættelsessummer for Præstekaldene paa Færøerne, nemlig: for Norderøernes Præstekald 206 Rdl., for Østerø Præstekald 272 Rdl., for Sydstrømø Præstekald 196 Rdl., for Nordstrømø Præstekald 155 Rdl., for Vaagø Præstekald 185 Rdl., for Sandø Præstekald 130 Rdl. og for Suderø Præstekald 214 Rdl., for Fremtiden ved nye Embedsansættelser maa bringes til Anvendelse i Stedet for de hidtil gældende Angivelser.

(Utr.)

1871. 9. Febr. **K. U. M. Skr.** (til Færø Amts Skoledirektion), hvorved approberes Plan for Uddannelsen af Almueskolelærere paa Færøerne.

(Min. Tid. 1871 A. Nr. 44).

Planen er ved flere utrykte Skrivelser fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet ændret i forskellige Punkter. De nugældende Regler ere i det væsenlige følgende: Kursuset, der staar aabent baade for Mænd og Kvinder, og ved hvilket Undervisningen meddeles af de ved Realskolen og Kommuneskolen i Thorshavn ansatte Lærere, varer i 3 Aar, begyndende 1. Oktober, saa at der ved hvert saadant Tidsrums Udløb, i Slutningen af September Maaned, afholdes Afgangs- og derefter Adgangsprøve. De, som attraa Adgang til Undervisningen, bør i Reglen være mellem 18 og 23 Aar gamle. Ved Adgangsprøven maa de godtgøre: **a.** at de med egne Ord kunne fortælle de vigtigste bibelske Historier og gøre Rede for de vigtigste kristelige Hovedlærdomme samt ere nøje bekendte med Skriftsprogene i de ved Konfirmationen brugelige Lærebøger; **b.** at de kunne læse Dansk rent, flydende og forstandig, have nogen Færdighed i Skrivning og de 4 Regningsarter med benævnte Tal og nogen Kundskab i Geografi og Danmarkshistorie, hvorhos det anses for ønskeligt, at de have Anlæg til Sang. Der kan af Skoledirektionen tilstaas udenbys Elever en aarlig Understøttelse af 100 Kr., hvis Vedbliven dog er afhængig af deres Fremgang og øvrige Forhold. Eleverne undervises (dels i særlige Timer, f. T. 27½ Timer ugentlig, dels ved at deltage i Undervisningen i Realskolen og Kommuneskolen) i følgende Fag: 1) Religion, 2) Dansk, 3) Historie, 4) Geografi, 5) Naturhistorie, 6) Engelsk, 7) Aritmetik, 8) Regning, 9) Skrivning, 10) Sang, 11) Violinspil, 12) Gymnastik samt 13) Undervisnings- og Opdragelseslære, hvorhos der gives dem 14) praktisk Øvelse som Hjælpelærere i Realskolen og Kommuneskolen. Ved Afgangsprøven, der omfatter de ovennævnte Fag, meddeles 1 Karakter i hvert af de 9 førstnævnte Fag samt endvidere i »praktisk Færdighed« og i »skriftlig Udarbejdelse«. For Sang og Gymnastik gives ingen Karakter, hvorimod det i Afgangsbeviset bemærkes, om vedkommende er i Stand til at undervise i disse Fag. Der gives følgende Karakterer: udmærket godt = 10, meget godt + = 8, meget godt = 7, godt + = 6, godt = 5, godt? = 4, temmelig

godt-+ = 3, temmelig godt = 2, temmelig godt? = 1, maadelig = ÷ 2, slet = ÷ 9. Ved Sammenlægningen af de enkelte Karakterer for derved at bestemme Hovedkarakteren regnes Religion, praktisk Færdighed, Dansk, skriftlig Udarbejdelse og Historie dobbelt. Som mindste Hovedsum kræves for at opnaa Hovedkarakteren »udmærket duelig« 130, »meget duelig« 100, »duelig« 72 og »ej uduelig« 56. Afgangsbeviset, der udfærdiges af Skoledirektionen, kan ikke meddeles den, der i Religion, Dansk eller skriftlig Udarbejdelse faar ringere Karakter end »temmelig godt«. 1871. 9. Febr.

Lov (Nr. 33) indeholdende nogle Bestemmelser om Adgang til Kongsfæste paa Færøerne. § 1. Naar Enken efter en Fæster paa det Staten tilhørende Jordegods paa Færøerne herefter indgaar nyt Ægteskab og Kongsfæstet overdrages til hendes nye Mand, skal der tilkomme den afdøde Fæsters Sønner fortrinlig Adgang til ved først indtrædende Fæsteledighed at erholde Jorden i Fæste fremfor den nye Fæsters Sønner. § 2. Hvor Enken allerede er indtraadt i nyt Ægteskab og Kongsfæstet overdraget til hendes nye Mand, skal der tilkomme den tidligere Fæsters Sønner fortrinlig Adgang til Kongsfæstet ved først indtrædende Fæsteledighed, naar der enten ingen Sønner er af den nye Fæster eller dog ingen, der er født før denne Lovs Kundgørelse. I andre Tilfælde skal det staa den tidligere afdøde Fæsters Søn frit ved indtrædende Fæsteledighed at søge afgjort ved Dom, om der ifølge den hidtil gældende Lovgivning tilkommer ham nogen Fortrinsret fremfor den nye Fæsters Sønner til at overtage Fæstet under Forudsætning af, at han af vedkommende findes skikket dertil; dog maa Sagen rejses inden 6 Maaneder efter Fæsteledighedens Indtræden og derefter forfølges uden Ophold. § 3. I de Tilfælde, hvor den nye Fæsters Afkom har faaet eller faar Fæste fremfor den tidligere Fæsters, skal den saaledes forbigaaede komme i fortrinlig Betragtning til at erholde et andet Kongsfæste, til hvilken ingen anden enten ifølge Lov eller ifølge de sædvanlige Regler har særlig Adkomst. 25. Febr.

Justm. Skr., hvorved foreskrives, at der med Hensyn til 2 ved Myggenæs opfiskede Kanoner, der antages at hidrøre fra en for over 200 Aar siden forlist hollandsk Ostindiefarer, vil være at forholde efter 22. Aug.

1871. 22. Aug. Analogien af Fr. om Dykkervæsenet m. v. af *16. Marts 1842*, saaledes at Indkaldelse foretages med det i Fr.s § 3 foreskrevne Varsel, samt at vedkommende Entreprenør anses berettiget til eventuelt at beholde de optagne Kanoner eller det Beløb, der maatte indkomme ved deres Realisation.
(Utr.)

1872. 8. Jan. **Lov (Nr. 3) om den Betaling, der tilkommer Læger paa Færøerne for deres Forretninger. § 1.** Det skal være Lægerne paa Færøerne uforment i privat Praksis at modtage ubestemte Honorarer for deres Tilsyn med syge i Forhold til disses Formue og Evner og efter, som Lægen med vedkommende maatte kunne komme overens om. **§ 2.**[1]) I offentlig Praksis samt, naar Lægens Honorar i privat Praksis skal bestemmes ved Rettens Middel, beregnes for Forretninger vedkommende Sygeplejen: 1) For et Sygebesøg paa det Sted, hvor Lægen bor, 24 Sk. (50 Øre), dog at der, hvis der i samme Husstand tilses flere end een syg, for hver af de følgende kun erlægges det halve. 2) For et Sygebesøg udenfor det Sted, hvor Lægen bor, naar Afstanden er en Mil eller derover, for hver Mil 90 Sk. (1 Kr. 87 Øre). For Hjemrejsen tilkommer der ikke Lægen særlig Betaling. Er Afstanden kortere end en Mil, erlægges kun halv Betaling. Tilses flere end een syg, hørende til samme Husstand, beregnes der ikke særlig Betaling for nogen af de følgende. 3) For en Konsultation i Lægens Hjem med Recept, Forbinding, Tandudtrækning eller deslige 24 Sk. (50 Øre). 4) For en større Operation, saasom Brokoperation eller en større Amputation eller deslige 4 Rdl. (8 Kr.); 5) For en Fødselsforretning, Ledsætning eller anden mindre Operation 2 Rdl. (4 Kr.). Dog tilkommer der ikke de i det offentliges Tjeneste staaende Læger Betaling efter denne Paragraf for Tilsyn med Arrestanter eller med syge, til hvilke de kaldes af Fattigbestyrelsen. **§ 3.** For Forretninger vedkommende Sundheds- og Retsplejen tilkommer der Lægen, hvad enten de begæres af det offentlige eller en privat Person: 1) For en Synsforretning ved Lig 1 Rdl. (2 Kr.)[2]). 2. For en Obduktionsforretning

[1]) Jfr. Justm. Skr. 27. Februar 1890.
[2]) Om Betaling for Ligsyn og Udstedelsen af Dødsattest se nu Lov (Nr. 36) 29. Marts 1878 § 8.

8 Rdl. (16 Kr.), der i Tilfælde af, at flere Læger deltage i Forretningen, deles lige imellem dem. 3) For en klinisk eller mikroskopisk Undersøgelse i Forgiftningstilfælde med Beretning 2 Rdl. (4 Kr.). Dog bortfalder særlig Betaling for en slig Undersøgelse, hvor Obduktion tillige finder Sted. 4) For en Undersøgelse af en Persons Sundhedstilstand, Sygdoms Natur, Sindssvaghed, Avledygtighed, et Barns Fuldbaarenhed eller deslige 1 Rdl. 48 Sk. (3 Kr.)[1]) Naar flere skulle undersøges paa samme Sted og i samme Anledning, erlægges dog for hver Person kun 1 Rdl. (2 Kr.)[2]). 5) For Undersøgelse af havarerede Varer, Medikamenter, Næringsmidler, private eller offentlige Bygninger eller andre deslige Genstande, som ere Genstand for Sundhedspolitiets særlige Opmærksomhed, 1 Rdl. 48 Sk. (3 Kr.). Medtager Forretningen over 4, men under 6 Timer (ikke medregnet Rejsen til og fra Stedet, hvor Forretningen skal holdes), betales 2 Rdl. (4 Kr.). Varer den længere end 6 Timer, betales som for to Forretninger. For den anførte Betaling leveres Forretningen tillige beskreven. Attester over samtlige disse Forretningers Udfald betales ikke særskilt. 6) For hver Persons Vaccination, naar Attest om Udfaldet udstedes, 24 Sk. (50 Øre). Den samme Betaling bliver at erlægge for hver Persons Revaccination, uanset om der udstedes Attest eller ej. 7) For Udskrift af Vaccinationsprotokollen i Tilfælde af, at den oprindelige Vaccinationsattest er bortkommen, betales 24 Sk. (50 Øre). **§ 4.** Ved alle de i det foregaaende omhandlede Forretninger, hvormed Rejser ere forbundne, nyde Lægerne, foruden fri og saa vidt muligt direkte Befordring samt foruden foranførte Betaling, endvidere en særlig Rejsegodtgørelse for hver Dag af 1 Rdl. 48 Sk. (3 Kr.). For Rejser til syge, der tilses ifølge vedkommende Fattigbestyrelses Rekvisition, betales i Rejsegodtgørelse for hver Dag dog kun 72 Sk. (1 Kr. 50 Øre). For Rejser under en Mil betales halv Rejsegodtgørelse. For Rejser i Anledning af den offentlige Vaccination eller Revaccination erlægges ingen Rejsegodtgørelse. **§ 5.** Reskript af *14. Januar 1820* og kgl. Resolution af *12. Oktober 1832* ophæves. **§ 6.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1872. **1872.** 8. Jan.

[1]) Om Undersøgelser i Henhold til Lov om Foranstaltninger mod den veneriske Smitte af *10. April 1874* se Justm. Skr. 13. September 1894.

[2]) Om Betaling for Karantæneundersøgelser se Lov (Nr. 4) 8. Januar 1872 §§ 5 og 7 samt Bek. (Nr. 26) 25. Februar 1897 § 4.

1872. 8. Jan. **Lov (Nr. 4) om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m.**[1]) **§ 1.** Intet Skib, som ankommer til Færøerne fra noget Sted, hvor den asiatiske Kolera ifølge Bekendtgørelse fra Justitsministeren antages at herske epidemisk, maa landsætte nogen af de om Bord værende Personer (Passagerer eller Besætning), forinden det ved Sundhedspolitiets Foranstaltning er blevet undersøgt af vedkommende Distriktslæge. Ligesom saadanne Skibe, der ankomme fra Udlandet, allerede i Henhold til Lov om Ophævelsen af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 4 ere pligtige til først at anløbe enten Thorshavn paa Strømø eller Trangisvaag paa Suderø, saaledes skulle Skibe, der ankomme fra indenrigsk kolerasmittet Sted, først anløbe enten en af hine Havne eller Vaag paa Bordø.[2]) Det samme gælder om Skibe, som ankomme fra andre Steder, naar de have eller paa Rejsen have haft kolerasyge eller Lig af saadanne om Bord. **§ 2.** De i § 1 ommeldte Skibe ere pligtige til, forinden de anløbe Havnen, at hejse Karantæneflaget eller i Mangel af samme et hvidt Flag paa Stortoppen. **§ 3.** Saafremt det ved Lægeundersøgelsen findes, at Skibet har eller paa Rejsen har haft mistænkelige Sygdomstilfælde (syge eller døde) om Bord, eller at dets Sundhedsforhold i det hele give Anledning til Frygt for Smittens Indbringelse, har Sundhedspolitiet straks at henvise Skibet til Thorshavn, hvis det er indkommet i en anden Havn. Sundhedspolitiet i Thorshavn har, forinden nogen af de om Bord værende landsættes, at træffe de fornødne Foranstaltninger med Hensyn til de syge samt til de dødes Fjernelse fra Skibet og dettes Rensels, og Skibet holdes, indtil disse ere tilendebragte, afsondret. **§ 4.** I Thorshavn skal der saa ofte og for saa lang Tid, som Justitsministeren anser det fornødent, haves paa rede Haand et passende Lokale, hvor kolerasyge, som ankomme ad Søvejen, kunne modtages og underkastes en hensigtsmæssig Behandling. Tilvejebringelsen og Indretningen af dette Lokale paahviler det Amtmanden at foranstalte. **§ 5.** For den i § 1 ommeldte Undersøgelse tilkommer der Lægen en Kendelse af 2 Rdl. for Skibe af indtil 60 Tons, 3 Rdl. for Skibe af indtil 100 Tons og 5 Rdl. for Skibe af over 100 Tons.

[1]) Jfr. kgl. Resol. 13. April 1872, Anordn. 15. s. M. og 26. Marts 1878, Bek. 16. Oktober 1879, Anordn. 27. Febr. 1882, Lov (Nr. 79) 30. Marts 1895, Bek. og Instr. 25. Febr. 1897.
[2]) Forandret ved Lov (Nr. 79) 30. Marts 1895.

Kendelsen til Lægen og Betalingen for hans Be- **1872.**
fordring til og fra Borde samt Omkostningerne ved 8. Jan.
ilandbragte syges Helbredelse og Skibets Rensning afholdes af Skibet, der hæfter for Betalingen og, forinden nogen af de om Bord værende landsættes, har at stille Sikkerhed for Erlæggelsen af de det paahvilende Omkostninger. For Krigsskibes Vedkommende afholdes Betalingen til Lægen af Statskassen. Alle andre til Gennemførelsen af denne Lov medgaaende Udgifter og navnlig Omkostningerne ved Tilvejebringelsen og Indretningen af det i § 4 ommeldte Lokale afholdes af Thorshavns Kommune med en Sjettedel og af Amtsrepartitionsfonden med fem Sjettedele. **§ 6.** Overtrædelser af §§ 1 og 2 og af de Bestemmelser, som Sundhedspolitiet træffer i Henhold til § 3, straffes, for saa vidt ikke højere Straf i Medfør af den almindelige Lovgivning er forskyldt, med Bøder indtil 100 Rdl., der tilfalde Statskassen. Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager. **§ 7.** Justitsministeren bemyndiges til ved Anordning, som paa sædvanlig Maade kundgøres, at gøre denne Lovs Bestemmelser anvendelige paa andre farlige epidemiske Sygdomme end den i § 1 nævnte[1]) samt til at træffe forandret Bestemmelse med Hensyn til de Havne, som de i samme Paragraf ommeldte Skibe skulle anløbe. Endvidere bemyndiges Justitsministeren til, naar Omstændighederne tilstede det, at tilstaa Lempelser i den i § 1 indeholdte Forskrift[2]) og at fastsætte Kendelsen til Lægen for Undersøgelser, som foretages i Land.

Justm. Skr., hvorved bl. a. bifaldes, at Havne- 5. Febr.
væsenet ved Thorshavn henlægges udelukkende under Kommunalbestyrelsen.
(Utr.)

Justm. Reglement for Grindefangsten paa Fær- 5. Febr.
øerne.[3]) I Kraft af den Justitsministeren ved Lov om Grindefangsten paa Færøerne af 29. December 1857 givne Bemyndigelse anordnes herved følgende

[1]) Se Anordninger af 15. April 1872, 26. Marts 1878 og 27. Februar 1882.
[2]) Se Bek. 16. Oktober 1879.
[3]) Lovtidende 1872 Tillæg Nr. 7.

1872. 5. Febr. Regler angaaende bemeldte Fangst: Første Kapitel. Om Tilsyn med Grindefangsten. **§ 1.** Overopsynet med Grindefangsten paa Færøerne paaligger Amtmanden sammesteds. Det er desaarsag hans Pligt nøje at paase Efterlevelsen af de i dette Reglement indeholdte Bestemmelser, at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger og i det hele at være opmærksom paa alt, hvorved foranførte for Færøerne vigtige Erhvervsgren kan fremmes. Han bør derfor altid, naar Vejrliget eller andet uomgængeligt Forfald ikke deri forhindrer ham, selv være tilStede ved indtræffende Grindefangster. **§ 2.** Landfogden skal gaa Amtmanden til Haande ved Udførelsen af de i nysnævnte Anledning forefaldende Forretninger, og, hvis han finder en eller anden yderligere Foranstaltning tjenlig til at fremme Grindefangsten eller til at afværge Uordener eller Misbrug, som i saa Henseende maatte indsnige sig, bør han desangaaende gøre Indberetning til Amtmanden. **§ 3.** Sysselmanden bør paa sine aarlige Omrejser paase, at Grindebaadene ere i forsvarlig Stand, og at der til enhver af dem haves de befalede Redskaber i brugbar Stand (§ 8); han affatter derhos aarlig Fortegnelse saavel over Baadetallet som Folkemængden i hver Bygd, hvilke Fortegnelser han har at tilstille de andre Sysselmænd, for saa vidt angaar de til deres Sysler hørende Grindedistrikter. Saa er han og ligesom hidtil at anse som Hvalinspektør og har som saadan det nærmeste Tilsyn med, at alt ved forefaldende Grindefangster gaar anordningsmæssig til. Han bør derfor, saa snart Grindebud bringes ham, straks begive sig til Grinden, og, ligesom han overhovedet nøje bør vaage over, at enhver der efterkommer sin Pligt, saaledes har han navnlig at undersøge, hvor vidt Baadene ere i forsvarlig Stand samt forsynede med de befalede Redskaber, og til den Ende lade sig disse forevise paa saa mange Baade, som Omstændighederne tillade. **§ 4.** Enhver Baad, der ror i Grind, bør have sin Formand. Han vælges af hele Baadsmandskabet, og om Valget gøres Indberetning til Sysselmanden, der paaser, at Formanden opfylder sin Pligt. **§ 5.** I enhver Hvalvaag ansættes derhos fire Mænd som Grindeformænd. Disse Mænd træde ved forefaldende Grindefangster i Sysselmandens Sted, indtil denne ankommer, og bør de siden nøje efterkomme alt, hvad af denne paalægges dem, samt i det hele være ham behjælpelige i Udførelsen af hans Pligter saavel før som efter Grindens Dræbning.

Naar en Grindeformand skal ansættes, har Sysselmanden efter forudgaaet Bekendtgørelse at foranstalte Valget foretaget og om Udfaldet at gøre Indberetning til Amtmanden. De til Hvalvaagen hørende Beboere, der ro i Grind, ere berettigede til at deltage i Valget, der gælder for 5 Aar. Hvilke Pladser der skulle betragtes som henhørende til Hvalvaagen, bestemmes af Amtmanden. Andet Kapitel. Om Grindebud og de Redskaber, hvormed enhver Grindebaad bør være forsynet, m. m. § 6. Naar Grindehval træffes af en Baad enten paa Havet eller i en Fjord, bør Baadens Mandskab straks give det sædvanlige Signal med et Klædemon fra Masten. Saa snart dette Signal bliver set fra noget Sted paa Landet, bør de der omkring boende ufortøvet ved Ilbud og de sædvanlige Tegn med Røg og Lagernes Udbredelse underrettes derom, hvorefter de blive pligtige til paa samme Maade at befordre Efterretningen videre i Grindedistriktet, saa at den med muligste Hurtighed kan gaa fra Bygd til Bygd. Skulde Grindehval først opdages fra Landet, forholdes der ogsaa paa nysnævnte Maade, hvorved det dog bliver at iagttage, at Grindebud ikke afsendes, forinden det med Sikkerhed vides, at der virkelig er Grind i Nærheden. § 7. Paa ethvert Sted, hvor saadant anses nødvendigt eller hensigtsmæssigt, beskikker Amtmanden en bosat og paalidelig Mand, hvem det særlig paahviler at afsende Grindebud og give de ovennævnte Tegn med Røg og Lageners Udbredelse, og som i ethvert Tilfælde, naar Forsømmelse i denne Henseende har fundet Sted, bliver at drage til Ansvar. Han maa derfor, saa ofte han enten formedelst Fraværelse eller af andre Aarsager hindres i selv at efterkomme de ham saaledes paalagte Pligter, træffe de fornødne Foranstaltninger til sammes Iagttagelse af andre. I øvrigt blive disse Pligter at paalægge Bygdens Beboere efter Omgang og ikke nogen Besidder af en enkelt Gaard, medmindre ingen anden er bosat paa Stedet. Enhver, som begaar nogen Forsømmelse med at afsende Grindebud eller at give de i Forbindelse dermed foreskrevne Tegn, ifalder efter de befundne Omstændigheder en Bøde fra 1 til 5 Rdl. § 8. Enhver Baad, som, efter at have erfaret Grindebud, fra sit Hjem begiver sig til Grinden, skal være forsynet med følgende gode og brugbare Redskaber: en Tolv- eller Timandsfarer med 4 Hvalvaaben og 3 Søknakroge, en Ottemandsfarer med 3 Hvalvaaben og 2 Søknakroge og en Seks- eller Firemandsfarer med 2 Hvalvaaben og 1 Søkna- **1872.** 5. Febr.

1872. krog. Desuden skal enhver Baad være forsynet med
5. Febr. behørige Liner eller Reb samt en Snøre med faste Stene saavel som med en Del løse Stene, hvilke sidste de Baade, der komme langvejs fra, dog ikke behøve at indtage, førend de ere komne i Nærheden af Grinden. Det paahviler Baadens Ejer at sørge for, at de nævnte Redskaber til enhver Tid haves paa rede Haand i brugbar Stand, hvorimod dens Formand er ansvarlig for, at de medtages i Grind. Forsømmelse heraf anses med Bøder fra 1 til 5 Rdl., og har Ejeren derhos saavel i dette Tilfælde som, naar Sysselmanden ellers opdager, at noget af de befalede Redskaber mangler, eller at dette eller Baaden ikke er i forsvarlig Stand, inden en passende Frist, som Sysselmanden bestemmer, at afhjælpe de befundne Mangler eller for hver Dag, han sidder det ham givne Tilhold overhørig, at erlægge en Bøde af 16 til 32 Sk. **§ 9.** Saavel Sysselmanden som Grindeformændene bør, naar de begive sig i Grind, medføre et lidet Flag, fastgjort paa en kort Stang, der sættes agter i den Baad, hvorpaa de ere. Tilsidesættes denne Bestemmelse, anses den paagældende med en Bøde af 32 Sk.

Tredje Kapitel. Om Grindens Drivning og Dræbning. **§ 10.** De i de forskellige Hvalvaage ansatte Grindeformænd bør i Forening med Mandskabet paa Findingsbaaden, naar en saadan er til Stede, men i modsat Fald ene raade for, i hvilken Retning Grinden skal drives, og hvorledes Drivningen skal ske. I denne Henseende bør de fornemmelig tage Hensyn til den Retning, hvori Grinden gaar, hvis denne af sig selv skulde styre imod en eller anden bekendt god Hvalvaag. Men, er dette ikke Tilfældet, da bør Drivningen efter Beskaffenheden af Vinden, Strømmen og andre Omstændigheder, og især hvis Grinden er meget vild og uregerlig, ske til den nærmeste Hvalvaag. Dog bliver altid, hvor det lader sig gøre, en bekendt god Hvalvaag at foretrække for en mindre god, om denne endog er nærmere. Alle de øvrige Baade ere derimod pligtige uvægerlig og uden mindste Afvigelse at drive Grinden efter den af fornævnte Personer tagne Bestemmelse. I Overtrædelsestilfælde bliver den skyldige at anse med Bøder, efter Omstændighederne fra 1 til 10 Rdl. Enhver, hvis Pligt det er at have Tilsyn med Grindefangsten, bør, saa snart han er ankommen til Grinden, vaage over, at de i denne Paragraf foreskrevne almindelige Bestemmelser angaaende Grindens Drivning nøjagtig følges af enhver Baad især. Skulde Grindeformændene eller Mandskabet paa Findingsbaaden af Egennytte eller andre utilladelige Aarsager

vælge en bevislig fejlagtig Drivningsmaade, bøder enhver, som heri gør sig skyldig, fra 5 til 30 Rdl. 1872. 5. Febr.

§ 11. De Hvalvaage, hvortil Grinden altid, naar saadant er muligt, bør drives, ere: Midvaag paa Vaagø; Vestmanhavn og Thorshavn paa Strømø; Sundet mellem Strømø og Østerø; Vaag og Vedvig paa Norderøerne; Sands paa Sandø; Vaag, Trangisvaag og Kvalbø paa Suderø. Herfra bør kun gøres Undtagelse, naar man ved at drive Grinden til en af disse Pladser skulde udsætte sig for at tabe den.

§ 12. Saa snart Grinden er kommen til Hvalvaagen, har Sysselmanden i Forening med de i samme beskikkede Grindeformænd alene at anordne det videre fornødne med Hensyn til Tiden og Stedet, da Angrebet bør begynde, hvorledes dette skal ske, og hvorledes der i det hele med Dræbningen skal forholdes. Naar nogen ikke retter sig efter de saaledes tagne Bestemmelser i denne Henseende, bliver den skyldige at anse med en Bøde fra 1 til 10 Rdl. Skulde derimod Grindeformændene af Egennytte eller andre utilladelige Aarsager vælge en bevislig fejlagtig Dræbningsmaade, bøder enhver af dem, der heri gøre sig skyldige, fra 5 til 30 Rdl., og er det Sysselmanden, der saaledes forser sig, bør han, for saa vidt Bestemmelsen i Lov af 29. December 1857 § 3 in fine ikke maatte komme til Anvendelse, være lige Bøde underkastet. § 13. Dersom det efter flere frugtesløse Forsøg ikke skulde være muligt at bringe en Grind til at gøre Landgang i den Hvalvaag, hvortil den er dreven, er det dog ingen tilladt at gøre Brug af Harpuner, førend Sysselmanden i Forening med fire Grindeformænd, hvoraf i det mindste to ikke bo i bemeldte Hvalvaag, har erklæret, at Hvalfangsten hverken paa det eller paa noget andet Sted efter Rimelighed vil lykkes. Den, som for tidlig bruger Harpunen, bøder fra 5 til 20 Rdl. og mister desuden sin Fangst, der sælges til Fordel for den økonomiske Fond for Færøernes Amt.

Fjerde Kapitel. Om Vagthold, Grindens Belægning og Vurdering.

§ 14. Saa snart Grinden er dræbt, overtager Sysselmanden Opsynet over det hele. Han udsætter derfor straks det fornødne Vagthold, hvortil han bestemmer saa mange Baade og Folk, som efter Grindens Størrelse og Hvalvaagens Beskaffenhed samt andre Omstændigheder behøves, og giver disse den fornødne Anvisning, hvorefter de have at rette sig. Dernæst lader Sysselmanden alle de øvrige Baade drage i Land, og de Baade, som ankomme sildigere, henvises af Vagten

1872 5. Febr. til de Steder, hvor de kunne landdrages. **§ 15.** Ligesom ingen maa undslaa sig for at efterkomme, hvad Sysselmanden i Henseende til de her ommeldte eller andre Punkter anordner, saaledes ere og alle pligtige at vise Vagten behørig Lydighed. Hvo som vægrer sig ved at efterkomme saadant eller gør sig skyldig i simpel Ulydighed mod Vagten, straffes efter Forseelsens Størrelse og andre Omstændigheder med Bøder fra 48 Sk. til 5 Rdl. Skulde Vagten gøre sig skyldig i Efterladenhed med Hensyn til den i Henhold til § 14 givne Anvisning eller i andre Maader forse sig, straffes den skyldige ligeledes efter Omstændighederne med en Bøde fra 1 til 10 Rd. **§ 16.** Naar Vagten er ordnet og Baadene dragne i Land, giver Sysselmanden Ordre til, at alle Hvalerne skulle bringes saa højt op paa Strandbredden som muligt, hvilket overalt, hvor Stedets Beskaffenhed tillader det, bør ske saaledes, at Hvalerne lægges ved Siden af hverandre og i det mindste med Hovedet udenfor Vandet, endog naar dette staar højest. Dette Arbejde ere alle tilstedeværende pligtige at udføre med muligste Hurtighed og Orden. Skulde nogle Hvaler ligge saa langt ude i Vandet, at Baade blive nødvendige for at faa dem landdragne, da bør Vagtbaadene dertil bruges og efter Omstændighederne desuden flere beordres til at hjælpe, hvilke dog, saa snart Arbejdet er endt, igen bør drages paa Land. **§ 17.** Naar alle Hvalerne ere bragte saa højt op paa Land, som Omstændighederne tillade, opskæres de, for at Kødet saa vidt muligt kan holdes frisk. To af Grindeformændene bør have Tilsyn med, at alt dette sker med Hurtighed og Orden. **§ 18.** Sysselmanden udnævner imidlertid af de tilstedeværende tvende eller i fornødent Fald flere bekendte, upartiske, redelige og forstandige Mænd til at vurdere Grinden, hvilket fremdeles, ligesom det hidtil har fundet Sted, sker efter Maal, saaledes at en Hval, hvis Længde fra Øjet til Gatboret er 5 Alen, ansættes til en Gylden og de øvrige i Forhold hertil, dog saaledes at Vurderingsmændene tillige tage tilbørligt Hensyn til Hvalernes Fedme og øvrige Beskaffenhed. **§ 19.** Vurderingen, som snarest muligt skal iværksættes, bør begynde fra den ene Ende af Hvalvaagen og uafbrudt fortsættes til den anden Ende. Derved skal Sysselmanden tillige med de tvende Grindeformænd, som ikke ere beskæftigede ved Landdragningen m. v., være overværende. Vurderingsmændene indskære i enhver Hval, hvor meget den vurderes til, og forsyne den

desuden med Løbenummer, hvilket alt optegnes af Sysselmanden i den Orden, hvori det dikteres ham af Vurderingsmændene. Naar Forretningen er endt, underskrives den af disse, som ved næste Ting maa beedige, at den er foretagen i Overensstemmelse med den næstforegaaende Paragraf. Femte Kapitel. Om Grindens Beregning og Deling. **§ 20.** Naar Vurderingsforretningen er endt, foretager Sysselmanden uden Ophold den fornødne Beregning, hvorefter Delingen af Grinden skal ske, og har han herved at forholde sig saaledes: Naar hele Vurderingsbeløbet er optalt, bliver i samme først at fradrage:[1]) a) Tienden. Heraf tilfalder som hidtil Statskassens Andel Sysselmanden for den sædvanlige Betaling af $1^1/_3$ Pot Tran pr. Skind. b) Findingshval. Denne tilfalder den Baad, som enten fra Land kommer først til Grinden eller først har fundet Grinden i Søen og forfulgt samme, indtil man paa Landet har faaet Underretning derom. Naar en Grindeflok først ses fra Land og der derfra gives Tegn til en Baad paa Søen og denne først kommer til Grinden, da deles Findingshvalen i to lige Dele mellem denne Baad og den eller dem, der have givet Tegnet. Paa samme Maade forholdes der, naar Bud om en Grindeflok gøres fra en Bygd til en anden og Baad fra den sidste først kommer

1872. 5 Febr.

[1]) Med Hensyn til Grindefangster i Vestmanhavn bemærkes særlig følgende: Ved Rentek. Skr. *26. Februar* og *20. August 1842*, *19. August 1843* og *24. Juli 1847* (alle utr.) meddeltes Samtykke til, at der af Færø Amts økonomiske Fond ydedes Forskud til Anskaffelse af et Garn til Brug ved Grindefangst i Vestmanhavn og Opførelse af et Hus til Garnets Opbevaring, imod at Forskudet refunderedes Fonden »ved, hver Gang en Grindefangst indtræffer, og efter at Tienden er fradragen, at afsætte $^1/_6$ eller $^1/_8$ af Fangsten og sælge denne Del ved Auktion, indtil Forskudet ved, hvad der saaledes indkommer, i det hele er refunderet.« Ved Rentek. Skr. *19. August 1843* blev det endvidere bifaldet, at der var lovet Beboerne af Vestmanhavn fra 8—15 Skind Hval ved hver Fangst efter Fangstens Størrelse for Garnets Bjergning og Pasning. I Skr. *2. Juli 1869* (utr.) udtalte Justitsministeriet, at der fra dettes Side »ikke haves noget at erindre imod, at de omhandlede Udlæg af Grindefangster indtil videre ophøre, med Undtagelse af hvad der er lovet for Garnets Bjergning og Pasning«. Endelig blev det ved Justm. Skr. *4. December 1884* (utr.) tilladt, »at der til Dækning af Udgifterne ved Anskaffelsen og Vedligeholdelsen af et nyt Grindegarn til Hvalvaagen i Vestmanhavn indtil videre af hver der indtræffende Grindefangst gøres et Udlæg af indtil $^1/_8$ af Fangsten, saaledes at dette Udlæg sker forlods, forinden Tienden af Fangsten bliver aflagt«.

1872. 5. Febr. til Grinden. Opdage flere Baade paa een Gang en Grindeflok, da deles Findingshvalen lige imellem dem. Findingshvalen udvælges af hele Fangsten af dem, som ere berettigede til samme, og Hovedet tilfalder efter gammel Skik den, som først har set eller hørt Grinden. c) Madhval, hvis Størrelse bestemmes af Sysselmanden i Forhold til Fangsten og den tilstedeværende Folkemængde. d) til Fattigkassen 1 pCt. af hele Fangsten. e) til Skolevæsenet ligeledes 1 pCt. f) Skadehval, ɔ: Erstatning for Mandsskade og Beskadigelse af Baade og Redskaber i Anledning af Grindefangsten. Denne bestemmes af to dertil af Sysselmanden udnævnte Vurderingsmænd, blandt hvilke altid bør være en i Baadebygning kyndig Mand, naar en eller flere Baade ved Fangsten ere blevne beskadigede eller aldeles ødelagte. Skaden ansættes stedse til en bestemt Pengeværdi og udbetales vedkommende af Færøernes Amts økonomiske Fond.[1]) Der skal ved hver Fangst forlods udlægges saa megen Hval, at dens Værdi stemmer med det Beløb, hvortil Skaden er ansat, og bliver det saaledes udlagte derefter at forauktionere af Sysselmanden og Beløbet at indbetale i den økonomiske Fond. Der tilstaas dem, der vurdere Skaden, en af Sysselmanden i hvert enkelt Tilfælde i Forhold til Arbejdets Omfang og det dermed forbundne Ansvar bestemt Betaling, der dog ikke maa overstige 2 Skind Hval. g) for Vagthold til hver Mand, som dertil bruges, $^1/_4$ Skind om Dagen og $^1/_2$ Skind om Natten. h) til Vurderingsmændene i Forening, hvad enten de ere to eller flere, 2 Skind for hvert Hundrede Hvaler, som de have vurderet. i) til Sysselmanden for Delingen og Beregningen m. v. $^1/_2$ pCt. og til enhver af de 4 Grindeformænd $^1/_8$ pCt. **§ 21.** Af det, som, efter at disse 9 Poster ere fradragne hele Beløbet, bliver tilbage, skal den ene Fjerdedel som Jordehval tilfalde Ejeren af de Jorder, paa hvilke Grinden er inddragen og dræbt.[2]) Ere disse Jorder tillagte nogen paa Embedsvegne,[3]) nyder han som Beneficiarius bemeldte Fjerdedel. De øvrige $^3/_4$ Dele komme som Partehval til almindelig Deling. **§ 22.** For saa vidt Jordehvalen tilfalder Statskassen, kommer den, med Undtagelse af den Kongsbønderne ved kongelig Resolution af 26. Juli 1837 tillagte Andel af samme, til almindelig

[1]) Jfr. Bek. 28. Februar 1880.
[2]) Jfr. Justm. Skr. 19. Juni 1868.
[3]) Jfr. Justm. Skr. 3. Marts 1863.

Deling, imod at der derfor som hidtil erlægges $1^1/_3$ Pot Tran pr. Skind Hval. **§ 23.** Partehvalen saa- vel som det saakaldte Kongskøb[1]) fordeles efter de i det følgende opstillede Regler imellem Beboerne af det vedkommende Grindedistrikt og de Mænd udenfor samme, der ere ankomne til Grinden, førend Vurderingen er endt. **§ 24.** Til enhver af de forskellige Hvalvaage skal for Fremtiden høre følgende Distrikter: I. i Norderøernes Syssel: a) til Kvannesund og Vedvig: 1. Norderøernes Syssel, der erholder hele Parter. 2. Østsiden af Østerø (fra Gjov til Lamhave), der erholder halve Parter. b) til Vaag: 1. Norderøernes Syssel og Østsiden af Østerø, der erholde hele Parter. 2. Vestsiden af Østerø (fra Næs til Eide) samt Østsiden af Strømø (fra Argebue til Tjørnevig) og Nolsø, der erholde halve Parter. II. i Østerø Syssel: a) til Gøte og Fundingsbotn: 1. Østerø og Norderøernes Sysler, der erholde hele Parter. 2. Østsiden af Strømø samt Nolsø, der erholde halve Parter. b) til Sundet mellem Strømø og Østerø: 1. Strømø og Østerø Sysler, der erholde hele Parter. 2. Vaagø Syssel samt Bygderne paa Norderøerne Vesten for Mulen, der erholde halve Parter. III. i Strømø Syssel: a) til Thorshavn: 1. Strømø Syssel og Vestsiden af Østerø, der erholde hele Parter. 2. Østsiden af Østerø og Bygderne paa Norderøerne Vesten for Mulen samt Vaagø Syssel, der erholde halve Parter. b) til Kvalvig: ligesom Sundet (ovenfor under II b.) c. til Vestmanhavn og Saksen: 1) Strømø og Vaagø Sysler, der erholde hele Parter. 2) Vestsiden af Østerø, der erholder halve Parter. IV. i Vaagø Syssel: til Midvaag: 1. Vaagø Syssel, Vestsiden af Strømø, Hestø og Kolter, der erholde hele Parter. 2. Østsiden af Strømø, Nolsø og Vestsiden af Østerø, der erholde halve Parter. V. i Sandø Syssel: til alle Hvalvaage: Sandø Syssel, der erholder hele Parter. VI. i Suderø Syssel: til alle Hvalvaage: Suderø Syssel, der erholder hele Parter. For øvrigt er det den almindelige Regel, at de udenfor det til fulde Parter berettigede Distrikt boende, der ankomme til Hvalvaagen, inden Vagtholdet er sat, erholde hele Parter og de, der ankomme efter denne Tid, men inden Vurderingen er endt, halve Parter, samt at Delingen til enhver Bygd i Distriktet og til Thorshavn sker efter Folketallet, 25 Personer regnede til hver Baadspart, men at 8 Mand eller en Ottemandsfarer med

1872. 5. Febr.

[1]) Se § 22.

1872. 5. Febr. fuld Besætning, der hører hjemme udenfor det til fulde Parter berettigede Distrikt, erholder lige Part med 25 Personer i dette Distrikt og de flere eller færre i Forhold dertil. § 25. Skulde nogen Grindefangst falde paa andre end de nævnte Steder, da bliver den at fordele, som følger: I. i Norderøernes Syssel: a) overalt Østen for Mulen (fra Skoretange ved Nordøre til Mulen) ligesom i Kvannesund og Vedvig. b) overalt Vesten for Mulen (fra Skoretange ved Nordøre til Mulen) ligesom i Vaag. II. i Østerø Syssel: a) overalt paa Østsiden af Østerø (fra Østnæs til Kodl) ligesom i Gøte og Fundingsbotn. b) overalt paa Vestsiden af Østerø (fra Østnæs til Kodl) ligesom i Sundet. III. i Strømø Syssel: a) overalt paa Østsiden af Strømø: 1. fra Kirkebønæs til Hvidenæs samt Nolsø ligesom i Thorshavn. 2. fra Hvidenæs til Skai ligesom i Sundet. b) overalt paa Vestsiden af Strømø (fra Kirkebønæs til Skai), Hestø og Kolter ligesom i Vestmanhavn. IV. i Vaagø Syssel: a) overalt paa Østsiden af Vaagø (fra Slettenæstange til Bosdalafos) ligesom i Midvaag. b) overalt paa Vestsiden af Vaagø (fra Slettenæstange til Bosdalafos) samt Myggenæs: 1. til Vaagø Syssel, der erholder hele Parter. 2. til Vestsiden af Strømø samt Hestø og Kolterø, der erholde halve Parter. V. i Sandø Syssel: overalt ligesom paa Sand. VI. i Suderø Syssel: overalt ligesom i Vaag, Trangisvaag og Kvalbø. § 26. For desto hurtigere at kunne beregne, hvor meget der efter de ovenanførte Bestemmelser tilkommer enhver, bør Sysselmanden stedse have det nødvendige Antal Blanketter, indrettede efter de Skemaer, som af Amtmanden blive ham at meddele, paa rede Haand for at kunne tage dem med sig, naar han begiver sig til nogen Grindefangst. § 27. Saa snart Sysselmanden har fuldført Beregningen og Delingen, bekendtgør han for den tilstedeværende Forsamling, hvor mange Hvaler der er dræbt, hvor meget de ere vurderede til, hvor stor hver Baadspart derefter bliver, og i hvilken Hval samme er udlagt. § 28. Dersom Grindeformændene gøre sig skyldige i Svig ved Delingen, bør de, foruden at erlægge Værdien af det, som de ulovlig maatte have tilvendt sig, anses med en Bøde fra 10 til 30 Rd. og ikke oftere bruges til saadan Bestilling. § 29. Delingen bør foretages med den størst mulige Hurtighed, og derfor skal dermed stedse begyndes paa saa mange Steder, som det kan ske, uden at derved foraarsages Forvirring eller Uorden. § 30. De Hvaler, som

opflyde eller opfiskes i Hvalvaagen, efter at Sysselmanden har begyndt sin Beregning, men dog førend Delingen er endt, blive efter det i saadant Fald brugelige Afdrag og i øvrigt under Iagttagelse af de ovenanførte Forskrifter at fordele tillige med det, som, naar enhver har faaet sin Part, maatte blive tilovers af Partehvalen, mellem de Baade, som maatte være ankomne, efter at Sysselmanden har begyndt Beregningen. Men det Overskud, som endnu derefter kunde haves, bortsælges af Sysselmanden til den højstbydende, og Indtægten tilfalder Færøernes Amts økonomiske Fond. Paa samme Maade forholdes der med de Hvaler, som i de to første Dage efter Dræbningen opflyde eller opfiskes i selve Hvalvaagen, dog efter Fradrag af en Tredjedel til Finderen, efter at Tienden er fradragen[1]). **§ 31.** De Hvaler, som efter den i Slutningen af forrige Paragraf ommeldte Tid antræffes, tilfalde derimod, efter det i saadant Fald brugelige Afdrag, Finderen. **§ 32.** Enhver er pligtig at lade den ham tilfaldende Andel afhente inden 2 Gange 24 Timer efter, at Delingen er endt. Afhentes Hvalparterne ikke inden den foreskrevne Tid, bortsælges de til den højstbydende, og Indtægten tilfalder den økonomiske Fond, medmindre den udeblevne godtgør, at han ved Uvejr eller af anden antagelig Grund har været forhindret i at lade sin Part afhente betimelig. Sysselmanden bør paase, at Indvoldene og andet Affald af de udleverede Hvaler paa billigste Maade bortskaffes inden 3 Gange 24 Timer efter, at Delingen er endt. Han skal derfor være bemyndiget til at afslutte Overenskomst med Beboerne ved Hvalvaagen angaaende Betalingen for dette Arbejde. De dermed forbundne Udgifter udredes af den økonomiske Fond. **§ 33.** Dette Reglement træder i Kraft den 1. August 1872. Fra samme Dag hæves Reglement for Grindefangsten paa Færøerne af *29. December 1857* og Justitsministeriets sig dertil sluttende Bekendtgørelse af *31. December 1864*. **1872.** 5. Febr.

Lov (Nr. 30) om de færøske Landkommuners Styrelse. Forstanderskabernes Sammensætning og Valg. **§ 1.** Paa Landet styres de kommunale Anliggender i hver Kommune af et Forstanderskab. Kommunen falder i Reglen sammen med Præstegældet, dog saaledes at hvert Sogns An- 28. Febr.

[1]) Jfr. Indm. Skr. 31. Januar 1855.

1872. 28. Febr. liggender forvaltes særskilt i Overensstemmelse med de i det følgende nærmere givne Forskrifter. Naar Omstændighederne tale for at dele et Præstegæld i flere særskilte Kommuner og Flertallet af Vælgerne i det eller de paagældende Sogne ønsker en saadan Udsondring, kan vedkommende Ministerium tilstede den, efter at Forstanderskabet og Lagtinget derom ere hørte. **§ 2.** Forstanderskabernes Medlemstal bestemmes af Lagtinget, dog saaledes at Antallet ikke overstiger 9 og ikke er mindre end 5. Kun for saa vidt et enkelt Sogn maatte blive udsondret, saaledes at det danner en særskilt Kommune (jfr. § 1), kan det af Lagtinget bestemmes, at sammes Forstanderskab skal bestaa af 3 Medlemmer. Hvert af de til en Kommune hørende Sogne vælger i det mindste eet Medlem til Forstanderskabet. Det bestemmes af Lagtinget, om Medlemmernes Antal ganske skal fordeles mellem de under Kommunen hørende Sogne, eller om eet eller flere Medlemmer skulle vælges ved almindeligt Valg af samtlige Sogne. Forandring i det engang bestemte Medlemstal samt dettes Fordeling kan tilstedes af Lagtinget efter Forstanderskabets Indstilling. Med Hensyn til kommunale Anliggender henlægges Øen Store Dimon under Sands Sogn og Thorshavns udenbys Kirkesogn betragtes som et særskilt Sogn. **§ 3.** I Skole- og Fattigsager har Sognepræsten Sæde og Stemme i Forstanderskabet. Sysselmanden er berettiget til at forlange de Sager bragte under Forhandling i Forstanderskabet, hvortil han maatte finde Anledning, samt ved disses Behandling at deltage i Forstanderskabets Møder, dog uden Stemmeret, ligesom han ogsaa er forpligtet til, naar saadant forlanges af Forstanderskabet, at tage Del i Behandlingen af de Sager, hvortil hans Medvirkning anses fornøden. **§ 4.** a. Valgberettiget ved Forstanderskabsvalgene er med de nedenanførte Undtagelser enhver fuldmyndig Mand, der har Indfødsret og ikke staar i noget personligt Tjenesteforhold, naar han har haft fast Ophold i Kommunen i det sidste Aar og i dette har ydet Bidrag til sammes Fornødenheder. b. Ingen kan deltage i Valget af Forstanderskabsmedlemmer eller dertil vælges, som ved Dom er funden skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse eller er sat under Tiltale for en saadan og ikke ved endelig Dom frifunden; ej heller den, som er sat under Værgemaal, eller hvis Bo er under Fallitbehandling, eller som i øvrigt er undergiven nogen Retsforfølgning,

der efter Loven betager ham Raadigheden over alt hans Gods, eller har modtaget Fattighjælp, der ikke enten er tilbagebetalt eller eftergiven. c. Valgbar er enhver, der ifølge de foranstaaende Regler er valgberettiget. Dog kunne beslægtede i den lige op- og nedstigende Linie ikke paa samme Tid have Sæde i Forstanderskabet. Den, som er valgt til Medlem af et Forstanderskab, fratræder, naar han tager fast Ophold i en anden Kommune; dog kunne, selv om det Sogn, hvori Sognepræsten eller Sysselmanden bor, maatte danne en særskilt Kommune (§ 1), disse desuagtet vælges til Forstandere i de tilbageblivende forenede Sogne og kunne i saa Fald frasige sig Valg i deres egen Kommune. **§ 5.** Forstanderskabets Medlemmer vælges paa 6 Aar. Af dem, der vælges første Gang, aftræder den ene Halvdel — i Tilfælde af, at Medlemstallet er ulige, den større Del — efter 3 Aars Forløb, hvorved i Mangel af mindelig Overenskomst Lodtrækning gør Udslaget, men den anden Del først efter Udgangen af det 6. Aar. Som Følge heraf afgaa siden stedse hvert tredie Aar afvekslende de to Afdelinger af Forstanderskabets Medlemmer. Dersom nogen af en særlig Aarsag udtræder inden Udløbet af de 6 Aar, skal den, der vælges i hans Sted, kun vedblive for den Del af de 6 Aar, der endnu staar tilbage. **§ 6.** Lister over de valgberettigede forfattes af det for Præstegældet ifølge Lov angaaende Rigsdagsvalgene paa Færøerne af 29. December 1850 § 8 udnævnte Valgforstanderskab, og bliver der med Hensyn til Tiden og Maaden for Listernes Affattelse, deres Fremlæggelse og Berigtigelse, samt med Hensyn til Adgangen til at erholde Valgforstanderskabets Kendelse indanket for Domstolene, at forholde i Overensstemmelse med de i bemeldte Lovs §§ 9—16 indeholdte Bestemmelser. **§ 7.** Valget af de Medlemmer til Forstanderskabet, der vælges af hvert Sogn, ledes af en Valgbestyrelse, bestaaende af Sysselmanden som Formand samt af tvende første Gang af ham selv tiltagne, men siden af Forstanderskabet valgte, i Sognet bosatte valgberettigede Mænd. De ordentlige Valg foregaa paa Sysselmandens sidste Omrejse før Olaidag, efter at Bekendtgørelse derom samt om Stedet, hvor Valget agtes afholdt, er sket i Sognet i det mindste 8 Dage forud ved Kirkestævne eller paa anden i Sognet brugelig Maade. Sysselmanden har derhos, saa snart dette lader sig gøre, at fastsætte det Klokkeslæt,

1872. 28. Febr.

1872. 28. Febr. paa hvilket Valget skal foretages, samt paa hensigtsmæssigste Maade at drage Omsorg for, at det kommer til Vælgernes Kundskab med mindst Aftensvarsel i samtlige til Sognet hørende Bygder. Valghandlingen foregaar offentlig. De Vælgere, som ville udøve deres Valgret, møde personlig og tilkendegive mundtlig til Valgprotokollen, paa hvilke Personer de stemme. Naar de tilstedeværende valgberettigede have faaet Adgang til at afgive deres Stemmer og disse ere førte Valgprotokollen, sluttes Afstemningen, dog ikke før en Times Forløb efter, at Valghandlingen er begyndt. Valgbestyrelsens Formand har da tydelig at oplæse og Valgbestyrelsens øvrige Medlemmer at optegne og sammentælle samtlige afgivne Stemmer. De, som efter Optællingen findes at have de fleste Stemmer, erklæres da for valgte Medlemmer af Forstanderskabet. Have flere lige mange Stemmer, gør Lodtrækning Udslaget. Skulle flere Medlemmer med forskellig Funktionstid vælges paa een Gang, skal den af de valgte, der ved Afstemningen har faaet de fleste Stemmer, indtage den Plads, hvormed den længste Funktionstid er forbunden. Have flere af de valgte det samme Antal Stemmer, skal det ved Lodtrækning afgøres, i hvilken af de udtrædendes Sted hver enkelt af dem skal indtræde. **§ 8.** Valget af det eller de Medlemmer til Forstanderskabet, der skulle vælges ved fælles Valg af samtlige til Kommunen hørende Sogne, foretages af en Valgbestyrelse, der bestaar af Sysselmanden som Formand samt af tvende første Gang af ham selv tiltagne, siden af Forstanderskabet af dets egen Midte udvalgte Medlemmer. Valget foregaar i den sidste Halvdel af Juli Maaned, og blive Valgdagen, Mødestedet og Klokkeslættet af Sysselmanden at foranstalte bekendtgjorte med mindst 14 Dages Varsel i samtlige Sogne ved Kirkestævne eller paa anden i Distriktet brugelig Maade. Med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Valget m. v. bliver der i øvrigt at forholde som i foregaaende Paragraf anført. **§ 9.** Enhver, der er valgbar til Forstanderskabet, er i Reglen pligtig at modtage Valg til samme, medmindre han er 60 Aar gammel. Har nogen været Medlem af Forstanderskabet i 3 Aar eller derover, er han dog ikke pligtig at modtage Valg førend efter Forløbet af et lige saa langt Tidsrum som det, hvori han har været Medlem af Forstanderskabet. Fremkommer den, paa hvem et Valg er faldet, ellers med nogen Undskyldning, har Forstanderskabet at

bedømme dens Gyldighed. Forkastes Undskyldningen, kan den valgte forelægge sin Begæring om Fritagelse for Lagtinget. Enhver, som har noget at anke over ved den foregaaede Valghandling, maa, hvis hans Anke skal komme i Betragtning, have indgivet sin skriftlige Besværing til Forstanderskabets Formand inden 8 Dage efter, at Valghandlingen er sluttet. Forstanderskabet afgør da Sagen, efter at Valgbestyrelsen har haft Lejlighed til at afgive sin Erklæring derover; dog staar det den, hvis Valg af Forstanderskabet kendes ugyldigt, frit for at forebringe Sagen for det først sammentrædende Lagting, ved hvis Afgørelse det har sit Forblivende. Fritages den valgte, eller Valget ifølge Forstanderskabets eller Lagtingets Bestemmelse sættes ud af Kraft, foretages nyt Valg overensstemmende med Reglerne i § 7 eller henholdsvis § 8. De i nærværende Paragraf nævnte Afgørelser af Lagtinget kunne, naar Spørgsmaalet angaar et Valg, der ikke indtræffer paa den almindelige Valgtid, træffes af Amtmanden paa Lagtingets Vegne. **§ 10.** Kommer et Medlem af Forstanderskabet i et Tilfælde, der ifølge § 4 Litra b. udelukker ham fra Valgret og Valgbarhed, udtræder han af Forstanderskabet. Er Forhindringen forbigaaende, kan han efter Forstanderskabets Beslutning midlertidig fritages for Forretningerne, indtil Forhindringen er ophørt. Finder et Medlem sig beføjet til inden Udløbet af den Tid, for hvilken han er valgt, at forlange sig fritagen for denne Post, kan Forstanderskabet eller i alt Fald Lagtinget — henholdsvis Amtmanden, jfr. § 9, — bevilge hans Andragende. Ved et Medlems Udtrædelse foretages nyt Valg, dersom ikke Forstanderskabet med Enstemmighed vedtager, at Besættelsen af den ledige Plads kan opsættes til næste almindelige Valg. Forstanderskabernes Forretningsførelse. **§ 11.** Forstanderskabet vælger selv, den første Gang i det første Møde, senere i Forretningsaarets sidste Møde en Formand og en Næstformand for det kommende Aar. I de Aar, hvori nye Valg foretages paa den ene Del af Forstanderskabets Medlemmer (§ 5), bliver dette Formandsvalg dog kun at anse som foreløbigt, indtil det nye Forstanderskab i sit første Møde kan foretage det endelige Valg. Ethvert Medlem er forpligtet til at modtage Valg som Formand eller Næstformand eller at udføre de særlige Hverv, som af Forstanderskabet paalægges ham. Dog kan den,

1872. 28. Febr.

1872. 28. Febr. der i mindst 3 Aar har været Formand, undslaa sig for at modtage Valg som saadan i et lige saa langt Tidsrum, som han har været Formand. Til gyldigt Valg af Formand eller Næstformand, hvilke Valg foretages hvert for sig, udfordres, at den valgte har faaet over Halvdelen af de af Forstanderskabets tilstedeværende Medlemmer afgivne Stemmer; opnaas saadant Flertal ikke ved det første Valg, foretages nyt Valg; opnaar heller ikke herved nogen over Halvdelen af Stemmerne, foretages bundet Valg mellem de to, som ved det foregaaende Valg have erholdt flest Stemmer. Ere ved det andet Valg Stemmerne lige, afgøres det ved Lodtrækning, paa hvilke to der ved det bundne Valg skal stemmes. Ligeledes afgør Lodtrækning Valget, naar Stemmerne ere lige ved det bundne Valg. **§ 12.** Formanden leder Forhandlingerne, besørger Forhandlingsprotokollens Førelse og paaser, at Forsamlingens Beslutninger nøjagtig tilføres. For saa vidt Udførelsen af de af Forstanderskabet tagne Beslutninger ikke henhører under Sognekommissionerne (jfr. § 15), foranstalter Formanden Udførelsen af disse, hvorhos han har at besørge Forstanderskabets Brevveksling samt Førelsen af de nødvendige Regnskabs- og andre Bøger; Udgifter til Skrivematerialier, Protokoller, Brevporto samt for Medhjælp ved Afskrivning godtgøres ham efter Regning. Endelig opbevarer han alle Protokoller, Breve og andre Papirer eller Dokumenter, der vedkomme de Forstanderskabet underlagte Anliggender. **§ 13.** Forstanderskabet tager selv Bestemmelse om, hvor ofte samt paa hvilket Sted og til hvilken Tid de ordentlige Møder skulle afholdes. Naar Formanden ellers finder det fornødent, at Forstanderskabet samles, eller saadant forlanges af Halvdelen af Medlemmerne, tilkommer det ham at beramme Stedet og Tiden for disse Møders Afholdelse. Formanden bør saa vidt muligt i Forvejen underrette Medlemmerne om, hvilke Sager der skal forhandles i Mødet, men ethvert Medlem er dog berettiget til i Møderne at bringe andre paatrængende, Kommunen vedrørende Anliggender under Overvejelse. Formanden meddeler Sognepræsten og Sysselmanden betimelig Underretning om de Møder, der agtes afholdte. **§ 14.** Ingen Beslutning kan tages af et Forstanderskab, naar ikke i det mindste Halvdelen af dets Medlemmer er til Stede. Alle Beslutninger tages efter Stemmeflerhed. Falder der ved en Afstemning

lige mange Stemmer for og imod, er Afstemnings- 1872.
punktet forkastet. I Tilfælde af Stemmelighed ved 28. Febr.
Valg gør Lodtrækning Udslaget. Ethvert Medlem er berettiget til at forlange sin afvigende Mening kortelig tilført Protokollen, og denne underskrives ved ethvert Mødes Slutning af alle de tilstedeværende Medlemmer. Ønsker et Forstanderskab, at der gives nærmere Bestemmelser enten om Forretningsordenen eller i øvrigt angaaende Udførelsen af dets forskellige Forretninger, da kunne saadanne med Lagtingets Samtykke gives i en særlig Vedtægt. Forstanderskabernes Virksomhed og Myndighed. **§ 15.** Forstanderskabet styrer de kommunale Anliggender under Lagtingets Tilsyn. I ethvert Sogn føres det nærmeste Tilsyn med Sognets Skole-, Fattig- og Vejvæsen samt øvrige kommunale Indretninger af en Kommission, bestaaende i Reglen af 3 af Forstanderskabet dertil for 3 Aar valgte Mænd, hvoraf i det mindste 1 vælges blandt dettes egne Medlemmer. For Skolevæsenets Vedkommende tiltræder Sognepræsten denne Kommission som Formand, medens det valgte Medlem af Forstanderskabet eller, hvis der i Kommissionen er flere Medlemmer af samme, den af disse, som Forstanderskabet dertil udvælger, med Hensyn til de øvrige kommunale Anliggender er Kommissionens Formand. Hvor de stedlige Forhold gøre det fornødent, kan det af Lagtinget bestemmes, at Sognekommissionen skal bestaa af indtil 5 Medlemmer. For saa vidt et eller flere Sogne blive udsondrede, saaledes at de danne en særskilt Kommune, vil det dog ved Udsondringen kunne bestemmes, at Tilsynet med Kommunens Anliggender skal føres af selve Forstanderskabet. **§ 16.** Forstanderskabet har at sørge for, at Børn over 7 Aar faa den fornødne Undervisning enten ved fast antagne Lærere eller ved Hjælpelærere eller paa anden efter de stedlige Forhold hensigtsmæssig Maade[1]). Tilsynet med Undervisningen, saavel i som udenfor de oprettede Almueskoler, samt med Lærernes Varetagelse af deres Pligter udføres i hvert Sogn af den i § 15 ommeldte Kommission med Sognepræsten som Formand, der som Skolekommission for Sognet træder i Stedet for de i Lov af 1. Marts 1854 § 36 omhandlede, for hver Bygd valgte Undervisningskommissioner. Skolekommissionen har inden Udgangen af August Maaned at indsende til Forstander-

[1]) Jfr. K. U. M. Skr. 31. Marts 1883.

1872. 28. Febr. skabet en Beregning over de Udgifter til Sognets Skolevæsen, der for det kommende Aar maatte være at tilvejebringe ved Ligning paa Sognets Beboere. Nærmere Regler om Almueskolevæsenets Ordning i Bygderne kunne, efter at Forstanderskaberne derom ere hørte, efter Lagtingets Indstilling fastsættes ved kongelig Anordning. **§ 17.** Forstanderskabet, der for saa vidt træder i Stedet for det hidtil bestaaende Fattigforstanderskab, styrer Kommunens Fattigvæsen overensstemmende med Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af *22. Marts 1855* med de Forandringer, som følge af Bestemmelserne i nærværende Lov, navnlig i Henseende til, at hvert Sogn herefter kommer til at udgøre et eget Fattigdistrikt[1]). Det nærmere Tilsyn med de fattiges Forsørgelse i hvert Sogn føres af vedkommende Sognekommission, der tillige inden Udløbet af hvert Aars Juni Maaned har at indlevere til Forstanderskabet et saa vidt muligt detailleret Overslag over de Udgifter, som antages at ville behøves til Forsørgelsen af de fattige i Sognet for det næste Regnskabsaar. Efter at have gennemgaaet de indkomne Overslag forfatter Forstanderskabet Forsørgelsesplanen, saaledes at hvert af de til Kommunen hørende Sogne opføres særskilt, og indsender samme, for saa vidt Tilskud af Amtsfattigkassen begæres, saa betimelig til Amtet, at den kan forelægges Lagtinget ved dets Aabning paa Olaidag[2]). Ved den Opløsning af de nu bestaaende Fattigdistrikter, der indtræder ifølge nærværende Lov, bliver der med Hensyn til Fordelingen af det samlede Fattigdistrikts Formue eller Gæld at tage Hensyn til det Forhold, hvori Fattigskatten i de før Adskillelsen nærmest foregaaende 5 Aar er paalignet de enkelte Sogne, saaledes at sammes Gennemsnitsbeløb lægges til Grund for Opgørelsen. Efter samme Forhold vil den de hidtilværende Fattigdistrikter paahvilende Fattigbyrde være at fordele mellem de nye Fattigdistrikter. For saa vidt der herved for et enkelt Sogns Vedkommende maatte opstaa et paafaldende Misforhold, vil samme være at udjævne ved Fastsættelsen af Amtsfattigkassens Tilskud til det paagældende Sogn. Finder et Sogn sig misfornøjet med den af vedkommende Forstanderskab foretagne Fordeling, kan Sagen forelægges Lagtinget til Afgø-

[1]) Se nu Fattiglov (Nr. 97) 10. April 1895, særlig § 3.
[2]) Jfr. anf. Lov §§ 4—5.

relse[1]). **§ 18.** De fornødne Bestemmelser om Brand- og Bygningsvæsenet i Bygderne kunne efter Lagtingets Indstilling fastsættes ved kongelig Anordning[2]). I Henseende til Sundhedsvæsenet kan Forstanderskabet med Lagtingets Samtykke fastsætte en Vedtægt. Forandringer i de stadfæstede Vedtægter foregaa paa lignende Maade[3]). **§ 19.** Forstanderskabet[4]) har at drage Omsorg for, at de egentlige Bygdeveje saavel som Gaderne i selve Bygderne ere i en saadan Tilstand, at de forsvarlig kunne befares, samt at sørge for, at Broer og Landingssteder vedligeholdes. Vedkommende Sognekommission har at udføre de af Forstanderskabet i saa Henseende tagne Beslutninger. For saa vidt disse Arbejder vedkomme flere til samme Sogn hørende Bygder og de efter Forstanderskabets Bestemmelse skulle udføres ved Pligtarbejde (jfr. § 21), bestemmer Forstanderskabet, hvorledes Arbejdet skal fordeles mellem dem. Vedkommer et offentligt Arbejde flere af de til samme Kommune hørende Sogne, blive Udgifterne ved samme samt det Pligtarbejde, der skal udføres, at fordele af Forstanderskabet, dog at Spørgsmaalet saavel i det nævnte Tilfælde, som naar Anlægget vedkommer to eller flere særskilte Kommuner og mindelig Overenskomst mellem disse ikke er opnaaet, kan forelægges Lagtinget til Afgørelse. Lagtinget har at føre Tilsyn med, at Forstanderskabet opfylder de det i den ommeldte Henseende paahvilende Forpligtelser, og kan i Tilfælde af Forsømmelse, saafremt Manglerne ikke ere afhjulpne inden en vedkommende forelagt Frist, lade det forsømte Arbejde udføre for den eller de paagældende Kommuners Regning. Saafremt der til disse Arbejder ønskes Bidrag af den økonomiske Fond, indsendes Begæring derom, ledsaget af Overslag m. m., til Lagtinget, i hvilken Henseende der bliver at forholde som ommeldt i § 17. **§ 20.** Kommunernes Regnskabsaar regnes fra 1. Oktober til 30. September. **§ 21.** Forstanderskabet forfatter i den sidste Halvdel af September Maaned hvert Aar et Overslag for hvert af de til Kommunen hørende Sogne over de Udgifter, som samme efter Rimelighed i det følgende Regnskabsaar vil have at bestride, ikke blot til Sognets Fattig-, Skole- og Vejvæsen m. v., **1872.** 28. Febr.

[1]) Jfr. anf. Lov § 33, 2. og 3. Punktum.
[2]) Jfr. Lov (Nr. 71) 7. Maj 1881 § 6, Anordn. 16. Juni 1882.
[3]) Jfr. anf. Lov §§ 2—4.
[4]) Jfr. Indm. Skr. 16. Juni 1853.

1872. 28. Febr. men overhovedet til alle Indretninger, hvis Fornødenheder ifølge Lovgivningen tilvejebringes ved Ligning paa Kommunerne — derunder indbefattet Bidraget til Skydsvæsenet ifølge Lov af 17. Marts 1865 § 3 —, hvilket Overslag tillige maa indeholde en Forklaring over de Midler, der haves til uden Skatteligning paa Beboerne at bestride Udgifterne. Forstanderskabet har Ret til i Overslaget for hvert enkelt Aar at bestemme, at det Pligtarbejde, saasom Vejarbejde, Arbejde ved Kirkers og Skolers Opførelse m. v., der efter de hidtil gældende Regler paahviler Bygdefolkene, bortfalder, saaledes at Udgifterne til Arbejdets Udførelse ved lejede Folk paalignes hele Sognet, dog med den nærmere Bestemmelse, at det Arbejde, der pludselig bliver nødvendigt, f. Eks. ved Vejes Ødelæggelse som Følge af Naturbegivenheder eller ved Sogen efter borteblevne Personer, udføres uden Vederlag. § 22. Det Beløb i Penge eller Naturalydelser, der efter Overslaget skal udredes af hvert Sogn, bliver derefter af Forstanderskabet at paaligne Sognets Beboere under eet efter Marketal samt Formue og Lejlighed i et Forhold, som paa 3 Aar ad Gangen fastsættes af Lagtinget efter Forstanderskabets Forslag. Skatteligningen fremlægges til Eftersyn i hvert Sogn i de sidste 14 Dage af Oktober Maaned, hvorom Bekendtgørelse forinden sker ved Kirkestævne eller paa anden hensigtsmæssig Maade. Indsigelse mod Ligningen fremføres skriftlig inden November Maaneds Udgang for Forstanderskabets Formand, der inden Udgangen af December Maaned har at tilkendegive de klagende, om nogen og da hvilken Forandring der indrømmes i Ligningen. Den af Forstanderskabet herom tagne Beslutning kan inden Udgangen af næste Aars April Maaned ved skriftlig Henvendelse til Amtet indankes for Lagtinget, der paakender samme. Indsigelser, der fremkomme efter Udløbet af ovennævnte Frister, ere uden Betydning. Det staar enhver, der ved Ligningen er ansat til Skat, frit for at klage ikke blot over sin egen Beskatning, men ogsaa over enhver andens, som er optagen i Ligningen, saavel som over, at nogen er forbigaaet i samme. Forinden nogen Klage over en andens Beskatning eller Forbigaaelse ved Ligningen afgøres af Forstanderskabet eller af Lagtinget, skal der gives den, der er Genstand for Klagen, Lejlighed til at udtale sig over samme. Ingen afgiftspligtig kan ved at indanke Skatteansættelsen for Lagtinget unddrage sig Forpligtelsen til at udrede den

til Betaling forfaldne Del af Skatten. Naar Forstanderskabets Ansættelse forandres, berigtiges det Beløb, som vedkommende afgiftspligtige forinden Forandringen har betalt, ved Tillæg eller Fradrag i den næste Skattetermin og, om fornødent, ved Tilbagebetaling af det erlagte eller en Del deraf. **1872.** 28. Febr.

§ 23. Under Ligningen inddrages enhver, der har fast Ophold i Sognet. Han ansættes der til fuldt Bidrag efter sin hele økonomiske Stilling, medmindre han tillige i Skatteaaret har fast Ophold i et andet til Kommunen hørende Sogn eller i en anden Kommune i Riget, i hvilket Tilfælde han paa hvert Sted kun kan ansættes til forholdsmæssigt Bidrag, der navnlig bliver at fordele efter den Tid, han har personligt Ophold i hvert af Skattedistrikterne. Fast Ophold af kortere Varighed end 4 Maaneder kommer ikke i Betragtning. Vedkommende Minister afgør, hvor vidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tage Ophold i en Kommune, ere skattepligtige. **§ 24.** Spørgsmaal om Fordelingen af en Persons Skattebidrag mellem to til samme Kommune hørende Sogne afgøres af Forstanderskabet. Opstaar Spørgsmaalet mellem to Kommuner paa Færøerne, afgøres dette af Lagtinget. Opstaar Spørgsmaalet mellem en færøsk Kommune og en Kommune i det øvrige Kongerige, afgøres det af vedkommende Minister. Anser nogen sig ikke skattepligtig i en Kommune, der sætter ham i Skat, kan han bringe dette Spørgsmaal under Domstolenes Paakendelse. **§ 25.** Tillige med Skatteligningen for hvert Sogn fremlægges det af Forstanderskabet vedtagne Overslag over Sognets Indtægter og Udgifter for det kommende Aar, og bliver der af Overslaget samtidig med dets Fremlæggelse at indsende en Afskrift til Amtet til Forelæggelse for Lagtinget. Overslaget affattes efter en af Lagtinget vedtagen Form, ligesom der og af samme kan meddeles Forstanderskabet nærmere Regler angaaende den Fremgangsmaade, der bliver at følge ved Ligningen af Skatten. **§ 26.** Det overlades til Forstanderskabet selv for 3 Aar ad Gangen at bestemme, om det vil opkræve de ifølge Ligningen udskrevne kommunale Pengebidrag i 2 eller 4 Terminer. Bestemmer Forstanderskabet at indkræve i 4 Terminer, indkræves for første Fjerdingaar i Løbet af Oktober Maaned, for andet Fjerdingaar i Løbet af Januar Maaned, for tredje Fjerdingaar i Løbet af April Maaned og for fjerde Fjerdingaar i Løbet af Juli Maaned. Bestemmer derimod Forstanderskabet at indkræve i 2 Terminer, indkræ-

1872. 28. Febr. ves for første Halvaar i Løbet af November Maaned og for andet Halvaar i Løbet af Maj Maaned. Hvad der ikke er betalt inden 6 Uger efter Udløbet af den Maaned, hvori Indkrævningen skal finde Sted, søges efter lovlig Omgang inddrevet ved Udpantning. Det beror paa Forstanderskabets Bestemmelse, om Bidragene af Yderne skulle indbetales til samme paa bestemt Sted og Tid eller ved dets Foranstaltning opkræves i Ydernes Hjem. En afgiftspligtig, som ikke har stadigt Ophold i Kommunen, skal for Forstanderskabet opgive en i Kommunen bosiddende Mand, der indbetaler hans Bidrag. Er en afgiftspligtig fraflyttet Kommunen inden Skatteaarets Begyndelse, bortfalder hele den ham paahvilende personlige Skat. Den, der fraflytter Kommunen i Skatteaarets Løb, er kun pligtig at udrede Skatten inden Udløbet af det Fjerdingaar, i hvilket han flytter, i de Kommuner, hvor der opkræves i 4 Terminer og indtil Udløbet af det Halvaar, i hvilket han flytter, i de Kommuner, hvor der opkræves i 2 Terminer. **§ 27.** Lagtingets Samtykke udfordres til: a. at Forstanderskabet i Aarets Løb forhøjer de i Ligningen opførte Beløb; b. at Kommunen overtager nogen vedvarende Forpligtelse, som ikke ifølge Lovgivningen paahviler samme; c. at der af Kommunen ydes Bidrag til særlige Kasser, naar saadanne maatte blive oprettede; d. at der af Kommunen udredes Betaling for Medhjælp, der ydes Forstanderskabets Formand ved Udførelsen af de ham paahvilende Forretninger, anden end den i § 12 ommeldte, eller overhovedet for Medhjælp ved Udførelsen af kommunale Hverv, som det paaligger nogen at udføre efter Valg; e. at der i noget Aar udskrives et større samlet Skattebeløb i Penge eller Naturalier end Gennemsnittet af de 3 nærmest foregaaende Aar med Tillæg af en Halvdel; de Beløb, som herudover i noget Aar med Lagtingets Samtykke udskrives, medtages ikke ved paafølgende Beregninger af fornævnte Gennemsnitsbeløb; f. at Kommunens faste Ejendomme afhændes eller pantsættes; g. at der erhverves nye faste Ejendomme for Kommunen; h. at der forbruges af Kommunens Kapitalformue; i. at der optages noget Laan for Kommunen af større Beløb eller paa længere Tid end, at det kan tilbagebetales inden Udgangen af det følgende Aar, at saadant Laan fornyes eller den Tid, hvori det skal afbetales, forlænges. Naar Lagtinget ikke er samlet og Sagen ikke kan udsættes, til Lagtinget træder sammen, er Amtmanden bemyndiget til sammes

Afgørelse. Hvad der i nærværende Paragraf er foreskrevet med Hensyn til Kommunen, gælder i lige Tilfælde ogsaa med Hensyn til de under samme hørende enkelte Sogne. **§ 28.** Uden Forstanderskabets Samtykke kan ingen Udgift, der ikke har Hjemmel i Lov eller Anordning, afholdes af Kommunen eller noget derunder hørende Sogn (jfr. §§ 34 og 35). **§ 29.** Det aarlige Regnskab over hvert Sogns Indtægter og Udgifter affattes af Forstanderskabets Formand overensstemmende med det for Overslaget foreskrevne Skema og sendes inden Udgangen af December Maaned til en af Forstanderskabet for 3 Aar valgt Revisor, som gennemgaar det inden en Maaned. De af Revisor gjorte Bemærkninger besvares af Forstanderskabet inden en Maaned, hvorefter Regnskabet med Bemærkninger og Besvarelser fremlægges til Eftersyn for Sognets Beboere i 14 Dage efter saadan Bekendtgørelse, som i § 22 er bestemt med Hensyn til Skatteligningen. Regnskabet bør indeholde en Fortegnelse over Sognets samtlige Ejendele samt en Opgørelse af dets Formue og Gæld. Inden Midten af Maj Maaned indsendes Regnskaberne for samtlige til Kommunen hørende Sogne med Bilag, Bemærkninger og Besvarelser til Amtmanden, som lader dem gennemgaa af Lagtingets Revisor og derefter forelægger dem for Lagtinget, der paakender de af Kommunernes Revisorer eller af dets egen Revision gjorte Udsættelser. **§ 30.** Det hele Forstanderskab er ansvarligt for de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme, som tilhøre Kommunen eller de derunder hørende Sogne. **§ 31.** Forstanderskabet skal ved de Midler, som staa til dets Raadighed, søge at forhindre Betleri og Løsgængeri samt i øvrigt bidrage til at fremme og opretholde god Politiorden. Forstanderskabet er pligtigt at søge tilvejebragt de Oplysninger om Folketal, Kreaturbestand og andre lignende Forhold i Kommunen, som af Regeringen maatte afæskes det, i hvilken Henseende vedkommende Sognekommissioner skulle være det behjælpelige. **§ 32.** Forstanderskabets Betænkning indhentes over Anliggender, der vedrøre Kommunen som saadan eller noget til samme hørende Sogn uden dog at henhøre under Forstanderskabets egen Afgørelse, navnlig over Handelsbevillinger i Henhold til Loven af 21. Marts 1855 § 10 samt Bevillinger til Brændevinshandel og Udskænkning efter Lov af 3. Marts 1860 §§ 1 og 3. **§ 33.** Forstanderskabet er bemyndiget til uden Sorenskriverens Mellemkomst at afholde offentlige Licitationer

1872. 28. Febr.

1872. over Udførelsen af Vejarbejder, Reparationer af Skoler
28. Febr. og Fattighuse og Anskaffelse af Naturalydelser til kommunal Brug. Tilsynet med Forstanderskabernes Varetagelse af deres Pligter m. v. **§ 34.** Lagtinget fører et almindeligt Tilsyn med, at Forstanderskaberne i deres Forvaltning holde sig de for dem givne Forskrifter efterrettelige. Finder Tinget, at Forstanderskabet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at udrede Udgifter, som det er pligtigt at afholde, eller undladt at udføre nogen anden Foranstaltning, hvortil det er pligtigt, eller i andre Maader har overskredet sin Myndighed, træffer det de i den Anledning nødvendige Foranstaltninger og kan i fornødent Fald gøre personligt Ansvar gældende ved Domstolene mod de paagældende Medlemmer af Forstanderskabet eller Sognekommissionerne. **§ 35.** Kommer Amtmanden ved de indsendte Overslag og Regnskaber eller paa anden Maade til Kundskab om, at en tagen Beslutning overskrider den Forstanderskabet tilkommende Myndighed eller i andre Henseender er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en for Kommunen fordærvelig Foranstaltning eller at nægte Opfyldelsen af en Kommunen paahvilende Pligt, kan han ved Skrivelse til Forstanderskabets Formand midlertidig sætte Beslutningen ud af Kraft, for saa vidt den endnu ikke er udført, hvorefter han snarest muligt gør Indberetning derom til vedkommende Ministerium, som da afgør Sagen. En Genpart af Indberetningen tilstilles samtidig Forstanderskabet. **§ 36.** Denne Lov træder i fuld Virksomhed den 1. Oktober 1873, idet Justitsministeriet bemyndiges til at drage Omsorg for, at de i saa Henseende fornødne forberedende Skridt blive trufne.

25. Marts. **Lov (Nr. 51) om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gældende Bestemmelser om Pant og Eksekution** (se Anordn. 13. Februar 1873).

13. April. **Kgl. Resol.,** hvorved det tillades Justitsministeren at bemyndige Amtmanden over Færøerne til paa hans Vegne at udfærdige de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 § 1 omhandlede Bekendtgørelser samt lignende Bekendtgørelser om Udbrud af andre Epidemier, hvorpaa

Loven i Henhold til dens § 7 maatte blive gjort gæl- **1872.**
dende, for saa vidt paalidelig Efterretning om Epide- 13. April.
mierne maatte være naaet til Færøerne inden den ministerielle Bekendtgørelse om samme, og mod Forpligtelse til med først paafølgende Postlejlighed at gøre Indberetning til Justitsministeriet om det i saa Henseende foranstaltede.

(Min. Tid. A. Nr. 111).

Justm. Anordning (Nr. 20), hvorved Bestem- 15. April.
melserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne af **8. Januar 1872 udvides til at gælde Børnekopper.**

I Henhold til den Justitsministeren ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne af 8. Januar 1872 § 7 meddelte Bemyndigelse samt i Henhold til allerhøjeste Resolution af 13. d. M. anordnes herved følgende: Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne af 8. Januar 1872 skulle ogsaa være anvendelige med Hensyn til Børnekopper. Ligesom der til den Ende for Fremtiden i mødende Tilfælde ved Foranstaltning fra Justitsministeren vil udgaa Bekendtgørelse om, i hvilke Havne Børnekopper antages at herske epidemisk, saaledes skal Amtmanden over Færøerne, saafremt han, inden saadan Bekendtgørelse har naaet ham, ad anden Vej har erholdt paalidelig Kundskab om, at hin Sygdom hersker epidemisk i en eller anden Havn i Udlandet, være bemyndiget til paa Justitsministerens Vegne at udstede tilsvarende Bekendtgørelse. Naar Børnekopper antages ikke længer at herske epidemisk i de paagældende Havne, udfærdiges paa lige Maade Bekendtgørelse om Epidemiens Ophør. Saavel de umiddelbart gennem Ministeriet som de gennem Amtet paa Ministerens Vegne udfærdigede Bekendtgørelser bringes til almindelig Kundskab ved Opslag i Thorshavn og Læsning til Kirkestævne. I hvert Tilfælde, hvori Amtmanden benytter den ham ifølge det foranførte overdragne Bemyndigelse, gør han derom uopholdelig Indberetning til Justitsministeriet. — — —

Kgl. Resol., hvorved bifaldes, at der oprettes et 27. April.
Distriktslægeembede for Norderøerne, at det paalægges den, der ansættes i bemeldte Embede, tillige at udføre Distriktslægeforretningerne paa Østsiden af

1872. 27. April. Østerø, saaledes at det dog skal staa saavel Beboerne sammesteds som Øvrigheden frit for til fornævnte Forretningers Udførelse at benytte enten ham eller Landkirurgen paa Færøerne[1]), og at den eventuelle Distriktslæge forpligtes til at tage Bopæl i den ved Klaksvig opførte Embedsbolig.
(Min. Tid. A. Nr. 125).

1873. 13. Febr. **Kgl. Anordning (Nr. 13), hvorved Lov om Konkurs** samt om nogle Forandringer i de gældende Bestemmelser om Pant og Eksekution **af 25. Marts 1872 sættes i Kraft paa Færøerne.** I Henhold til den Regeringen ved Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gældende Bestemmelser om Pant og Eksekution af 25. Marts 1872 § 170 givne Bemyndigelse sættes herved fra 1. Oktober 1873 denne Lov i Kraft paa Færøerne med følgende Lempelser: **1.** I Stedet for de i Loven anførte Artikler af Kong Christian V.s danske Lov træde de tilsvarende Artikler af samme Konges norske Lov. **2.** I Stedet for den i § 2 omtalte Bekendtgørelse i Aviserne træder Bekendtgørelse ved Opslag i Thorshavn samt Læsning ved Kirkestævne[2]). **3.** I Stedet for § 30 træder følgende Regel: Sag, hvorved Boet i Henhold til Reglerne i §§ 20—29 vil angribe indgaaede Retshandeler, maa anlægges inden 3 Maaneder efter den Skiftesamling, hvori Fordringernes Prøvelse har fundet Sted, for saa vidt Sagen skal føres paa Færøerne. Skal den anlægges uden for Øerne, maa den fornødne Foranstaltning dertil ske inden 6 Maaneder. **4.** I Stedet for § 48, 2. Led, træder følgende Regel: Skifteretten har derefter at beramme et Møde, der skal holdes saa hurtig, som det efter Hensyn til Aarstiden og Skyldnerens Bopæl lader sig gøre, og dertil med et af den bestemt Varsel indkalde Skyldneren saavel som vedkommende Fordringshaver, i fornødent Fald ved lejet Bud, for hvis Betaling Fordringshaveren bør indestaa. Paa selve Mødet eller dog snarest muligt derefter tages Beslutning, om Fordringshaverens Begæring mod eller uden Sikkerhedsstillelse skal tages til Følge eller ikke. **5.** I § 51 ombyttes Ordet „straks" med: „saa snart som muligt". **6.** I Stedet for § 52 træder følgende Regel: Skifteforvalteren har uopholdelig at drage Omsorg dels for, at en offentlig

---

[1]) Forandret ved kgl. Resol. 27. Sept. 1883.
[2]) Se nu Anordn. (Nr. 89) 10. Juli 1879.

Bekendtgørelse om Konkursboets Overtagelse opslaas i Thorshavn paa sædvanlig Maade samt læses ved Kirkestævne, saafremt Skyldneren er handlende eller i det sidste Aar har drevet Handel, i samtlige Sysler, men i modsat Fald kun i det Syssel, hvor han er bosat[1]), dels for, at den fornødne Tinglæsning finder Sted ved de Jurisdiktioner, under hvilke Boets faste Ejendomme ere beliggende. Saafremt det kan antages, at Skyldneren har eller i det sidste Aar før Konkursen har haft Forbindelser udenfor Færøerne, bør Bekendtgørelsen tillige uden Ophold foranstaltes indrykket i de for Skiftebekendtgørelser i Almindelighed bestemte Aviser. Bekendtgørelsen skal foruden Underretning om, at Boet er taget under Konkursbehandling, indeholde Berammelse af en Skiftesamling til en Tid, ikke tidligere end 4 Uger og ikke senere end 12 Uger efter Opslaget i Thorshavn, med nærmere Angivelse af de Genstande, som i Medfør af foranførte Lov, særlig §§ 66, 68 og 70, ville blive at forhandle. Skifterettens Pligt at meddele visse Fordringshavere særlig Underretning om Konkursbehandlingen vedbliver fremdeles ligesom hidtil. **7.** I Stedet for § 53 og § 54 første Stykke træder følgende Regel: Skifteretten har samtidig med Udstedelsen af den i Lovens § 52 (jfr. nærværende Anordnings Nr. 6) omhandlede Bekendtgørelse at træffe Bestemmelse om, hvor vidt Valget af en midlertidig Bestyrer af Boet er nødvendigt, og i bekræftende Fald at ansætte en saadan efter, saa vidt muligt, derom at have raadført sig med de Fordringshavere, der have givet Møde under Begyndelsesforretningen, saavel som snarest muligt derefter at skride til Registrering af Boet og i Forbindelse dermed at lade foretage Vurdering. Den midlertidige Bestyrer skal være en uberygtet, vederhæftig, forretningskyndig Mand og maa ikke være Skyldnerens Ægtefælle eller saa nær som Søskendebarn beslægtet eller besvogret med Skyldneren, ej heller staa i Tjenesteforhold til Skifteretten; at nogen er Kreditor i Boet, er ikke til Hinder for, at han kan ansættes som midlertidig Bestyrer. **8.** I § 55 efter „Brev" tilføjes: „eller paa anden Maade". **9.** I Stedet for § 59 første Stykke træder følgende Regel: Alle Skiftesamlinger, om hvilke der ikke er givet særlige Regler i foranførte Lov, tillyses ved en Bekendtgørelse fra Skifteretten, opslaaet i Thorshavn paa sædvanlig Maade, og hvis de i Boet interesserede

1873. 13. Febr.

[1]) Se nu Anordn. (Nr. 89) 10. Juli 1879.

1873. 13. Febr. ere bosatte uden for Thorshavn, tillige læst ved Kirkestævne i det paagældende Syssel[1]); Varslet, der ikke tør være længere, end det efter Omstændighederne maa anses fornødent, saavel som Tiden og Stedet for Skiftesamlingens Afholdelse bestemmes af Skifteretten; hvorhos der i sidste Stykke efter „Brev" tilføjes: „eller ved paalideligt Bud". **10.** I § 66 første Stykke udgaar: „Litra b." efter „§ 52". **11.** Fristen i § 71 forlænges til 4 Uger, i hvilken Tid Skifteretten er forpligtet til at besørge de ellers Kurator paahvilende Forretninger, saafremt de ikke forlanges udførte af denne. **12.** I Stedet for § 77 træder følgende Regel: Saa ofte Kreditorudvalget maatte forlange det, har Kurator at forelægge sin Kassebog for Kreditorudvalget, som gennemgaar de enkelte Poster i den og har at paase, at de Beløb, som ikke udkræves for at dække løbende Udgifter, saa vidt muligt indsættes til Forvaring og Frugtbargørelse i en solid Sparekasse, Bank eller lignende Indretning, saavel som at Aktiverne, om det agtes fornødent, forsynes med Udvalgets Prohibitivpaategning. For saa vidt der ved Gennemsynet er fundet noget at bemærke, skal Kreditorudvalget antegne saadant i Kassebogen. Naar det forlanges, hvilket i Reglen bør ske mindst en Gang om Maaneden, har Kurator at forevise Kassebogen for Skifteretten, hvem det paaligger at have Tilsyn med, at Kreditorudvalgets Paalæg med Hensyn til Kassebeholdningens Anbringelse m. v. efterkommes, ligesom den ogsaa, naar den selv finder noget at erindre med Hensyn til Anbringelsen af denne Beholdning, har at forhandle det fornødne med Kreditorudvalget og efter Omstændighederne forelægge Sagen i en Skiftesamling, eller, for saa vidt intet Kreditorudvalg er nedsat (jfr. Lovens § 67), selv at foretage det fornødne i Overensstemmelse med Lovens § 68 sidste Stykke. Saavel i Henseende til ovennævnte Pligters Opfyldelse som i øvrigt er Kreditorudvalget beføjet til at undersøge Kurators Administration og afkræve ham Oplysninger. **13.** I § 78 forandres „offentlig Bekendtgørelse derom i de i § 52 omhandlede offentlige Blade" til: „Opslag i Thorshavn og, om fornødent, Læsning ved Kirkestævne (jfr. nærværende Anordnings Nr. 9)"[1]). **14.** I §§ 83 og 84 udgaar „Litra b" efter „§ 52", hvorhos der i sidstnævnte Paragraf efter „Brev" tilføjes: „eller paa anden Maade". **15.** I Stedet for § 85 træder følgende

[1]) Se nu Anordn. (Nr. 89) 10. Juli 1879.

Regel: Fristen, inden hvilken Fordringshaverne opfordres til at melde sig, bør i Almindelighed bestemmes til 3 Maaneder fra Opslaget af Bekendtgørelsen i Thorshavn. Naar Skyldneren antages at staa i Forbindelser uden for Færøerne, skal Fristen sættes til 6 Maaneder. Tiden til Fordringernes Prøvelse for Skifteretten maa ikke sættes fjernere end til 6 Uger efter Anmeldelsesfristens Udløb[1]). **16.** I § 88 andet Stykke forandres „§§ 20—30" til „§§ 20—29 samt nærværende Anordnings Nr. 3", og i § 98 „§ 85" til „nærværende Anordnings Nr. 15". **17.** I § 102 første Stykke forandres „(§ 85)" til „(nærværende Anordnings Nr. 15)", og i sidste Stykke Ordene „i de i § 52 omhandlede offentlige Blade finder Sted" til „finder Sted ved Opslag i Thorshavn og, om fornødent, Læsning ved Kirkestævne (jfr. nærværende Anordnings Nr. 9)"[1]). **18.** Fristen i § 109 forlænges til 4 Uger. **19.** I Stedet for § 117 træder følgende Regel: Forinden Stadfæstelsen meddeles, har Skifteretten snarest muligt efter, at Afstemningen har fundet Sted, ved Opslag i Thorshavn og om fornødent Læsning ved Kirkestævne (jfr. nærværende Anordnings Nr. 9)[1]) med 4 Ugers Varsel at opfordre dem, der maatte have Indsigelse at gøre mod Akkorden, til at fremsende skriftlig Protest senest 4 Dage førend den til Akkordens Stadfæstelse eller Nægtelse bestemte Skiftesamling, hvilken ikke maa afholdes senere end 6 Uger efter den endelige Afstemning over Akkordforslaget. **20.** Fristen i § 126 forlænges til 4 Uger, og i Stedet for „offentlig Bekendtgørelse i de i § 52 omhandlede offentlige Blade" sættes „offentlig Bekendtgørelse ved Opslag i Thorshavn samt, om fornødent, Læsning ved Kirkestævne (jfr. nærværende Anordnings Nr. 9)"[1]). **21.** I § 132 efter „skal den" tilføjes: „saa vidt muligt". **22.** I Stedet for § 141 træder følgende Regel: Med Hensyn til Paaankefristen saavel for Skifterettens Kendelser, Udlodninger og andre Beslutninger som for de i Anledning af saadanne Retshandlingers Paaanke afsagte Overretsdomme forbliver det ved den gældende Ret. Oprejsning kan kun bevilges under særegne Omstændigheder og aldrig, efter at der er hengaaet Aar og Dag efter Paaankefristens Udløb. **23.** Det i § 155 foreskrevne Varsel af 14 Dage forlænges til 4 Uger, og i Stedet for den i samme Paragraf omhandlede Bekendtgørelse i Tidender træder Bekendtgørelse, læst ved Kirkestævne der, hvor Pant-

1873. 13 Febr.

[1]) Se nu Anordn. (Nr. 89) 10. Juli 1879.

1873. 13. Febr. sætteren sidst havde Bopæl paa Færøerne, eller, hvis han ikke har været bosat paa Øerne, der, hvor Panthaveren bor [1]).

1. Marts. **Lov (Nr. 20) om Udnævnelsen af Retsvidner paa Færøerne m. v. § 1.** Som Retsvidner bliver der i hvert Syssel paa Færøerne at ansætte et til de stedlige Forhold svarende Antal paalidelige Mænd, af hvilke to skulle være til Stede i Retten, naar denne beklædes af Sorenskriveren eller paa hans Vegne af vedkommende Sysselmand. Retsvidnerne udnævnes og deres Antal bestemmes af Lagtinget. Ingen bør antages til Retsvidne, som ikke er fuldkommen fortrolig saavel med det færøske som med det danske Sprog, eller hvem der ikke kan tiltros den fornødne Opmærksomhed, rigtige Opfattelse og Retsindighed. Ansættelsestiden er 3 Aar. Ingen kan undslaa sig for at modtage Valg uden at anføre Grunde, som af Lagtinget antages for gyldige. Lagtinget vedtager et Regulativ for de omhandlede Bestillingsmænd, hvori der optages Bestemmelser om det Vederlag, der skal tilstaas dem, om den Omgang, hvorefter Tjenesten af dem bør forrettes, om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til deres Tilsigelse til at give Møde i Retten m. v. De til Retsvidnernes Lønning og Rejsegodtgørelse medgaaende Udgifter blive at udrede af Amtsrepartitionsfonden. **§ 2.** Retsvidnerne have at indfinde sig i Retten til den Tid, til hvilken de tilsiges. Naar det i enkelte Tilfælde findes nødvendigt, bør de møde straks. Særlig Tilsigelse er ufornøden, naar Tiden for Rettens Holdelse er dem meddelt i et foregaaende Retsmøde. Udeblivelse uden lovligt Forfald eller uden betimelig Anmeldelse af saadant medfører Bøder fra 1 til 5 Rdl. Det Retsvidne, der indfinder sig for sildig, men dog inden en Time efter, at Retten skulde sættes, anses med en Bøde fra 32 Sk. til 2 Rdl. I begge Tilfælde bliver der derhos paa den paagældendes Bekostning at tillægge den, der tilkaldes i hans Sted, en passende Godtgørelse, hvis Størrelse bestemmes i det i § 1 omhandlede Regulativ. Saavel Bøden, der tilfalder Færø Amts Fattigkasse, som Godtgørelsen bliver at paalægge den forsømmelige ved Kendelse af Sorenskriveren, hvilken Kendelse afsiges til Retsprotokollen uden Retsforfølgning. **§ 3.** Retsvidnerne bør uaf-

[1]) Se nu Anordn. (Nr. 89) 10. Juli 1879.

brudt være til Stede i Retten og agte paa alt, hvad der foregaar. Især bør de have deres Opmærksomhed henvendt paa, at Sorenskriveren og færøsktalende Deponenter forstaa hinanden, ligesom de paa Sorenskriverens Forlangende bør være ham behjælpelige med at tilvejebringe gensidig Forstaaelse i saa Henseende. Der bør anvises Retsvidnerne Plads indenfor Rettens Skranke eller efter Omstændighederne en anden passende Plads i Sorenskriverens Nærhed. **§ 4.** Protokollen bør oplæses, efter at enhver Deponents Forklaring er tilført, og for saa vidt nogen Del af Protokollen ikke paa denne Maade er bleven oplæst, bliver det tilbagestaaende at oplæse ved Mødets Slutning. Hver Gang Retten hæves, have de tilstedeværende Retsvidner at underskrive Protokollen til Bekræftelse paa, at den i eet og alt er overensstemmende med, hvad der er foregaaet i Retten. Skulde noget Retsvidne formode, at det, som er tilført Protokollen, ikke er aldeles stemmende med, hvad der er foregaaet, har han straks at henlede Dommerens Opmærksomhed herpaa, og dersom ikke ved nærmere Forklaring Overensstemmelse kan tilvejebringes i saa Henseende, bør det eller de Retsvidner, som beholde Tvivl tilbage om Protokollens Indhold, derom gøre deres Bemærkning, inden nogen ny Deponent fremtræder for at afgive Forklaring, hvilken Bemærkning paa behørig Maade bliver at protokollere. I øvrigt have Retsvidnerne at afholde sig fra enhver Indblanding i Forhøret. **§ 5.** De til Retsvidner udnævnte Mænd blive, førend de tiltræde deres Kald, af Sorenskriveren at tage i Ed, hvorved de tilsige, at de omhyggelig ville agte paa alt, hvad der foregaar i Retten, og i det hele samvittighedsfuldt iagttage, hvad der er foreskrevet i nærværende Lovs §§ 3 og 4 — hvilke Paragrafer ved Edsfæstelsen blive at forelæse for dem —, og at de ikke ville meddele nogen Underretning om, hvad der i Retten foregaar inden lukkede Døre. For Edsfæstelsen erlægges der ingen Betaling. **§ 6.** Naar noget Retsvidne tilsidesætter sine Pligter, er Amtmanden, for saa vidt der ikke maatte findes Anledning til at lade den paagældende tiltale til Straf efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser, bemyndiget til efter Omstændighederne at meddele ham en Tilrettevisning, at modtage en af ham frivillig erlagt passende Bøde, for kortere Tid at suspendere ham eller endog, navnlig i Gentagelsestilfælde, endelig at afskedige ham. **§ 7.** Hvor Retsvidnernes Tilstedekomst efter Omstændighederne ikke kan oppe-

1873.
1. Marts.

1873. 1. Marts. bies uden Standsning af en berammet Ret eller Fare for at tabe de Oplysninger, som øjeblikkelig ere at erholde, skal Dommeren tilkalde andre Mænd, der have de Egenskaber, som udkræves hos fuldgyldige Vidner, og disse ere da pligtige til uden Vægring at overtage Hvervet som Retsvidne saa længe, indtil de sædvanlige Retsvidner kunne bringes til Stede og Dommeren finder, at disse uden Skade for Sagens Gang kunne afløse de tilkaldte Mænd. **§ 8.** For saa vidt Tingmænd i Overensstemmelse med Loven skulle tage Del i en Sags Paadømmelse som Meddomsmænd, bliver der at forholde efter de hidtil gældende Regler. **§ 9.** Ved Skifter, Auktioner, Notarial- og andre lignende Forretninger saavel som, naar Sysselmændene holde Ret i de til deres Afgørelse ved Lovgivningen henlagte Sager, kan der som Retsvidner fremdeles benyttes hvilke som helst vidnedygtige Mænd, Sorenskriveren eller Sysselmændene tilkalde, imod at der derfor tillægges dem Betaling efter de samme Regler som hidtil [1]). **§ 10.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1874.

Regulativ for Retsvidner paa Færøerne. Vedtaget af Lagtinget 1874. I Henhold til § 1 i Lov om Udnævnelsen af Retsvidner paa Færøerne m. v. af 1. Marts 1873 er af Færøernes Lagting vedtaget følgende Regulativ for Retsvidner paa Færøerne. **§ 1.** I Østerø og Suderø Sysseler ansættes for hvert Syssel især 4 faste Retsvidner og 4 Retsvidnesuppleanter. For hvert af de øvrige Sysseler paa Færøerne udnævnes 2 faste Retsvidner og 2 Suppleanter. **§ 2.** Der tillægges hver af de ansatte Retsvidner og Retsvidnesuppleanter en Godtgørelse af 75 Øre for hvert Retsmøde, de i saadan Egenskab overvære, naar dette varer 4 Timer eller derunder. I Tilfælde af, at Retsmødet varer over 4 Timer, tilkommer dem den dobbelte Godtgørelse. Godtgørelsen til Retsvidnet kan dog i intet Tilfælde overstige 3 Kroner om Dagen. **§ 3.** Maa et Retsvidne under et Retsmøde af en eller anden Grund fratræde for en enkelt Sags eller Forklarings Vedkommende, og Suppleanten eller en anden habil Mand tilkaldes af Sorenskriveren, saa længe denne Forhindring varer, paaligger det den fratrædende at give den saaledes tilkaldte et billigt Vederlag, der i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes til

[1]) Se Lov (Nr. 156) 30. November 1874 § 7, Sportelreglement 30. Marts 1836 § 65 (ovenfor Side 52 og 60), Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 14.

20 Øre for hver Time, den tilkaldte fungerer i Retsvidnets Sted. **§ 4.** Naar Sorenskriveren i Henhold til Loven af 1. Marts 1873 § 7 paa Grund af særegne Omstændigheder tilkalder andre Mænd end de faste Retsvidner eller Retsvidnesuppleanter, tillægges der hver af de saaledes tilkaldte Mænd den samme Godtgørelse som disse (jfr. Regulativets § 2), hvilken Godtgørelse Sorenskriveren skal være bemyndiget til straks at udbetale imod Refusion fra Amtsrepartitionsfonden. **§ 5.** Naar et Retsvidne formedelst sit Hvervs Udførelse er nødsaget til at foretage Rejser, tilkommer der ham, saafremt Rejsen i Forbindelse med Forretningerne varer over 6 Timer, foruden Befordringsudgifter endvidere i Diæter 1 Krone 50 Øre for hvert Døgn, han i saadan Anledning tilbringer udenfor sin Bopæl, naar dennes Afstand fra det Sted, hvor Retten holdes, udgør i det mindste $^1/_4$ Mil. Varer Rejsen i Forbindelse med Forretningerne kun 6 Timer eller derunder, beregnes Diæterne til 75 Øre. **§ 6.** Hvor Tiden for Rettens Holdelse ikke er Retsvidnerne meddelt i et foregaaende Møde, ville de være særlig at tilsige. Saadan Tilsigelse, der i Almindelighed bør foregaa med Aftensvarsel, naar ikke særegne Omstændigheder efter Lovens § 2 gøre det nødvendigt, at de møde uopholdelig, kan finde Sted enten skriftlig eller mundtlig med paalideligt Bud eller gennem vedkommende Sysselmand. Saafremt det tilsagte Retsvidne maatte have lovligt Forfald, har han snarest muligt og senest inden en Time forinden den til Rettens Holdelse bestemte Tid at underrette Sorenskriveren om saadant. Saavel til Tilsigelsen som til Anmeldelsen om Forfaldet kan benyttes Befordring i uopholdelig Skyds. **§ 7.** Ordentligvis er det de faste Retsvidner, der skulle være til Stede saavel ved de ordinære Ting som ved Politi- og Ekstraretsmøder. Afholdes de sidste imidlertid paa et Sted, hvor Suppleanter lettere kunne skaffes til Stede, kunne disse tilkaldes, hvilket ligeledes finder Sted, naar et af de faste Retsvidner eller begge have lovligt Forfald, og hine kunne skaffes til Stede uden at opholde en berammet Ret. **§ 8.** Hvis et Retsvidne eller en Retsvidnesuppleant uden lovligt Forfald eller uden betimelig Anmeldelse af saadant udebliver, eller giver for sildigt Møde, bør han i Medfør af Lovens § 2, foruden den der bestemte Bøde, i Godtgørelse til den Mand, som i hans Sted er bleven tilkaldt, udrede 75 Øre, naar Retsmødet varer 4 Timer eller derunder, og hvis det varer over 4 Timer, da det dobbelte. **§ 9.**

1873. 1. Marts.

1873. 1. Marts. I øvrigt ville saavel Retsvidner som Retsvidnesuppleanter nøje have at efterleve de dem ifølge Loven af 1. Marts 1873 paahvilende Pligter under det der bestemte Ansvar.

1874. 30. Nvbr. **Lov (Nr. 155) om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v.** (Se Anordn. 14. Januar 1876.)

30. Nvbr. **Lov (Nr. 156) om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger m. m.** (Se Sportelreglement 30. Marts 1836, 4. Kapitel, ovenfor Side 49—53).

1875. 7. April. **Justm. Skr.,** hvorved Amtmanden over Færøerne bemyndiges til, naar han erholder paalidelig Kundskab om Udbrud af Kvægpest eller anden smitsom Sygdom blandt Husdyrene i andre Lande, inden ministeriel Bekendtgørelse om Forbud mod Indførsel til Færøerne af Kreaturer eller Dele deraf fra disse Lande naar til Færøerne, paa Ministeriets Vegne at udstede det paagældende Forbud, hvorom Indberetning da uopholdelig vil være at gøre til Ministeriet. Endvidere paalægges det Amtmanden at lade udgaa et Cirkulære til Landfogden og Sysselmændene af følgende Indhold: „Naar et Skib kommer fra et Sted, hvor der hersker Kvægpest eller anden smitsom Sygdom blandt Husdyrene, og hvorfra Indførsel af Husdyr eller Dele af saadanne m. v. som Følge deraf ved Bekendtgørelse fra Justitsministeriet eller fra Amtet paa Ministeriets Vegne indtil videre er bleven forbudt eller betinget af forudgaaende Desinfektion [1]),

[1]) Om Indførsel til Færøerne af forskellige Husdyr m. m. gælde indtil videre følgende Bestemmelser: **1.** Al Indførsel af **levende Hornkvæg, Faar, Geder og Svin** er forbudt fra *andre Lande end Danmark, Sverige, Norge og Storbritannien* ved Justm. Bek. *20. April 1893* og *19. Oktober 1894.* — Endvidere er ved Justm. Bek. *13. April 1892* forbudt al Indførsel fra *Tyskland, Belgien og Frankrig* ogsaa af **raa Dele af disse Dyr,** navnlig af Huder og Skind, hvad enten de ere tørrede eller saltede, Horn og Klove, upræparerede Svinebørster, Fæhaar og uvasket Uld. **Hø og Halm,** som ankommer fra bemeldte Lande, skal desinficeres, forinden det indføres, for saa vidt det ikke har været benyttet til egentlig Emballage. — Indførsel fra *Island* ogsaa af **raa Dele af Faar** — derunder indbefattet Uld — er forbudt ved Justm. Bek. *21. Marts 1890* og *13. Januar 1892;* dog er det tilladt at indføre saltet Kød og

bør Landfogden og Sysselmændene paase, at det saa- 1875.
ledes udstedte Forbud strengt overholdes. Navnlig 7. April.
have de straks ved Skibets Ankomst at undersøge, hvor vidt Husdyr eller Dele af samme maatte findes om Bord, og derefter i Overensstemmelse med det udstedte Forbud enten at forbyde Genstandens Ilandbringelse eller at træffe de fornødne Foranstaltninger til, at de foreskrevne Betingelser for deres Ilandbringelse blive opfyldte, ligesom de have at anstille Undersøgelse, om nogen af de ommeldte Genstande maatte trods Forbudet allerede være ilandbragt. Skulde saadant være sket eller anden Overtrædelse af Forbudet finde Sted, bør de paa Modtagerens Bekostning foranstalte det fornødne for, at Fare saa vidt muligt kan afværges. Bestaar Overtrædelsen i, at Desinfektion er forsømt, bør de foranledige en saadan foretaget; men burde Indførsel under ingen Omstændigheder være sket, bør de foranstalte de indførte Huder, Skind og deslige tilintetgjorte eller nedgravede og de indførte Dyr, for saa vidt de ikke paa Grund af Formodning om Smitte straks maa dræbes og nedgraves, holdte foreløbig i 3 Uger afspærrede paa Indførselsstedet. Denne Afspærring bør saa vidt muligt ske i Hus og i alt Fald være af den Beskaffenhed, at der hverken umiddelbart eller middelbart finder noget Samkvem Sted mellem de i Landet hjemmehørende og de indførte Dyr. Har disses Sundhedstilstand i de første 3 Uger uafbrudt været god, kunne de overgives Ejeren til fri Raadighed; men have Dyrene i dette Tidsrum vist sig syge, uden at der haves fuldstændig Sikkerhed

Talg af Faar, saafremt der fra Øvrigheden paa Afsendelsesstedet medfølger Attest for, at de paagældende Varer ere udskibede i saltet Tilstand. — Om Indførsel af **Faar** se endvidere Haugelov 23. Febr. 1866 § 16. **2.** Ved Justm. Bek. *13. April 1892* er det forbudt at indføre **Hunde** fra *andre Lande end Danmark, Norge og Sverige*, medmindre Amtmandens Tilladelse til Indførelsen forud er erhvervet. Saa længe Forbudet er i Kraft, skulle Hunde om Bord i Fartøjer, som ankomme fra andre Lande end de nævnte til en færøsk Havn, holdes forsvarlig lænkede om Bord, medens Fartøjet er beliggende i Havnen. Hunde, som trods dette Forbud bringes i Land paa Færøerne, ville straks være at dræbe. — Indførsel af Hunde fra *Island* er forbudt ved Justm. Skr. *28. September 1870*. **3.** Indførsel af **Ræve og andre Rovdyr** er forbudt ved Justm. Bek. *1. Juli 1893*, der endvidere bestemmer, at hvis saadanne Dyr findes om Bord i Fartøjer, der ankomme til Færøerne, skulle de, medens Fartøjet ligger i Havn eller andetsteds har Forbindelse med Land, holdes forsvarlig lænkede om Bord. Komme de i Land, ville de straks være at dræbe.

1875. 7. April. for, at Sygdommen ikke er af smitsom Natur, vil det være nødvendigt at fortsætte Afspærringen, ikke blot saa længe Sygdommen varer, men desuden i et Tidsrum af mindst 4 Uger udover sammes fuldstændige Ophør. Opstaar der under Afspærringstiden Formodning om, at et Dyr er befængt med Smitte, skal det straks dræbes og derefter under Iagttagelsen af tilbørlig Forsigtighed nedgraves, ligesom det Lokale, hvori et indført Dyr saaledes har været indespærret, altid bør desinficeres, førend noget andet Dyr betræder det. I alle fornævnte Tilfælde bør Landfogden og Sysselmændene saa vidt muligt skaffe sig fornøden sagkyndig Bistand ved Tilkaldelse af Mænd, der maatte anses for at have særlig Kendskab til Husdyrliv, og ved at lade Desinfektion foretage af Distriktslægen".

(Utr.)

1876. 14. Jan. **Kgl. Anordning (Nr. 30), hvorved Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. af 30. November 1874 sættes i Kraft paa Færøerne.** I Henhold til den Regeringen ved Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. af 30. November 1874 § 93 givne Bemyndigelse sættes herved denne Lov med de nedenfor anførte Lempelser, saavel som Lov af s. D. om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger m. m. fra 1. Oktober 1876 i Kraft paa Færøerne: 1. I Stedet for § 1, 1. Led træder følgende Regel: „Naar nogen afgaar ved Døden, skal derom uopholdelig eller i ethvert Fald, saa snart det efter Omstændighederne er muligt, gøres Anmeldelse for Skifteretten eller vedkommende Sysselmand, som paa Forlangende og uden Betaling meddeler Attest om Anmeldelsen. Sker Anmeldelsen til Sysselmanden, har denne straks at gøre Indberetning desangaaende til Skifteretten". 2. Til § 1 føjes som 3. Led: „Skønt Jordspaakastelse eller anden Begravelsesceremoni ordentligvis ikke maa foretages af nogen Præst, forinden Skifterettens eller Sysselmandens Attest om Dødsfaldets Anmeldelse er ham forevist, kan dette dog undtagelsesvis ske i saadanne Tilfælde, hvor det har været umuligt for vedkommende at anmelde Dødsfaldet, men i saa Fald har paagældende Præst uopholdelig at underrette Sysselmanden om det indtrufne Dødsfald og den skete Jordspaakastelse". 3. I Stedet for § 2, 2. Pkt. træder følgende Regel: „Samme Straf paalægges den Præst, som gør sig skyldig i Forsømmelse af de ham efter foregaaende Paragraf paahvilende Pligter".

4. I § 12, 1. Pkt. ombyttes Ordene: „snarest muligt" med „saa snart Omstændighederne tilstede det". 5. § 13, 1. Led udgaar. 6. I Stedet for § 16, 1. Led træder følgende Regel: „Begyndelses- og Registreringsforretninger udføres af Skifteretten eller paa dennes Vegne af vedkommende Sysselmand i Forening med 2 Vidner, hvilke under Eds Tilbud have at vurdere Boets Ejendele, for saa vidt der ikke hertil udfordres særlige Kundskaber, i hvilket Tilfælde kyndige Vurderingsmænd blive at udmelde af Skifteretten. Dersom det senere under Skiftet forlanges, lader Skifteretten Vidnerne bekræfte den stedfundne Vurdering med Ed, som modtages i en Skiftesamling. Hvor Begyndelses- og Registreringsforretningerne afholdes af Sysselmanden, indføres de i dennes af Amtet autoriserede Protokol, og har han efter Forretningens Afholdelse snarest muligt at tilstille Skifteretten Afskrift af samme". 7. I § 16, 2. Led 2. Pkt. udgaa Ordene: „navnlig for saa vidt Forretningen er udført af Sognefogden". Som 3. Pkt. indskydes: „Hvor Registreringen er afholdt af Sysselmanden, har denne at rette den nævnte Opfordring til Arvingerne og herom at modtage deres Erklæring". 8. I § 17, 2. Led efter „Brev" tilføjes: „eller paa anden Maade, som Skifteretten finder hensigtsmæssig". 9. I § 17, 3. Led udgaa Ordene: „dog bør det i Reglen ikke være kortere end 1 og ikke længere end 6 Uger". 10. I Stedet for § 22, 1. Led træder følgende Regel: „Naar den afdøde skønnes ikke at have staaet i Gældsforpligtelser eller at have Arvinger paa noget Sted udenfor Færøerne, sker Indkaldelse ved en offentlig Bekendtgørelse med 3 Maaneders Varsel, der opslaas i Thorshavn paa sædvanlig Maade og tillige læses ved Kirkestævne i det Syssel, hvor den afdøde har haft Bopæl[1]); Fristen regnes fra Opslaget i Thorshavn. Maa det derimod antages, at den afdøde har haft Gældsforpligtelser eller har Arvinger udenfor Færøerne, indrykkes Indkaldelsen, ved hvilken der gives 6 Maaneders Varsel, tillige 3 Gange i de for Skiftebekendtgørelser i Almindelighed bestemte Aviser, og regnes Fristen i saa Fald fra den i Avisen sidst stedfundne Bekendtgørelse. Naar Skifteretten finder det rigtigt, kan Indkaldelsen derhos bekendtgøres paa anden hensigtsmæssig Maade, navnlig ved Læsning til Kirkestævne i samtlige Sysler. 11. I § 22, 2. Led udgaa Ordene: „Europa eller paa Island eller". 12. I

1876. 14. Jan.

[1]) Se nu Anordn. (Nr. 89) 10. Juli 1879.

1876. 14. Jan. Stedet for § 23 træder følgende Regel: „Skiftesamlinger afholdes i Boet efterhaanden som det findes fornødent. De tillyses ved en Bekendtgørelse fra Skifteretten, opslaaet i Thorshavn paa sædvanlig Maade og, hvis de i Boet interesserede ere bosatte udenfor Thorshavn, tillige læst ved Kirkestævne i det paagældende Syssel[1]) — for saa vidt Skifteretten ikke foretrækker at give dem, der skulle tilkaldes, særlig personlig Underretning, hvilken kan meddeles paa den Maade, som Skifteretten i hvert enkelt Tilfælde finder hensigtmæssig; det er tilladt at benytte anbefalet Brev eller lejet Bud. Varselet, Tiden og Stedet bestemmes af Skifteretten". **13.** Fristen i § 31 forlænges til 6 Uger. **14.** Den i § 50, 2. Led fastsatte Frist, i hvilken Udkastet til Opgørelsen skal ligge til Eftersyn og Overvejelse, forlænges til 4 Uger. **15.** I § 55, 1. Led forandres: „Retten paa det Sted, hvor Boet behandles" til „Maanedstinget i Thorshavn". **16.** I § 55, 2. Led forandres: „14 Dage" til „6 Uger". **17.** I § 58, 3. Led forandres: „Bekendtgørelse i Aviserne" til „Læsning til Kirkestævne"[1]). **18.** I § 61, sidste Led forandres: „D. L. 5—4—9 og 10" til „N. L. 5—4—9 og 10". **19.** I § 78, 2. Led udgaar sidste Pkt. **20.** I § 84 tilføjes efter „Hjemting": „eller ved Maanedstinget i Thorshavn". **21.** I § 85 forandres: „Retten paa det Sted, hvor Skiftet holdes" til „Maanedstinget i Thorshavn". **22.** I § 86 forandres: „Retten paa det Sted, hvor Boet behandles" til: „Maanedstinget i Thorshavn". Efter „Hjemting" indskydes: „eller ved Maanedstinget i Thorshavn". Varselet, med hvilket Personer, der bo udenfor Kredsen, skulle indkaldes, forlænges til mindst 6 Uger. **23.** I § 88, 1. og 2. Led forlænges Tidsfristen „12 Uger" til „6 Maaneder".

20. April. **Kgl. Resol.,** betræffende Lønninger ved Thorshavns Realskole (se Noten til Bek. 25. April 1900 § 20 Pkt. 2).

3. Juli. **Kgl. Resol.,** hvorved bifaldes, at § 5 i Reglement for Færø Amts Hospital af 3. Februar 1857 forandres[2]) derhen, at Hospitalet fra 1. Oktober 1876 fritages for den i Paragrafen omhandlede Udbetaling af 200 Kr. aarlig til Landkirurgen og Lægen paa Suderø

[1]) Se nu Anordn. (Nr. 89) 10. Juli 1879.
[2]) De i Resolutionen indeholdte Bestemmelser ere atter ændrede ved kgl. Resol. 14. September 1882.

for Behandlingen af Fattigpatienter, saaledes at denne Udgift for Fremtiden afholdes af Færø Amts Fattigkasse, og saaledes at det ommeldte Beløb, naar der indtræder Vakance i Distriktslægeembedet paa Suderø, udelt tilfalder Landkirurgen som Vederlag for Kur og Medicin til Patienter, som for Fattigkommunernes Regning indlægges paa Hospitalet, medens det de vedkommende Læger hidtil tilkommende Vederlag for Lægetilsyn med Fattiglemmer udenfor Hospitalet fra samme Tid bortfalder. **1876.** 3. Juli.

(Min. Tid. 1882 A. Side 159, Noten).

K. U. M. Skr. (til Biskoppen over Sjællands Stift), hvorved det tillades Biskoppen at bemyndige Provsten for Færøerne til, navnlig naar Paasken maatte indtræffe særdeles tidlig, for de ugunstig stillede Præstegælds Vedkommende at tillade Foraarskonfirmationens Henlæggelse til Trinitatis Søndag, naar Sognepræst og Menighed andrage derom, og naar Efteraarskonfirmations Afholdelse ikke er begært. 10. Oktbr.

(Gejstl. Reskr.)

Lov (Nr. 147) om Forandring i Lov af 3. Marts 1860 angaaende Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning paa Færøerne. Af den aarlige Afgift for Benyttelsen af de i Lov af 3. Marts 1860 angaaende Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning paa Færøerne §§ 1 og 3 omhandlede Bevillinger tilfalder der fra 1. April 1877 at regne Statskassen 20 Kr. for hver Bevilling til at forhandle Brændevin og 10 Kr. for hver Bevilling til at udskænke Brændevin, medens den overskydende Del af Afgifterne tilfalder Amtets Fattigkasse. 22. Dcbr.

Kgl. Resol., hvorved bifaldes, at den ved kgl. Resol. 18. August 1850 fastsatte Betaling af 28 Sk. for hver pligtig Arbejdsdag, som ikke af vedkommende præsteres in natura til Anlæggelse af en Kørevej fra Thorshavn ud til de længst bortliggende Tørveheder ved bemeldte By, forhøjes til 1 Kr. 50 Øre. **1877.** 14. Febr.

(Utr.)

Kgl. Resol., hvorved bifaldes, at Faaretienden af Øen Lille Dimon, der hidtil har været ydet in natura, afløses med et aarligt Vederlag, hvis Størrelse 5. Juli.

1877. 5. Juli. fastsættes efter den virkelige Gennemsnitsværdi i Penge af de stedfundne Ydelser i Aarene 1865—1874, saaledes at det udfundne Vederlag efter Middelbeløbet af Kapitelstaksterne for de nævnte Aar paa Uld eller paa Pulshoser konverteres til et vist Kvantum af disse Genstande, at betale efter hvert Aars Kapitelstakst.

(Utr.)

1878. 26. Marts. **Justm. Anordning (Nr. 31), hvorved Bestemmelserne i Lov** om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af **8. Januar 1872** indtil videre **gøres anvendelige paa eksantematisk Tyfus.** I Henhold til den Justitsministeriet ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 § 7 meddelte Bemyndigelse anordnes herved følgende: Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 skulle indtil videre ogsaa være anvendelige paa eksantematisk Tyfus.

29. Marts. **Lov (Nr. 36) om Ligsyn paa Færøerne. § 1.** Forinden Ligsyn har fundet Sted og Dødsattest er udstedt efter de i denne Lov givne Regler, maa intet Lig jordes, ej heller maa Kisten lukkes over Liget eller Liget føres bort en længere Vej; og har Døden været pludselig (uden foregaaende Dødskamp), maa Liget ikke, forinden ovennævnte Betingelser ere fyldestgjorte, hensættes paa et afsides Sted, uden stadigt Tilsyn, ej heller anbringes i et Lokale, hvor det ikke er tilstrækkelig beskyttet mod Kulde. Liget af den, som er død i sin Seng, maa ikke tages ud af Sengen, inden i det mindste 6 Timer ere forløbne efter Døden. Hvor Præsten ikke er paa Stedet, paaligger det vedkommende Kirkeværge at paase, at intet Lig nedgraves paa Kirkegaarden, forinden behørig Dødsattest er udstedt. Dødsattesten bliver i saadant Tilfælde at aflevere til Kirkeværgen, der igen afgiver den til Præsten, naar han indfinder sig for at foretage Jordspaakastelsen. For de Assistenskirkegaarde, der ere anlagte i afsides liggende Bygder, hvor ingen Kirkeværge bor, bliver der af Amtmanden efter Indstilling fra Sognepræsten at beskikke en Værge, der i den ommeldte Henseende træder i

Kirkeværgens Sted. § 2. Paa de Steder, hvor en autoriseret Læge er bosat i en Afstand af ikke over 1/4 Mil fra det Sted, hvor Ligsynet skal foregaa, skal dette foretages af Lægen. Ligger Stedet fjernere end 1/4 Mil fra den autoriserede Læges Bopæl, foretages Synet af to Ligsynsmænd, medmindre den afdødes efterladte eller andre rette vedkommende foretrække at tilkalde Lægen, eller Politiøvrigheden (i Thorshavn Landfogden, udenfor Thorshavn vedkommende Sysselmand) bestemmer, at dette skal ske. Distriktslægerne ere pligtige overalt i deres Lægedistrikt at foretage de Ligsyn, hvortil de maatte blive kaldede af Politiøvrigheden eller de afdødes efterladte eller andre rette vedkommende. § 3. I ethvert Sogn paa Landet, hvor efter Bestemmelsen i § 2 Ligsynsmænd maa haves, eller dersom Sognet har en større Udstrækning, i ethvert af de Distrikter, hvori Sognet i denne Henseende af Landfogden efter Forslag af vedkommende kommunale Bestyrelse inddeles, bør der være to Ligsynsmænd og tillige en eller to Hjælpeligsynsmænd til at træde i Stedet, naar nogen af hine har lovligt Forfald. Paa de Steder, hvor Ligsyn i Medfør af § 2 skal foretages af Lægen, udnævnes ligeledes to Mænd til i Lægens lovlige Forfald at foretage Ligsynet. Ligsynsmænd og Hjælpeligsynsmænd beskikkes af Landfogden efter Indstilling af den kommunale Bestyrelse. De ere forpligtede til at modtage og vedblive deres Bestilling, medmindre de maatte have gyldig Grund til at begære sig fritagne, hvilket bliver at bedømme af Landfogden. § 4. Efter at Ligsynet er foretaget, udstedes Dødsattesten af den eller dem, som have udført Synet. Attesten affattes i den af Justitsministeriet foreskrevne Form[1]) og udfærdiges paa de dertil indrettede trykte Blanketter. Hvor Ligsynet foretages af Ligsynsmænd, kan det ikke afholdes, før 3 Dage ere forløbne efter Døden, medmindre umiskendelige Tegn paa Forraadnelse forinden have vist sig. Undtagelse fra denne Regel kan kun finde Sted i Henhold til de gældende Bestemmelser om smitsomme og epidemiske Sygdomme, saavel som i de Tilfælde, der nærmere maatte blive bestemte af Justitsministeren. § 5. Justitsministeren lader forfatte en Vejledning for Ligsynsmænd, indeholdende Beskrivelse af de vigtigste Dødstegn, som kunne benyttes af Lægmænd, og Anvisning til deres Benyttelse, samt de

1878. 29. Marts.

[1]) Se Bek. 24. September 1878 § 1.

1878. 29.Marts. øvrige Oplysninger, der kunne være nyttige ved Ligsyn. Denne Vejledning trykkes og udleveres gratis tillige med et Eksemplar af denne Lov til enhver Ligsynsmand ved hans Udnævnelse. Ønsker den udnævnte Ligsynsmand nogen nærmere Oplysning med Hensyn til Benyttelsen af den anførte Vejledning, kan han derom henvende sig til Distriktlægen, hvem det paaligger mundtligt at give ham den efter Omstændighederne nødvendige Forklaring. **§ 6.** Opstaar der ved Ligsynet Formodning om, at Dødsaarsagen fortjener Justitsvæsenets Opmærksomhed, skal Lægen eller Ligsynsmændene uopholdelig gøre Indberetning herom til Politiøvrigheden, og Dødsattesten maa da ikke udstedes, førend denne har tilkendegivet, at der fra dens Side intet er til Hinder herfor. I Tilfælde af Selvmord, saavel som naar Lig opdrive, Personer eller Fostre findes døde, eller naar Mennesker ere omkomne ved ulykkelig Hændelse, saa og hvor ellers Undersøgelse fra det offentliges Side er indledet i Anledning af et indtruffet Dødsfald, maa Liget ikke jordes, førend det er undersøgt af Politiøvrigheden, i fornødent Fald[1]) i Forening med en af den tilkaldt Læge, og førend den af Lægen eller Ligsynsmændene udstedte Dødsattest af Politiøvrigheden er forsynet med Paategning om, at der for det offentliges Vedkommende intet er til Hinder for Begravelsen. Skulde Vejrligets Beskaffenhed eller andre Naturforhold lægge Hindring i Vejen for, at den omhandlede Undersøgelse af Liget kan finde Sted, skal dog Præsten eller, naar han ikke er til Stede, vedkommende Kirkeværge, efter at der af Ligsynsmændene er foretaget en saa vidt muligt nøjagtig Undersøgelse af Liget og Dødsattest af dem er udstedt, kunne tilstede, at Liget begraves, dog at Begravelsen ikke finder Sted, før der er hengaaet mindst 6 Dage efter, at Ulykkestilfældet er indtraadt eller Liget er bleven fundet.[2]) I øvrigt er det en Selvfølge, at hvor der kan være Spørgsmaal om Muligheden af Genoplivelse, bør under Ansvar for vedkommende efter Bestemmelserne i almindelig borgerlig Straffelovs § 199 intet hertil sigtende Middel undlades, f. Eks. ved at tilkalde en Læge, eller ved at søge Hjælp hos andre Personer, hvis en Læge ikke straks kan skaffes til Stede. **§ 7.** Overtrædelser af denne Lov straffes med Fængsel eller Bøder, for saa vidt Ger-

[1]) Jfr. Justm. Skr. 12. Januar 1889.
[2]) Jfr. Bek. 24. September 1878 § 2.

ningen ikke efter Beskaffenhed maatte medføre en 1878.
større Straf. Sager om saadanne Forseelser, som 29.Marts.
kun ere strafbare efter denne Lov, uden at falde ind under Bestemmelserne i almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866, behandles som offentlige Politisager. § 8. For Ligsynet og Dødsattestens Udstedelse erlægges en Betaling af 2 Kr. til Lægen eller til lige Deling mellem Ligsynsmændene. Skal Betalingen udredes af Husmænd, Daglejere, Tjenestetyende, andre Personer i lignende Stillinger eller af deres efterladte, erlægges kun halv Betaling. Sker Begravelsen paa Fattigvæsenets Bekostning, erlægges fuld Betaling. Befordring ydes efter Reglerne i Lov af 8. Januar 1872 om den Betaling, der tilkommer Læger paa Færøerne for deres Forretninger. Have den afdødes efterladte eller andre rette vedkommende kaldt en Læge over $^1/_4$ Mil fra hans Bopæl for at syne et Lig, ydes der ham fri Befordring og Betaling som for et almindeligt Sygebesøg. Kaldes Lægen til Ligsyn af Politiøvrigheden, betales han herfor af det offentlige efter de i ovenanførte Lov af 8. Januar 1872 fastsatte Regler. For den Attest om et dødfødt Barn, som afgives af den i Anledning af Fødslen tilkaldte Læge, erlægges ingen Betaling. § 9. Alle paa Færøerne gældende ældre Bestemmelser om Ligsyn ophæves. § 10. Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1878.

Lov (Nr. 37) om Jordemodervæsenet paa Før- 29.Marts.
øerne. § 1. Færøerne inddeles i et bestemt Antal Jordemoderdistrikter, dels Hoveddistrikter dels Hjælpedistrikter. Distrikternes Antal og Omfang bliver, efter at Forstanderskaberne i Landkommunerne og Thorshavns Kommunalbestyrelse derom ere hørte, at fastsætte af Justitsministeriet efter Indstilling fra Lagtinget[1]). I hvert Distrikt ansættes en Jordemoder, der skal bo paa det Sted, som Forstanderskabet finder hensigtsmæssigst. § 2. Jordemødrene beskikkes af Amtmanden efter Indstilling fra vedkommende kommunale Bestyrelse i Samraad med Distriktslægen. § 3. Forinden nogen kan opnaa Ansættelse som Jordemoder, maa vedkommende have nydt Undervisning og underkastet sig Eksamen enten ved den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse i Kjøbenhavn eller hos Landkirurgen i Thorshavn og erholdt

1) Se Bek. 29. August 1878.

1878. 29.Marts. Attest om at have bestaaet Prøven. Jordemødrene i Hoveddistrikterne skulle som Regel være oplærte ved den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse, og navnlig bør dette altid gælde med Hensyn til Distriktsjordemødrene i Thorshavn. § 4. Distriktsjordemødrene i Thorshavn erholde i aarlig Løn hver 80 Kr. Jordemødrene i de øvrige Hoveddistrikter lønnes, for saa vidt de ere oplærte ved den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse i Kjøbenhavn (jfr. § 3), med 60 Kr., ellers med 40 Kr. De i Hjælpedistrikterne ansatte Jordemødre lønnes med 40 Kr., dog at Lønnen for Jordemødrene i de Distrikter, hvis Indbyggerantal ikke overstiger 250, fastsættes til 20 Kr. for hver. Efter 15 Aars god Tjeneste tilstaas der Jordemoderen et Tillæg af 20 Kr., naar Lønningen udgør 40 Kr. eller derover, og af 10 Kr., naar Lønningen kun udgør 20 Kr., hvilken Bestemmelse ogsaa gælder for de nu ansatte Jordemødre. Finder vedkommende kommunale Bestyrelse, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at indrømme Alderstillægget, indstilles Sagen gennem Amtet til Justitsministeriets Afgørelse. Naar en Jordemoder afskediges paa Grund af Alder eller Svagelighed, kan der, naar vedkommende kommunale Bestyrelse dertil finder Anledning, tillægges hende en i Forhold til hendes Tjenestetid og Dygtighed afpasset Pension, der dog ikke maa overstige Beløbet af den oppebaarne aarlige Lønning, Alderstillægget derunder indbefattet. § 5. Udgifterne til Jordemødrenes Lønning og Pensionering samt til Anskaffelsen af de for dem nødvendige Instrumenter afholdes for Thorshavns Vedkommende af Byens Kasse og i Landdistrikterne af vedkommende Sognekasse. Dog udreder Amtsrepartitionsfonden som Bidrag til Lønningen af de Jordemødre, der ere oplærte paa den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse, til hvert af de Hoveddistrikter, hvor saadanne ere ansatte, et Beløb af 20 Kr. aarlig. Omfatter et Jordemoderdistrikt flere Sogne eller Dele af Sogne, fordeles Udgifterne paa de enkelte Sognekommuner efter Folketallet i de Bygder, der høre til Distriktet. Med Hensyn til Thorshavn og det Landdistrikt, der maatte have Jordemoder fælles med samme, bliver Forholdet for Fordelingen af de omhandlede Udgifter i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte af Justitsministeriet. Omkostningerne ved Jordemødrenes Oplærelse, derunder indbefattet Omkostningerne ved deres Rejse til det Sted, hvor de oplæres, og tilbage til deres Hjem, samt ved Anskaffelsen af de fornødne

Journaler til Brug for dem udredes af Amtsreparti- 1878.
tionsfonden. § 6. For Fødselshjælp og Pleje under 29.Marts.
Barselsengen tilkommer der Jordemoderen, foruden fri Befordring frem og tilbage, en billig Godtgørelse. I fornødent Fald bestemmes denne ved Rettens Kendelse, under behørigt Hensyn til paagældendes Stilling og øvrige Forhold, for Fødselshjælpen til 2—8 Kr., samt for hver Dag, Jordemoderen efter Begæring opholder sig hos Barselkvinden udover den Tid, der medgaar til Forløsningen, til 50 Øre — 1 Kr. Understøttes Barselkvinden af Fattigvæsenet, betaler dette Jordemoderen fra 2 til 4 Kr. foruden fri Befordring. For at sætte Klyster, tage Vandet og lignende Bistand, som ydes Kvinder udenfor Barselsengen, er Jordemoderen ogsaa berettiget til en billig Betaling. § 7. Jordemødrene ere pligtige til ufortøvet at yde enhver fødende i Distriktet, som begærer det, deres Hjælp. I Distriktsjordemoderens Forfald er Jordemoderen i Nabodistriktet pligtig til, saa vidt saadant kan ske uden Forsømmelse af hendes eget Distrikt, at yde den fornødne Hjælp. Med Hensyn til Udførelsen af deres Tjenesteforretninger ere Jordemødrene i øvrigt undergivne Landkirurgens og Distriktslægernes Tilsyn, og have de i deres hele Forhold samvittighedsfuldt at rette sig efter den dem meddelte almindelige Instruks for Jordemødre samt de Bestemmelser Jordemoderv æsenet betræffende, som senere maatte blive dem meddelte. § 8. De Jordemoderen ved hendes Ansættelse tildelte Instrumenter vil hun ved Fratrædelse af Bestillingen have at tilbagelevere i tilbørlig Stand. Saavel disse som den Journal, Jordemoderen har at føre over de i hendes Praksis forekommende Fødsler, afleveres til vedkommende Distriktslæge, i hvis Arkiv Journalerne, naar de ere udskrevne, opbevares. § 9. Overtræder nogen Jordemoder de hende efter nærværende Lov og den hende meddelte Instruks[1]) paahvilende Forpligtelser, straffes hun, for saa vidt den af hende begaaede Forseelse ikke efter den gældende Lovgivning medfører strengere Straf, med Bøder, der tilfalde Amtsfattigkassen, og i Gentagelsestilfælde under særdeles skærpende Omstændigheder, og navnlig naar hun gentagne Gange har vægret sig ved ufortøvet at komme til en Barselkvinde, med Bestillingens Fortabelse. Hvis nogen Jordemoder misbruger den Fortrolighed, som et

[1]) Instruks 4. November 1881.

1878. 29. Marts. Fruentimmer viser ved at betro sig til hende, straffes hun straks med Bestillingens Fortabelse. **§ 10.** Naar ingen eksamineret Jordemoder kan erholdes, kan vedkommende kommunale Bestyrelse i Samraad med Distriktslægen foreløbig konstituere en ueksamineret Kone, der har aflagt Prøver paa sin Dueligbed, til at forestaa et Jordemoderdistrikt, og tilstaa hende den i nærværende Lov fastsatte Løn. **§ 11.** De i nærværende Lovs §§ 4 og 5 indeholdte Bestemmelser om Jordemødrenes Lønning træde i Virksomhed til den førstpaafølgende 1. Oktober, efter at den i § 1 omhandlede Distriktsinddeling er bleven fastsat af Justitsministeriet.

29. Aug. **Justm. Bekendtgørelse (Nr. 93) om Færøernes Inddeling i Jordemoderdistrikter.** I Henhold til Lov om Jordemodervæsenet paa Færøerne af 29. Marts 1878 § 1 bestemmer Justitsministeriet herved efter Indstilling af Lagtinget, at Færøerne inddeles i følgende 25 Jordemoderdistrikter: a) Norderøernes Lægedistrikt: 1. Viderø Hoveddistrikt, bestaaende af: Viderø, Mulen, Deble, Tofte og Kvannesund. 2. Svinø Hjælpedistrikt, bestaaende af: Svinø. 3. Fuglø Hjælpedistrikt, bestaaende af: Fuglø. 4. Vaags Hoveddistrikt, bestaaende af: Vaag, Nordøre, Strond, Aaerne, Arnefjord og Skaaletofte. 5. Kunø Hjælpedistrikt, bestaaende af: Kunø, Haraldsund og Skard. 6. Trollenæs Hjælpedistrikt, bestaaende af: Trollenæs og Myggledal. 7. Sydredal Hjælpedistrikt, bestaaende af: Husum og Sydredal. 8. Fuglefjord Hoveddistrikt, bestaaende af: Fuglefjord, Lervig, Hedlerne, Andefjord, Nordregøte, Gøtegjov og Sydregøte. 9. Fundings Hjælpedistrikt, bestaaende af: Gjov, Funding, Fundingsbotn og Eldevig. b) Landkirurgens Lægedistrikt:[1]) 10. Solmunde Hoveddistrikt, bestaaende af: Strænder, Skaale, Skaalebotn, Skibenæs, Solmundefjord, Lamhauge, Glibre, Saltangeraa, Saltnæs, Tofte, Næs og Ridevig. 11. Eide Hoveddistrikt, bestaaende af: Eide, Lysaa, Svinaaer og Nordskaale paa Østerø samt Tjørnevig, Haldersvig, Langesund (Nybo) og Saksen paa Strømø. 12. Vestmanhavns Hoveddistrikt, bestaaende af: Slettenæs

[1]) Ved kgl. Resol. 27. September 1883 er det nævnte Lægedistrikt delt saaledes, at Jordemoderdistrikterne 11, 12, 17, 18 og 19 samt de 5 førstnævnte Bygder af 13 ere henlagte under Vestmanhavns Lægedistrikt, og Store Dimon (22) under Suderø Lægedistrikt.

paa Vaagø samt Vestmanhavn, Vaal, Næsset, Kvivig, Stykket (Solitude), Leinum og Skjælling paa Strømø. 13. Kollefjord Hoveddistrikt, bestaaende af Kollefjord, Gjoven, Thorsvig, Kvalvig og Strømnæs paa Strømø samt Øre, Sælletræ og Morskranæs paa Østerø. 14. Thorshavns Hoveddistrikt, bestaaende af: Thorshavn, Kalbak, Sund, Hvidenæs, Højvig, Arge, Bø, Kirkebø, Velbestad, Sydredal og Nordredal, med 2 Jordemødre boende i Thorshavn. 15. Hestø Hjælpedistrikt, bestaaende af: Hestø og Kolter. 16. Nolsø Hjælpedistrikt, bestaaende af: Nolsø. 17. Midvaag Hoveddistrikt, bestaaende af: Midvaag og Sandevaag. 18. Sørvaag Hjælpedistrikt, bestaaende af: Sørvaag, Bø, Gaasedal og Vigum. 19. Myggenæs Hjælpedistrikt, bestaaende af: Myggenæs. 20. Sands Hoveddistrikt, bestaaende af: Skopen og Sand. 21. Husevig Hjælpedistrikt, bestaaende af: Skaalevig, Husevig, Dal og Skarvenæs. 22. Skuø Hjælpedistrikt, bestaaende af: Skuø og Store Dimon. c) Suderø Lægedistrikt: 23. Kvalbø Hoveddistrikt, bestaaende af Kvalbø og Kvalvig. 24. Tveraa Hoveddistrikt, bestaaende af: Famien, Trangisvaag, Tveraa, Frodebø og Ørdevig. 25. Vaag Hoveddistrikt, bestaaende af: Hove, Porkere, Næs, Vaag, Lobra, Øgrum, Vigerbirg og Sumbø.

1878. 29. Aug.

Justm. Bekendtgørelse (Nr. 103) om Forandring i de Regler, hvorefter **Priserne paa raa uvasket Uld, Lammeskind og Hoser** i Henhold til Lov om Kapitelstaksten paa Færøerne af 1. Maj 1868 § 3 kunne bestemmes **efter et vist Forhold til Trøjer.** Paa Justitsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling er det under 18. d. M. allernaadigst bifaldet, at de i Bekendtgørelse af *16. Januar 1869* indeholdte Regler, hvorefter Priserne paa raa uvasket Uld, Lammeskind og Hoser i Henhold til Lov om Kapitelstaksten for Færøerne af 1. Maj 1868 § 3 kunne bestemmes efter et vist Forhold til Trøjer, forandres derhen: at Prisen paa raa uvasket Uld ansættes efter den gangbare Pris paa Trøjer efter Forholdet: en $1^1/_2$ Pds. Trøje = $3^3/_4$ Pd. raa uvasket Uld, en 2 Pds. Trøje = 5 Pd. raa uvasket Uld, en $2^1/_2$ Pds. Trøje = $6^1/_4$ Pd. raa uvasket Uld, saaledes at den for disse Trøjer udfundne Gennemsnitspris pr. Pund raa uvasket Uld bliver dennes Kapitelstakstpris, samt at et Lammeskind nordenfjords regnes = $1^1/_2$ Pd. raa uvasket Uld, et Lammeskind sønden fjords regnes

23. Sept.

1878. 23. Sept. = 1 Pd. raa uvasket Uld, et Par Pulshoser regnes = $2^{15}/_{16}$ Pd. raa uvasket Uld, et Par $^5/_4$ Alens Hoser regnes = $2^7/_{64}$ Pd. raa uvasket Uld, et Par 1 Alens Hoser regnes = $1^7/_8$ Pd. raa uvasket Uld.

24. Sept. **Justm. Bekendtgørelse (Nr. 104) angaaende Dødsattester paa Færøerne.** I Henhold til § 4 i Loven af 29. Marts d. A. om Ligsyn paa Færøerne bestemmes herved følgende: **§ 1.** De trykte Blanketter, paa hvilke Dødsattester skulle udfærdiges, erholdes udleverede hos Sognepræsterne. Blanketterne ere saaledes lydende:[1]) A. Dødsattest, udstedt af en Læge. (Færøerne). — — — B. Dødsattest, udstedt af Ligsynsmænd. (Færøerne). — — — C. Dødsattest, udstedt af Læger ved Selvmord og anden ved ulykkelig Hændelse indtruffen pludselig Død. (Færøerne). — — — D. Dødsattest, udstedt af Ligsynsmænd ved Selvmord og anden ved ulykkelig Hændelse indtruffen pludselig Død. (Færøerne). — — — **§ 2.** I de i Loven af 29. Marts d. A. § 6, 2. Stykke, omhandlede Tilfælde (ved Selvmord, saavel som naar Lig opdrive, Personer eller Fostre findes døde, eller naar Mennesker ere omkomne ved ulykkelige Hændelser, saa og hvor ellers Undersøgelse fra det offentliges Side er indledet i Anledning af et indtruffet Dødsfald), skal Dødsattesten af Lægen eller Ligsynsmændene enten personlig overleveres eller i forseglet Konvolut sendes til vedkommende Politiøvrighed (i Thorshavn Landfogden, udenfor Thorshavn Sysselmanden[2]), hvorhos Duplikat af Attesten samtidig tilstilles Præsten eller, naar han ikke er til Stede, vedkommende Kirkeværge, i hvilket sidste Fald Politiøvrigheden underrettes derom. Denne tager Afskrift af Dødsattesten og tilbagesender Originalen med fornøden Paategning til Præsten (Kirkeværgen), hvorefter Jordfæstelsen kan foregaa. Er der hengaaet mindst 6 Dage efter, at Ulykkestilfældet er indtraadt eller Liget er blevet fundet, og Dødsattesten, forsynet med Paategning af Politiøvrigheden, ikke foreligger, kan Præsten (Kirkeværgen) tilstede, at Liget begraves, men i saa Fald bliver en bekræftet Afskrift af Duplikatet af Dødsattesten snarest muligt at tilstille Politiøvrigheden i forseglet Konvolut ledsaget af Underretning om, at

[1]) Formularerne udelades her.

[2]) Ifølge Justm. Skr. *3. Juni 1898* og *18. Juni 1901* (begge utr.) skal Dødsattesten ogsaa i den øvrige Del af Sydstrømø Præstegæld samt i Næs og Sjov Sogne af Østerø Præstegæld tilstilles Landfogden.

Begravelsen har fundet Sted. § 3. Saafremt et Lig ønskes begravet udenfor Præstegældet, afleveres Dødsattesten til Sognepræsten for det Præstegæld, i hvilket Dødsfaldet er sket. Denne opbevarer Attesten og udfærdiger et Duplikat af samme, hvilket medfølger Liget og tjener til Legitimation for den Præst, der foretager Begravelsen. § 4. Ovenstaaende Bestemmelser træde i Kraft den 1. Oktober 1878. 1878. 29. Sept.

K. U. M. Skr. (til Amtmanden og Provsten paa Færøerne), hvorved det paalægges Amtmanden og Provsten at drage Omsorg for, at der for Fremtiden ved Opførelse eller Istandsættelse af Bygninger paa Færøerne, der sortere under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, bliver taget behørigt Hensyn til saa vidt muligt at følge de Anvisninger og Vink, som indeholdes i en i Ministerialtidende for 1878 B., Side 660—62, optagen, af Arkitekt Amberg afgiven „Indberetning om de Bygningsvæsenet i Almindelighed vedkommende Forhold paa Færøerne". 4. Nvbr.
(Gejstl. Reskr.)

Kgl. Resol., hvorved tillades, at de tvende Tavler, der hidtil have været ombaarne ved Gudstjenesten i Thorshavns Kirke til Fordel henholdsvis for Kirken og de fattige, fremtidig maa hensættes i Forkirken i Stedet for at ombæres. 1879. 10. Febr.
(Gejstl. Reskr.)

Justm. Reglement for Skydsvæsenet paa Færøerne. I Kraft af den Justitsministeren ved Lov om Skydsvæsenet paa Færøerne af 17. Marts 1865 § 8 givne Bemyndigelse anordnes herved følgende Regler med Hensyn til bemeldte Skydsvæsen: § 1. Skydsen, der bestilles hos Skydsskafferen, gaar fra Bygd til Bygd. Imidlertid maa de rejsende ikke landsættes paa Udøer, medmindre alt der er saaledes til rede, at de kunne befordres videre med første rette Strømfald. Er dette ikke Tilfældet, flyttes Skydsen til næste Station med det samme Mandskab. Med Hensyn til Embedslægernes Skyds forholdes som hidtil, og for øvrigt er enhver berettiget til ved fri Overenskomst at skaffe sig eller yde Skyds for længere Ture. § 2. Det overlades i hvert enkelt Tilfælde til Overenskomst mellem Skydsskafferen, Formanden 3. Juli.

1879. 3. Juli. og den rejsende, hvilken Baad og hvor stort Mandskab der skal udsættes til Skyds. I Tilfælde af Uenighed skal den rejsendes Forlangende om at erholde den større Baad tages til Følge. De Heste, der benyttes ved Skyds til Lands, lader Skydsskafferen bringe til Stede fra Haugen ved skydspligtigt Mandskab, som derfor erholder en af Skydsskafferen i hvert enkelt Tilfælde fastsat Betaling. Besværinger over Størrelsen af denne Betaling afgøres af vedkommende Sysselmand. **§ 3.** Skydsskafferen eller hans Medhjælper bør straks ved Bestillingen tilsige Skydsen, og Mandskabet har da uvægerlig at møde efter Tilsigelsen, saa at Skydsen ikke opholdes efter Mandskab over 1 Time, naar Folk ere hjemme. Antager nogen, at han er tilsagt udenfor sin Tur, skal han desuagtet møde og udføre Skydsen, men kan siden klage til Sysselmanden, der, naar Klagen findes begrundet, har at paase, at den paagældende erholder Erstatning i næste Omgang. Gaar Rejsen til Søs, bestemmer Formanden paa Baaden under sit Ansvar Afgangstiden efter Strømfaldet og Vejret. Gaar Rejsen til Lands, er Skydsskafferen ansvarlig for, at den tilsagte er duelig til at udføre sin Pligt i det paagældende Tilfælde. Hvor mange Personer og hvor meget Gods der kan medtages i en Baad, beror paa Formanden og afgøres efter Baadens og Vejrligets Beskaffenhed. **§ 4.** I Henhold til Bestemmelsen i Lov af 17. Marts 1865 § 4 bør der, naar ikke Nødvendigheden fordrer det, paa Søn- og Helligdage saavel som paa Valgdage ikke skydses til Tider, hvor Skydsens Udførelse vilde hindre Mandskabet i at deltage i den offentlige Gudstjeneste eller i den paagældende Valghandling. **§ 5.** Skydsbaaden skal være ren og Mandskabet ædru. Møder nogen i beruset Tilstand, vises han tilbage, og, saafremt han Aftenen forud er bleven tilsagt, straffes han med Bøder, hvorhos en anden Mand straks tilsiges i hans Sted. Ligeledes ifalder den Bøder, som paa Rejsen bliver beruset. Er den rejsende beruset, skydses han ikke, før han er ædru, og den erlagte Betaling tilbagebetales ikke, men kommer det tilsagte Mandskab til gode. Skydsmandskabet, der skal befordre en rejsende, afhenter hans Bagage i det Hus, hvorfra han paa Afgangsstedet tager bort, og afleverer den i det Hus, hvor han paa Ankomststedet tager ind. Saavel den rejsende som Skydsmandskabet skulle behandle hverandre med Høflighed. Tilsidesættelse heraf saavel som andre Uordener straffes med Bøder. Alle Klager fremføres for Skydsskafferen paa

Ankomststedet, der har at anmelde dem for Sysselmanden til videre Undersøgelse og Forfølgning, om hvis Udfald Klageren stedse bør underrettes. **§ 6.** I privat Øjemed kan Skyds kun forlanges til at forskaffe rejsende med deres Rejsetøj og Breve Befordring. Med Breve kunne følge Pakker eller andet Sendingsgods, som dog i privat Skyds ikke maa have en Vægt af over 10 Pd. Naar Skydsen gaar over Land, betragtes Breve og Pakker af over 1 Pds. Vægt som Byrde. **§ 7.** Enhver Skyds er pligtig at medtage de Breve, der henligge hos Skydsskafferen til Befordring ad den Vej, Skydsen gaar. Breve leveres paa Ankomststedet til Skydsskafferen eller til den, til hvem Brevet er stilet. Smaa Pakker kunne medtages i Baad, naar Pladsen og Vejrliget tillade det, dog uden at den rejsende herved i nogen Henseende forulempes. Naar Breve sendes i uopholdelig Befordring, skulle de bringes frem saa hurtig, som Vejrliget tillader det. Afsenderen tegner uden paa Brevet „Uopholdelig Befordring" samt, for saa vidt Brevet ikke er forseglet med Embedssegl, Afsendelsesdagen med sit Navns Underskrift. De, som ere berettigede til i det offentliges Tjeneste at afsende Breve i uopholdelig Befordring, skulle aarlig til Amtmanden indsende en Fortegnelse over de af dem saaledes i Aarets Løb afsendte Breve med Angivelse af, i hvilken Anledning Brevet er sendt. Enhver, der i Embedsmedfør afsender Brev med Skyds til uopholdelig Befordring, skal underrette de øvrige i Bygden boende, som ere berettigede til slig Afsendelse, om Skydsens Afgang; men Skydsen afgaar, naar Rekvirentens Post er afleveret. **§ 8.** For Skydsning betales: for en Baad $^1/_3$ Dagløn pr. Mil; for en Mand til Søs $^1/_3$ Dagløn pr. Mil og til Formanden en halv Gang mere; for en Mand over Land $^1/_3$ Dagløn pr. Mil; for en Mand med Byrde over Land $^1/_2$ Dagløn pr. Mil; for en Hest $^1/_3$ Dagløn pr. Mil; for Skydsture, der ere kortere end $^1/_4$ Mil, beregnes Betaling som for $^1/_4$ Mil. For Tilsigelser erlægges 4 Øre for hver tilsagt Mand til Skydsskafferen eller, for saa vidt Tilsigelsen besørges af hans Medhjælper, da til denne. En Mands Byrde over Land maa ikke overstige 50 Pd. Milene beregnes efter den vedhæftede, under Dags Dato approberede Tabel[1]). Mandskabet maa under Straf af Bøder ikke forlange yderligere Betaling end den, det erholder gennem Skydsskafferen. Den ovennævnte

1879. 3. Juli.

[1]) Er ikke optaget i nærværende Samling.

1879. 3. Juli. Betaling erlægges for Vejen frem, men for Vejen tilbage erlægges intet, medmindre den samme Skydsfører rejsende tilbage igen eller medtager Breve til uopholdelig Befordring, i hvilket Fald halv Betaling erlægges for Tilbagevejen. **§ 9.** Reglement for Skydsvæsenet paa Færøerne af *20. Marts 1865* ophæves.

10. Juli. **Kgl. Anordning (Nr. 89) om Forandring** af den i Anordningerne af 13. Februar 1873 og 14. Januar 1876 foreskrevne **Bekendtgørelsesmaade for Skifteindkaldelser o. desl.** paa Færøerne. Efter at Vi ved allerhøjeste Bevilling af Dags Dato have autoriseret den paa Færøerne udkommende Amtstidende Dimmalætting til Optagelse af retslige og andre offentlige Bekendtgørelser for bemeldte Øer[1]), forandres de i Nr. 2, 6, 9, 13, 15, 17, 19, 20 og 23 i Anordningen af 13. Februar 1873, hvorved Lov af 25. Marts 1872 om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gældende Bestemmelser om Pant og Eksekution er sat i Kraft paa Færøerne, og de i Nr. 10, 12 og 17 i Anordningen af 14. Januar 1876, hvorved Lov af 30. November 1874 om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. er udvidet til Færøerne, indeholdte Bestemmelser om Bekendtgørelse ved Opslag i Thorshavn og Læsning ved Kirkestævne af Skifteindkaldelser m. v. derhen, at Bekendtgørelsen, saa længe der paa Færøerne udkommer en til Optagelse af retslige og offentlige Bekendtgørelser autoriseret Avis, skal ske ved Indrykkelse i denne, saaledes at de foreskrevne Frister regnes fra den sidste Bekendtgørelse i Avisen. Denne Anordning træder i Kraft den 1. Oktober d. A.

10. Juli. **Justm. Bekendtgørelse (Nr. 90) om Taksten** for Indrykkelse af retslige og andre **offentlige Bekendtgørelser i „Dimmalætting, Amtstidende for Færøerne“.** Da Bladet „Dimmalætting, Amtstidende for Færøerne“

[1]) Ved anf. Bevilling er det tilladt, at nævnte Blad indtil videre maa autoriseres til Optagelse af retslige og andre offentlige Bekendtgørelser, som efter nugældende eller fremtidige Regler skulle offentliggøres ved Indrykkelse i en Avis paa Færøerne, samt at Aktieselskabet „Færø Amtstidendes Bogtrykkeri“ ligeledes indtil videre maa udgive fornævnte autoriserede Tidende, bl. a. paa Vilkaar, at den udgaar mindst 1 Gang ugentlig, og at der uden Betaling i Tidenden optages, hvad der efter fremtidig udkommende Love og Anordninger af Øvrigheden deri skal bekendtgøres, saavel som hvad der af Ministerierne forlanges indrykket i Bladet.

ved allerhøjeste Bevilling af Dags Dato [1]) er autoriseret til Optagelse af retslige og andre Bekendtgørelser, som skulle offentliggøres ved Indrykkelse i en Avis paa Færøerne, fastsættes herved følgende Takst for Indrykkelse i bemeldte Tidende af Bekendtgørelser af den ovennævnte Art, for saa vidt de ikke kunne fordres optagne uden Betaling: **1.** For hver af de ommeldte Bekendtgørelser erlægges 25 Øre uden Hensyn til, om den indrykkes een eller flere Gange. **2.** Desuden erlægges for hver Linie eller dens Plads 10 Øre for hver Gang, Indrykkelsen sker, saaledes at Beregningen af Liniernes Antal og Plads sker efter Petit Fraktur, uanset hvilken Skrift der benyttes. En Linie udgør 40 Bogstaver Petit Fraktur. **3.** For hvert Nummer af Tidenden, der leveres vedkommende averterende som Legitimation for, at Indrykkelsen af den paagældende Bekendtgørelse har fundet Sted, betales 8 Øre. **1879.** 10. Juli.

Justm. Bekendtgørelse (Nr. 115) om Karantæneundersøgelser af Skibe, der ankomme til Færøerne fra Steder, hvor smitsomme Sygdomme antages at herske epidemisk. I Henhold til den Justitsministeren ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne af 8. Januar 1872 § 7 meddelte Bemyndigelse fastsættes herved følgende: Skibe, der ankomme til Færøerne fra et Sted, hvor Kolera, Kopper, eksantematisk Tyfus eller andre Sygdomme, paa hvilke Bestemmelserne i fornævnte Lov af 8. Januar 1872 maatte blive bragte til Anvendelse, ifølge derom udstedt Bekendtgørelse antages at herske epidemisk, skulle, for saa vidt Lægen ved deres Ankomst er fraværende, af Politiøvrigheden kunne fritages for den ved ovennævnte Lov, jfr. Anordningerne af 15. April 1872 og 26. Marts 1878, paabudne Lægeundersøgelse, for saa vidt Skibets Fører til Stedets Øvrighed afgiver en Erklæring om, at han ikke har eller paa Rejsen har haft døde eller syge, derunder dog ikke indbefattet tilskadekomne, om Bord. Erklæringen affattes i følgende Form: Undertegnede Fører af.....kommende fra.....erklærer herved paa Ære og Samvittighed, at jeg ikke har eller paa Rejsen har haft syge eller døde om Bord. 16. Okt.

[1]) Se forrige Note.

1880. 6. Febr. **Lov (Nr. 8) indeholdende nærmere Regler for Udskrivning af Skatten til Amtsrepartitionsfonden paa Færøerne.** De til Færø Amtsrepartitionsfonds Fornødenheder nødvendige Beløb tilvejebringes som hidtil ved Udskrivning paa Amtets matrikulerede Jordegods. Dog kan Lagtinget bestemme, at indtil en Tredjedel af det Beløb, som noget Aar skal udskrives paa Jordegodset, lignes paa de i Amtet værende Kommuner og udredes af disse paa samme Maade som deres øvrige Udgifter. Bestemmelse herom tages for et Aar ad Gangen, og Fordelingen paa Kommunerne fastsættes særlig for hver Gang saaledes, at Halvdelen fordeles efter Kommunernes Marketal, en Fjerdedel efter Folkemængden ved sidste Folketælling, og en Fjerdedel efter Lagtingets Skøn.

28. Febr. **Justm. Bekendtgørelse (Nr. 19) om en Forandring i Reglement for Grindefangsten paa Færøerne af 5. Februar 1872.** I Henhold til den Justitsministeren ved Lov om Grindefangsten paa Færøerne af 29. December 1857 § 1 givne Bemyndigelse fastsættes herved efter Lagtingets derom gjorte Indstilling følgende Forandring i og Tillæg til § 20 Litr. f. i det under 5. Februar 1872 udkomne Reglement for bemeldte Fangst: For bortkomne eller helt beskadigede Hvalvaaben udleveres der de paagældende skadelidte, i Stedet for Skadeserstatning i Penge, Hvalvaaben af Staal, som Sysselmanden besørger anskaffede og udleverede for den i hvert enkelt Tilfælde udlagte Skadehval.

22. Juni. **K. U. M. Skr.** (til Biskoppen over Sjællands Stift). I Anledning af en Indberetning fra Provsten for Færøerne om, at Lagtinget efter hans Opfordring havde vedtaget, at der foreløbig hvert Aar under Sognepræstens Ledelse skulde holdes Syn over Myggenæs Kirke, udtaler Ministeriet, at det ikke finder det fornødent at meddele Approbation paa denne Foranstaltning, der ikke har gaaet ud paa at indrette noget egentligt Syn, hvis Bestemmelser ere bindende lige over for Kirkernes Overbestyrelse, men maa betragtes som en Skærpelse af det i Kanc. Skr. 29. April 1826 ommeldte aarlige saakaldte Eftersyn af Kirkebygningen, der har til Hensigt at sætte Kirkebestyrelsen bedre i Stand til at sørge for dens Ved-

ligeholdelse og saaledes heller ikke i de Aar, da Provstesyn regelmæssig skulle afholdes, kan træde i disses Sted. Derimod paalægges det Provsten, naar Vejrforholdene eller deslige Omstændigheder have forhindret ham i at tage det berammede Syn over en eller anden Kirke og nødet ham til at forbigaa denne, da at konstituere vedkommende Sognepræst til paa Provstens Vegne at holde Synet over Kirken i Forening med de dertil udmeldte Synsmænd, af hvilket Syn Udskrift vil være at indsende af Provsten til Biskoppen i Forening med de andre i Aarets Løb afholdte Provstesyn. For øvrigt udtaler Ministeriet angaaende Kompetencen til at træffe Afgørelse i Spørgsmaal vedkommende Forandringer med Hensyn til Synenes Ordning, at, hvad de almindelige lige over for Kirkernes Overbestyrelse bindende Syn angaar, høre saadanne Spørgsmaal under Biskoppen og Ministeriet, uden at den Omstændighed, at det ifølge Lov 15. April 1854 § 12 d. tilkommer Lagtinget at tage Bestemmelse om Anvendelse af Kirkernes Midler, kan, hvis saadanne Omordninger i Synsvæsenet skulde medføre forøgede Udgifter for Kirkekasserne, bevirke, at Lagtinget i Stedet for Ministeriet skulde kunne afgøre Sagen; det maa derimod, efter at vedkommende Anliggende af Provsten har været forelagt Ministeriet gennem Biskoppen, være Ministeriets Sag at skønne om, hvor vidt det er fornødent at indhente Lagtingets Ytringer, hvilket der navnlig vilde være Anledning til, naar den Foranstaltning, hvorom der maatte være Spørgsmaal, ikke havde Hjemmel i den paa Færøerne gældende almindelige Lovgivning. **1880.** 22. Juni.

(Gejstl. Reskr.)

K. U. M. Skr. (til Biskoppen over Sjællands Stift), hvori udtales, at der efter N. L. 2—12—7 tilkommer Præsterne paa Færøerne Ret til Højtidsoffer eller saakaldt Præsttal, og at dette, da dets Størrelse ad sædvansmæssig Vej tilstrækkelig er fastslaaet i de forskellige Præstegæld, formenes at kunne inddrives ved Udpantning. 6. Nvbr.

(Gejstl. Reskr.)

Lov (Nr. 3) om Forandring i Loven af 17. Marts 1865 om Skydsvæsenet paa Færøerne. § 1. Udgifterne ved Befordring af Medlemmerne af de kommu- **1881.** 14. Jan.

1881. 14. Jan. nale Forstanderskaber, af Sognekommissioner, Skolekommissioner og Valgbestyrelserne for de kommunale Valg, naar de i Anledning af deres Bestilling maa foretage Rejser i Sysselet, samt Halvdelen af Udgifterne ved Sysselmændenes Skyds paa deres aarlige Omrejser i Sysselet skulle paahvile Sysselet alene, saaledes at de, hvor Sysselet bestaar af flere Kommuner, udredes af disse i Forhold til deres Folketal. **§ 2.** Bestaar en Kommune af flere Sogne, bliver den Andel af Skydsudgifter, der falder paa samme, saavel af de for Sysselet særlige som af de Skydsudgifter, der ere fælles for Amtet, af Kommunens Forstanderskab at fordele paa de enkelte Sogne i Forhold til deres Folketal. **§ 3.** Paa Grundlag af det Forhold, som i det nærmest foregaaende Regnskabsaar har fundet Sted mellem de Skydsudgifter, der efter foranstaaende Regler skulle betragtes som særlige for hvert Syssel, og de fælles Skydsudgifter i Sysselet, har Lagtinget at bestemme det Beløb, som hver Kommune har at paaligne til Afholdelsen af de særlige Skydsudgifter for det kommende Regnskabsaar, og ville i øvrigt Bestemmelserne i Lov af 17. Marts 1865 § 3 komme til Anvendelse med Hensyn til de heromhandlede Udgifter. **§ 4.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1881.

18. Marts. **Lov (Nr. 35) om Ophævelse af den færøske Næbbetold.** **§ 1.** Den ved allerhøjeste Resolution af *21. November 1741* paabudne Næbbetold ophæves. **§ 2.** Næbbetoldfondens Kapital og Pengebeholdning tilfalder den ved det under 18. April 1832 allerhøjst konfirmerede Regulativ oprettede Fond for forulykkedes efterladte paa Færøerne som en Forøgelse af sammes urørlige Kapital.

23. April. **Lov (Nr. 59) om fremmedes Fiskeri under Færøerne.** **§ 1.**[1]) Drive fremmede Nationers Fiskere noget som helst Fiskeri under Færøerne indenfor den Grænse, hvor dette er forbeholdt danske Undersaatter, straffes de med Bøder fra 20 til 400 Kr. **§ 2.**[1]) Samme Straf rammer fremmede Fiskere, der bringe deres Fangst i Land for der at tilvirke samme. Tilføjes der herved nogen Skade, bliver denne derhos at

[1]) Jfr. Lov (Nr. 5) 14. Januar 1899.

erstatte efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger. **§ 3.**[1]) Hver Gang et fremmed Fiskerskib søger Havn[2]) paa Færøerne for at have Forbindelse med Land, har Skibsføreren snarest muligt efter sin Ankomst, og forinden han tilsteder Skibets Besætning noget Samkvem med Indvaanerne, at melde sig hos vedkommende Politiøvrighed eller Karantænebetjent, der har at undersøge Skibets Papirer og dets Sundhedsforhold samt i det hele at føre Tilsyn med, at den færøske Handelslov ikke overtrædes. Er Skibet indkommet for at søge Lægehjælp mod en iblandt Besætningen udbrudt Sygdom, eller der i øvrigt findes noget mistænkeligt med Hensyn til Skibets Sundhedstilstand, bliver der at forholde efter den gældende Karantænelovgivning. For Eftersyn af Skibets Papirer erlægges til vedkommende Politiøvrighed eller Karantænebetjent 5 Øre pr. Ton af Skibets Drægtighed, hvorefter Skibets Folkeliste meddeles Paategning om, at Eftersyn har fundet Sted, og at det befalede Gebyr herfor er erlagt. Naar et fremmed Fiskerskib søger Havn paa Grund af haardt Vejr, uden at nogen iblandt Besætningen gaar i Land eller har nogen Forbindelse med Indvaanerne, skal det ikke være nødvendigt at forevise Skibspapirerne, om Skibet end ligger til Ankers, indtil det uden Fare kan gaa ud igen. Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Paragraf straffes med Bøder fra 10 til 200 Kroner. **§ 4.** Sager i Anledning af de i denne Lov omhandlede Forseelser behandles som offentlige Politisager. For de foreskrevne Bøder, der tilfalde Færø Amts Fattigkasse, hæfter saavel Skib som Ladning, og af den sidste kan ved Auktion sælges saa meget, som behøves til Mulktens Udredelse og Dækning af Omkostningerne. **§ 5.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1882. **1881.** 23. April.

Lov (Nr. 69) om Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Veje, Havne og Landingssteder, samt til offentlige Skoler paa Færøerne. 7. Maj.

§ 1.[3]). Naar en Kommunalbestyrelse finder enten Anlæggelsen af en ny offentlig Vej eller Udvidelsen af en ældre saadan Vej eller en forandret Retning af samme i den Grad fornøden, at det almene Vel maa

[1]) Jfr. Bek. og Instr. 25. Februar 1897.
[2]) Jfr. Justm. Skr. 10. Marts 1863.
[3]) Jfr. Lov 28. Januar 1856 § 6 (ovenfor Side 115).

1881. 7. Maj. anses at fordre slige Anlæg, skulle vedkommende Grundbesiddere være pligtige til imod fuldstændig Erstatning at afstaa det nødvendige Jordareal. **§ 2.** Kommunalbestyrelsen skal underrette de vedkommende Ejere og Brugere af den Jord, som herefter agtes indtagen til Vejen, om den tagne Beslutning, og skulle disse være beføjede til, inden 3 Maaneder efter, at de bevisligen have modtaget denne Underretning, at paaklage samme, hvis det er en Landkommunes Forstanderskab, der har taget Beslutningen, gennem dette til Lagtinget, og hvis det er Thorshavns Kommunalbestyrelse, gennem Amtet til Justitsministeriet, hvilke hver især endelig have at afgøre, om den tagne Beslutning kan anses lovhjemlet. Oversiddes denne Frist, bliver Beslutningen bindende for de paagældende Grundbesiddere. Ejes Jorden, om hvis Afgivelse der er Spørgsmaal, af flere i Fællig, skal det være tilstrækkeligt, at 4 af de større Lodsejere underrettes om den tagne Beslutning, idet denne dog i saa Fald tillige bliver at bekendtgøre ved Læsning til Kirkestævne i det Sogn, i hvilket Jorden er beliggende, samt ved Indrykkelse en Gang i den paa Færøerne udkommende, til Optagelse af retslige og offentlige Bekendtgørelser autoriserede Avis. Fristen for Paaklagen, der staar aaben for enhver Lodsejer, regnes da fra den Dag, saadan Læsning har fundet Sted, eller fra Bekendtgørelsen i Avisen, for saa vidt denne er senere. **§ 3.** Dersom de omhandlede Anlæg vedkomme flere Kommuners Grund, og disse ej kunne enes om nærværende Lovs Anvendelighed paa samme, bliver Spørgsmaalet at afgøre for Landsognenes Vedkommende af Lagtinget, for Thorshavns Vedkommende af Justitsministeriet. Er der mellem nogle af disse Autoriteter Meningsulighed om Lovens Anvendelighed, kan tvungen Afstaaelse ej fordres for nogen Del af Anlægget. **§ 4.** Saafremt Kommunalbestyrelsen ikke kan blive enig med Grundbesidderen om Vederlagets Størrelse, hvilken Overenskomst i øvrigt ikke uden højere Sanktion kan være gyldig, dersom Jorden tilhører Staten, en Stiftelse, et Embede eller en Kommune, bliver Vederlaget at bestemme ved tvende kyndige og uvillige Mænd, som paa sædvanlig Maade dertil af Retten udnævnes, og som, hvis det fra nogen af Parternes Side forlanges, have for Retten at aflhjemle deres Forretning. I øvrigt bliver der saavel med Hensyn til Retsgebyrs Erlæggelse som med Hensyn til Vederlagets Bestemmelse, Beløbets Udbetaling til Ejeren med Panthaverens Samtykke

samt Brugshaverens Ret til at nyde Renten af Vurderingssummen, saa længe Brugsretten vedvarer, at forholde aldeles efter Bestemmelserne i Forordningen af 23. April 1845 om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse, saaledes som samme ved Lov af 4. Januar 1854 er gjort gældende paa Færøerne. Finder enten Kommunen eller Grundbesidderen sig brøstholden ved Taksationsforretningen, have de senest inden 3 Maaneders Forløb fra dens Afholdelse at gøre de fornødne Skridt til snarest muligt at faa en Omtaksationsforretning afholdt ved 4 af Retten udmeldte Mænd. Dersom Overskønsforretningen forhøjer Erstatningen med $^1/_{10}$ eller derover af det ved den første Taksationsforretning bestemte Beløb, har Kommunen at bære Omkostningerne ved Overskønsforretningen, i modsat Fald bæres de af Rekvirenten. **§ 5.** Saavel til nye Vejes Anlæg som til Vejenes Vedligeholdelse er paagældende Kommunalbestyrelse berettiget til at tage det fornødne Materiale, saasom Grus, Jord, Ler, Sand og Sten, hvor saadant bekvemmest er at faa, alt dog kun under Iagttagelse af den i de foregaaende Paragrafer foreskrevne Fremgangsmaade og imod fuldstændig Erstatning saavel for Materialets Værdi som for den Skade, dets Borttagelse paafører Ejeren. **§ 6.** Med Ekspropriation af Grunde og Ejendomme, som en Kommunalbestyrelse finder fornøden til Anlæg eller Udvidelse af Havne og Landingssteder eller af dertil hørende Indretninger, samt med Jords Afgivelse til offentlige Skoler vil der i eet og alt være at forholde efter de i nærværende Lov foreskrevne Regler. **1881.** 7. Maj.

Lov (Nr. 70) om Forandringer i Loven af 21. Marts 1855 om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne. **§ 1.** Den i Lov om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 7 under Navn af Ankerpenge omhandlede Afgift til Amtsfattigkassen bortfalder fra nærværende Lovs Ikrafttræden. **§ 2.** Det i samme Lovs § 10 ommeldte Antagelsesbrev til at maatte etablere Handel paa et bestemt opgivet Sted paa Færøerne udstedes fremtidig af Landfogden. For dets Udstedelse erlægges 50 Kr., som tilfalde Færø Amts Fattigkasse og Repartitionsfond til lige Deling. **§ 3.** Bestemmelserne i nærværende Lov træde i Kraft samtidig med Loven om fremmedes Fiskeri under Færøerne [1]). 7. Maj.

[1]) Lov (Nr 59) 23. April 1881.

1881. 7. Maj. **Lov (Nr. 71) om Sundhedsvedtægter m. m. paa Færøerne.** **§ 1.** For Byen Thorshavns Sundhedsvæsen kan Kommunalbestyrelsen med Justitsministeriets Samtykke fastsætte en Vedtægt. Forandringer i og Tillæg til samme fastsættes paa lignende Maade [1]). **§ 2.** De Sundhedsvedtægter, som fastsættes i Henhold til fornævnte Paragraf eller for de færøske Landkommuner i Henhold til § 18, 2. Stykke, i Loven af 28. Febr. 1872, skulle, forinden de træde i Virksomhed, tinglæses og paa anden hensigtsmæssig Maade bringes til almindelig Kundskab. Det samme gælder med Hensyn til Forandringer i og Tillæg til Vedtægten. **§ 3.** Overtrædelser af Sundhedsvedtægterne straffes med Bøder af indtil 200 Kr., der tilfalde Stedets Fattigkasse, og blive de ved Loven hjemlede almindelige Tvangsmidler at bringe til Anvendelse, naar Sag anlægges mod nogen for ikke at have rettet sig efter de ham i Henhold til Vedtægten givne Paalæg eller Forbud. Politiøvrigheden er forpligtet til at vaage over Vedtægternes nøjagtige Efterlevelse. **§ 4.** Sager, der vedrøre Overtrædelser af Sundhedsvedtægterne, behandles for Thorshavns Vedkommende efter de almindelige Regler om offentlige Politisager, men for Landkommunernes Vedkommende politiretsvis efter Plakaten af 23. Marts 1813 af Sysselmanden, hvorfra de eventuelt paaankes til Amtets Overpolitiret, der afgør dem endelig uden videre Appel. **§ 5.** Forandringer i og Tillæg til de gældende Bestemmelser om Brand- og Bygningsvæsenet i Thorshavn kunne efter Lagtingets Indstilling fastsættes ved kongelig Anordning [2]). **§ 6.** Sager om Overtrædelser af Bestemmelserne i de i Henhold til § 18, 1. Stykke, i Loven af 28. Februar 1872 udfærdigede kongelige Anordninger om Brand- og Bygningsvæsenet i Bygderne [3]) eller af de ifølge samme givne Paalæg behandles og paakendes paa samme Maade som ovenfor i § 4 om Overtrædelser af Sundhedsvedtægterne i Landkommunerne foreskrevet, for saa vidt de ikke i Henhold til bestaaende Love maatte paadrage vedkommende Erstatningspligt eller større Strafansvar end Bøder.

4. Nvbr. **Justm. Instruks (Nr. 153) for samtlige til Praksis berettigede Jordemødre paa Færøerne.** **§ 1.** Naar en Kvinde paa lovlig Maade har erholdt Lærebrev

[1]) Se Bek. 23. Maj 1882 og 19. Juni 1888.
[2]) Se Anordn. 13. August 1886.
[3]) Se Anordn. 16. Juni 1882.

som Jordemoder og har aflagt den befalede Jorde- 1881.
modered, er hun berettiget til at nedsætte sig overalt 4. Nvbr.
paa Færøerne og at udøve Praksis som Jordemoder. Dog skal hun, inden hun paatager sig nogen Forretning, personlig have fremstillet sig for den Distriktslæge, i hvis Distrikt hun agter at praktisere, og have forevist ham sit Lærebrev. Ligeledes skal hun, inden hun paatager sig nogen Forretning, have sendt Landkirurgen [1]) og Amtmanden en skriftlig Meddelelse om, hvor hun har nedsat sig. Forlader en Jordemoder sit tidligere Opholdssted for at nedsætte sig et andet Sted paa Færøerne, skal hun anmelde dette for de to sidstnævnte Embedsmænd og derhos for Distriktslægen baade paa det Sted, som hun forlader, og paa det Sted, hvor hun paa ny nedsætter sig. **§ 2.** Til en Jordemoders Praksis henhøre følgende Forretninger: at betjene den fødende Kvinde i Fødselen og Barselkvinden i hendes Barselseng; at sørge for det nyfødte Barns Pleje; at undersøge Kvinder med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilstedeværelsen af Svangerskab eller om foregaaet Fødsel; efter en Læges Anvisning at undersøge ikke svangre Kvinder med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilstedeværelsen af nogen sygelig Tilstand i Kønsorganerne eller i Endetarmen; at sætte Klystér; at tage Vandet fra Kvinder; at aarelade; at sætte Igler og Blodkopper; at foretage Indsprøjtninger i de kvindelige Kønsorganer; at anlægge Moderkranse og andre Bandager for de kvindelige Kønsorganer efter en Læges Anvisning. Hun er pligtig til under Udførelsen af disse Forretninger nøjagtigt at følge de Regler, som ere blevne hende meddelte under hendes Undervisning paa Fødselsstiftelsen eller hos Landkirurgen i Thorshavn, og strengt at holde sig indenfor de Grænser, som ved denne ere hende anviste. Udenfor de Tilfælde, som hun ved denne Undervisning er oplært til at behandle, maa hun aldeles ikke give sig af med Sygebehandling. **§ 3.** Naar en Jordemoder bliver kaldet til en fødende i det Distrikt, for hvilket hun er ansat, eller i hvilket hun har anmeldt at ville praktisere, og de fornødne Befordringsmidler ere til Stede, da er hun, saafremt hun ikke har lovlig Forhindring, pligtig straks at følge Kaldet. Fra denne Forpligtelse kan hun, dersom hun ikke er Distriktsjordemoder eller Hjælpedistriksjordemoder, frigøre sig, dog kun ved i Tide, inden hun bliver kaldet til den fødende,

[1]) Nu Fysikus.

1881. 4. Nvbr. at meddele denne, at hun ikke ønsker at betjene hende. Men selv om hun saaledes har frigjort sig, skal hun dog være pligtig at møde, naar der sendes hende Bud, at der er øjeblikkelig Livsfare til Stede for den fødende eller for Barnet, eller at en anden Jordemoders Hjælp forgæves har været søgt, ligesom ogsaa naar Vejrforholdene lægge Hindringer i Vejen for, at saadan Hjælp kan erholdes. **§ 4.** Er Jordemoderen kommen til den fødende, og finder hun, at Fødselen er begyndt, da skal hun forblive i Huset, indtil Fødselen baade af Barnet og Efterbyrden er tilendebragt, og der ikke mere er nogen Fare for Blødning efter Fødselen. Er en Læge tilkaldt, retter hun sig i alt efter hans Anordninger, understøtter ham paa bedste Maade i de Operationer, som han maatte foretage, og forbliver hos Barselkonen efter Fødselen saa længe, som han bestemmer. Hun bidrager efter Evne til, at Lægens Anordninger og Forskrifter under Barselsengen overholdes. Hun maa hverken selv give eller tillade, at andre give den fødende smertestillende Midler til Bedøvelse ved Indaanding, uden efter Lægens Ordination og i hans Nærværelse. **§ 5.** Straks efter Fødselen skal Jordemoderen erindre Forældrene om den dem paahvilende Pligt, i Thorshavn inden 2 Dage og paa Landet inden 8 Dage efter Fødselen at anmelde denne for vedkommende Kirkebetjent. Er det nyfødte Barn saa svagt, at hun tvivler om, at det kan vedblive at leve, underretter hun Forældrene derom, idet hun henstiller til dem, om de ville have Barnet hjemmedøbt. Dersom Sagen er paatrængende, og det af vedkommende ønskes, er hun berettiget til at foretage Hjemmedaaben, naar ingen ordineret Mand, Skolelærer eller anden oplyst Mand af sat Alder og gode Sæder eller Barnets Fader selv er til Stede; thi kan saadan Mandsperson faas, maa Jordemoderen ej forrette Hjemmedaaben. Og bør derefter Jordemoderen selv, ifald hun har forrettet Hjemmedaaben, anmelde saadant for vedkommende Præst, i Hovedsognet eller det Sogn, hvor Præsten bor, inden 8 Dage, og i de andre Sogne ved hans næste Besøg ved Stedets Kirke, og angive Aarsagen til, at Barnet er blevet hjemmedøbt. **§ 6.** Giver et nyfødt Barn ikke Livstegn fra sig, og er der ingen sikre Tegn paa allerede indtruffen Død til Stede, skal hun betragte det som skindødt og straks skride til Anvendelsen af de til Oplivelse egnede Midler med al Kraft og Udholdenhed, indtil der ikke mere er Haab om at kalde

Barnet til Live. § 7. Jordemoderen har overalt, hvor hun skønner, at Forholdene afgive Opfordring dertil, at meddele Barselkvinden fornøden Anvisning med Hensyn til Barnets Pleje i den første Tid efter Fødselen, samt i alle Tilfælde, hvor hun finder Forholdene i Barselkvindens Hjem af den Beskaffenhed, at de udsætte Barnets Helbred for Fare, at indberette dette til Øvrigheden. § 8. Dersom den fødende er angreben af en smitsom Sygdom, er Jordemoderen ikke berettiget til derfor at nægte at betjene hende eller at udføre de Handlinger, som ere nødvendige til hendes Forløsning, men Jordemoderen bør i øvrigt anvende de til at beskytte sig selv mod Smitten egnede Midler. Dersom den fødende er angreben af venerisk Sygdom, eller det er Jordemoderen bekendt, at hun tidligere har lidt af denne Sygdom i nogen af dens konstitutionelle Former, skal hun anse Barnet som mistænkt for Sygdommen, selv om det ikke frembyder noget tydeligt Tegn paa denne, og hun maa da ikke give det til Brystet hos nogen anden Kvinde end dets egen Moder, uden at underrette Ammen, eller give det i Pleje, uden at underrette Plejeforældrene om, at Barnet er mistænkt. Er Sygdommen derimod kendelig til Stede hos Barnet, maa det ikke gives til Brystet hos anden Kvinde end dets egen Moder, ej heller sættes i Pleje, uden at Plejeforældrene erholde Underretning om, af hvilken Sygdom Barnet er angrebet. Jordemoderen bør straks anmelde for Distriktslægen, hvad hun ved saadan Lejlighed har foretaget. § 9. Opstaar der hos en Barselkvinde Barselfeber eller anden smitsom Sygdom, som let kan forplantes ved Jordemoderen, da bør denne uopholdelig gøre Anmeldelse herom for Distriktslægen, og anvende de Midler, som denne tilraader, til Forebyggelse af Smittens Forplantning. Finder han det nødvendigt at paalægge hende foreløbig ganske at afholde sig fra at betjene fødende, bør hun ogsaa rette sig derefter, dog kun indtil Spørgsmaalet om denne Forholdsregels Nødvendighed er afgjort af Landkirurgen. Har Landkirurgen forbudt hende at betjene fødende, for ikke at udbrede Sygdomssmitte, maa hun nøjagtig rette sig derefter i hele den Tid, for hvilken Forbudet er udstedt. Samme Regel gælder, dersom Jordemoderen selv angribes af en smitsom Sygdom, eller der opstaar smitsom Sygdom i hendes Hjem. § 10. Det er Jordemoderen forbudt at udfritte den fødende eller

1881. 4. Nvbr.

1881. 4. Nvbr. svangre om, hvem der er Fader til hendes Barn. Hun bør derhos iagttage den strengeste Tavshed med Hensyn til Svangerskab og Fødsel hos Kvinder, som ønske, at dette skal holdes hemmeligt, medmindre der opstaar Formodning hos hende om, at en Forbrydelse er udført eller tilsigtet. Er Forbrydelsen udført, bør hun straks anmelde Sagen for Stedets Politiøvrighed (i Thorshavn Landfogden, udenfor Thorshavn vedkommende Sysselmand) eller for Distriktslægen, for at denne kan melde det til Politiøvrigheden, og det samme bør hun gøre, dersom den kun er tilsigtet, og hun ikke holder sig overbevist om, at Forsættet igen er opgivet. Kaldes hun til en Kvinde, som nylig har født uden Vidners Tilstedeværelse, og Barnet er dødt eller ikke til Stede, skal hun ligeledes anmelde Sagen for Politiøvrigheden.

§ 11. Jordemoderen er pligtig at føre Bog over alle Fødsler, ved hvilke hun betjener den fødende. Naar hun nedsætter sig i et Distrikt, anmoder hun Distriktslægen om at erholde en autoriseret Protokol til deri at indføre disse Fødsler, og i denne Protokol indfører hun derefter stadig Beretning om enhver Fødsel i Løbet af den første Dag, efter at hun er kommen hjem fra Forretningen, ved at udfylde alle Rubrikker i Protokollens Skema, hvorom hun til den Tid veed Besked, hvorhos hun senere har at udfylde de øvrige Rubrikker. Naar hun tilsiges til Møde med Landkirurgen eller Distriktslægen, medtager hun denne Protokol. Er Protokollen udskreven, eller forlader hun Distriktet, eller opgiver hun sin Praksis, afleverer hun Protokollen til Distriktslægen. **§ 12.** Er det Barn, som fødes, dødt eller skindødt uden senere at kunne bringes til Live, skal Jordemoderen affatte en Beretning derom, hvilket hun udfører ved at udfylde de tomme Rubrikker i det hertil anordnede Skema, som hun erholder hos Distriktslægen. Denne Anmeldelse afleverer hun snarest muligt til Stedets Sognepræst. Anmeldelsen kan ikke i noget Tilfælde træde i Stedet for Dødsattest for Barnet; men i ethvert Tilfælde skal der tillige afholdes særligt Ligsyn af en Læge eller Ligsynsmand, hvilket Jordemoderen har at bringe vedkommende i Erindring.

§ 13. Naar Jordemoderen betjener en ugift fødende, skal hun nøje mærke sig de Omstændigheder, der ere af Betydning ved Bedømmelsen af Barnets Fuldbaarenhed, samt foretage de Vejninger og Maalinger, som herved komme i Betragtning, og paa Stedet opskrive Tallene. Hun skal den første Dag, efter at

hun er hjemkommen fra en saadan Fødsel, optegne disse Omstændigheder paa det hertil forordnede Skema, som hun omhyggeligt opbevarer og senere udleverer, naar det af rette vedkommende forlanges. **§ 14.** Jordemoderens nærmeste foresatte er den Distriktslæge, i hvis Distrikt hun er bosat. I den Bygd, hvor hun opholder sig, er hun pligtig at møde for ham, hvor han bestemmer, og give Forklaring, naar det af ham forlanges; de Raad, Paalæg og Advarsler, som han maatte give hende, er hun pligtig at følge. De samme Forpligtelser har hun overfor Landkirurgen, der fører det overordnede Tilsyn med hende, og til hvem hun kan klage, dersom hun fortrædiges i sin Virksomhed. **§ 15.** En Distriktsjordemoder eller Hjælpedistriktsjordemoder har de samme Pligter, som ifølge denne Instruks paahvile de praktiserende Jordemødre. Desuden har hun følgende særlige Forpligtelser. Hun er pligtig straks at komme til enhver fødende, til hvilken hun bliver kaldet indenfor det Distrikt, for hvilket hun er ansat, naar de fornødne Befordringsmidler ere til Stede og hun ikke har lovlig Forhindring. For denne Forpligtelse kan hun ikke frigøre sig ved nogen forudgaaende Meddelelse til den fødende eller dennes nærmeste. Hun skal, naar Distriktsjordemoderen i et tilgrænsende Distrikt har lovligt Forfald, overtage de Forretninger, hvortil hun maatte blive kaldet i Nabodistriktet, saa vidt saadant kan ske uden Forsømmelse af hendes eget Distrikt, ligesom det ikke er hende forment at paatage sig Praksis i et andet Distrikt end hendes eget, naar kun hendes Forretninger i dette ikke tilsidesættes. Men er hun ikke kaldet i Praksis, maa hun ikke rejse bort fra sit Distrikt, uden at have erhvervet Distriktslægens Tilladelse dertil. Hun maa ikke være borte fra sit Hjem, uden at der i dette er nogen til Stede, som veed Besked med, hvor hun er at finde. De Redskaber, som hun af det offentlige erholder udleverede til Brug i sin Forretning, skal hun holde renlige og i forsvarlig Stand samt forelægge til Distriktslægens Eftersyn, saa ofte det af denne forlanges. Hun modtager dem ved sin Bestillings Tiltrædelse efter Syn af Distriktslægen og afleverer dem paa samme Maade, naar hun atter fratræder Bestillingen. Hun skal i sit Distrikt, foruden at betjene de fødende i Fødsel og Barselseng og sørge for de nyfødte Børns Pleje, ogsaa, naar det forlanges, udføre de øvrige Forretninger, som ifølge § 2 i denne Instruks høre til en Jordemoders Praksis, mod her-

1881. 4. Nvbr.

1881. for at nyde en passende Godtgørelse i hvert enkelt
4. Nvbr Tilfælde. **§ 16.** For Fødselshjælp og Pleje under Barselsengen tilkommer der Jordemoderen, foruden fri Befordring frem og tilbage, en billig Godtgørelse. I fornødent Fald bestemmes denne ved Rettens Kendelse, under behørigt Hensyn til paagældendes Stilling og øvrige Forhold, for Fødselshjælpen fra 2 til 8 Kroner, samt for hver Dag, Jordemoderen efter Begæring opholder sig hos Barselkvinden udover den Tid, der medgaar til Forløsningen, fra 50 Øre til 1 Krone. Understøttes Barselkvinden af Fattigvæsenet, betaler dette Jordemoderen fra 2 til 4 Kroner foruden at give hende fri Befordring. Det er ikke Jordemoderen forbudt at modtage et højere Vederlag end det anførte, naar det godvillig maatte blive hende ydet, men hun maa ikke anmode om saadant, og ethvert Forsøg paa, naar hun kaldes til Fødselen, eller under denne, at erholde Tilsagn om højere Vederlag, er hende strengt forbudt. — Er en Jordemoder ikke Distriktsjordemoder eller Hjælpedistriktsjordemoder, kan hun, inden hun kaldes til Fødselen, betinge sig en højere Betaling som Vilkaar for at betjene den fødende. **§ 17.** En Distriktsjordemoder nyder, foruden den alle Jordemødre tilkommende Betaling for hver enkelt Forretning, tillige en fast Pengeløn. Distriktsjordemødrene i Thorshavn erholde i aarlig Løn 80 Kroner. Jordemødrene i de øvrige Hoveddistrikter lønnes, for saa vidt de ere oplærte ved den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse i Kjøbenhavn, med 60 Kroner, ellers med 40 Kroner aarlig. De i Hjælpedistrikterne ansatte Jordemødre lønnes med 40 Kroner; i de Distrikter, hvis Indbyggerantal ikke overstiger 250, dog kun med 20 Kroner aarlig. Efter 15 Aars god Tjeneste tilstaas der Jordemoderen et Tillæg af 20 Kroner, naar Lønningen udgør 40 Kroner eller derover, og af 10 Kroner, naar Lønningen kun udgør 20 Kroner. Finder vedkommende kommunale Bestyrelse, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at indrømme Alderstillægget, indstilles Sagen gennem Amtet til Justitsministeriets Afgørelse. **§ 18.** Naar en Jordemoder afskediges paa Grund af Alder eller Svagelighed, kan der, naar vedkommende kommunale Bestyrelse dertil finder Anledning, tillægges hende en i Forhold til hendes Tjenestetid og Dygtighed afpasset Pension, der dog ikke maa overstige Beløbet af den oppebaarne aarlige Lønning, Alderstillægget derunder indbefattet. **§ 19.** Denne Instruks gælder for samt-

lige til Praksis berettigede Jordemødre, saavel eksa- **1881.**
minerede som de ueksaminerede, der af Forstander- 4. Nvbr.
skaberne maatte være konstituerede i Henhold til § 10 i Lov af 29. Marts 1878 om Jordemodervæsenet paa Færøerne, og ophæves herved de for Jordemødrene tidligere udfærdigede Instrukser. Overtræder nogen Jordemoder de i denne Instruks indeholdte Bestemmelser, straffes hun, for saa vidt den af hende begaaede Forseelse ikke efter den gældende Lovgivning medfører strengere Straf, med Bøder, og i Gentagelsestilfælde under særdeles skærpende Omstændigheder, og navnlig, naar hun gentagne Gange har vægret sig ved ufortøvet at komme til en Barselkvinde, med Bestillingens Fortabelse. Hvis nogen Jordemoder misbruger den Fortrolighed, som et Fruentimmer viser ved at betro sig til hende, straffes hun straks med Bestillingens Fortabelse. **§ 20.** Ved den Undervisning, som meddeles Jordemødrene paa den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse eller hos Landkirurgen i Thorshavn, bliver Indholdet af denne Instruks at gennemgaa og forklare for dem. Et trykt Eksemplar af Instruksen bliver at meddele enhver Jordemoder ved hendes Beskikkelse eller Nedsættelse paa Færøerne.

Justm. Anordning (Nr. 20), hvorved Bestem- **1882.**
melserne i Lov af 8. Januar 1872 om Foranstalt- 27. Febr
ninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. **gøres anvendelige paa Mæslinger og Skarlagensfeber om Bord paa de til Øerne ankommende Skibe.** I Henhold til den Justitsministeriet ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 § 7 dertil meddelte Bemyndigelse anordnes herved følgende: Bestemmelserne i bemeldte Lov skulle ogsaa være anvendelige paa Mæslinger og Skarlagensfeber, for saa vidt de til Færøerne ankommende Skibe have eller paa Rejsen have haft Tilfælde af disse Sygdomme (syge eller døde) om Bord.

Kgl. Resol., hvorved bifaldes, at Landkirurgen 1. Maj.
paa Færøerne fremtidig benævnes Fysikus.
(Civ. Med. Lovg.)

1882. 23. Maj. **Justm. Bekendtgørelse (Nr. 74) om Stadfæstelsen af en Sundhedsvedtægt for Thorshavn.** I Henhold til Lov om Sundhedsvedtægter m. m. paa Færøerne af 7. Maj 1881 § 1 stadfæstes herved følgende af Thorshavns Kommunalbestyrelse affattede Sundhedsvedtægt: I. Sundhedsvedtægtens Omraade og Gennemførelse. **§ 1.** Nærværende Sundhedsvedtægt gælder for Thorshavns Kommune. Udenfor den egentlige By er Sundhedskommissionen berettiget til at indrømme passende Lempelser. **§ 2.** Tilsynet med Sundhedsvedtægtens Overholdelse paahviler en Sundhedskommission, der bestaar af Landfogden, Landkirurgen og tre af Kommunalbestyrelsen i eller udenfor samme paa 3 Aar valgte Medlemmer. **§ 3.** Naar særegne Omstændigheder, navnlig betydelige Epidemier i Byen selv eller i farlig Nærhed, gøre overordentlige Foranstaltninger nødvendige, kan Kommissionen ved Kommunalbestyrelsen bevirke et efter Omstændighederne passende Antal af Byens Indvaanere udnævnt til at være den behjælpelig med Gennemførelsen af dens Foranstaltninger. Undskyldningsgrunde mod de i denne og foregaaende Paragraf nævnte Ombud afgøres af Amtet. II. Vandforsyningen. **§ 4.** Omsorgen for Vandforsyningen paahviler Kommunalbestyrelsen, som træffer de efter Omstændighederne nødvendige Foranstaltninger til dens Forbedring. **§ 5.** Sundhedskommissionen, der har stadigt Tilsyn med Vandforsyningen og Vandforsyningsstederne, har Ret til at anstille eller for Kommunens Regning lade anstille Undersøgelse af Drikkevandet, og bør, om fornødent, gøre Indstilling til Kommunalbestyrelsen om de til dets Rensning og Opbevaring nødvendige Foranstaltninger. **§ 6.** Brønde skulle være forsvarlig opmurede og forsynede med Indhegning eller Dæksel. Brøndens nærmere Omkreds bør være lidt højere end det omgivende Jordsmon og brolagt i mindst 2 Fods Afstand fra Brønden. **§ 7.** I mindre end 3 Alens Afstand fra Brønd, samt ved Vandløb, ovenfor almindelig benyttede Vandforsyningssteder, maa, saa langt Indmarken strækker sig, Gødning, Fejeskarn o. a. l. ikke anbringes paa Steder, hvorfra det kan faa Afløb til Drikkevandet. **§ 8.** Forurenselse af Vandløb paa de Steder, hvor Drikkevandet tages, eller paa højere liggende Steder indenfor de Grænser, der fastsættes af Kommunalbestyrelsen, f. Eks. ved at vade derover, trække Kreaturer over, kaste Skarn eller Affald deri, eller vadske deri, forbydes ligeledes. III. Møddinger. **§ 9.** Mød-

dinger maa ikke anlægges uden Sundhedskommis- 1882.
sionens Tilladelse og skulle saavel med Hensyn til 23. Maj.
deres Beliggenhed som med Hensyn til Størrelse, Opførelsesmaade, Afbenyttelse og Rensning være Sundhedskommissionens Tilsyn og Forskrifter underkastede. Sundhedskommissionen kan forbyde Brugen af alt anlagte Møddinger, som den finder at være beliggende i for stor Nærhed af beboede Huse, Vandforsyningssteder eller Alfarvej. **§ 10.** — — — **§ 11.** — — — (I Stedet for §§ 10 og 11 træder ifølge Bek. 19. Juni 1888 følgende Bestemmelse: Møddinger inde i selve Byen, hvis Grænser i saa Henseende til enhver Tid fastsættes af Kommunalbestyrelsen, skulle være opmurede af Sten med Kalk eller Cement saavel i Sider som i Bund, samt, om fornødent, dækkede med Laag. I Udkanterne af Byen og udenfor denne kunne Møddinger ogsaa tillades opførte af løse Kampesten, naar de tillige omgives med en Vold af Grønsvær. **§ 12.**[1]) Dersom Møddinger ere forsynede med Afløb, hvilket kun kan finde Sted med Sundhedskommissionens Tilladelse, paaligger det Ejeren, efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse, at holde Afløbet i forsvarlig Stand. **§ 13.**[1]) Affald fra Grindefangster o. a. l. maa aldeles ikke opbevares i Møddinger, der ere beliggende inde i selve Byen. Derimod kan Fiskeaffald opbevares i saadanne Møddinger i Tiden fra 1. Oktober til 31. Marts, for saa vidt det stadig holdes tildækket med Aske, Tørvesmuld o. desl. IV. Den offentlige Renlighed og Afløbets Ordning. **§ 14.** Fiskehoveder, Indvolde af Fisk eller Hvaler, og andet Affald fra Tilberedningen af Fisk eller Hvaler maa ikke efterlades paa Broer eller Landingssteder, men skulle enten kastes i Søen eller henlægges i Møddinger udenfor Byen. **§ 15.** Ved Grindefangster forbydes det at lade Hvalkød eller Spæk henligge ved Stranden eller paa Landingssteder udover en vis af Sundhedskommissionen i hvert enkelt Tilfælde nærmere bestemt Frist efter Uddelingen. **§ 16.** Rensning og Udskylning af alle private Afløbsrender samt af de offentlige Render, som løbe langs private Huse, besørges af Beboerne, saa ofte det maatte anses nødvendigt, efter Sundhedskommissionens Forskrift. **§ 17.** Andre offentlige Render renses ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning efter samme Regler som private Render. **§ 18.** Gaardspladse og Gader skulle

[1]) I den ved Bek. 19. Juni 1888 foreskrevne Affattelse.

1882. 23. Maj. ligeledes fejes og afskylles af de respektive Beboere eller ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning, saa ofte det af Sundhedskommissionen anses fornødent. **§ 19.** De fra Afløbsrender, Gaardspladse og Gader ved Rensningen optagne Urenligheder skulle fjernes snarest muligt paa hensigtsmæssig Maade. **§ 20.** Det bestemmes af Kommunalbestyrelsen og meddeles Sundhedskommissionen, hvilke de Pladser, Gader og Afløbsrender ere, hvis Rensning vil blive besørget ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning. V. Latriner. **§ 21.** Latriner maa ikke opføres uden Sundhedskommissionens Tilladelse og skulle med Hensyn til Valg af Plads og Opførelsesmaade være Sundhedskommissionens Forskrifter undergivne. **§ 22.** Opføres Latrinhuse med Gruber, skulle disse være murede med Cement og forsynede med passende Lukke. **§ 23.** I Latrinhuse, hvor Tønder eller Kasser benyttes, bør disse være forsvarlig tætte og indvendig begede eller tjærede, samt anbragte paa et Cement- eller Flisestensgulv, der ikke ligger lavere end det omgivende Jordsmon. Det bør paases, at der ikke er Afløb fra Latrinbeholdere. **§ 24.** Renovationen er ligeledes underkastet Tilsyn af Sundhedskommissionen, der under særlige Omstændigheder vil have at fastsætte nærmere Regler for dens Iværksættelse. VI. Beboelseslejligheder. **§ 25.** Paa sumpet eller fugtig Grund maa nye Vaaningshuse ikke opføres uden Sundhedskommissionens Tilladelse og efter dens Anvisning. For saa vidt Huse alt ere opførte paa saadan sumpet Grund, kan Sundhedskomissionen paalægge Ejerne at sørge for tilbørlig Afgrøftning efter Sundhedskommissionens Forskrift. **§ 26.** Tilsynet med de hygieiniske Forhold i udlejede Vaaningsrum paahviler Sundhedskommissionen. Under Epidemier, eller naar der er Fare for Epidemier, har Sundhedskommissionen Tilsyn med, at ogsaa andre Beboelseslejligheder holdes forsvarlig rensede og tilbørlig udluftede, at Vinduerne kunne oplukkes o. s. v. VII. Fattighuse og Skoler. **§ 27.** Sundhedskommissionen har Tilsyn med de sanitære Forhold i Fattighuse og Kommunehuse og bør om fornødent henlede Fattigforstanderskabets Opmærksomhed paa mulige Mangler. **§ 28.** I alle Skoler, offentlige og private, vil Sundhedskommissionen have at føre nøjagtigt Tilsyn med Ventilation, Rumforhold o. s. v. **§ 29.** Med Hensyn til de Fordringer, som i saa Henseende kunne stilles, vil for Fattighuses og Kommunehuses Vedkommende Indenrigsministeriets Cirkulære

af *9. Februar 1869*, og for Skolers Vedkommende de i Lov af *8. Marts 1856* §§ 1—3 indeholdte Bestemmelser med tilbørligt Hensyn til de lokale Forhold være at lægge til Grund. VIII. For Sundheden skadelige Næringsveje. **§ 30.** Trankogeri og andre for Sundheden skadelige Næringsveje skulle med Hensyn til Anlæggelse og Drift være underkastede Sundhedskommissionens Kontrol. **§ 31.**[1]) I Stalde for Køer eller andre Kreaturer skal den Del af Gulvet, som optager Urin og Ekskrementer, være muret, uigennemtrængelig for Vædske, eller, for saa vidt det bestaar af Tømmer, være forsvarlig tæt, enten beget eller tjæret, og forsynet med passende Afløb efter nærmere Bestemmelse af Sundhedskommissionen, som ligeledes fører Tilsyn med Rensning af Stalde, Udførsel af Gødning o. a. l. IX. For Sundheden skadelige Næringsmidler. **§ 32.** Der bør ved Undersøgelser paa ubestemte Tider føres Kontrol med, at der ikke sælges forfalskede eller skadelige Næringsmidler, og kan Sundhedskommissionen til de i saa Henseende nødvendige Undersøgelser benytte sagkyndig Hjælp paa det offentliges Bekostning. **§ 33.** Naar forfalskede eller fordærvede Næringsmidler konfiskeres, bliver Opdagelsen af det mislige Forhold at bringe til offentlig Kundskab. X. Plejebørn. **§ 34.** Forplejningen af Børn, der ere udsatte hos Plejeforældre, staar under Sundhedskommissionens særlige Tilsyn. XI. Begravelsesvæsenet. **§ 35.** Under farlige Epidemier kan det af Sundhedskommissionen bestemmes, at de Ligkister, som nedsættes i Jorden, skulle bedækkes med et Lag brændt Kalk eller med Trækul, eller paa anden af Sundhedskommissionen angiven Maade desinficeres. **§ 36.** Opgravning af Lig maa kun foretages med Sundhedskommissionens Samtykke og efter dens Anordning. **§ 37.** Forinden en nedlagt Kirkegaard tages i Brug i andet Øjemed, bliver Sundhedskommissionens Erklæring at indhente. **§ 38.** Hvis Sundhedskommissionen formener, at en øjeblikkelig Gennemførelse af denne Vedtægts Forskrifter vil være forbunden med Vanskeligheder, er den berettiget til at indrømme en passende Frist, dog ikke udover et Aar efter Vedtægtens Træden i Kraft. Nærværende Sundhedsvedtægt, af hvilken et Eksemplar tilstilles hvert Hus i Byen, træder i Kraft den 1. August 1882.

1882. 23. Maj.

[1]) I den ved Bek. 19. Juni 1888 foreskrevne Affattelse.

1882. 16. Juni. **Kgl. Anordning (Nr. 84) om Bygnings- og Brandvæsenet i de færøske Landkommuner.** I Henhold til Lov om de færøske Landkommuners Styrelse af 28. Februar 1872 § 18 ville Vi herved allernaadigst have anordnet, som følger: **§ 1.** Sognekommissionen i hvert Sogn eller, hvor der i udsondrede Kommuner ikke findes nogen Sognekommission, Kommunens Forstanderskab har som Bygningskommission for Sognet at føre Tilsyn med sammes Bygningsvæsen og paase, at de med Hensyn til Brandvæsenet givne Forskrifter overholdes. Naar der i en Bygd ikke bor noget Medlem henholdsvis af Sognekommissionen eller af Forstanderskabet, kan Forstanderskabet beskikke en eller to Mænd i Bygden til for dens Vedkommende at indtræde som Medlemmer af Bygningskommissionen. Undskyldningsgrunde mod dette Ombud afgøres af Amtet. Ethvert Medlem af Bygningskommissionen er pligtigt til paa dens Vegne at udføre de Hverv, samme maatte overdrage ham. Det paaligger Sysselmanden at yde Bygningskommissionen Vejledning i Udførelsen af dens Hverv. **§ 2.** Intet Byggeforetagende, Nybygning eller Hovedreparation, maa paabegyndes uden Tilladelse fra Bygningskommissionen, der har at meddele vedkommende det nødvendige Svar inden 14 Dage efter Anmeldelsen. Ved Hovedreparation forstaas, foruden Genopførelse af Ydervægge af Sten eller af Sten og Grønsvær, enhver Reparation, ved hvilken nye Bjælker eller Syller indsættes i Bygningen, eller ved hvilken Bygningens ydre Form forandres. **§ 3.** Opførelsen af nye Bygninger og Udførelsen af Hovedreparationer ved ældre Bygninger kunne af Bygningskommissionen forbydes, saafremt de antages at blive til Hinder for Vedligeholdelsen af tilstedeværende Veje, Gader eller Afløbsrender, eller for Anlægget af nye, ligesom ogsaa, hvis tidligere opførte Bygninger ligge saa nær, at Fare i Tilfælde af Ildsvaade derved formenes at kunne opstaa. Ligesom Bygningskommissionen derhos vil have at tilstræbe Regelmæssighed med Hensyn til Husenes Beliggenhed i Forhold til hinanden, saaledes bør den navnlig ved nye Bygningers Opførelse paase, at Gaderne efterhaanden faa en passende Bredde efter Bygningernes Højde og øvrige stedlige Forhold, og bør Gadens Bredde, hvor ikke særlige Hindringer stille sig i Vejen derfor, være mindst 6 Alen. **§ 4.** Sodnhuse, der altid skulle være opførte af Sten eller paa den sædvanlige Maade af Sten og Grønsvær, maa ikke tækkes med brandfarligt Materiale, medmindre det

dækkes med Grønsvær eller Sten, og maa de desuden ikke opføres i mindre Afstand end 30 Alen fra beboet Hus, Kirke, Skole eller lignende Bygning, Høhus, Pakhus eller Kæld. Den samme Afstand vil være at holde for Trankogeriers Vedkommende. Hvor Sodnhuse eller Trankogerier, der ere opførte før denne Anordnings Ikrafttræden, findes i mindre Afstand fra de i 1. Stykke anførte Bygninger end 30 Alen, kan Bygningskommissionen give saadanne særlige Forskrifter med Hensyn til Brugen af dem, som maatte anses nødvendige til Forebyggelse af Brandfare. 1882. 16. Juni.

§ 5. Skorstene fra Bagerovne, Komfurer eller Vindovne skulle være forsvarligen opførte af Mur- eller Kampesten. Dog kunne ogsaa som Skorstene anvendes støbte Jernrør, naar Bygningen er tækket med Grønsvær, Skifer eller lignende ikke brandfarligt Materiale, samt under Iagttagelse af, at Røret ikke paa noget Sted kommer Bygningens Træværk nærmere end 6 Tommer, og at det anbringes mindst $1^1/_4$ Alen over Taget. Komfurer og Kakkelovne skulle have en Afstand fra Bygningens Træværk af mindst 8 Tommer og Rørene en Afstand fra Træværket af mindst 6 Tommer. Foran Komfurer og Vindovne, der ere anbragte paa Trægulv, skal dette dækkes med en Jern- eller Zinkplade af mindst $^1/_2$ Alens Bredde eller med Sten. Bag færøske Ildsteder, som ikke ere fritstaaende, skal være opført en muret Væg af mindst $1^1/_2$ Alens Højde over Randen af Ildstedet. Afvigelser fra de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser kan Bygningskommissionen indrømme, naar den finder, at der er truffet anden Foranstaltning, der udelukker Brandfare. **§ 6.** Indsigelser mod de Bestemmelser, som i Henhold til §§ 3, 4 og 5 træffes af Bygningskommissionen, indsendes til Sysselmanden, der efter at have indhentet de nødvendige Oplysninger indstiller Sagen til Amtmanden, som endelig afgør den. Bygningskommissionen har at paase, at de i foranstaaende Paragrafer givne Forskrifter og de i Henhold til samme trufne Bestemmelser nøje overholdes. **§ 7.** Ild eller Gløder maa ikke bæres fra et Hus til et andet under aaben Himmel, medmindre det sker i lukkede Kar. For øvrigt er enhver pligtig med tilbørlig Forsigtighed at omgaas med Ild og Lys og med alt, hvad der kan fremkalde eller befordre Ildebrand. Saa skal og enhver Husfader eller Husbond paase, at hans Børn, Tyende eller andre Personer, der høre til hans Husstand, eller som i hans Tjeneste have Forretninger i hans Hus, i saa Henseende ud-

1882. 16. Juni. vise forsvarligt Forhold. **§ 8.** I Tilfælde af Ildsvaade er enhver arbejdsfør Mand forpligtet til at give Møde samt at medbringe et eller andet forhaandenværende hensigtsmæssigt Brandredskab, saasom Spand, Kar, Spade eller Stige, og under Ledelse af Bygningskommissionens Medlemmer, for saa vidt disse ere til Stede, at være behjælpelig ved Slukning og andre Sikkerhedsforanstaltninger. **§ 9.** For Overtrædelser af de i denne Anordning indeholdte Bestemmelser eller af de i Henhold til samme givne Paalæg erlægges Bøder af 2 til 25 Kroner, i Gentagelsestilfælde af 5 til 50 Kroner, hvorhos den, der trods Bygningskommissionens Forbud opfører en Bygning eller foretager en Hovedreparation, maa finde sig i, at det opførte for hans Regning nedrives, saafremt den af Bygningskommissionen trufne Bestemmelse ikke er underkendt af Amtet. Bøderne tilfalde Stedets Fattigkasse. Med Sagernes Behandling og Paakendelse bliver at forholde i Overensstemmelse med Lov om Sundhedsvedtægter m. m. paa Færøerne af 7. Maj 1881 § 6, jfr. § 4.

14. Sept. **Kgl. Resol.,** hvorved bifaldes, at § 5 i Reglement for Færø Amts Hospital af 3. Februar 1857 og kgl. Resol. 3. Juli 1876 forandres derhen: at der for Kur af faste Fattiglemmer, som for Kommunernes Regning indlægges paa Færø Amts Hospital, ikke erlægges nogen Betaling, medens der for Kur af andre Patienter, som for Fattigvæsenets Regning ere indlagte paa Hospitalet, ydes modereret Betaling; at Landkirurgen for al Medicin til de paa Hospitalet indlagte Patienter erholder takstmæssig Betaling; at Udgifterne ved Kur og Medicin til de for Kommunernes Regning paa Hospitalet indlagte Patienter afholdes af vedkommende Kommuner, og at den Landkirurgen for Kur af de paa Hospitalet indlagte Patienter tilkommende ugenlige Betaling af 2 Kr. eller 1 Kr., eftersom Patienten erlægger fuld eller modereret Betaling til Hospitalet, for de overskydende Dage beregnes saaledes, at der betales henholdsvis 30 Øre og 15 Øre pr. Dag, saaledes at Forandringerne træde i Kraft fra 1. Oktober 1882, hvorefter det af Landkirurgen fra Færø Amts Fattigkasse hidtil [1]) oppebaarne Beløb af 200 Kr. aarlig bortfalder. (Min. Tid. A. Nr. 164.)

[1]) Midlertidig i Henhold til kgl. Resol. 3. Juli 1876.

Justm. Skr., hvorved det tillades Ejeren af Svaneapoteket i København at anlægge og drive et Hjælpeapotek i Thorshavn paa visse nærmere angivne Betingelser[1]). (Civ. Med. Lovg.) **1882.** 6. Nvbr.

K. U. M. Skr. (til Færø Amts Skoledirektion), hvori udtales, at den Myndighed, der ved § 40 i Lov 1. Marts 1854 blev given de daværende Undervisningskommissioner paa Landet til at paalægge Pengebøder for Skoleforsømmelser, er for Landkommunernes Vedkommende gaaet over til de ved Lov 28. Februar 1872 oprettede Forstanderskaber. (Gejstl. Reskr.) **1883.** 31. Marts.

K. U. M. Skr. (til Justitsministeriet). Med Hensyn til, at der var opstaaet en Meningsulighed imellem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Lagtinget i Anledning af Ministeriets Fordring om, at Planerne til Fornyelse af Kirkebygninger paa Færøerne, for saa vidt de ikke udarbejdes efter Ministeriets Foranstaltning, skulde forelægges det til Approbation, — idet Lagtinget havde forment, at denne Fremgangsmaade vilde komme i Strid med den Myndighed, der ved Lagtingsloven af 15. April 1854 § 12 er tillagt Tinget med Hensyn til Kirkerne, — udtaler Ministeriet følgende: Kirkerne paa Færøerne eje sig selv, og deres Vedligeholdelse paahviler Menigheden, saaledes at de fornødne Midler dertil i paakommende Tilfælde kunne tilvejebringes ved Ligning paa Sognebeboerne, N. L. 2—21—56, Fr. 13. August 1790 § 12 in fine. Hver af Kirkerne havde tidligere sin egen Kasse, men disse Kirkekasser bleve ved Reskript 31. Oktober 1827 slaaede sammen til een for hvert Præstegæld, hvorhos Bestyrelsen af samtlige Kirkekasser ved dette Reskript udtrykkelig overdroges Amtmanden og Provsten. Dette sidste blev imidlertid forandret ved Lagtingsloven af 26. Marts 1852 § 11 (der for saa vidt er enslydende med den nugældende Lagtingslov § 12), hvori det hedder: „Lagtingets øvrige Forretninger ere følgende“ . . . „d) Det tager Beslutning om Anvendelse af Kirkernes Midler“ . . ., jfr. Litra e. Ved en Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af *4. November 1853*, der er tiltraadt i Skrivelse fra sidstnævnte til Amtet af 11. s. M., er det 13. Juni.

[1]) Ophævet ved kgl. Resol. 4. Maj 1898.

1883. 13. Juni. nemlig antaget, at det ikke var Lagtingslovens Mening, at Kirkernes Midler skulde vedblive at bestyres af Kirkeinspektionen (o: Amtmanden og Provsten) med den Forandring, at Lagtinget skulde føre Tilsyn hermed, men at alle de Forretninger, som havde paahvilet Kirkeinspektionen med Hensyn til Bestyrelsen af Kirkekassernes Midler, maatte være gaaede over til Lagtinget, og at dette navnlig ogsaa maatte gælde om Udstedelse af de fornødne Udgifts- og Indtægtsordrer vedkommende Kirkerne. — Den faktiske Tilstand synes nu at være den, at Lagtinget betragter sig som den Myndighed, der bestyrer og tager Bestemmelse med Hensyn til Kirkernes Økonomi i Almindelighed og i Særdeleshed deres Bygningsvæsen, saaledes at den Virksomhed, som Amtmanden udøver i denne Henseende, anses for at udøves af ham paa Lagtingets Vegne efter Lov af 15. April 1854 § 13. Herimod kan imidlertid anføres følgende: **1.** I Overensstemmelse med den Forretningsorden, som fandt Sted i det øvrige Rige, før Kirkesynsloven af *19. Februar 1861* traadte i Kraft, lader Ministeriet stadig det Paalæg, som det, efter fra Provsten gennem Biskoppen at have modtaget Udskrift af de aarlige Synsforretninger over Kirker paa Færøerne, giver til Kirkernes Bestyrelse om at afhjælpe de udsatte Mangler, meddele til Amtmanden og Provsten gennem Stiftsøvrigheden, ikke til Lagtinget. **2.** Under Folketingets Behandling af Forslag til Lov 26. Marts 1852 stillede Udvalget Ændringsforslag om at lade den ovenanførte Bestemmelse (§ 11 d) bortfalde, men under Forhandlingerne om dette Ændringsforslag fremkom intet, som tydede paa, at det var Meningen at henlægge hele Kirkernes Økonomi eller specielt deres Bygningsvæsen under Lagtingets Administration. **3.** Da de selvejende Kirkers Midler og Fonds i det øvrige Rige ikke ere henlagte under kommunale Autoriteter, maa Lagtingslovens Bestemmelser om Lagtingets Myndighed med Hensyn til Kirkernes Midler anses for singulære Regler, i hvilke man bør være varsom med at lægge mere ind, end Ordene udkræve. **4.** Den Myndighed med Hensyn til Kirkernes Anliggender, som udøvedes af Amtmanden og Provsten indtil 1852, grundede sig ikke paa Henlæggelsen af Kirkekassernes Bestyrelse til dem ved Reskriptet af 1827 (og kan altsaa heller ikke antages at være bortfalden derved, at denne sidste berøvedes dem), idet der ingen Tvivl kan være om, at den Ordning med Kirkernes Forvaltning og Tilsynet

dermed, som efter Enevoldsmagtens Indførelse op- **1883.**
rettedes i begge Rigerne, ogsaa i sine Grundtræk er 13. Juni.
bleven gjort anvendelig paa Færøerne, sandsynligvis saaledes, at den Myndighed, der ellers nærmest var tillagt Stiftsøvrigheden, paa Grund af Færøernes afsides Beliggenhed til Dels betragtedes som overdraget til Amtmanden og Provsten; af Kanc. Skr. 29. April 1826 ses det ogsaa, at disse før 1827 udøvede en saadan Virksomhed med Hensyn til Kirkernes Anliggender, idet der til dem skulde indsendes Indberetning om Sognepræstens og Kirkeværgernes aarlige Besigtigelse af Kirkerne, for at Manglerne kunde blive foranstaltet afhjulpne. — Efter det anførte skønner Ministeriet ikke rettere end, at Forvaltningen af de færøske Kirkers økonomiske Anliggender i Almindelighed og særlig af deres Bygningsvæsen ikke henhører til de Forretninger vedkommende Kirkerne, der ved Lagtingsloven (se Lov 15. April 1854 § 12 d, e, f og h) ere overdragne til Lagtinget, men fremdeles maa sortere under vedkommende dertil beskikkede Embedsmænd, i Særdeleshed Amtmanden som Øvrighedsperson i Forening med Provsten, saaledes at disse alene have at henvende sig til Lagtinget for at erhverve de fornødne Bevillinger og de fornødne Anvisninger af Penge. Ligesom i det øvrige Rige ved selvejende Kirker Ministeriets Tilladelse indhentes til alle større Byggeforetagender, har Ministeriet i Kirkernes Interesse anset det for rettest, at den samme Fremgangsmaade iagttages i Tilfælde af Kirkers Fornyelse paa Færøerne; og Regeringens Myndighed i denne Henseende har Hjemmel — foruden i det ovenfor udviklede — i Kanc. Skr. 29. April 1826 (hvorefter, naar en Kirke af ny skal opbygges, et nøjagtigt og fuldstændigt Overslag over de fornødne Materialier maa foranstaltes forfattet af Amtmanden og Provsten), idet Planernes Udarbejdelse derefter er en ren Øvrighedsforanstaltning, med Hensyn til hvilken Ministeriet maa kunne meddele de Regler, som det anser for hensigtsmæssige. Ministeriet udbeder sig dermed Justitsministeriets Ytringer om Sagen, navnlig om dette er enigt i, at den ved Lagtingsloven Lagtinget tillagte Virksomhed med Hensyn til Kirkernes Midler og Kirkekassernes Bestyrelse ikke har ophævet den Myndighed, som har været udøvet af Øvrigheden, navnlig Amtmanden og Provsten, med Hensyn til Bestyrelsen af Kirkernes økonomiske Anliggender i Almindelighed og særlig af Kirkernes Bygningsvæsen, eller indskrænket denne anderledes end, at Bevillingen

1883. 13. Juni. og Anvisningen af de fornødne Midler af Kirkernes Fonds maa erhverves hos Lagtinget, og i, at bl. a. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet maa være beføjet til at forbeholde sig at tage Bestemmelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Approbation paa Planerne til Kirkers Fornyelse[1]).
(Gejstl. Reskr.)

13. Juli. **Justm. Bekendtgørelse (Nr. 136) om, at Instruks af 22. Oktober 1877 for Fysici udvides til at gælde for Fysikus paa Færøerne.** Den under *22. Oktober 1877* udfærdigede Instruks for Fysici udvides herved til at være gældende for Fysikus paa Færøerne med de Lempelser, som følge af, at denne Embedsmand tillige er Distriktslæge for en Del af Fysikatet, og i øvrigt med følgende Ændringer: 1) at Eftersyn af Distriktslægernes Embedsbøger og Arkiv samt Visitation af Sygehuse, for saa vidt saadanne oprettes udenfor Thorshavn, af Fysikus foretages saa vidt muligt en Gang hvert Aar eller dog, saa ofte Omstændighederne tillade det (Instruksens §§ 4 og 7); 2) at Fysikus har at forelægge Amtmanden sine Embedsbøger til Eftersyn (Instruksens § 5); 3) at Fysikus, naar han ønsker at forlade Fysikatet eller at fritages for sine Forretninger i længere Tid end 4 Uger, derom gennem Amtet vil have at ansøge Justitsministeriet (Instruksens § 6); 4) at Fysikus ved den aarlige Visitation af Apoteket i Thorshavn vil, naar Omstændighederne tillade det, have at medtage Distriktslægen for et af de andre Lægedistrikter (Instruksens § 10); 5) at Fysikus, naar han kommer til Kundskab om Forseelser, begaaede af de i Fysikatet ansatte Jordemødre, ikke selv kan paalægge disse Bøder, men har at gøre Indberetning til Amtmanden, for at de paagældende kunne blive dragne til Ansvar (Instruksens § 11).

13. Juli. **Justm. Bekendtgørelse (Nr. 137) om, at Instruks af 22. Oktober 1877 for Stads- og Distriktslæger udvides til at gælde for Distriktslæger paa Færøerne.** Den under *22. Oktober 1877* udfærdigede Instruks for Stads- og Distriktslæger[2]) udvides herved

[1]) Justitsministeriet tiltraadte i sit Svar Kirke- og Undervisningsministeriets Opfattelse. — Der ses ikke herefter at være foretaget videre i Sagen.

[2]) Af Instruksens Bestemmelser have kun følgende mere al-

til at være gældende for Distriktslæger paa Færøerne med følgende Ændringer: 1) at Amtmanden, naar ikke Sygdomsforholdene i Distriktet eller andre Omstændigheder lægge Hindring i Vejen derfor, kan meddele en Distriktslæge Tilladelse til at forlade sit Distrikt for en Tid af indtil 8 Dage, uden at saadan Tilladelse betinges af, at en anden Læge under hans Fraværelse konstitueres i Embedet (Instruksens § 3); 2) at det paahviler Distriktslægerne paa Færøerne at yde fri Lægehjælp til Medlemmerne af det derværende Politikorps (Instruksens § 9); 3) at Distriktslægerne enten selv eller ved de dertil autoriserede Hjælpevaccinatører have at drage Omsorg for, at den offentlige Kokoppeindpodning og det med denne forbundne Eftersyn bliver foretaget efter de derom for Færøerne gældende Love og Anordninger og efter en af Fysikus bifaldet Plan (Instruksens § 15); 4) at Distriktslægerne udenfor Thorshavn ere berettigede til at dispensere Medicin, dog med Forpligtelse til at forskrive de af dem benyttede Medikamenter fra Apoteket i Thorshavn; 5) at det paahviler Distriktslægerne, efter nærmere Bestemmelse af Fysikus, og saafremt Omstændighederne tillade det, at deltage med ham i den aarlige Visitation af ovennævnte Apotek (Instruksens § 16). **1883.** 13. Juli.

Justm. Skr., hvori udtales, at Lagtingslov 15. April 1854 § 12 indeholder Hjemmel til Offentliggørelse gennem 24. Sept.

mindelig Interesse: **§ 6.** — — — Distriktslæger ere forpligtede til, paa bedste Maade og efter bedste Evne, saa vidt muligt at yde enhver til Lægehjælp trængende forlangt Bistand (jfr. Justm. Skr. 31. December 1887). De skulle uden Vederlag, dog imod at nyde fri Befordring og de lovbestemte Dagpenge, naar Rejser i den Anledning maa foretages, behandle alle de syge, som af de til Lægedistriktet henhørende Kommuner ere tagne under offentlig vedvarende eller midlertidig Forsørgelse og af disse blive henviste til dem. — — — **§ 7.** Er Distriktslægen tillige Læge ved et Sygehus, da bør han i Almindelighed daglig tilse de syge i dette og paase deres Tarv med Hensyn til Kur og Forplejning. — — — **§ 8.** Findes der i Distriktet Arresthuse, ved hvilke ikke nogen anden Læge er antagen til at føre det stadige Tilsyn, skal Distriktslægen uden Vederlag — — — behandle alle de i samme hensiddende syge Arrestanter — — —. **§ 10.** Distriktslæger maa have deres Opmærksomhed henvendt paa Udbredelsen af den veneriske Sygdom og — — — ogsaa ved egen Bestræbelse søge oplyst, hvorledes Smitten har udbredt sig, og modvirke Udbredelsen. — — — De behandle veneriske syge, der henvises til deres Behandling, for offentlig Regning — — —.

1883. 24. Sept. Amtsavisen af Ekstrakter af de for Landkommunerne aflagte Regnskaber, og at det, da der ikke i Lagtingsloven indeholdes noget om, at Udgifterne herved skulle afholdes af Amtsrepartitionsfonden, ikke skønnes rettere end, at hver Kasse maa bære sin Del af denne Udgift i Lighed med, hvad der sker ved Reparteringen af Revisionsudgifterne.
(Utr.)

27. Sept. **Kgl. Resol.,** hvorved bifaldes, at der oprettes et nyt Distriktslægeembede paa Færøerne med Bolig for Distriktslægen i Vestmanhavn, omfattende Vaagø Syssel, Nordstrømø Præstegæld og Eide Sogn af Østerø Præstegæld, dog at det tillades Beboerne af Kollefjord i Nordstrømø Præstegæld tillige at benytte Distriktslægen i Thorshavn, at Funding, Andefjord, Fuglefjord og Gøte Sogne i Østerø Præstegæld definitivt henlægges under Norderøernes Lægedistrikt[1]), og at Øen Store Dimon henlægges under Suderø Lægedistrikt[2]).
(Min. Tid. A. Nr. 180.)

1884. 26. Jan. **K. U. M. Skr.** (til Amtmanden og Provsten paa Færøerne), hvori udtales, at den Præsteenkerne paa Færøerne ved Anordn. 16. April 1673 § 12 i Stedet for Pension tillagte Ret til uforment at nyde og beholde Anneksgaarden i Kaldet efter Ministeriets Formening maa omfatte de samme Rettigheder som dem, der ved Lovgivningen ere tillagte Præsteembederne som Besiddere af disse, nemlig den i N. L. 2—12—3 omhandlede Ret til at nyde alle tre Tiender, men at Spørgsmaalet i øvrigt hører under Domstolenes Afgørelse.
(Gejstl. Reskr.)

1886. 13 Aug. **Kgl. Anordning (Nr. 103), indeholdende Tillæg til Lov angaaende Brandvæsenet i Thorshavn paa Færøerne af 28. Januar 1856.** I Henhold til § 5 i Lov om Sundhedsvedtægter m. v. for Færøerne af 7. Maj 1881 ville Vi herved have anordnet følgende: **§ 1.** For Indretningen af lukkede snævre Skorstene (saakaldte Kaminer), der fremtidig opføres i Byen

[1]) Jfr. kgl. Resol. 27. April 1872.
[2]) Jfr. kgl. Resol. 11. Juni 1852.

Thorshavn, og som tjene til Afledning af Røgen fra Køkkenildsteder og Kakkelovne, fastsættes følgende Forskrifter: *1.* Enhver saadan Skorsten skal helt igennem opføres som Grundmur af brændte Sten med en Murtykkelse af mindst $4^1/_4$ Tomme, og maa altsaa navnlig ikke opføres med kantstillede Mursten eller med Bræder fra Loftet. Den skal opmures i stærk Kalk med tætte, overalt ene med Kalk udfyldte Fuger og skal være berappet baade indvendig og udvendig. *2.* Skorstenens indvendige Gennemsnit, der ikke maa være mindre end 9" i den kvadratiske Side eller i Diameter, skal helt igennem være det samme. Tæt ved Bunden skal Skorstenen være forsynet med forsvarlig Rensedør af Jern, anbragt i Jernramme med Fals, hvorhos lignende Rensedøre, hvis Skorstenens forsvarlige Rensning gør det nødvendigt, skulle anbringes paa passende Steder. I Bygninger med Tag af Rør, Straa, Grønsvær eller af lignende Beskaffenhed maa Rensedøre ikke anbringes paa Loftet i mindre Afstand end 2 Alen fra Mønningen. *3.* Hvor Skorstenen gaar igennem dobbelt Gulv, dobbelt Loft, eller hvor der er Træpanel eller Gibs under Bjælkerne, skal den udkrages til en Murtykkelse af $8^1/_2$ Tomme. Kommer Skorstenens udvendige Side nærmere til Træværk af hvilken som helst Art end $4^1/_4$ Tomme, skal det mellemliggende Rum udfyldes med tørre Mursten eller Kalk eller en Blanding af begge Dele. Hjørnebræder til Støtte for Skorstenen maa kun anbringes efter dertil for hvert enkelt Tilfælde af Bygningskommissionen med Amtets Approbation givet Tilladelse. *4.* Skorstenen skal være opført fra Grunden af paa tilstrækkeligt Fundament og maa i intet Tilfælde komme til at hvile paa Bjælkerne. Hvor en Skorsten trækkes i skraa Retning, skal den enten hvile paa en Mur eller være understøttet af en Stol, forsynet med en tør Mursten paa Fladen mellem Stolen og Skorstenen; dog maa den skraa Retning ikke danne en større Vinkel end 45 Grader med den lodrette Linie, hvorhos Skorstenen indvendig i Bøjningen skal afrundes i en Bue med mindst 3 Fods Radius. *5.* Skorstenspiben, der skal rage mindst $1^1/_4$ Alen over hvilket som helst Sted paa Taget, maa ikke omgives med Brædebeklædning eller andet brandfarligt Materiale, medmindre Tilladelse hertil er meddelt for hvert enkelt Tilfælde af Bygningskommissionen med Amtets Approbation. I saadant Tilfælde skal Skorstenspiben imidlertid forsynes med en Krans foroven af Mursten i mindst 2

1886. 13. Aug.

1886. 13. Aug.

Murstens Tykkelse. **6.** For ethvert Kakkelovnsrør, der indledes i Skorstenen, skal der i denne indmures en Jernbøsning med en indvendig fremspringende Rand, saaledes at Randen forhindrer Enden af Kakkelovnsrøret fra at trænge ind i Skorstenen. Det overlades i øvrigt til Bygningskommissionen med Amtets Approbation at bestemme, hvor vidt de ovenomhandlede lukkede snævre Skorstene maa anvendes til Røgafledning for Ildsteder i Bagerier, Bryggerier, Smedier, Trankogerier og andre Bygninger med større Ildforbrug end sædvanligt, eller om dertil skal anvendes Skorstene af særegen Konstruktion i Henseende til Højde, Murtykkelse, indvendig Vidde og Udkragning m. v. **§ 2.** For Indretningen af aabne færøske Skorstene gælder fremdeles Bestemmelsen i § 2, 1. Led, i Lov angaaende Brandvæsenet i Thorshavn af 28. Januar 1856. **§ 3.** Det tillades at anbringe s m e d e d e Jernrør som Skorstene i Bygninger i Thorshavn, forudsat at disse ere tækkede med Grønsvær eller Skifer, samt under Iagttagelse af, at Røret ikke paa noget Sted kommer Bygningens Træværk nærmere end 8 Tommer, og at det anbringes mindst $1^1/_4$ Alen over Tagrygningen. Anbringelsen af s t ø b t e Jernrør kan under de ovenangivne Betingelser tilstedes af Amtmanden ifølge derom gjort Indstilling fra Bygningskommissionen. **§ 4.** Komfurer, Bilægger- og Kakkelovne skulle tillige med Rørene have en Afstand fra Bygningens Træværk af mindst 8 Tommer. Foran Komfurer og Kakkelovne, der ere anbragte paa Trægulv, skal dette dækkes med en Jern- eller Zinkplade af mindst $^1/_2$ Alens Bredde eller med Sten. **§ 5.** Enhver Ejer er ansvarlig for, at alle Skorstene (aabne og lukkede) og som Skorstene anbragte Jernrør i de ham tilhørende Bygninger behørig vedligeholdes. De lukkede Skorstene og Jernrørene maa ikke udbrændes, men skulle renses mindst 4 Gange om Aaret, nemlig forinden Udgangen af hvert Aars Marts, Juni, September og December Maaneder, og ellers saa ofte nødvendigt gøres. Ansvaret herfor paahviler Husejeren, naar denne enten selv bebor Stedet, eller dette er overdraget til Brug til forskellige Lejere, men Brugeren, dersom denne har hele Stedet i Leje eller paa anden Maade til udelukkende Afbenyttelse. **§ 6.** Ansvaret for, at Komfurer, Bilæggerovne, Kakkelovne og Kakkelovnsrør samt andre til Skorstene hørende Røgledninger vedligeholdes i en saadan Stand, at de ikke medføre Brandfare, paahviler i Forening med Ejeren tillige

Lejeren, naar denne ikke betimelig har anmeldt en ham bekendt Mangel for Ejeren eller i fornødent Fald for Landfogden. For Renholdelsen af Komfurer, Ovne og ovenomtalte Røgledninger er vedkommende Husfader, af hvem de benyttes, ansvarlig. **§ 7.** Tilsynet med, at behørig Vedligeholdelse og Renholdelse finder Sted, føres af Brandsynet, der fremtidig afholdes mindst 4 Gange aarlig, nemlig i de første Dage af hvert Aars Januar, April, Juli og Oktober Maaneder, og ellers saa ofte nødvendigt gøres. **§ 8.** Thorshavns Kommunalbestyrelse antager og afskediger Skorstensfejere for Byen, der have at gaa alle, som saadant forlange, til Haande med Rensningens Udførelse, imod at nyde en af Kommunalbestyrelsen nærmere fastsat Betaling for hver enkelt af dem renset Skorsten m. v., hvilken Betaling udredes forskudsvis af Kommunekassen, men lignes under Udpantningstvang særskilt paa de vedkommende Husejere eller -lejere, som benytte Skorstensfejer. Landfogden fastsætter de nærmere Forskrifter for deres Virksomhed. De antagne Skorstensfejere og disses Medhjælpere kunne i Tilfælde af Forseelser imod deres Instruks straffes af Landfogden med Bøder indtil 40 Kr., for saa vidt ikke Tilfældet efter sin Beskaffenhed bør medføre højere Straf og Paatale ved Domstolene. **§ 9.** Den, der bevislig har overdraget Rensningen af samtlige de Skorstene, Jernrør, Komfurer, Ovne og Røgledninger, hvilke det efter §§ 5 og 6 paahviler ham at holde rene, til en af Kommunalbestyrelsen antagen Skorstensfejer, fritages for det deri ommeldte Ansvar. Derimod vil Ansvaret paahvile Ejeren eller Lejeren, saafremt han lægger Hindringer i Vejen for Rensningens Udførelse. **§ 10.** Overtrædelser af denne Anordnings Bestemmelser eller af de af Bygningskommissionen til Opfyldelse heraf givne Paalæg eller Forbud paatales som offentlige Politiforseelser og straffes med Bøder indtil 50 Kr. eller med simpelt Fængsel indtil 8 Dage. Bøderne tilfalde Byens Brandkasse. **§ 11.** Skønner Bygningskommissionen, at noget stedfindende Forhold er af en saadan brandfarlig Beskaffenhed, at det for den offentlige Sikkerheds Skyld uopholdelig bør forandres, og vedkommende ikke straks retter sig efter det Paalæg, der i saa Henseende gives ham, skal Politiet være pligtigt til paa Bygningskommissionens Begæring og Ansvar at foranstalte det fornødne ved umiddelbar Anvendelse af Magt. **§ 12.** Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1887.

1886. 13. Aug.

1887. 31. Dcbr. **Justm. Skr.**, hvori — i Anledning af, at Fysikus til Ministeriets Afgørelse har indstillet det Spørgsmaal, om de færøske udenfor Thorshavn bosatte Distriktslæger, der ifølge Bek. 13. Juli 1883 Post 4 have Ret til at dispensere Medicin, ere forpligtede til at yde Lægehjælp og udlevere Medicin paa Kredit — udtales, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares benægtende.
(Civ. Med. Lovg.)

1888. 19. Juni. **Justm. Bekendtgørelse (Nr. 111) om nogle af Justitsministeriet stadfæstede Forandringer i Sundhedsvedtægten for Thorshavn** [1]).

27. Juli. **Justm. Skr.**, hvori — i Anledning af et Andragende fra Beboere af Eide, Haldersvig og Kvalvig Sogne om Tilladelse til at søge Lægen i Thorshavn i saadanne Tilfælde, hvor det vil være umuligt eller dog alt for besværligt at konsulere eller afhente Distriktslægen i Vestmanhavn — udtales, at Ministeriet ikke finder Grund til, at det skulde tillades Beboerne af nævnte Sogne efter eget frie Valg i hvert enkelt Tilfælde at benytte — o: ikke blot konsulere, men ogsaa tilkalde — hvilken de ville, af de to ommeldte Læger, idet Ministeriet med det kgl. Sundhedskollegium er enigt i, at det allerede nu maa staa de paagældende Beboere ganske frit at konsulere hvilken Læge de maatte ønske, samt at det derhos, uden at § 3 i Instruksen af 22. Oktober 1877 herfor vil være til Hinder, maa være Distriktslægerne paa Færøerne uforment at efterkomme nødvendig Kaldelse fra udenfor Distriktet boende, naar saadan Kaldelse motiveres ved, at Vejrforholdene umuliggøre Henvendelse til vedkommende Distriktslæge.
(Civ. Med. Lovg.)

20. Dcbr. **Justm. Skr.**, hvori — i Anledning af en Forespørgsel fra Bestyreren af Hjælpeapoteket i Thorshavn om, hvor vidt den Apotekerne i det øvrige Kongerige paahvilende Forpligtelse til at udlevere Medicin efter Recept paa Kredit gælder paa Færøerne — svares, at da Fr. *4. December 1672* ikke gælder paa Færøerne, jfr. Højesterets Dom af *12. Oktober 1888*,

[1]) Se Bek. 23. Maj 1882 §§ 10—13 og 31, hvor de forandrede Bestemmelser findes anførte.

savnes der Hjemmel til at paalægge Hjælpeapoteket i Thorshavn en Forpligtelse til at udlevere Medicin paa Kredit. **1888.** 20. Dcb

(Civ. Med. Lovg.)

Justm. Skr., hvori — i Anledning af en Forespørgsel fra Fysikus om Forstaaelsen af Udtrykket „i fornødent Fald" i Lov om Ligsyn paa Færøerne af 29. Marts 1878 § 6, 2. Stykke — svares, at Meningen med det anførte Udtryk, som det af Lovforslagets Motiver klart fremgaar, er den, at det er overladt til Politiøvrigheden i hvert enkelt Tilfælde at bestemme, hvor vidt en Læge skal tilkaldes ved Ligsynet eller ej. **1889.** 12. Jan.

(Civ. Med. Lovg.)

Lov (Nr. 23) om Handelsregistre, Firma og Prokura (se Anordn. 7. Februar 1890). 1. Marts.

Justm. Anordning (Nr. 74) om Førelse af Handelsregistret (se Anordn. 7. Februar 1890). 24. Maj.

Kgl. Anordning (Nr. 21), hvorved Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1. Marts 1889 sættes i Kraft paa Færøerne. I Henhold til den Regeringen ved Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1. Marts 1889 § 37 givne Bemyndigelse sættes herved denne Lov saavel som den til samme sig sluttende allerhøjeste Anordning om Førelsen af Handelsregistre af 24. Maj f. A. med de nedenanførte Lempelser i Kraft paa Færøerne fra 1. Juli d. A. at regne. **1.** Paa Færøerne føres Handelsregistret af Landfogden, jfr. Lovens § 1. **2.** Anmeldelser til Handelsregistret kunne paa Færøerne udenfor Thorshavn paa Registreringsmyndighedens Vegne modtages af vedkommende Sysselmand, som snarest muligt efter Anmeldelsens Modtagelse har at indsende den til Landfogden, jfr. Lovens § 2. **3.** For Færøernes Vedkommende indrykkes Anmeldelserne i den dersteds til Optagelse af retslige og offentlige Bekendtgørelser autoriserede Tidende, jfr. Lovens § 4. **4.** De i Anordningen af 24. Maj f. A. § 10 omhandlede Blanketter til Anmeldelse af Firma skulle paa Færøerne foruden **1890.** 7. Febr.

1890. 7. Febr. hos Landfogden ogsaa kunne faas udleverede hos vedkommende Sysselmand.

27. Febr. **Justm. Skr.,** hvori — i Anledning af forskellige af Fysikus fremsatte Forespørgsler angaaende Forstaaelsen af §§ 2 og 4 i Lov 8. Januar 1872 om den Betaling, der tilkommer Læger paa Færøerne for deres Forretninger — udtales, at Ministeriet saa meget mindre kan finde sig foranlediget til at indlade sig paa en saadan almindelig Fortolkning af den nævnte Lovs Bestemmelser, som Anvendelsen og følgelig Fortolkningen af de paagældende Takstbestemmelser, der kun ere fastsatte for saadanne Tilfælde, hvor en skønsmæssig og ved Overenskomst fastsat Betaling ikke kan opnaas, ved Lovens § 2, for saa vidt Talen er om privat Praksis, udtrykkelig er henlagt til Domstolene.
(Civ. Med. Lovg.)

11. April. **Lov om Beskyttelse for Varemærker** (se Anordn. 24. November 1893).

22. Maj. **Kgl. Anordning (Nr. 79) om Reglerne for Vedligeholdelsen, Brugen og Afleveringen af de Staten tilhørende Embedsboliger paa Færøerne for Embedsmænd, der sortere under Justitsministeriet.**

1891. 1. April. **Lov (Nr. 54) om Oprettelse af Landvæsenskommissioner paa Færøerne. § 1.** De ved Lov om Udskiftning af Fælleshauger paa Færøerne af 4. Marts 1857, jfr. Lov om Ordningen af de til Haugevæsenet paa Færøerne hørende Forhold af 23. Februar 1866 § 80, 2. Stykke, anordnede Udskiftningskommissioner saavel som de for samme ved de nævnte Love anordnede Overinstanser ophæves. Til Behandling og Paakendelse af de ved de nævnte Love til Udskiftningskommissionerne henlagte Sager samt af de i Lov om Grandestævne paa Færøerne af D. D. § 2, jfr. §§ 7 og 10, ommeldte Sager, oprettes i hvert Syssel en Landvæsenskommission, fra hvilken Indankning sker til en for Færøerne fælles Overlandvæ senskommission. **§ 2.** Hver af Landvæsenskommissionerne bestaar af Sysselmanden som Formand og 2 af Lagtinget valgte, i Sysselet bosatte Mænd. Overlandvæsenskommissionen

bestaar af Sorenskriveren som Formand og 4 af Lagtinget valgte Mænd. Til i Forfaldstilfælde at tiltræde Kommissionerne vælges af Lagtinget 4 Suppleanter til hver. Kommissionernes Medlemmer og Suppleanter vælges for 6 Aar. Genvalg kan finde Sted. **§ 3.** Naar en Sag ønskes indbragt for Landvæsenskommissionen, har vedkommende Klager derom at indgive skriftlig Begæring til Sysselmanden. Er det en paa Grandestævne tagen Beslutning, der paaankes[1]), skal Begæringen være indgiven senest 8 Uger efter den Dag, da Beslutningen er vedtagen. Sysselmanden har derpaa, næst at meddele Klageren Attest om Sagens Indbringelse, at udfærdige Indkaldelse i samme med Angivelse af Tid og Sted for Sagens Behandling, hvilken altid bør henlægges til den Bygd, hvortil Sagen nærmest hører. Sysselmanden har derhos at give Landvæsenskommissionens øvrige Medlemmer Meddelelse om Sagen og dens Foretagelse. **§ 4.** Indkaldelsen maa Klageren med mindst 14 Dages Varsel lade bekendtgøre ved Læsning til Kirkestævne og i øvrigt paa anden sædvanlig Maade efter den af Sysselmanden derom i Indkaldelsen givne Anvisning i den eller de vedkommende Bygder. Særlig Underretning om Sagens Foretagelse skal derhos af Sysselmanden meddeles Landfogden i de Tilfælde, hvor Godsadministrationens Samtykke efter de gældende Bestemmelser skal indhentes. **§ 5.** Naar Kommissionen er traadt sammen, bør den saa vidt muligt uafbrudt fortsætte Sagens Behandling, indtil alle fornødne Oplysninger ere tilvejebragte, særlig ved at høre Parterne og modtage Vidneforklaringer samt, om fornødent, befare Aastedet. Vidner kunne uden Hensyn til deres Værneting tilkaldes til at give Møde paa det Sted, hvor Kommissionen holdes. Indkaldelsen af Vidner udstedes af Sysselmanden efter vedkommende Parts Begæring. Kommissionen kan ogsaa, for saa vidt den finder Anledning dertil, tilkalde sagkyndig Bistand. Kommissionen har at mægle Forlig mellem Parterne. Viser Forligsprøven sig at være forgæves, optages Sagen til Kendelse, der afsiges inden 6 Uger efter Optagelsen, idet Parterne, samtidig med Optagelsen, underrettes om Tid og Sted for Kendelsens Afsigelse. **§ 6.** Er nogen af Parterne utilfreds med Landvæsenskommissionens Kendelse, skal det staa ham frit for inden 3 Maaneder fra Afsigelsen at indanke den for Overlandvæsenskommissionen. Naar 3 Maaneder ere

1891. 1. April.

[1]) Jfr. Lov (Nr. 56) 1. April 1891 § 10, 2. Punktum.

1891. 1. April. forløbne, kan Paaanke ikke finde Sted uden Oprejsningsbevilling, der meddeles af Amtet, men kun naar den paagældende fremfører en antagelig Grund for, at Appellen ikke i rette Tid er iværksat, og der ikke er hengaaet længere Tid end 6 Maaneder fra Kendelsens Afsigelse. For denne Bevilling, der udfærdiges ved simpel Ekspedition, erlægges intet Gebyr. **§ 7.** Begæring om Appellen indgives skriftlig, ledsaget af Aktsbeskrivelse af Landvæsenskommissionsforretningen, til Sorenskriveren, der derpaa, efter at have meddelt Attest om, at Appel er begært, straks efter Reglerne i §§ 3 og 4 udfærdiger Indkaldelse for Overlandvæsenskommissionen samt giver dennes øvrige Medlemmer den fornødne Meddelelse om Sagen og dens Foretagelse. Indkaldelsen tilstilles Appellanten til Forkyndelse overensstemmende med Reglerne i § 4 samt for Medlemmerne af den Landvæsenskommission, der har paakendt Sagen i 1. Instans. **§ 8.** I øvrigt forholdes med Hensyn til Sagens Behandling, Optagelse og Paakendelse ved Overlandvæsenskommissionen efter de samme Regler som ved Landvæsenskommissionen, jfr. § 5, hvorved bemærkes, at Parterne ikke ere pligtige at fremlægge Situationskort for Overlandvæsenskommissionen, hvis Medlemmer derimod, naar det begæres, eller Sagen efter deres eget Skøn fordrer det, skulle befare Aastedet. Parterne kunne uden Bevilling for Overlandvæsenskommissionen fremlægge nye Bevisligheder og føre nye Vidner. **§ 9.** Overlandvæsenskommissionens Kendelser ere endelige. Dog staar det den Part, der vil anke over, at Overlandvæsenskommissionen har afgjort Punkter, der ligge uden for Landvæsenskommissionens Omraade, eller afvist Sager, der ligge inden for dens Omraade, frit for at indanke Kendelsen for Højesteret, der da kun vil have at afgøre, om Overlandvæsenskommissionen har været kompetent eller ikke, og efter Omstændighederne helt eller delvis at ophæve Kendelsen og at afvise Sagen fra eller henvise den til Landvæsenskommissionen, men i øvrigt ikke at indlade sig paa Sagens Realitet. **§ 10.** Foruden fri Befordring tilkommer der ethvert af Landvæsenskommissionens og Overlandvæsenskommissionens Medlemmer en Godtgørelse af 2 Kr. for hver Dag, Forretningen nødvendiggør deres Fraværelse fra Hjemmet. Det samme tilkommer Vidner, der maa give Møde udenfor deres Syssel. Formener en Part, at der er forlangt Dagpenge for et for stort Antal Dage, kan han i Løbet af 14 Dage, efter at Beløbet er ham affordret, forelægge

Sagen for Amtmanden, ved hvis Afgørelse det har sit Forblivende. Tilkaldte sagkyndige tilkommer der foruden fri Befordring en Godtgørelse, hvis Størrelse fastsættes af Kommissionen. Forinden Landvæsenskommissionens eller Overlandvæsenskommissionens Formand udsteder Indkaldelse til den eller de indklagede eller til Vidner, kan han forlange, at Rekvirenten deponerer et efter hans Skøn til de i denne Paragraf omhandlede Omkostninger tilstrækkeligt Pengebeløb. I Kendelsen skal bestemmes, af hvem og i hvilket Forhold Sagens Omkostninger skulle udredes. Af den Godtgørelse, der tilkommer Medlemmer af Landvæsenskommissionen og Overlandvæsenskommissionen samt Vidner, skal den Del, der tilkommer dem for Fraværelse fra Hjemmet udover den Tid, selve Forretningen varer, reparteres efter Marketal paa samtlige de i Sagen interesserede. **§ 11.** Paalægges det ved Kendelsen nogen af Parterne at udrede Sagsomkostninger eller andre Pengebeløb, skal der i Kendelsen fastsættes en, fra sammes Afsigelse regnet passende Betalingsfrist, efter hvis Udløb Beløbet efter en simpel Udskrift af Kendelsen kan inddrives ved Eksekution paa sædvanlig Maade. De i § 10 omhandlede Godtgørelser og Rejseomkostninger kunne inddrives ved Udpantning. Paalægges det nogen af Parterne at foretage noget, skal der i Kendelsen træffes Bestemmelse om den Tvang, der skal anvendes for at faa det udført, samt den Frist efter Kendelsens Afsigelse, inden hvilken det skal ske. Er det derefter bestemt, at en et Fællesbrug vedrørende Handling skal udføres ved Sysselmanden, hvilket altid skal fastsættes, hvor Kendelsen gaar ud paa Foretagelsen af en Udskiftning, tilkommer der denne, til hvem da vedkommende Part har at henvende sig med en Udskrift af Kendelsen, en Godtgørelse af 2 Kr. for hver Dag, Forretningen nødvendiggør hans Fraværelse fra Hjemmet, foruden fri Befordring, hvilke Udgifter saavel som Udgiften til den nødvendige Assistance reparteres efter Marketal paa samtlige Lodtagere i det paagældende Fællesbrug og kunne inddrives ved Udpantning[1]). En saadan Forretning skal, forinden den foretages, med 14 Dages Varsel være bekendtgjort af Sysselmanden efter Reglerne i § 4. **§ 12.** De til Brug for Landvæsenskommissionerne og Overlandvæsenskommissionen nødvendige Protokoller anskaffes for Amtsrepartitionsfondens Regning og autoriseres

1891. 1. April.

[1]) Lov (Nr. 40) af 30. Marts 1894.

1891. af Amtet. For Udskrifter og Aktsbeskrivelser af Kom-
1. April. missionernes Forhandlinger betales Gebyrer efter Sportelreglementet[1]), hvilke tilfalde Formanden i den Kommission, hvorfra de rekvireres, og kunne inddrives ved Udpantning. **§ 13.** Denne Lov træder i Kraft den 1ste August 1891.

1. April. **Lov (Nr. 56) om Grandestævne paa Færøerne.**

§ 1. Grandestævne afholdes som hidtil af Sysselmanden aarlig paa hans første Omrejse i Sysselet i hvert Grandestævnedistrikt for sig. Forandring i den bestaaende Distriktsinddeling kan, for saa vidt over Halvdelen af den eller de vedkommende Bygders Husfædre fremsætte Begæring herom paa Grandestævne, foretages af Amtet efter Indstilling af Sysselmanden. **§ 2.** Paa Grandestævne kan der under Iagttagelse af de Regler, som indeholdes i nærværende Lov eller i øvrigt ere foreskrevne ved den gældende Lovgivning, oprettes Vedtægter, som skulle være bindende for alle, der som Ejere eller Brugere ere lodtagne i de paagældende Ejendomme og Herligheder: **a.** angaaende Brugen af Jordejendomme og Herligheder, der ere i Fællig, samt angaaende Udskiftning og Deling af Fælleshauger og i Fællig værende Herligheder, og **b.** angaaende Sammenlægning af Haugeparter og større eller mindre Fællesbrug, som vedrøre Jordherligheder. **§ 3.** Ligeledes kunne paa Grandestævne oprettes Vedtægter til Ordning af saadanne indre Bygdeforhold, der have almindelig Betydning for Beboerne, uden dog at henhøre under den kommunale Forvaltning, hvilke Vedtægter dog, for at have forbindende Kraft skulle være approberede af Amtet. **§ 4.** De Sager, som ønskes afgjorte paa Grandestævne, skulle være anmeldte for Sysselmanden inden det foregaaende Aars 1. November. **§ 5.** Inden 1. Januar har Sysselmanden ved Læsning til Kirkestævne og efter Omstændighederne tillige gennem vedkommende Skydsskaffer at lade bekendtgøre i de til Grandestævnedistriktet hørende Bygder, hvilke Sager for ham ere anmeldte til Foretagelse ved det paafølgende Grandestævne, tillige med en Angivelse af, til hvilken Tid han agter at begynde sin Grandestævnerejse, og paa hvilke Dage han kan ventes at være i de forskellige Bygder. Hvor Godsadministrationens Samtykke efter de hidtil gældende Bestemmelser skal indhentes, har Sysselmanden inden samme Tidspunkt at

[1]) Regl. 30. Marts 1836 §§ 7—8.

give Landfogden fornøden Meddelelse om Sagens Fore- **1891.**
tagelse paa Grandestævne. Selve Dagen for Grande- 1. April.
stævnets Afholdelse bliver derefter, for saa vidt nogen Sag er anmeldt til Forhandling, af Sysselmanden at foranstalte bekendtgjort i de paagældende Bygder med mindst Aftens Varsel paa den efter de stedlige Forhold hensigtsmæssigste Maade. **§ 6.** Stemmeret i Sager angaaende de i § 2 nævnte Jordbrugsforhold tilkommer enhver i den enkelte Sag interesseret Ejer eller Kongsfæster. Stemmeret i Sager angaaende de i § 3 nævnte Bygdeforhold tilkommer enhver i den paagældende Sag interesseret Husfader. Hvor ikke anderledes er bestemt i Lovgivningen[1]), kan ingen stemme for andre uden efter skriftlig Fuldmagt. **§ 7.** Hvor ikke anderledes i Lovgivningen er fastsat[2]), udfordres til gyldig Beslutning i de Sager, der omhandles i denne Lovs § 2, mindst Halvdelen af de mødende stemmeberettigedes Stemmer og Halvdelen af det repræsenterede Marketal, dog saaledes, at — i de Sager, der omhandles i § 2 a. — Ejere af mindst $^1/_3$ af hele Marketallet maa have stemt for Sagen, og at — i de Sager, som omhandles i § 2 b. — Ejere af mindst $^2/_3$ af hvert Brugs Marketal have stemt for Sagen. Kongsfæstere regnes lige med Ejere. Den foranførte Regel om Afgørelsen af de i § 2 a. omhandlede Sager bliver ogsaa at følge i det i Jagtlov for Færøerne af 9. Februar 1854 § 6[3]) omhandlede Tilfælde. **§ 8.** Vedtægter angaaende de i § 3 omhandlede Bygdeforhold kunne oprettes ved simpel Stemmeflerhed, dog saaledes, at der til en gyldig Beslutning udfordres, at mindst $^1/_3$ af samtlige stemmeberettigede Husfædre have stemt for Sagen. Naar der er hengaaet 4 Uger efter en saadan Vedtægts Oprettelse — inden hvis Forløb eventuelle Indsigelser mod samme maa være fremsatte for Sysselmanden — bliver den af denne med hans Erklæring at indsende til Amtet, og har Amtmanden, naar han finder, at den egner sig dertil, at forsyne den med Approbation og samtidig at bestemme, til hvilken Tid den skal træde i Kraft. **§ 9.** Forhandlingerne paa Grande-

---

[1]) Saaledes: Haugelov 23. Febr. 1866 §§ 19 og 24.
[2]) Saaledes: Haugelovens §§ 18, 21, 24, 30 2. Punktum, 36, 39 2. Punktum, 55, 59 og 66 (samt §§ 44, 70, 73 og 74, hvilke sidste Lovsteder dog angaa Bestemmelser, der ikke skulle tages paa Grandestævne se fremdeles Udskiftningslov 4. Marts 1857 § 6); endvidere Lov (Nr. 34) om Ødelæggelse af Ravnens Yngel af 11. Marts 1892 § 1 samt Lov (Nr. 45) om Hesteavlens Fremme af 20. Marts 1892 §§ 1 og 4.
[3]) Nu Jagtlov 23. April 1897 § 2.

1891. 1. April. stævne ledes af Sysselmanden efter en af Bygdens Husfædre ved simpel Stemmeflerhed vedtagen Forretningsorden og indføres i Sysselets Politiprotokol, af hvilken enhver stemmeberettiget kan erholde Udskrift mod det i Sportelreglementet for Udskrifter bestemte Gebyr[1]). Ved Mødets Slutning oplæses Protokollen og underskrives af Sysselmanden med Vidner, efter at det protokollerede er blevet vedtaget. Forretningsordenen og de indgaaede Vedtægter indføres ved Sysselmandens Foranstaltning i en for Kommunens Regning anskaffet Grandestævneprotokol for det vedkommende Distrikt. **§ 10.** Anser Sysselmanden en paa Grandestævne i Overensstemmelse med § 7 oprettet Vedtægt for lovstridig, stiller han den i Bero, selv om ingen Indsigelse fremkommer mod samme, hvorefter han uopholdelig har at indstille Spørgsmaalet til Amtmandens Afgørelse, ved hvilken det har sit Forblivende, jfr. dog Stykke 2. Finder ellers nogen sig brøstholden ved en saadan Vedtægt og derfor agter at bestride dens Gyldighed, kan han indbringe Spørgsmaalet desangaaende for Sysselets Landvæsenskommission[2]). Vedtægten bliver i saa Fald at stille i Bero, indtil Sagen ved Kendelse er bleven endelig afgjort. **§ 11.** For hver af de paa Grandestævne oprettede Vedtægter bliver der af og iblandt de i Sagen stemmeberettigede at vælge en eller flere i Distriktet bosatte Mænd til at føre Tilsyn med, at de i Vedtægten fastsatte Bestemmelser blive overholdte, samt gøre Anmeldelse til Sysselmanden om de imod samme begaaede Overtrædelser. Valget foretages paa Grandestævne ved simpel Stemmeflerhed for 3 Aar ad Gangen. Enhver, der ikke har fyldt 60 Aar, er pligtig at modtage det paa ham faldne Valg, men kan undslaa sig for at modtage Genvalg, førend lige saa lang Tid er forløben som den, hvori han har udført det omhandlede Hverv. **§ 12.** For saa vidt der ikke i de gældende Love er foreskrevet særlige Straffebestemmelser, blive Overtrædelser af de paa Grandestævne oprettede Vedtægter at straffe med Bøder af indtil 25 Kroner, som tilfalde Stedets Fattigvæsen[3]). Med samme Straf anses de (efter § 11) ansatte Tilsynsmænd for forsætlig Undladelse af den dem paahvilende Anmeldelsespligt. **§ 13.** Sager, der

---

[1]) 75 Øre pr. Ark, se Sportelreglement 30. Marts 1836 § 7.
[2]) Jfr. Lov (Nr. 54) 1. April 1891 § 3.
[3]) Om Udpantninger vedrørende Overtrædelser af Grandestævnevedtægter se Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1 Nr. 5.

anlægges for deslige Overtrædelser, behandles af ved- **1891.**
kommende Sysselmand som offentlige Politisager og 1. April.
paaankes eventuelt til Amtets Overpolitiret. Paatale kan kun finde Sted efter Anmeldelse fra de i § 11 omhandlede Tilsynsmænd, eller naar den begæres af nogen anden, der er interesseret i den paagældende Vedtægt. **§ 14.** Med Hensyn til de enkelte Forretninger, der foretages paa Grandestævne og ikke ere omhandlede i denne Lov, har det sit Forblivende ved de i saa Henseende gældende Regler. **§ 15.** Denne Lov træder i Kraft den 1ste August 1891.

Lov (Nr. 66) om Tvangsauktioner m. m. (se 9. April. Anordn. Nr. 62, 12. April 1892).

Kgl. Stadfæstelse (udfærdiget ad mandatum gennem 30. Oktb.
Justitsministeriet) paa efterfølgende

Fundats for en urørlig Grundfond, tilhørende „Forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte paa Færøerne".

Den Kapital af 7,300 Kr., som for Tiden udgør Grundfonden for „Forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte paa Færøerne", skal i Forening med en af forhenværende færøske Embedsmænd indsamlet Sum paa 8,000 Kr. danne en urørlig Grundfond for ovennævnte Forening. For denne Grundfond fastsættes følgende Fundats. **1.** Grundfonden, der bestaar af ovennævnte Summer paa henholdsvis 7,300 og 8,000 Kr., hvortil lægges de Beløb, der til enhver Tid ifølge Foreningens Love eller paa anden Maade tilflyde Grundfonden, administreres af „Forsikringsforeningens" Bestyrelse under Tilsyn af Færøernes Lagting. **2.** Midlerne anbringes af Bestyrelsen ved Udlaan mod Pant i Jordegods paa Færøerne efter de for Udlaan af umyndiges Midler til enhver Tid gældende Regler[1]) eller, for saa vidt dette ikke lader sig gøre, da i Færø Amts Sparekasse eller paa anden betryggende Maade. Grundfondens Aktiver forsynes med Prohibitivpaategning af Amtmanden over Færøerne og Foreningens Formand. **3.** Renten af Grundfonden anvendes til Indfrielse af de Ulykkesforsikringen efter sammes Love paahvilende Forpligtelser. Skulde der til nogen Tid ikke haves Anvendelse for Renten i dette Øjemed, lægges den til Foreningens Reservefond. **4.** Grundfondens Kapital maa ingen Sinde angribes. Skulde den ved uforudsete Uheld

[1]) Jfr. Kanc. Skr. 1. August 1837, 2. Stykke med Note.

1891. 30. Oktb. til nogen Tid formindskes, bliver mindst Halvdelen af den aarlige Rente at lægge til Kapitalen, indtil den har naaet sin tidligere Størrelse. **5.** For Grundfonden indrettes en særskilt Protokol, hvori indføres nærværende Fundats med den allerhøjeste Konfirmation samt Fortegnelse over Fondens Midler, og hvorledes de ere indsatte, saavel som alle Bestyrelsens Forhandlinger vedrørende Fonden. **6.** Regnskabet over Anvendelsen af Grundfondens Renter bliver efter at være revideret af Foreningens Revisorer og fremlagt paa den ordinære Generalforsamling at indsende til Færøernes Lagting, der endelig deciderer samme. **7.** Skulde „Forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte paa Færøerne" nogen Sinde opløses eller væsentlig forandre sit Formaal, overdrages det til Færøernes Lagting at tage Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renterne af Grundfonden derefter ville være at anvende til Bedste for Enker eller Børn efter Personer, der ere omkomne ved Ulykkestilfælde, navnlig paa Søen under Fiskeri.

(Min. Tid. A. Nr. 315).

1892. 14. Jan. **Justm. Skr.,** hvori — i Anledning af et Andragende fra Beboere paa Suderø til Lagtinget om, at Tinget vilde udvirke, at Beboerne paa Suderø fremtidig ikke kunne indkaldes til i private eller offentlige Politisager at give Møde for Retten i Thorshavn, være sig som Parter eller Vidner — svares, at Indkaldelse for Retten i Thorshavn, være sig som Part eller Vidne, mod vedkommendes Vilje af Personer, boende paa Suderø, i private Politisager maa anses udelukket ved Analogien af Fr. 30. Marts 1836 §§ 5 og 6, samt at Ministeriet billiger, at det som Regel iagttages, at der heller ikke i offentlige Politisager finder Indkaldelse Sted af saadanne Personer til den nævnte Ret, men at der, naar den paagældende Sag ikke kan opsættes til et ordinært Ting paa Suderø, meddeles den derværende Sysselmand Konstitution til paa Sorenskriverens Vegne og paa hans An- og Tilsvar at behandle Sagen.

(Min. Tid. A. Nr. 42).

11. Marts. **Lov (Nr. 32) om Tilkøbsafgift af Skibe, der indføres til Færøerne.** Lov om Ophævelsen af den kgl. Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 9, sidste Punktum, affattes saaledes: Skibe, som anskaffes

fra Udlandet for at anvendes til Vareførsel mellem selve Færøerne eller Fiskeri, fritages for Tilkøbsafgift. Gaa de over til at benyttes paa anden Maade, bliver Tilkøbsafgift at erlægge efter de for det øvrige Kongerige gældende Regler. Loven af *30. November 1876* om Tilkøbsafgift af Skibe, der indføres til Færøerne, ophæves. **1892.** 11. Marts.

Lov (Nr. 33) sigtende til at lette Udarbejdelsen af nye Skøde- og Panteregistre paa Færøerne. 11. Marts.

§ 1. Omkostningerne ved Udarbejdelsen af nye Skøde- og Panteregistre for Færøerne afholdes paa samme Maade, som ved Lov om ny Skyldsætning paa Færøerne af 29. Marts 1867 § 12 er fastsat med Hensyn til Omkostningerne ved det der ommeldte Matrikuleringsarbejde. **§ 2.** Under Udførelsen af det i § 1 omhandlede Arbejde, dog ikke udover den 1. Juli 1902, skal Amtmanden over Færøerne være bemyndiget til uden Betaling at udlevere Bevillinger til Erhvervelse af Ejendomsdom. Naar han finder, at Omstændighederne tilstede det, skal han derhos kunne bestemme, at Stævningen i den til saadan Doms Erhvervelse anlagte Sag kun behøver at indrykkes i den til retslige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Avis. **§ 3.** I samme Tidsrum skal Amtmanden over Færøerne være bemyndiget til uden Betaling at meddele Sorenskriveren Bevilling til under de for Mortifikationsstævninger sædvanlige Former at indkalde de mulige Indehavere af saadanne ved de nye Skøde- og Panteregistres Forfattelse tilbageblivende udslettede Hæftelsesbreve, som ere over 20 Aar gamle, og med Hensyn til hvilke det ikke kan bringes i vis Erfaring, om de ere afgjorte eller ikke. Saafremt da ingen melder sig paa eller inden den i Stævningen forelagte Tægtedag, bliver det ved Dom at bestemme, at Dokumentet kan udslettes af Pantebogen, hvorefter det fornødne naturligvis bliver at iagttage i Registret. Men naar nogen melder sig med Forskrivningen for at holde denne i Kraft, bør derom ske Notering i Registrets Anmærkningskolonne ved Siden af det Sted i Hovedkolonnen, hvor Forskrivningen er anført, og ligeledes i selve Protokollen ved Siden af den deri indførte Forskrivning. Saa bør der og paa Dokumentet gives Paategning om den saaledes gjorte Anmeldelse. Skulde nogen melde sig til den bestemte Tægtedag med Paastand om, at Fordringen er i Kraft, men at Forskrivningen er ham

1892. 11. Marts frakommen, vil der være at forelægge ham en Frist af 4 til 8 Uger efter Omstændighederne, inden hvilken han for Sorenskriveren har at bevisliggøre, enten at Ejendommens Besidder erkender hin Fordring, eller at Anmelderen har foretaget de fornødne Skridt for paa retlig Maade at faa sin Paastand afgjort. Efterkommer han ikke dette Tilhold, bliver Forskrivningen at udslette; men i modsat Fald bliver den staaende uudslettet, indtil det oplyses, hvorledes Sagen ved endelig Dom er bleven afgjort. Naar derimod Forskrivningen er fremkommen, vil der ikke under den efter hin Stævning anlagte Sag blive noget at afgøre med Hensyn til de Indsigelser, som Ejendommens Besidder maatte fremføre imod dens vedvarende Gyldighed, men vedkommende vil have ved en særskilt Sag at søge dem afgjorte. Omkostningerne ved Mortifikationsstævningens Bekendtgørelse saavel i den Berlingske Tidende som i den til retslige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Avis udredes af Færøernes Amtsrepartitionsfond. **§ 4.** I samme Tidsrum bortfalde alle Retsgebyrer i Sager, der paa Færøerne anlægges til Erhvervelse af Ejendomsdom eller Mortifikation af Pantebreve.

11. Marts. **Lov (Nr. 34) om Ødelæggelse af Ravnens Yngel paa Færøerne. § 1.** Ejerne og Brugerne af Jordegodset i hver Bygd skulle være pligtige til at opsøge de Ravnereder, der findes i Bygden, og ødelægge Ravnenes Yngel. Efterkommelsen af denne Forpligtelse paases af en Tilsynsmand for hver Bygd, som for 3 Aar ad Gangen vælges paa Grandestævne efter Marketal. Enhver af Ejerne eller Brugerne i en af Bygdens Hauger er pligtig til at modtage Valget og forestaa dette Ombud i mindst 3 Aar. Sker der intet Valg paa Grandestævne, beskikker Sysselmanden en Tilsynsmand. **§ 2.** Søjdemændene for hver Hauge skulle have deres Opmærksomhed henvendt paa, om nogen Ravn yngler i Haugen eller i noget til samme stødende Bjerg og, naar de komme til Kundskab om, at saadant finder Sted, anmelde det for den i § 1 omhandlede Tilsynsmand samt saa vidt muligt opgive, hvor Ravnereden findes. Tilsynsmanden har derefter blandt de ifølge § 1 arbejdspligtige ved Søjdemændene at tilsige det efter hans Skøn fornødne Mandskab til at søge Ravnen. Enhver af de arbejdspligtige skal deltage i Forhold til det Marketal, han ejer eller bruger i Bygdens Hauger, men den Orden, hvori Til-

sigelse skal ske, bestemmes af Tilsynsmanden. Viser nogen sig forsømmelig ved Arbejdets Udførelse, kan Tilsynsmanden paa hans Bekostning lade hans Andel udføre ved andre. **§ 3.** Naar nogen Søjdemand formener, at Faarebesætningen i den Hauge, han røgter, lider Skade af Ravne, der yngle i en andens Hauge eller i noget til samme stødende Bjerg, skal han henvende sig til vedkommende Bygds Tilsynsmand, der snarest muligt drøfter Sagen med den paagældende Hauges Søjdemænd. Nægter Tilsynsmanden, at Ravnen har Rede i hans Bygd, eller hengaar der 8 Dage, uden at han lader den søge, eller opgiver han, at man forgæves har søgt den, er enhver, der formener sig brøstholden, berettiget til efter forudgaaet Anmeldelse til vedkommende Søjdemand selv at lade Ravnen søge. Hvis han finder Ravnen og dræber Ynglen, er han berettiget til en Erstatning af 2 Kr. for hver Mand, der har været fornøden til at søge Ravnen. Som Bevis for Arbejdets Fuldførelse skal han uopholdelig forevise den dræbte Yngel for Tilsynsmanden. Rejses der Spørgsmaal om, hvor vidt det kan anses godtgjort, at Ravnereden er fundet i en vis bestemt Bygd, eller om, hvor meget Mandskab der har været fornødent til at søge den, træffes Afgørelsen af vedkommende Sysselmand. Erstatningen udredes efter Marketal af Ejerne og Brugerne af samtlige Hauger i den Bygd, hvor Reden fandtes, og har Tilsynsmanden inden 3 Maaneder fra den Tid, Ravnen blev søgt, at foranstalte Beløbet indbetalt til vedkommende. **§ 4.** Udebliver Betalingen af Beløb, der af en arbejdspligtig skulle erlægges i Henhold til Bestemmelserne i §§ 2 og 3, i over 6 Uger, har Tilsynsmanden at søge dem inddrevne ved Udpantning efter lovlig Omgang[1]). **§ 5.** Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøder af indtil 25 Kr., som tilfalde den for vedkommende Kommune ved Lov af *9. Februar 1883* om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af *22. Marts 1855* anordnede Understøttelseskasse[2]). Sager, der anlægges for saadanne Overtrædelser, behandles politiretsvis efter Plakat 23. Marts 1813 af vedkommende Sysselmand. Paaanke kan ske til Amtets Overpolitiret, hvorfra ingen videre Appel kan finde Sted.

1892. 11. Marts.

---

[1]) Se Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1 Nr. 5.
[2]) Se nu Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 13 f.

1892. 30. Marts. **Lov (Nr. 44) om forskellige Skatter og Afgifter paa Færøerne.** Kapitel I. Om Indførselsafgift af Spirituosa og Forbud mod Tilvirkning af samme paa Færøerne. **§ 1.** Af al Slags Vin, Brændevin, Spiritus eller spirituøse Drikkevarer samt af al Slags Øl, som indføres til Færøerne, erlægges til Statskassen følgende Afgift: 1. Af Vin paa Fad eller Beholdere, der rumme over 1 Pot, for hver Pot 15 Øre; paa Flasker og andre mindre Beholdere, for hver $^3/_4$ Pot 15 Øre; 2. Af Brændevin, Spiritus og spirituøse Drikkevarer af enhver Slags, for hver Pot: af 8° Styrke og derunder 15 Øre, over 8° indtil 12° Styrke 25 Øre, og over 12° Styrke 35 Øre; 3. Af al Slags Øl, for hver Pot 5 Øre. **§ 2.** Varer, der ere afgiftspligtige efter § 1, maa kun udskibes i Thorshavn eller en Havn, hvor en Sysselmand er bosat, og Afgiften af de hvert Sted oplossede Varer erlægges kontant, i Thorshavn til Landfogden og i de andre Havne til Sysselmanden. Førend Afgiften er betalt, maa Varerne ikke udleveres til de paagældende Modtagere. For Overtrædelse heraf straffes Skibsføreren eller, hvis Skibet vitterlig har en Ekspeditør, denne med Bøder indtil 200 Kr. Har Modtageren ikke forinden Udleveringen erholdt Oppebørselsbetjentens Kvittering for Afgiftens Berigtigelse, er han pligtig inden 3 Dage, efter at Varerne ere komne ham i Hænde, at gøre fornøden Anmeldelse herom til Oppebørselsbetjenten og samtidig at berigtige Afgiften, hvis dette ikke er sket. **§ 3.** Til Grund for Afgiftens Beregning lægges Skibets Varefortegnelse eller Toldseddel samt de Ladningsdokumenter eller Adressebreve, som vedrøre de afgiftspligtige Varer. Disse maa ikke bringes i Land, forinden samtlige de nævnte Papirer af Skibsføreren eller Skibets Ekspeditør ere tilstillede Oppebørselsbetjenten i Forbindelse med en Fortegnelse over Varemodtagerne med Oplysning om, hvad der er bestemt til hver af disse, samt en af Skibsføreren paa Tro og Love afgivet skriftlig Forsikring om, at der i Skibet ikke findes andre eller flere til Færøerne bestemte afgiftspligtige Varer end de paa Varefortegnelsen eller Toldsedlen opførte. Overtrædelse heraf straffes med Bøder indtil 200 Kr. Endvidere kan Landfogden til enhver Tid afkræve en hvilken som helst paa Færøerne bosat Person, om hvem der er Grund til at formode, at han faar afgiftspligtige Varer indførte, en paa Tro og Love afgiven Forsikring om, hvor vidt han har modtaget saadanne Varer, og i bekræftende Fald, hvilke og

hvor stort et Kvantum. Viser det sig da, at fuld Afgift af de paagældende Varer ikke er erlagt, er vedkommende Modtager, saafremt han ikke ifølge nærværende Lov er ifaldet et større Ansvar, pligtig uopholdelig at betale det manglende. **§ 4.** Ere de i Varefortegnelsen eller Toldsedlen indeholdte Opgivelser utilstrækkelige, ere Angivelserne ufyldestgørende, eller er der Grund til at betvivle deres Rigtighed, har Oppebørselsbetjenten at lade Ladningen undersøge og at føre det fornødne Tilsyn med Skibets Udlosning. De herved foranledigede Udgifter udredes, hvis Angivelsen befindes at have været nøjagtig, af Statskassen, men hvis den findes unøjagtig, af Skibsføreren eller i fornødent Fald af Varernes Modtagere. **§ 5.** Paa Toldsedlerne og Varefortegnelserne bør Styrken af de i § 1 Nr. 2 nævnte Sorter Spiritus altid være anført; i Mangel heraf erlægges den højeste Afgiftssats, medmindre vedkommende lader det indførte undersøge og fremlægger antagelige Beviser for Styrkegraden. **§ 6.** Naar det maatte vise sig, at noget af den afgiftspligtige Vare, som agtes indført til Færøerne, paa Vejen er ødelagt eller bortlækket eller paa anden Maade gaaet tabt, udredes ingen Afgift af det saaledes spildte, saafremt Ejeren eller hans befuldmægtigede godtgør, at der paa Toldsedlen eller Varefortegnelsen er opført mere, end der udlosses. **§ 7.** Findes nogen at have gjort urigtig Angivelse eller at have afgivet urigtig Forsikring med Hensyn til afgiftspligtige, af ham indførte eller modtagne Varer, eller at have undladt den i § 2 sidste Stykke, foreskrevne Anmeldelse, bøder han — for saa vidt den af ham begaaede Forseelse ikke efter den gældende Lovgivning medfører strængere Straf — det dobbelte af det Beløb, hvis Erlæggelse han saaledes har søgt at unddrage det offentlige, og erlægger desuden den i § 1 fastsatte Afgift af Varerne. **§ 8.** Saavel for Afgiftens som for Bødernes Erlæggelse hæfte de indførte, afgiftspligtige Varer, og er Ejeren af dem uberettiget til at raade over dem, førend de omhandlede Beløb ere betalte. Landfogden eller Sysselmanden er berettiget til at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger, navnlig ved Varernes Beslaglæggelse og ved i Mangel af Betaling at realisere dem til Dækning af de paaløbne Afgifter og Bøder. **§ 9.** Naar afgiftspligtige Varer i Tilfælde af Stranding eller Havari eller af andre Grunde midlertidig have været oplagte paa Færøerne, skal Justitsministeriet, naar det for

1892. 30. Marts.

1892. samme godtgøres, at Varerne atter ere udførte, og
30. Marts. Omstændighederne i øvrigt findes at tale derfor, være bemyndiget til at indrømme en Tilbagebetaling af den af saadanne Varer erlagte Indførselsafgift. **§ 10.** Bøder efter de foregaaende Paragrafer kunne, hvis Sagen ikke af vedkommende begæres henvist til Domstolene, fastsættes af Amtmanden. I Tilfælde af Sagens Henvisning til Domstolene behandles den som offentlig Politisag. Justitsministeriet er bemyndiget til, naar dertil i enkelte Tilfælde maatte findes Anledning, at nedsætte Bøderne. **§ 11.** Det skal herefter være forbudt paa Færøerne at fremstille de i § 1 nævnte Varer med Undtagelse af Øl, som ikke er undergæret. Overtrædelser af denne Paragraf behandles som offentlige Politisager og straffes med Bøder fra 100—1,000 Kr. samt med Konfiskation af de Redskaber, der benyttes ved Fabrikationen. **§ 12.** Alle Bøder efter denne Lov tilfalde Statskassen, medmindre nogen ved sin Anmeldelse har givet Anledning til Opdagelsen af den begaaede Forseelse, i hvilket Fald den ene Halvdel tilfalder ham. De ifølge § 11 konfiskerede Redskaber maa ikke afhændes paa Færøerne. Det ved Afhændelsen indkomne Beløb tilfalder Statskassen. **§ 13.** For Oppebørselen af de i § 1 fastsatte Afgifter aflægger vedkommende Oppebørselsbetjent Regnskab efter de Regler, som i saa Henseende nærmere fastsættes af Justitsministeriet. Af Afgiftens samlede Beløb erholder vedkommende Oppebørselsbetjent 4 pCt. Kapitel II. Om Ophævelse af Læsteafgiften m. m. **§ 14.** Den i Lov om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 §§ 5 og 6 paabudte Afgift ophæves. Af de der omhandlede Skibe erlægges fremtidig for Eftersyn af Skibspapirerne et henholdsvis Landfogden eller Sysselmanden tilfaldende Gebyr af 5 Øre pr. Ton af Skibets Netto-Drægtighed.[1]) For dette Gebyr ere dog fritagne saadanne indenlandske Skibe, som kun losse Raafisk eller indlade Salt. **§ 15.** For Benyttelsen af den ved Lov om Ophævelsen af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 2 saavel Indlændinge som Udlændinge tillagte Ret til fra Skib at drive Handel umiddelbart med Indbyggerne paa Færøerne erlægges fremtidig ved vedkommende Skibs Indklarering en Kendelse af 25 Kr., der tilfalder Amtsfattigkassen. Kapitel III. Om Ophævelse af Fiske-

[1]) Jfr. Justm. Skr. 31. Maj 1892.

tienden. **§ 16.** Fisketienden ophæves. I Erstatning for samme udredes aarlig af Statskassen: Til Sogne-præsterne paa Øerne 2,900 Kr, der deles saaledes: Sognepræsten paa Norderøerne 560 Kr., Sognepræsten paa Østerø 785 Kr., Sognepræsten paa Sydstrømø 250 Kr., Sognepræsten paa Nordstrømø 275 Kr., Sognepræsten paa Vaagø 400 Kr., Sognepræsten paa Sandø 230 Kr., Sognepræsten paa Suderø 400 Kr. Til Øernes Kirker 2,900 Kr., der tilflyde Præstegældene saaledes: Norderøernes Præstegæld 560 Kr., Østerø Præstegæld 785 Kr., Sydstrømø Præstegæld 350 Kr., Nordstrømø Præstegæld 250 Kr., Vaagø Præstegæld 370 Kr., Sandø Præstegæld 150 Kr., Suderø Præstegæld 435 Kr. Erstatningssummerne udredes af Færøernes Jordebogskasse med Halvdelen i hver af de aarlige Terminer til Færø Amt og Provsti, ved hvis Foranstaltning de derefter betales henholdsvis til Sognepræsterne og til Kirkekassereren. **§ 17.** Til følgende Sysselmænd, der hidtil delvis have været lønnede med Andel i den Statskassen tilkommende Tredjedel af Fisketienden, udredes i Erstatning herfor af Statskassen: Til Sysselmanden i Norderøernes Syssel 108 Kr., til Sysselmanden i Østerø Syssel 234 Kr., til Sysselmanden i Strømø Syssel 327 Kr., til Sysselmanden i Vaagø Syssel 250 Kr., til Sysselmanden i Sandø Syssel 161 Kr., til Sysselmanden i Suderø Syssel 508 Kr., i alt 1,588 Kr. **§ 18.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Juni 1892. 1892. 30. Marts.

Lov (Nr. 45) om Hesteavlens Fremme paa Færøerne. **§ 1.** I hvert Grandestævnedistrikt, hvor der holdes Heste, bliver paa Grandestævne ved Stemmeflerhed efter Marketal for 4 Aar ad Gangen at vælge 3 Mænd, der til hvert Aar ved April Maaneds Begyndelse have at afgøre, hvilke Hingste i Distriktet der egne sig til Avl. Foretages intet Valg, udnævner Sysselmanden Synsmændene. **§ 2.** Enhver Ejer af Hingste er pligtig til senest inden 15. Marts i det Aar, Hingsten fylder 2 Aar, at anmelde samme for en af Synsmændene og dernæst paa en af disse med mindst 14 Dages Varsel fastsat Dag at fremvise Hingsten. Hingste, der i det Aar, i hvilket de fylde 2 Aar, ere godkendte som egnede til Avl, skulle atter anmeldes og fremstilles for Synsmændene det følgende Aar. **§ 3.** De Hingste, som af Synsmændene anses for uskikkede til Avl, skulle kastreres eller holdes strengt afspærrede i Tidsrummet fra 14. April 30. Marts.

1892. til 1. September. **§ 4.** Hingste, som efter at være
30. Marts synede findes vel skikkede til Avl, skulle kunne holdes frit udover den fastsatte Skiben og uden at komme ind under Bestemmelsen i § 25 i Haugeloven af 23. Februar 1866 om Betaling for Opbringelse, saa længe de af Synsmændene findes at være fuldt avledygtige og nødvendige. Naar flere gode Hingste findes, afgøre Synsmændene, hvor mange og hvilke Hingste der skulle holdes frit. Skulde den eller de udvalgte Hingstes Ejere ikke være villige til at lade Hingsten bedække mod fri Græsning, maa Hoppernes Ejere affinde sig derom i Mindelighed med Hingstens Ejer. Afgørelse herom træffes for Hoppeejernes Vedkommende ved Afstemning af dem, der eje Hopper i en Alder af 2 Aar eller derover. Enhver er stemmeberettiget i Forhold til sin Andel i samtlige Hopper. **§ 5.** Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 2—30 Kr. Bøderne tilfalde vedkommende Sogns Fattigvæsen. **§ 6.** Sager for Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser behandles som offentlige Politisager inden Syslets Politiret. **§ 7.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1892.

1. April. **Sølov (Nr. 56)** (se Anordn. Nr. 203, 4. November 1892).

1. April. **Lov (Nr. 57) om danske Skibes Registrering m. m.** (se Anordn. Nr. 220, 16. September 1893).

12. April. **Kgl. Anordning (Nr. 62), hvorved Lov om Tvangsauktioner m. m. af 9. April 1891 sættes i Kraft paa Færøerne.** I Henhold til den Regeringen ved Lov om Tvangsauktioner m. m. af 9. April 1891 § 52 givne Bemyndigelse sættes herved fra 1. Juli 1892 denne Lov i Kraft paa Færøerne med følgende Lempelser: **1.** I Stedet for § 1, 3. og 4. Stykke træde følgende Regler: Afgiftspligtige Varer, som Statskassen realiserer til Dækning af paaløbne Afgifter og Bøder, kunne forauktioneres uden foregaaende Retsforfølgning. Bortsalg af udpantet Løsøre kan, naar den Fordring, hvorfor Udpantning er sket, ikke overstiger 100 Kr., ske ved en hvilken som helst Løsøreauktion, som afholdes i Jurisdiktionen efter Udløsningsfristens Udløb, og Skyldneren kan i dette Tilfælde ikke modsætte sig, at Bortsalget sker ved

kontant Betaling, undtagen for saa vidt han kan tilvejebringe en vederhæftig Inkassator, som vil indestaa for Auktionsbeløbet, eller han paa anden Maade stiller Sikkerhed for dette. Denne Bestemmelse gælder ligeledes Bortsalg af udlagt Løsøre, naar dets Vurderingssum under Udlægsforretningen ikke overstiger 100 Kr. **2.** I Stedet for § 2 træder følgende Regel: Tvangsauktionen bliver i Almindelighed at afholde i den Jurisdiktion, hvor Udlægget er sket. Dog kan Rekvirenten, for saa vidt Udlægget er sket udenfor Suderø Syssel, med Auktionsforvalterens og, saafremt Udlægget er foretaget i fast Ejendom, tillige Rekvisiti Samtykke, lade de udlagte Genstande bortsælge i Thorshavn. **3.** I Stedet for § 4 træder følgende Regel: Bekendtgørelse om Auktion over udlagt Løsøre skal med et Varsel af mindst 3 Uger indrykkes mindst een Gang i det for retslige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Blad eller i andre af de stedlige Blade, som Auktionsforvalteren efter Rekvirentens Forslag maatte bestemme, jfr. dog § 1, sidste Stykke, og § 16. Fremdeles skal Auktionen bekendtgøres ved Kirkestævne mindst een Gang, men i øvrigt med et saadant Varsel og i et saadant Omfang, som Auktionsforvalteren bestemmer under Hensyn dels til Mængden og Beskaffenheden af de Genstande, der agtes bortsolgte, dels til hvad der paa Auktionsstedet ved frivillige Auktioner er sædvanligt. Endelig skal der tillige om Auktionen ske Opslag ved Plakater, for saa vidt saadant paa Auktionsstedet er sædvanligt ved frivillige Auktioner. **4.** Fristen i § 13 forlænges til 4 Uger. **5.** I § 20 ombyttes Ordet: „Matrikulsnumre" med „Brug". **6.** I § 21, første Stykke, udgaa Ordene „med 14 Dages Varsel", og i Stykkets Slutning tilføjes „med 4 Ugers Varsel, for saa vidt de alle have Bopæl inden Færøerne, og med 8 Ugers Varsel, for saa vidt nogen af dem har Bopæl uden for Øerne". I § 21, 2. Stykke, ombyttes Ordene: „uden for Sjællands Stift endvidere i vedkommende Stiftstidende" med „i det for retslige Bekendtgørelser inden Færøerne autoriserede Blad". **7.** I § 27 udgaar 3. Stykkes 2., 3. og 4. Punktum. **8.** I Stedet for § 29, 2. og 3. Punktum, træder følgende Regel: Han udmelder i saa Fald tvende kyndige Mænd i Jurisdiktionen til at beskrive og vurdere Ejendommen, eller, saafremt der ikke i Jurisdiktionen findes de fornødne sagkyndige, da i en af de andre Jurisdiktioner. For Udmeldelsen bliver i intet Tilfælde at erlægge Betaling, hvorimod Mændene erholde i Diæter hver 4 Kr. for hver halve

1892. 12. April

1892. 12. April. Dag, beregnet til 6 Timer, der medgaar til Forretningen og Rejsen, og mindst for en halv Dag, samt fri Skyds, beregnet pr. løbende Mil efter 4 Kr. 50 Ø. til Søs og 1 Kr. til Lands, naar Mødestedet ligger $^1/_8$ Mil eller derover fra deres Hjem. **9.** I Stedet for § 31, 2. og 3. Stykke, træder følgende Regel: Dette sker ved, at en Bekendtgørelse af det i næste Paragraf angivne Indhold 3 Gange indrykkes i det paa Færøerne for retslige Bekendtgørelser autoriserede Blad med et Varsel af mindst 14 Dage fra den sidste Indrykkelse at regne. Auktionsforvalteren kan derhos, naar det af nogen vedkommende forlanges, og han finder det tjenligt, ogsaa foranstalte Auktionen bekendtgjort i andre Aviser, endogsaa udenlandske. Auktionen skal derhos bekendtgøres ved Kirkestævne mindst 1 Gang i et saadant Omfang, som Auktionsforvalteren finder fornødent, og med et Varsel af mindst 8 Dage fra den sidste Bekendtgørelse at regne. Bekendtgørelse ved Opslag bør ske, hvor saadant tidligere har været i Brug. Bortfalder Auktionen, har Auktionsforvalteren at aflyse den ved Bekendtgørelse en Gang i de indenlandske Aviser, i hvilke den har været bekendtgjort. **10.** I Stedet for § 33, 2. Stykke, 2. Punktum, træder følgende Regel: Bekendtgørelse herom sker med 14 Dages Varsel i det for retslige Bekendtgørelser inden Færøerne autoriserede Blad og ved Læsning til Kirkestævne med samme Varsel paa de Steder, hvor saadan Bekendtgørelse tidligere er foregaaet. **11.** I Stedet for § 37, 1. Stykke, træder følgende Regel: Naar en anden Auktion skal finde Sted, maa den med 14 Dages Varsel bekendtgøres i det for retslige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Blad, samt ved Kirkestævne mindst een Gang paa de samme Steder, hvor saadan Bekendtgørelse tidligere er foregaaet. **12.** I § 41, 1. Stykke, 1. Punktum, forandres Ordene „med 14 Dages Varsel indkaldes til et Møde" til „indkaldes til et Møde med et Varsel af 8 Uger, hvis nogen af de interesserede har Bopæl udenfor Færøerne, og af 4 Uger, for saa vidt samtlige interesserede have Bopæl inden Øerne". I samme Stykkes 2. Punktum forandres Ordene „og uden for Sjællands Stift tillige i vedkommende Stiftstidende" til „saafremt nogen af de interesserede har Bopæl udenfor Færøerne, og derhos i alle Tilfælde i det for retslige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Blad". **13.** I § 46 tilføjes efter Ordene „Lov om Konkurs af 25. Marts 1872" Ordene „jfr. Anordning af 13. Februar 1873", og efter Ordene

„Lov om Dødsboskifte m. m. af 30. November 1874" Ordene „jfr. Anordning af 14. Januar 1876". **1892.** 12. April.

Lov (Nr. 63) om Godtgørelse for udførte Grundforbedringer m. v. paa Statens Fæstegods paa Færøerne. 12. April.

§ 1. Paa de i denne Lov nærmere angivne Vilkaar skal der ydes Brugerne af Statens Fæstegods paa Færøerne Godtgørelse af Statskassen for saadanne af dem paa Fæstet udførte Grundforbedringer eller Bygningsforetagender, som det ikke ifølge Lovgivningen og de dem meddelte Fæstebreve har været deres Pligt at udføre, og som have forøget Fæstets Driftsværdi. **§ 2.** Godtgørelsen er betinget af, at Arbejdet er udført efter en Plan, der, efter gennem Godsadministrationen med et Overslag over Bekostningen og med en lovformelig Synsforretning over det paagældende Jordstykkes eller den paagældende Bygnings Tilstand at være indsendt til Justitsministeriet, er bleven godkendt af dette førend Arbejdets Paabegyndelse. Naar Grundforbedringen eller Byggeforetagendet er tilendebragt, optages paa ny en Synsforretning saavel med Hensyn til det udførte Arbejdets Beskaffenhed som til Vurdering af den Værdiforøgelse, den paagældende Foranstaltning har medført for Fæstet, hvilken Forretning, ledsaget af de fornødne Oplysninger om medgaaede Udgifter samt af den fornævnte Plan, derefter gennem Godsadministrationen indsendes til Justitsministeriet. Godtgørelsen kan udbetales, naar der foreligger en fuldført Grundforbedring eller Bygning, der opfylder de i denne Lov stillede Fordringer, selv om ikke hele det i den godkendte Plan ommeldte Arbejde er tilendebragt. **§ 3.** Godtgørelsen maa ikke overstige den Bekostning, som det paagældende Foretagende har medført for Brugeren, heri medregnet et passende Vederlag for muligt personligt Arbejde, og heller ikke den Værdiforøgelse, der ved Grundforbedringen eller Byggeforetagendet skønnes at være blevet Fæstet til Del. I Erstatningssummen bliver at fradrage de Beløb, som indkomme ved Realisationen af ældre Bygninger, der ved Opførelsen af ny Bygninger maatte blive overflødige, og som derfor sælges til Nedbrydning til Indtægt for Statskassen. Samtidig med Godtgørelsens Udbetaling forhøjes den aarlige Leje af det paagældende Fæste med et Beløb, som er lig 4 pCt. af den ydede Erstatning. Skønnes den Værdiforøgelse, det paagældende Foretagende vil medføre for

1892. 12. April. Fæstet, kun at ville blive dette til Del for et begrænset Tidsrum, kan Justitsministeriet bestemme, at Lejeforhøjelsen kun skal vedvare i et tilsvarende Antal Aar, mod at den forhøjes til et saadant Beløb, at Godtgørelsessummen ved sammes Erlæggelse, foruden at forrentes som fornævnt, tillige ved Udløbet af den fastsatte Tid vil være tilbagebetalt. De nyopførte Bygninger blive som Staten tilhørende at optage paa Fæstets Inventariefortegnelse og blive derefter i eet og alt at behandle efter de samme Regler som de ældre Inventariebygninger. **§ 4.** De i § 2 ommeldte Synsforretninger foretages af 2 Skønsmænd, af hvilke Godsadministrationen vælger den ene og Fæsteren den anden. Kunne Skønsmændene ikke blive enige, vælge de en Opmand, og kunne de ikke forenes om dennes Valg, beskikker Retten en Opmand. Af Omkostningerne ved Synsforretningerne afholder Fæsteren Halvdelen, og Statskassen den anden Halvdel. **§ 5.** Justitsministeriet kan i saadanne enkelte Tilfælde, hvor Omstændighederne særlig maatte tale derfor, efter Reglerne i §§ 1 og 3 og mod den der bestemte Lejeforhøjelse yde Fæstere eller deres Arvinger Erstatning for Grundforbedringer og Byggeforetagender navnlig Opførelsen af Stalde, Hølader og Faarehuse, der ere foretagne i Løbet af de 20 sidste Aar inden denne Lovs Ikrafttræden, for saa vidt det fornødne angaaende Fæstets tidligere Tilstand kan oplyses. Erstatningens Størrelse bestemmes foruden efter de ovennævnte Regler tillige under Hensyn til den Fordel, Fæsteren eller nogen af hans Arvinger i den siden Udførelsen forløbne Tid har høstet af samme.

12. April. **Lov (Nr. 72) om Oprettelse af Søretter udenfor Kobenhavn samt om Søforklaringer og Søforhør** (se Anordn. Nr. 204, 4. November 1892).

12. April. **Lov (Nr. 85) om anerkendte Sygekasser** (se Anordn. Nr. 261, 24. November 1893).

31. Maj. **Justm. Skr.,** hvori udtales, at det i Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14 anordnede Viseringsgebyr af 5 Øre pr. Ton kun kan krævesi den første færøske Klareringshavn, hvortil vedkommende Skib ankommer andetsteds fra, hvorimod det i Havne, der senere anløbes, forinden

Skibet forlader Færøerne, vil være tilstrækkeligt at forevise for vedkommende Myndighed den for Gehyrets Erlæggelse i den første Havn modtagne Tilstaaelse. **1892.** 31. Maj.

(Utr.)

K. U. M. Skr. (til Stiftsøvrigheden over Sjællands Stift), hvori bl. a. udtales, at kgl. Resol. *10. Februar 1891*, jfr. K. U. M. Cirk. *12. s. M.*, ikke omfatter Sager angaaende Bortforpagtning af færøske Præstegaarde. 4. Juli.

(Gejstl. Reskr.)

Kgl. Anordning (Nr. 203) om Lempelser i Sølov af 1. April 1892, for saa vidt angaar Færøerne. I Henhold til den Regeringen ved Sølov af 1. April 1892 § 314 givne Bemyndigelse fastsættes herved for Færøernes Vedkommende følgende Lempelser i bemeldte Lov: **1.** I § 5, 1. Stykke, forandres „4 Maaneder" til „8 Maaneder". **2.** I § 20, 3. Stykke, forandres „tre Maaneder" til „seks Maaneder". **3.** Til § 27 føjes følgende: „Paa Skibe, hjemmehørende paa Færøerne, skal han endvidere have om Bord et Eksemplar af nærværende Anordning". **4.** I § 35 gøres følgende Forandringer: a) I 1. Stykke forandres „Toldopsynet" til „Karantæneopsynet". b) I Stedet for 2. Stykke træder følgende Regel: „Dagbog kræves dog ikke for Skibe, der kun fare i den færøske indskrænkede Fart, jfr. Lov om Sønæringen af *25. Marts 1892* § 19". **5.** I § 40, 2. Stykke, indskydes efter Ordene „Stedets Dommer" Ordene: „eller uden for Thorshavn Stedets Sysselmand". **6.** I § 71 gøres følgende Forandringer: a) I 2. Stykke indsættes i Stedet for Ordene „enhver Mønstringsbestyrer" Ordene: „Landfogden og enhver Sysselmand udenfor Thorshavn". b) Som et nyt Stykke tilføjes efter 4. Stykke følgende Regel: „Naar Mandskab antages til Tjeneste om Bord i Fiskerskibe imod Andel i Udbyttet, er Skipperen pligtig at paase, at der derom altid opsættes skriftlig Kontrakt i Overværelse af Landfogden eller, udenfor Thorshavn, vedkommende Sysselmand". **7.** I § 72 foretages følgende Forandringer: a) 1. Stykke, 1. Punktum, affattes saaledes: „De i § 71 nævnte Oplysninger om Forhyringen har Skipperen tillige at indføre i Skibsbemandingslisten, der bliver at forsyne med Mandskabets Underskrift, 4. Nvbr

1892. hvorhos de med dette indgaaede Overenskomster,
4. Nvbr. saaledes som de ere tilførte Afregningsbøgerne og Skibsbemandingslisten, skulle, for saa vidt det ikke allerede ved Forhyringen er sket, inden Afsejlingen godkendes for Landfogden eller, udenfor Thorshavn, vedkommende Sysselmand, saafremt Rejsen gaar til et udenfor Færøerne beliggende Sted, eller der med Skibet agtes drevet Fiskeri". b) I 1. Stykke, 2. Punktum, forandres Ordet: „Mønstringsbestyreren" til „Landfogden eller, udenfor Thorshavn, vedkommende Sysselmand". c) I 1. Stykke, 3. Punktum, ombyttes Ordet „Udmønstringen" med „Afsejlingen". d) 2. Stykke udgaar. 8. § 100, 1. Stykke, affattes saaledes: „Er nogen af Mandskabet misfornøjet med Skipperens Afregning, kan han fordre denne prøvet af Landfogden eller, udenfor Thorshavn, vedkommende Sysselmand". 9. I § 260 forandres Ordene „1 Maaned" til „4 Maaneder" og „6 Maaneder" til „9 Maaneder".

4. Nvbr. **Kgl. Anordning (Nr. 204) om Lempelser i Lov om Oprettelsen af Søretter udenfor Københavns samt om Søforklaringer og Søforhør af 12. April 1892, for saa vidt angaar Færøerne.** I Henhold til den Regeringen ved Lov om Oprettelsen af Søretter udenfor Københavns samt om Søforklaringer og Søforhør af 12. April 1892 § 16 givne Bemyndigelse fastsættes herved for Færøernes Vedkommende følgende Lempelser i bemeldte Lov: **1.** Imellem 2. og 3. Stykke af § 1 indskydes følgende: Naar en af de i 1. Stykke, 2. Punktum, ommeldte Retshandlinger paa Færøerne skal foretages udenfor Thorshavn, og vedkommende Sysselmand skønner, at det efter Sagens Beskaffenhed vilde medføre utilbørlig Forhaling, om den skulde behandles af den ordinære Søret, kan han ved en saadan Retshandling og ligeledes ved saadanne Straffesager i Henhold til § 10, som paakendes i Overensstemmelse med de for offentlige Politisager gældende Regler, træde i den ordinære Underdommers Sted som Formand for Søretten. Er der i Syslet bosat Søretsmedlemmer, og kunne disse efter Sysselmandens Skøn komme betimelig til Stede, skal han (jfr. § 3) tilkalde tvende saadanne til at tage Sæde i Søretten. Kan kun eet Søretsmedlem komme til Stede, skal han tilkaldes, men er intet Søretsmedlem bosat i Syslet, eller kan intet komme til Stede, beklædes Søretten af Sysselmanden alene.

Selv om Søretten beklædes af flere, kan Sysselmanden optræde alene i de samme Tilfælde, i hvilke den ordinære Underdommer kan det (jfr. § 1, 2. Stykke) [1]). **2.** I § 2 indskydes efter 1. Stykkes 1. Punktum følgende: Paa Færøerne skal forinden Beskikkelsen kun vedkommende Kommunalbestyrelsers Erklæringer indhentes, og ved den første Beskikkelse af Søretsmedlemmer efter denne Lov kan ogsaa dette undlades med Hensyn til saadanne Pladser, for hvis Vedkommende Amtmanden skønner, at Tiden ikke tillader det. **3.** I Stedet for § 3, 3. Stykke, træder paa Færøerne følgende Regel: Kan der i en Sag ikke faas det fornødne Antal Søretsmedlemmer af de paa Amtets Fortegnelse opførte, har Dommeren at henvende sig til Amtmanden med Anmodning om for den paagældende Sag at beskikke de fornødne Søretsmedlemmer. **4.** I Stedet for § 5, 1. Punktum, træder følgende Regel: Naar Søretsmedlemmer paa Færøerne give Møde over $^1/_4$ Mil fra deres Hjem, tilkommer der dem 4 Kr. i Dagpenge og Rejseomkostninger efter Skydstakst. **5.** I § 6, 2. Stykke, ombyttes Ordene „D. L. 1—13—12" med „N. L. 1—13 13", og Ordene „D. L. 1—4—1" med „N. L. 1—4—1". **6.** Til § 7 føjes følgende Ord: „end den, hvor Retten har sit Sæde". **1892.** 4. Nvbr.

Lov (Nr. 82) om Pensionering af Lærere og Lærerinder ved Almueskolevæsenet paa Færøerne. **1893.** 29. Marts.

§ 1. De paa Færøerne fast ansatte Almueskole-Lærere og Lærerinder — sidstnævnte dog kun for saa vidt de forblive ugifte eller ere Enker — skulle, naar de afskediges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden dem selv utilregnelig Aarsag, være berettigede til Pension paa den i denne Lov angivne Maade og paa de i samme nærmere bestemte Vilkaar. **§ 2.** Til at bestride Udredelsen af disse Pensioner vil der være at danne en almindelig Pensionsfond, der tilvejebringes dels ved, at Færøernes Amtsfattigkasse aarlig udreder 500 Kr. i 4 Aar, mod at Statskassen tilsvarer et lignende Beløb, dels ved aarlige Indbetalinger fra enhver paa Færøerne fast ansat Almueskole-Lærer eller Lærerinde af 1 pCt. af den samme tillagte faste Lønning, endvidere ved aarlige Indbetalinger fra hver Kommune paa Færøerne af et

[1]) Jfr. Justm. Skr. 31. Marts 1894.

1893. 29. Marts. Beløb, svarende til 1 pCt. af de i Kommunen fast ansatte Læreres og Lærerinders Lønninger, saavel den faste som den midlertidige, samt endelig ved aarlige Indbetalinger fra Statskassen af et Beløb, der er lige saa stort som det, der udredes af begge de ovennævnte Parter tilsammen. **§ 3.** Pensionsfonden bestyres af Færø Amts Skoledirektion, der antager en fast lønnet Regnskabsfører og Kasserer, hvis Lønning tilvejebringes ved Repartition paa Kommunerne, i Forhold til de af dem i Pensionsfonden gjorte Indskud. Fondens Regnskaber revideres af Lagtingets Revisor og decideres af Tinget. De oven omhandlede Indbetalinger til Fonden ske til Fondens Kasserer med Halvdelen til 1. April og Halvdelen til 1. Oktober, for Statskassens Vedkommende gennem Jordebogskassen, for Kommunernes samt Lærernes og Lærerindernes Vedkommende gennem de respektive Formænd i Kommunernes Forstanderskaber. Fondens Midler anbringes ved Udlaan i Jordegods paa Færøerne eller ved Indkøb af solide Værdipapirer — alt efter de til enhver Tid gældende Regler for Udlaan af umyndiges eller offentlige Stiftelsers Midler[1]). **§ 4.** Forinden 10 Aar ere forløbne, efter at denne Lov er traadt i Kraft, maa der ikke udbetales nogen Pension af ovennævnte Fond. De Pensioner, som i den Tid maatte blive at udbetale i Henhold til denne Lovs Bestemmelser, udredes af Statskassen, dog saaledes, at der af de under Lagtinget sorterende Kasser og af den ved Lov af 1. Marts 1854 om Ordningen af Skolevæsenet paa Færøerne § 33 oprettede saakaldte Skolefond, efter Tingets Fordeling, ydes Halvdelen af Pensionernes Beløb indtil en Sum af 400 Kr. aarlig. **§ 5.** De Pensioner, som efter Udløbet af ovennævnte 10 Aar ville være at udbetale, udredes af de indvundne Renter af Pensionsfondens Kapital i Forbindelse med Udbyttet af de halvaarlige Indbetalinger til Fonden (jfr. § 2). Hvad der af det nævnte Udbytte ikke maatte medgaa til Pensioneringen, henlægges til Fondens Kapital, der stedse skal forblive urørt. **§ 6.** Berettigede til at nyde Pension af Fonden i Henhold til denne Lov ere de i § 1 omhandlede, fast ansatte Almueskole-Lærere og Lærerinder paa Færøerne, som have været i det derværende offentlige Skolevæsens Tjeneste i 10 Aar, naar de efter denne Lovs Ikrafttræden eller siden deres Beskikkelse have foretaget de i §§ 2 og 3 omhandlede

[1]) Jfr. Kanc. Skr. 1. August 1837.

Indbetalinger, og naar de faa Afsked paa Grund af en dem selv utilregnelig Aarsag. Pensionens Størrelse bestemmes, efter Indstilling af Skoledirektionen, af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, overensstemmende med Reglerne i Pensionsloven af *5. Januar 1851* § 3[1]), og beregnes efter Gennemsnittet af de Embedsindtægter, som vedkommende Lærer eller Lærerinde har haft i de sidste 5 Aar før Entledigelsen, dog at de Tjenesteaar, der gaa forud for vedkommendes fyldte 30 Aar, ikke komme i Betragtning ved Beregningen. Har den entledigede ved sin Entledigelse ikke været i 5 Aar i Tjeneste efter det fyldte 30. Aar, lægges Gennemsnittet af Embedsindtægten i Tjenesteaarene siden det fyldte 30. Aar til Grund for Beregningen af Pensionens Størrelse. Ingen Lærer eller Lærerinde, der ikke lige siden sin Ansættelse har foretaget de i §§ 2 og 3 omhandlede Indbetalinger, kan erholde mere end Halvdelen af sin Lønning i Pension, medmindre vedkommende mindst i 20 Aar, uafbrudt forinden sin Entledigelse, har gjort de nævnte Indbetalinger, i hvilket Tilfælde den fulde Ret til Pension i Henhold til Reglerne i Lov af *5. Januar 1851* § 3 indtræder. En fast ansat Lærer eller Lærerinde, der ved Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at samme maa afskediges, skal stedse erholde mindst Halvdelen af sin Lønning i Pension. **§ 7.** Pensionen beregnes kun af den faste Lønning, som er eller fremtidig maatte blive vedkommende Lærer eller Lærerinde tillagt. Ved fast Lønning forstaas saavel den vedkommende af Stat og Kommune tillagte faste Lønning i Penge som mulig tillagte faste Naturalydelser eller Jordlod eller fri Bolig, der ville blive at ansætte til en bestemt Pengesum. Pensionen udbetales i de

1893. 29.Marts.

[1]) Ifølge den anførte Lovbestemmelse beregnes Pensionen saaledes, at der for et vist Antal Tjenesteaar gives en vis Brøkdel af Embedsindtægtens Gennemsnit i Pension, saaledes som angivet i nedenstaaende Skema:

Tjenesteaar	Pension	Tjenesteaar	Pension	Tjenesteaar	Pension
0—2	1/10	20—21	31/60	25—26	36/60
2—4	2/10	21—22	32/60	26—27	37/60
4—7	3/10	22—23	33/60	27—28	38/60
7—10	4/10	23—24	34/60	28—29	39/60
10—20	5/10	24—25	35/60	over 29	40/60

1893. 29. Marts. halvaarlige Terminer til de pensionsberettigede imod Forevisning af behørig Leveattest. Er en Pension ikke hævet i et helt Aar, hjemfalder Beløbet for det Aar til Pensionsfonden. **§ 8.** Forbrydelse af Embede medfører Fortabelse af Retten til Pension, ligesom en pensioneret Lærer eller Lærerinde forbryder sin Pension i de Tilfælde, hvor vedkommende, dersom de havde været i Embede, vilde have forbrudt samme. **§ 9.** Skulde paa Grund af uforudsete Omstændigheder eller af anden Grund Pensionsfonden blive ude af Stand til af Renterne af sin Kapital i Forbindelse med de aarlige Indbetalinger til Fonden (jfr. §§ 2 og 3) helt at opfylde sine Forpligtelser i Henhold til denne Lov, vil det manglende blive at udrede med Halvdelen af Statskassen og den anden Halvdel at tilvejebringe ved Repartition paa Kommunerne og Lærerpersonalet i Forhold til de af dem til Pensionsfonden gjorte Indbetalinger. Denne Repartition, ligesom ogsaa den i § 3 omhandlede, foretages af Lagtinget. **§ 10**[1]. Enhver gift Lærer, der fremtidig maatte blive fast ansat paa Færøerne, er pligtig til, forinden sin Beskikkelse, ved Indskud i Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 efter Reglerne for tvungen Forsikring at sikre sin eventuelle Enke en Overlevelsesrente svarende til $^1/_6$ af vedkommendes pensionsberettigede Lønning, dog at denne Forpligtelse ogsaa kan fyldestgøres ved, at Forsørgeren forsikrer sit Liv for et Beløb, der er mindst 15 Gange saa stort som den pligtige Overlevelsesrente, naar han kan opfylde de almindelige Betingelser for Livsforsikring i bemeldte Anstalt. Samme Enkeforsørgelsespligt paahviler de ved Almueskolevæsenet paa Færøerne fast ansatte Lærere, der efter denne Lovs Ikrafttræden indgaa Ægteskab. Ingen Præst maa, under en Bøde af 100 Kr. til den i denne Lov omhandlede Pensionsfond, ægtevie en saadan Skolelærer, forinden denne har tilvejebragt Bevislighed for, at han har berigtiget sin Pligt til Enkeforsørgelse i Henhold til foranstaaende. **§ 11.** Med Samtykke af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet kan Lagtinget bevilge passende Understøttelser af Pensionsfonden til entledigede Lærere, der ikke ere pensionsberettigede, og til Lærerenker. **§ 12.** Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1893.

---

[1]) Jfr. K. U. M. Skr. 26. Juni 1893 og 30. April 1894.

Fiskerilov (Nr. 95) for Færøerne. **§ 1.** I Aaer og Bække samt 50 Favne uden for deres Udløb i Stranden, skal det, for saa vidt Fangsten ikke bevislig sker for at forsyne Udklækningsanstalter med befrugtet Rogn eller i videnskabeligt Øjemed, være forbudt paa nogen som helst Maade at fange Ørreder eller Foreller i Tiden fra 1. September til 1. Januar. Hvor Forholdenes Beskaffenhed maatte gøre det ønskeligt, kunne dog mindre Afstande udenfor Aaers og Bækkes Udløb end de ovenfor nævnte efter Lagtingets Indstilling fastsættes af Justitsministeriet. Hvor de nævnte Fisk have deres Tilhold i Aaer eller Bække, forbydes det saavel Lodsejerne som andre at beskadige Aabredden eller bortgrave den saaledes, at Fiskenes Skjulesteder eller Legepladser derved forstyrres. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse, hvor rette vedkommende bortgraver Aabredden for at bortlede skadeligt Vand fra Jorderne eller i andet lignende nødvendigt Øjemed. Ingen maa udlægge Garn eller anbringe Dæmninger eller andre faste Fiskeindretninger i en Aa saaledes, at Fisken ikke kan trække forbi, og i ethvert Tilfælde ikke længere ud end til Midten af Aaløbet. Anbringes Garnene eller Fiskeindretningerne fra begge Bredder enten lige over for hinanden eller i kortere Afstand fra hinanden end 20 Alen, maa dog ingen af dem bringes Midtstrømslinien nærmere, end at der i Midten af Vandløbet bliver et aabent Rum af 3 Alen eller, saafremt Vandløbet ikke er 9 Alen bredt, af mindst $^1/_3$ af dets Bredde. Ingen maa benytte Garn i Indsøer, Aaer eller Aamundinger, der i vaad Tilstand have en ringere Maskevidde end $1^1/_4$ Tomme fra Knude til Knude. Al Fangst af Ørreder eller Foreller med Garn, Not eller lignende Fiskeredskaber i Søer, Aaer eller 50 Favne udfor disses Udløb i Stranden skal være forbudt i et Tidsrum af 5 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden at regne. Bestemmelserne i denne Paragraf skulle dog ikke være til Hinder for Notkast efter Sej og Sild. Skulde der ved saadan Fangst fanges Ørreder eller Foreller paa de Steder eller til saadanne Tider, som omhandles i Paragrafens 1. og 6. Stykke[1]), blive de, for saa vidt de ere levende, og Omstændighederne i øvrigt tillade det, at sætte ud igen. **§ 2.** I Tiden fra 1. Juli til 31. December er enhver, der er berettiget til at fiske paa dansk Søterritorium,

1893. 14. April.

[1]) ɔ: 1., 2. og 8. Punktum.

1893. 14. April. uden Hensyn til, hvem der er Ejer af Forstranden, berettiget til overalt paa Færøerne, hvor der gaar Strøm ved Landet, undtagen under matrikuleret Bø, at landdrage og opbjerge Sej imod at svare Landpart, som af Landejerne kan forlanges aflagt med indtil $^1/_8$ af Fangsten. Landparten tilfalder vedkommende Ejer, Fæster eller Beneficiarius i Forhold til det Marketal, hvormed hver især er lodtagen i den Grund, hvor Noten landdrages. Drives Jorden ved Opsidder, anses dog denne berettiget til Landparten, for saa vidt samme erlægges in natura, naar ikke anderledes imellem ham og den paagældende Ejer eller Beneficiarius derom er vedtaget. Bliver Landparten ikke modtaget in natura enten paa Fangststedet eller Notmandskabets Hjemsted, eller kan den paa Grund af Omstændighederne ikke aflægges in natura paa et af disse Steder, skal Notmandskabet, naar ikke anderledes er bestemt, inden 3 Uger opgive Fangstens Størrelse og efter gangbar Pris betale Landparten, der i dette Tilfælde kun kan forlanges aflagt med indtil $^1/_{16}$ af Fangsten. I Tilfælde af Tvist afgøres Spørgsmaalet om, hvor der gaar Strøm ved Landet, af 3 af Retten for hvert enkelt Tilfælde udmeldte uvillige Mænd. **§ 3.** Om Notkast efter Sej i Fjorde, Vige og Sunde, hvor der ikke gaar Strøm, samt under matrikuleret Bø, om Strømmen gaar lige til Land, kan der træffes særlige Vedtægter, der foruden at indeholde de i § 11 omhandlede Regler give Interessentskaber, der staa aabne for Indtrædelse af samtlige den paagældende Bygds eller de paagældende Bygders Beboere, Eneret til at landdrage Sej paa begrænsede Stykker af Forstranden (jfr. § 12). **§ 4.** Paa de i §§ 2 og 3 nævnte Steder tilkommer Retten til Notkast efter Sej, naar de nævnte Paragraffer ikke finde Anvendelse, vedkommende Ejere og Besiddere under deres Land, dog at fremmede ogsaa kunne landdrage Sej paa en Forstrand, naar Ejere, Fæstere eller Beneficiarier til mindst Halvdelen af det paagældende Marketal dertil have givet deres Samtykke. **§ 5.** Der, hvor nogen er berettiget til at landdrage Not, er han ogsaa berettiget til under Fangsten og i Anledning af denne at optrække Baade og Redskaber og istandsætte disse. **§ 6.** Med Hensyn til Landdragning af Sild har det sit Forblivende ved den i N. L. 5—11—16 hjemlede almindelige Adgang. **§ 7.** Foraarsager et Notmandskab Skade paa Bø, Hauge eller paa de i Henhold til Jagtlov for Færøerne af *9. Februar 1854*, jfr. Lov af *21. November 1871* og

Lov om Fredning af Ederfugle af *29. Marts 1887*[1]) **1893.**
fredlyste Steder, eller lægger det Hindringer i Vejen 14. April.
for sædvanlig Afbenyttelse af Grunden, vil der herfor være at erlægge billig Erstatning, som i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes af Sysselmanden med tvende af ham tiltagne uvillige Mænd. Til dette Skøn, der er endeligt, tilsiges Notmandskabet af vedkommende Rekvirent med et af Sysselmanden i hvert enkelt Tilfælde fastsat Varsel. Foruden Skydsudgifterne tilkommer der i Anledning af Forretningen Sysselmanden 4 Kr. og hver af Mændene 2 Kr., hvilke Omkostninger udredes af Notmandskabet, saafremt Skade befindes at være sket, ellers af vedkommende Rekvirent. **§ 8.** Hvor Notkast sker, maa, efter at Tov er udgivet og Noten begyndt at kastes, saafremt dermed fortsættes uden usædvanligt Ophold, intet Fiskeredskab udsættes indenfor det Rum, som Noten antages at ville omslutte. Ere Garn eller andre Fiskeredskaber forud udsatte, som ville være til Hinder for Notens Trækning eller Stængning, er Notmandskabet berettiget til at optage dem eller drage Noten i Land og mulig derved tillige de udsatte Garn eller Redskaber mod Erstatning til disses Ejere for tilføjet Skade og Fiskespild. Hvor de paagældende ikke i Mindelighed kunne enes om denne Erstatning, bliver den at fastsætte efter de i § 7 givne Regler. **§ 9.** Hvor flere Hold vogte paa Sej eller Sild, er den berettiget til Kastet, som først har udgivet sit Tov og begyndt at udkaste Noten samt uden usædvanligt Ophold fortsætter dermed, og maa ingen hindre ham deri. Have to Hold paa en Gang begyndt Udkastningen, men det ene udenfor det andet, blive de, hvis der i begge Noter findes Sej eller Sild, og det ydre Hold ikke kan bjerge sin Fangst, førend den indre Not er optagen, fælles om Drætten, og hvers Andel fastsættes i Mangel af mindelig Overenskomst efter de i § 7 givne Regler. **§ 10.** Enhver, der søger at hindre eller umuliggøre et Notfiskeri saasom ved at være til Hinder for Notens Udsætning, eller ved Skyden, Stenkast, Støjen eller deslige, saavel som enhver, der efter at Noten er stænget, forsætlig beskadiger samme eller forspilder Fangsten i det hele eller for en Del, straffes efter nærværende Lov, for saa vidt Handlingen ikke efter den almindelige Straffelov medfører højere Straf. **§ 11.** For Fiskeriet i Fjorde, Vige og lignende Indskæringer fra Havet samt

[1]) Nu Jagtlov 23. April 1897 §§ 5—8.

1893. 14. April i Sunde, hvor der ikke gaar Strøm, kan der træffes særlige Vedtægter indeholdende Regler for Tiden hvori, og Maaden hvorpaa de forskellige Fiskerier maa drives, om hvilke Redskaber der maa bruges, om disses Indretning m. v. samt indeholdende Bestemmelser til Ordningen af Forholdet mellem Fiskeri og Sejlads (derunder Opankring af Fartøjer m. m.) samt om Ordens Overholdelse under Fiskeriet. Disse Vedtægter maa dog ikke, undtagen i det i § 3 nævnte Tilfælde, indeholde noget, hvorved der hjemles enkelte Personer nogen Forret for andre. **§ 12.** Forslag til de i §§ 3 og 11 nævnte Vedtægter affattes af de tilgrænsende Kommuners Forstanderskaber (i Thorshavn Kommunalbestyrelsen) og henlægges derpaa efter forudgaaet Bekendtgørelse ved Kirkestævne i 14 Dage til almindeligt Eftersyn i de til det paagældende Vand grænsende Bygder. Indsigelser mod Forslaget indsendes skriftlig til Forstanderskabets Formand. Efter at Forstanderskabet derpaa endelig har vedtaget Forslaget, sendes dette til Sysselmanden, som i Thorshavn ved et af ham sammenkaldt Møde, og paa Landet ved næste Grandestævne, oplæser det i hver af de ovenfor nævnte Bygder og giver de kommunale Vælgere i hver Bygd Lejlighed til at stemme for eller imod samme. Naar Afstemningen har fundet Sted i alle Bygderne, sammentæller Sysselmanden Stemmerne. Have $^2/_3$ af Vælgerne sluttet sig til Vedtægten, indsender Sysselmanden den til Lagtinget. I modsat Fald underrettes Forstanderskabet om Afstemningens Udfald. Tiltrædes et paa foranførte Maade vedtaget Forslag til Vedtægt ikke af Lagtinget, underretter dette vedkommende Forstanderskab om, hvilke Punkter det er, Tinget ikke har kunnet billige. Sendes Forslaget derimod med Lagtingets Anbefaling til Justitsministeriet, kan dette stadfæste samme som gældende Fiskerivedtægt. Vedtægten kan til enhver Tid ophæves af Justitsministeriet med eller uden forudgaaet Iagttagelse af den ved dens Tilvejebringelse benyttede Fremgangsmaade. Ønskes Vedtægten forandret, skal den nævnte Fremgangsmaade altid iagttages. **§ 13.** Fiskeri med Trawl paa Søterritoriet ved Færøerne er forbudt[1]). Bliver Justitsministeren opmærksom paa, at der fiskes med nyopfundne Redskaber, som kunne anses for skadelige enten for Fiskeriet i Almindelighed eller for andet lovhjemlet Fikeri, kan han udstede Forbud mod Brugen af saadanne Redskaber, men Spørgsmaalet bliver hurtigst

[1]) Se nu Lov (Nr. 5) 14. Januar 1899.

muligt at søge ordnet ved Lov. **§ 14.** Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Lov straffes med Bøder fra 5 til 200 Kr., som tilfalde den for vedkommende Kommune ved Lov af *9. Februar 1883* om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af *22. Marts 1855* anordnede Understøttelseskasse[1]). **§ 15.** Bødesager i Anledning af denne Lov behandles som offentlige Politisager. **§ 16.** Forseelser imod denne Lov kunne ikke paatales senere end 6 Maaneder, efter at de ere begaaede. **1893.** 14. April.

Lov (Nr. 107) for Færøerne om Beskyttelse af Muslinger. **§ 1.** For at forebygge Udryddelse eller ødelæggende Tilegnelse af Muslinger, kan der affattes Vedtægter, indeholdende Regler for Tiden, hvori og Maaden, hvorpaa Muslinger maa optages, samt om, hvilken Slags Redskaber der dertil maa benyttes. Ligeledes kan der, naar Muslingebestanden paa et Sted er saa stærkt aftagen, at den tegner til helt at forsvinde, ved Vedtægt bestemmes, at al Fangst af Muslinger paa det paagældende Sted skal være forbudt, dog ikke for længere Tid end 3 Aar ad Gangen. Vedtægterne kunne omfatte saavel et eller flere Sogne som enkelte Pladser, og saavel Pladser, der ligge tørre ved Lavvande, som saadanne, der altid ere under Vand. **§ 2.** Forslag til de i § 1 omhandlede Vedtægter affattes af Forstanderskabet for den Kommune, i eller ved hvilken Muslingerne findes, og skal derefter bekendtgøres ved Kirkestævne og paa anden hensigtsmæssig Maade i enhver Bygd, der helt eller delvis ligger inden for en Afstand af 2 Mil fra det Sted, hvor Muslingerne findes. Bekendtgørelsen skal foranstaltes af vedkommende Forstanderskab, og er ethvert Forstanderskab for Bygder med den nævnte Beliggenhed pligtigt til at lade Forslaget bekendtgøre inden 2 Maaneder, efter at det i dette Øjemed har modtaget samme fra det Forstanderskab, hvem dets Affattelse skyldes. Finder nogen sig brøstholden ved de foreslaaede Bestemmelser, har han inden 2 Maaneder efter Forslagets Bekendtgørelse skriftlig at indsende sine Indvendinger til Forstanderskabet for den Kommune, hvori han bor, og dette skal derefter inden 3 Maaneder fra Forslagets Bekendtgørelse indsende samtlige til samme indkomne Indsigelser tillige med dets egne Udtalelser til det Forstanderskab, der har affattet Forslaget. Dette affatter derefter — med den Hensyntagen til fremkomne Indsigelser, hvortil 14. April.

[1]) Se nu Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 13, f.

1893. 14. April. det finder Anledning — et endeligt Forslag til Vedtægt og indsender dette tillige med samtlige saavel fra dets egen som fra andre Kommuner indkomne Indsigelser og Erklæringer til Lagtingets Formand, som efter eventuelt at have fremskaffet yderligere Oplysninger forelægger Sagen for Lagtinget. Tiltrædes det indsendte Forslag ikke af Lagtinget, underretter dette Forstanderskabet om, hvilke Punkter det er, Tinget ikke har kunnet billige. Sendes Forslaget derimod med Lagtingets Anbefaling til Justitsministeriet, kan dette stadfæste samme som gældende Vedtægt for et Tidsrum af indtil 5 Aar. Ønskes Vedtægten efter den Tid fornyet, bliver den samme Fremgangsmaade at iagttage. **§ 3.** Ethvert Forstanderskab i det Omraade, for hvilket Vedtægten gælder, skal være i Besiddelse af et Eksemplar af samme og er, for saa vidt det ikke har trykte Eksemplarer til Udlevering, pligtigt til paa Forlangende mod anordningsmæssig Betaling[1]) at meddele en Afskrift af Vedtægten. Endvidere skal et Eksemplar af Vedtægten henligge til Eftersyn hos enhver Skydsskaffer paa det Omraade, for hvilket Vedtægten gælder. Bekendtgørelse om Vedtægtens Stadfæstelse og dens Henlæggelse til almindeligt Eftersyn indrykkes i den paa Færøerne til Optagelse af offentlige Bekendtgørelser autoriserede Tidende. Omkostningerne herved udredes af det eller de Sogne, ved hvilke Muslingerne findes. **§ 4.** Efter Indstilling af Lagtinget kan Justitsministeriet meddele saavel enkelte Personer som Selskaber Eneret til for et Tidsrum af 30 Aar paa et bestemt begrænset Sted, hvor Muslinger ikke forud findes, at drive Fangst af saadanne. Ministeriet fastsætter de nærmere Betingelser for Eneretten. **§ 5.** Overtrædelse af de i Henhold til denne Lov oprettede Vedtægter straffes med Bøder fra 4 til 20 Kr. Krænkelse af en i Henhold til foranstaaende § 4 meddelt Eneret straffes med Bøder fra 5 til 100 Kr., for saa vidt Sagen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf. Fuld Erstatning ydes. Bøderne tilfalde den for vedkommende Kommune ved Lov af *9. Februar 1883* om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af *22. Marts 1855* anordnede Understøttelseskasse[2]). Bødesager i Anledning af denne Lov behandles som offentlige Politisager, dog at Paatale med Hensyn til de i denne

---

[1]) ɔ: 75 Øre pr. Ark, jfr. Sportelreglement 30. Marts 1836 § 7.
[2]) Se nu Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 13, f.

Paragrafs 2. Stykke ommeldte Tilfælde kun finder Sted, naar den forurettede begærer det. **§ 6.** Forseelser imod denne Lov kunne ikke paatales senere end 6 Maaneder, efter at de ere begaaede. **1893.** 14. April.

Kgl. Stadfæstelse (udfærdiget ad mandatum gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet) paa efterfølgende 25. April.

Fundats for Kong Frederik VII's Legat til Bedste for Almueskolen i Thorshavn.

1. Af de Midler, som tidligere have tilhørt den ved Fundats af *13. Juli 1844* af daværende Kronprins Frederik oprettede Haandgerningsskole i Thorshavn, hvilke Midler bestaa af et Vaaningshus, en Kæld og Gaardsplads, købte for 4,000 Kr., samt en Kapital, der 1. Januar 1893 var 11,053 Kr. 97 Ø., oprettes et Legat, som bærer Navn „Kong Frederik VII's Legat". **2.** Alle Indtægter af ovennævnte Midler tilfalde for bestandig Thorshavns Almueskole, dog med Fradrag af Administrationsomkostninger og Udgifter til Vedligeholdelse og Assurance af Bygningerne, indtil disse blive afhændede. Saa snart Thorshavns Kommune ikke længer har Brug for Vaaningshuset til Skolelokale, skal Vaaningshuset tillige med Kælden og Gaardspladsen søges bortsolgte, og hvad der indkommer ved Salget, lægges til den øvrige Kapital, saaledes at kun Renten af Kapitalen maa bruges. Salget bliver at approbere af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.[1]) **3.** Legatet underlægges en Bestyrelse, bestaaende af 3 Medlemmer, der første Gang vælges af den fratrædende Direktion for Haandgerningsskolen. Ved Medlemmers Udtrædelse supplerer Bestyrelsen sig selv, og indstilles det eller de nye Medlemmers Valg til Godkendelse af Færø Amts Skoledirektion. Bestyrelsen vælger en Kasserer og Regnskabsfører, hvis Løn den fastsætter. **4.** Bestyrelsen administrerer Legatets Formue, anbringer dets Kapitaler efter de for Anbringelsen af Midler, der staa under offentligt Tilsyn, gældende Regler, anvender dem efter Fundatsens Bestemmelser og paaser, at disse i eet og alt overholdes. Legatets Aktiver forsynes med Prohibitivpaategning af Færø Amts Skole-

[1]) Ved K. U. M. Skr. *27. Juli 1895* (utr.) approberedes Salget for en Sum af 2,280 Kr., hvorhos det bifaldtes, at Legatets ovenanførte Kapital tilligemed fornævnte Sum afrundedes saaledes, at Legatets samlede Kapital udgør 13,350 Kr.

1893. 25 April. direktion. **5.** Regnskabet over Legatets Indtægter og Udgifter, hvilket sluttes hvert Aars 31. December, indsendes senest 6 Uger derefter til Færø Amts Skoledirektion til Revision og Decision. Skoledirektionen antager en duelig og paalidelig Mand til at revidere Legatets Regnskaber. Revisor nyder en Godtgørelse af 10 Kr. aarlig, der udbetales ham, saa snart det foregaaende Aars Regnskab er blevet revideret og decideret. **6.** Nydelsen af dette Legat er betinget af, at Thorshavns Kommune opfører den nye Almueskolebygning dersteds i en saadan Størrelse, at alle berettigede Krav for en længere Tid kunne fyldestgøres, samt af, at Kommunen vedblivende har Forpligtelse til at meddele Undervisning i Haandgerning efter de til enhver Tid hensigtsmæssigste Metoder. Ligesom i den oprindelige Haandgerningsskole Undervisningen var bestemt for begge Køn, bør der, naar Omstændighederne i sin Tid maatte tillade det, arbejdes hen til, at der foruden Undervisning i kvindelige Haandarbejder ogsaa kan gives Undervisning i Sløjd for Drenge. **7.** Denne Fundats træder i Kraft den 1. Oktober 1893. Samtidig hermed ophæves Fundatsen af *13. Juli 1844*. Den i hvert Aars 11. Juni og 11. December faldne Indtægt udbetales til Thorshavns Kommune den næstpaafølgende 1. Oktober og 1. April. Udbetalingen finder første Gang Sted den 1. Oktober 1893.

(Min. Tid. A. Nr. 166).

26. Juni. **K. U. M. Skr.** (til Færø Amts Skoledirektion). Efter at der ved Lov af 29. Marts d. A. om Pensionering af Lærere og Lærerinder ved Almueskolevæsenet paa Færøerne § 10 er blevet truffet Bestemmelser om de færøske Læreres Enkeforsørgelse, har Ministeriet forhandlet med Finansministeriet om de til Gennemførelse af denne Sag nødvendige Foranstaltninger, og der er derefter dels blevet oprettet et Agentur for Statsanstalten for Livsforsikring i Thorshavn, dels blevet truffet den Ordning af denne Sag, at, naar efter den 1. Juli d. A. en gift Lærer maatte blive fast ansat paa Færøerne eller en sammesteds fast ansat Lærer agter at indgaa Ægteskab og ønsker at fyldestgøre sin Enkeforsørgelsespligt ved at tegne Overlevelsesrente, deponerer han hos vedkommende Skoledirektion eller dennes Regnskabsfører et saa stort Beløb, som maa anses for nødvendigt til Dækning af den Risiko, som dette Ministerium paatager

sig ved den paagældende Forsikrings Ordning. Dette kan formentlig ansættes til det omtrentlige Præmiebeløb for vedkommende Overlevelsesrente for det Tidsrum, der hengaar indtil den endelige Berigtigelse. — Derefter indsendes der med først afgaaende Post til Anstalten enten direkte eller gennem Agenturet: 1. Attest om den pligtige Overlevelsesrentes Størrelse; 2. Lægeattest om, at vedkommende ikke befinder sig i nogen øjeblikkelig livsfarlig Tilstand; 3. Originale lovformelige Daabsattester, udstedte af vedkommende Sognepræst, for saa vidt saadanne ikke allerede ere i Anstaltens Værge; 4. Attest om henholdsvis Lærerens Ansættelsesdag eller om Vielsen; 5. Sædvanlig Begæringsblanket, behørig udfyldt og underskreven af vedkommende Lærer; og naar disse Dokumenter ere modtagne i Anstalten, ordnes Overlevelsesrenten saaledes, at den regnes som løbende henholdsvis fra Ansættelsesdagen *eller* Vielsesdagen, og Præmiens Forfaldsdag retter sig herefter. Indtegningsbeviset tilstilles derpaa Agenturet til *Udlevering* mod Erlæggelse af første Indskud, *Policepenge* og eventuelt senere inden Betalingen forfaldne Præmier. For saa vidt angaar de vedkommende Læreres Adgang til at opfylde Enkeforsørgelsespligten paa anden Maade end ved Tegning af den lovbefalede Overlevelsesrente hos Anstalten, vil det, da Anstaltens Forpligtelse til at udrede denne Overlevelsesrente ubetinget vil komme til at løbe fra Ansættelses- eller Vielsesdagen, saafremt den paagældende Myndighed ikke allerede forinden har antaget en anden Enkeforsørgelsesmaade for den enkelte Lærer, være nødvendigt, at den pligtige Overlevelsesrente betragtes som tegnet i alle de Tilfælde, hvor Fritagelse ikke er givet inden Ansættelsen eller Vielsen, og at den holdes i Kraft, indtil Anstalten fra vedkommende Myndighed modtager Meddelelse om, at den skal ekspirere eller betragtes som ekspireret fra en vis Dag. Dette vil altsaa ogsaa gælde, dersom Læreren vælger at fyldestgøre Enkeforsørgelsespligten ved en Livsforsikring, som ikke inden Ansættelsen eller Vielsen er tegnet og til dette Øjemed baandlagt. Det har været en Forudsætning for denne Ordning, at Ministeriet garanterer Statsanstalten, at Præmien rettidig erlægges, ligesom ogsaa at denne, indtil Forsikringens Tegning endelig berigtiges, faar fuld Dækning for Præmien for det Tidsrum, hvori Anstalten efter Ansættelsen eller Ægteskabets Indgaaelse har baaret Risikoen ved den paagældende Forsørgelse. Ved at

1893. 26. Juni.

1893. 26. Juni. underrette Direktionen om foranstaaende skal man meddele, at man lægger Tilsynet med, at Lærerne opfylde den dem paahvilende Enkeforsørgelsespligt, i Direktionens Haand og bemyndiger Direktionen til at udstede den fornødne Attest om den pligtige Overlevelsesrentes Størrelse, ligesom ogsaa til at bestemme, hvor stort et Beløb vedkommende Lærer skal deponere i Anledning af sin Enkeforsørgelse, hvilket formentlig passende kan sættes til $^1/_4$ Aars Præmie. Hvis Læreren vælger Livsforsikring, skal man derhos anmode Direktionen om at forsyne Policen med Prohibitivpaategning, ligesom man maa anse det for rigtigst, at Policerne eller Indtegningsbeviserne opbevares ved Direktionens Foranstaltning. Vælges Police, maa denne lyde paa Ihændehaveren; vælges Indtegningsbevis, maa dette lyde paa Skoledirektionen som rette Modtager. Naar Forsikringssummen ved Lærerens Død kommer til Udbetaling, vil Forsikringssummen være at modtage af Direktionen og ved dennes Foranstaltning være at anbringe for Enken i solide Værdipapirer, i hvilken Henseende Statsobligationer, der ombyttes med et Indskrivningsbevis, eller Kreditforeningsobligationer ville være at foretrække. Betingelsesvis vil en Livrente for Enken kunne indkøbes, jfr. Bek. *25. Februar 1871* § 8. Ministeriet skal i øvrigt med Hensyn til Livsforsikringer henvise til Finansm. Bek. *25. Februar 1871*, hvis Bestemmelser ved dette Ministeriums Cirkulære af *5. November 1891* ere gjorte anvendelige paa danske Skolelærere og ogsaa ville kunne anvendes paa de færøske Lærere, dog at Skoledirektionen træffer Bestemmelse i Stedet for Finansministeriet.[1]) — — —
(Gejstl. Reskr.)

3. Juli. **Justm. Skr.,** hvori udtales, at den i Lov 21. Marts 1855 § 10 ommeldte Betingelse for Retten til at drive Handel paa Færøerne: at være 25 Aar gammel, ikke er opfyldt derved, at den paagældende har erholdt Fuldmyndighedsbevilling.
(Utr.)

16. Sept. **Kgl. Anordning (Nr. 220) om Lempelser i Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892, for saa vidt angaar Færøerne.** I Henhold til den Regeringen ved Lov om danske Skibes Re-

[1]) Jfr. K. U. M. Skr. 30. April 1894.

gistrering m. m. af 1. April 1892 § 75. givne Bemyndigelse fastsættes herved for Færøernes Vedkommende følgende Lempelser i bemeldte Lov: **1.** I § 5 2. Stykke indskydes efter Ordene: „danske Konsuler" Ordene: „og Landfogedkontoret paa Færøerne". **2.** I § 6 gøres følgende Forandringer: a. Til 2. Stykke føjes følgende: „Landfogedkontoret i Thorshavn er Registreringskontor for Færøernes Distrikt"; b. I 3. Stykke indskydes efter Ordene: „Certifikaters Bekræftigelse" følgende: „paa Færøerne ere desuden vedkommende Sysselmænd udenfor Thorshavn pligtige til paa Forlangende at modtage og besørge alle de i Loven nævnte Anmeldelser og Udleveringer"; c. I samme Stykke indskydes efter Ordene: „vedkommende Registreringskontor" følgende: „eller paa Færøerne vedkommende Sysselmand udenfor Thorshavn"; d. Til Slutningen af samme Stykke føjes følgende: „De for Indsendelsen i Loven fastsatte Tidsfrister anses for Færøernes Vedkommende for overholdte, naar den paagældende Anmeldelse m. v. inden Fristens Udløb er afgivet enten til Registreringskontoret i Thorshavn eller udenfor denne By til vedkommende Sysselmand". **3.** I § 9, 4. Stykke forandres Ordene: „hver Maaneds" til „hvert Kvartals". **4.** § 10 affattes saaledes: „Naar Skibe hjemmehørende paa Færøerne under den i § 1 angivne Register-Tonnage agtes benyttede i udenrigs Fart, skal Landfogden i Thorshavn og udenfor denne By vedkommende Sysselmand meddele dem et midlertidigt Nationalitetsbevis, affattet efter en af Toldbestyrelsen foreskreven Formular. Samtidig med dettes Udstedelse skal den paagældende Embedsmand tilstille Bureauet en Afskrift af saadant Bevis, bilagt med de for Udstedelse af et endeligt Nationalitetsbevis i øvrigt fornødne Oplysninger samt afgive Underretning om, til hvilken Plads i Udlandet Skibet er bestemt. Bureauet har derefter, saa snart ske kan, at foranledige det midlertidige Bevis inddraget og erstattet ved et endeligt". **5.** Til § 12 føjes følgende: „For et paa Færøerne for dansk Regning bygget Skib skal og for et dertil fra Udlandet ankommet, i Udlandet for dansk Regning bygget eller købt Skib kan Landfogden, under de i nærværende §'s 2. Stykke ommeldte Betingelser udstede et midlertidigt Nationalitets-Certifikat, som har Gyldighed, indtil et af Bureauet udfærdiget endeligt Certifikat kan meddeles". **6.** I § 14 gøres følgende Forandringer: a. I I, sidste Stykke, indskydes efter Ordene: „vedkommende Registrerings-

1893. 16. Sept.

1893. 16. Sept

Embedsmand". Ordene: „eller paa Færøerne udenfor Thorshavn vedkommende Sysselmand"; b. Til III, 2. Stykke føjes følgende: „samt paa Færøerne hos alle Sysselmænd udenfor Thorshavn". **7.** Til § 15 føjes følgende: „Den ifølge Lov om Skibes Maaling af *13. Marts 1867*. § 2 gældende Regel, at Skibsmaalingsforretningerne for Suderø Syssels vedkommende udføres af Sysselmanden, forbliver uberørt af nærværende Paragraf". **8.** I § 18, 2. Stykke, forandres „tre Maaneder" til „seks Maaneder". **9.** I § 22, 2. Stykke, forandres „30 Dage" til „3 Maaneder". **10.** I § 30, 2. Stykke, indskydes efter 1. Punktum følgende: „Er det beliggende i en færøsk Havn udenfor Thorshavn, sender Registreringskontoret Certifikatet videre til vedkommende Sysselmand, der i saa Fald forinden Udleveringen paa Kontorets Vegne paaser det ifølge nærværende § fornødne". **11.** Til § 31 føjes følgende: „Et lignende midlertidigt Certifikat kan paa Færøerne saavel i Tilfælde af Ombytning som, naar Certifikatet er bortkommet, efter Reglerne i § 12 udstedes af Registreringskontoret i Thorshavn". **12)** § 33, 1. Stykke, affattes saaledes: „Naar et registreret Skib afgaar første Gang fra en færøsk Havn, efter at Registreringen har fundet Sted, skal Skipperens Navn og Oplysning om hans Berettigelse til at føre Skib være paategnet Certifikatet af Registreringskontoret i Thorshavn. Er det en Havn udenfor Thorshavn, kan Paategningen dog ogsaa gøres af vedkommende Sysselmand, der da uopholdelig har at give Registreringskontoret i Thorshavn Meddelelse om samme. Er Skibet ikke hjemmehørende paa Færøerne, bliver der desuden i alle Tilfælde at give Bureauet Meddelelse derom". **13.** Til § 34, 2. Stykkes Slutning, føjes følgende: „eller paa Færøerne udenfor Thorshavn vedkommende Sysselmand". **14.** Til § 44, 2. Stykke, føjes følgende: „udenfor Færøerne. Er Skibet paa Færøerne, iværksætter Registreringskontoret i Thorshavn eller vedkommende Sysselmand udenfor Thorshavn saavel de i denne § ommeldte Paategninger paa Certifikatet som de i § 45 ommeldte Ændringspaategninger paa samme, af hvilke sidste der uopholdelig skal indsendes Genpart til Bureauet". **15.** I § 57, 2. Stykke, forandres „4 Maaneder" til „8 Maaneder". **16.** I § 70, 3. Stykke, forandres „30 Dage" til „3 Maaneder". **17.** I § 75, 1. Stykke, indskydes efter Ordene: „samtlige Registreringskontorer" Ordene „og paa Færøerne hos alle Sysselmænd udenfor Thorshavn".

Kgl. Resol., hvorved bifaldes, at de færøske Sysselmænd for Fremtiden efter Indstilling af Amtet ansættes og afskediges af Justitsministeriet. **1893.** 29. Sept.
(Min. Tid. A. Nr. 341).

Justm. Bekendtgørelse (Nr. 286) om Bestemmelse i Henhold til Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892 § 68 med Hensyn til de der omhandlede Bøder for Færøernes Vedkommende. I Henhold til § 68 i Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892, jfr. allerhøjeste Anordning af 16. September 1893 om Lempelser i bemeldte Lov, for saa vidt angaar Færøerne, har Justitsministeriet bestemt, at de for Overtrædelse af denne Lov eller dertil sig sluttende Anordninger paalagte Bøder skulle, for saa vidt det paagældende Skib er hjemmehørende paa Færøerne, indtil videre tilfalde Foreningen for forulykkedes efterladte sammesteds. Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1. Januar 1894. 30. Sept.

Justm. Reglement (Nr. 249) i Henhold til Sølovens § 45 for Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum om Bord i færøske Fiskerskibe. I Henhold til § 45 i Sølov af 1. April 1892 og allerhøjeste Resolution af *10. December s. A.* fastsættes herved følgende Bestemmelser angaaende Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum om Bord paa Fiskerskibe hjemmehørende paa Færøerne. I. Skibsmandskabets Forplejning. 1. Om Skibsmandskabets Forplejning i Almindelighed. Provianten skal være sund og i enhver Henseende forsvarlig og saa frisk, holdbar og vel konserveret, som det paa det Sted, hvor Skibet provianterer, er muligt at erholde den. Skibet maa ikke forlade Havn uden at være rigeligt forsynet med for Rejsen nødvendig og tjenlig Proviant. Vand til Drikke og Madlavning skal være til Stede i rigelig og passende Mængde efter den forestaaende Rejses Beskaffenhed, og det er Skibsførerens Pligt, naar Skibet forsynes med Vand, at drage Omsorg for, at dette er af saa god Beskaffenhed som muligt. Skibene skulle paa længere Rejser være forsynede med Jernvandkasser. Paa kortere Rejser og i koldt Klima kunne Vandfustager af Træ benyttes; men disse skulle da altid være forkullede indvendig, eg mindst en Beholdning for 8 à 10 Dage 6. Nvbr.

1893. 6. Nvbr. skal være under Dæk. Skulde noget af Provianten blive saa forringet eller beskadiget, at den ophører at være passende Næringsmiddel, da skal den kasseres og intet deraf udgives til Mandskabet. 2. En Mands Kost eller Ration. Denne skal ugenlig udgøre: Brød, haarde Skonrogger eller Hvedekiks 7 Pd.; eller blødt Rug- eller Hvedebrød 10 Pd.; Fisk, fersk eller blød saltet for 4 Dage 6 Pd.; Kød, raat saltet for 3 Dage 3 Pd.; eller tørret Lammekød for 3 Dage 1 Pd. 50 Kv.; Smør 75 Kv.; eller Margarine 1 Pd.; Byggryn eller Ris til Grød for 2 Dage henholdsvis 25 eller 30 Kv.; Byggryn, Ris eller Sago til Grynsuppe for 1 Dag 15 Kv.; Ærter eller Bønner for 2 Dage 80 Kv.; Hvedemel til Budding, Pandekager eller lignende for 2 Dage 1 Pd.; Kartofler enten friske for 7 Dage 8 Pd., eller tørrede for 7 Dage 32 Kv.; Sukker til Te og Kaffe 1 Pd. 25 Kv.; Kaffe, ubrændt eller brændt og malet, henholdsvis 30 eller 24 Kv.; Te 6 Kv. Salt, Sennop, Peber, Kanel og andre Krydderier, Eddike til Sennop, Hvedemel og Smør til Jævning paa Grøntsager, Citronsaft (lime-juice), Sukker, Rosiner eller Svesker til Grynsuppe, samt hvad der i øvrigt behøves til Madens Tillavning, udgives i passende Mængde. Til Ærter gives jævnligt friske eller henkogte Løg, til Fiskemaaltiderne Smørsauce med Sennop og til Melspiserne Sirup, Melasse eller i Mangel deraf Sukker. Hvalkød, ferskt eller saltet, med Spæk af Grindehval eller Kvæssing, kan gives 2 Gange ugenlig i Stedet for 1 Dag Kød og 1 Dag Fisk, og er Rationen deraf da for 2 Dage 2 Pd. Hvalkød og 40 Kv. saltet eller 30 Kv. tørret eller røget Spæk. Drikkevand. Herfor er som Regel ingen Ration, og denne kan kun gives, naar Beholdningen paa Grund af usædvanlig lang Rejse, Udlækning, Overbordskylning eller anden uforudseelig Hændelse er saaledes formindsket, at der er Fare for, at den skal slippe op, forinden Skibet naar Bestemmelsesstedet. 3. Fra ovenstaaende Bestemmelser kunne følgende Afvigelser gøres: Hvis fersk eller saltet Fisk ikke haves eller kan faas, gives i dennes Sted en Ration Kød eller Hvalkød med Spæk. Skulde det Tilfælde indtræde, at Smørret eller Margarinen slipper op, kan der i Stedet for 1 Pd. Margarine udgives 2 Pd. tørret fedt Kød eller 2 Pd. saltet eller 1 Pd. 50 Kvint tørret eller røget Spæk af Grindehval eller Kvæssing; men Smør eller Margarine skal atter udgives, saa snart det er muligt at erholde det til rimelig Pris. Naar Margarine udgives, skal det være af aner-

kendt god Kvalitet. Brændevin, Kognak, Rom eller Vin kan udgives som ekstra, naar Skibsføreren dertil finder Anledning, saasom til Opmuntring, under haardt Vejr, anstrengende Arbejde eller udmattende klimatiske Forhold. Hvis Forraadet af en eller anden Proviantsort paa Grund af usædvanlig lang Rejse, Havari eller anden uforudseelig Omstændighed skulde slippe op, kan der udgives andre Sorter i Stedet, f. Eks. Kød for Fisk og omvendt, Hvalkød med Spæk for Kød eller Fisk, Gryn for Ærter eller Bønner o. s. v., hvormed Mandskabet da skal være tilfreds. Det i Kabyssen opsamlede Madfedt maa kun i frisk Tilstand benyttes til Madlavning. II. Skibsmandskabets Opholdsrum. Ethvert Opholdsrum for Skibsmandskabet skal, indtil anderledes maatte blive bestemt, i Overensstemmelse med de alt nugældende Regler have et Kubikindhold af mindst 66 Kubikfod for hver Mand og et Fladeindhold, maalt paa Dækket eller Gulvet i et saadant Rum, af mindst $11^3/_{10}$ Kv.-Fod, ligeledes for hver Mand. I Opholdsrummet, som skal holdes rent, tørt, vel kalfatret og tættet baade i Dækkene og Skodderne samt saa vidt muligt godt ventileret, maa intet henstuves, som ikke er Skibsmandskabets Ejendom. Proviant, fugtige Klæder eller andre for Sundheden skadelige Sager maa ikke opbevares i Opholdsrummet. Dog skal det, hvis Kabyssen findes i dette, være tilladt sammesteds at ophænge Klæder til Tørring. III. Reglementets Ikrafttræden m. v. Nærværende Reglement er gældende fra den 1. Januar 1894, dog saaledes at de i Reglementets Afsnit I. indeholdte Bestemmelser træde i Kraft for paagældende Skib fra det Tidspunkt, da Skibet første Gang efter den 1. Januar 1894 er i dansk Havn; indtil da forholdes efter de nugældende Regler. **1893.** 6. Nvbr.

Kgl. Anordning (Nr. 261), hvorved Lov om anerkendte Sygekasser af 12. April 1892 sættes i Kraft paa Færøerne. I Henhold til den Regeringen ved § 30 i Lov om anerkendte Sygekasser af 12. April 1892 dertil meddelte Bemyndigelse sættes bemeldte Lov herved i Kraft paa Færøerne med følgende Ændringer: **1.** I Lovens § 1, 3. Stykke indsættes efter Ordene: „af denne" følgende: „samt ligeledes til at optage Medlemmer, der ikke opfylde de i § 6, 1. Stykke stillede Betingelser", og til Stykkets Slutning føjes følgende: „Dog kunne de medregnes 24. Nvbr.

1893. 24. Nvbr. til Udbringelse af det i § 3 som Betingelse for vedkommende Sygekasses Anerkendelse fordrede Medlemstal." **2.** I § 2 indsættes i 1. Linie mellem: „indsendes" og „til Sygekasseinspektøren" Ordene: „gennem Amtet". **3.** 1. og 2. Stykke af § 12 bortfalde. **4.** § 13 udgaar. **5.** I § 15 ombyttes i Paragrafens Slutning Ordene: „vedkommende Amtstue" med „Færøernes Jordebogskasse". **6.** I § 19, 1. Stykke bortfalde Ordene: „forinden Lovens Stadfæstelse" og ligeledes Slutningen: „og det i øvrigt findes, at de fastsatte Ydelser tilsammentagne ikke ere mindre, end der i de nævnte Paragrafer er bestemt". **7.** I § 20 udgaa Punkterne 7 og 8.

24. Nvbr. **Kgl. Anordning (Nr. 262), hvorved Lov om Beskyttelse for Varemærker af 11. April 1890 sættes i Kraft paa Færøerne** i uforandret Skikkelse.

1894. 30. Marts. **Lov (Nr. 40) for Færøerne om Udpantning m. m.** I. Om Udpantning. **§ 1.** Udpantning kan finde Sted for efternævnte Fordringer: 1) Stats- og Kommuneskatter, samt Afgifter og Ydelser, som ifølge Lovgivningens umiddelbare Bud eller en i Henhold til samme foretagen Ligning eller Ansættelse tilkomme Stat, Kommune, Kirker, anerkendte Trossamfund, offentlige Stiftelser eller Embeder og Bestillinger[1]); denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse i Henseende til Told- og Skibsafgifter; 2) Enhver paa en fast Ejendom hvilende, stadig tilbagevendende eller af en bestemt Begivenhed afhængig Penge- eller Naturalafgift, som uden særlig Vedtagelse gaar over fra Ejer til Ejer, for saa vidt den tilkommer en af de under Nr. 1 ommeldte berettigede, fremdeles Tiendevederlag og ethvert ved kongelig eller ministeriel Resolution fastsat Vederlag for Afløsningen af Naturalydelser, Pligtarbejde eller Byrder paa faste Ejendomme, alt for saa vidt de i dette Nummer omhandlede Afgifter eller Vederlag ere bestemte til en uforanderlig eller dog efter faste Regler vekslende Størrelse; 3) Den Betaling, som efter et af Kongen eller vedkommende Ministerium stadfæstet eller af vedkommende Kommunalbestyrelse eller anden offentlig Myndighed inden for Grænserne af den samme tilkommende Beføjelse vedtaget eller stadfæstet Betalingsreglement bliver at

[1]) Jfr. K. U. M. Skr. 6. November 1880.

erlægge for Benyttelsen af saadanne et almennyttigt Formaal tjenende Indretninger, hvortil Adgangen under visse almindelige Betingelser staar aaben for enhver; 4) Gebyrer for kongelige eller ministerielle Ekspeditioner, Retsgebyrer[1]) og de med Retshandlinger forbundne Afgifter samt det Vederlag, derunder indbefattet Dagpenge og Befordringsgodtgørelse, som tilkommer nogen for Udførelsen af Forretninger eller Møder i Medfør af Loven, af offentlig Bestilling eller af en af vedkommende Myndighed særlig sket Udmeldelse eller givet Paalæg, for saa vidt Vederlagets Størrelse eller Reglen for dets Beregning er fastsat i Lov eller i en af Kongen eller vedkommende Ministerium i Henhold til de gældende Regler stadfæstet Takst, saa og Erstatning for de af den paagældende til Forretningens Udførelse lovlig gjorte Udlæg; 5) Beløb, der af en arbejdspligtig skulle erlægges i Henhold til §§ 2 og 3 i Lov om Ødelæggelse af Ravnens Yngel paa Færøerne af 11. Marts 1892, for saa vidt Betaling udebliver i over 6 Uger; Erstatning hos private for det Udlæg, som Stat, Kirke eller Kommune har haft ved paa den forsømmeliges Vegne at besørge befalede Anskaffelser, Istandsættelser, Arbejder eller Naturalydelser, saa og for Udlæg ved paa den forsømmeliges Vegne at besørge deslige Foranstaltninger i Henhold til en paa Grandestævne derom oprettet Vedtægt (Lov om Grandestævne paa Færøerne af 1. April 1891), naar Udpantning i samme er vedtaget, og Vedtægten approberet af Amtet; 6) Underholdningsbidrag, som det ifølge Øvrighedens i Medfør af den gældende Lovgivning afgivne Bestemmelse eller sammes Stadfæstelse paa Separations- eller Skilsmissevilkaar paahviler nogen at udrede til ægte eller uægte Børn, Stedbørn, Forældre, forladte, fraseparerede eller fraskilte Hustruer, saa og de Erstatningskrav, som kunne paahvile Husbond eller andre, fra hvem Personer, der ere pligtige at svare Underholdningsbidrag, have Indtægt, naar der af Øvrigheden i Henhold til de gældende Regler er gjort Forbud imod Udbetalingen[2]); 7) Afløsningsvederlag for Arbejde til Kirker, naar Vederlaget er fastsat af Lagtinget, eller, hvis Afløsning ikke har fundet Sted, Kirkeejerens Krav paa Erstatning for den ved den

1894. 30. Marts.

[1]) Jfr. Sportelreglem. 30. Marts 1836 § 75.

[2]) Jfr. Lov 28. Januar 1856 § 3 (ovenfor Side 109). Se nu fremdeles Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 29 (Hustruens Bidrag til Manden).

1894. 30.Marts. privates Forsømmelse med at udføre saadant Arbejde paadragne Udgift; 8) Ejeres og Fæsteres Krav hos Lejere for udlagte Skatter og Afgifter af udlejede Jordstykker, saa og, naar skriftlig Kontrakt foreligger, hvori Udpantning er vedtaget, for selve Lejen af saadanne Jordstykker og for Vederlag for Pligtarbejde; 9) a. Fordringer hos en og samme Skyldner paa Betaling for Løsøre, der er købt ved offentlig Auktion, naar Auktionsprotokollen tydelig udviser Køberens Navn og Købesummernes Størrelse. b. Den Aftægtsfolk tilkommende Fordring paa den dem ved Fæsteoverdragelse betingede Aftægt af Fæstet, naar skriftlig Kontrakt foreligger, hvori Udpantning er vedtaget. c. Det Bidrag, som Medlemmerne af Foreninger mellem Svende, Fabrikarbejdere, søfarende o. lign. have at erlægge til Foreningens Syge- eller Begravelseskasse, naar det i Foreningens af Justitsministeriet stadfæstede Vedtægt er bestemt, at Bidraget skal inddrives ved Udpantning. Udenfor de ovennævnte Tilfælde kan Udpantning ikke finde Sted[1]). Ligesom det altid staar i Rekvirentens Magt at indtale sin Fordring ved sædvanlig Rettergang, saaledes skal det ogsaa være ham tilladt, naar Sysselmanden finder, at Omstændighederne tale derfor, at benytte Udpantning for en Del af den ham tilkommende Fordring og indtale Resten ved sædvanlig Rettergang. Tilbyder Skyldneren delvis Betaling, bør denne modtages.

§ 2. Udpantningsretten følger Fordringen, saa at den tilkommer enhver, som med Hensyn til samme er traadt i den oprindelige berettigedes Sted, og vedvarer indtil 2 Aar efter at Fordringen er forfalden til Betaling. Imidlertid er det i Henseende til Fristens Beregning tilstrækkeligt, at Udpantning er begært inden Udløbet af ovennævnte Tidsrum, naar den derefter med tilbørlig Hurtighed fremmes af Rekvirenten.

§ 3. Den, der begærer Udpantning foretagen, har herom skriftlig at henvende sig til Sysselmanden. Begæringen ledsages, for saa vidt Fordringen støttes paa eller godtgøres ved skriftlige Dokumenter, af disse, og ellers af saadanne Oplysninger, som maatte være fornødne, for at Sysselmanden kan tage Bestemmelse, om Udpantning kan finde Sted. Finder han efter det foreliggende intet til Hinder for Udpantningen, afsiger han ved Paategning paa Begæringen en Kendelse gaaende ud paa, at den forlangte Udpantning kan foretages, dog paa Rekvirentens Ansvar,

[1]) Se dog nu Lov (Nr. 78) 30. Marts 1895 § 13.

for saa vidt Fordringens Rigtighed angaar, hvilken Kendelse ikke er Genstand for særskilt Paaanke. I modsat Fald nægter han den begærte Udpantning ved en Kendelse, der er Genstand for Paaanke, jfr. § 11. **§ 4.** Efter at Udpantning er bevilget, har Rekvirenten eller i de Tilfælde, i hvilke Foranstaltningen til Udpantningens Iværksættelse paaligger Sysselmanden i Embedsmedfør, denne at drage Omsorg for, at Begæringen og den samme paategnede Kendelse mindst 14 Dage før Forretningens Foretagelse ved Stævningsmændene forkyndes for Skyldneren. Ved Inddrivelsen af Statsskatter, Kommuneskatter og alle andre Lejer og Afgifter til det offentlige, saavel som af Tiendevederlag og alle andre deslige Indtægter, som inddrives ved Udpantning hos Beboerne af et Sogn eller en Kommune, er det tilstrækkeligt, at Bekendtgørelse om, at Restancen af Sysselmanden er godkendt til Inddrivelse, og at denne vil finde Sted uden videre Varsel, uden Nævnelse af de enkelte Skyldneres Navne, sker mindst 14 Dage før Udpantningen foregaar, ved Læsning til Kirkestævne, eller for Thorshavns Vedkommende ved Opslag paa offentligt Sted. Dog kan Bekendtgørelse i en Avis træde i Stedet for Læsning til Kirkestævne og Opslag for det Sogns Vedkommende, i hvilket Avisen udkommer. **§ 5.** Udpantning iværksættes af Sysselmanden. Naar Rekvirenten afgiver Begæringen, forsynet med Paategning om den i Overensstemmelse med foregaaende Paragraf skete Forkyndelse, skal Sysselmanden efter Fristens Udløb uden ufornøden Henstand iværksætte Udpantningen. Det paahviler Sysselmanden, naar Begæring fremkommer om Udpantning for Skatter og Afgifter til Staten, Kommunerne eller Amtsrepartitionsfonden, og Begæringen er fundet begrundet, selvstændig at besørge det fornødne til Inddrivelsen og selv at foranstalte Realisation af de udlagte Genstande og Auktionsbeløbets Indfordring. **§ 6.** I Sager, som angaa Inddrivelse af Underholdningsbidrag, skal det ikke være fornødent til Sysselmanden at indgive særlig skriftlig Begæring om Udpantning, og Sysselmandens Kendelse om denne kan paategnes Overøvrighedens Resolution, hvorved Bidraget er fastsat, eller et om sammes Størrelse indgaaet Forlig er stadfæstet. Naar saadan Resolution en Gang er forkyndt for den eller de vedkommende, kan Forkyndelsen af Sysselmandens Udpantningskendelse for de enkelte forfaldne Bidrag derhos gyldig ske ved en enkelt Stævningsmand. Det paahviler Sysselmanden, naar

1894. 30. Marts.

1894. 30.Marts. Begæring om Inddrivelse af slige Bidrag er fremsat og funden begrundet, selvstændig at besørge det fornødne til denne Inddrivelse, derunder indbefattet Realisation af de udlagte Genstande og Auktionsbeløbets Indfordring. **§ 7.** Udpantningen skal foruden Hovedfordringen omfatte alle af Forretningen samt Godsets Bevarelse og Realisation flydende Omkostninger, og Gebyrerne kunne ikke fordres forudbetalte. Udkommer der ikke ved Realisationen et til at dække Fordringen og Omkostninger tilstrækkeligt Beløb, fortsættes Udpantningen, uden at der i saa Fald gives Varsel efter § 4. Udpantning foregaar i øvrigt i Overensstemmelse med Lovgivningens Regler om Udlæg i Almindelighed, dog at Rekvirentens Møde under Forretningen ikke er nødvendigt. Er Fordringen, hvorfor Udpantning foretages, en anden Ydelse end Penge, skal Sysselmanden, efter saa vidt muligt at have hørt Skyldnerens Erklæring herover, efter sit Skøn med Vidnernes Bistand, men uden at være bunden ved deres Anskuelse, ansætte Ydelsen til et Pengevederlag. Møder Rekvirenten ikke under Forretningen, skal Sysselmanden være pligtig til at modtage det fordrede eller Afdrag herpaa, naar saadant tilbydes under Forretningen, med samme Virkning, som om Betalingen var sket til Rekvirenten, ligesom det i saa Fald paahviler Sysselmanden at bestemme, om det udlagte skal forblive hos Skyldneren, og ellers drage Omsorg for, at det paa passende Maade bevares. **§ 8.** Indsigelser kunne fremsættes under Forretningen. Under den foregaaende Forhandling om rejste Indsigelser kan ordentligvis kun Rekvirenten faa Udsættelse for at begrunde sin Paastand. Er Rekvirenten ikke mødt, eller kan han ikke straks skaffes til Stede, og Sysselmanden ikke finder, at en fremsat Indsigelse straks kan forkastes eller tages til Følge, udsættes Forretningen, og Parterne underrettes om, naar Forretningen paa ny foretages, hvorefter den videre Forhandling mellem Parterne sker i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler. Angaar Udpantningen et ringere Beløb end 200 Kr., yder Sysselmanden Parterne Vejledning i Overensstemmelse med Forordningen af 6. August 1824 § 5. Ved Paakendelsen af rejste Indsigelser er Sysselmanden ikke bunden ved den i Overensstemmelse med § 3 givne Kendelse om Forretningens Fremme. Kendelser, hvorved en fremsat Indsigelse tages til Følge, kunne paaankes, jfr. § 11. **§ 9.** Det udpantede staar til Løsning indtil Auktionen imod

1894. 30. Marts.

Betaling af Forretningens Genstand med senere paaløbne Omkostninger. Efter Forløbet af 3 Uger fra Udpantningen kan Rekvirenten skride til Realisation af det udpantede efter Lovgivningens Forskrifter om tvungen Auktion, jfr. særlig Anordning, hvorved Lov om Tvangsauktioner m. m. af 9. April 1891 sættes i Kraft paa Færøerne, af 12. April 1892 Nr. 1, 2. Stk. (jfr. dog §§ 10 og 12). **§ 10.** Den, som finder sig forurettet ved en Udpantning, kan, hvad enten den Indsigelse, han har gældende, har været fremsat under Forretningen eller ikke, og uden Hensyn til Indsigelsens Beskaffenhed, paaanke Forretningen. Paaanke maa iværksættes inden 8 Uger fra Forretningens Dato. Oprejsning kan ikke bevilges efter 6 Maaneder fra det nævnte Tidspunkt. Naar Paaankestævning forkyndes for Rekvirenten af Udpantningsforretningen inden Forløbet af de i foregaaende Paragraf ommeldte 3 Uger, standses Rekvirentens Ret til at bortsælge det udpantede, indtil Udpantningsforretningens Lovlighed ved endelig Dom i Paaankesagen er godkendt; er Rekvirentens Ret til at skride til Realisation ikke paa den anførte Maade standset, kan Paastanden rettes paa Udpantningsforretningens Ophævelse, for saa vidt det udpantede ikke allerede maatte være bortsolgt, men i modsat Fald kun paa Skadesløsholdelse. **§ 11.** Paaanke af Udpantningsforretninger og af Sysselmandens Kendelser i Henhold til §§ 3 og 8 sker til Landfogden uden Erlæggelse af Gebyr[1]) og uden Hensyn til Genstandens Værdi. De af Landfogden herefter afsagte Domme kunne videre paaankes efter Reglerne for Underretsdomme i ordinære civile Sager. **§ 12.** Har den, hvem Udpantning er overgaaet, andre Indsigelser at gøre gældende mod denne end saadanne, som gaa ud paa, at Fordringen ikke ifølge Lovgivningen kan inddrives ved Udpantning, eller at der ved dennes Foretagelse ikke er brugt den rette Fremgangsmaade, kan han, for saa vidt han ikke vil gøre Ansvar mod Sysselmanden gældende, og han ikke allerede har paaanket Forretningen efter § 10, indbringe Spørgsmaalet om disse Indsigelsers Gyldighed til Prøvelse i første Instans. Dette Søgsmaal kan efter foregaaende Klage til Forligelseskommissionen uden Hensyn til Rekvirentens Værneting anlægges ved Maanedstinget[2]) i Thorshavn, men det maa i det seneste anlægges inden 3 Maaneder

[1]) Jfr. Justm. Skr. 19. Marts 1897.
[2]) Nu Fjortendagstinget, Lov (Nr. 52) 1. April 1896.

1894. 30.Marts. fra den Dag, Forretningen foretoges. I saadanne Sager kommer Rettergangsmaaden efter Forordningen af 6. August 1824 til Anvendelse, for saa vidt den efter Fordringens Størrelse er anvendelig. Naar Stævningen (Indkaldelsen) forkyndes for Rekvirenten af Udpantningsforretningen inden Udløbet af de i § 9 ommeldte 3 Uger, kan Rekvisitus mod at stille Sikkerhed standse Rekvirentens Ret til at bortsælge det udpantede, saa længe indtil det til Prøvelse af Udpantningsforretningens Lovlighed anlagte Søgsmaal er afgjort ved endelig Dom; Paastanden kan i saa Fald rettes paa Udpantningsforretningens Ophævelse. Er Rekvirentens Ret til at skride til Realisation ikke paa den anførte Maade standset, kan Paastanden rettes paa Udpantningsforretningens Ophævelse, for saa vidt det udpantede ikke allerede maatte være bortsolgt, men i modsat Fald kun paa Skadesløsholdelse.

§ 13. Ligesom Rekvirenten, derunder indbefattet Staten, Kommuner eller andre i § 1 nævnte Myndigheder eller juridiske Personer, naar Udpantningen under et i Medfør af § 10 eller § 11 anlagt Søgsmaal findes ulovlig foretagen, i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler har at erstatte Skyldneren al af Forretningen flydende Skade, saaledes vil han ogsaa have at godtgøre Skyldneren Sagens Omkostninger skadesløst i alle Instanser, saafremt Fordringen ikke skyldtes eller ikke var forfalden, da Udpantningen foregik, og det derhos ikke er Skyldneren, der har fremkaldt eller bestyrket den urigtige Opfattelse af Retsforholdet, som Rekvirenten har gjort gældende. Ogsaa i saadanne Sager, i hvilke Rettergangsmaaden efter Forordningen af 6. August 1824 staar Skyldneren aaben, er denne, for saa vidt han har benyttet sig af en sagkyndig Mands Bistand, berettiget til at opføre dennes Salær blandt de Omkostninger, som han fordrer erstattede. **§ 14.** For enhver Udpantningsforretning tilkommer der Sysselmanden, foruden Godtgørelse for Rejseudgifter efter Sportelreglement af 30. Marts 1836 § 26, jfr. med § 15, Halvdelen af det ved bemeldte Reglements § 16, jfr. Lov af 29. December 1857 § 1 Litr. d, bestemte Gebyr, beregnet efter det samlede Beløb, hvorfor Udpantning foretages hos enhver især, samt for Beskrivelse og Bekræftelse Gebyr efter samme Reglements §§ 7, 8 og 9, jfr. Lov af 29. December 1857 § 1 Litr. a. Hvert af de tvende Vidner, som af Sysselmanden bruges ved Forretningen, tilstaas der 25 Øre for hver Forretning, ligesom der ogsaa tilkommer hvert af Stævne-

vidnerne for enhver af de i §§ 4 og 6 ommeldte For- **1894.**
kyndelser, en Betaling af 16 Øre, foruden Rejsegodt- 30.Marts.
gørelse efter § 60 i Reglement af 30. Marts 1836. Gebyrer til Sysselmanden i Anledning af de i §§ 5 og 6 nævnte Auktioner saavel som Betaling til Auktionsvidnerne beregnes efter de samme Bestemmelser, som gælde, naar Forauktioneringen sker ved Sorenskriveren [1]). **§ 15.** De Statskassen tilfaldende direkte Skatter og Afgifter saa og de Lejeafgifter, der svares af Fæsterne paa det Staten tilhørende Fæstegods, samt det Bidrag, der paalignes Jordegodset til Amtsrepartitionsfonden, forfalde til Betaling og indbetales til Landfogden til hvert Aars Olaidag, dog saaledes, at det staar Yderne frit for fra Maj Maaneds Begyndelse at indbetale, hvad de maatte have at erlægge for det løbende Aar [2]). II. Om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig. **§ 16.** Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig skal herefter kunne ske efter tinglæste Pantebreve, hvorved der for en bestemt angiven Pengesum gives Pant i fast Ejendom, for saa vidt de indeholde Parternes Vedtagelse om, at der uden foregaaende Lovmaal og Dom skal kunne gøres Eksekution i Pantet, samt ere oprettede eller vedkendte for Notarius publicus eller to Vitterlighedsvidner, naar Forfaldstiden er indtraadt enten paa Grund af Opsigelse, eller fordi det Tidspunkt, der i Pantebrevet er fastsat som Betalingstermin, er kommet, eller, for saa vidt saadan Følge udtrykkelig er betinget i Pantebrevet, paa Grund af Udeblivelse med Renter. Udlægget kan ske ikke blot for Kapitalen eller Afdrag paa samme, men ogsaa særskilt for Renter; det kan dog ikke udstrækkes til andet end Pantet og kan først finde Sted, naar der er forløbet en Tid af 14 Dage fra Forfaldstiden, samt efter at Skyldneren, for saa vidt han bor paa den pantsatte Ejendom, med 3 Dages Varsel har paa den for Stævningers Forkyndelse foreskrevne Maade faaet Meddelelse om, naar Forretningen vil blive foretagen. Med Hensyn til Paaanke af det skete Udlæg og de paa Grundlag deraf stedfundne Auktioner gælde de almindelige Regler; Afkald paa Retten til at paaanke disse Retshandlinger er, for saa vidt det er meddelt før Udlægsforretningen, uden Retsvirkning. **§ 17.** Lov for Færøerne om Udpantning m. m. af *29. Marts 1867* ophæves. **§ 18.** Denne Lov træder i Kraft til Olaidag 1894.

---

[1]) Reglem. 1836 5. Kapitel samt § 65.
[2]) Se nu endvidere Lov (Nr. 70) 23. April 1897 § 8.

1894. 31 Marts. **Justm. Skr.,** hvori udtales, at der savnedes Hjemmel til i et Tilfælde, hvor en Sysselmand i Henhold til Anordning (Nr. 204) 4. November 1892 § 1, 3. Stykke, i den ordinære Underdommers Sted havde modtaget Søforklaring og Søprotest, foretaget en Udmeldelse af Synsmænd og derefter modtaget Afhjemling af Synsforretningen, at tillægge Sysselmanden Gebyrerne for disse Forretninger, der derimod vilde være at indbetale i Statskassen.
(Min. Tid. A. Nr. 98.)

13. April. **Lov (Nr. 55) indeholdende Bestemmelser om Politiet paa Færøerne. I.** Om Politivedtægter. **§ 1.** For Byen Thorshavn og for Bygderne paa Landet kan der udfærdiges Politivedtægter. **§ 2.** I Politivedtægten optages de Bestemmelser, som efter de stedlige Forhold anses fornødne: a. angaaende Ordenspolitiet (om Iagttagelse af Orden og Velanstændighed paa offentlig Gade, Vej eller Plads, om Opretholdelse af Orden paa offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder, ved Udsalg og Udskænkning af berusende Drikke, og Forskrifter med Hensyn til offentlige Forestillinger, offentlig Dans og lignende større offentlige Sammenkomster; om Forebyggelse af Ulemper og Hindringer for Færdslen samt af Fare under den offentlige Færdsel, Fredning af offentlige Indretninger m. m.), b. angaaende Ordningen af Politikorpser for Ildebrands- og andre overordentlige Tilfælde, enten ved særlig dertil lejet Mandskab, efter den kommunale Styrelses Bestemmelse, eller paa anden Maade. **§ 3.** Vedkommende kommunale Styrelse udarbejder Udkast til Vedtægten, som skal indeholde Regler for, hvorledes de Udgifter til Politivæsenet blive at udrede, som de forskellige optagne Bestemmelser medføre. Udkastet indsendes, for saa vidt Vedtægten angaar Byen Thorshavn, til Amtmanden, men i andre Tilfælde til Lagtinget. Derefter indstiller henholdsvis Amtmanden eller Lagtinget med de Bemærkninger, hvortil der maatte findes Anledning, Sagen til Justitsministeriet, af hvilket Vedtægten derefter udfærdiges. Naar Amtmanden eller Lagtinget gør Forandringer i Udkastet, skulle disse forelægges den kommunale Styrelse til Erklæring. De Forandringer, som ikke tiltrædes af samme, maa ikke optages i Vedtægten. Vedtægten trykkes paa Kommunens Bekostning og skal, forinden den træder i Virksomhed, tinglæses og paa anden hensigtsmæssig

Maade bringes til almindelig Kundskab. Forandringer Vedtægten tilvejebringes og offentliggøres paa samme Maade som den oprindelige Vedtægt. **§ 4.** Vedtægten omfatter ordentligvis hele det paagældende kommunale Omraade, hvorfor den er udfærdiget. Findes der imidlertid med Hensyn til enkelte Dele deraf Anledning til at fastsætte, at Vedtægtens Bestemmelser i det hele eller til Dels ikke skulle have Anvendelse paa samme, bliver det fornødne herom at bemærke i Vedtægten. **§ 5.** Forseelser mod Vedtægterne straffes med Bøder indtil 100 Kr. Børn over 10 og under 15 Aar, som tidligere, efter at have fyldt det 10. Aar, have gjort sig skyldige i en saadan Forseelse, eller have udvist en særdeles vanartig Adfærd, straffes med Ris, dog ikke over 15 Slag, og i øvrigt under Iagttagelse af almindelig borgerlig Straffelovs § 29 eller med simpelt Fængsel indtil 8 Dage. Dersom den af et Barn begaaede Forseelse maa tilskrives Mangel paa behørigt Tilsyn af Forældre eller andre, der træde Barnet i Forældres Sted, ville disse og ikke Barnet være at straffe for Forseelsen. Naar nogen undlader, hvad der ifølge Vedtægterne paahviler ham, kan Landfogden eller Sysselmanden foranstalte det udført eller træffe fornøden Foranstaltning til at forhindre, at Forsømmelsen afstedkommer Skade. Omkostningerne herved blive, ligesom de Omkostninger, der foranlediges ved Foranstaltninger, som af Landfogden eller Sysselmanden træffes for at forhindre forestaaende eller standse endnu ikke fuldførte Overtrædelser af Vedtægternes Forbudsbestemmelser, at udrede af den skyldige, eller, for saa vidt han ikke dertil er i Stand, og ingen anden offentlig Kasse af særegne Grunde maa anses subsidiært forpligtet, af vedkommende Politikasse jfr. § 15[1]). **II.** Almindelige Bestemmelser om Politiets Rettigheder og Pligter. **§ 6.** Med Hensyn til midlertidige Foranstaltninger, som Landfogden eller Sysselmanden i overordentlige Tilfælde anser nødvendige for at forebygge Forstyrrelse af den offentlige Orden, Fred og Sikkerhed, afværge overhængende Ulykkestilfælde eller deslige, kan han enten selv træffe saadanne eller ved offentlige Bekendtgørelser give de fornødne Paalæg eller Forbud. Slige

[1]) Saaledes Lovens officielle Tekst (formentlig fejlagtig i Stedet for **§ 14**, jfr. det til Grund for Loven liggende Forslag)

1894. 13. April. Foranstaltninger skulle uopholdelig meddeles Amtmanden, der kan paabyde deres Ophævelse, og skulle derhos, dersom de medføre uforudsete Udgifter for Kommunens Kasse eller Amtsrepartitionsfonden, snarest muligt bringes til den kommunale Styrelses eller Lagtingets Kundskab. Overtrædelser af de af Landfogden eller Sysselmanden udstedte Bekendtgørelser straffes med Bøder indtil 200 Kr. eller med simpelt Fængsel indtil en Maaned. **§ 7.** Enhver ved Politiet ansat kan anholde den, der i hans Paasyn har gjort sig skyldig i en Forbrydelse eller umiddelbart efter dens Udøvelse eftersættes som Gerningsmand, eller hvem han med skellig Grund har mistænkt for at have begaaet en saadan. Den anholdte kan straks undersøges paa sin Person, naar der er Grund til at formode, at han er i Besiddelse af noget, der kan tjene til Sagens Oplysning, eller hvoraf han kan befrygtes at ville gøre Misbrug. Enhver ved Politiet ansat kan derhos anholde den, som har begaaet en Forseelse imod den offentlige Orden, og som maa befrygtes ellers at ville unddrage sig det ham for en saadan Forseelse paahvilende Ansvar, saavel som Personer, der have været straffede for Ejendomsforbrydelser, Betleri og Løsgængeri, naar de maa formodes ikke at have lovligt Erhverv, og de ikke paa Forespørgsel kunne gøre Rede for, hvorledes de ernære sig. **§ 8.** Det skal være Politiet tilladt, om fornødent med Magt, at trænge ind i et Hus for at anholde den, der, naar han forfølges som skyldig i en Forbrydelse, i Politiets Paasyn gaar ind i et saadant. Ligeledes maa Politiet med Magt skaffe sig Adgang til et Hus, naar der er skellig Grund til at antage, at en Forbrydelse begaas sammesteds, eller naar der i et i samme værende offentligt Beværtnings- eller Forlystelsessted eller i et derværende Handelsetablissement, hvorfra der drives Handel med eller Udskænkning af berusende Drikke, finder Støj og Uorden Sted til Forstyrrelse for Husets øvrige Beboere eller de omkringboende. Dog maa Magts Anvendelse kun finde Sted, efter at vedkommende med Angivelse af, hvem han er, og hvad hans Ærinde er, samt, for saa vidt han ikke er i Uniform, mod Forevisning af Politiskilt eller Polititegn forgæves har forlangt sig indladt. **§ 9.** Naar Opløb finder Sted, maa Politiet med Magt adskille Mængden, dog først efter at de tilstedeværende tre Gange i Kongens og Lovent Navn forgæves ere opfordrede til at adskilles. Ved offent-

lige Forsamlinger under aaben Himmel skal Politiet yde sin Bistand til at opretholde Orden. Opstaar der Uorden, som udarter til voldelig Adfærd, kan Politiet fordre Forsamlingen hævet; efterkommes ikke denne Fordring, kan Politiet selv erklære Forsamlingen for hævet og indskrider da som ved Opløb. Ved andre offentlige Forsamlinger kan Politiet efter Anmodning af Forsamlingens Leder yde sin Bistand til Ordenens Overholdelse og paa hans Begæring eller, naar der opstaar Ufred eller Slagsmaal, anholde eller med Magt fjerne Fredsforstyrrerne. **1894.** 13. April.

§ 10. I de i foregaaende Paragraf omhandlede Tilfælde skal, efter at de der foreskrevne Opfordringer til at adskilles ere skete, enhver tilstedeværende, der af Landfogden, Sysselmanden eller en af disses autoriserede Fuldmægtige dertil særlig opfordres, være forpligtet til at yde Politiet den Bistand, der staar i hans Magt, til Genoprettelse af Orden og Rolighed. Den, der uden gyldig Grund undlader at efterkomme en saaledes til ham rettet Opfordring, straffes med Bøder indtil 100 Kr. Enhver er pligtig til, naar som helst det forlanges af en ved det udøvende Politi ansat, som enten er i Uniform eller foreviser Politiskilt eller Polititegn, at opgive sit Navn og sin Bopæl. Saadanne Oplysninger kan ogsaa med Hensyn til enkelte Personer den, der anholdes, forlange igennem vedkommende Politimand. Den, der nægter at meddele de Oplysninger, som ifølge det ovenanførte maatte blive ham affordrede, straffes med en Bøde af indtil 100 Kr.

§ 11. Enhver, der er ansat ved Politiet, skal stedse i sin Færd imod Folk, med hvem han i sin Tjeneste kommer i Berøring, undgaa al Uhøflighed samt vise Besindighed og Maadehold. For Overtrædelser af denne Forskrift og særlig for fremfusende eller letsindige Anholdelser eller lignende Anvendelse af den i §§ 8—10 omtalte Myndighed, saavel som for mindre Tjenesteforseelser i Almindelighed kan Amtmanden i Henhold til Bestemmelsen i Reglement for Politikorpset paa Færøerne af 4. Oktober 1865 § 7 diktere Mandskabet af dette Korps Straf, ligesom Politiets øvrige underordnede Personale ogsaa ved Dom eller ved Landfogdens Resolution kan anses med Bøder indtil 40 Kr. Med Hensyn til egentlige Misbrug af Myndighed og ulovlig Anvendelse af Magt komme Straffelovens Bestemmelser til Anvendelse.

III. Nogle Bestemmelser vedkommende offentlige Politisager. **§ 12.** Som offentlige Politi-

1894. 13. April. sager blive, for uden de andetsteds i Lovgivningen som saadanne betegnede, at behandle: a. Sager angaaende Overtrædelser af de i denne Lovs Afsnit I. omhandlede Vedtægter, b. Sager angaaende de Overtrædelser, der nævnes i § 6, sidste Punkt, og i § 10, 1. og sidste Led[1]) og c. Sager i Anledning af Myndighedsmisbrug fra Politimandskabets Side (jfr. § 11), som ikke egne sig til kriminalretlig Behandling, naar det begæres af en privat, der anser sig forurettet, og skriftlig Klage herom indgives til Landfogden. Alle Bøder for Forseelser mod Politivedtægterne tilfalde, naar ikke anderledes udtrykkelig ved Lovgivningen er bestemt, vedkommende Politikasse, jfr. § 15.[2]) **§ 13.** Finder Dommeren, navnlig i Tilfælde af første Gang begaaet ringe Forseelse, at de oplyste Omstændigheder afgive tilstrækkelig Grund til ikke at gaa videre end til en Advarsel, skal han være beføjet til paa denne Maade at afgøre Sagen, dog at der herom sker Tilførsel i Retsprotokollen; denne Afgørelsesmaade kan imidlertid ikke finde Sted, saafremt indklagede erklærer sig derimod og forlanger Dom i Sagen, hvilken Dom ikke maa gaa ud paa en Advarsel. Fremdeles er Dommeren berettiget dels til at modtage den indklagedes Tilbud om at erlægge en passende Bøde for at undgaa Dom, hvilken Bøde kan være mindre end den lovbestemte, dels til at hæve en Sag, naar han finder, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at forfølge den videre. Afgørelsen af Sagen uden formelig Dom kan dog ikke finde Sted uden Samtykke af den Myndighed eller den private Klager, der har begæret Sagen anlagt. Naar en Person, der sigtes for en Forseelse, som efter sin Beskaffenhed vilde være undergiven Behandling som offentlig Politisag, fremsætter Tilbud om som fornævnt at erlægge en passende Bøde, kan udenfor Thorshavn i paatrængende Tilfælde et saadant Tilbud modtages af Sysselmanden, saaledes at videre Retsforfølgning bortfalder. Sager mod Børn mellem 10 og 15 Aar kunne, naar Dommeren finder, at Omstændighederne tale for saadan Afgørelse, sluttes med, at Forældre eller de, som træde Barnet i deres Sted, til Retsprotokollen erklære sig villige til at tildele Barnet en legemlig Revselse i Hjemmet, hvortil efter Omstændighederne kan føjes den Betingelse, at Revselsen bliver at til-

[1]) ɔ: 1., 2. og sidste Punktum.
[2]) Jfr. Side 329 Note 1.

dele under Tilsyn af en ved Politiet ansat. Paa Begæring af Forældre eller dem, som træde Barnet i deres Sted, vil Legemsstraf overhovedet altid være at eksekvere i dets Hjembygd. IV. Om Oprettelse af Politikasser paa Færøerne, Politiudgifter, Lovens Ikrafttræden m. v. **§ 14.** Der oprettes en Politikasse for Byen Thorshavn og en for hvert af de 6 Sysler, idet Amtmanden bemyndiges til at fastsætte Reglerne for slige Kasser og Regnskabsaflæggelsen over Indtægter og Udgifter for disse (jfr. §§ 5 og 12), alt i Overensstemmelse med Forskrifterne i Pl. *19. Februar 1819.*[1]) **§ 15.** Udgifterne til Politivæsenet afholdes, med de af Bestemmelserne i §§ 3 og 5 flydende Undtagelser, efter de samme Regler som hidtil. Hvor vidt noget til Politiøjemed udgivet Beløb bør afholdes af Kommunens Kasse, Politikassen eller Amtsrepartitionsfonden, afgøres i Tilfælde af Meningsulighed mellem de vedkommende Myndigheder af Justitsministeren. **§ 16.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1894. **1894.** 13. April.

Lov (Nr. 56) om Afhændelse af Trøer og Grundstykker fra Statens Fæstegods paa Færøerne.[2]) 13. April.

I. § 1. De Statens Fæstegods paa Færøerne tilhørende Trøer eller Trøparter, der ere indlagte af andre end Fæsteren, samt Nøste- og Husegrunde, kunne, naar de besiddes af andre end Fæsteren selv, og vedkommende Trø- eller Grundbesidder indgiver Begæring herom til Godsbestyrelsen, overgaa til Selvejendom paa de i de følgende Paragraffer anførte Betingelser. Af Trøer og Trøparter, der ere indlagte af Fæsteren selv og først senere i opdyrket Stand overladte i Lejemaal, kan saadan Overdragelse kun ske, naar enten saavel Fæsteren som Godsbestyrelsen samtykke deri, eller Godsbestyrelsen skønner, at Trøbesidderens Forhold til Trøen eller Trøparten paa Grund af særlige foreliggende Omstændigheder bør stilles i Klasse med den Besidders, der selv har

[1]) Den anførte Plakat (som er tinglæst paa Færøerne) bestemmer, at alle Bøder, som for Politiforseelser paalægges, skulle, naar ikke særskilte Anordninger have foreskrevet andet, tilfalde Jurisdiktionens Politikasse, samt at denne Kasses Indtægter i Særdeleshed skulle anvendes til Belønninger for Sognefogder og Politibetjente, der udmærke sig ved Aarvaagenhed for Lovenes Overholdelse, dog at dertil hver Gang erhverves Samtykke af Overøvrigheden, til hvem der ogsaa aarlig aflægges Regnskab for Kassens Indtægt og Udgift.

[2]) Jfr. Lov 19. Januar 1863.

1894. 13. April. opdyrket en Trø eller ved Arv eller paa anden Maade er indtraadt i Opdyrkerens Rettigheder. **§ 2.** Købesummen for hver Trø eller Trøpart, Nøste- eller Husegrund bestemmes til det fem og tyve dobbelte Beløb af den Leje, som den nuværende Besidder aarlig har svaret, heri ikke medregnet, hvad der maatte være erlagt for Rettigheder, som efter nærværende Lov ikke følge med i Købet — dog at Købesummen for Trøers eller Trøparters Vedkommende ikke overstiger 100 Kr. pr. Kofoder (Vinter- og Sommerfoder). I Tilfælde af, at ingen Lejeafgift har været svaret, er Købesummen for en Trø eller Trøpart 50 Kr. for hvert Kofoder, hvortil den er ansat af den i Henhold til Lov af 29. Marts 1867 angaaende en ny Skyldsætning af Jorderne paa Færøerne nedsatte Taksationskommission. Naar der ikke af Taksationskommissionen er foretaget nogen Ansættelse i Kofoder af den Trø eller Trøpart, som begæres til Købs, foretages denne Ansættelse — og ved Nøste- og Husegrunde, hvor ingen Lejeafgift har været svaret, bestemmes Købesummen — ved lovformelig Synsforretning, foretagen af 2de Mænd, af hvilke Godsbestyrelsen vælger den ene og Køberen den anden. Kunne disse Mænd ikke blive enige, vælge de en Opmand, og kunne de ikke forenes om dennes Valg, udmelder Retten en Opmand. **§ 3.** Med Ejendomsret til Trøen eller Trøparten følger hverken Rettighed til Udrægster af Køer i Haugen eller anden til Besiddelse af matrikuleret Bø knyttet Rettighed eller Herlighed, ligesom der forbeholdes Fæsteren sædvanlig Vintergræsningsret for Faarene, medmindre samme maatte blive afløst ved frivillig Overenskomst mellem Fæsteren og Trøejeren. Skal Afløsningen gælde for bestandig eller dog for en længere Tid end vedkommende Fæsters og eventuelle Enkes Besiddelsestid, kan den ikke ske, medmindre tillige Landvæsenskommissionen skønner, at Afløsningen vil kunne finde Sted uden nogen væsenlig Skade for Fæstet, og Godsbestyrelsen meddeler sit Samtykke. Af Vederlaget for Afløsningen, der fastsættes af Landvæsenskommissionen og indflyder i Statskassen, godgøres der den afstaaende Fæster og Enke, saa længe de besidde Fæstet, 4 pCt. aarlig, der afkortes i Fæsteafgiften. **§ 4.** Købesummen for Trøen eller Trøparten, Nøste- eller Husegrunden indgaar i Statskassen, af hvilken der ved Afkortning i Fæsteafgiften tilsvares den Fæster, som afstaar Trøen eller Grunden, og hans Enke for deres Besiddelsestid 4 pCt. aarlig af den indbetalte Købesum. Er dette Beløb

mindre end den hidtil erlagte Leje af Trøen eller Grunden, bliver Forskellen aarlig at udrede til den afstaaende Fæster og hans Enke for deres Besiddelsestid af Køberen, der for denne Forpligtelses Opfyldelse skal give Sikkerhed i det købte med 1. Prioritet eller, hvis Købesummen helt eller delvis afgøres ved Forskrivning til Statskassen, da med Prioritet næstefter denne. Køberen af en Trø eller Trøpart er berettiget til helt eller delvis at afgøre Købesummen ved for samme at udstede en 4 pCt. rentebærende Forskrivning med 1. Prioritets Panteret i Trøen eller Trøparten, der skal være uopsigelig fra Statskassens Side, saa længe første Ejer eller hans Enke besidder Ejendommen og behørig opfylder de Forpligtelser, som Forskrivningen paalægger, eller ogsaa en Forskrivning med 1. Prioritets Panteret, der bliver at forrente og afdrage med 6 pCt. aarlig af Forskrivningens Beløb, saaledes at heraf beregnes 4 pCt. aarlig i Rente af den til enhver Tid skyldige Kapital, og Resten udgør Afdraget. Køberen afholder alle ved de heromhandlede Overdragelser medgaaende Omkostninger. **1894.** 13. April.

§ 5. Ingen Trø eller Trøpart maa herefter deles eller udstykkes uden Amtets Samtykke, hvad og skal gælde, naar 2 eller flere Trøer ved Sammenlægning ere komne til at udgøre et enkelt Brug. Dersom den, der ejer en Del af en Trø, vil sælge samme, skal den, for saa vidt den er under 1 Kofoder, tilbydes den eller dem, der eje den øvrige Del af Trøen, som da skulle være berettigede til at fordre sig Trøparten overdragen for den højeste Pris, som nogen anden vil give for den. — Til Udstykning af Trøer paa 1 Kofoder eller derunder kan der kun gives Tilladelse, hvis en hensigtsmæssig Jordregulering eller Samling af Trøparter maatte gøre det ønskeligt, eller der maatte være Trang til Nøste- og Husegrunde. Naar en Trø er bleven bebygget, skal Huset og Trøen forblive en samlet Ejendom, saa at særskilt Overdragelse af en af Delene ikke uden Amtets Samtykke maa finde Sted hverken ved Gave, Køb, Skifte eller i andre Maader.

§ 6. Enhver Trøejer er forpligtet til at holde stærke og søjdehøje Gærder omkring sin Trø. Hvis der mellem flere Trøejere kan opnaas Enighed om Opførelsen og Vedligeholdelsen af et stærkt og søjdehøjt Hovedgærde omkring deres Trøer, kunne Gærderne omkring de enkelte af disse indskrænkes til at være søjdehøje eller mellem 2 tilstødende Trøer, saafremt disses Ejere derom ere enige, aldeles bortfalde. Den herom op-

1894. 18. April. rettede Kontrakt maa for at være gyldig approberes af Amtet. **§ 7.** Enhver, der ved at nedrive Sten af Gærderne omkring Trøerne eller paa anden Maade foranlediger, at Kreaturer eller Faar trænge ind, har, foruden at erstatte den deraf følgende Skade efter uvillige Mænds Skøn, at erlægge en Bøde fra 2—10 Kr., der tilfalder den for vedkommende Kommune ved Lov af *9. Februar 1883* om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af *22. Marts 1855* anordnede Understøttelseskasse[1]). Samme Straf gælder for Overtrædelser af § 6. Sager herom behandles og paakendes ved Syslets Politiret med Appel til Amtets Overpolitiret. **II. § 8.** Justitsministeriet skal, efter Indstilling fra Godsbestyrelsen, være berettiget til at afhænde til andre end Fæsteren dels Nøste- og Husegrunde, naar Trang hertil er til Stede, dels saadanne Arealer af Fæstegodsets Andel i Udmarken, som maatte befindes egnede til fremtidig Opdyrkning saavel med som uden Bebyggelse, og som uden væsentlig Skade for Fæstets Drift skønnes at kunne endelig fraskilles dette. Saadan Afhændelse kan ske ogsaa uden vedkommende Fæsters Samtykke, dog maa i saa Fald, for saa vidt angaar Arealer til Opdyrkning, Betænkning indhentes fra Syslets Landvæsenskommission og ved Anlæg af Nybygder tillige fra den kommunale Styrelse. **§ 9.** Kan en Afhændelse af Arealer, over hvilke der ønskes disponeret efter § 8, ikke ske uden forudgaaet Udskiftning, skal Justitsministeriet være berettiget til ved Landfogden at indbringe Sagen til Foretagelse paa Bygdens Grandestævne, hvor Landfogden er stemmeberettiget paa Fæstegodsets Vegne. Med Sagens Indbringelse og derefter følgende Behandling forholdes efter de i Lov af 1. April 1891 om Grandestævne paa Færøerne og Lov af 4. Marts 1857 om Udskiftning af Fælleshauger foreskrevne Bestemmelser. Efter at Sagen har været gjort til Genstand for Forhandling paa Grandestævne, skal Justitsministeriet være berettiget til, uanset de i Lov af 4. Marts 1857 § 6 foreskrevne Bestemmelser at indbringe Begæringen om Udskiftning for Syslets Landvæsenskommission, der har at behandl Sagen efter Lovgivningens Bestemmelser desangaaende. **§ 10.** De paagældende Arealer overdrages, efterhaanden som Begæring derom fremkommer, til Selvejendom, dog for saa vidt Trøer eller Trøparter angaar, ikke i mindre Stykker, end at hvert enkelt af

[1]) Jfr. Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 13, f.

disse i opdyrket Stand kan afgive Sommer- og Vinterfoder til 1 Ko eller tjene til at udbringe et Kofoder, og med Forpligtelse for Køberen til at have Jordstykket behørig indgærdet inden 5 Aar; sker dette ikke, falder Stykket tilbage til Fæstet, og Købesummen forbrydes til Fordel for Statskassen. Købesummen for et Kofoder, der udgør 50 Kr., indflyder i Statskassen, og Renten heraf godtgøres i Fæsteafgiften paa samme Maade som i § 4 er bestemt. I øvrigt forholdes ved Bortsalg af de enkelte Jordstykker overensstemmende med de i §§ 2—7 indeholdte Forskrifter. Afløsning af Fæstets Vintergræsningsret kan ske enten straks ved Afhændelsen eller senere; med Hensyn til Afløsningen og Vederlaget for samme forholdes efter Reglerne i § 3. **§ 11.** Den hidtil brugelige Bortlejning til Opdyrkning fra vedkommende Fæsters Side af Stykker fra Fæstets Udmark begrænses herefter til Jordstykker af den i foregaaende Paragraf nævnte Størrelse og kan kun ske med Godsbestyrelsens Samtykke. Disse fremtidige Lejetrøer kunne da senere overgaa til Selvejendom i Lighed med de allerede indlagte Trøer. **§ 12.** Denne Lov omfatter tillige de Fæstegaarde, hvis Brug er henlagt til Embeder eller Bestillinger. Af de Købe- eller Afløsningssummer, der herefter for disse Ejendommes Vedkommende tilflyde Statskassen, afkortes de ved §§ 3, 4 og 10 den afstaaende Fæster og hans Enke for deres Besiddelsestid tillagte 4 pCt. i Lejen af den paagældende Fæstegaard, saa længe denne er henlagt til Embedet eller Bestillingen. **§ 13.** Det har sit Forblivende ved den Justitsministeriet ved kongl. Resolutioner af 24. Maj og 10. Juni 1876 [1]) givne Bemyndigelse til at afhænde Jordstykker af Fæstegodsets Udmark. **1894.** 13. April.

Justm. Skr., hvori udtales, at der ikke efter Lovgivningen tilkommer Sysselmændene paa Færøerne nogen Beføjelse til paa egne Vegne uden Fuldmagt fra Sorenskriveren som Auktionsdirektør at afholde Auktioner over Hittegods [2]). 18. April.
(Utr.)

K. U. M. Skr. (til Færø Amts Skoledirektion), hvori bifaldes, at der med Hensyn til Indbetalingen 30. April.

[1]) Se Side 409.
[2]) Jfr. Sportelregl. 30. Marts 1836 § 64 med Note.

1894. af eventuelle Præmier, vedrørende den de færøske
30. April. Almueskolelærere i Henhold til Lov (Nr. 82) 29. Marts 1893 § 10 paahvilende Enkeforsørgelse, forholdes paa den Maade, at det overdrages den ved Pensionsfonden ansatte Regnskabsfører maanedsvis forud af Fondens Midler at indbetale til det i Thorshavn oprettede Agentur for Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten de i Maanedens Løb forfaldende Præmier, saaledes at Præmierne refunderes ham af Kommunekasserne, der indeholde dem i Lærernes Lønninger[1]).
(Gejstl. Reskr.)

29. Maj. **Justm. Skr.,** hvori — i Anledning af en Forespørgsel om, hvor vidt Valglisterne til Lagtinget for N. N. Præstegæld kunne anses for gyldige, skønt de kun ere underskrevne af 4 af Valgforstanderskabets 5 Medlemmer, samt hvorledes der vil være at forholde, naar Underskrift nægtes af et Medlem — svares, at ligesom de Afgørelser, der ved Lov 29. December 1850 ere henlagte til Valgforstanderskaberne, maa træffes af disse efter Stemmeflerhed, saaledes kan det efter Ministeriets Formening ikke anfægte de af Forstanderskabet vedtagne Valglisters Gyldighed, at et enkelt Medlems Underskrift mangler, saa meget mere som det efter Ministeriets Mening nærmest maa antages, at Listerne, i Lighed med hvad der med Hensyn til de endelig berigtigede Valglister udtrykkelig er foreskrevet i Lovens § 14, kun behøve at underskrives af Valgforstanderskabets Formand.
(Utr.)

13. Septb. **Justm. Skr.,** hvori udtales, at den Distriktslægerne paa Færøerne tilkommende Betaling for Behandling af veneriske Personer vil være at beregne efter Lov 8. Januar 1872 § 2 Nr. 1—3, og deres Betaling for Undersøgelse af saadanne Personer efter samme Lovs § 3 Nr. 4, dog for de Lægeundersøgelsers Vedkommende, som omhandles i Lov om Foranstaltninger mod den veneriske Smitte af *10. April 1874*, efter denne Lovs § 9.
(Utr.)

1895. **Lov (Nr. 78) om Foranstaltninger mod Ud-**
30. Marts **bredelse af smitsomme Sygdomme paa Færøerne.**[2])

---

[1]) Jfr. K. U. M. Skr. 26. Juni 1893.
[2]) Jfr. Lov (Nr. 54) 26. Marts 1898.

I. § 1. Ledelsen af Foranstaltninger mod Udbre- **1895.**
delsen af smitsomme Sygdomme, der ere Genstand 30. **Marts.**
for offentlig Behandling, paahviler Epidemilægerne under Overtilsyn af Færøernes Oversundhedskommission. Epidemilæger ere vedkommende Distriktslæger hver for sit Distrikt. Kunne disse imidlertid i noget Tilfælde ikke overkomme, hvad der efter nærværende Lov paahviler dem, har Overtilsynet at drage Omsorg for, at der, om fornødent ved Henvendelse til Justitsministeriet, ved Siden af dem antages en eller flere Læger som Epidemilæger. De kommunale Styrelser og de til enhver Tid bestaaende Sundhedskommissioner ere pligtige til, enten selv eller ved et Udvalg, til hvilket Medlemmer ogsaa kunne vælges udenfor deres egen Midte, at bistaa Epidemilægen ved Gennemførelsen af de fornødne og efter de stedlige Forhold mulige Foranstaltninger til Sygdommens Bekæmpelse. Oversundhedskommissionen bestaar af Amtmanden som Formand, Fysikus og 3 i Thorshavn bosiddende Mænd, der vælges af Lagtinget for et Tidsrum af 3 Aar. Fysikus skal, naar Tilfælde have vist sig af de i § 2 1. Stykke omhandlede Sygdomme, og kan, naar ellers smitsomme Sygdomme optræde, ved personlig Undersøgelse i det Omfang, som han finder fornødent, paa det af Sygdommen hjemsøgte Omraade, overbevise sig om, at Foranstaltninger mod Sygdommen træffes i fornødent Omfang. De af Lagtinget til Medlemmer af Oversundhedskommissionen valgte Mænd ere forpligtede til at modtage de paa dem faldne Valg, medmindre de have fyldt det 60. Aar eller ere forhindrede ved lovligt af Lagtinget for gyldigt anset Forfald. **§ 2.** Følgende Sygdomme skulle altid være Genstand for offentlig Behandling: asiatisk Kolera, gul Feber, Dyssenteri, eksantematisk Tyfus, Børnekopper og Pest samt Sygdomme, med Hensyn til hvilke Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 er sat i Kraft ved Anordning af Justitsministeriet i Henhold til den nævnte Lovs § 7. Andre smitsomme Sygdomme, saasom Mæslinger, Skarlagensfeber, Difteritis, Krup og tyfoid Feber, kunne, naar de optræde paa en ondartet Maade eller med en større Udbredelse eller i øvrigt under Forhold, der kunne give særlig Anledning dertil, erklæres for at være Genstand for offentlig Behandling, naar Beslutning herom tages af Oversundhedskommissionen. Dog undtages herfra veneriske Sygdomme, for hvis offentlige

1895. 30. Marts. Behandling de nuværende Regler forblive gældende, og kroniske smitsomme Hudsygdomme. I ethvert Tilfælde, hvor en ondartet smitsom Sygdom maatte optræde under Forhold, der gøre øjeblikkelige Foranstaltninger fornødne til Forhindring af Smittens Udbredelse i videre Kredse, skal Epidemilægen, indtil Sagen kan forelægges Oversundhedskommissionen til Beslutning, hvilket hurtigst muligt bør ske, være berettiget til foreløbig at sætte de for den offentlige Behandling gældende Isolations- og Desinfektionsforskrifter i Kraft. Saa snart offentlig Behandling af de i denne Paragrafs 1. Stykke omhandlede Sygdomme indtræder, skal vedkommende Epidemilæge derom gøre Indberetning til Overtilsynet. Saavel i dette Tilfælde som ellers, naar offentlig Behandling indtræder, skal Epidemilægen derom udstede offentlig Bekendtgørelse, der paa hensigtsmæssigst Maade bringes til almindelig Kundskab for det paagældende Omraade. Dog kan Bekendtgørelse undlades, saa længe den offentlige Behandling kun omfatter Personer, der ere tagne under Behandling i det i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 § 4 omhandlede Lokale, saavel som naar den offentlige Behandling kun omfatter tvivlsomme Tilfælde af de i denne Paragrafs 1. Stykke nævnte Sygdomme, der tages under Observation, indtil Sygdommens Beskaffenhed med Sikkerhed kan erkendes. Naar den offentlige Behandling i Medfør af Overtilsynets Beslutning ophører, udstedes herom ligeledes offentlig Bekendtgørelse. Patienter, der lide af Difteritis, Skarlagensfeber, Tyfus eller gastrisk Feber, kunne paa Steder, hvor til Modtagelse af saadanne Patienter bestemte kommunale Syge- eller Epidemihuse findes i en saadan Nærhed, at det lader sig gøre straks ved Sygdommens Udbrud, eventuelt saa snart Sygdommens Tilstedeværelse erkendes, at indlægge dem paa samme, paa det nævnte Tidspunkt indlægges til vederlagsfri Behandling sammesteds, og blive Udgifterne ved saadanne syges Behandling, indtil offentlig Behandling af Sygdommen maatte blive paabudt, at udrede paa den i § 14, sidste Stykke, angivne Maade. **§ 3.** Naar et Dødsfald gør det antageligt, at der foreligger et af de i § 2, Stykke 1, omhandlede Sygdomstilfælde, kan Politiet (i Thorshavn Landfogden, ellers Sysselmanden), saafremt det af Epidemilægen anses fornødent til Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvor vidt offentlig Behandling skal indtræde, paabyde, at Under-

søgelse af enkelte Dele af Liget, eventuelt Obduktion af samme, skal finde Sted. **§ 4.** Det er forbudt til Befordring af Patienter, som lide af Sygdomme, der altid blive Genstand for offentlig Behandling, eller af Difteritis, Skarlagensfeber eller tyfoid Feber, at benytte Passagerskibe, medmindre de for saadan Benyttelse af vedkommende foreskrevne Regler iagttages. **§ 5.** Enhver, der ved eller har Anledning til at formode, at et i hans Husstand forekommet Sygdomstilfælde hører til de i § 2, 1. Stykke, nævnte Sygdomme eller en Sygdom, der i Henhold til udstedt Bekendtgørelse, ifølge § 2, 2. Stykke, er Genstand for offentlig Behandling, skal uopholdelig anmelde det til Epidemilægen eller Politiet (Landfogden eller vedkommende Sysselmand), der, for saa vidt en Læge ikke er tilkaldt, sørger for en saadans Tilstedekomst. Til Husstanden henregnes ogsaa tilrejsende, logerende og Pensionærer. For saadanne Personers Vedkommende, hvem der er anvist tvunget Ophold noget Sted, og ved Sygdomstilfælde, som opstaa i Sygehuse, Fattighuse og lignende Anstalter, paahviler Anmeldelsespligten Bestyreren af den paagældende Anstalt eller den, der nærmest fører Befalingen i samme. Enhver, der veed, at et bestemt Tilfælde af Sygdommen ikke er anmeldt, paahviler det uopholdelig at gøre Anmeldelse derom til Epidemilægen eller Politiet. Politiet har straks, efter at have modtaget den ommeldte Anmeldelse, derom at underrette Epidemilægen, for at fornødne Foranstaltninger mod Smittens Udbredelse kunne blive trufne. **§ 6.** Epidemilægen kan paabyde, at enhver, som lider af en af de paagældende Sygdomme, og som ikke kan isoleres saaledes i sin Bolig, at Smitte kan forebygges, skal indlægges i et offentligt Sygehus eller i et andet Lokale, der maatte haves til Raadighed, og hvor han, mod at der ydes ham behørigt Lægetilsyn og Forplejning, er pligtig til at forblive, indtil han uden Fare for Smittens Udbredelse kan flyttes. Saadant Paabud kan ogsaa gives til Iagttagelse i tvivlsomme Tilfælde. Ved Flytning bør det paases, at denne sker paa den for Patienten omhyggeligste Maade, som er forenelig med Hensyn til at forebygge Smitte. **§ 7.** Dersom Flytning af Patienten ikke kan ske eller ikke sker, fordi han kan isoleres fuldstændig i sin Bolig, kan Politiet efter Epidemilægens Anmodning formene enhver uvedkommende Adgang til den paagældende Beboelseslejlighed eller det paagældende Hus. Patienten maa i saa Fald ikke uden skriftligt Samtykke fra Lægen

1895. 30. Marts.

1895. 30. Marts. flyttes fra den Bolig, hvor han er tagen under Behandling. **§ 8.** Epidemilægen kan paabyde Desinfektion af Lokaler samt af Huse eller Beboelseslejligheder, i hvilke Sygdommen er optraadt, ligesom det overhovedet paahviler saavel den, der er eller antages at være angreben af den paagældende Sygdom, som enhver, der er kommen i saadan Berøring med Sygdommen, at han befrygtes at være smitteførende, og hvem det derfor af Lægen paabydes at underkaste sig Rensnings- eller Desinfektionsforanstaltninger for Person eller Genstande, nøje at efterkomme de saaledes givne Paabud. Hvor Desinfektion af rørlige Genstande skønnes at være forbunden med uforholdsmæssige Ulemper, kunne disse af Lægen foranstaltes opbrændte eller paa anden Maade tilintetgjorte, mod at der ydes Ejerne Erstatning. Desinfektion kan ligeledes af vedkommende Distriktslæge paabydes over for smitsomme Sygdomme, der optræde enkeltvis og ikke tages under offentlig Behandling. Omkostningerne ved alle saadanne Desinfektioner betales af det offentlige. **§ 9.** Opstaar der paa en Landejendom, i et Mejeri, en Handel eller et Hus, hvorfra der sælges eller leveres Mælk, nogen Sygdom, der er Genstand for offentlig Behandling, kan Politiet efter Epidemilægens Anmodning paabyde, at der, indtil Fare for Smittes Udbredelse er fjærnet, ikke maa udleveres Mælk, Valle eller andre Mejeriprodukter fra bemeldte Ejendom m. v. Al Levering af Mælk til denne fra andre Ejendomme kan ligeledes forbydes. For det Tab, som paaføres ved de saaledes givne Paabud, ydes der samtlige vedkommende Erstatning. **§ 10.** Naar Sygdommen har vist sig i en Hustand, maa de til samme hørende skolesøgende Børn ikke benytte Skolen, før de medbringe Attest fra en Læge for, at de ikke kunne antages at udbrede Smitte. Attesten udfærdiges uden Betaling. Dette finder ogsaa Anvendelse udenfor offentlig Behandling paa Børn, der høre til en Husstand, i hvilken der har vist sig Difteritis, Krup, Mæslinger eller Skarlagensfeber. Forekommer en af de nævnte Sygdomme eller en Sygdom, der er taget under offentlig Behandling, i en Lærers Husstand, vil han have at afholde sig fra Skoleundervisningen, indtil han erholder Lægeattest for, at han ikke kan antages at medbringe Smitte. **§ 11.** I de Kommuner, i hvilke Sygdommen optræder, samt i Nabokommunerne kan Politiet efter Epidemilægens Anmodning paabyde Lukning af Skoler (offentlige eller private) og for-

byde Afholdelsen af offentlige Forlystelser og andre Sammenkomster (Dans, Bryllupsgilder o. desl.), ved hvilke mange Personer samles i samme Rum. Ligeledes kunne Ligfølger forbydes. Indberetning om den saaledes trufne Foranstaltning, der bliver at bekendtgøre paa sædvanlig Maade, sker snarest muligt til vedkommende overordnede Myndighed. **II.** § **12.** Under den offentlige Behandling af en Sygdom i Henhold til denne Lov tilkommer der Epidemilægen, for saa vidt der ikke ved Overtagelsen af Behandlingen er truffet anden særlig Aftale med vedkommende Myndighed, Vederlag efter Reglerne i Lov om den Betaling, der tilkommer Læger paa Færøerne for deres Forretninger, af 8. Januar 1872. Fysikus tilkommer der for de Rejser, han som saadan foretager til Opfyldelse af de ham ifølge denne Lov paahvilende Pligter, foruden fri Befordring 10 Kr. for det første Døgn eller Dele deraf, med Tillæg af 5 Kr. for hver følgende 12 Timer eller Dele deraf. **§ 13.** Det offentlige afholder, foruden de i § 12 omhandlede Vederlag, alle de Udgifter, som flyde af Foranstaltninger i Medfør af denne Lov eller af de Paabud, som gives i Henhold til denne Lovs Bestemmelser, samt, uden at dette i noget Tilfælde betragtes som Fattighjælp, de Udgifter, som flyde af den Lægebehandling ved Epidemilæge og Sygepleje samt Forsyning med Medicin, der ydes ved offentlig Behandling af en Sygdom, undtagen for saa vidt dette ydes i Hjemmet til Personer, der efter den kommunale Styrelses Skøn ikke kunne anses for uformuende, i hvilket Fald Udgiften skal refunderes og i Mangel af Betaling inddrives ved Udpantning. Størrelsen af den Erstatning, der tilkommer nogen i Medfør af denne Lovs §§ 8 og 9, fastsættes ved Taksation af 2de uvillige af Retten udmeldte Mænd. Udgifterne ved Taksationsforretningen bæres af det offentlige. Saavel det offentlige som de private kunne forlange Overtaksation, der foretages af 4 af Retten udnævnte Mænd. Udgifterne ved Overtaksationen bæres af de private, naar de have forlangt Overtaksation og ved denne Forretning ikke have erholdt større Erstatning end ved den første Forretning, i modsat Fald af det offentlige. **§ 14.** De i § 13 omhandlede Udgifter udredes forskudsvis af Færø Amts Repartitionsfond. Af Udgifterne med Fradrag af, hvad der i Medfør af samme Paragraf refunderes af private, afholdes Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af bemeldte Fond. Dog blive de Udgifter, der flyde af den Sygebehandling, som

1895. 30. Marts.

1895. 30. Marts. ydes Personer, der ere tagne under Behandling i det i Lov[1]) om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. § 4 omhandlede Lokale, fremdeles at afholde som i den nævnte Lov bestemt. Af de i § 2, sidste Stykke, omhandlede Udgifter, beregnede for hver Sygedag til 2 Kr., foruden hvad der tilkommer Lægen for Udførelsen af en Operation, godtgør Statskassen vedkommende kommunale Kasse de tre Fjerdedele. **§ 15.** Overtrædelser af denne Lov eller af de i Medfør af samme givne almindelige eller særlige Paabud straffes, for saa vidt ikke højere Straf er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel eller Bøder. Sagerne behandles som offentlige Politisager. **§ 16.** Denne Lov træder i Kraft den 1. August 1895. Den bortfalder den 1. April 1903, medmindre en Fristforlængelse forinden gives.

30. Marts. **Lov (Nr. 79) om Forandring i Bestemmelserne om de til Færøerne ankommende Skibes Forpligtelse til først at anløbe visse Havne. § 1.** Bestemmelserne i Lov om Ophævelsen af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 4 og i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne af 8. Januar 1872 § 1 samt i Love om Forandringer i fornævnte Lovbestemmelser af *14. Februar 1874* og *29. Marts 1887* skulle for Fremtiden være forandrede saaledes, at alle til Færøerne saavel fra Udlandet som fra Indlandet ankommende Skibe, forinden de besejle andre Havne paa Øerne, skulle anløbe en af efternævnte Havne: Thorshavn og Vestmanhavn paa Strømø, Trangisvaag paa Suderø, Vaag (Klaksvig) paa Bordø, Midvaag paa Vaagø, Kongshavn paa Østerø og Sand paa Sandø. **§ 2.** I alle Tilfælde, i hvilke en forudgaaet Lægeundersøgelse efter de gældende Regler er eller efter Skibspapirernes Udvisende, Skipperens Forklaring og det i øvrigt foreliggende bør kræves som Betingelse for, at Forbindelse med Land kan tilstedes vedkommende Skib, vil den fremdeles være at kræve ogsaa i Havne, hvor ingen Læge er bosat. Forlanges den derfor i disse Havne af Sysselmanden, maa Forbindelse med Land ikke finde Sted, forinden en Undersøgelse paa Skibets Bekostning og Foranstaltning er tilvejebragt enten ved

[1]) (Nr. 4) 8. Januar 1872.

en tilstedekommen Læge eller efter Afgang til en Havn, hvor en Læge er bosat. 1895. 30. Marts.

Lov (Nr. 80) om Hvalfangst under Færøerne. 30. Marts. **§ 1.** Fremmede, som drive Hvalfangst af hvilken som helst Art under Færøerne indenfor den Grænse, hvor dette er forbeholdt danske Undersaatter, eller som bringe Udbyttet af Hvalfangst, selv om den har fundet Sted udenfor Søterritoriet, i Land paa Færøerne for der at tilvirke samme, straffes med Bøder fra 500 til 2,000 Kr. Ved fremmede forstaas i denne Lov Personer, der ikke have fast Hjem i det danske Monarki. **§ 2.** Af enhver Bardehval, der indbringes til Færøerne, og som er fanget eller fundet fra Skib eller fra Baad, udsendt fra Skib, erlægges en Afgift af 25 Kr. Af Dele af en Bardehval, der indbringes til Færøerne, og som er fanget eller fundet fra Skib eller fra Baad, udsendt fra Skib, svares en Afgift af $1^1/_2$ pCt. efter Sysselmandens eller to uvillige Mænds Vurdering. **§ 3.** Afgiften er forfalden til Betaling, saa snart vedkommende Hval er bragt i Land. Den opkræves og indbetales i Færøernes Jordebogskasse af Sysselmanden efter nærmere Regler, der fastsættes af Justitsministeriet. I Opkrævningsgebyr erholder Sysselmanden 4 pCt. af det indkomne. **§ 4.** Af det aarlige Beløb, der efter Fradrag af Opkrævningsgebyret indkommer ved Afgiften, tilfalder indtil 1,000 Kr. Færø Amts økonomiske Fond til Anvendelse til Fondens almindelige Formaal og udbetales af Jordebogskassen til Fonden ved Udgangen af hvert Finansaar. Hvad der indkommer ud over 1,000 Kr., tilfalder Statskassen. **§ 5.** Den, der dølger nogen afgiftspligtig Hval, straffes, for saa vidt strængere Straf ikke er hjemlet i den gældende Lovgivning, med Bøder fra 50 til 500 Kr., hvorhos den tredobbelte Afgift vil være at erlægge. **§ 6.** Bøder efter denne Lov tilfalde Færø Amts Fattigkasse. Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager. **§ 7.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1895.

Lov (Nr. 81) for Færøerne om Tilsyn med Udvandreres Befordring. Om Udvandringsagenter. 30. Marts. **§ 1.** Ingen maa optræde som Udvandringsagent uden særlig dertil meddelt Tilladelse. Som Udvandringsagent anses enhver, der for egen eller fremmed

1895. 30. Marts. Regning paatager sig Besørgelsen af Udvandreres Befordring til fremmede Verdensdele. Ingen uden autoriserede Agenter og deres befuldmægtigede maa afslutte Kontrakter med Udvandrere om saadan Befordring eller tilbyde sin Mellemkomst med Hensyn til saadanne Kontrakters Afslutning. Dog skal denne Lov ikke finde Anvendelse paa den direkte Befordring fra færøske Klareringshavne, naar samtlige Udvandrere, der ville afgaa med et Skib derfra, høre til samme Husstand, og deres Antal derhos ikke overstiger 10.

§ 2. Den i Henhold til § 1 fornødne Tilladelse maa kun meddeles uberygtede og fuldmyndige Personer, der ere bosatte paa Færøerne og i 5 Aar der have haft fast Ophold. Dog kan Justitsministeren eftergive Bestemmelsen om Opholdets Varighed. Misbruges Tilladelsen, navnlig til ved usande Forestillinger at hverve Udvandrere, kan den til enhver Tid tilbagetages af den Myndighed, som har meddelt samme. Fuldmagt til at handle paa en Udvandringsagents Vegne kan ikke meddeles nogen, som ikke opfylder de Betingelser, der efter det foranstaaende udfordres for Agentens eget Vedkommende. Agenten er i eet og alt ansvarlig for Fuldmægtigens Overtrædelser af denne Lov. — Om den direkte Befordring. **§ 3.** Tilladelse til at befordre Udvandrere direkte fra Færøerne til fremmede Verdensdele kan kun meddeles af Justitsministeren. Begæring om saadan Tilladelse skal ledsages af nøjagtig Oplysning om det dertil bestemte Skibs Navn, Art, Størrelse og Indretning samt om det Antal Udvandrere, som deri skal kunne optages. Forinden Tilladelsen meddeles, kan Justitsministeren opstille saadanne Betingelser og fordre saadan Sikkerhedsstillelse, som han anser for nødvendige til Udvandrernes Betryggelse. Om Tilladelsen og om de dertil knyttede Betingelser underrettes igennem Amtet Landfogden og vedkommende Sysselmand, uden hvis skriftlige Samtykke Skibet ikke maa udklareres henholdsvis fra Thorshavn eller fra en anden færøsk Klareringshavn. Forinden Samtykke meddeles, skal Landfogden eller Sysselmanden forvisse sig om, at Vilkaarene nøje ere opfyldte, og at de indtagne Udvandrere ere forsynede med lovformelige Kontrakter. — Om den indirekte Befordring. **§ 4.** Tilladelse til at paatage sig Udvandreres Befordring over europæiske Havne meddeles af Landfogden. Den, som attraar saadan Tilladelse, skal opgive, om han agter at drive Forretningen for egen Regning eller som Agent for andre. I sidste Fald skal han fore-

vise sin Fuldmagt fra det Udvandrerselskab eller Rederi, for hvilket han optræder, og meddele Landfogden et Eksemplar af dets Statutter eller offentlig udfærdigede Program. **§ 5.** Forinden Tilladelsen meddeles, maa vedkommende have stillet Sikkerhed efter Landfogdens nærmere Bestemmelse for mindst 3,000 Kroner og indtil 20,000 Kroner, enten ved antagelig Selvskyldnerkaution eller ved at deponere Værdipapirer. Ved Beløbets Ansættelse bør særligt Hensyn tages til, hvor vidt Forretningen omfatter Befordring længere end til Landingsstedet i den fremmede Verdensdel, og maa Beløbet i dette Tilfælde ikke sættes under 7,000 Kroner. Sikkerheden hæfter for alle Forpligtelser, som Agenten i sit Forhold til Udvandrerne eller ved Overtrædelse af nærværende Lovs Forskrifter paadrager sig, og kan i intet Tilfælde fordres tilbageleveret førend 1 Aar, efter at Agenten har ophørt at befatte sig med Forretningen. Landfogden har, hver Gang han meddeler saadan Tilladelse, gennem Amtmanden at gøre Indberetning herom og om den stillede Sikkerheds Beskaffenhed og Størrelse til Justitsministeren, for hvem alle Spørgsmaal, der vedrøre Meddelelsen af den ommeldte Tilladelse, kunne indbringes til Afgørelse. Den stillede Sikkerhed kan til enhver Tid saavel af Justitsministeren som af Landfogden kræves forhøjet til det højeste af de ovennævnte Beløb. **§ 6.** Agter Agenten at drive Forretninger udenfor Thorshavn, bliver Underretning derom at meddele Landfogden, hvorhos den af denne udfærdigede Tilladelse (§ 4) bliver at forevise for Sysselmanden for det Sted, hvor den agtes benyttet. Fuldmagt for nogen anden til at handle paa Agentens Vegne maa udstedes skriftlig og, efter at være forsynet med Landfogdens Paategning, udenfor Thorshavn forevises for Sysselmanden for det Sted, hvor Fuldmagten skal benyttes. **§ 7.** Ethvert Skib — det kongelige Postdampskib alene undtaget — hvormed Udvandrere befordres fra færøsk Havn til europæiske Havne, skal være Politiets Kontrol undergivet, og maa Udvandrere ikke tages om Bord i samme, forinden skriftlig Tilladelse dertil er meddelt af Landfogden eller vedkommende Sysselmand, alt efter som Skibet afgaar fra Thorshavn eller en anden Klareringshavn. Forinden saadan Tilladelse meddeles, skal Landfogden eller Sysselmanden dels ved Synsforretning, der under hans Ledelse afholdes af sagkyndige Mænd, dels ved Prøvelse af de paa Skibets Hjemsted udstedte Synsbeviser (der dog ikke

1895. 30. Marts.

1895. 30. Marts. have Gyldighed længere end et Aar efter deres Udstedelse) forvisse sig om, at Skibet er tjenligt til det tilsigtede Øjemed. Tilladelsen skal nærmere fastsætte det Antal Udvandrere, som Skibet maa modtage, og kan fastsætte de nærmere Regler, som det med Hensyn til Udvandrernes forsvarlige Behandling anses fornødent at foreskrive. Vedkommende Udvandringsagent er medansvarlig for, at ingen Udvandrer, hvis Befordring han har paataget sig, indskibes i noget Skib, der falder ind under nærværende Bestemmelser, forinden den fornødne Tilladelse for Skibet er erhvervet. **§ 8.** Forinden et Udvandrerskib afsejler fra Færøerne, bør saavel Skibets Besætning som Passagererne synes af vedkommende Distriktslæge, der har at forvisse sig om, at de ikke lide af nogen smitsom Sygdom, der kan antage epidemisk Karakter, samt at ingen af de sidstnævnte er saa syg eller svag, at han maa antages ikke at ville kunne udholde Rejsen. Udvandringsagenten er ansvarlig for, at alle til Skibet hørende fremstilles til Lægesyn. **§ 9.** For Tilsyn med Udvandringer tilkommer der Landfogden eller Sysselmanden og Lægen hver især 20 Kr. for hvert af dem synet Udvandrerskib. Behøve de at anvende længere Tid end een Dag hertil, erholde de endvidere 6 Kr. for hver Dag. De samme Diæter tilkomme de af Landfogden eller Sysselmanden til i Forening med ham at foretage Synsforretningen tiltagne Mænd, og har Udvandringsagenten at betale alle ved Synsforretningen foranledigede Omkostninger, der erlægges til Landfogden eller Sysselmanden. **§ 10.** Det for hver Passager bestemte Fladerum i et Udvandrerskib maa ikke være mindre end 12 Kvadratfod paa øverste Mellemdæk eller i Ruf paa Dækket, og paa det underste Mellemdæk (Banjerdæk) ikke mindre end 30 Kvadratfod. Den Passagererne tilkommende Plads bør være fri og ubesat, undtagen for saa vidt som den optages af deres Senge, Gangklæder og andre for deres Bekvemmelighed paa Rejsen fornødne Sager. For ugifte Fruentimmer bør der være indrettet særskilte Sovelokaler, og ligeledes for ugifte Mandspersoner, og maa disse Sovelokaler ikke støde op til hverandre. Er Fartøjet, samtidig med at det befordrer Passagerer, lastet med Varer, bør Afstanden mellem Lastens øverste Flade og Passagerrummets Overdæk være mindst seks Fod. **§ 11.** Den Plads, som ifølge næstforegaaende Paragraf er bestemt for Passagererne, bør være saaledes indrettet, at den yder dem tilstrækkelig Luft og Lys, samt fornøden Beskyttelse

mod Fugtighed og Kulde. Et Fartøj, som befordrer Passagerer, maa ikke samtidig som Last medtage ildelugtende eller for Passagerernes Sundhed skadelige Varer, ej heller Krudt eller Svovlstikker i større Mængde end Skibets Behov udkræver. **§ 12.** Intet Køjerum maa indrettes for et større Antal voksne Personer end tre. Køjen skal holde mindst $5^3/_4$ Fod i Længde og $1^1/_2$ Fod i Bredde for hver voksen Person, alt efter indvendigt Maal. Køjerne maa ikke stilles nærmere hinanden, end at der mellem hver Rad bliver en to Fod bred Gang. Mere end to Køjer maa ikke anbringes over hinanden, og bør Afstanden mellem den nederste og den øverste Køjes Bund og mellem denne sidstnævnte og den overliggende Dæksflade være 2 Fod. En ottende Del af Køjernes samlede Antal bør være indrettet til Sygekøjer, og Afstanden mellem den nederste og øverste Køjes Bund, og mellem denne sidstnævnte og den overliggende Dæksflade bør være 3 Fod; den nederste Køjes Bund maa være hævet 4 Tommer over Dækket. Det er derhos en Selvfølge, at Køjepladsernes Antal mindst maa være lige med Antallet af de voksne Personer, som Skibet medfører. Ved voksen Person forstaas enhver, der er 14 Aar gammel eller ældre. To Børn i Alderen mellem 1 og 14 Aar regnes lige med en voksen, og Børn under 1 Aar medregnes ikke. — Almindelige Bestemmelser. **§ 13.** Med enhver Udvandrer skal der af Agenten oprettes skriftlig Kontrakt. Kontrakten skal foruden Oplysning om Stedet, hvorfra, og Stedet, hvortil Udvandreren skal befordres, og det Vederlag, der er erlagt eller skal erlægges for Befordringen, indeholde nøjagtig og i det enkelte gaaende Oplysning: 1) om Antallet af de Personer, som efter denne Kontrakt skulle befordres, deres fulde Navn, Alder, hidtilværende Opholdssted og Livsstilling; 2) om Vejen, Transportmidlerne og Afgangstiderne for Udvandrerens Befordring til den Havn, hvorfra Rejsen til fremmed Verdensdel skal finde Sted, om paa Dæk eller under Dæk, og om den Maade, hvorpaa der skal sørges for Udvandrerens Ophold og Underhold paa selve Rejsen, Mellemstationerne og Afgangsstedet; 3) om det Rederi eller Selskab, som paatager sig Overførelsen fra Europa, og, saa vidt muligt, Navnet paa det Skib, hvorpaa den skal ske, men i alt Fald Oplysning om, hvor vidt det er Sejl- eller Dampskib, om den Del af Skibet, hvor Udvandreren skal anbringes, samt om Afgangstiden fra Europa; 4) om, og i bekræftende

1895. 30 Marts.

1895. 30. Marts. Fald i hvilket Omfang den, der paatager sig Befordringen, tillige paatager sig paa Rejsen at levere Udvandreren Kosten, der i saa Fald altid skal betinges leveret i tilberedt Stand; 5) om hvor vidt der for Befordring af Udvandrerens Effekter saavel til Afgangsstedet som derfra til den fremmede Verdensdel skal erlægges særskilt Betaling; samt 6) om hvorledes Udvandrerens Viderebefordring, i Tilfælde af at vedkommende Skib ved Ulykkestilfælde hindres i at udføre Rejsen, er sikret. Befordres Udvandreren fra Færøerne direkte til Storbritannien for derfra at befordres videre, og Landsætningen i Storbritannien ikke sker i samme Havn, hvorfra den endelige Indskibning skal finde Sted, skal Kontrakten indeholde Forpligtelse for den, der befordrer Udvandreren, til inden 12 Timer, efter at Udvandrerens Toldundersøgelse paa Landsætningsstedet er sluttet, eller i alt Fald med det første sædvanlige Jærnbanetog, som afgaar derfra efter Toldundersøgelsens Slutning, at befordre Udvandreren videre til Indskibningshavnen. Bestemmelse om, at den betingede Fragt i det hele eller for en Del skal aftjenes ved Arbejde efter Ankomsten til den fremmede Verdensdel, gør Kontrakten ugyldig, og enhver paa anden Maade med Udvandreren derom indgaaet Overenskomst er ikke forbindende for denne og paadrager Agenten den højeste i § 16 fastsatte Bøde. Kontrakten, som skal være affattet i det danske Sprog og forsynet med engelsk Oversættelse, skal, tillige med en Genpart, af Agenten afleveres til Landfogden eller vedkommende Sysselmand, som efter at have forvisset sig om, at Kontrakten fyldestgør de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser, tilstiller Udvandreren Originalen, forsynet med sin Paategning. Bestemmelserne i denne Paragraf kunne forandres, og yderligere Regler om Indholdet af de mellem Udvandrere og Agenten afsluttede Kontrakter fastsættes ved kongelig Anordning. **§ 14.** Ingen Udvandringsagent eller dennes befuldmægtigede maa modtage Indskrivningspenge eller noget Beløb under nogen som helst Betegnelse som Afdrag paa Vederlag for forventet Befordring eller Mellemkomst for at skaffe Udvandrere Befordring, ej heller noget forpligtende Tilsagn om Betaling senere i et saadant Øjemed, medmindre han samtidig giver Udvandreren et skriftligt Løfte om Befordring for en bestemt Betaling til bestemt Tid og fra et bestemt Sted. **§ 15.** Har nogen Udvandrer Klage at fremføre over Misligholdelse af Kontrakten, bør saadant uopholdelig an-

meldes for den nærmeste danske Konsul i Udlandet. 1895.
For saa vidt Sagen ikke ved Konsulens Mægling i 30.Marts.
Mindelighed forliges, har denne, efter at have indhentet nøjagtige Oplysninger, at afgive Indberetning, hvorefter Sagen afgøres af Justitsministeren med bindende Virkning for Agenten inden Grænserne af den stillede Sikkerhed, af hvilken ogsaa, saafremt Afgørelsen gaar ud paa, at Erstatning skal svares af Agenten, Justitsministeriet foranstalter denne dækket, saa vidt Sikkerheden tilstrækker. Gaar Klagen ud paa, at Udvandringsagenten ikke har taget imod Udvandrere til den Tid og paa det Sted, som af ham er omkontraheret, kan den gennem Amtet indgives til Justitsministeren, der da afgør Sagen som foranført og, saafremt lovligt Forfald ikke har været til Stede, foranstalter Udvandrerne Erstatning udbetalt af den stillede Sikkerhed. **§ 16.** Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte Forskrifter, behandles som offentlige Politisager og straffes, for saa vidt ikke den almindelige Lovgivning medfører højere Straf, med Bøder fra 20 til 2,000 Kr., dog at Straffen for Overtrædelse af § 1 kan stige til simpelt Fængsel i 2 Maaneder eller andet Fængsel i tilsvarende Tid. Bøderne tilfalde Statskassen.

Lov (Nr. 97) om Fattigvæsenet paa Færøerne. 10. April.
Kapitel I. Om Fattigvæsenets Bestyrelse og Indtægter samt om Amtsfattigkassen. **§ 1.** Hvert Sogn paa Færøerne udgør et Fattigdistrikt for sig. Thorshavns Kirkesogn bestaar af 2 Fattigdistrikter, nemlig Byen Thorshavns og Thorshavns udenbys Sogns Fattigdistrikt [1]). **§ 2.** Byen Thorshavns Fattigdistrikt bestyres af et Fattigforstanderskab, bestaaende af Landfogden, Sognepræsten til Sydstrømø og 3 af Thorshavns Borgerrepræsentation valgte Mænd, af hvilke den ene skal være Medlem af Borgerrepræsentationen. Fattigforstanderskabet, der selv vælger sin Formand og Regnskabsfører, skal være forsynet med en Forhandlingsprotokol. **§ 3.** De øvrige Sognes Fattigdistrikter bestyres af Kommunalforstanderskabet i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov om de færøske Landkommuners Styrelse af 28. Februar 1872 §§ 3, 15 og 17. **§ 4.** Fattigbestyrelsen skal aarlig forfatte en Forsørgelsesplan for det paafølgende Aar, regnet fra 1. Oktober til 30. September. For-

[1]) Jfr. Lov 16. Februar 1866 § 1, 6. Punktum, og Landkommunallov 28. Febr. 1872 § 2, sidste Punktum.

1895. 10. April. sørgelsesplanen, der skal indeholde Oplysning om de fattiges Trang og Forfatning, deres Anbringelse, og hvad Understøttelse der bør tillægges hver enkelt, indsendes til Amtet saa betids, at den kan forelægges Lagtinget ved dets Aabning. **§ 5.** Naar Lagtinget har gennemgaaet samtlige Forsørgelsesplaner, bestemmer det, hvor meget der for det kommende Aar kan tillægges hvert enkelt Fattigdistrikt af Amtsfattigkassen, i hvilken Henseende der ikke alene bliver at tage Hensyn til Størrelsen af den Fattigunderstøttelse, som de forskellige Distrikter have at udrede, men ogsaa til deres Evne til at bære de dermed forbundne Byrder. Forsørgelsesplanen tilbagesendes derefter med Underretning om, hvor stort et Beløb der er tillagt ethvert Distrikt af Amtsfattigkassen, og ledsaget af de Bemærkninger, som Lagtinget maatte finde Anledning til at fremsætte ved Planerne. **§ 6.** De forskellige Fattigdistrikters Indtægter ere følgende: a) Bidrag af Amtsfattigkassen (§ 5). b) Bøder, som ved Forlig, Dom eller Øvrighedsresolution tillægges Distriktets Fattigkasse. c) De Afgifter, som i Henhold til de til enhver Tid gældende Lovbestemmelser skulle tilfalde Distriktets Fattigkasse. d) Erstatning for ydet Fattigunderstøttelse. e) Andel i de almindelige ved Paaligning tilvejebragte Kommuneindtægter. **§ 7.** Følgende Indtægter skulle tilfalde Amtsfattigkassen: a) Renter af de Kassen tilhørende Kapitaler. b) Arveafgifter overensstemmende med Fundationen af 28. August 1767, § 3, og allerhøjeste Resolution af 18. Maj 1796. c) Af Testamenter m. v. den Afgift, som er bestemt ved Fundationen af 28. August 1767, §§ 4 og 5. d) Af Embedsmænd og andre Betjente, som ansættes, det Bidrag, som er bestemt ved allerhøjeste Reskript af 3. Januar 1827, Nr. 1. e) De Afgifter, som i Henhold til de til enhver Tid gældende Lovbestemmelser skulle tilfalde Amtsfattigkassen. f) Af Grindefangsten den Afgift, som er bestemt i Grindereglementet[1]). g) Bøder, som ved Forlig, Dom eller Øvrighedsresolution tillægges Amtsfattigkassen. **§ 8.** Af Amtsfattigkassens Beholdning vil 25,000 Kr. være at betragte som en urørlig Grundfond, der anbringes efter de for umyndiges Midler gældende Regler[2]). For saa vidt der i Aarets Løb ikke har været Anvendelse for Amtsfattigkassens Indtægter i Overensstemmelse med efterfølgende Paragraf, kan Lagtinget, naar det skønner, at Kassebeholdningens Stør-

[1]) Reglement 5. Februar 1872 § 20, d.
[2]) Kanc. 1. August 1837, 2. Stk.

relse tillader det, bestemme, at indtil 500 Kr. af Overskudet skal lægges til Grundfonden. **§ 9.** Amtsfattigkassens Indtægter skulle anvendes dels til aarlige Bidrag til de forskellige Fattigdistrikter (§ 5), dels til ekstraordinære Understøttelser til disse i særlige Tilfælde efter Lagtingets nærmere Bestemmelse. **§ 10.** Rettens Betjente og andre vedkommende, hvem det paaligger at indkræve eller modtage Amtsfattigkassens Indtægter, skulle hvert Kvartal, enhver for sit Vedkommende, indberette til Kassereren, hvad der er tilfaldet Amtsfattigkassen, og til ham indsende Beløbet. Kassereren har at drage Omsorg for de mulige Restancers Inddrivelse. **§ 11.** Regnskabsaaret for Amtsfattigkassen regnes fra 1. Oktober til 30. September. **§ 12.** Lagtinget antager en Kasserer for Amtsfattigkassen, og med Hensyn til Aflæggelsen af Regnskabet, dets Revision og Decision forholdes efter Lov af 15. April 1854 om Færøernes Lagting. Amtsfattigkassens Obligationer forsynes med Prohibitivpaategning af Amtmanden. Kapitel II. Om de kommunale Understøttelseskasser. **§ 13.** I hvert Sogn skal findes en kommunal Understøttelseskasse, hvis Midler anvendes til Understøttelse af saadanne værdige trængende i Sognet, som ikke nyde Fattighjælp. Til disse Kasser henlægges følgende Indtægter: a) Indtægten af de fattiges Tavle, som skal ombæres i Kirken paa Nytaarsdag, de tre store Højtider, almindelig Bededag, Konfirmationssøndag, Søndag efter Allehelgensdag, samt paa enhver Dag, naar der er Kommunion eller Bryllup. Dog ombæres Fattigtavlen ikke i de Kirker, hvor der i Stedet for i Henhold til kongelig Resolution er eller maatte blive anbragt en Fattigbøsse i Forkirken[1]). b) En frivillig Gave fra dem, som hos Præsten bestille Ligprædiken eller Ligtale[2]). c) Frivillige Gaver fra tiltrædende Fæstere paa Statens Fæstegods[3]). d) Frivillige Gaver af dem, som løse Bevilling til at lade sig vie af uvedkommende Præst eller uden forudgaaende Lysning fra Prædikestolen[4]). e) Frivillige Gaver, til hvis Ydelse Beboerne ved passende Lejligheder af Præsten bør opmuntres. f) Afgifter og Bøder, der ved Lov ere henlagte eller henlægges til disse Kasser eller til de ved Lov af *9. Februar 1883*

1895. 10. April.

---

1) Jfr. kgl. Resol. 10. Februar 1879.
2) Reskr. 3. Januar 1827, Punkt 4.
3) Fund. 28. August 1767 § 1.
4) Anf. Fund. § 2.

1895. om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne
10. April. af *22. Marts 1855* oprettede Understøttelseskasser. Understøttelser af disse Midler betragtes i ingen Henseende som Fattighjælp. **§ 14.** Uddelingen af disse Understøttelser forestaas i Thorshavn af Fattigforstanderskabet, og udenfor Thorshavn af Sognekommissionen i hvert Sogn i Forbindelse med Sognepræsten eller, hvor der i udsondrede Kommuner ikke findes nogen Sognekommission, af Kommunens Forstanderskab. **§ 15.** De indkomne Midler, for hvilke der i noget Aar ikke maatte findes Anvendelse i Overensstemmelse med § 13, kunne af vedkommende Myndighed indsættes til Forrentning i en Sparekasse. **§ 16.** De i § 14 nævnte Myndigheder have aarlig at afgive en Redegørelse, der vedlægges Kommuneregnskabet, saavel for de indkomne Beløb som for sammes Anvendelse, dog uden at navngive dem, til hvem Understøttelserne ere meddelte. Kapitel III. Om Forsørgelsespligten. **§ 17.** Det offentlige er forpligtet til at komme enhver til Hjælp, for saa vidt og saa længe han ikke er i Stand til at forskaffe sig og sine det nødvendige til Livets Ophold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, dog imod Erstatning af den eller dem, hvem det ifølge nedenstaaende Regler paahviler at forsørge eller understøtte den paagældende. Den, der modtager saadan Hjælp, er underkastet de Forpligtelser, som Lovene herom paabyde. **§ 18.** Saa længe Ægteskabet ikke er endelig ophævet, er Manden pligtig til at forsørge sin Hustru, selv om de ikke leve sammen, og uden Hensyn til, om der bestaar Formuefællesskab imellem dem. **§ 19.** Forældre og hver især af dem ere forpligtede til at forsørge deres ægte Børn, indtil disse have fyldt det 18. Aar, for Døtrenes Vedkommende dog kun, for saa vidt de ikke forinden ere indtraadte i Ægteskab. Samme Forpligtelse, som Forældre saaledes have til at forsørge deres ægte Børn, har Moderen mod sine uægte Børn; Faderen er pligtig til i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler at yde Underholdningsbidrag til sine uægte Børn. **§ 20.** Den Pligt til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, som den ene Ægtefælle har over for sine ægte eller uægte Børn af andre Forbindelser eller over for sine Stedbørn (§ 21), paahviler, saa længe Ægteskabet bestaar, begge Ægtefæller som en af dette flydende Forpligtelse. **§ 21.** Udover den i foregaaende Paragraf omhandlede Forsørgelsespligt paahviler det a) den Mand, som gifter sig med en Enke eller en fra-

skilt Hustru eller en hidtil ugift Kvinde, der har Børn, at forsørge hendes i Ægteskabet indbragte Børn i samme Omfang som hans egne, uagtet Ægteskabet med Børnenes Moder ophører. b) den Kvinde, som gifter sig med en Enkemand eller en fraskilt Mand, at forsørge hans i Ægteskabet indbragte ægte Børn i samme Omfang som hendes egne, selv efter at Ægteskabet med Børnenes Fader er opløst ved den sidstes Død, men derimod ikke, naar Ægteskabet af andre Grunde ophører. **§ 22.** Den ved Ægteskabet stiftede Forpligtelse til at forsørge den anden Ægtefælles Børn af andre Forbindelser ophæver ikke den Forsørgelsespligt, som maatte paahvile Børnenes ikke i dette Ægteskab indtraadte Fader eller Moder. Som en Følge heraf vedbliver, uagtet Ægteskabet, den Forpligtelse til at udrede Bidrag til Børns Underholdning og Opdragelse, som ifølge Forlig eller Øvrighedsbestemmelse maatte paahvile den ikke i Ægteskabet indtraadte Fader eller Moder, ligesom den fulde Forsørgelsespligt træder i Virksomhed for denne, naar hin paa Ægteskab grundede Forpligtelse ophører, eller den eller de, hvem den paahviler, ere ude af Stand til at fyldestgøre den. **§ 23.** Adoptivforældre ere paa samme Maade som virkelige Forældre pligtige at forsørge deres Adoptivbørn, og saa længe nogen af dem er i Stand til at opfylde Forsørgelsespligten, kan denne ikke gøres gældende mod de virkelige Forældre. **§ 24.** Over for det offentlige ere Ægtefæller, hvis Ægteskab er ophævet ved Dom eller Skilsmissebevilling, begge forpligtede til i Trangstilfælde at forsørge samtlige de Børn, med Hensyn til hvilke de begge have Forsørgelsespligt efter Ægteskabets Ophævelse, uden Hensyn til, hvorledes Forholdet med Hensyn til Børnenes Fordeling i øvrigt maatte være ordnet imellem dem. Bliver nogen af Ægtefællerne ude af Stand til at fyldestgøre sin Forsørgelsespligt, eller kan Forpligtelsen af anden Grund ikke gøres gældende mod ham eller hende, gaar den helt over paa den anden Ægtefælle. **§ 25.** I det Tilfælde, at den forsørgelsespligtige, uden selv at være trængende til Understøttelse, ikke tilbørlig opfylder sin Forpligtelse, bestemmer Amtmanden under Hensyn til den forpligtedes Kaar og andre Omstændigheder, der herved egne sig til at tages i Betragtning, hvad der skal ydes til de paagældendes Forsørgelse. Anker over Amtmandens Ansættelse afgøres af Justitsministeren. Inddrivelse og Afsoning af Underholdningsbidragene sker efter de for Inddrivelse og

1895. 10. April.

1895. 10. April. Afsoning af Faderens Underholdningsbidrag til uægte Børn gældende Regler.[1]) **§ 26.** Den Hjælp, der af det offentlige ydes til en trængende, for hvis Vedkommende en anden ifølge de foregaaende Paragrafer er pligtig til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, betragtes som oppebaaren af denne selv og medfører for ham de med Modtagelsen af Fattighjælp forbundne Virkninger, for saa vidt han ikke er i Stand til at opfylde de ham paahvilende Forpligtelser over for det offentlige eller modvillig har unddraget sig sin Forsørgelsespligt. Ingen Overenskomst, hvorved den af de foregaaende Paragraffer flydende Forsørgelsespligt helt eller delvis er overført paa en anden, eller hvorved en Forsørger helt eller delvis har fraskrevet sig Forsørgelsesretten, kan lige over for det offentlige frigøre den efter Loven forpligtede. **§ 27.** Den Omstændighed, at en Persons Forsørgelse overensstemmende med de i de foregaaende Paragraffer indeholdte Regler enten ganske eller til Dels paahviler en anden Person, fritager ikke det vedkommende Fattigvæsen fra at udrede den fornødne Hjælp. **§ 28.** Saa længe en Hustru, der har særegne Midler eller Indtægter, ikke er endelig skilt fra sin Mand, kan det, naar Manden falder Fattigvæsenet til Byrde, paalægges hende at yde Bidrag til hans Underhold. Bestemmelsen om, hvor vidt det skal paalægges hende at yde et saadant Bidrag, hvor meget hun skal yde, og hvorledes Bidraget skal erlægges, træffes af Overøvrigheden paa det Sted, hvor hun har sit Ophold. **§ 29.** Bidraget, som Hustruen i Henhold til foranstaaende Paragraf skal udrede, kan efter vedkommende Fattigvæsens Begæring inddrives ved Udpantning, men kan derimod ikke fordres afsonet. **§ 30.**[2]) Paadrager et Tyende sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, ere Omkostningerne ved dets Helbredelse Husbonden uvedkommende. Paaføres der Tyendet en Legemsskade eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paalægger det overanstrængende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, har han helt at bekoste dets Helbredelse. Dersom et Tyende bliver sygt i Tjenestetiden, uden at Sygdommen kan tilskrives utilbørligt Forhold fra Husbondens eller Tyendets egen Side, paahviler det

[1]) Jfr. Lov om Underholdningsbidrag af 28. Januar 1856 § 3.
[2]) Jfr. Tyendelov 16. Februar 1856 §§ 31—34.

Husbonden, indtil Tyendeforholdet efter Opsigelse eller af anden lovlig Grund ophører — dog ikke for et længere Tidsrum end til den første almindelige Fardag, der indtræffer over 3 Maaneder efter, at Lægebehandlingen har taget sin Begyndelse, og i intet Tilfælde udover et Tidsrum af 6 Maaneder — at udrede den tilsagte Løn, samt endvidere Kost og Logis, for saa vidt og saa længe Tyendet forbliver i Husbondens Hus, og i andet Fald Kostpenge, dog ikke for et længere Tidsrum end 8 Uger. Kostpengene, der bortfalde for den Tid, Tyendet maatte være indlagt paa et Sygehus eller en lignende Anstalt uden Betaling for almindelig Kur og Pleje, bestemmes efter de i § 13 i Tyendelov for Færøerne af 16. Februar 1856 indeholdte Regler. De Husbonden saaledes paahvilende Forpligtelser kunne ikke i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Tyendet falder samme til Byrde, begrænses eller bortfalde ved Overenskomst mellem Husbond og Tyende. I Forholdet mellem Fattigvæsenet og Husbonden fastsættes Størrelsen af Kostpengene i Mangel af mindelig Overenskomst af Stedets Overøvrighed efter de ovennævnte Regler. Saafremt Husbonden vil gøre Krav paa af Fattigvæsenet at erholde Erstatning for, hvad Udgifterne til et sygt Tjenestetyendes Kur og Pleje maatte andrage udover, hvad der paahviler ham selv at udrede, har han straks, efter at den syge er bleven tagen under Lægebehandling, at gøre Anmeldelse om Sygdommen for vedkommende Fattigbestyrelse. I modsat Fald indtræder Fattigvæsenets Erstatningspligt først fra den Dag, Anmeldelsen sker. **§ 31.** Med Hensyn til Læremesterens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Lærlingen har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov om Lærlingeforholdet af *30. Marts 1889* § 11.[1]) **1895.** 10. April

[1]) Den anførte Paragraf indeholder følgende Bestemmelser: „Naar en Lærling, som bor hos Læremesteren, bliver syg, er Mesteren pligtig til at besørge og bekoste Plejen og Helbredelsen, indtil Læretiden ifølge den indgaaede Kontrakt er udløben, eller denne af anden lovlig Grund ophører, dog ikke udover et Tidsrum af 6 Maaneder, hvorhos han, hvis Sygdommen erklæres uhelbredelig eller noget betydeligt vedvarende Onde er tilføjet Lærlingen, skal være berettiget til at opsige Lærlingekontrakten til at ophøre 3 Maaneder efter, at det Lærlingen tilstødte Uheld er konstateret, og fra samme Tid frigøre sig for Forpligtelsen til at sørge for Lærlingens Pleje og Helbredelse. — Skulde der være sluttet Overenskomst om, at Læreforholdet skal opløses, naar Lærlingen maatte blive hjemsøgt af Sygdom, eller skulde der under Sygdommen blive indgaaet Overenskomst om at hæve Læreforholdet, frigøres Mesteren

1895. 10. April. Ligeledes skal det have sit Forblivende ved de i Sølov 1. April 1892, jfr. Anordning 4. November 1892, givne Bestemmelser om Rederens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Skibsmandskabet, hvilken Forpligtelse ikke i Forhold til Fattigvæsenet kan bortfalde ved en Overenskomst imellem de paagældende. Kapitel IV. Om Forsørgelsesstedet. **§ 32.** Den til Fattighjælp trængende har Forsørgelsesret i det Fattigdistrikt, i hvilket det oplyses, at han efter opnaaet 18 Aars Alder senest har haft 5 Aars uafbrudt fast Ophold uden i den Tid at have nydt Fattighjælp; har han samtidig haft Hjemsted i flere Distrikter, betragtes han, som om han kun havde haft fast Ophold paa Hovedhjemstedet. Ved Beregningen af den Tid, i hvilken Tjenestetyende ved fortsat Ophold erhverver Forsørgelsesret i et Fattigdistrikt, skal, naar Tjenesteforholdet er stiftet fra en Skiftetid til en anden (§ 11 i Tyendelov for Færøerne af 16. Februar 1856), og Tyendet overgaar fra en Tjeneste til en anden, den Omstændighed, at Tjenesten forlades højst 14 Dage forinden den bestemte Skiftedag eller tiltrædes højst 14 Dage efter samme, ikke komme i Betragtning, hvorimod Opholdet regnes fra den ene Skiftetid til den anden. Erhvervelse af Forsørgelsesret i et Fattigdistrikt skal dog ikke kunne begrundes ved et Ophold, som skyldes Militærtjeneste, Indlæggelse paa en Sindssygeanstalt, Abnormanstalt eller lignende Anstalt, eller ved Indsættelse i en Straffeanstalt, Arrest eller deslige. Saadant Ophold afbryder paa den anden Side ikke Erhvervelse af Forsørgelsesret i det Fattigdistrikt, hvori vedkommende umiddelbart forinden havde fast Ophold, hvorimod Erhvervelsen i det paagældende Tidsrum betragtes som hvilende, for saa vidt han ikke samtidig har haft et deraf nafhængigt Hjemsted i et Fattigdistrikt; er dette Tilfældet, betragtes dette Fattigdistrikt som hans Hovedhjemsted. **§ 33.** Kan der ikke paavises noget Fattigdistrikt, som er forpligtet til ifølge Reglerne i den foregaaende Paragraf at

---

ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som Lærlingen maatte falde til Byrde, for de ham foran paalagte Forpligtelser. — I øvrigt skulle de i Tyendelovens §§ 31, 32, 35 og 36 indeholdte Bestemmelser være anvendelige paa Lærlingen, der har Ophold i Læremesterens Hus, hvorhos Bestemmelsen i Tyendelovens § 31 saavel som den i det foregaaende givne Forskrift om Mesterens Ret til at opsige Kontrakten paa Grund af Lærlingens Sygdom ogsaa skal være anvendelig i Tilfælde, hvor Lærlingen ikke har Ophold i Mesterens Hus."

forsørge en trængende, bliver denne at forsørge af det Fattigdistrikt, der efter denne Lovs Bestemmelser er at anse som hans Fødested. Dog skulle trængende, der ikke, efter at Lov om de færøske Landkommuners Styrelse af 28. Februar 1872 er traadt i Kraft, have erhvervet Forsørgelsesret i noget enkelt Sogn paa Færøerne, men derimod forinden havde erhvervet saadan Ret i et af de tidligere i Henhold til Lov af *22. Marts 1855* bestaaende Fattigdistrikter[1]), forsørges som fælles Fattiglemmer for hele det dengang bestaaende Distrikt efter Reglerne i Loven af 28. Februar 1872 § 17. For de Præstegælds Vedkommende, hvor der i 1873 blev foretagen en fuldstændig Deling af Fattiglemmerne, og hvor siden hvert Sogn har forsørget de trængende, der før 1. Oktober 1873 ere fødte eller efter opnaaet 18 Aars Alder sidst have haft uafbrudt 5 Aars Ophold i samme, kan Justitsministeriet meddele Samtykke til, at der fremtidig forholdes paa samme Maade som hidtil. **§ 34.** Ægte Børn blive at anse som fødte i det Fattigdistrikt, hvor Forældrene paa den Tid, da Barnet fødtes, havde et til Erhvervelse af Forsørgelsesret egnet Ophold, jfr. § 32, eller, saafremt de intet saadant Ophold havde, eller dette ikke kan udfindes, i det Fattigdistrikt, hvor de til samme Tid vare forsørgelsesberettigede. **§ 35.** Som uægte Børns Fødested anses det Fattigdistrikt, hvor Moderen Timaanedersdagen før sin Nedkomst havde et til Erhvervelse af Forsørgelsesret egnet Ophold, jfr. § 32, eller, saafremt hun intet saadant Ophold havde, eller dette ikke kan udfindes, det Fattigdistrikt, hvor hun ved sin Nedkomst var forsørgelsesberettiget. Ved Maaneder forstaas Kalendermaaneder. **§ 36.** Dersom Forældrene paa Barnets Fødselstid eller Moderen til et uægte Barn Timaanedersdagen før Fødslen nyde Fattigunderstøttelse udenfor deres Forsørgelsessted, betragtes Barnet som født paa Forsørgelsesstedet. **§ 37.** Vedkommende Præst har i den første Uge i hvert Kvartal om alle de til ham i det forløbne Kvartal anmeldte Fødsler at gøre Indberetning til Fattigbestyrelsen. Denne har da, saafremt det Fattigdistrikt, hvor Barnet er født, efter de i §§ 34 til 36

1895. 10. April.

[1]) Ifølge Lov *22. Marts 1855* § 1 udgjorde hvert Præstegæld et Fattigdistrikt for sig; dog udgjorde Thorshavns Kirkesogn et særskilt Fattigdistrikt. Med Hensyn til det sidstnævnte Distrikt jfr. Lov 16. Februar 1866 § 1, 6. Puktum.

1895. 10. April. givne Bestemmelser ikke skal betragtes som Fødedistrikt, efter anstillet nærmere Undersøgelse uden Ophold at meddele Fattigbestyrelsen i det Fattigdistrikt, hvor Barnet skal betragtes som født, Underretning om Fødselen, og efter at sidstnævnte Bestyrelse har erkendt Barnets Fødehjemstedsret, eller denne i fornødent Fald er fastsat ved højere Øvrigheds Kendelse, skal der om Sagens Udfald gøres Bemærkning i begge Fattigdistrikters Kirkebøger. Kan et saadant Fattigdistrikt ikke paavises, skal der ogsaa herom gøres fornøden Bemærkning i det virkelige Fødedistrikts Kirkebøger, efter at der er erhvervet Overøvrighedens Resolution paa, at Barnet ikke har Fødehjemstedsret i bemeldte Fattigdistrikt. Er der ingen Bemærkning sket i Kirkebøgerne, skal Barnet anses at have Fødehjemstedsret i det Fattigdistrikt, hvor det er født, indtil andet bevises. Udviser vedkommende Præst Forsømmelse eller Skødesløshed med Hensyn til Iagttagelsen af de ham ifølge nærværende Paragraf paahvilende Pligter, bliver han af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet at anse med en Bøde af indtil 200 Kr., der tilfalder den kommunale Understøttelseskasse i det Fattigdistrikt, i hvilket Fødselen har fundet Sted. **§ 38.** Gifte Koner blive altid, om de endog opholde sig paa et andet Sted, at forsørge af det Fattigdistrikt, i hvilket Manden er forsørgelsesberettiget, selv om Separation fra Bord og Seng er bevilget de paagældende. En Enke eller fraskilt Kone beholder det Forsørgelsessted, hun havde ved Mandens Død, eller da Ægteskabet opløstes ved Skilsmisse, indtil hun selv derefter vinder Forsørgelsesret andetsteds. Ægte Børn under 18 Aar ere forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor deres Forældre eller den længstlevende af disse har eller ved Døden havde Forsørgelsesret. Stedbørn ere indtil det fyldte 18. Aar forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor Stedfaderen eller Stedmoderen, som er forpligtet til at forsørge dem, har eller ved Døden havde Forsørgelsesret. Uægte Børn og Børn, der forblive hos en fraskilt Kone, ere indtil det fyldte 18. Aar forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor Moderen har eller ved Døden havde Forsørgelsesret. Adoptivbørn under 18 Aar ere forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor Adoptanten har eller ved Døden havde Forsørgelsesret. Naar en Kvinde, der har Børn, hvis Forsørgelse paahviler hende, gifter sig med en anden end Børnenes Fader, beholde disse uanset Ægteskabet indtil deres fyldte 18. Aar Moderens tidligere Forsørgelseshjem, saafremt hun i det

sidste Aar før Ægteskabet har modtaget Fattighjælp. **1895.**
§ 39.[1]) Udlændinge, der opholde sig paa Færøerne, 10. April.
vinde kun Forsørgelsesret her, naar de erholde dansk Indfødsret, i hvilket Tilfælde de betragtes som forsørgelsesberettigede i det Fattigdistrikt, hvor de paa det Tidspunkt, da de opnaaede Indfødsret, efter de almindelige for indfødte gældende Regler vilde have været forsørgelsesberettigede; til Erhvervelse af nyt Forsørgelseshjem medregnes det forud for det ovennævnte Tidspunkt liggende Ophold. De Personer, som ifølge Art. XIX i Fredstraktaten af *30. Oktober 1864* have bevaret deres Indfødsret, erhverve Forsørgelsesret paa Færøerne ifølge Reglerne i denne Lovs §§ 32 og 38, samt de Bestemmelser, som for disse Personers Vedkommende ved Traktat vedtages. De i Lovene om Udstedelse af ekstraordinære Hjemstedsbeviser af *9. Marts 1872* § 4 og *24. Juli 1880* § 2 omhandlede Udgifter blive kun at afholde af Statskassen, saafremt den paagældende ikke paa den Tid, da der bliver Spørgsmaal om at yde Fattighjælp, har erhvervet Forsørgelsesret i en Kommune her i Landet i Overensstemmelse med de gældende, deriblandt foranstaaende, Bestemmelser. Udenlandske Kvinder, der indgaa Ægteskab med danske indfødte, vinde herved Forsørgelsesret efter de samme Regler som indfødte Hustruer. Foranstaaende Regel skal ikke være til Hinder for, at der ved traktatmæssige Bestemmelser under Forudsætning af Gensidighed indrømmes et fremmed Lands Undersaatter Adgang til at vinde Forsørgelsesret her i Landet lige med indfødte. **§ 40.**[1]) Indfødte, der ere blevne Statsborgere i et fremmed Land, tabe, for saa vidt og saa længe de ifølge Lovgivningen ikke kunne udøve de til Indfødsret knyttede Rettigheder, ogsaa deres Forsørgelsesret paa Færøerne. Naar de paa ny indtræde i disse Rettigheder, blive de at anse forsørgelsesberettigede i det Fattigdistrikt, hvor de forinden deres Erhvervelse af Statsborgerret i det fremmede Land senest havde Forsørgelseshjem, indtil de efter de almindelige Regler have erhvervet et nyt Forsørgelseshjem. **§ 41.** Alle Spørgsmaal om trængendes Forsørgelsessted afgøres fra den 1. Januar 1896 at regne efter denne Lovs Regler. **§ 42.** Er der intet Fattigdistrikt, der i Medfør af de i dette Kapitel indeholdte Regler kan anses for den trængendes Forsørgelsessted, skal han forsørges af det Distrikt,

[1]) Ved §§ 39 og 40 maa nu mærkes den for hele Riget gældende Lov *19. Marts 1898* om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

1895. 10. April. hvori han befindes trængende til offentlig Understøttelse, eller, for saa vidt der for hans Vedkommende paahviler nogen anden fuld Forsørgelsespligt, da af det Distrikt, hvor Forsørgeren har Ophold; men i saadanne Tilfælde blive Omkostningerne ved Forsørgelsen efter at være godkendte af Amtmanden at godtgøre af Amtsfattigkassen. For saa vidt der fra Udlandet stilles Forlangende om Modtagelse til Forsørgelse i Danmark af en trængende, der intet Forsørgelsessted har i nogen dansk Kommune eller noget færøsk Fattigdistrikt, og dette Forlangende af Indenrigsministeren skønnes at maatte imødekommes, og vedkommende trængende efter Overenskomst mellem Indenrigsministeren og Justitsministeren henvises til Forsørgelse i et Fattigdistrikt paa Færøerne, skulle de ved Forsørgelsen foranledigede Udgifter erstattes Distriktet af Statskassen. Kapitel V. Om Forsørgelsesmaaden. **§ 43.** De fattige forsørges enten ved Understøttelse i Hjemmet eller Anbringelse i Pleje hos private eller ved Optagelse i Forsørgelsesanstalter. Det skal herefter med den i Stykke 3[1]) nævnte Undtagelse være forbudt at forsørge fattige ved at lade dem gaa paa Omgang i Fattigdistriktet saavel som at sætte fattiges Modtagelse til Pleje og Forsørgelse til offentlig Licitation selv mellem Distriktets Beboere. Saa længe der ikke findes Forsørgelsesanstalter paa Færøerne, kan Forsørgelse af fattige, som det paa Grund af Drikfældighed, Ufordragelighed, Lyst til Omflakken eller andre lignende Aarsager ikke er muligt at faa anbragt i fast Pleje, dog undtagelsesvis, naar Overøvrigheden dertil giver sit Samtykke, ske ved, at de gaa paa Omgang mellem Distriktets Skatteydere i Forhold til den dem paalignede Kommuneskat. **§ 44.** Fattigbestyrelsen har at drage Omsorg for, at de trængende ikke savne det nødvendige til Livets Ophold eller tilbørlig Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, men i øvrigt bestemmer den, hvorledes Forsørgelsen af hver enkelt fattig skal finde Sted. Fattigbestyrelsen kan til Hjælp ved Tilsynet udnævne nogle dertil skikkede og villige Mænd og Kvinder. Der udnævnes saa mange, som Fattigbestyrelsen efter Fattigdistriktets Størrelse og de fattiges Antal anser for nødvendigt. Deres Opgave, der nærmere kan bestemmes ved en af Fattigbestyrelsen udfærdiget Instruks, skal være jævnlig at tilse de fattige, særlig de gamle eller svagelige, og for saa vidt angaar dem, der understøttes i Hjemmet, at føre

[1]) ɔ: 3. Punktum.

1895. 10. April.

Tilsyn med, hvorledes de anvende den ydede Understøttelse og forsørge og opdrage deres Børn, samt hvorledes deres Forhold i det hele ere. Om forefundne Mangler have de at gøre Indberetning til Fattigbestyrelsen, ledsaget af Forslag til disses Afhjælpning, ligesom de, naar der fremkommer Begæring om Fattighjælp, eller de paa anden Maade blive vidende om, at nogen indenfor det dem anviste Distrikt trænger til Hjælp, have at bistaa Fattigbestyrelsen ved Forholdenes Undersøgelse og ved Bestemmelsen af, hvad og hvor meget der bør ydes. Den, der efter sit Forhold ikke egner sig til Understøttelse i Hjemmet, kan af Fattigvæsenet henvises til at modtage Hjælpen i en Forsørgelsesanstalt (Fattighus, Fattiggaard eller Arbejdsanstalt), naar saadanne maatte blive tilvejebragte paa Færøerne. Ægtefolk, som indsættes til Forsørgelse paa saadanne Anstalter, maa, forudsat at de føre et hæderligt Liv, i Reglen ikke skilles ad og da kun for kortere Tid, medmindre det ønskes af nogen af Parterne. Fattigbestyrelsen kan efter Lægens Anbefaling indlægge enhver, som i Sygdomstilfælde trænger til Hjælp, paa Færø Amts Hospital i Thorshavn eller de Sygehuse, som senere maatte blive oprettede paa Færøerne.

§ 45. Børn, der ikke forsørges i Forbindelse med deres Forældre, skulle anbringes i Pleje hos paalidelige Plejeforældre og tilses saavel af Fattigbestyrelsen og dens Medhjælpere som af Sundhedskommissionen. Efter deres Udskrivning af Skolen sættes de under almindelige Forhold i fast Tjeneste eller Lære, men forblive staaende under Fattigbestyrelsens Tilsyn og Myndighed, indtil de have fyldt deres 18. Aar.

§ 46. Fattigbestyrelserne ere med Hensyn til Maaden, hvorpaa de fattiges Forsørgelse sker, underkastet Tilsyn af Overøvrigheden. For saa vidt der paa Færøerne maatte blive oprettet Fattig- og Arbejdsanstalter, skal i det mindste en Del af enhver saadan Anstalt særlig være indrettet paa at modtage Personer, der ved Uforligelighed, Dovenskab, Drikfældighed eller anden Uorden give Forstyrrelser og slet Eksempel. Indtil en saadan Anstalt maatte blive oprettet, kan Fattigbestyrelsen anbringe saadanne trængende i afsides liggende Bygder under stræng Opsigt. For enhver Forsørgelsesanstalt skal der udfærdiges et Reglement, der approberes af Justitsministeriet, og hvori indeholdes de fornødne Bestemmelser om Anstaltens Belæggelse og Benyttelse, om dens Bestyrelse og Bestyrelsens Myndighed over for Lemmerne, om disses Rettigheder, Forpligtelser og Forplejning, om disciplinære Straffe

1895. 10. April. m. m. Kapitel VI. Om Fattigvæsenets Myndighed og om Fattigunderstøttelsens Virkning paa den trængendes retslige Stilling m. m. **§ 47.** Den Understøttelse, som en Person efter sit fyldte 18. Aar har oppebaaret af Fattigvæsenet, kan dette fordre erstattet saavel af ham selv i hans levende Live som i hans Dødsbo. Dog skal den Fattigvæsenet her tillagte Erstatningsfordring ikkun kunne gøres gældende i paagældendes levende Live, saafremt det af Fattigbestyrelsen paa hans Opholdssted skønnes, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller Opfyldelse af den ham paahvilende Forsørgelsespligt. Ligeledes skal Retten til at fordre Erstatning i den understøttedes Dødsbo, for saa vidt han efterlader sig Enke eller Børn, over for hvilke der paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, være betinget af, at der efter Skifterettens Skøn ikke derved berøves Enken eller Børnene det fornødne til deres Underhold. Fattigvæsenets og Skifterettens Skøn i ovennævnte Henseende kan indankes til Overøvrighedens Afgørelse. Den Understøttelse, der af Fattigvæsenet er ydet et forældreløst Barn, som dør, forinden det har fyldt sit 18. Aar, skal Fattigvæsenet være berettiget til at søge erstattet i den paagældendes Dødsbo. **§ 48.** Naar en Person, der tidligere har modtaget Fattighjælp, ikke i de sidst forløbne 5 Regnskabsaar har modtaget saadan Hjælp til sig selv eller dem, hvis Forsørgelse helt eller delvis paahviler ham, skal den Understøttelse, han i sin Tid har modtaget, paa hans derom fremsatte Begæring eftergives ham, saafremt han ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har erholdt Æresoprejsning, eller er under Tiltale for en saadan Handling, og det derhos ikke af Fattigbestyrelsen paa hans Opholdssted skønnes, at han har Evne til at tilbagebetale Understøttelsen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller Opfyldelsen af den ham paahvilende Forsørgelsespligt. Eftergivelse kan finde Sted, naar den paagældende ikke har modtaget Fattighjælp i Løbet af det sidste Aar. **§ 49.** Fattigvæsenets Erstatningskrav staar tilbage for enhver den paagældende trængende paahvilende Gæld, for saa vidt denne hidrører fra Forpligtelser, der ere paadragne før Understøttelsens Ydelse. **§ 50.** Fattigvæsenet er berettiget til, naar vedvarende Fattigunderstøttelse er ydet, at registrere den understøttedes

Ejendele samt lade den foretagne Registreringsforretning tinglæse med den Virkning, at de senere af Ejeren uden Fattigvæsenets Samtykke foretagne Dispositioner over det registrerede ere ugyldige i Forhold til Fattigvæsenet. For Tinglæsningen erlægges intet Gebyr. **1895.** 10. April.

§ 51. Enhver, der nyder Fattigunderstøttelse, staar, saa længe Hjælpen varer, under Fattigvæsenets Tilsyn. Den trængende, som anbringes i en Fattiggaard eller Arbejdsanstalt, er forpligtet til at udføre ethvert til hans Evner og Kræfter svarende Arbejde udenfor Anstalten, som paalægges af Anstaltens Bestyrelse, uden Vederlag; dog kan han ikke udlejes til Arbejde for private mod sin Vilje. Ingen trængende kan vægre sig ved at lade sig forsørge udenfor den forsørgelsespligtige Kommunes Grænser ved dennes Foranstaltning. Vægrer den trængende sig ved at lade sig anbringe i en Forsørgelsesanstalt, kan Fattigbestyrelsen forlange Politiets Bistand til hans Anbringelse der. Ingen trængende maa uden Fattigbestyrelsens Samtykke forlade den Forsørgelsesanstalt, hvor han er anbragt.

§ 52. Ethvert Steds Fattigvæsen har at føre nøje Tilsyn med, hvorledes Forældre, der nyde vedvarende Fattigunderstøttelse udenfor Forsørgelsesanstalter, opdrage deres Børn, og naar de, uagtet given Paamindelse, ikke forsvarligen forsørge eller behandle Børnene, eller naar de vedblivende unddrage dem den lovbefalede Undervisning eller holde Børnene til Betleri eller ikke afholde dem derfra, bør Børnene efter dertil fra Overøvrigheden erhvervet Bemyndigelse tages fra Forældrene og anbringes andetsteds paa forsvarlig Maade.

§ 53. For Forseelser, som stride mod Orden og Sædelighed, saasom Overhørighed og Trodsighed mod foresatte, Drukkenskab, Uforligelighed, Modvillighed til Arbejde og Bortgang fra anvist Arbejde eller Opholdssted uden dertil erhvervet Tilladelse, Bortgang uden Tilladelse fra den Arbejds- eller Forsørgelses-Anstalt, hvor vedkommende er anbragt, for skødesløs Omgang med eller Forvanskning af Fattigvæsenets Ejendele samt for anden offentlig eller huslig Udyd og Uorden kan Fattigbestyrelsen paa det Sted, hvor de Personer, som nyde offentlig Fattighjælp og have forset sig, have Ophold, med Samtykke i hvert enkelt Tilfælde af Landfogden, ikende dem Straf af Hensættelse i Fængsel eller til Tvangsarbejde, dog ikke udover et Tidsrum af 6 Maaneder. For Tvangsarbejdsanstalternes Vedkommende kan Justitsministeren indvillige i, at der i Reglementerne for disse optages Bestemmel-

1895. 10. April. ser om, at Anstaltens Bestyrelse, efter dertil af Stedets Politimester i hvert enkelt Tilfælde meddelt Samtykke, for grovere Uordener kan ikende Lemmerne Cellestraf, dog ikke for længere Tid end højst 2 Maaneder, at denne Straf efter Omstændighederne kan skærpes ved Forbrydelse af Overarbejdspenge eller Nægtelse af at anvende disse eller ved Udelukkelse fra Arbejde, dette sidste dog kun for en Tid af højst 14 Dage, samt at Anlæggelse af Spændetrøje kan bringes til Anvendelse under de i Arrestreglementet af *7. Maj 1846* Litr. B § 12 angivne Betingelser paa Lemmer, hvem Cellestraf er ikendt.

§ 54. Naar en Mandsperson i Løbet af de sidste 5 Aar indenfor Kongerigets Omraade har nydt Fattigunderstøttelse, som ikke er tilbagebetalt, er han ikke berettiget til at indgaa Ægteskab, medmindre Fattigbestyrelsen for hans Forsørgelsesdistrikt dertil meddeler Samtykke. En udenlandsk Mandsperson, som ikke har vundet Forsørgelsesret i et dansk Fattigdistrikt, kan ikke indgaa Ægteskab paa Færøerne, forinden han fra sit Hjemland har tilvejebragt Bevis for, at han med Familie og, i Tilfælde af hans Død, hans Enke og umyndige Børn i Trangstilfælde ville blive modtagne i dette. Dog kan Justitsministeriet bevilge Undtagelse herfra, naar særdeles Omstændigheder tale derfor, og navnlig bør saadant Bevis ikke fordres, naar i den paagældendes Hjemland danske Undersaatter kunne indgaa Ægteskab uden at tilvejebringe det. Udviser en gejstlig eller verdslig Embedsmand Forsømmelse eller Skødesløshed med Hensyn til Iagttagelsen af foranførte Regler, anses han af vedkommende Minister med en Bøde af indtil 200 Kr., der tilfalder vedkommende kommunale Understøttelseskasse (Kapitel II).

Kapitel VII. Om Forholdet mellem Distrikterne med Hensyn til Fattigunderstøttelsens Udredelse, Tilbagebetaling m. v.

§ 55. Det Fattigdistrikt, hvori en Person bliver trængende til offentlig Understøttelse, skal, om det end ikke paahviler det endelig at afholde de dertil medgaaende Udgifter, være pligtigt til at forsørge ham saa længe, indtil det enten ved Anerkendelse af vedkommende Fattigbestyrelse, eller i fornødent Fald ved højere Myndigheds Afgørelse, er bestemt, hvilket Distrikt der vil have at overtage Forsørgelsen. Fattigbestyrelsen skal drage Omsorg for, at den trængende, naar han begærer Understøttelse, som er Genstand for Refusion, straks afhøres om:
a) Navn, Alder og Fødested, samt for gifte Personers

og Enkers Vedkommende Vielsesdag og Vielsessted. b) i hvilke Fattigdistrikter han siden sit fyldte 18. Aar har haft Ophold og hvor længe i hvert af disse. c) om han tilforn har faaet Understøttelse af Fattigvæsenet og i hvilke Distrikter. d) hans Trang og Aarsagen hertil. Den stedfundne Afhøring, hvori optages de øvrige Oplysninger, der maatte være af Betydning for Udfindelsen af hans Forsørgelseshjem, skal straks nedskrives, dateres og forsynes med Underskrift saavel af den, der har optaget samme, som ogsaa saa vidt muligt af den trængende selv, der derhos tillige skal affordres de Legitimationspapirer, hvoraf han maatte være i Besiddelse. Undladelse af den befalede Afhøring medfører Fortabelse af Retten til at fordre Erstatning for den ydede Understøttelse, for saa vidt Fattigbestyrelsen ikke paa anden fyldestgørende Maade kan godtgøre, at den paagældende var trængende til Fattighjælp. Det tilkommer det Distrikts Fattigbestyrelse, hvor en trængende opholder sig, at tage Bestemmelse om Understøttelsesmaaden og Størrelsen af den Understøttelse, der skal tildeles ham, uden Hensyn til om Udgifterne endelig skulle afholdes af dette Distrikt eller ikke. **1895.** 10. April.

§ 56. Genstand for Erstatning er enhver Understøttelse, der indenfor de for Ydelse af Fattighjælp dragne Grænser og under Iagttagelse af Forskrifterne i den foregaaende Paragraf er ydet af et Fattigdistrikt til en ikke sammesteds forsørgelsesberettiget Person. Herfra undtages dog: a) Udgifter til Læge og Jordemoder samt Begravelsesomkostninger. b) enhver Understøttelse, som har bestaaet i en Ydelse, der som Genstand for Pligtarbejde eller af andre Grunde ikke behøver at medføre Udbetaling af Distriktets Fattigkasse, f. Eks. Befordring til og Budsendelse efter Læge og Jordemoder, afsindiges Bevogtning m. m. c) de til Brevveksling i Fattigsager medgaaende Udgifter. De under a, b og c nævnte Understøttelser betragtes i Forhold til den understøttede overhovedet ikke som Fattighjælp. Ved Begravelser, der ske for Fattigvæsenets Regning, og ved Daab af Børn, der ere eller hvis Forældre ere under Fattigvæsenets Forsørgelse, erlægges ingen Betaling til Præsten, Kirkebetjentene eller Kirken.

§ 57. Af de Omkostninger, der i Medfør af foregaaende Paragraf ere Genstand for Refusion, kunne tre Fjerdedele forlanges godtgjorte af det forsørgelsespligtige Fattigdistrikt[1]). Har Understøt-

[1]) Jfr. Indm. Skr. 4. Februar 1899.

1895. 10. April. telsen bestaaet i Naturalydelser, og Enighed ikke er opnaaet mellem de interesserede Fattigdistrikter om disses Værdi, bestemmes den af Amtmanden, der ligeledes har at afgøre ethvert Spørgsmaal, der maatte opstaa om, hvor vidt en ydet Understøttelse har været nødvendig, og om de anvendte Omkostninger kunne anses for passende. **§ 58.** I ethvert Tilfælde, hvor et Fattigdistrikt vil kræve Erstatning af et andet for ydet Understøttelse, paahviler det Fattigbestyrelsen, under Erstatningskravets Fortabelse, uden Ophold at anstille den fornødne Undersøgelse til at udfinde det erstatningspligtige Distrikt og ufortøvet meddele dettes Fattigbestyrelse Underretning om det indtrufne Trangstilfælde og de i denne Anledning iværksatte Foranstaltninger samt at andrage paa Erstatning af de til Understøttelsen medgaaende Omkostninger, saavel som efter Omstændighederne paa den trængendes Modtagelse, saa snart hans Hjemsendelse kan finde Sted. Meddelelsen skal være ledsaget af den i § 55 ommeldte Afhøring samt af de tilstedeværende Legitimationspapirer eller bekræftede Afskrifter af samme. **§ 59.** Det Fattigdistrikt, til hvilket det i den foregaaende Paragraf ommeldte Andragende rettes, har snarest muligt at besvare samme. Afgives der ikke inden 4 Uger efter Andragendets Modtagelse et fyldestgørende Svar, har Distriktet, for saa vidt det har Forsørgelsespligten, fortabt enhver Indsigelse mod den ydede Understøttelse, og kan i de Tilfælde, hvor der er stillet Forlangende om den trængendes Modtagelse, og hvor denne er bleven opholdt ved Undladelsen af at svare i rette Tid, efter Omstændighederne tilpligtes at erstatte det Distrikt, hvorfra Andragendet er kommet, dets Udgifter med disses fulde Beløb for det Tidsrum, hvor Hjemsendelsen saaledes er bleven opholdt. Bliver Svaret benægtende, paahviler det det sidstnævnte Fattigdistrikt ufortøvet at foretage de videre fornødne Skridt til det erstatningspligtige Distrikts Udfindelse og Omkostningernes Erstatning. **§ 60.** I det seneste 6 Uger efter Udløbet af det Halvaar, i hvilket en Understøttelse er ydet, bliver Regning over de medgaaede Omkostninger at tilstille det erstatningspligtige Fattigdistrikt, for saa vidt dette til den Tid har kunnet udfindes, og Omkostningerne have kunnet opgøres. Tilsidesættelse af denne Forskrift har Tabet af Fordringen paa Omkostningernes Erstatning til Følge, og skal saavel i dette som i de i §§ 55, 58 og 59 omhandlede Tilfælde vedkommende Fattigbestyrelse eller de af

dens Medlemmer, hvem det Distriktet paaførte Tab særlig maa tilregnes, holde det skadesløst derfor. Paa Regningen blive de enkelte Udgifter saa vidt muligt hver især at angive, medmindre den trængende har været indlagt paa et offentligt Sygehus eller en anden Anstalt, for hvis Afbenyttelse der er fastsat en bestemt Betaling, i hvilket Tilfælde denne uden Eftervisning af de enkelte Udgifter kan lægges til Grund for Erstatningskravet. **§ 61.** Om der end er Personer, som paa Grund af Familie- og deslige Forhold (jfr. Kap. III) ere pligtige til at forsørge den, der udenfor sit Forsørgelseshjem bliver trængende til offentlig Understøttelse, kan dog det Fattigdistrikt, der foreløbig maa komme ham til Hjælp, med Hensyn til hans Modtagelse og Erstatning for de anvendte Bekostninger holde sig til det Distrikt, hvori han er forsørgelsesberettiget, og dette vil derefter have at søge Erstatning hos vedkommende. **§ 62.** Naar der ikke paa anden Maade kan tilvejebringes Bevis for de faktiske Omstændigheder, hvorpaa Afgørelsen af Spørgsmaalet om en trængendes Forsørgelsessted beror, bliver den paagældendes Udsagn i saa Henseende at anse som bevisende, saafremt det er fuldkomment bestemt samt saa fuldstændigt og nøjagtigt, at det kan antages, at han har tilforladelig Kundskab derom, og der heller ikke er andre Omstændigheder forhaanden, som svække Troværdigheden af hans Forklaring, hvilken i øvrigt, for at der kan tillægges den den ommeldte Betydning, bør være afgiven til et Politiforhør under Eds Tilbud. **§ 63.** Opholds- og Forsørgelsesdistriktet have lige Adgang til at fordre den, der modtager Fattigunderstøttelse, hjemsendt til dette. For enlig stillede Personer, der ikke have fast Erhverv og ikke samleve med nære Slægtninge som Forældre, Børn, Søskende eller med lige saa nær besvogrede, saavel som for Udlændinge og for tilrejsende samt for Personer, der i Løbet af det sidste Aar have været straffede for Løsgængeri eller Betleri, skal det være tilstrækkeligt til at begrunde Hjemsendelsen, at de modtage offentlig Fattigunderstøttelse. I øvrigt skal Fattigvæsenets Ret til at forlange Hjemsendelsen iværksat være betinget af, at Understøttelsen udgør en væsenlig Del af, hvad der medgaar til den trængendes Fornødenheder, at den i Løbet af de 2 sidste Aar, før Spørgsmaalet om Hjemsendelsen rejses, har udstrakt sig over et Tidsrum af mindst 6 Maaneder, eller at der er Grund til at antage, at den vil være vedvarende for et saa langt Tidsrum, samt at Hjem-

1895. 10. April.

1895. 10. April. sendelsen kan ske uden væsenlig at forringe den trængendes Adgang til at skabe sig selvstændigt Erhverv. Naar Ægtefolk, hvis Ægteskab ikke er endelig ophævet, leve adskilte fra hinanden, skal den Understøttelse, der ydes Hustruen, kunne begrunde Hjemsendelsen af hende, men derimod ikke af Manden. Ligesom Meningsulighed mellem Opholds- og Forsørgelsesdistriktet om, hvor vidt Betingelserne for en Hjemsendelses Iværksættelse foreligge, vil være at afgøre efter Reglerne i nærværende Lovs § 70, saaledes skulle de der nævnte Myndigheder, hvor særlige Omstændigheder tale derfor, saasom at den trængende i de 2 sidste Aar har haft fast Bopæl i Distriktet uden at have nydt Fattigunderstøttelse, kunne bestemme, at han ikke mod sin Vilje kan hjemsendes. Dersom den, der nyder vedvarende Understøttelse i sit Forsørgelsesdistrikt, tager Ophold i et andet Distrikt uden Samtykke af begge Distrikters Fattigbestyrelse, er Opholdsdistriktet berettiget til at lade ham hjemsende, og de det ved saadant Ophold og Hjemsendelse paadragne Udgifter blive at erstatte af Forsørgelsesdistriktet med deres fulde Beløb. Børn, som efter Bestemmelsen i § 38, sidste Stykke, ere forsørgelsesberettigede i et andet Fattigdistrikt end deres Moder eller Stedmoder, kunne, saa længe hun eller hendes Mand lever, ikke fordres hjemsendte til Forsørgelsesstedet, men blive i Trangstilfælde at understøtte af Forsørgelsesdistriktet med et Pengebidrag, som fastsættes af Opholdsstedets Overøvrighed. **§ 64.** Forinden en trængende hjemsendes fra Opholdsstedet til det erstatningspligtige Fattigdistrikt, bør sidstnævnte underrettes om, naar Hjemsendelsen finder Sted, og paa hvilken Maade den iværksættes. Hjemsendelsen skal stedse ske paa den efter Omstændighedernø billigste Maade, saa vidt muligt til Fods. **§ 65.** Ved Hjemsendelsen af en trængende bliver det at paase, at han er forsynet med de fornødne Beklædningsgenstande, at han ikke er befængt med Fnat eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helbredstilstand ikke er til Hinder for, at Hjemsendelsen iværksættes. **§ 66.** Modsætter den trængende sig Hjemsendelsen, er Fattigvæsenet berettiget til at kræve Politiets Bistand til dens Iværksættelse. **§ 67.** Udgifterne ved trængendes Hjemsendelse, derunder indbefattet Udgifter til Beklædningsgenstande og Bevogtning, blive med de i denne Paragraf samt §§ 42, 63 og 68 angivne Undtagelser at afholde med en Fjerdedel af det afsendende Distrikt og tre Fjerdedele

af Forsørgelsesdistriktet. Sker Hjemsendelsen fra Udlandet, udreder Forsørgelsesdistriktet hele Udgiften ved Forsendelsen fra Landets Grænse. Hvor Forsendelsen omvendt sker til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne af Amtsrepartitionsfonden. **§ 68.** Personer, der skulle løslades efter udstaaet Straf i Thorshavn, ville, naar de befindes erhvervsløse og begære Fattighjælp, af Landfogden være at hjemsende til deres Forsørgelsessted; for saa vidt saadanne Personer ikke selv kunne afholde Udgifterne ved deres Hjemsendelse, har Forsørgelsesdistriktet at erstatte disse med deres fulde Beløb. Hjemsendelse fra Straffeanstalter udenfor Færøerne sker for Statskassens Regning. **§ 69.** Fattigbestyrelsen paa et Sted, hvor en Person er forsørgelsesberettiget, er pligtig til paa dennes Begæring til Brug i Udlandet at meddele ham Vidnesbyrd herom saavel som om, at han med Familie og, i Tilfælde af hans Død, hans Enke og umyndige Børn ville blive modtagne til Forsørgelse i Forsørgelsesdistriktet, saa længe de ikke ere blevne Statsborgere i en fremmed Stat eller i Udlandet have vundet Forsørgelsesret efter dettes Lov. **§ 70.** Meningsulighed mellem Fattigdistrikterne om de dem ifølge denne Lov i deres indbyrdes Forhold paahvilende Forpl'gtelser afgøres af Amtmanden. Dennes Kendelser kunne indankes for Justitsministeren, som overhovedet er den øverste Myndighed i Fattigsager paa Færøerne. For saa vidt der ikke foreligge særlige Omstændigheder, kan saadan Indankning ikke ske senere end 6 Maaneder efter Kendelsens Afsigelse. Viser det sig, at et Fattigdistrikt ved begaaede Misligheder er blevet befriet fra en samme paahvilende Forsørgelsesbyrde, kan det af Justitsministeren bestemmes, at paagældende Distrikt desuagtet helt eller delvis skal bære Omkostningerne ved vedkommende trængendes fremtidige Forsørgelse. De af vedkommende overordnede Myndigheder i Medfør af denne Lov i Fattigsager trufne Afgørelser kunne ikke indbringes for Domstolene. **§ 71.** For saa vidt noget Medlem af en Fattigbestyrelse i sin Virksomhed som saadan gør sig skyldig i et Forhold, der maa stilles i Klasse med de i §§ 133, 134 og 141 af almindelig borgerlig Straffelov af *10. Februar 1866* ommeldte Embedsforbrydelser, kan han anses med Straf efter bemeldte Lovs § 144. Kapitel VIII. Om Udgifterne i Anledning af særlige Trangstilfælde m. m. **§ 72.** De Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse, Underhold og Forsørgelse

1895. 10. April.

1895. 10. April. af blinde, døvstumme, Idioter og sindssyge, betragtes ikke som Fattighjælp, for saa vidt der i denne Anledning ydes Bidrag af Amtsfattigkassen i Overensstemmelse med § 9. **§ 73.** Udgifterne til Kur og Pleje af Personer, der som lidende af venerisk Sygdom ere blevne tagne under Kur for offentlig Regning i Henhold til Forskrifterne i Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse af *10. April 1874*, udredes af Amtsrepartitionsfonden. Udgifterne ved Behandling af andre smitsomme Sygdomme, der tages under offentlig Behandling, udredes, for saa vidt angaar Lægehjælp, af Amtsrepartitionsfonden, medens alle andre Udgifter, saasom til Medicin, Lægens Befordring o. s. v., udredes af Distriktets Fattigvæsen, naar vedkommende ikke selv er i Stand til at afholde dem. Saadan Hjælp bliver ikke at betragte som Fattighjælp. **§ 74.** Naar en paa Færøerne forsørgelsesberettiget Person, der som Medlem af en Sygekasse har modtaget Understøttelse af bemeldte Kasse i Henhold til de for samme gældende Regler uden ved Siden heraf at have oppebaaret Fattigunderstøttelse, efter Sygekassehjælpens Ophør fremdeles er trængende til Understøttelse, og Trangen vedvarende er begrundet i Sygdom eller i, at paagældendes Erhvervsevne som Følge af samme er væsenlig forringet, skal den Hjælp, der af hans Opholdssteds Fattigbestyrelse ydes ham til fortsat Kur og Pleje eller til hans Families nødvendige Underhold, ikke betragtes som Fattighjælp, for saa vidt og saa længe den ikke i Varighed og Omfang skønnes at overstige den ham af Sygekassen ydede Understøttelse. Er han ikke forsørgelsesberettiget paa Opholdsstedet, skulle de tre Fjerdedele af de anvendte Bekostninger refunderes af Forsørgelsesdistriktet efter de for Refusion af Fattighjælp gældende Regler. **§ 75.** Naar i Danmark hjemmehørende Søfolk forlise paa Færøerne og savne Midler til at hjælpe sig selv frem, skal Landfogden drage Omsorg for, at de erholde fri Hjemrejse, derunder indbefattet Kost og Kostpenge, samt de nødvendige Klædningsstykker. De hertil medgaaede Omkostninger blive, for saa vidt de ikke skulle dækkes af Rederiet eller Bjærgningsmassen, at afholde af Statskassen; den Søfolkene saaledes ydede Hjælp bliver ikke at betragte som Fattighjælp. Kapitel IX. Om Lovens Ikrafttræden og Omraade samt om Ophævelse af ældre Lovbestemmelser. **§ 76.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1896. Ved dens Ikrafttræden ophæves Lov

om Fattigvæsenet paa Færøerne af *22. Marts 1855*, Lov om Erhvervelse af Forsørgelsesret i Fattigdistrikterne i Færø Amt af *16. Februar 1856*, Lov af *9. Februar 1883* om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22. Marts 1855 samt alle andre hidtil gældende Lovbestemmelser, Anordninger o. s. v., der ere i Strid med nærværende Lov. **1895.** 10. April.

§ 77. De i det øvrige Kongerige og paa Island fødte Personer, som paa Færøerne blive trængende til Fattigforsørgelse, skulle være berettigede til at erholde saadan i det Fattigdistrikt, hvor de, efter at have opnaaet henholdsvis 18 og 16 Aars Alder, sidst have haft Ophold af den i § 32 i øvrigt ommeldte Beskaffenhed i henholdsvis 5 og 10 Aar. Den Del af Udgifterne ved trængendes Hjemsendelse, der i Medfør af § 67 ellers skal afholdes af den afsendende Kommune, bliver i de Tilfælde, hvor Hjemsendelsen sker fra det øvrige Kongerige til et forsørgelsespligtigt Fattigdistrikt paa Færøerne, at afholde af dette, ligesom omvendt Hjemsendelsesudgifterne, naar Hjemsendelsen sker fra Færøerne til det øvrige Kongerige, blive i det hele at bære af den forsørgelsespligtige Kommune der. Samme Regel gælder under Forudsætning af Gensidighed med Hensyn til Island. Opstaar der Tvistighed imellem et Fattigdistrikt paa Færøerne og en Kommune i det øvrige Kongerige eller paa Island angaaende Forsørgelsespligten, bliver Sagen i fornødent Fald at afgøre ved Forhandling imellem Justitsministeren og henholdsvis Indenrigsministeren eller Ministeren for Island.

Justm. Skr., hvori udtales, at det — i et Tilfælde, hvor der i en af Amtet udfærdiget Bevilling til Udsalg af Brændevin var optaget den Klausul, at Bevillingshaveren vilde have at finde sig i de Indskrænkninger med Hensyn til Varigheden og øvrige Vilkaar for Bevillingens Benyttelse, som senere ved Lov maatte blive fastsatte, — maatte have sit Forblivende ved den saaledes trufne Bestemmelse, der ikke skønnedes at ligge udenfor den Amtet ved Lov 3. Marts 1860 i Henseende til de der omhandlede Bevillinger til Brændevinshandel tillagte Kompetence. (Min. Tid. A. Nr. 91.) **1896.** 21. Marts.

Lov (Nr. 51) om Kundgørelse af Love og Anordninger paa Færøerne. **§ 1.** Kundgørelsen paa 1. April.

1896. 1. April. Færøerne af Love og kongelige og ministerielle Anordninger, under hvilket Navn de end maatte udstedes (Anordninger, Aabne Breve, Bekendtgørelser, Kundgørelser, Plakater, Reglementer, Regulativer, Instrukser, Vedtægter o. s. v.) skal herefter ikke ske ved Tinglæsning i Syslerne, men derved, at den i den almindelige Lovtidende stedfundne Offentliggørelse suppleres med en af Amtmanden foranstaltet Bekendtgørelse af de paagældende Loves og Anordningers Titel og Udstedelsesdag i den til Optagelse af offentlige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Tidende. **§ 2.** Ved det første ordinære Ting i Thorshavn efter Kundgørelsen fremlægger Sorenskriveren i Retten et Eksemplar af det Nummer af den nævnte Tidende, hvori Kundgørelsen er sket, idet en Fortegnelse over de i samme bekendtgjorte Love og Anordninger tilføres Justitsprotokollen. Det fremlagte Eksemplar af Tidenden forsynes med Fremlæggelsespaategning og opbevares i Sorenskriveriets Arkiv som et Bilag til Justitsprotokollen. **§ 3.** Den paagældende Lov eller Anordning træder, for saa vidt den ikke indeholder nogen herfra afvigende Bestemmelse, i Kraft overalt paa Færøerne 4 Uger efter den Dag, da det Nummer af den ovennævnte Tidende, hvori den bekendtgøres, er udkommet. **§ 4.** Kancelliplakat om Anordningers Publikation paa Færøerne af *23. Marts 1813* ophæves. **§ 5.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1897.

1. April. **Lov (Nr. 52) om Forandring i Bestemmelserne om Afholdelsen af Ting paa Færøerne.** **§ 1.** I Stedet for de ordinære Ting i Thorshavn, der have været holdte den første Søgnedag i Maaneden [1]), holdes fremtidig Ting sammesteds den første og tredje Tirsdag i hver Maaned; dog bortfalde af disse Fjortendagsting det første Ting i Januar Maaned og begge Tingene i Juni Maaned. De betragtes som ordinært Værneting for Strømø, Østerø, Vaagø, Sandø og Norderøernes Sysler. I Suderø Syssel holdes Ting fire Gange aarlig, en Gang i hvert Fjerdingaar med et Mellemrum af ikke under 2 og ikke over 4 Maaneder. **§ 2.** De nuværende Vaar- og Høstting bortfalde. Dog skal der for Vaagø, Sandø og Norderøernes Sysler holdes Vaarting i Maj eller Juni Maaneder, saafremt der inden Udgangen af Februar

[1]) Se Fr. 30. Marts 1836.

Maaned for Sorenskriveren er fremsat Begæring des- **1896.**
angaaende, og Amtmanden derhos skønner, at der 1. April.
navnlig paa Grund af Tingsvidners Forelse eller deslige er Anledning til Tings Afholdelse i Syslet. Tiden, da disse Ting skulle holdes, fastsættes af Sorenskriveren, der ligeledes ved hvert Aars Begyndelse bestemmer, til hvilke Tider de ordinære Ting paa Suderø i det paagældende Aar skulle holdes. Tingtiderne blive betimelig at kundgøre ved Kirkestævne og Bekendtgørelse i den til Optagelse af offentlige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Avis.
§ 3. De Fredlysninger og Ophævelser af saadanne, som i Henhold til de gældende Bestemmelser skulle ske ved Vaartingene[1]), foretages fremtidig, for saa vidt angaar alle de Sysler, for hvilke Fjortendagstingene i Thorshavn ere ordinære Værneting, hvert Aar den første Retsdag i August Maaned og for Suderøs Vedkommende paa hvert Aars 3. ordinære Ting. Derhos bør i alle Sysler Sysselmanden aarlig paa hans første Omrejse ved Grandestævne lyse Fred over de i Syslet beliggende Steder, der skulle fredes.
§ 4. Forordning 30. Marts 1836 §§ 1 og 2 og Bekendtgørelse *30. Januar 1864* ophæves. De i nævnte Forordnings § 7 givne Bestemmelser om fri Befordring og Diæter for Sorenskriveren finde Anvendelse paa de af denne Lovs Forskrifter følgende Rejser.
§ 5. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1897.

Kgl. Resol., hvorved bifaldes, at Tingstedet for 14. April.
Suderø Syssel fra 1. Januar 1897 at regne flyttes fra Ørdevig til Tveraa.
(Min. Tid. A. Nr. 128.)

K. U. M. Bekendtgørelse (Nr. 95) angaaende nogle Forandringer i Lov af 1. Marts 1854 om Ordningen af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færøerne, for saa vidt angaar Thorshavns Kommuneskole. 25. Juni.
Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 29. f. M. behaget Hans Majestæt Kongen i Henhold til Lov om Ordningen af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færøerne af 1. Marts 1854 § 45 at ophæve den allerhøjeste Resolution af *10. Februar 1879* angaaende nogle Forandringer i bemeldte Lov samt allernaadigst at appro-

[1]) Jfr. Jagtlov 23. April 1897 §§ 6—7.

1896. 25. Juni. bere følgende Ændringer i nævnte Lovs Kap. I. B. samt C. §§ 22, 24, 29 og 32: **§ 1** (i Stedet for Lovens § 14). Skolebørnene inddeles efter deres Alder og Kundskaber i Klasser, hvis Antal under nærmere Approbation af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fastsættes af Skoledirektionen efter Skolekommissionens Forslag. Børnene modtage daglig Undervisning efter en af Skoledirektionen approberet Undervisningsplan. **§ 2** (i Stedet for Lovens § 15). Lærerpersonalet skal være pligtigt til at undervise fra 5 indtil 6 Timer daglig, fordelte paa de enkelte Klasser efter Skolekommissionens nærmere Bestemmelse. **§ 3** (i Stedet for Lovens § 16). Til Fritid bestemmes Tiden fra 24. December til 3. Januar, fra Dagen før Skærtorsdag til Onsdagen efter Paaskedag, fra 3 Dage før til 5 Dage efter Pinsen, alle de nævnte Dage inklusive, desforuden en Sommerferie paa 4 Uger, der dog kan deles saaledes, at Børnene blive fri 2 Uger i Tørvtiden og 2 Uger i Høtiden efter Skolekommissionens nærmere Bestemmelse. Endvidere ere Kongens Fødselsdag, Grundlovsdagen, St. Olaidag og Valgdagene Fridage. **§ 4** (i Stedet for Lovens § 17). Lærefagene i Almueskolen ere: a) Religion. b) Læsning saavel af dansk som af latinsk Tryk og Skrift. c) Skønskrivning. d) Retskrivning (Diktat og for de fremmeligere Børns Vedkommende tillige Genfortælling). e) Tavleregning og Hovedregning. f) Danmarkshistorie. g) Geografi. h) Sang. i) For Drengenes Vedkommende Gymnastik om Vinteren, Svømning om Sommeren; Deltagelsen i Svømmeøvelserne skal dog fra Elevernes Side være frivillig. For Pigernes Vedkommende Haandgerning. j) Om muligt gives lidt Undervisning i Tegning og Naturhistorie. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vil efter Lagtingets Indstilling kunne paabyde Indførelsen af nye Skolefag, kun at Undervisningstiden ikke kommer til at overskride 6 Timer daglig. **§ 5** (i Stedet for Lovens § 18). Børnenes Fremgang prøves en Gang aarlig umiddelbart forud for Paaskeferien ved en offentlig Eksamen, som afholdes i Skolekommissionens Overværelse efter foregaaende offentlig Anmeldelse og Indbydelse til Børnenes Forældre, Værger eller Husbonder. Efter Udfaldet af denne Prøve opflytter Skolekommissionen efter Overlæg med Lærerpersonalet Børnene ifølge de dem meddelte Eksamenskarakterer fra de lavere til de højere Klasser og anviser dem højere eller lavere Plads. Med de Børn, som ønskes antagne til

Konfirmation, har Sognepræsten forinden Konfirmations-forberedelsens Begyndelse at anstille en særlig Eksamination, paa hvis Udfald det beror, hvor vidt han tror at kunne antage dem til Forberedelsen. De Børn, der ere antagne til Konfirmationsforberedelse om Efteraaret og saaledes befundne at kunne udskrives af Skolen, bør ikke desto mindre underkaste sig den forordnede Foraarseksamen. Lister, der vise Eksamens Udfald, blive af Skolekommissionen at indsende til Skoledirektionen. **§ 6** (i Stedet for Lovens § 19). Undervisningen i Kommuneskolen meddeles uden Betaling til de Børn, hvis Forældre eller Værger ere hjemmehørende i Thorshavns Kommune. For ethvert af de i Skolen i Henhold til Lov af 1. Marts 1854 § 13 in fine optagne Børn kan forlanges en Betaling af 50 Ø. maanedlig. **§ 7** (i Stedet for Lovens § 20). De Forældre, Værger eller Husbonder, som ikke lade deres Børn eller Tyende besøge nogen Skole, hvor anordningsmæssig Eksamen afholdes, ere pligtige til efter Tillysning fra Skolekommissionen i Avisen eller paa anden Maade at lade dem møde ved den aarlige offentlige Eksamen i Kommuneskolen. For saa vidt de ved denne ikke godtgøre at besidde alle de Kundskaber og Færdigheder, som jævnaldrende Børn have opnaaet i Kommuneskolen, ville de være at henvise til Undervisning i denne. De Forældre, Værger eller Husbonder, som uden lovlig Grund lade deres i den offentlige Kommuneskole gaaende Børn eller Tyende forsømme samme, blive af Skolekommissionen at belægge med Mulkt, hvis Størrelse ikke maa være under 10 Ø. og ikke over en Krone for hver forsømt Dag. De idømte Bøder afsones med simpelt Fængsel, dersom de ikke straks betales. For saa vidt de i Henhold til Lov af 1. Marts 1854 § 13 in fine optagne Børn forsømme Skolen uden antagelig Grund, ville Forældre, Værger eller Husbonder være lignende Tvangsforanstaltninger underkastede, som i nærværende Paragrafs andet Stykke[1]) er udført. Blive Forsømmelserne saa hyppige, at det maa antages, at de andre Elevers Undervisning derved hæmmes, kunne de af Skolekommissionen udvises af Skolen. Skolekommissionen kan tillade, at de Børn, som den ikke anser det for nødvendigt at tilholde til fuldstændig Skolegang, kunne nøjes med at søge Skole et Par Gange om Maaneden for at vedligeholde, hvad de have lært. Ethvert Barn skal, naar det har fyldt 15 Aar, fuld-

1896. 25. Juni.

[1]) ɔ: 3. og 4. Punktum.

1896. 25. Juni. stændig udskrives af Skolen, naar dets Forældre eller Værge forlange det. **§ 8** (Lovens § 12). I Behandlingen af Børnene have Lærerne at rette sig efter den Loven af 1. Marts 1854 vedføjede Instruks, indtil en anden maatte blive approberet af Ministeriet for Kirke og Undervisningsvæsenet. **§ 9** (til Lovens §§ 22 og 24). Undervisningen ved Kommuneskolen ledes af mindst 2 Lærere og 1 Lærerinde, af hvilke Førstelæreren, der maa have bestaaet Seminaristeksamen eller en med den ligestillet Eksamen, beskikkes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, medens det øvrige Lærerpersonale, der skal have bestaaet den under 9. Februar 1871 af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet befalede Eksamen for Almueskolelærere paa Færøerne, beskikkes af Skoledirektionen. **§ 10** (jfr. Lovens § 27 og Lov om Byen Thorshavns økonomiske Styrelse af 16. Februar 1866 §§ 17 og 25). Skolekommissionen har aarlig ved Regnskabsaarets Udgang at aflægge Regnskab over Skolernes Indtægter og Udgifter i det forløbne Aar. Dette Regnskab affattes af Skolens Kasserer, der vælges af og blandt Kommissionens Medlemmer. Kassereren har derhos at indkræve Skolepenge (smlgn. § 6) og Skolemulkterne (smlgn. § 7) samt at udbetale Skolens Udgifter, hvortil den fornødne Sum udbetales ham af Kommunekassen. Regnskabet indsendes inden Kalenderaarets Udgang gennem Landfogderiet til Revision og Decision sammen med Kommuneregnskabet. Endvidere indsendes til Borgerrepræsentationen et Overslag over den paaregnede Indtægt og Udgift for det kommende Aar inden hvert Aars August Maaneds Udgang. **§ 11** (i Stedet for Lovens § 29). Skolekommissionen samles i det mindste een Gang maanedlig og ellers saa ofte Formanden eller Flertallet af dens Medlemmer anser det nødvendigt; ved dens Samlinger indføres Forhandlingerne af Formanden i en Protokol. Skolekommissionen kan tilkalde en eller flere af Lærerpersonalet, naar saadant anses fornødent, som Raadgivere, men uden Stemmeret. **§ 12** (til Lovens § 32). Lærerne ved Skolen skulle af Kommunen aflægges med følgende Lønninger som Minimum: 1. Førstelæreren nyder 900 Kr. aarlig samt fri Bolig for en gift og frit Brændsel; han skal tillige være Degn og Kirkesanger ved Thorshavns Kirke og nyder derfor de hermed forbundne Indtægter. 2. Andenlæreren nyder 700 Kr. aarlig og fri Bolig for en ugift samt frit Brændsel; han skal være pligtig til ved forefaldende Vakance at overtage Stillingen som Klokker ved Thorshavns Kirke og skal

da derfor nyde de hermed forbundne Indtægter. Lærerinden nyder 500 Kr. aarlig og fri Bolig for en ugift samt frit Brændsel til Skolestuen. **§ 13** (jfr. Lov af 16. Februar 1866 § 1, 2. Stykke[1]). Foruden de i denne Resolution bestemte Skolepenge og Bøder henlægges til Skolen, indtil en endelig Adskillelse af Skolefondens Kapitaler kan finde Sted, af bemeldte Fond et aarligt Tilskud af 640 Kr. 3. **1896.** 25. Juni.

Justm. Bekendtgørelse (Nr. 26) angaaende forskellige Bestemmelser vedrørende Karantænevæsenet paa Færøerne. § 1. Ethvert til Færøerne kommende Skib, som ønsker Forbindelse med Land, skal være forsynet med behørigt Sundhedspas. Ankommer Skibet fra udenrigsk Havn, skal Sundhedspasset indeholde Oplysning om, hvor vidt nogen smitsom epidemisk Sygdom er herskende paa det Sted, hvorfra Skibet er afsejlet, eller blandt Skibets Besætning, og skal dette være bekræftet af den danske Konsul, eller, hvor ingen saadan er ansat, af Øvrigheden paa Stedet. Hvis Skibet befindes ikke at være forsynet med behørigt Sundhedspas, eller hvis det ved Ankomsten har, eller paa Rejsen har haft syge eller døde om Bord, er vedkommende Øvrighed berettiget til at anstille den fornødne Undersøgelse, navnlig ogsaa af Besætningens Sundhedstilstand, og er Skibsføreren forpligtet til i det hele at holde sig de Forskrifter efterrettelig, som af Øvrigheden gives for at forebygge, at smitsomme Sygdomme indføres. **§ 2.** Alle til Færøerne saavel fra Udlandet som fra Indlandet ankommende Skibe skulle, forinden de besejle andre Havne paa Øerne, anløbe en af efternævnte Havne: Thorshavn og Vestmanhavn paa Strømø, Trangisvaag paa Suderø, Vaag (Klaksvig) paa Bordø, Midvaag paa Vaagø, Kongshavn paa Østerø og Sand paa Sandø. Mellem disse Havne har Skibsføreren frit Valg, men vælges en Havn, hvor ingen Læge er bosat, vil i saadanne Tilfælde, i hvilke Lægeundersøgelse kræves, jfr. §§ 1, 3 og 4, Forbindelse med Land ikke blive tilstedet, forinden saadan Undersøgelse har fundet Sted paa Skibets Foranstaltning og Bekostning enten ved en tilstedekommen Læge eller efter Afgang til en Havn, hvor en Læge er bosat. Læger findes for Tiden kun i Thorshavn og Vestmanhavn paa Strømø, Trangisvaag paa Suderø og Vaag (Klaksvig) paa Bordø. **§ 3.** Skibe, som ankomme fra et Sted, hvor ifølge derom 1897. 25. Febr.

[1]) o: 5. Punktum.

1897. 25. Febr. udstedt Bekendtgørelse asiatisk Kolera, Børnekopper, eksantematisk Tyfus eller andre Sygdomme, paa hvilke Bestemmelserne i Loven af 8. Januar 1872 maatte blive bragte til Anvendelse, antages at herske epidemisk, skulle, forinden de anløbe Havnen, hejse Karantæneflaget eller i Mangel af samme et hvidt Flag paa Stortoppen, hvormed de blive liggende, indtil nærmere Forholdsregler gives. Det samme gælder om Skibe, som ankomme fra andre Steder, naar nogen om Bord paa samme er eller paa Rejsen har været angreben enten af de forannævnte Sygdomme eller af Mæslinger eller Skarlagensfeber, eller naar Skibet har eller paa Rejsen har haft Lig af saadanne om Bord. **§ 4.** Fra de i § 3[1]) ommeldte Skibe maa ingen af de om Bord værende Personer (Passagerer eller Besætning) landsættes, forinden Skibet ved Sundhedspolitiets Foranstaltning er bleven undersøgt af vedkommende Distriktslæge. Findes det ved Lægeundersøgelsen, at Skibet har eller paa Rejsen har haft mistænkelige Sygdomstilfælde (syge eller døde) om Bord, eller at dets Sundhedsforhold i det hele giver Anledning til Frygt for Smittes Indbringelse, bliver Skibet straks at henvise til Thorshavn, og har Sundhedspolitiet efter Skibets Ankomst dertil, forinden nogen af de om Bord værende landsættes, at træffe de fornødne Foranstaltninger med Hensyn til de syge samt til de dødes Fjernelse fra Skibet samt dettes Renselse. Indtil disse Foranstaltninger ere tilendebragte, bliver Skibet at holde afsondret. For den ommeldte Undersøgelse tilkommer der Lægen en Kendelse af 4 Kroner for Skibe af indtil 60 Tons, 6 Kroner for Skibe af indtil 100 Tons og 10 Kroner for Skibe af over 100 Tons. Kendelsen til Lægen og Betalingen for hans Befordring til og fra Borde samt Omkostningerne ved ilandbragte syges Helbredelse og Skibets Rensning afholdes af Skibet, der hæfter for Betalingen og, forinden nogen af de om Bord værende landsættes, har at stille Sikkerhed for Erlæggelsen af de det paahvilende Omkostninger. For Krigsskibes Vedkommende afholdes Betalingen til Lægen af Statskassen. Er Lægen fraværende, kan Skibet af Politiøvrigheden fritages for den paabudne Lægeundersøgelse, saafremt Skibets Fører til Stedets Øvrighed afgiver en, i en af Justitsministeriet foreskreven Form[2]) affattet Erklæring om, at han ikke har eller paa Rejsen har haft syge eller døde, derunder dog ikke indbefattet tilskadekomne,

[1]) I Bekendtgørelsens officielle Tekst staar fejlagtig § 2.
[2]) Se Bek. 16. Oktober 1879.

om Bord. **§ 5.** Saa snart Skibet er indkommet i en af de i § 2 nævnte Havne, og forinden der haves noget Samkvem med Indvaanerne eller noget udlosses af eller indlades i Skibet, har Skibets Fører at begive sig i Land og melde sig i Thorshavn hos Landfogden og i de øvrige Klareringshavne hos vedkommende Sysselmand eller, hvor Sysselmanden ikke bor paa Stedet, hos den der ansatte Karantænebetjent, og for dem forevise Skibets Papirer samt meddele den Forklaring, som til Undersøgelse af Skibets Sundhedstilstand maatte blive ham affordret, jfr. § 1. Landgangen skal, naar ikke Forholdene lægge Hindringer i Vejen derfor, ske paa det Sted ved Strandbredden, som betegnes af en ved samme anbragt Flagstang, hvorpaa et gult Flag (Karantæneflag) hejses, naar Skibet er under Opsejling. **§ 6.** Naar den i §§ 4 og 5 omhandlede Undersøgelse har fundet Sted, og de Foranstaltninger ere trufne, hvortil den maatte have givet Anledning, vil der af vedkommende Øvrighed blive meddelt Skibet et Sundhedsbevis, som hjemler Skibet Ret til paa samme Rejse at have Samkvem med hvilken som helst anden Havn paa Færøerne. I hver Havn, som Skibet derefter anløber, har Skibsføreren, under Iagttagelse af hvad der er foreskrevet i § 5, straks efter sin Ankomst at melde sig hos Stedets Øvrighed eller Karantænebetjent og for denne forevise Skibets Papirer og det ommeldte Sundhedsbevis, som hver Gang bliver at forsyne med Paategning om Forevisningen. **§ 7.** Fremmede Fiskerskibe have — med den i nærværende Paragrafs 2 Stykke omhandlede Undtagelse —, hver Gang de anløbe en Havn[1]) paa Færøerne, for Eftersyn af Skibets Papirer at erlægge til vedkommende Øvrighed eller Karantænebetjent 5 Øre pr. Ton af Skibets Drægtighed, hvorom Paategning meddeles Skibets Folkeliste. Søger et fremmed Fiskerskib Havn paa Grund af haardt Vejr, uden at nogen iblandt Besætningen gaar i Land eller har Forbindelse med Indvaanerne, er Skibsføreren ikke forpligtet til at begive sig i Land og forevise Skibspapirerne, om Skibet end ligger til Ankers, indtil det uden Fare kan gaa ud igen. **§ 8.** Skulde noget Skib, forinden det har anløbet en af de anordnede Klareringshavne, jfr. § 2, formedelst Storm eller af anden Aarsag blive nødsaget til at søge ind i en anden Havn paa Færøerne, bliver der af Skibsføreren med Hensyn til hans Forpligtelser over for Karantæneopsynet at forholde efter de i § 3,

1897. 25. Febr.

[1]) Jfr. Justm. Skr. 10. Marts 1863.

1897. 25. Febr. § 4 første Stykke[1]) samt § 5 indeholdte Regler, alt efter som Skibet er at anse som mistænkeligt eller ikke. Skibsføreren har derhos i et og alt at rette sig efter de Forholdsregler, som gives af Stedets Karantænebetjent eller vedkommende Sysselmand, naar denne maatte komme til Stede, og har navnlig, saa snart det lader sig gøre, at begive sig til den Klareringshavn, hvortil Skibet er bestemt, eller hvortil det af Karantæneopsynet bliver henvist. **§ 9.** Overtrædelser af foranførte Bestemmelser eller af de i Henhold til samme givne Paalæg straffes, for saa vidt ikke højere Straf i Medfør af den almindelige Lovgivning er forskyldt, med Bøder i Overensstemmelse med de angaaende Karantænevæsenet paa Færøerne gældende Forskrifter, jfr. Forordningen angaaende Karantænevæsenet af *8. Februar 1805* § 39, Lov om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 11, Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 § 6 samt Lov om fremmedes Fiskeri under Færøerne af 23. April 1881 § 3. **§ 10.** Justitsministeriets Bekendtgørelse af *27. Februar 1882* indeholdende forskellige Bestemmelser vedrørende Karantænevæsenet paa Færøerne ophæves. **§ 11.** Et Aftryk af nærværende Bekendtgørelse, om fornødent med engelsk Oversættelse, bliver af Karantæneopsynet paa Færøerne at afgive til enhver Skibsfører, som ikke dermed er forsynet.

25. Febr. **Justm. Instruks (Nr. 27) for Karantænebetjente paa Færøerne. § 1.** De paa Færøerne ansatte Karantænebetjente, der beskikkes af Amtmanden efter Indstilling af vedkommende Sysselmand, have hver for den Havn, for hvilken de ere ansatte, nøje at vaage over, at de Bestemmelser overholdes, som ere givne for at afværge, at smitsomme Sygdomme indføres til Øerne. **§ 2.** Paa hver Plads, hvor en Karantænebetjent er ansat, anbringes en Flagstang paa et iøjnefaldende Sted ved Strandbredden, hvor Baade kunne lægge til Land, og har Karantænebetjenten, hver Gang noget Skib, som ikke paa Færøerne er stationeret til Kystfart eller fra og ved Øerne driver Fiskeri, ses at være under Opsejling, paa Flagstangen at hejse et gult Flag (Karantæneflaget), for derved at tilkendegive, hvor Skibets Fører har at indfinde sig for at forevise Skibets Papirer og meddele Forklaring angaaende Skibets Sundheds-

[1]) ɔ: første Punktum.

tilstand. **§ 3.** Forpligtelsen til at begive sig i Land og melde sig hos Karantæneopsynet paahviler Føreren af ethvert Skib, som ikke befinder sig under de Forhold, som omhandles nedenfor i §§ 6 og 7, og som ikke er stationeret til Kystfart paa Færøerne eller derfra driver Fiskeri i Farvandet omkring Øerne. Anmeldelsen skal finde Sted, saa snart Skibet er indkommet i Havnen, og forinden der fra Skibet haves Samkvem med Indvaanerne, eller noget udlosses af eller indlades i samme, og skal den foretages, hver Gang Skibet anløber Havnen, om dette end sker flere Gange paa samme Rejse. **§ 4.** Kommer Skibet fra en færøsk Klareringshavn og fra vedkommende Øvrighed — i Thorshavn Landfogden, i de øvrige Klareringshavne Sysselmanden eller paa hans Vegne Karantænebetjenten — medbringer behørigt Sundhedsbevis, og der efter Skibsførerens Forklaring ikke senere paa Skibet er forekommet noget mistænkeligt Sygdomstilfælde, tilstedes der Skibet Forbindelse med Land. Om Forevisningen af Sundhedsbeviset har Karantænebetjenten hver Gang at meddele dette Paategning. **§ 5.** Har Skibet ikke forinden anløbet en færøsk Klareringshavn og saaledes ikke er forsynet med noget af Øvrigheden udstedt Sundhedsbevis, bliver det af Karantænebetjenten at henvise til en af efternævnte Havne: Thorshavn og Vestmanhavn paa Strømø, Trangisvaag paa Suderø, Vaag (Klaksvig) paa Bordø, Kongshavn paa Østerø, Midvaag paa Vaagø og Sand paa Sandø, alt under Forudsætning af, at Skibet ikke efter Skibspapirerne eller Skibsførerens Forklaring er at anse som mistænkeligt, jfr. § 6. Forbindelse med Land maa for disse Skibes Vedkommende kun finde Sted i Nødstilfælde, saasom naar Mandskabet paa Grund af Storm nødsages til at forlade Skibet, eller det af Mangel paa Vand og Fødemidler eller formedelst andet Uheld nødes til at søge Hjælp. **§ 6.** Den i § 3 indeholdte Regel, at Skibsføreren straks efter sin Ankomst har at melde sig i Land for Karantæneopsynet, kommer ikke til Anvendelse: a. paa Skibe, som ankomme fra et Sted, hvor ifølge derom udstedt Bekendtgørelse asiatisk Kolera, Børnekopper, eksantematisk Tyfus eller andre Sygdomme, paa hvilke Bestemmelserne i Loven af 8. Januar 1872 maatte blive bragte til Anvendelse, antages at herske epidemisk, og b. paa Skibe, selv om de ankomme fra andre Steder, naar nogen om Bord paa samme er eller paa Rejsen har været angrebet enten af en af de under Litr. a nævnte Sygdomme eller af Mæslinger eller Skarlagensfeber, eller naar Skibet har

1897. 25. Febr.

1897. 25. Febr. eller paa Rejsen har haft Lig af saadanne om Bord. I disse Tilfælde paaligger det Skibsføreren, forinden Skibet indkommer i Havnen, at hejse Karantæneflaget eller i Mangel af samme et hvidt Flag paa Skibets Stortop, og har Karantænebetjenten da snarest muligt at begive sig ud til Skibet og fra Baaden affordre Skibets Fører Forklaring om hans og Skibets Navn, hvorfra det kommer, samt om Skibets Sundhedsforhold i det hele. Fremgaar det af Skibsførerens Forklaring, at Skibet har eller paa Rejsen har haft Sygdomstilfælde (syge eller døde) om Bord af den ovennævnte Art (Litr. b), har Karantænebetjenten straks at henvise Skibet til Thorshavn; i andet Fald (Litr. a) enten til denne Havn eller til en anden af de i Instruksens § 5 nævnte Havne efter Skibsførerens eget Valg, dog at det vil være at betyde denne, at der i vedkommende Havn, inden der tilstedes Skibet Forbindelse med Land, vil blive forlangt Lægeundersøgelse, som, hvis han vælger en Havn, hvor ingen Læge er bosat, maa ske ved en paa hans Foranstaltning og Bekostning hidkaldt Læge. Karantænebetjenten har derhos uopholdelig at tilstille Sysselmanden fornøden Anmeldelse om det passerede, for at denne kan træffe saadanne yderligere Foranstaltninger, som efter Omstændighederne maatte anses nødvendige For øvrigt er det en Selvfølge, at der fra saadanne. Skibe ikke kan tilstedes Forbindelse med Land undtagen i Nødstilfælde, jfr. § 5, og da under Iagttagelse af den Forsigtighed, som Forholdene tillade. **§ 7.** Naar et fremmed Fiskerskib søger Havn paa Grund af haardt Vejr, uden at nogen iblandt Besætningen gaar i Land eller har nogen Forbindelse med Indvaanerne, er Skibsføreren ikke pligtig at foretage den i § 3 omhandlede Anmeldelse for Karantæneopsynet, om Skibet end ligger til Ankers, indtil det uden Fare kan gaa ud igen. **§ 8.** Hver Gang fremmede Fiskerskibe anløbe en Havn[1]) paa Færøerne, uden at det i § 7 omhandlede Tilfælde foreligger, have de for Eftersyn af Skibets Papirer at erlægge 5 Øre pr. Ton af Skibets Drægtighed, og har Karantænebetjenten at meddele Skibets Folkeliste Paategning om, at Eftersyn har fundet Sted, og at det befalede Gebyr derfor er betalt. Gebyret tilfalder Karantænebetjenten. **§ 9.** Det paaligger Karantænebetjenten at føre Tilsyn med, at der fra Skibe, som indkomme i Havnen, ikke foretages nogen Udlosning af Varer, der ere afgiftspligtige efter Lov om forskellige Skatter

1) Jfr. Justm. Skr. 10. Marts 1863.

og Afgifter paa Færøerne af 30. Marts 1892 § 1 (Vin, Brændevin, Spiritus, spirituøse Drikkevarer og Øl af enhver Slags), medmindre der forevises Attest fra Landfogden eller vedkommende Sysselmand for, at der allerede er betalt Afgift af de paagældende Varer i Henhold til den nævnte Lov. Ligeledes har han at føre Tilsyn med, at der ikke fra Skib drives Handel umiddelbart med Beboerne, uden at den ved nævnte Lovs § 15 befalede Kendelse er betalt. **§ 10.** Saavel i de i §§ 6 og 9 omhandlede Tilfælde som naar Karantænebetjenten i øvrigt finder en Anmeldelse for Øvrigheden nødvendig, er han til dens Befordring berettiget til at forlange den fornødne Skyds udsat for Skydskassens Regning. Ligeledes er Karantænebetjenten berettiget til at benytte offentlig Skyds, naar han med Baad begiver sig ud til de ankomne Skibe, saavel i de i § 6 nævnte Tilfælde, som naar han ellers til Varetagelsen af det ham overdragne Hverv dertil finder Anledning. **§ 11.** Under Udførelsen af de Karantænebetjenten ifølge denne Instruks paahvilende Forretninger har han som Tegn paa sin Stilling at bære det for Karantænebetjente bestemte Skilt. Betjener han sig af Baadskyds, skal Baaden være forsynet med et til dette Brug anskaffet gult Baadflag, af hvilket han ligeledes kan betjene sig, naar det paa Grund af Brænding eller af anden Aarsag maatte være nødvendigt at anvise den fra Skibet ankommende Baad en anden Landingsplads end den almindelige, jfr. § 2. **§ 12.** For saa vidt Sysselmanden ikke er bosat paa det Sted, hvor Skibets Klarering i Overensstemmelse med foranstaaende § 5 skal foregaa, har den paa Stedet ansatte Karantænebetjent med Hensyn til de Funktioner, som det overdrages ham at udføre paa Sysselmandens Vegne, at forholde sig efter de Regler, som nu gælde eller senere maatte blive foreskrevne. **§ 13.** Instruks for Karantænebetjente paa Færøerne af *27. Februar 1882* ophæves. **1897.** 25. Febr.

Justm. Skr., hvori udtales, at den ved Lov om Udpantning af 30. Marts 1894 § 11 hjemlede Gebyrfrihed maa antages at omfatte Forkyndelsesgebyret til Stævnevidnerne, men at Spørgsmaalet i øvrigt af vedkommende vil kunne indbringes for Domstolene. (Utr.) 19. Marts.

1897. **Lov (Nr. 70) angaaende Indførelse af en ny Skyld-**
23. April **sætning af Jordejendomme paa Færøerne m. m.**

§ 1. Den i Henhold til Lov om en ny Skyldsætning paa Færøerne af 29. Marts 1867 § 8 udarbejdede ny Jordebog for Færøerne træder i Kraft Olaidag 1899[1]).

§ 2. Fra den nævnte Dag at regne bliver den i Jordebogen indeholdte Ansættelse af de enkelte Ejendomme til Normalmarker under Navn af Skattemarker at lægge til Grund ved Beregningen af alle Skatter, Afgifter og Ydelser i offentlige Øjemed af det færøske Jordegods, saavel de, der for Tiden opkræves efter Marketal, som de, der i Fremtiden maatte blive paalagte. **§ 3.** De nuværende Skatter til Statskassen svares fra den nævnte Dag under eet under Navn af Kongs- og Matrikulskat af beneficeret Gods med 20 Øre af hver Skattemark og af alt andet Jordegods med 36 Øre af hver Skattemark. Overgaar beneficeret Jord i privat Eje, svares den samme Skat heraf som af den øvrige ikke beneficerede Jord. **§ 4.** De aarlige Lejeafgifter til Statskassen af Fæstegodset svares fra den nævnte Dag under eet med 7 Kr. 6 Øre af hver Skattemark, og Indfæstningsafgiften ved Udstedelse af nye Fæstebreve med 5 Kr. 98 Øre af hver Skattemark. Som Tillæg til den nævnte aarlige Lejeafgift udredes den Lejeforhøjelse, der er eller fremtidig maatte blive paalagt i Henhold til Lov om Godtgørelse for udførte Grundforbedringer m. v. paa Statens Fæstegods paa Færøerne af 12. April 1892. **§ 5.** I Erstatning for det hidtil af nogle Fæstere i Nordstrømø til Færø Amts Hospital erlagte Deputat af 60 Lam aarlig udreder Statskassen fra Olaidag 1899 et aarligt Beløb af 360 Kr. til Hospitalet. **§ 6.** Til Brug ved Opkrævningen af de i §§ 3 og 4 omhandlede Skatter og Afgifter affatter Landfogden en Fortegnelse over Jorderne, hvilken skal give en Oversigt over de Poster i Jordebogen, der høre a) til hvert Fæste (derunder ikke indbefattet Lejetrøer), b) til den beneficerede Jord i hvert Præstegæld (derunder ikke indbefattet Lejetrøer), c) til Odelsjord og Lejetrøer i hver Bygd. Sysselmændene skulle sognevis hver for sit Syssel affatte en Fortegnelse over Ejerne af Odelsjorden i Sysselet og Besidderne af Lejetrøerne sammesteds. Naar en Lodsejer — eller hvis han er umyndig hans Værge — bor udenfor Sognet, skal den paagældende paa Opfordring af Sysselmanden inden en af denne fastsat passende

[1]) Jfr. Justm. Skr. 27. Oktober 1898.

Frist opgive en i Sognet bosat myndig Person, der med Hensyn til Jorden skal repræsentere Ejeren, hvis Navn dog vedføjes Jorden. Hver Ejers eller Besidders Navn opføres særskilt og under Navnet den Del af hvert Taksationsnummer, som han ejer eller besidder. Ved hver Post opføres det Beløb, hvortil Lodsejerens Andel er ansat efter Jordebogen. Disse Beløb sammenlægges og omsættes til Skattemarker. Mulige Brøker afrundes opefter til Hundrededele af Skattemarker. De kommunale Forstanderskabers og Sognekommissioners Medlemmer skulle være Sysselmændene behjælpelige med at tilvejebringe de til Fortegnelsens Affattelse fornødne Oplysninger. Naar et Taksationsnummer, der ikke tidligere har været matrikuleret, ejes eller besiddes af flere, og hver enkelts Andel ikke fremgaar af Jordfortegnelsen eller af Jordebogen, skal Sysselmanden søge at tilvejebringe Lodsejernes Erklæring, eventuelt Overenskomst om, med hvilken Andel enhver af dem er lodtagen. Kan Overenskomst ikke opnaas, afgør Sysselmanden ved Kendelse, for hvilken Andel enhver Lodsejer skal anses skattepligtig, hvilken Kendelse dog af enhver af de interesserede kan indankes for Landvæsenskommissionen. § 7. De i § 6 omhandlede Navnefortegnelser skulle efter forudgaaet Bekendtgørelse i hver Bygd fremlægges til almindeligt Eftersyn paa et passende Sted i Sognet i 1 Maaned. Indsigelser mod Fortegnelsen fremsættes for Sysselmanden inden en Maaned efter Fristens Udløb og afgøres ved hans Kendelse, der kan indankes for Amtmanden inden 6 Uger efter Afsigelsen, hvilken Klageren og eventuelt andre vedkommende skulle tilkaldes til at paahøre. Fortegnelserne rettes efter de afsagte Kendelser og benyttes derefter som Grundlag for Skatteopkrævningen. § 8. Samtlige Ejere (Besiddere) af Odelsjord og Lejetrøer skulle senest hvert Aars Olaidag indbetale til Sysselmanden paa hans Kontor de deres Jorder til Statskassen og Amtsrepartitionsfonden paahvilende Skatter[1]). Yderne skulle dog være berettigede til at indbetale Skatten til Sysselmanden paa dennes sidste Omrejse før Olaidag. Sysselmanden indsender derefter snarest muligt de indkomne Beløb til Landfogden. Resterende Skatter inddriver Sysselmanden ved Udpantning inden den paa Forfaldsdagen følgende 1. November. Det ved den i § 6, 2. Stykke[2]), omhandlede Afrunding fremkomne Over-

1897. 23. April.

[1]) Jfr. Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 15.
[2]) o: 7. Punktum.

1897. 23. April. skud tilfalder Sysselmanden. **§ 9.** Naar Odelsjord eller Lejetrøer skifte henholdsvis Ejer eller Besidder, skal Modtageren, eller, hvis han er umyndig eller fraværende, hans Repræsentant (jfr. § 6, 2. Stykke[1])) samt i sidste Tilfælde tillige Jordens Bruger, være pligtig til inden en Maaned efter Afhændelsen at anmelde denne til det Medlem af Sognekommissionen — i Sogne, der udgøre en selvstændig Kommune, Forstanderskabet — som Kommunalforstanderskabet hertil har at udvælge for hvert Sogn. Dette Medlem skal inden hvert Aars 1. April tilstille Sysselmanden Fortegnelse over de i Sognet i Aarets Løb foregaaede Ejer- og Besidderskifter. Paa Grundlag af de saaledes indgaaende Anmeldelser berigtiger Sysselmanden sin Navnefortegnelse. Undladelse af den i § 6, 2. Stykke,[1]) omhandlede Opgivelse og de i denne Paragraf nævnte Anmeldelser og Indberetninger straffes med Bøder fra 1—20 Kr., der tilfalde Amtsfattigkassen. Sager herom behandles for Thorshavns Vedkommende efter de almindelige Regler for offentlige Politisager, men for Landkommunernes Vedkommende politiretsvis efter Plakaten af 23. Marts 1813 af Sysselmanden. Paaanke kan ske til Amtets Overpolitiret, fra hvilken videre Appel ikke kan ske. Sysselmændene indsende i Aaret 1900 og derefter hvert 5. Aar til vedkommende Forstanderskaber en Fortegnelse, hvoraf det fremgaar, hvor mange Skattemarker enhver Ejer (Besidder) i Sognet er pligtig at svare Skat af. **§ 10.** For Udarbejdelsen af Jordebogen og den i § 6 ommeldte Fortegnelse tillægges der Landfogden et Honorar af 300 Kr., Sysselmændene i Suderø og Østerø Sysler ligeledes et Honorar af 300 Kr. hver, og hver af de øvrige Sysselmænd et Honorar af 200 Kr. Disse Honorarer medregnes til de i Lov om en ny Skyldsætning paa Færøerne af 29. Marts 1867 § 12 omhandlede Matrikuleringsarbejder vedrørende Omkostninger. Til Dækning af den Del af bemeldte, herefter i alt 17,065 Kr. 78 Øre udgørende Omkostninger, som i Henhold til den anførte Lovbestemmelse skal godtgøres Jordebogskassen af Odelsjorden, bliver der af hver Skattemark at betale 2 Kr., som erlægges med en Femtedel Olaidag 1899 og en Femtedel Olaidag i hvert af de paafølgende 4 Aar.

23. April. **Jagtlov (Nr. 71) for Færøerne. § 1.** Jagtretten paa Færøerne til Lands følger med Grunden og maa ikke skilles fra denne. I et Fællig i Hauge eller Bø

[1]) o: 3. Punktum.

har enhver Ejer eller Bruger lige Jagtret. Nærmere Regler for Jagtens Udøvelse kunne fastsættes paa Grandestævne, hvor det ligeledes kan vedtages, at der i et Fællig ikkun til Dels eller slet ikke maa jages. **§ 2.** Hvorledes der skal forholdes med Fuglefangst i Urer, Bjærge og andre lignende Steder, hvor Fugl tages, samt med Hensyn til Omanflej, beror under Iagttagelse af denne Lovs Bestemmelser paa, hvad Grundbesidderne vedtage paa Grandestævne. Hvor ingen saadan Vedtægt er oprettet, deles den Fangst, der indvindes, efter de paagældende Brugs Marketal; i samme Forhold deltages ligeledes i Udgifterne ved Fangsten samt i Anskaffelse og Vedligeholdelse af de til Fangsten nødvendige Redskaber. I enhver Bygd, hvor Retten til at tage Fugl i Fuglepladser ikke er ordnet ved Dom, tinglæst Brev eller ved Bestemmelser, trufne paa Grandestævne, skal Sysselmanden søge at foranledige faste Bestemmelser om Jagtretten, tilvejebragte enten ved Overenskomst eller ved Landvæsenskommissionens Afgørelse, hvilke Bestemmelser blive at tinglæse, og skal Overenskomsten være afsluttet, eller Indkaldelsen til Kommissionen være udtagen inden 4 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden, da ellers Rettigheden tilfalder den eller de Bygder, hvortil Fuglepladsen hører, efter det samlede Marketal i Bø eller Hauge, Indmarkens Besiddere, hvis Fangsten af Søfugl i vedkommende Bygd er en Bøen tilkommende Herlighed, og Haugens Besiddere, hvis den paagældende Fangst i vedkommende Bygd er henlagt til Haugerne. Denne Bestemmelse skal dog ikke komme til Anvendelse paa Fuglepladser, der danne sig efter denne Lovs Ikrafttræden. **§ 3.** Jagtretten paa Søterritoriet ved Færøerne er med de i denne Lov fastsatte Indskrænkninger fri for enhver dansk Undersaat. **§ 4.** Ret til at tage Hellefugl tilkommer enhver Beboer af den Bygd, hvortil Pladsen, hvor Fuglen sidder, hører, men ingen udenfor Bygden boende. **§ 5.** Fuglebjærge, Urer, Holme eller andre lignende Steder samt Ederfuglevarp kunne paa Begæring af enhver Ejer eller Bruger fredlyses, dog kun naar disse Steder efter kyndige og uvillige af Retten udmeldte Mænds Skøn ved egenlig Fangst give et virkeligt Udbytte, der i Mangel af Fredlysning maa antages at ville blive forringet. **§ 6.** Fredlysning sker af Retten og finder Sted aarligt paa de ved Lov om Forandring i Bestemmelserne om Afholdelsen af Ting paa Færøerne af 1. April 1896 § 3 dertil bestemte Ting. Vedkommende, der vil have et

1897. 23. April.

1897. 23. April. af de i § 5 nævnte Steder fredlyst, skal 3 Maaneder forud for det Ting, paa hvilket han vil begære Skønsmænd udmeldte af Retten, lade bekendtgøre dels ved Kirkestævne i de Sogne, hvoraf nogen Del ligger indenfor 4 Mils Afstand fra det paagældende Steds yderste Grænse, dels i den til Optagelse af retslige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Avis, at og paa hvilket Ting han vil fremsætte saadan Begæring. Sorenskriveren er pligtig til, forinden Udmeldelsen foregaar, at meddele de paa Tinget tilstedeværende, hvem han agter at udmelde, og at opfordre dem til at fremkomme med deres mundtlige Indsigelser mod Udmeldelsen af disse. Enhver af de indenfor hint Omraade bosiddende, som maatte anse sig brøstholden ved det afgivne Skøn, kan begære Overskøn afholdt, dog maa Begæringen herom fremsættes, forinden Retten har lyst Fred over vedkommende Sted. Saavel Fredlysningen som Udmeldelsen af Skønsmændene og Overskønsmændene vil være at foretage uden Udgift for de paagældende. **§ 7.** Naar 3 Aar ere forløbne efter en i Overensstemmelse med § 6 foretagen Fredlysning, kan enhver af de Personer, der bo indenfor den i Paragraffen nævnte Afstand fra Stedet, begære Skøn afholdt om, hvor vidt samme skal vedblivende holdes fredet. Vedkommende har i saa Fald 3 Maaneder, forinden han paa Tinge begærer Skønsmænd udmeldte, at lade sit Forehavende forkynde enten, naar Stedet bruges af en Bygds Beboere, ved Kirkestævne og i den til Optagelse af retslige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Avis eller, naar det besiddes af Enkeltmand, da ved Stævnevidnerne for denne. I Henseende til Fremgangsmaaden ved Udmeldelsen af Skønsmændene saavel som til Overskøns Afholdelse bliver der at iagttage lignende Regler som foreskrevne i § 6. Antager Skønnet eller eventuelt Overskønnet, at Stedet eller en Del af samme ikke bør holdes fredet længere, ophæver Retten enten ganske eller til Dels Fredlysningen ved Bekendtgørelse paa et af de i § 6, 1. Punktum, ommeldte Ting. Saavel Udmeldelsen af Mændene som Ophævelse af Fredlysningen foretages uden Udgift for de paagældende. **§ 8.** Fra 15. Marts til August Maaneds Udgang maa ingen, hverken Ejer, Bruger eller uvedkommende, skyde indenfor en halv Mils Afstand fra et fredlyst Fuglebjærg til Havs og indenfor en Fjerdingvejs Afstand fra Fuglebjærgets Yderside langs Landet, eller inden saadanne Grænser langs Landet, som nærmere betegnes ved Fredlysning. Ved

fredlyste Urer skal i samme Tidsrum al Skyden være forbudt i en halv Fjerdingvejs Afstand fra Uren og for hele Aaret, hvor Skarveurer fredlyses. Ligeledes skal i Tidsrummet fra 25. Januar til 25. Oktober al Skyden være forbudt ved Myggenæsholmen i samme Afstand fra Holmen som ved fredlyst Fuglebjærg. Fra 1. Maj til August Maaneds Udgang maa ingen skyde indenfor en halv Fjerdingsvejs Afstand fra fredlyst Ederfuglevarp. Dog er det uden Hensyn til Tid og Afstand fra et fredlyst Varp tilladt enhver inden for Grænserne af de ham tilhørende eller til Brug overdragne Jorder at skyde Ravne, Krager og andre for Ederfuglen skadelige Fugle, for saa vidt Fredlysning af andre Steder ikke derved krænkes. **§ 9.** Det skal ved Fangst af Søfugle være forbudt at anvende enten Spredning af Garn paa Landjorden eller saakaldet Omanflej, naar den er forbunden med Støj, ligesom det overhovedet skal være forbudt i Fuglepladserne at drive Fangst paa en saadan Maade, at Fuglen derved ødes. Omanflej maa derhos ikke anvendes af andre end vedkommende Fuglebjærgs Ejere eller Brugere. **§ 10.** I Tidsrummet fra 1. Juli til Udgangen af August Maaned maa ingen paa Færøerne til Vands dræbe eller ødelægge Lomvier paa anden Maade end ved Flejestang. Æg af Lomvier maa ikke tages oftere end en Gang aarlig paa samme Sted i en Fugleplads og ikke efter 8. Juni. **§ 11.** Ingen maa paa Færøerne nogetsteds dræbe eller ødelægge Ederfugle til Lands eller til Vands paa nogen som helst Maade. Ejheller maa nogen uvedkommende indsamle Ederfugles Æg eller Dun. Det skal derhos være selv de ellers dertil berettigede forment at optage Ederfugleæg til anden Brug end til Udrugning. Forandring i denne Bestemmelse kan ske ved kongelig Anordning. **§ 12.** Saavel paa Fællig som paa Enemærker skal det i Tidsrummet fra 1. Marts til 15. September inkl. være forbudt at fange eller dræbe: Strandskaden (tjaldrið), Regnspoven (spógvin), Brokfuglen (lógvin), Bekkasinen (mirisnípan), Ternen (tednan), Sildemaagen (likkan) og Skrofen (skrápurin) samt i Tidsrummet fra 15. Februar til September Maaneds Udgang at fange eller dræbe Harer. Stæren og alle Landfugle, der ere mindre end den, med Undtagelse af Snespurven (snjófuglurin), ere fredede hele Aaret rundt. Det forbydes alle og enhver at ødelægge de i denne Paragraf nævnte Fugles Reder samt at borttage eller indsamle deres Æg eller Yngel. Dog maa den jagtberettigede tage Skrofens

1897. 23. April.

1897. 23. April. Unger. **§ 13.** Al Falbydelse og Køb saavel af Ederfugle som af de i denne Lovs § 12, 2. Stykke[1]), omhandlede Fugle samt af alle fredede Fugles Æg forbydes. Fra Ottendedagen efter de i § 12, 1. Stykke[2]), fastsatte Fredningstiders Begyndelse indtil 2 Dage efter deres Udløb skal dette Forbud ogsaa gælde for de der nævnte Fugle samt for Harer. Køberen skal dog være ansvarsfri, naar han kan paavise Sælgeren. **§ 14.** Ingen uvedkommende maa med Skydevaaben færdes i en Hauge, hvor han ikke er jagtberettiget, udenfor almindelige Veje, lige saa lidt som han der uden Tilladelse maa bemægtige sig noget Slags Vildt, som han har anskudt paa sit eget Jagtenemærke. Al Gang af uvedkommende i de i denne Lov omhandlede Fuglepladser forbydes. **§ 15.** Justitsministeriet skal være bemyndiget til med vedkommende Ejeres Samtykke i naturhistoriske Samlingers Interesse at indrømme Fritagelse fra Bestemmelserne i §§ 11 og 12, hvilken Fritagelse dog kun kan gives til bestemte Personer og paa begrænset Tid. **§ 16.** For saa vidt det maatte lykkes at overføre Rypen til Færøerne, skal det indtil videre være forbudt at fange eller dræbe den, hvorefter det ved kongelig Anordning nærmere kan fastsættes, hvorledes der vil være at forholde med Fredningen af denne Fugl. Ligeledes kan der ved kongelig Anordning gives Fredningsbestemmelser for andre nyttige Vildtarter, der maatte indføres eller indkomme paa Øerne. **§ 17.** Enhver, som uberettiget jager i fredlyste Fuglebjærge, Urer, Holme eller Ederfuglevarp enten med Skydevaaben eller paa anden Maade, eller som der antræffes med Jagtredskaber eller som paa Søen eller Forstranden skyder ind i fredlyst Fugleplads, straffes med Bøder fra 10 til 200 Kr. Overtrædelse af denne Lovs §§ 8, 9, 10, 11 og § 14, 1. Stykke[2]), straffes med Bøder fra 2—30 Kr. Med samme Straf anses fremdeles den, der enten med Skydevaaben eller paa anden Maade jager, hvor ingen Jagtret tilkommer ham, ligesom ogsaa den Ejer eller Bruger, der i Strid med, hvad der paa Grandestævne er vedtaget om Jagtrettens Udøvelse, jager i en fælles Hauge eller Bø. Andre Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 2—20 Kr. Ved Bødernes Bestemmelse bliver der som skærpende Omstændighed særlig at tage Hensyn til, om

---

[1]) ɔ: 2. Punktum.
[2]) ɔ: 1. Punktum.

den ulovlige Jagt er udøvet af flere i Forening, eller om paagældende forhen har gjort sig skyldig i et lignende Forhold. Anvendelsen af de ovenanførte Straffebestemmelser er derhos ikke betinget af, at der ved den ulovlige Jagt er fanget eller fældet noget Slags Vildt, men er der ved den ulovlige Jagt fanget eller dræbt noget af efternævnte Slags Vildt, vil paagældende foruden at være ifalden Straf have at bøde: for hver Ederfugl 10 Kr., for hver Hare 6 Kr., for hver Strandskade, Regnspove, Brokfugl, Bekkasin, Terne, Sildemaage eller Skrof 2 Kr., og for enhver anden Fugl, med Undtagelse af Rovfugle, der ved ulovlig Jagt dræbes eller ødelægges, 50 Øre. Den skyldige er derhos i alle Tilfælde pligtig at erstatte Værdien af det paa Landjorden dræbte eller fangne Vildt, for saa vidt det ikke ufordærvet kan afleveres til rette vedkommende. Naar nogen efter 2de Gange at være straffet for ulovlig Jagt atter gør sig skyldig deri, skulle endvidere hans Jagtredskaber fratages ham. **1897.** 23. April.

§ 18. De Bøder, der udredes for Overtrædelse af denne Lov, saavel som hvad der maatte indkomme ved Salg af konfiskerede Jagtredskaber, tilfalder den kommunale Understøttelseskasse (Lov om Fattigvæsenet for[1]) Færøerne 10. April 1895, Kap. II) for det Sogn, hvori Forseelsen er begaaet. Saafremt Jagtforseelsen ikke er begaaet paa Landjorden eller ved Skydning i eller udenfor en Fugleplads, i hvilket Fald Bøden tilfalder det paagældende Steds Understøttelseskasse, men til Søs, tilfalder Bøden Understøttelseskassen i den Kommune paa Færøerne, hvor den paagældende hører hjemme. Er Lovovertræderen i sidste Fald bosat udenfor Færøerne, tilfalder Bøden Amtsfattigkassen. **§ 19.** Sager mod Børn, der i en Alder af 10 til 15 Aar uden Vidende af Forældre eller dem, der maatte træde Barnet i Forældres Sted, have gjort sig skyldige i Overtrædelse af denne Lov, kunne, naar Dommeren finder, at Omstændighederne tale for en saadan Afgørelse, sluttes med, at der til Retsprotokollen enten gives Barnet en Advarsel eller med, at Forældre eller de, der træde Barnet i deres Sted, erklære sig villige til at tildele Barnet en legemlig Revselse i Hjemmet, hvortil efter Omstændighederne kan føjes den Betingelse, at Revselsen bliver at tildele under Tilsyn af en ved Politiet ansat. Under skærpende Omstændigheder straffes Barnet med Ris, dog ikke over 15 Slag og i øvrigt under

[1]) Saaledes Lovens officielle Tekst (fejlagtig i Stedet for p a a).

1897. 23. April. Iagttagelse af almindelig borgerlig Straffelovs § 29, eller med simpelt Fængsel indtil 8 Dage. Er Jagtforseelsen begaaet med Barnets Forældres Vidende eller med de Personers Vidende, der træde Barnet i Forældres Sted, anses disse, som om de selv havde begaaet den ulovlige Handling. Lige med dem, der træde Barnet i Forældres Sted, anses de voksne Personer, der have medtaget det enten i Hauge, Fugleplads eller til Søs. **§ 20.** Det skal være de Personers Pligt, der som Lodser eller kendte Mænd føre de fra Udlandet ankommende Skibe i Havn eller lodse dem fra den ene Havn til den anden, at gøre Skibsføreren opmærksom paa, hvilke Steder der i det Farvand, som Skibet besejler, ere fredlyste, samt paa de bestaaende Forbud imod at skyde indenfor den bestemte Afstand fra samme. Har Lodsen forsømt dette, bliver han og ikke Skibsføreren at straffe for Overtrædelse af de nævnte Forbud, som Skibsføreren begaar, inden Lodsen er affærdiget fra Skibet. **§ 21.** Alle Sager angaaende Overtrædelse af denne Lovs §§ 8—13 og § 16 behandles som offentlige Politisager, og har vedkommende Øvrighed, enten den ifølge Angivelse fra den forurettede eller andre eller paa anden Maade maatte være kommen til Kundskab om den begaaede Forseelse, at undersøge Sagen og hænde Dom over den skyldige. Dog er det ikke den, der ved en saadan Overtrædelse finder sig forurettet, forment paa egen Regning at anlægge og forfølge Sagen desangaaende, naar han hertil maatte finde Anledning, saasom naar Øvrigheden i et enkelt Tilfælde maatte have fundet, at der ikke var fremkommet tilstrækkelig Oplysning til paa Grund heraf at iværksætte offentlig Paatale. Alle andre Sager i Anledning af Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte Forskrifter blive at behandle efter de for private Politisagers Behandling gældende Regler. Beføjet til at paatale Sagen er den jagtberettigede eller, hvor Overtrædelsen er begaaet paa Fællig, enhver Lodsejer eller Bruger i samme. Er der ved en Overtrædelse, som er Genstand for privat Forfølgning, af den paagældende tillige begaaet en Forseelse, der efter denne Lov bliver at forfølge af det offentlige, staar det den private frit for at begære Sagen i det hele behandlet som offentlig Politisag. Paatale efter nærværende Lov finder ikke Sted, naar et Aar er forløbet, efter at Forseelsen er begaaet. **§ 22.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1897, til hvilken Tid Jagtlov for Færøerne af *9. Februar 1854*, Lov af

21. November 1871 indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende den i Jagtlov for Færøerne af 9. Februar 1854 § 10 foreskrevne Fredlysning af Fuglebjærge m. m., Lov af *7. Maj 1881* om Forandring i og Tillæg til Jagtlov for Færøerne af 9. Februar 1854, Lov af *29. Marts 1887* om Fredning af Ederfugle paa Færøerne og Lov af *1. April 1891* om Tillæg til og Forandring i Jagtlov for Færøerne af 9. Februar 1854 i det hele ophæves. 1897. 23. April.

Lov (Nr. 162) for Færøerne om Storkjovens Fredning. § 1. Det forbydes til Lands eller til Vands at fange eller dræbe Storkjoven (skúgvurin), at ødelægge dens Reder eller borttage eller indsamle dens Æg eller Yngel saavel som at indføre, falbyde eller købe den nævnte Fugl eller dens Æg. § 2. Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 10—50 Kr. samt med en Tillægsbøde af 50 Kr. for hver fangen eller dræbt Fugl. I øvrigt ville Bestemmelserne i §§ 17—19 i Jagtlov for Færøerne af 23. April 1897 være at anvende paa saadanne Overtrædelser. Sager angaaende disse behandles som offentlige Politisager. § 3. Denne Lov træder i Kraft den 1. Marts 1898 og gælder til 1. Juni 1903. 18. Decbr.

Lov om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m. (se Anordn. 24. Oktober 1898). 18. Decbr.

Lov (Nr. 54) om Tillæg til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færøerne af 30. Marts 1895. § 1. Naar Personer ere døde af Lungesvindsot (Lungetuberkulose), skal vedkommende Distriktslæge være beføjet til at paabyde og foranstalte Desinfektion af Lokaler, der af saadanne Personer ere benyttede til varigt Opholdssted, saavel som af de af dem benyttede Gangklæder og Sengklæder. Disse Ting maa ikke før Desinfektionen sendes til Vask eller Reparation, sælges, bortgives eller udlaanes til andre. De med Desinfektionen eller med den Tilintetgørelse af rørlige Genstande, der overensstemmende med Lov af 30. Marts 1895 § 8, 2. Stykke[1]), kan træde i dens Sted, forbundne 1898. 26. Marts.

[1]) d: 2. Punktum.

1898. 26. Marts. Udgifter afholdes efter Reglerne i bemeldte Lov. **§ 2.** Er en Person, der er død af Lungesvindsot, ikke bleven behandlet af vedkommende Distriktslæge, skal den Læge, der har haft den paagældende under Behandling, eller, hvis Lægebehandling ikke har fundet Sted, den Læge, som foretager Ligsynet, snarest muligt anmelde Dødsfaldet for Distriktslægen. Foretages Ligsynet af Ligsynsmænd, og Dødsaarsagen af dem skønnes eller formodes at være Lungesvindsot, paahviler den samme Anmeldelsespligt dem. **§ 3.** Enhver Læge skal efter derom af det kgl. Sundhedskollegium fastsatte Regler til vedkommende Distriktslæge indgive Beretning om de Tilfælde af Lungetuberkulose, han faar under Behandling. Beretningen affattes paa dertil af Sundhedskollegiet godkendte Skemaer, der ved Justitsministeriets Foranstaltning blive at udlevere uden Betaling til Lægerne. **§ 4.** Straffe- og Paatalebestemmelserne i § 15 i Loven af 30. Marts 1895 finde ogsaa Anvendelse paa Overtrædelser af denne Lov.

4. Maj. **Kgl. Resol.,** hvorved bifaldes: **1.** at der i Stedet for det nuværende Hjælpeapotek[1]), der nedlægges fra 1. Februar 1899, maa oprettes et selvstændigt Apotek i Thorshavn: — — — **3.** at der tillægges Apotekeren de for Købstadapotekere i selve Kongeriget med personligt Privilegium sædvanlige Rettigheder, dog at der, da Fr. *4. December 1672* ikke gælder paa Færøerne, ikke vil kunne tillægges ham en lignende Eneret til at præparere og forhandle Medikamenter, som tilkommer Apotekere i selve Kongeriget, ligesom den i bemeldte Forordnings § 18 omhandlede Handelsret ikke vil tilkomme ham uden Løsning af Handelsbevilling; **4.** at der fremdeles forbeholdes de paa Færøerne udenfor Thorshavn boende Læger Ret til at dispensere Medicin, dog saaledes at de skulle være forpligtede til at forskrive de af dem benyttede Medikamenter fra Apoteket i Thorshavn; og **5.** at der paalægges Apotekeren de samme Forpligtelser, som i Almindelighed paahvile Købstadapotekere i selve Kongeriget med personligt Privilegium, ligesom han vil have at underkaste sig den med Hensyn til Apotekets Drift fornødne Kontrol, hvorhos han skal være forpligtet til paa saadanne Steder paa Færøerne, hvor

[1]) Se Justm. Skr. 6. November 1882.

Hensynet til Befolkningens Tarv gør det ønskeligt, at overdrage Købmænd at forhandle almindelig benyttede Medikamenter fra Apotekets Beholdning, hvilke i saa Tilfælde skulle være maalte eller afvejede paa Apoteket, portionsvis forseglede samt forsynede med Etikette eller, om fornødent, med Brugsansvisning. **1898.** 4. Maj.
(Utr.)

Justm. Skr., hvorved bestemmes, at Sysselmanden for Strømø Syssel fra 1. Oktober s. A. skal have Bopæl og Kontor i Vestmanhavn. 3. Juni.
(Utr.)

Justm. Skr., hvorved bestemmes, at Sysselmanden for Østerø Syssel skal have Bopæl og Kontor i Strænder.[1] 4. Juli.
(Utr.)

Kgl. Anordning, hvorved Lov om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m. af 18. December 1897 sættes i Kraft paa Færøerne i uforandret Skikkelse fra den 1. Januar 1899 at regne. 24. Oktbr.

Justm. Skr., hvori — i Anledning af, at der under Forberedelserne til Iværksættelsen af Lov (Nr. 70) 23. April 1897 var opstaaet Tvivl om, hvor vidt Bestemmelsen i Lovens § 1 om, at den nye Jordebog „træder i Kraft Olaidag 1899", er at forstaa saaledes, at den nye Skyldsætning finder Anvendelse paa de den nævnte Dag forfaldende Skatter og Afgifter til Stat og Amtskommune, eller saaledes, at den først skal anvendes paa de Olaidag 1900 forfaldende Skatter og Afgifter, — udtales, at Ministeriet tiltræder Amtets Opfattelse af den nævnte Bestemmelse, hvorefter den er at forstaa paa den førstnævnte Maade. 27. Oktbr.
(Utr.)

Lov (Nr. 5) for Færøerne indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad. § 1. Det er forbudt paa Søterritoriet ved Færøerne at udøve Fiskeri med Bundslæbevaad (trawl)[2]. **§ 2.** Over- **1899.** 14. Jan.

[1] Ændret ved Justm. Skr. *18. Juni 1901* (utr.), hvorefter Sysselmanden fra 1. Oktober 1901 skal have Bopæl og Kontor i Fuglefjord.
[2] Jfr. Lov (Nr. 59) 23. April 1881 § 1.

1899. 14. Jan. trædelse af § 1 straffes med Bøder fra 1,000 Kr. til 4,000 Kr., som tilfalde Statskassen, hvorhos samtlige Fangstredskaber, derunder indbefattet Slæbetrosser, og den ombordværende Fangst skulle være forbrudte til Fordel for Statskassen; de forbrudte Fangstredskaber ville være at gøre ubrugelige til Fiskeri med Bundslæbevaad. Skibet kan beslaglægges og efter foregaaende Udlæg sælges til Dækning af Bøder og Omkostninger. **§ 3.** Antræffes et Fiskefartøj inde paa Søterritoriet med Bundslæbevaad inden Borde uden dog at være i Færd med at fiske, anvendes Straf af Bøder paa 200 Kr. til 2,000 Kr. til Statskassen. Antræffes det samme Skib anden Gang paa Søterritoriet med det nævnte Fiskeredskab inden Borde, bliver den i § 2 fastsatte Straf at anvende. Denne Paragrafs Bestemmelser komme dog ikke til Anvendelse paa følgende Skibe: 1) Skibe, der ere i Nødstilstand, hvortil henregnes saadanne Skibe, som maa søge Forbindelse med Land formedelst Mangel paa Levnedsmidler eller Kul. 2) Skibe, der maa antages mod deres Vilje eller Vidende at være komne ind paa Søterritoriet, være sig paa Grund af Strøm og Vind, eller fordi Taage har forhindret Iagttagelse af Afstanden til Land. 3) Skibe, der paa Vejen til Fiskepladsen eller fra en Fiskeplads til en anden, uden at standse, passere Sundene mellem Øerne. For de i Punkt 3 omhandlede Skibe samt for Skibe, der søge Forbindelse med Land for at skaffe sig Levnedsmidler eller Kul, gælder Undtagelsen fra Paragrafens Hovedbestemmelse kun paa den Betingelse, at samtlige Fangstredskaber, saa længe Skibet befinder sig paa Søterritoriet, ere bortstuvede indenbords.[1]) Indenrigske Bundslæbevaadsfiskefartøjer er det tilladt under hvilke som helst Omstændigheder at søge Land for at losse deres Fangst og at indtage Vand og andre Fornødenheder, dog at samtlige Fangstredskaber ere bortstuvede. **§ 4.** Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Lov behandles som

[1]) I Skr. *27. Juli 1899* (utr.) har Justm. meddelt, at der, for at den ommeldte Bortstuvning af Fangstredskaber indenbords skal kunne betragtes som effektiv, ifølge Udtalelse fra Marineministeriet kræves: 1. at Skovlene enten staa paa deres almindelige Plads indenfor Rælingen eller ere om Læ o: under Dækket, og 2. at Nettene ere adskilte fra Skovlene og lagte til Side eller bundne op indenbords (paa Dækket eller under Dækket), samt Fisken selvfølgelig udtagen.

offentlige Politisager. **§ 5.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Februar 1899. **1899.** 14. Jan.

Indm. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) [1]), hvori efter Brevveksling med Justitsministeriet udtales, at den ifølge Fattiglov for Færøerne af 10. April 1895 § 57 og Fattiglov for det øvrige Kongerige af *9. April 1891* § 45 i det indbyrdes Forhold mellem de færøske Kommuner og i det indbyrdes Forhold mellem de øvrige kongerigske Kommuner gældende Regel, hvorefter Opholdskommunen kun kan forlange $^3/_4$ af Udgiften ved en trængendes Forsørgelse erstattet af den forsørgelsespligtige Kommune, ogsaa maa gælde i Forholdet mellem Kommuner paa Færøerne og Kommuner i det øvrige Danmark. 4. Febr.
(Min. Tid. A. Nr. 48).

Lov (Nr. 48) om Tilvejebringelsen af Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Thorshavn Vandværk. De i Lov angaaende Staden Kjøbenhavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker af *30. November 1857* indeholdte Bestemmelser med Hensyn til uberettiget Brug og utilbørligt Spild af Vand kunne med de Forandringer, som de særegne stedlige Forhold maatte medføre, udvides til ogsaa at gælde for Thorshavns kommunale Vandværk. De hertil sigtende Bestemmelser blive af Kommunalbestyrelsen at optage i en Vedtægt, der, forinden den kan træde i Kraft, maa være stadfæstet af Justitsministeren. 24. Marts

Strandingslov (Nr. 49) for Færøerne. I. § 1. Ved Strandinger udøves den Politiet tilkommende Myndighed af Sysselmanden, indtil Landfogden selv eller ved Fuldmægtig kommer til Stede. **§ 2.** Naar Skib er strandet eller i Begreb med at strande eller fra Land ses paa anden Maade at være stedt i Nød, hvorfra det ikke ved egen Hjælp kan redde sig, skal den, som bliver det var, hurtigst muligt derom underrette Sysselmanden, for saa vidt denne ikke selv er til Stede, og har herfor Krav paa passende Godtgørelse, der fastsættes af Politiet. Saa snart Sysselmanden ved egen Iagttagelse eller efter Meddelelse har bragt i Erfaring, at et Skib er strandet eller 24. Marts

[1]) Af Justitsministeriet kommuniceret Amtmanden over Færøerne ved Skrivelse af *15. s. M.* (utr.)

1899. udsat for at strande, skal han uopholdelig begive sig
24. Marts. til Strandingsstedet samt snarest muligt sende Melding derom til Landfogden. Denne har derefter, medmindre hans Tilstedekomst skønnes at være uden al Betydning eller at være forbundet med uforholdsmæssig Bekostning, uopholdelig enten selv eller ved Fuldmægtig at begive sig til Strandingsstedet. Naar løst Gods, Vrag eller Vragstykker inddrive paa Forstranden, har Sysselmanden, saa snart han faar Kundskab derom, saafremt det inddrevne skønnes at have en Værdi af over 2 Kroner, at gøre Indberetning til Landfogden, hvorhos han bør drage Omsorg for, at Godset snarest muligt bringes i Sikkerhed. Landfogdens Tilstedekomst udfordres ikke, naar Værdien af det inddrevne Gods, der er Genstand for samlet Bjærgning, skønnes ikke at overstige 500 Kr.

§ 3. Hvor det gælder at redde Menneskeliv, er enhver forpligtet til at yde den Bistand, som han kan yde uden Fare for Liv eller Helbred (almindelig borgerlig Straffelovs § 199), og til, mod Erstatning for den Skade, som derved sker, at afgive ethvert dertil tjenligt Redskab, samt til at tilstede fornøden Færdsel paa sin Grund. Til skibbrudne kan Politiet forlange, at de omboende mod billig Betaling efter Evne skulle afgive fornødent Husly samt yde Kost og Pleje, indtil, for Udlændinges Vedkommende, deres Forsørgelse kan overtages af Konsulen, henholdsvis Statskassen, hvor denne ved international Overenskomst er pligtig dertil, eller, for i Danmark hjemmehørende Søfolks Vedkommende, Hjemsendelse kan ske efter Reglerne i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 10. April 1895 § 75. Til de i § 2, Stykke 1 og 2,[1]) omhandlede Meldinger er enhver pligtig mod Betaling at afgive de efter Politiets Skøn fornødne Befordringsmidler. Endelig er enhver pligtig til ved Bjærgning, mod Erstatning for derved foraarsaget Skade, at tilstede fornøden Adgang til og Benyttelse af sin Grund samt, for saa vidt det bjærgede Gods ikke uden Skade kan henligge under aaben Himmel, til dets Bevaring for Betaling at afgive Husrum, som han ikke selv benytter. Størrelsen af de i denne Paragraf omhandlede Erstatninger og Betalinger fastsættes efter Billighed af Landfogden, med Forbehold af Ret til at paaanke hans Afgørelse for Amtmanden. De afholdes, ligesom den i § 2 omhandlede Godtgørelse, forlods af Strandingsmassen; findes der ingen saadan, afholdes

[1]) o: 2.—4. Punktum.

de af Statskassen. **§ 4.** Politiet antager den for- 1899.
nødne Bistand til de Bjærgninger, der ledes af samme. 24. Marts
Hvis Omkostningerne herved ikke dækkes af Bjærgningsmassen, udredes det manglende af Statskassen. Politiet er derhos berettiget til at fordre, at Baade og Redskaber, som Ejeren ikke selv benytter, stilles til Raadighed ved Bjærgningen mod Erstatning, der fastsættes og udredes efter Reglerne i § 3, sidste Stykke.[1]) **II. § 5.** Bistand maa ikke paanødes strandet Skib, og dette maa, saafremt levende Folk ses at være om Bord, bortset fra Tilfælde, hvor offentlige Myndigheder ere berettigede dertil, ikke bordes uden Tilladelse af den, som har Befalingen paa Skibet. **§ 6.** Indtil Politiet kan komme til Stede, skulle de tilstedeværende handle efter bedste Skøn og Evne for at yde Hjælp til de skibbrudne og ere, for saa vidt Bistand ikke afvises, berettigede til at iværksætte Bjærgning af Gods, hvorved dog stedse maa bruges en saadan Fremgangsmaade, at den ikke bliver Politiet, naar det indfinder sig, til Hinder i at undersøge Sagen og forvisse sig om, at intet er blevet forvansket. **§ 7.** Naar Skibets Fører eller den, der har Befalingen om Bord, modtager det offentliges Bistand, der snarest muligt skal tilbydes, samt naar Indstranding sker af Skib eller Gods, der ikke ledsages af nogen, som er bemyndiget til at træde i Ejerens Sted enten efter sin Stilling paa Skibet eller ifølge Befuldmægtigelse, har Politiet Ledelsen af Bjærgningen af strandet Skib og Gods. Dog har Politiet at raadføre sig med dem, der efter deres Stilling om Bord eller ifølge Befuldmægtigelse repræsentere Ejerne af Skib og Gods, eller, hvor saadanne ikke findes, med Konsulen eller Vicekonsulen for den Stat, hvor Skibet er hjemmehørende, saafremt han er til Stede. I Tilfælde af Meningsulighed mellem foranførte Personer og Politiet afgør Landfogden foreløbig Sagen, som derpaa forelægges Amtmanden. Politiet skal, naar Skibets Nationalitet kendes, snarest muligt underrette nærmeste Konsul eller Vicekonsul om Strandingen. Skipperen eller den, der godtgør at have fornøden Befuldmægtigelse fra Ejeren, kan til enhver Tid give Afkald paa det offentliges Bistand og selv overtage den videre Ledelse af Bjærgningen mod at stille den efter Politiets Skøn fornødne Sikkerhed for de paaløbne Omkostninger og den allerede fortjente Bjærgeløn. **§ 8.** De nærmere Regler for Politiets Ledelse

[1]) Sidste og næstsidste Punktum.

1899. 24. Marts. af Bjærgningsforetagender, for saa vidt de ikke indeholdes i de efterfølgende Paragraffer af denne Lov, fastsættes ved Anordning, hvori ogsaa kan gives Politiet Paalæg om Underretning til andre Personer end de i § 7 nævnte. **§ 9.** Hvor Bjærgning sker af Skib eller Gods, og ingen er eller kan ventes snart at komme til Stede, som efter sin Stilling paa Skibet eller ifølge Befuldmægtigelse repræsenterer Skibets eller Godsets Ejere, skal der, naar Underretning ikke kan tilstilles Ejerne efter de foreliggende Oplysninger, og for saa vidt Godsets Værdi efter Fradrag af Omkostninger og passende Bjærgeløn skønnes at overstige 50 Kr., snarest muligt af Politiet udfærdiges en Bekendtgørelse, hvorved Ejerne indkaldes til inden 1 Aar at melde sig og godtgøre deres Ret. Denne Bekendtgørelse, der saa vidt muligt skal indeholde nøjagtig Angivelse af de strandede eller bjærgede Genstande og deres Mærker, skal, naar Ejerens Part af det bjærgede Gods antages at overstige 200 Kr., indrykkes 3 Gange i de til Optagelse af Proklamata bestemte Tidender, men ellers kun 1 Gang, hvorhos Landfogden, naar han finder, at der er Anledning dertil, tillige kan lade Bekendtgørelsen indrykke i en anden Avis. **§ 10.** Salg af det i § 9 omhandlede Gods maa kun ske ved Auktion med Billigelse af Amtmanden, der ogsaa har at godkende Auktionsbetingelserne. For saa vidt Godsets Beskaffenhed tilsteder det, og dets Opbevaring ikke vil medføre uforholdsmæssige Omkostninger, maa Salg ikke ske, før der er levnet Ejeren passende Tid til at melde sig og selv tage Bestemmelse. Inddrevet løst Gods, Vrag eller Vragstykker, som skønnes at have en Værdi af ikke over 2 Kr. (§ 2, 3. Stk.[1]), bortsælges ved Auktion af Sysselmanden paa hans aarlige Omrejser[2]). **§ 11.** Melder Ejeren sig og godtgør sin Berettigelse som saadan, faar han udleveret det bjærgede eller, hvis det er solgt, Auktionsudbyttet med Fradrag af Omkostninger og af Bjærgeløn, for saa vidt dennes Størrelse er fastsat enten ved Overenskomst eller af Retten; er dette ikke Tilfældet, sker Udleveringen kun mod en af Politiet fastsat Sikkerhedsstillelse for Bjærgelønnen. Spørgsmaalet om, hvorvidt den, der optræder med Paastand paa Godsets Udlevering, er tilstrækkelig legitimeret, afgøres af Amtmanden. Er fuldt Bevis for Ejerens

[1]) o: 4. Punktum.
[2]) Jfr. Sportelreglement 30. Marts 1836 § 64.

Paastand ikke tilvejebragt, men dog overvejende Sandsynlighed for Berettigelsen af hans Krav, kan Justitsministeriet efter Forhandling med Finansministeriet, naar den i Bekendtgørelsen fastsatte Frist er udløben, samtykke i, at Godset udleveres med Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn overensstemmende med Amtmandens Opgørelse (§ 12). Saadant Samtykke kan endog før Bekendtgørelsesfristens Udløb indrømmes mod behørig Sikkerhedsstillelse for Tilbagelevering i Tilfælde af, at bedre berettiget Krav maatte fremkomme. Anerkendes den formentlige Ejers Krav ikke, kan Spørgsmaalet indbringes for Domstolene ved Søgsmaal mod Finansministeren. **1899.** 24 Marts

§ 12. Melder Ejeren sig ikke, inden Udløbet af den i Bekendtgørelsen satte Frist, tilfalder det bjærgede efter Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn Statskassen. Bjærgerne have Valget mellem som Bjærgeløn at faa udbetalt en Tredjedel af det ved Godsets Salg indkomne Beløb med Fradrag af de Omkostninger, der ikke paahvile dem som en Del af selve Bjærgningsarbejdet, og at faa Bjærgelønnen fastsat efter Reglerne i Sølovens Kap. 9, i hvilket sidste Fald Amtmanden bliver at stævne paa det offentliges Vegne. Salget af Godset sker efter Reglerne i § 10, dog at det, saafremt Bjærgerne vælge i Bjærgeløn at faa udbetalt en Tredjedel, staar dem aabent at forlange, at deres Part udlægges dem in natura efter Taksation af uvillige af Retten paa deres Bekostning udmeldte Mænd, for saa vidt Landfogden finder, at en hertil sigtende Deling af det bjærgede Gods lader sig iværksætte, uden at dette derved taber i Værdi. Omkostningernes Fordeling mellem Bjærgerne og det offentlige afgøres af Amtmanden. Kunne Bjærgerne ikke enes om Bjærgelønnens Fordeling, forholdes efter Sølovens § 228.

§ 13. Bjærges forulykket Skib eller Gods i aaben Sø, uden at der medfølger nogen, som lovlig repræsenterer Ejeren, skal Bjærgeren, saa snart han har bragt det bjærgede i Land eller i Havn paa Færøerne, straks gøre Anmeldelse derom til Politiet og overgive Godset til dette, hvorefter der forholdes overensstemmende med de ovenfor i dette Afsnit foreskrevne Regler, saaledes at det bjærgede med Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn, hvis ingen Ejer efter behørig Indkaldelse melder sig, tilfalder Statskassen.

§ 14. Enkeltvis i Søen eller paa Forstranden bjærgede Stykker Vraggods, hvis Værdi efter Landfogdens Skøn ikke overstiger 10 Kroner, kan han overlade Bjærgeren. Er det

1899. 24. Marts. bjærgede af større Værdi, har Finansministeriet som hidtil Ret til at overlade Bjærgerne det, naar Omstændighederne findes at tale derfor. **III. § 15.** Landfogden tilkommer der for Møde i Strandingstilfælde over $^1/_4$ Mil fra hans Bolig foruden fri Befordring mellem Strandingsstedet og Boligen i Dagpenge for det første Døgn. han maa være fraværende fra sit Hjem, eller Dele deraf 8 Kr., og derefter for hver 12 Timer eller derunder 4 Kr. Det samme gælder Sysselmændene, hvor disse optræde i Stedet for Landfogden, dog at Dagpengene nedsættes til det halve. De paagældende Beløb afholdes, for saa vidt der foreligger en Strandingsmasse, af denne, og ellers af Statskassen. **§ 16.** Sker Bjærgningen ikke under Politiets Ledelse, er den, som forestaar Bjærgningen, ansvarlig for de Omkostninger, der i Medfør af denne Lovs §§ 3, 4 og 15 skulle afholdes af Strandingsmassen. **§ 17.** Justitsministeriet er berettiget til ved en Tarif at fastsætte Bjærgelønnen for bortdrevne Sømærker, tilhørende den danske eller fremmed Stat. **§ 18.** Med Hensyn til Optagelse af Skibe og andre Genstande, som findes nedsunkne paa Havets Bund, samt Opfiskning af Ankere m. m., har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler[1]). **§ 19.** Den, som i Strid med denne Lovs Bestemmelser egenmægtig foretager Bjærgning af strandet Gods, straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25), eller under formildende Omstændigheder med Bøder fra 50 til 500 Kr. For andre Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser anses den skyldige, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 20 til 200 Kr. Den, som ved Bjærgning, der sker under Politiets Ledelse, viser sig forsømmelig eller opsætsig, kan bortvises fra Bjærgningen med Berøvelse af sin Andel i Bjærgelønnen, og uvedkommende, som, efter at være bortviste af Politiet, findes paa Strandingsstedet, straffes med Bøder fra 10 til 50 Kr. Sagerne behandles som offentlige Politisager. **§ 20.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1899.

7. April. **Lov (Nr. 62) om Forandring i Lov angaaende Rigsdagsvalgene paa Færøerne af 29. December**

---

[1]) Jfr. Justm. Skr. 22. August 1871 samt den for hele Kongeriget gældende Lov (Nr. 157) *22. December 1876* om Opfiskning af Ankere, Ankertove og andet Skibsredskab m. m.

1850 § 8. I Stedet for Sysselmanden for Strømø Syssel indtræder som Medlem af Valgforstanderskabet for Sydstrømø Præstegæld et af Thorshavns Borgerrepræsentation valgt Medlem af bemeldte Repræsentation. **1899.** 7. April.

Justm. Cirkulære angaaende Førelsen af Straffe-registeret paa Færøerne m. m. 23. Aug.
(Min. Tid. 1899 A. Nr. 136).

K. U. M. Bekendtgørelse (Nr. 94) angaaende Forandring i nogle i Lov af 1. Marts 1854 om Ordningen af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færøerne indeholdte Bestemmelser angaaende Realskolen i Thorshavn. Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 9. Februar d. A. behaget Hans Majestæt Kongen i Henhold til Lov om Ordningen af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færøerne af 1. Marts 1854 § 45 at approbere de i nedenstaaende Samling af Bestemmelserne for Realskolen i Thorshavn indeholdte Ændringer i nævnte Lovs Kapitel I § 1 og A §§ 2—10, 12, 22—24, 27 og 32. **§ 1** (i Stedet for Lovens § 1). I Thorshavn skal være en Realskole for begge Køn. **§ 2** (i Stedet for Lovens § 2). Intet Barn maa antages i Skolen, førend det har fyldt sit 9. Aar. Forinden Optagelsen underkastes Børnene en Prøve, ved hvilken det maa godtgøres, at de: 1. kunne læse godt inden i enhver Bog med dansk og latinsk Tryk, med Forstaaelse genfortælle et gennemlæst, let Stykke og skrive en let Diktatstil; 2. kunne regne de 4 Regningsarter med ubenævnte Tal samt 3. have et rent elementært Kendskab til Geografi og Historie. Børnene antages i Reglen kun een Gang aarlig, nemlig umiddelbart efter at den befalede offentlige Prøve (§ 7) er endt, og kunne i Reglen ligeledes kun een Gang aarlig udskrives af Skolen. **§ 3** (i Stedet for Lovens § 3). Børnene inddeles, i Forhold til deres Kundskaber og Evner, i 3 Klasser, dog overlades det til den ved Skolen ansatte Førstelærer at dele hver Klasse i mindre Afdelinger, eftersom han skønner, at Undervisningen derved fremmes. **§ 4** (i Stedet for Lovens § 4). Læretimerne i Skolen skulle være følgende: fra 1. Marts til sidste Oktober 6 Timer daglig, nemlig fra Kl. 8 Formiddag til Kl. 2 Eftermiddag, og fra 1. No- **1900.** 25. April.

1900. 25. April. vember til sidste Februar 5 Timer daglig, nemlig fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 2 Eftermiddag. Saa længe Skolen maatte erholde Tilladelse til at afholde den ved kongelig Anordning af *30. August 1881* oprettede almindelige Forberedelseseksamen, skal den til enhver Tid være underkastet de derom gældende Bestemmelser. **§ 5** (i Stedet for Lovens § 5). Skoleaaret begynder den 1. September. 1. Den aarlige Sommerferie gaar fra den 28. Juli til den 31. August, begge iberegnede, dog at i de Aar, hvor den 28. Juli falder paa en Lørdag, Ferien begynder enten en Dag tidligere eller en Dag senere, saaledes at det nye Skoleaar tager sin Begyndelse enten en Fredag eller en Mandag. 2. Mellem Skoleaarets Begyndelse og Julen gives en Ferie paa 2 Søgnedage i Forbindelse med 1 Søndag. 3. Juleferien gaar fra den 22. December til den 4. Januar, begge iberegnede, eller, hvor sidstnævnte Dag falder ind paa en Lørdag eller Søndag, da til den paafølgende Mandag. 4. Paaskeferien gaar fra Onsdag før Skærtorsdag til den paafølgende Tirsdag, begge iberegnede. 5. Pinseferien gaar fra Fredag før Pinse til den paafølgende Onsdag, begge iberegnede. 6. Kongens Fødselsdag, Grundlovsdagen, Valgdagene, Fastelavnsmandag, Eftermiddagen før Store Bededag og St. Hansdag ere Fridage. Desuden kan der gives fri 1 Dag i September og 1 Dag i November, foruden de i Post 2 nævnte, samt 4 Eftermiddage i hvilken som helst af de øvrige Maaneder af Skoleaaret. **§ 6** (i Stedet for Lovens § 6). De Genstande, hvori der i denne Skole skal gives Undervisning, ere følgende: a. Læsning med Færdighed af dansk og latinsk Tryk og Skrift, i Forbindelse med dansk Grammatik; b. Religion, forbunden med Læsning i Bibelen, især i det Ny Testamente; c. Skønskrivning og Retskrivning samt Udarbejdelser i Dansk; d. Praktisk Regning paa Tavlen og i Hovedet, samt Vekselregning og Bogholderi; e. den almindelige Verdenshistorie og udførligst Fædrelandshistorie; f. Geografi; g. Engelsk; h. Ren elementær Matematik; i. Tegning; k. Sang og l. Gymnastik. Desuden kan der, saa vidt Omstændighederne tillade det, gives Undervisning i følgende Genstande: a. Naturhistorie og Naturlære; b. Tysk og Fransk; c. Oldnordisk (derunder lidt Kendskab til det færøske Sprog). **§ 7** (i Stedet for Lovens § 7). En Gang aarlig, nemlig i Juli Maaned, umiddelbart før Sommerferien, skulle Børnene, i den anordnede Skolekommissions Nærværelse, offentlig overhøres og gøre Rede for,

1900. 25. April.

hvad de have lært. Efter Eksamen bestemmer Skolekommissionen, hvilke Børn der fra en lavere Klasse skulle opflyttes i en højere. **§ 8** (i Stedet for Lovens § 8). Undervisningen i Skolen meddeles af Lærerne efter en af Førstelæreren for hvert Skoleaar forud ved dets Begyndelse forfattet og af Skoledirektionen bifaldet Plan. **§ 9** (i Stedet for Lovens § 9). Skolepengene for hver Discipel, som nyder Undervisning i Skolen, bestemmes for 5 Aar at regne fra Begyndelsen af det næste Skoleaar til 48 Kr. aarlig, der erlægges med 12 Kr. forud ved hvert Kvartals Begyndelse, og naar de engang ere modtagne, betales de i intet Tilfælde tilbage. I Tilfælde af, at flere Søskende paa samme Tid besøge Skolen, betales for den anden kun 32 Kr., for den tredie 16 Kr.; for flere end 3 betales ikke. **§ 10** (i Stedet for Lovens § 10). For at skaffe de Børn, der udmærke sig ved fortrinlige Evner og Anlæg, men hvis Forældre eller Værger savne Midler til at udrede de befalede Skolepenge, Adgang til at nyde Undervisning i Skolen, tillades det, at der i samme maa være indtil 12 Fripladser, hvilke bortgives af Skoledirektionen efter Forslag af Skolekommissionen. Ved Bortgivelsen af disse Pladser skal der tages Hensyn til, at de, saa vidt muligt, komme hele Landet til Gode. Foruden hele Fripladser kan der efter Omstændighederne tilstaas Nedsættelse af Skolepengene til det halve. Dog maa Antallet af saadanne halve Fripladser og af hele Fripladser tilsammen ikke overstige 12 hele Fripladser. **§ 11** (i Stedet for Lovens § 12). I Behandlingen af Børnene have Lærerne at rette sig efter den Loven af 1. Marts 1854 vedføjede Instruks, indtil en anden, efter Skoledirektionens Indstilling, maatte blive approberet af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. **§ 12** (i Stedet for Lovens § 22). Undervisningen ved Skolen ledes af 3 Lærere. **§ 13** (i Stedet for Lovens § 23). Førstelæreren, som skal have den daglige og umiddelbare Bestyrelse af Skolen, overtager Religionsundervisningen i hele Skolen, medmindre den af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet overdrages til Andenlæreren. I øvrigt bestemmes det i Skoleplanen, hvilke Fag Lærerne skulle undervise i. **§ 14** (i Stedet for Lovens § 24). Den ved Skolen ansatte Førstelærer udnævnes og ansættes af Kongen, ifølge Indstilling af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Andenlæreren og Tredielæreren beskikkes af ovennævnte Ministerium. **§ 15** (Lovens § 25). Skolen staar under Bestyrelse

1900. 25. April. af en Kommission, som bestaar af Sognepræsten i Sydstrømø som Formand, 3 af Indbyggerne i Thorshavn, som dertil vælges for 3 Aar af Lagtinget, og af Skolens Førstelærer. Af de 3 valgte Medlemmer afgaar hvert Aar ved Juli Maaneds Udgang det Medlem, som har fungeret længst, og et andet vælges i den udtrædendes Sted; dog kan denne vælges paa ny. Den, der i 3 Aar eller derover har været Skolekommissær, kan undslaa sig for at modtage nyt Valg for lige saa mange Aar, som han har været Medlem af Skolekommissionen. **§ 16** (Lovens § 26). Skolekommissionens Virksomhed skal bestaa i at have Indseende med, at, hvad der ved denne Lov er befalet eller som af Direktionen bliver foreskrevet med Hensyn til Orden og Disciplin, overholdes; at alle lokale Hindringer for Skolens Velfærd, for saa vidt ske kan, ryddes af Vejen, og at alle til Skolen hørende Bygninger, Læseværelser og Inventariegenstande holdes i tilbørlig Stand. **§ 17** (i Stedet for Lovens § 27). Skolekommissionen har aarlig, ved Aarets Begyndelse, at forfatte og til Direktionen at indsende et Overslag over de forventede Indtægter og de løbende Udgifter til Bygningens Vedligeholdelse og Skolens Drift. Naar Overslaget af Direktionen er approberet, administrerer Kommissionen Skolens Pengevæsen indenfor de ved Overslaget fastsatte Grænser. Skolekommissionen har fremdeles aarlig, ved Aarets Udgang, at aflægge Regnskab over Skolens Indtægter og Udgifter i det forløbne Aar. Dette Regnskab affattes af Skolens Kasserer, der vælges paa 3 Aar af og iblandt Kommissionens Medlemmer. Kassereren har derhos at indkræve Skolepengene samt at udbetale Skolens Udgifter, til hvilken Ende den fornødne Sum hvert Fjerdingaar bliver ham anvist af Direktionen. Regnskabet indsendes til Direktionen, af hvilken det bliver forelagt Lagtinget til Revision og Decision. Ligeledes skal Skolekommissionen i hvert Aars Januar Maaned indsende til Direktionen Indberetning om Skolens og Undervisningsvæsenets Tilstand i det forløbne Aar. **§ 18** (Lovens § 28). Naar nogen, være sig Lærer eller anden, har noget Forslag at gøre eller nogen Bemærkning at ytre, hvorved han tror at kunne fremme Skolens Tarv eller deri afhjælpe nogen Mangel, kan han henvende sig derom enten til Skolekommissionen eller umiddelbart til Direktionen. I første Tilfælde indsender Kommissionen Andragendet med dens Betænkning til Direktionen; i sidste Tilfælde indhenter Direktionen de

Oplysninger, som den anser fornødne. **§ 19** (Lovens § 29). Skolekommissionen samles i det mindste en Gang hvert Fjerdingaar og ellers saa ofte, Formanden eller Flertallet af dens Medlemmer anser det nødvendigt. Ved dens Samlinger indføres i en Protokol, som føres af Førstelæreren, hvad der forhandles. Protokollen, som ved hver Samlings Slutning underskrives af de tilstedeværende Medlemmer, opbevares af Førstelæreren. **§ 20** (i Stedet for Lovens § 32). Lærerne ved Skolen skulle aflægges med følgende Lønninger: 1. Førstelæreren skal nyde i aarlig Løn 1,600 Kr., der ved et Tillæg af 400 Kr. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste stiger til 2,400 Kr., samt fri Bolig; desuden erholder han til Ildebrændsel[1]) 240 Kr.; 2. Andenlæreren skal nyde i aarlig Løn 1,000 Kr., der ved et Tillæg af 200 Kr. aarlig for hver 3 Aars Tjeneste stiger til 1,600 Kr., samt fri Bolig og til Ildebrændsel 140 Kr.[2]); 3. Tredielæreren lønnes med 800 Kr. aarlig med et Tillæg af 100 Kr. aarlig for hver 3de Aars Tjeneste; dog at Lønnen ikke overstiger 1,200 Kr. Desuden tilstaas ham fri Bolig for en ugift, og til Ildebrændsel 80 Kr. **1900.** 25. April.

[1]) Ifølge K. U. M. Skr. (til Færø Amts Skoledirektion) af *22. November 1900* (utr.) maa Ordene „til Ildebrændsel" i Punkt 1 forstaas som ensbetydende med det tilsvarende Udtryk i Lov 1. Marts 1854 § 32, Punkt 1: „til Ildebrændsel til eget og Realskolens Brug".

[2]) Ved kgl. Resol. *20. April 1876* er det fastsat, at det Beløb, som Førstelærerens og Andenlærerens Lønninger i noget Aar maatte udgøre over 3200 Kr., bliver at tilsvare Skolen med Halvdelen af Færø Amts Repartitionsfond og med Halvdelen af Thorshavns Kommune.

Tillæg. [1])

Kgl. Resol., hvorved tillades, at et uopdyrket Stykke af den Staten tilhørende Fæstegaard Husegaards Udmark, med Forbehold af den N. N. tilkommende Ret til Tørveskær, afhændes paa Vilkaar: **1876.** 24. Maj.

at Køberne, forinden Skøde meddeles dem, have at godtgøre, at de have affundet sig med Fæsterne af Husegaard; at de forpligte sig til at indhegne Stykket med stærke og sødjehøje Gærder og til fremtidig forsvarlig at vedligeholde disse; at de for egen Regning flytte den nuværende Rat til et andet Sted,

[1]) Se Side 337 (97), Note 2.

1876. 24. Maj. hvor den af Fæsterne maatte ønskes opsat, og at de underkaste sig de i Lov om Afhændelsen af de Fæstegaarden Husegaard ved Thorshavn tilhørende Trøer af 19. Januar 1863 §§ 5—8 og § 10 givne Regler,

hvorhos Justitsministeriet bemyndiges til fremtidig efter Brevveksling med Finansministeriet at tillade lignende Afhændelser af uopdyrkede Stykker af bemeldte Udmark.

(Utr.)

1876. 10. Juni. **Kgl. Resol.,** hvorved tillades, at et Stykke af en Fæstegaard i Vaag paa Suderø afhændes til Fisketørringsplads paa Betingelse af, at Køberen anlægger og vedligeholder forskellige Grøfter, for at disse kunne optage Vandet fra det ovenfor liggende Jordstykke, det saakaldte „Skálanýlendi", og saaledes at Købesummen udbetales til Fæsteren, imod at det paalægges denne at anvende samme til en yderligere Udtørring af den ved Fæstet tilbageblivende, højere liggende Del af „Skálanýlendi",

hvorhos Justitsministeriet bemyndiges til fremtidig efter Brevveksling med Finansministeriet at tillade Afhændelse af lignende mindre Stykker af den Staten tilhørende Fæstejord paa Færøerne.

(Utr.)

Sagregister.

Afgifter (se Skatter og Afgifter).

Afsoning af Bøder m. m.

1836, 16. Novbr. Fr. om Afsoning af Bøder og desl.
1841, 21. Oktbr. Kanc. Skr. om anf. Fr.s Udvidelse til Færøerne.
1856, 28. Jan. Lov om Underholdningsbidrag til ægte Børn.

Almanak.

1831, 5. Aug. Pl. om Københavns Universitets Almanakprivilegium.
1833, 19. Oktbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.

Amtmand.

1827, 23. Marts. Fr. om Bemyndigelse for Overøvrigheden til at afgøre forskellige Sager.
— 23. Novbr. Pl. om kollegiale Ekspeditioner.
1828, 27. Maj. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1837, 1. Aug. Kanc. Skr. om Udvidelse til Færøerne af Fr. 23. Marts 1827.
— 1. Aug. Kanc. Skr. om Bevillinger til fri Proces og Beskikkelse af Sagførere i saadanne Sager.
1843, 6. Juni. Kanc. Skr. om Amtmandens Myndighed til at beordre Sysselmænd eller andre Mænd til at udføre Retssager.
1852, 13. Maj. Justm. Skr. om, at ogsaa Landfogden kan beordres hertil.
1864, 12. Septbr. Kgl. Resol. om Udlevering af visse Bevillinger.

Ansøgninger.

1820, 15. Decbr. Fr. om Ansøgningers og Klagers Forfattelse og Indsendelse.

1822, 21. Septbr. Kanc. Skr. om anf. Fr.s Udvidelse til Færøerne.

Apotek.

1882, 6. Novbr. Justm. Skr. om et Hjælpeapotek i Thorshavn.
1888, 20. Decbr. Justm. Skr. om, at Hjælpeapoteket i Thorshavn ikke er pligtigt at udlevere Medicin paa Kredit.
1898, 4. Maj. Resol. om et Apotek i Thorshavn.

Appel (se Retsvæsen).

Arrestanter.

1820, 15. Decbr. Pl. om Appelstævnings Forkyndelse for en undvegen Arrestant.
1821, 6. Juni. Resol. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1827, 21. Decbr. Pl. om Omkostningerne ved kriminelle Fangers Vadsk.
1829, 11. April. Kanc. Skr. om Vand- og Brødstraffen.
1837, 1. Aug. Kanc. Skr. om Udvidelse til Færøerne af Pl. 21. Decbr. 1827.

Arv.

1845, 21. Maj. Fr. om Arv.
1851, 4. Jan. Lov om anf. Fr.s Udvidelse til Færøerne.
1857, 4. Marts. Lov om Udstykning af det private Jordegods §§ 6—17.

Arveafgift (se Skatter og Afgifter).

Auktion.

1820, 25. Jan. Pl. om, hvor længe et Auktionsbud forbinder den bydende.
1821, 6. Juni. Resol. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1836, 30. Marts. Sportelregl. § 64 (om Auktion over Hittefæ og Smaavrag).
1845, 6. Septbr. Rentek. Skr. om Auktion over Stortvrag.
1872, 28. Febr. Landkommunallov § 33.
1891, 9. April. Lov om Tvangsauktioner.
1892, 12. April. Anordn. om anf. Lovs Udvidelse til Færøerne.
1894, 30. Marts. Udpantningslov §§ 5 og 6 (om Auktions Afholdelse af Sysselmænd).
— 18. April. Justm. Skr. om Auktion over Hittegods.
1899, 24. Marts. Strandingslov § 10.

Aviser (se Pressen).

Baade.

1813, 23. Marts. Pl. om Sager ang. Ret til at bygge og holde Fiskerbaade.

1865, 17. Marts. Lov om Ophævelse af Forpligtelse til at holde Baade.

Begravelser (se endvidere Ligsyn og Sundhedsvæsen).
1827, 3. Jan. Reskr. om Ydelse til Amtsfattigkassen. Punkt 4.
1895, 10. April. Fattiglov § 56.

Borteblevne Personer.
1839, 11. Septbr. Fr. om Behandl. af en borteblevet Persons Formue.
1846, 11. Novbr. Reskr. om anf. Fr.s Udvidelse til Færøerne.

Brandvæsen.
1856, 28. Jan. Lov om Brandvæsenet i Thorshavn.
1866, 16. Febr. Lov om Thorshavns Bestyrelse § 14.
1872, 28. Febr. Landkommunallov § 18.
1881, 7. Maj. Lov om Sundhedsvedtægter m. m. §§ 5 og 6.
1882, 16. Juni. Anordning om Bygnings- og Brandvæsenet i Landkommunerne.
1886, 13. Aug. Anordn. om Tillæg til Lov 28. Januar 1856 om Brandvæsenet i Thorshavn.

Brændevinshandel og -udskænkning (se Næringsvæsen).

Bygningsvæsen.
1856, 28. Jan. Lov om en Bygningskommission i Thorshavn.
1866, 16. Febr. Lov om Thorshavns Bestyrelse § 14.
1872, 28. Febr. Landkommunallov § 18.
1881, 7. Maj. Lov om Sundhedsvedtægter m. m. §§ 5 og 6.
1882, 16. Juni. Anordn. om Bygnings- og Brandvæsenet i Landkommunerne.

Børn.
1856, 28. Jan. Lov om Underholdningsbidrag til uægte Børn.
1882, 23. Maj. Bek. om Sundhedsvedt. for Thorshavn § 34.
1894, 13. April. Lov om Politiet paa Færøerne §§ 5 og 13.
1895, 10. April. Fattiglov §§ 45, 52 og 63.
1897, 23. April. Jagtlov § 19.

Ekspropriation (se Jords Afstaaelse til offentligt Brug).

Embeds- og Bestillingsmænd
(se endvidere de enkelte Betegnelser for Embedsmænd og deres Forretninger).
1820, 25. Juli. Pl. om Konstitutioner til Dommeres Fuldmægtige.

1822, 21. Septbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1827, 3. Jan. Reskr. om Ydelser til Amtsfattigkassen ved Embedstiltrædelser. Punkt 1.
1830, 14. Septbr. Pl. om konstituerede Embedsmænds Honorar.
1832, 15. Septbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1836, 30. Marts. Sportelregl. § 71 om Embedsmænds Befordring.
1837, 24. Novbr. Pl. om Diæter og Befordring til konstituerede Retsbetjente.
1841, 21. Oktbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1843, 20. Juni. Kanc. Skr. om Embedsmænds Pligtarbejde til Thorshavns Kirke.
1850, 30. Juni. Lov om Anvisning af Gage m. m.
1851, 5. Jan. Pensionslov.
— 5. Jan. Lov om Overlevelsesrente for Embedsmænds Enker.
1854, 4. Jan. Lov om Udvidelse til Færøerne af Lov 30. Juni 1850 (22), Pensionslov 5. Jan. 1851 (25) og Lov af s. D. om Overlevelsesrente (26).
1856, 28. Jan. Lov om Brandvæsenet i Thorshavn § 11.
1866, 23. Febr. Haugelov § 79.
1890, 22. Maj. Anordn. om Embedsboliger paa Færøerne.

Fanger (se Arrestanter).

Fattigvæsen.

1767, 28. Aug. Fundats for Amtsfattigkassen.
1796, 18. Maj. Resol. om Arveafgifts Fordeling mellem Statskassen og Amtsfattigkassen.
1827, 3. Jan. Reskr. om Ydelser til Amtsfattigkassen.
1854, 15. April. Lov om Færøernes Lagting § 12.
1866, 16. Febr. Lov om Thorshavns Bestyrelse §§ 1 og 14.
1872, 28. Febr. Landkommunallov §§ 3, 15 og 17.
1895, 10. April. Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne.
1899, 4. Febr. Justm. Skr. om Fattiglovens § 57.

Fiskeri (se for øvrigt Baade, Søvæsen).

1855, 21. Marts. Lov om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færøerne §§ 5 og 7.
1881, 23. April. Lov om fremmedes Fiskeri under Færøerne.
1893, 14. April. Fiskerilov.
— 14. April. Lov om Beskyttelse af Muslinger.
1899, 14. Jan. Lov om Fiskeri med Bundslæbevaad.

Fogedforretninger.

1820, 21. Jan. Pl. om Retsforligs Eksekutionskraft.

1821, 12. Jan. Pl. om Paatale og Eksekution i off. Politisager.
— 6. Juni. Resol. om Udvidelse til Færøerne af Pl. 21. Jan. 1820.
— 30. Novbr. Pl. om Arrest paa Udlændings Person eller Gods.
1822, 20. April. Resol. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1823, 4. Oktbr. Kanc. Skr. om Udvidelse til Færøerne af Pl. 12. Jan. 1821.
1832, 23. Maj. Kgl. Bevilling til Fritagelse for Arrest og Beslag for de i Sparekassen for Færøerne indsatte Summer.
1834, 14. Maj. Pl. om privilegerede Fordringers Inddrivelse hos dem, der have givet Pant i deres Løsøre.
1837, 21. Febr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1842, 6. April. Fr. om Tvangsmidler til at foretage eller undlade en Handling.
1854, 4. Jan. Lov om Udvidelse til Færøerne af Fr. 6. April 1842 (10).
1872, 25. Marts. Lov om Konkurs m. m.
1873, 13. Febr. Anordn. om, at anf. Lov sættes i Kraft paa Færøerne.
1880, 6. Novbr. K. U. M. Skr. om, at Højtidsoffer („Præsttal") kan inddrives ved Udpantning.
1891, 9. April. Lov om Tvangsauktioner.
1892, 12. April. Anordn. om anf. Lovs Udvidelse til Færøerne.
1894, 30. Marts. Lov om Udpantning.

Forargeligt Samliv.

1827, 12. Juni. Pl. om Forandring i Lovens 6—13—3.
1837, 1. Aug. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.

Forligsvæsen.

1797, 20. Jan. Fr. om Forligelsesindretninger.
1818, 1. Septbr. Kanc. Skr. om Udskrifter af Forligsprotokollen.
1820, 21. Jan. Pl. om Retsforligs Eksekutionskraft.
1827, 6. April. Pl. om Betaling til Forligskommissioner m. m.
1829, 11. April. Kanc. Skr. om Betaling for Forligstilsigelser.
1837, 1. Aug. Kanc. Skr. om Udvidelse til Færøerne af Pl. 6. April 1827.
1856, 16. Febr. Tyendelov §§ 65—73.

Fundatser for Legater og lign.

1802, 7. April. Resol. ang. Konferensraad Hansens Legat.
1818, 6. Juni. Kanc. Skr. ang. Fond til Anskaffelse af Skolebøger.
1828, 5. Novbr. Konfirmation paa Fundats for Færø Amts Bibliotek.
1832, 18. April. Konfirmation paa Regulativ for Fonden for forulykkedes efterladte paa Færøerne.

1846, 31. Decbr. Konfirmation paa Sognepræst Jens Engelsteds Gavebrev.
1864, 18. Febr. K. U. M. Skr. om Bestyrelsen af Fonden for Skolebøgers Anskaffelse.
1891, 30. Oktbr. Stadfæstelse paa Fundats for „Forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte paa Færøerne".
1893, 25. April. Stadfæstelse paa Fundats for Frederik VII's Legat.

Fæstevæsen.

1691, 30. Maj. Fr. om Handelen paa Færø m. m. § 9.
1767, 28. Aug. Fundats for Amtsfattigkassen § 1.
1777, 21. Maj. Fr. ang. Agerdyrkning m. m.
1843, 11. Febr. Rentek. Skr. om Fæstebreve.
1845, 8. Marts. Rentek. Skr. om do.
— 12. Juli. Rentek. Skr. om do.
1850, 25. Marts. Indm. Skr. om Opladelse af Fæste til en yngre Søn af Fæsteren.
1852, 12. Febr. Lov om Afhændelse af Lille Dimon.
1855, 17. Oktbr. Indm. Skr. om Bortfæstning til en mindreaarig.
1863, 19. Jan. Lov om Afhændelse af Husegaardstrøerne.
1866, 23. Febr. Haugelov § 79.
1871, 25. Febr. Lov om Adgang til Kongsfæste.
1876, 24. Maj. Resol. om Afhændelse af Grundstykker fra Kongsgodset (Note til Trølov af 13. April 1894). Se Side 409.
— 10. Juni. Resol. om do. do. (sstds.) Se Side 410.
1892, 12. April. Lov om Godtgørelse for udførte Grundforbedringer paa Statens Fæstegods.
1894, 13. April. Lov om Afhændelse af Trøer og Grundstykker.
1897, 23. April. Lov ang. ny Skyldsætning af Jordejendomme.

Gebyrer (se Sportler).

Gejstlighed (se Præster).

Gift.

1831, 26. Juli. Pl. om Kjørøgstilsætning til Arsenik.
1833, 19. Oktbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1835, 6. Aug. Pl. ang. Sikkerhedsforanstaltninger med Hensyn til Svovlsyre.
1841, 21. Oktbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.

Grandestævne (se Landboforhold).

Grindefangst (se Hvalfangst).

Handel (se Næringsvæsen).

Havne.

1863, 10. Marts. Justm. Skr. om Forstaaelsen af Udtrykket „Havn" i Lov 21. Marts 1855.
1872, 5. Febr. Justm. Skr. om Havnevæsenet ved Thorshavn.
1881, 7. Maj. Lov om Jords Afstaaelse til Havne m. m.

Hospitaler.

1857, 3. Febr. Regl. for Færø Amts Hospital.
1863, 19. Jan. Justm. Skr. om Arge Hospitals Jorder.
1876, 3. Juli. Resol. om Ændring i § 5 i Regl. for Færø Amts Hospital.
1882, 14. Septbr. Resol. om Forandring af samme §.
1895, 10. April. Fattiglov § 44 sidste Punktum.
1897, 23. April. Lov om ny Skyldsætning af Jordejendomme § 5.

Husdyr.

1866, 23. Febr. Lov om Haugevæsenet.
1875, 7. April. Justm. Skr. om Foranstaltninger mod Kvægpest m. m.
1892, 30. Marts. Lov om Hesteavlens Fremme.

Hvalfangst.

1837, 26. Juli. Resol. om delvis Overladelse af Kongens Jordehval til Fæsterne af Kongsgodset.
1845, 20. Septbr. Rentek. Skr. om Findingshval.
1847, 3. April. Rentek. Skr. om Døglingefangst.
1854, 20. Marts. Indm. Skr. om Kongens Jordehval af Døglinger.
1855, 31. Jan. Indm. Skr. om forskellige Gebyrer i Anledning af Hvalfangst.
1857, 29. Decbr. Lov om Grindefangst.
1863, 3. Marts. Justm. Skr. om do.
— 16. Decbr. Justm. Skr. om Døglingefangst.
1868, 19. Juni. Justm. Skr. om Jordehvalsretten i Thorshavn.
1872, 5. Febr. Regl. for Grindefangsten.
1880, 28. Febr. Bek. om Forandring i Grindereglementet.
1895, 30. Marts. Lov om Hvalfangst under Færøerne.

Jagt.

1897, 23. April. Jagtlov.
— 18. Decbr. Lov om Storkjovens Fredning.

Jordemodervæsen.

1878, 29. Marts. Lov om Jordemodervæsenet.
— 29. Aug. Bek. om Jordemoderdistrikter.
1881, 4. Novbr. Instruks for Jordemødre.

Jords Afstaaelse til offentlig Brug.

1845, 23. April. Fr. om Jords Afstaaelse til Kirkegaarde.
1851, 4. Jan. Lov om anf. Fr.s Udvidelse til Færøerne (16).
1881, 7. Maj. Lov om Jords Afstaaelse til Veje m. m.

Jægerdetachementet (se Politivæsen).

Jøder.

1850, 5. April. Lov om fremmede Jøders Ophold i Riget.
1851, 4. Jan. Lov om anf. Lovs Udvidelse til Færøerne (20).

Kapitelstakst.

1868, 1. Maj. Lov om Kapitelstakst.
1878, 23. Septbr. Bek. om Priserne paa Uld m. m. i Henhold til anf. Lov.

Karantænevæsen (se Sundhedsvæsen).

Kasse- og Regnskabsvæsen (se for øvrigt Fattigvæsen, Kirker, Kommunalvæsen, Lagtinget, Skolevæsen, Thorshavn.)

1840, 8. Juli. Fr. om det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen.
1850, 30. Juni. Lov om Anvisning af Gage m. m.
1851, 4. Jan. Lov om anf. Lovs Udvidelse til Færøerne (22).
1857, 29. Decbr. Lov om Udvidelse til Færøerne af Fr. 8. Juli 1840.

Kirker og Kirkegaarde.

1824, 8. Oktbr. Fr. om Oplæsning fra Prædikestolene.
1826, 29. April. Kanc. Skr. om Kirkesyn m. v.
1827, 31. Oktbr. Reskr. om Kirkekasserne.
1830, 17. Decbr. Fr. om Tiden for Gudstjenestens Holdelse.
1832, 15. Septbr. Kanc. Skr. ang. anf. Fr.s Anvendelighed paa Færøerne.
1833, 16. Oktbr. Resol. om Kirkegaarde.
1839, 5. Oktbr. Kanc. Skr. om Ejendomsretten til de færøske Kirker.
1843, 20. Juni. Kanc. Skr. om Embedsmænds Pligtarbejde ved Thorshavns Kirke.
1845, 23. April. Fr. om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse.
1853, 11. Novbr. K. U. M. Skr. om Bestyrelsen af Kirkekasserne.
1851, 4. Jan. Lov om Udvidelse til Færøerne af Fr. 23. April 1845 (16).
— 23. Marts. K. U. M. Skr. om Læsning ved Kirkestævne.

1854, 15. April. Lov om Færøernes Lagting § 12.
1855, 8. Jan. K. U. M. Skr. om Kirkernes Regnskab.
— 20. April. K. U. M. Skr. om Indkøb til Kirkernes Brug.
1856, 16. Febr. Tyendelov § 5.
1863, 19. Marts. K. U. M. Skr. om en Kirkekasserer.
1865, 1. Marts. Resol. om Gaver og Legater til Kirker.
1878, 4. Novbr. K. U. M. Skr. om Bygninger, der høre under nævnte Ministerium.
1879, 10. Febr. Resol. om Tavler i Thorshavns Kirke.
1880, 22. Juni. K. U. M. Skr. om Kirkesyn.
1883, 13. Juni. K. U. M. Skr. om Lagtingets Myndighed over Kirkerne.
1895, 10. April. Fattiglov § 56.

Kollektering, ulovlig.

1822, 19. Oktbr. Pl. ang. ulovlig Kollektering.
1827, 31. Marts. Kanc. Skr. om anførte Pl.s Udvidelse til Færøerne.

Kommunalvæsen.

1866, 16. Febr. Lov om Thorshavns økonomiske Bestyrelse.
1872, 28. Febr. Lov om Landkommunernes Styrelse.
1883, 24. Septbr. Justm. Skr. om Offentliggørelse af Kommuneregnskaber.
1895, 10. April. Lov om Fattigvæsenet.
1897, 23. April. Lov ang. ny Skyldsætning af Jordejendomme § 9.

Konfirmation paa Legater og desl. (se Fundatser).

Kongsgods (se Fæstevæsen).

Konkurs (se Skifte).

Kort.

1831, 6. April. Bek. om Forbud mod Efterstikning af Generalstabens Kort.
1833, 19. Oktbr. Kanc. Skr. om anf. Bek.s Udvidelse til Færøerne.

Lagtinget.

1816, 18. Maj. Pl. om Lagtingets Ophævelse.
1852, 26. Marts. Lov om Færøernes Lagting.
1853, 16. Juni. Indm. Skr. om Konstitution af Formand i Lagtinget i Amtmandens Forfald.
— 4. Novbr. Indm. Skr. om Lagtingets Kontorudgifter.
— 11. Novbr. K. U. M. Skr. om Kirkekassernes Bestyrelse.

1854, 20. Marts. Indm. Skr. om Forstaaelsen af § 9 i Lagtingslov 1852 (§ 10 i Lagtingsloven af 1854).
— 15. April. Lov om Færøernes Lagting.
1860, 29. Marts. Justm. Skr. om Lagtingsmænds Pligt til at møde i Tinget.
1863, 19. Marts. K. U. M. Skr. om en Kirkekasserer.
1865, 17. Marts. Lov om Forandring af Lagtingslovens § 15.
1866, 4. Oktbr. Justm. Skr. om Landstingsvalg.
1880, 22. Juni. K. U. M. Skr. om Kirkesyn.
1883, 13. Juni. K. U. M. Skr. om Lagtingets Myndighed over Kirkerne.
— 24. Septbr. Justm. Skr. om Offentliggørelse af Kommuneregnskaber.
1891, 29. Maj. Justm. Skr. om Valglister til Lagtinget.

Landboforhold (se endvidere Fæstevæsen).

1827, 21. Decbr. Resol. om Tørvehederne ved Thorshavn.
1831, 25. Novbr. Fr. om Forpagtninger af Jordejendomme.
1833, 14. Aug. Resol. om Tørvehederne ved Thorshavn.
— 19. Oktbr. Kanc. Skr. om Udvidelse til Færøerne af Fr. 25. Novbr. 1831.
1850, 18. Aug. Resol. om Vejarbejdet ved Thorshavns Tørveheder.
1857, 4. Marts. Lov om Udstykning af det private Jordegods.
— 4. Marts. Lov om Udskiftning af Fælleshauger.
1863, 19. Jan. Lov om Afhændelse af Husegaardstrøerne.
— 19. Marts. Justm. Skr. om Arge Hospitals Jorder.
1866, 23. Febr. Haugelov.
1867, 29. Marts. Lov om ny Skyldsætning af Jorderne.
1868, 30. Marts. Justm. Skr. om Tørveskær ved Thorshavn.
1876, 24. Maj. Resol. om Afhændelse af Grundstykker fra Kongsgodset (Note til Trølov 13. April 1894). Se Side 409.
— 10. Juni. Resol. om do. (sstds.) Se Side 410.
1877, 14. Febr. Resol. om Vej til Tørvehederne ved Thorshavn.
1891, 1. April. Lov om Grandestævne.
1894, 13. April. Lov om Afhændelse af Trøer og Grundstykker.
1897, 23. April. Lov om ny Skyldsætning af Jordejendomme.

Landfoged.

1844, 29. Aug. Kanc. Skr. om Landfogdens Ret til Justering.
1852, 13. Maj. Justm. Skr. om, at Landfogden kan beordres til at udføre beneficerede Sager.
1853, 16. Juni. Indm. Skr. om, at Landfogden er Politimester paa Færøerne.
1860, 27. Jan. Justm. Skr. om Gebyr for Udstedelse af Sundhedspas m. m.

Landvæsenskommissioner.

1891, 1. April. Lov om Landvæsenskommissioner.

Legater (se Fundatser).

Licitation (se Auktion).

Ligsyn.

1878, 29. Marts. Lov om Ligsyn.
— 24. Septbr. Bek. om Dødsattester.
1889, 12. Jan. Justm. Skr. om § 6, 2. Stk. i Ligsynsloven.
1898, 26. Marts. Lov om smitsomme Sygdomme § 2.

Lovgivning

1688, 12. Maj. Reskr. om Norske Lovs Ikrafttræden paa Færøerne.
1821, 6. Juni. Resol. om almindelige Anordningers Anvendelighed paa Færøerne.
1829, 11. April. Kanc. Skr. om nogle almindelige Anordningers Anvendelighed paa Færøerne.
1852, 26. Aug. Justm. Skr. om de før 1821 udstedte Anordningers Anvendelighed paa Færøerne.
1855, 5. Juli. Justm. Skr. om almindelige Loves Gyldighed paa Færøerne.
1896, 1. April. Lov om Kundgørelse af Love og Anordninger paa Færøerne.

Læger.

1840, 28. Jan. Pl. om Udlændinges Ret til Lægepraksis.
— 4. Febr. Kanc. Skr. om Godtgørelse til de Personer, der maa ledsage Børn med Vaccine.
1852, 11. Juni. Resol. om Ansættelse af en Læge paa Suderø.
1854, 4. Jan. Lov om Udvidelse til Færøerne af Pl. 28. Januar 1840 (2).
1872, 8. Jan. Lov om Betaling til Lægerne.
— 27. April. Resol. om en Distriktslæge paa Norderøerne.
1882, 1. Maj. Resol. om, at Landkirurgen kaldes Fysikus.
1883, 13. Juli. Bek. om Instruks for Fysikus.
— 13. Juli. Bek. om Instruks for Distriktslæger.
— 27. Septbr. Resol. om en Distriktslæge i Vestmannhavn.
1887, 31. Decbr. Justm. Skr. om Lægers Pligt til at give Kredit.
1888, 27. Juli. Justm. Skr. om Distriktslægers Ret til at praktisere udenfor deres Distrikt.
1890, 27. Febr. Justm. Skr. om Lægers Betaling.
1894, 13. Septbr. Justm. Skr. om Distriktslægers Betaling for Behandling af veneriske Personer.
1898, 4. Maj. Resol. om Apotek i Thorshavn. (4.)

Lærere (se Skolevæsen).

Lærlinge.

1895, 10. April. Lov om Fattigvæsenet § 31.

Maal og Vægt.

1790, 13. Aug. Fr. om en ny Interims-Indretning med Handelen § 7.
1839, 17. Septbr. Kanc. Skr. om Salttøndens Maal.
1844, 29. Aug. Kanc. Skr. om Justering.
1855, 21. Marts. Lov om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færøerne § 14.
1857, 18. Juni. Justm. Skr. om Benyttelse af dansk Maal og Vægt af handlende paa Færøerne.

Mindreaarige (se Umyndige).

Mortifikation.

1823, 7. Febr. Fr. om Mortifikation paa bortkomne Gældsbreve.
1824, 27. Novbr. Kanc. Skr. om anf. Fr.s Udvidelse til Færøerne.

Muslinger (se Fiskeri).

Nationalbanken.

1837, 1. Juni. Pl. om Klausulering af Obligationer til Nationalbanken.
1841, 21. Oktbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.

Notarialforretninger.

1823, 8. Jan. Pl. om, hvad der skal iagttages ved Testamenter og Beskikkelser.
1824, 27. Novbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.

Næringsvæsen.

1831, 26. Juli. Pl. om Kjørøgstilsætning til Arsenik.
1833, 19. Oktbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1835, 6. Aug. Pl. om Iagttagelse af Sikkerhed m. H. til Svovlsyre.
1841, 21. Oktbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1855, 21. Marts. Lov om Ophævelse af den kgl. Enehandel.
1857, 18. Juni. Justm. Skr. om Benyttelse af dansk Maal og Vægt af handlende paa Færøerne.
— 28. Oktbr. Justm. Skr. om Beretninger efter Lov 21. Marts 1855 § 8.
1860, 3. Marts. Lov om Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning.
1863, 10. Marts. Justm. Skr. om Forstaaelsen af Udtrykket „Havn“ i Lov 21. Marts 1855.
— 13. Juli. Justm. Skr. om Betingelser for Handelsbevillings Meddelelse.

1876, 22. Decbr. Lov om Forandring i Lov 3. Marts 1860 om Brændevinshandel.
1881, 7. Maj. Lov om Forandring i Lov 21. Marts 1855.
1889, 1. Marts. Lov om Handelsregistre m. m.
— 24. Maj. Anordn. om Førelse af Handelsregistret.
1890, 7. Febr. Anordn. om Udvidelse til Færøerne af Lov 1. Marts 1889 om Handelsregistre.
— 11. April. Lov om Beskyttelse for Varemærker.
1892, 30. Marts. Lov om forskellige Skatter og Afgifter.
1893, 3. Juli. Justm. Skr. om Betingelserne for at drive Handel paa Færøerne.
— 24. Novbr. Anordn. om Udvidelse til Færøerne af Lov 11. April 1890 om Varemærker.
1895, 30. Marts. Lov om Forandring i Bestemmelserne om Skibes Pligt til at anløbe visse Havne.
1896, 21. Marts. Justm. Skr. om Bevillinger til Brændevinshandel.
1897, 25. Febr. Instruks for Karantænebetjente § 9.
1898, 4. Maj. Resol. om et Apotek i Thorshavn, 3 og 5.

Overformynderiet (se Umyndige).

Pant (se Skøde- og Pantevæsen).

Pengevæsen.

1790, 13. Aug. Fr. om en ny Interims-Indretning med Handelen § 8.
1815, 15. April. Pl. ang. Pengevæsenets Forandring.
1833, 1. Oktbr. Kanc. Skr. om do.
1844, 21. Juni. Fr. om Tilbagesøgning af offentlige Pengeeffekter.
1851, 4. Jan. Lov om anf. Fr.s Udvidelse til Færøerne (14).

Plejebørn (se Børn).

Pligtarbejde.

1836, 22. Novbr. Kanc. Skr. om Arbejde til Kirkers, Skolers, Gaders og alm. Vejes Vedligeholdelse.
1843, 20. Juni. Kanc. Skr. om Embedsmænds Pligtarbejde til Thorshavns Kirke.
1872, 28. Febr. Landkommunallov § 21.

Politikorps (se Politivæsen).

Politisager (se Retsvæsen).

Politivæsen.

1801, 13. Maj. Pl. om Rekrutering af Garnisonen.
1821, 12. Jan. Pl. om Paatale og Eksekution i off. Politisager.
1823, 4. Oktbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1829, 15. Novbr. Resol. om Forandring i Pl. 13. Maj 1801.

1853, 16. Juni. Indm. Skr. om, at Landfogden er Politimester paa Færøerne.
1865, 28. April. Resol. om Politikorpset.
— 4. Oktbr. Regl. for do.
1872, 28. Febr. Landkommunallov § 31.
1894, 13. April. Lov om Politiet paa Færøerne.

Pressen.

1851, 3. Jan. Lov om Pressens Brug.
1854, 4. Jan. Lov om anf. Lovs Udvidelse til Færøerne (24).
1879, 10. Juli. Bek. om Taksten for Bek. i „Dimmalætting".

Præster og Præstegaarde.

1673, 16. April. Anordn. om adskilligt paa Færø § 12.
1816, 17. April. Reskr. om Betalingen for Overløbssøjd.
1818, 6. Juni. Kanc. Skr. om Anvendelsen af en Del af Nordersøernes Præstekalds Indtægter.
— 29. Septbr. Kanc. Skr. om Præstegaardssyn.
1824, 8. Oktbr. Fr. om Oplæsning fra Prædikestolene.
1827, 7. Novbr. Fr. om Betaling for Attester, udstedte af Præsterne.
— 7. Decbr. Reskr. om Udvidelse til Færøerne af Fr. 8. Oktbr. 1824.
1828, 30. Maj. Fr. om Daaben.
1831, 9. Febr. Fr. om, hvor vidt Sæd i Straaet maa sælges fra en Præstegaard.
1832, 27. April. Reskr. om Udvidelse til Færøerne af Fr. 30. Maj 1828.
1833, 19. Oktbr. Kanc. Skr. om Udvidelse til Færøerne af Fr. 9. Febr. 1831.
1837, 1. Aug. Kanc. Skr. om Udvidelse til Færøerne af Fr. 7. Novbr. 1827.
1840, 28. Marts. Kanc. Skr. om Naadensaar i Præsteembeder.
— 28. Marts. Do. om do.
1844, 4. Juni. Kanc. Skr. om Overlevering af Præstegaarde.
1848, 26. Maj. K. U. M. Skr. om Præsteskyds.
1855, 8. Jan. K. U. M. Skr. om Præsternes Pligt til at føre Kirkernes Regnskaber.
1869, 4. Decbr. Resol. om nye Ansættelsessummer for Præstekaldene.
1872, 5. Febr. Regl. for Grindefangsten § 21.
1876, 10. Oktbr. K. U. M. Skr. om Tiden for Foraarskonfirmation.
1878, 4. Novbr. K. U. M. Skr. om Bygninger, der sortere under nævnte Ministerium.
1880, 6. Novbr. K. U. M. Skr. om Højtidsoffer („Præsttal").
1884, 26. Jan. K. U. M. Skr. ang. Omfanget af Præsteenkens Ret til at bruge Kaldets Anneksgaard.

1892, 4. Juli. K. U. M. Skr. om Bortforpagtning af færøske Præstegaarde.
1893, 29. Marts. Pensionslov for Lærere § 10.
1895, 10. April. Fattiglov §§ 37, 54, 56.

Regnskabsvæsen (se Kasse- og Regnskabsvæsen).

Retssportler (se Sportler).

Retsvidner.

1873, 1. Marts. Lov om Retsvidner.
— 1. Marts. Regulativ for do.

Retsvæsen.

1796, 3. Juni. Fr. ang. Rettens vedbørlige og hurtige Pleje.
1798, 23. Juni. Kanc. Prom. om anf. Fr.s Kundgørelse paa Færøerne.
1813, 23. Marts. Pl. ang. Sager om Rettighed til at bygge Fiskerbaade.
1816, 18. Maj. Pl. om Lagtingets Ophævelse.
1817, 19. April. Kanc. Skr. om Lagmandstolden og Lagtingshuset.
1820, 21. Jan. Pl. om Retsforligs Eksekutionskraft.
— 25. Juli. Pl. ang. Konstitutioner til Dommeres Fuldmægtige.
— 15. Decbr. Pl. om Appelstævnings Forkyndelse for en undvegen Arrestant.
1821, 12. Jan. Pl. ang. Paatale og Eksekution i offentlige Politisager.
— 6. Juni. Resol. om Udvidelse til Færøerne af Pl. 21. Jan. og 15. Decbr. 1820.
1822, 2. Juli. Pl. ang. Gebyrbetaling, naar den ord. Retsbetjent viger sit Sæde.
— 21. Septbr. Kanc. Skr. ang. Udvidelse til Færøerne af Pl. 25. Juli 1820.
1823, 9. Septbr. Pl. om Udvidelse til Færøerne af Pl. 2. Juli 1822.
— 4. Oktbr. Kanc. Skr. ang. Udvidelse til Færøerne af Pl. 12. Jan. 1821.
1824, 6. Aug. Fr. om mindre Gældssagers Behandling.
1825, 28. Maj. Pl. ang. Behandling af Sager om Underholdningsbidrag til uægte Børn.
1827, 7. Decbr. Reskr. om Udvidelse til Færøerne af Fr. 6. Aug. 1824.
1828, 6. Septbr. Pl. ang. Behandling af Sager om Dagleje.
1829, 26. Septbr. Kanc. Skr. om Udvidelse til Færøerne af Pl. 28. Maj 1825.
— 25. Novbr. Pl. om Behandling af Vejsager.
1832, 8. Maj. Kanc. Skr. om Udvidelse til Færøerne af Pl. 6. Septbr. 1828.

1833, 5. Febr. Kanc. Skr. om Anvendeligheden af Pl. 25. Novbr. 1829.
— 10. April. Fr. om Forandring i Lovens 1—13—8.
1836, 30. Marts. Fr. om Tings Afholdelse.
— 30. Marts. Reskr. om Udvidelse til Færøerne af Fr. 10. April 1833.
1837, 1. Aug. Kanc. Skr. om Bevilling til fri Proces og Beskikkelse af Sagfører i beneficeret Sag.
1840, 23. Maj. Pl. om Appel i kriminelle Sager.
— 16. Decbr. Fr. om nødvendig Appel i kriminelle Sager.
1841, 8. Septbr. Fr. om Beviset i kriminelle Sager.
1842, 25. Juni. Fr. om Edsformaningstalen.
1843, 6. Juni. Kanc. Skr. om Amtmandens Myndighed til at beordre Sysselmænd og andre Mænd til at udføre Retssager.
1847, 21. Septbr. Kanc. Skr. om Jurisdiktionsforholdene.
1852, 13. Maj. Justm. Skr. om, at Landfogden kan beordres til at udføre beneficerede Sager.
1854, 4. Jan. Lov om Udvidelse til Færøerne af Pl. 23. Maj 1840 (3), Fr. 16. Decbr. 1840 (4), Fr. 8. Septbr. 1841 (8) og 25. Juni 1842 (11).
— 28. Aug. Justm. Skr. om Diæter til Defensorer.
1855, 21. Marts. Lov om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færøerne § 13.
1866, 23. Febr. Haugelov § 31.
1892, 14. Jan. Justm. Skr. om, hvor vidt Beboerne paa Suderø kunne indkaldes til Thorshavn i Politisager.
— 12. April. Lov om Oprettelse af Søretter m. m.
— 4. Novbr. Anordn., hvorved anf. Lov sættes i Kraft paa Færøerne.
1894, 30. Marts. Udpantningslov § 12.
— 13. April. Lov om Politiet paa Færøerne. Afsnit III.
1896, 1. April. Lov om Afholdelse af Ting paa Færøerne.
— 14. April. Resol. om Flytning af Tingstedet paa Suderø.
1897, 18. Decbr. Lov om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet.
1898, 24. Oktbr. Anordn. om Udvidelse til Færøerne af anf. Lov.
1899, 23. Aug. Justm. Cirk. om Førelse af Strafferegistret for Færøerne.

Rigsdagen.

1850, 29. Decbr. Lov om Rigsdagsvalgene.
1851, 12. Maj. Indm. Skr. ang. anf. Lovs § 28.
1853, 20. Juni. Indm. Skr. ang. anf. Lovs § 26.
— 20. Juni. Indm. Skr. ang. Valgforstanderskabsmedlemmers Forfald.
— 4. Novbr. Indm. Skr. om Valghandlinger.
1854, 15. April. Lagtingslovens § 12 a.
1855, 28. Marts. Indm. Skr. om Rigsdagsvalglovens § 29.

1866, 4. Oktbr. Justm. Skr. om Landstingsvalg.
1899, 7. April. Lov om Forandring i Rigsdagsvalglovens § 8.

Rovdyr (se vilde Dyr).

Skansen ved Thorshavn (se Politivæsen).

Skatter og Afgifter.

(Se endvidere Kommunalvæsen og Thorshavn).

1767, 28. Aug. Fundats for Amtsfattigkassen §§ 3—5.
1792, 12. Septbr. Fr. ang. en Afgift af Arv.
1796, 18. Maj. Resol. ang. Arveafgiftens Deling mellem Statskassen og Amtsfattigkassen.
1810, 8. Febr. Fr. om Halvprocentafgift af Arv og faste Ejendomme.
1817, 19. April. Kanc. Skr. om Lagmandstolden.
1835, 20. Maj. Reskr. om Afdragsretten.
1855, 21. Marts. Lov om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færøerne.
1863, 19. Marts. Justm. Skr. om Arge Hospitals Jorder.
1867, 29. Marts. Lov om ny Skyldsætning af Jorderne.
1880, 6. Febr. Lov om Skatten til Amtsrepartitionsfonden.
1881, 18. Marts. Lov om Ophævelse af Næbbetolden.
— 7. Maj. Lov om Forandring i Lov 21. Marts 1855.
1892, 11. Marts. Lov om Tilkøbsafgift af Skibe.
— 30. Marts. Lov om forskellige Skatter og Afgifter.
— 31. Maj. Justm. Skr. ang. Viseringsgebyret efter anf. Lovs § 14.
1894, 30. Marts. Udpantningslov § 15.
1897, 23. April. Lov ang. ny Skyldsætning af Jordejendomme.
1898, 27. Oktbr. Justm. Skr. om Tiden for anf. Lovs Ikrafttræden.

Skiftevæsen.

1872, 25. Marts. Lov om Konkurs m. v.
1873, 13. Febr. Anordn. om anf. Lovs Udvidelse til Færøerne.
1874, 30. Novbr. Lov om Skifte af Dødsboer m. v.
— 30. Novbr. Lov om Betalingen for de til Skiftevæsenet hørende Forretninger.
1876, 14. Jan. Anordn. om Udvidelse til Færøerne af Skifteloven af 30. Novbr. 1874.
1879, 10. Juli. Anordn. om Forandring i den ved Anordn. 13. Febr. 1873 og 14. Jan. 1876 foreskrevne Bekendtgørelsesmaade.
— 10. Juli. Bek. om Taksten for offentlige Bekendtgørelser i „Dimmalætting".
1891, 1. April. Lov om Tvangsauktioner m. m.
1892, 12. April. Anordn. om anf. Lovs Udvidelse til Færøerne.

Skolevæsen.

1818, 6. Juni. Kanc. Skr. om Oprettelse af „Fond til Anskaffelse af nyttige Skolebøger".

1829, 7. Jan. Resol. om, at Købesummen for Lagstolgaarden Stegaard til Dels henlægges til Skolevæsenet.
— 14. Jan. Resol. om Anvendelse af den nedlagte lærde Skoles Midler.
1831, 9. Febr. Fr. om, hvor vidt Sæd i Straaet maa sælges fra en Skolelod.
1832, 18. April. Resol. om Understøttelse til Skolevæsenet.
1833, 19. Oktbr. Kanc. Skr. om Udvidelse til Færøerne af Fr. 9. Febr. 1831.
1846, 31. Decbr. Konfirmation paa Sognepræst Jens Engelsteds Gavebrev til Skolevæsenet.
1854, 1. Marts. Lov om Skolevæsenet.
— 1. Marts. Instruks for Lærerne ved Thorshavns Skoler.
1864, 18. Febr. K. U. M. Skr. om Fondet til Anskaffelse af Skolebøger.
1866, 16. Febr. Lov om Thorshavns økonomiske Bestyrelse §§ 1, 14.
1871, 9. Febr. K. U. M. Skr. om Uddannelse af Almueskolelærere.
1872, 28. Febr. Landkommunallov §§ 3, 15 og 16.
1876, 20. April. Resol. om Lønninger ved Thorshavns Realskole.
1881, 7. Maj. Lov om Jords Afstaaelse til Skoler m. m.
1883, 31. Marts. K. U. M. Skr. om Skolemulkter.
1893, 29. Marts. Lov om Pensionering af Lærere og Lærerinder ved Almueskolevæsenet.
— 26. Juni. K. U. M. Skr. om Læreres Enkeforsørgelse.
1894, 30. April. Do. om do.
1895, 30. Marts. Epidemilov § 10 sidste Punktum.
1896, 25. Juni. Bek. ang. Thorshavns Kommuneskole.
1900, 25. April. Bek. ang. Realskolen i Thorshavn.

Skyds.

1848, 26. Maj. K. U. M. Skr. om Præsters Skyds.
1854, 15. April. Lov om Færøernes Lagting § 12.
1865, 17. Marts. Lov om Skydsvæsenet.
1879, 3. Juli. Regl. for Skydsvæsenet.
1881, 14. Jan. Lov om Forandring i Skydsloven.

Skøde- og Pantevæsen.

1820, 12. Jan. Pl. om Tilvejebringelse af Attester før et Skødes Tinglæsning.
1822, 21. Septbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1831, 25. Novbr. Fr. om Forpagtninger af Jordejendomme.
1833, 13. Oktbr. Kanc. Skr. om anf. Fr.s Udvidelse til Færøerne.
1839, 27. Novbr. Pl. om nærmere Bestemmelse af D. L. 5—3—18 og Pl. 18. Jan. 1788.
1841, 28. Juli. Fr. om Underpant i Løsøre.
1843, 11. Febr. Rentek. Skr. om Fæstebreves Tinglæsning.

1846, 11. Novbr. Reskr. om Udvidelse til Færøerne af Pl. 27. Novbr. 1839.
1854, 4. Jan. Lov om Udvidelse til Færøerne af Fr. 28. Juli 1841 (7).
1857, 4. Marts. Lov om Udstykning af det private Jordegods.
1866, 23. Febr. Haugelov §§ 6 og 78.
1892, 11. Marts. Lov om nye Skøde- og Panteregistre.
1895, 10. April. Fattiglov § 50.

Sorenskriver.

1836, 30. Marts. Fr. om Sorenskriverens Befordring og Diæter paa Tingrejser, § 7.
1845, 15. April. Kanc. Skr. om Sorenskriverens Diæter i offentlige Sager.
— 6. Septbr. Rentek. Skr. om Sorenskriverens Befordring i kriminelle Sager.
1896, 1. April. Lov om Afholdelse af Ting paa Færøerne, § 4.

Sparekasser.

1832, 23. Maj. Bev. til Fritagelse for Arrest og Beslag for de i Sparekassen indsatte Summer.

Sportler.

1691, 30. Maj. Fr. om Handelen paa Færø m. v., § 9.
1818, 1. Septbr. Kanc. Skr. om Udskrifter af Forligsprotokollen.
1822, 2. Juli. Pl. om Gebyrbetaling, naar den ord. Retsbetjent viger sit Sæde.
1823, 9. Septbr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1827, 6. April. Pl. om Betaling til Forligskommissionerne.
— 7. Novbr. Fr. om Betaling for Præsteattester.
1836, 30. Marts. Sportelreglement.
1837, 1. Aug. Kanc. Skr. om Udvidelse til Færøerne af Pl. 6. April 1827 og Fr. 7. Novbr. 1827.
1840, 24. Decbr. Kanc. Skr. om Gebyr for Forbud.
1843, 16. Febr. Kanc. Skr. om forskellige Gebyrer.
1851, 28. Juli. Indm. Skr. om Vurdering af Stortvrag.
1855, 31. Jan. Indm. Skr. om forskellige Gebyrer m. v. i Anledning af Grindefangst.
— 21. Marts. Lov om Ophævelse af den kgl. Enehandel § 8.
1856, 16. Febr. Tyendelov § 73.
1857, 29. Decbr. Lov om Forhøjelse af Retsgebyrer.
1860, 27. Jan. Justm. Skr. om Landfogdens Gebyr for Sundhedspas m. m.
1867, 9. Septbr. Justm. Skr. om Gebyr for Notarialforretninger.
1868, 26. Maj. Lov om Afgifter af frivillige Auktioner over Handelsvarer.

1874, 30. Novbr. Lov om Betalingen for de til Skiftevæsenet hørende Forretninger.
1881, 23. April. Lov om fremmedes Fiskeri under Færøerne § 3.
— 7. Maj. Lov om Jords Afgivelse § 4.
1892, 11. Marts. Lov om nye Skøde- og Panteregistre § 4.
— 30. Marts. Lov om forskellige Skatter og Afgifter § 14.
— 12. April. Anordn. om Tvangsauktioner Post 8.
— 31. Maj. Justm. Skr. om Viseringsgebyret efter Lov 30. Marts 1892 § 14.
1894, 30. Marts. Udpantningslov §§ 11 og 14.
— 31. Marts. Justm. Skr. om Gebyrerne for Optagelse af Søforklaring m. m. ved Sysselmændene i den ord. Dommers Sted.
1895, 10. April. Fattiglov §§ 50 og 56.
1897, 25. Febr. Instruks for Karantænebetjente § 8.
— 19. Marts. Justm. Skr. om Gebyrfriheden efter Udpantningslovens § 11.

Strafferegistret (se Retsvæsen).

Strandinger.

1845, 6. Septbr. Rentek. Skr. om Auktion over Stortvrag.
1851, 28. Juli. Indm. Skr. om Vurderinger af Stortvrag.
1871, 22. Aug. Justm. Skr. om Opfiskning af Kanoner.
1899, 24. Marts. Strandingslov.

Sundhedsvæsen.

1855, 21. Marts. Lov om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færøerne §§ 4 og 8.
1863, 10. Marts. Justm. Skr. om Forstaaelsen af Udtrykket „Havn" i Lov 21. Marts 1855.
1872, 8. Jan. Lov om Foranstaltninger mod asiatisk Kolera.
— 13. April. Resol. om do.
— 15. April. Anordn. om Børnekopper.
1878, 26. Marts. Anordn. om eksantematisk Tyfus.
1879, 16. Oktbr. Bek. om Karantæneundersøgelser af Skibe.
1881, 23. April. Lov om fremmedes Fiskeri under Færøerne § 3.
— 7. Maj. Lov om Sundhedsvedtægter.
1882, 27. Febr. Anordn. om Mæslinger og Skarlagensfeber.
— 23. Maj. Bek. om Sundhedsvedtægt for Thorshavn.
1888, 19. Juni. Bek. om Forandring i samme.
1895, 30. Marts. Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.
— 30. Marts. Lov om Forandringer i Bestemmelserne om de til Færøerne kommende Skibes Pligt til først at anløbe visse Havne.
— 10. April. Fattiglov § 73.

1897, 25. Febr. Bek. om Karantænevæsenet.
— 25. Febr. Instruks for Karantænebetjente.
1898, 26. Marts. Lov om Tillæg til Lov 30. Marts 1895 om smitsomme Sygdomme.

Sygehuse (se Hospitaler).

Sygekasser.

1892, 12. April. Lov om anerkendte Sygekasser.
1893, 24. Novbr. Anordn. om anf. Lovs Udvidelse til Færøerne.
1895, 10. April. Fattiglov § 74.

Sysselmænd.

1836, 30. Marts. Sportelreglement § 64 (Auktion over Smaavrag og Hittefæ).
1843, 6. Juni. Kanc. Skr. om Sysselmændenes Pligt til efter Amtets Ordre at udføre Retssager.
1855, 31. Jan. Indm. Skr. om forskellige Salærer m. v. i Anledning af Grindefangst.
1863, 20. Marts. Resol. om Sysselmændenes Uniform.
1864, 23. Jan. Resol. om deres Kaution.
1893, 29. Septbr. Resol. om deres Udnævnelse og Afskedigelse.
1894, 18. April. Justm. Skr. om, at Sysselmænd ikke uden Fuldmagt fra Sorenskriveren kunne holde Auktion over Hittegods.
1898, 3. Juni. Justm. Skr. om, at Sysselmanden paa Strømø skal bo i Vestmanhavn.
— 4. Juli. Justm. Skr. om Bolig for Sysselmanden paa Østerø.

Søvæsen (se endvidere Sundhedsvæsen).

1855, 21. Marts. Lov om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færøerne.
1881, 23. April. Lov om fremmedes Fiskeri under Færøerne § 3.
1892, 11. Marts. Lov om Tilkøbsafgift af Skibe.
— 30. Marts. Lov om forskellige Skatter og Afgifter.
— 1. April. Sølov.
— 1. April. Lov om danske Skibes Registrering.
— 12. April. Lov om Oprettelse af Søretter.
— 31. Maj. Justm. Skr. om Viseringsgebyret efter Lov 30. Marts 1892 § 14.
— 4. Novbr. Anordn., hvorved Sølov 1. April 1892 sættes i Kraft paa Færøerne.
— 4. Novbr. Anordn., hvorved Lov 12. April 1892 om Søretter sættes i Kraft paa Færøerne.
1893, 16. Septbr. Anordn., hvorved Skibsregistreringslov 1. April 1892 sættes i Kraft paa Færøerne.
— 30. Septbr. Bek. om Bøder efter Skibsregistreringsloven.

1893, 6. Novbr. Regl. for Skibsmandskabs Forplejning paa færøske Fiskerskibe.
1895, 30. Marts. Lov om Forandring i Bestemmelserne om de til Færøerne kommende Skibes Pligt til først at anløbe visse Havne.
— 10. April. Fattiglov §§ 31 og 75.
1897, 25. Febr. Bek. om Karantænevæsenet.
— 23. April. Jagtlov § 20.
1899, 14. Jan. Lov om Fiskeri med Bundslæbevaad.

Testamenter.

1823, 8. Jan. Pl. om, hvad der skal iagttages ved Testamenter og Beskikkelser.
1824, 27. Novbr. Kane. Skr. om anf. Pl.s Udvidelse til Færøerne.
1845, 21. Maj. Fr. om Arv.
1851, 4. Jan. Lov om anf. Fr.s Udvidelse til Færøerne.
1857, 4. Marts. Lov om Udstykning af det private Jordegods §§ 6—17.

Thorshavn (se for øvrigt Kirker og Skolevæsen samt Fattigvæsen).

1827, 21. Decbr. Resol. om Tørvehederne ved Thorshavn.
1833, 14. Aug. Resol. om do.
1850, 18. Aug. Resol. om Vejarbejdet ved Tørvehederne ved Thorshavn.
1856, 28. Jan. Lov om Brandvæsenet i Thorshavn.
— 28. Jan. Lov om en Bygningskommission i Thorshavn.
1863, 19. Jan. Lov om Afhændelse af Husegaardstrøerne.
1866, 16. Febr. Lov om Byen Thorshavns økonomiske Bestyrelse.
— 23. Febr. Haugelov § 42.
1868, 30. Marts. Justm. Skr. om Tørveskær.
— 12. Juni. Resol. om de offentlige Grunde i Thorshavn.
— 19. Juni. Justm. Skr. om Jordehvalsretten i Østervaag.
1872, 5. Febr. Justm. Skr. om Havnevæsenet.
1877, 14. Febr. Resol. om Vejarbejdet ved Tørvehederne.
1881, 7. Maj. Lov om Sundhedsvedtægter.
1882, 23. Maj. Bek. om en Sundhedsvedtægt for Thorshavn.
1886, 13. Aug. Anordn. om Tillæg til Lov 28. Jan. 1856 om Brandvæsenet.
1888, 19. Juni. Bek. om Forandring i Sundhedsvedtægten.
1899, 24. Marts. Lov om Vedtægt for Benyttelse af Vand fra Thorshavns Vandværk.

Tiende.

1691, 30. Maj. Fr. om Handelen paa Færø m. v. § 8.
1776, 6. Novbr. Reskr. om Tilsyn med Tiendens Ydelse.

1833, 24. April. Resol. om Lammetienden af Myggenæs.
— 20. Aug. Kanc. Skr. om Tiende af Korn og Sælhunde.
1846, 3. April. Rentek. Skr. om Tiende af Døglinger.
1863, 19. Marts. Justm. Skr. om Arge Hospitals Jorder.
1877, 5. Juli. Resol. om Faaretienden af Lille Dimon.
1892, 30. Marts. Lov om forskellige Skatter og Afgifter. Afsnit III.

Ting (se Retsvæsen).

Tinglæsning (se Skøde- og Panteværen).

Tyende.

1856, 16. Febr. Tyendelov.
1867, 6. Juli. Justm. Skr. om Tyendelovens § 59.
1895, 10. April. Fattiglov §§ 29 og 30.

Udpantning (se Fogedforretninger).

Udvandrere.

1895, 30. Marts. Lov om Tilsyn med Udvandreres Befordring.

Umyndige.

1798, 23. Juni. Kanc. Prom. om Kundgørelse af Lovgivningen ang. Pupilvæsenet.
1827, 7. Juni. Fr. om umyndiges Midler.
1831, 15. Marts. Kanc. Skr. om Hjemmel til at forbigaa den fødte Værge.
1837, 1. Aug. Kanc. Skr. om Anbringelse af umyndiges Midler (Fr. 7. Juni 1827).
1839, 24. April. Fr. om umyndiges og mindreaariges Gældsforpligtelser.
1841, 10. April. Pl. om Kundgørelse af Umyndiggørelsesdekreter.
1851, 4. Jan. Lov om Udvidelse til Færøerne af Fr. 24. April 1839 (1) og Pl. 10. April 1841 (6).
1855, 17. Oktbr. Indm. Skr. om Bortfæstning af et Kongsfæste til en mindreaarig.

Uægte Børn (se Børn).

Vandværk (se Thorshavn).

Vejvæsen.

1829, 25. Novbr. Pl. om Behandlingen af Vejsager.
1833, 5. Febr. Kanc. Skr. om anf. Pl.s Anvendelighed paa Færøerne.
— 14. Aug. Resol. ang. Tørvehederne ved Thorshavn.

1850, 18. Aug. Resol. om Vejarbejdet ved Tørvehederne ved Thorshavn.
1853, 16. Juni. Justm. Skr. om, at Landfogden har Tilsyn med Vejenes Tilstand.
1854, 15. April. Lagtingslov § 12.
1866, 23. Febr. Haugelov § 54.
1868, 30. Marts. Justm. Skr. om Tørvehederne ved Thorshavn.
1872, 28. Febr. Landkommunallov §§ 15 og 19.
1877, 14. Febr. Resol. om Vejarbejdet ved Tørvehederne ved Thorshavn.
1881, 7. Maj. Lov om Jords Afstaaelse til offentlige Veje m. m.

Vidner (se Retsvidner og Retsvæsen).

Vilde Dyr.

1875, 7. April. Justm. Skr. (om Foranstaltninger mod Kvægpest m. m.) Noten 3 om Indførsel af Ræve og andre Rovdyr.
1892, 11. Marts. Lov om Ødelæggelse af Ravnens Yngel.
Se endvidere under Jagt.

Vrag (se Strandinger).

Vægt (se Maal og Vægt).

Værger (se Umyndige).

Ægteskab.

1767, 28. Aug. Fundats for Amtsfattigkassen § 2.
1824, 30. April. Fr. om Præsternes Embede med Hensyn til Ægteskab.
1827, 23. Maj. Fr. om Ægteskab efter Skilsmissedom.
— 7. Decbr. Reskr. om Udvidelse til Færøerne af Fr. 30. April 1824.
1837, 1. Aug. Kanc. Skr. om Udvidelse til Færøerne af Fr. 23. Maj 1827.
1893, 29. Marts. Pensionslov for Lærere § 10.
1895, 10. April. Lov om Fattigvæsenet § 54.

FORKORTELSER M. V.

anf. bet. anførte.
Anordn. bet Anordning.
Bek. bet. Bekendtgørelse.
Cir. Med. Lovg. bet. Uldall: Den civile Medicinallovgivning, fortsat af Joh. Møller og derefter udgivet af Sundhedskollegiet ved E. M. Hoff.
D. L. bet. Christian den Femtes Danske Lov.
foreg. bet. foregaaende.
Fr. bet. Forordning.
Gejstl. Reskr. bet. C. F. Schwartzkopff: Kongelige Reskripter, Love og Ekspeditioner, Gejstligheden i Danmark vedkommende; 1846—56; samt H. V. Skibsted m. fl.: Love og Ekspeditioner, vedkommende Kirke- og Skolevæsen; 1857 og følgende Aar.
Indm. bet. Indenrigsministeriet.
Indm. Skr. bet. Skrivelse fra Indenrigsministeriet.
Jfr. bet. jævnfør.
Justm. bet. Justitsministeriet.
Justm. Anordn. bet. Anordning af Justitsministeriet.
Justm. Bek. bet. Bekendtgørelse fra Justitsministeriet.
Justm. Skr. bet. Skrivelse fra Justitsministeriet.
Kanc. bet. Det kongelige danske Kancelli.
Kanc. Pl. bet. Kancelli-Plakat.
Kanc. Prom. bet. Kancelli-Promemoria (ɔ: Kancelli-Skrivelse).
Kanc. Skr. bet. Kancelli-Skrivelse (Skrivelse fra Det kongelige danske Kancelli).
Kgl. bet. kongelig.
Kgl. Anordn. bet. kongelig Anordning.
Kgl. Resol. bet. kongelig Resolution.
Konf. bet. Konfirmation.
K. U. M. bet. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet

K. U. M. Bek. bet. Bekendtgørelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.
K. U. M. Skr. bet. Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.
Lovtid. bet. Lovtidende for Kongeriget Danmark.
Min. Tid. bet. Ministerialtidende for Kongeriget Danmark.
N. L. bet. Christian den Femtes Norske Lov.
Pl. bet. Plakat.
Regl. eller *Reglem.* bet. Reglement.
Rentek. bet. Det kongelige Rentekammer.
Rentek. Pl. bet. Rentekammer-Plakat.
Rentek. Skr. bet. Rentekammer-Skrivelse (Skrivelse fra Det kongelige Rentekammer).
Reskr. bet. Reskript (kongelig Skrivelse).
Reskr.saml. bet. L. Fogtmann: Kongelige Reskripter, Resolutioner og Collegialbreve. Fortsat af T. Algreen-Ussing og C. Ussing.
Skr. bet. Skrivelse.
Utr. bet. utrykt.

At en Bestemmelses Datum er trykt med *Kursiv* (f. Eks. Lov *22. Marts 1855*), betegner, at den *ikke* er optagen i nærværende Samling.

Det ved Love og Anordninger (efter 1870) anførte Numer angiver vedkommende Bestemmelses Løbenummer i Lovtidende.

Alle Skrivelser, ved hvilke andet ikke er anført, ere stilede til Amtmanden over Færøerne.

Trykfejl og Rettelser.

Side	65,	Overskriften: umyndiges Midler,	læs: beneficerede Sager.
—	81,	Linie 18 f. o.:	Afstemmingen, læs: Afstemning.
—	88,	— 2 f. n.:	s. A., læs: 1845.
—	111,	— 6 f. o.:	forefaldne, læs: forfaldne.
—	174,	— 17 f. o.:	H,auger, læs: Hauger.
—	—,	— 23 f. o.:	Opbringepenge, læs: Opbringerpenge.
—	—,	— 24 f. o.:	Godtgørlse, læs: Godtgørelse.
—	184,	— 2 f. o.:	29, læs: 23.